

سُورَةُ هُودٍ سورەتی ھود

بِسْمِ به‌ناوی الله خدا الرَّحْمَنُ ئەوێپەریبە بەزەیی و میهرەبان (ناویکی پیروزی خودایه) الرَّحِيمُ ئەوێپەری بەخشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

الرَّ ئەلف لام را كِتَابٌ کیتاب و نوسراویکە أَحْکَمَتْ رێک و پتەو کراوە ءَايَتُهُ ئایەتەکانی ثُمَّ ئینجا فَصَّلَتْ رۆن و شیکراوەتەو

مِنْ له لَدُنْ لایەنی تایبەتی حَكِيمٍ خودای تەواو کاریبەجی ی خَبِيرٍ تەواو زانا بەورد و درشتەکان (۱) اَلَّا تَعْبُدُوْا کەوا نەپەرستن

اِلَّا جگەله الله خدا اِنِّیْ بەدنیایی من لَكُمْ بۆتان مِّنْهُ لەوی ، لِي نَذِيرٌ ترسینه‌ریک وَبَشِيرٌ و مرگینی بەخش م (۲)

وَأَنْ و ئەوێ اَسْتَغْفِرُوا داوای لیخۆشبوون بکەن له رَبِّكُمْ پەرورەدیگارتان ثُمَّ پاشان تَوْبُوا تۆبە بکەن و بگەرێنەوهِ اِلَيْهِ بۆ لای ئەو

يَمْتَعِكُمْ رابوێرینیکتان پێدەدا مَتَاعًا رابواردنیکی حَسَنًا چاک اِلَیَّ تا اَجَلٍ کاتیکی دیاریکراوی مُسْمًی ناونراوی وَيُؤْتِ و دەبەخشی بە

كُلِّ هەموو ذِي خاوەن فَضْلٍ زێدەچاکەیی فَضْلَهُ (پاداشتی) زێدە و چاکییەکەیی وَإِنْ و ئەگەر تَوَلَّوْا پشتیان هەڵکرد

فَاِنِّي ئەوێ مِنْ اَخَاف ئەترسم عَلَيْكُمْ بەسەرتان ، بۆ سەرتان ، لەسەرتان عَذَابٌ عەزاب و ئەشکەنجەیی يَوْمَ رۆژیکی کَبِيرٍ گەورە

(۳) اِلَیَّ هەر بۆ ، بۆلای الله خدا مَرْجِعُكُمْ گەڕانەووتان ه وَهُوَ و هەر ئەوێ عَلَيَّ لەسەر كُلِّ هەموو شَيْءٍ شتێک

قَدِيرٌ تەواو توانادارە (۴) اَلَا دەبزانن اِنَّهُمْ بەدنیایی ئەوان يَتَنَوْن خوار دەکەنەوهِ صُدُورَهُمْ سینگەکانیان

لَيْسَتْخَفُوا تا خۆبشارنەوهِ مِنْهُ لِي اَلَا حِينَ دەبزانن کاتی يَسْتَغْشُونَ خۆدادەپۆشن بە ثِيَابَهُمْ جل و بەرگەکانیان يَعْلَم (خودا) دەزانی

مَا يُسْرُونَ ئەوێ دەشارنەوهِ و پەنھانی دەکەن وَمَا و ئەوێ يَعْلَنُونَ ئاشکرای دەکەن و بۆلای دەکەنەوهِ اِنَّهُ بەدنیایی ئەو

عَلِيمٌ تەواو زانا یه بِذَاتٍ بەوێ هەیه لەناو الصُّدُور سینگ و دلەکان (۵) وَمَا و نییه مِنْ له دَابَّةٌ زیندەوهری فِي له ، لەناو

الْأَرْضِ زهوى إِلَّا ثِيْلًا عَلَى لَهسهر آلهه خودا يه رَزَقَهَا خوراك و رُوزى وَيَعْلَمُ و دهزانى وئاگدارهله

مُسْتَقَرَّهَا جِيگا و كاتى ئوقرهگرتن و بنكهى وَمُسْتَوْدَعَهَا و جِيگاى گيرسانهوى كُلَّ ههموو فِي له ، لهناو

كِتَابِ كيتاب و نوسراونكى مُبِينِ روون و دياره (٦) وَهُوَ و ههر ئهوخوى الَّذِي ئهه زاتهيه كه خَلَقَ بهديهپناوه و دروستيكردوه

السَّمَوَاتِ ئاسمانهكان وَالْأَرْضِ و زهوى فِي له سِتَّةَ شهش أَيَّامٍ رُوزانِى وَكَانَ و پيشان و ههميشه- عَرَشُهُ تهختى پاشايهتى

عَلَى لَهسهر الْمَاءِ ئاو (-بووه) لِيَبْلُوكُمْ تا تاقيتان بكاتهوه أَتَّكُرُ كامهتان أَحْسَنَ چاكترين ه عَمَلًا كردهوى وَلَئِنْ وئهگهرييتوو

قُلْتُ بليى إِنَّكُمْ دُنْيَابِنِ ئيوه مَبْعُوثُونَ زيندووكراره ن مِنْ له بَعْدَ دواى الْمَوْتِ مهرك و مردن لَيَقُولَنَّ ئهوه بهئنيايى دهئنين

الَّذِينَ ئهوانهى كَفَرُوا كوفريانكردو بپروايان نههئينا: إِنَّ هَذَا ئهوه هيچ نيه إِلَّا جگهله سِحْرٍ سيجر و جادويكى مُبِينٍ ديار و ئاشكرا

(٧) وَلَئِنْ وئهگهرييتوو أَنْخَرْنَا (دوابخهين) عَنْهُمْ لَيَّانِ الْعَذَابِ عهزاب و ئهشكهنجه إِلَى بُوْ أُمَّةٍ كات و ماوهيهكى

مَعْدُودَةٍ دياريكراو لَيَقُولَنَّ ههردهئنين مَا يَحْبِسُهُ ئهوهچى گرتوويهتى الْآيَوْمَ دهبزائن ئهه رُوزى يَأْتِيهِمْ بؤيان ديت لَيْسَ -

مَصْرُوفًا لادرارو (-نييه) عَنْهُمْ لَيَّانِ وَحَاقٍ و گيربوو بِهِمْ لَيَّانِ مَا وما كَانُوا ئهوان پيشان بِهِ -

يَسْتَرْزِعُونَ گهمهه و گالتهيان دهکرد (-يئى) (٨) وَلَئِنْ وئهگهرييتوو أَذَقْنَا (بجيزين) به الْإِنْسُ مَرُوفٍ مِنَّْا له لايهن خؤمانهوه

رَحْمَةً بهزهيى و ميههربانيهك ثُمَّ پاشان تَزَعَّنَا دهرههئنين و بسهنينهوه مِنْهُ لَيَّ إِنَّهُ بهدئنيايى ئهه لَيُّوسٌ تهواو بيئومئيدى

كُفُورًا زور ناشوكر و بئِ ئهمهكه (٩) وَلَئِنْ وئهگهرييتوو أَذَقْنَاهُ يئى بجيزين نَعْمَاءَ نعيمهت و خوش بَعْدَ لهدواى

ضَرَاءَ زيان و زهرهريك مَسْتَه يئى كهوتبى لَيَقُولَنَّ ئهوه ههر دهئى ذَهَبَ رويشت أَلْسِيَّاتٍ خراپهكان عَنِى لَيِّم

إِنَّهُ بِهِدْنِيَابِي ئەو(ئەوگات) لَفَرِحَ هەر زۆر دَلخۆشی نَفُور شانازیکاره (۱۰) إِلَّا جگه له الَّذِينَ ئەوانه‌ی

صَبَرُوا دانیان به‌خۆداگرت و ئارامیانگرت وَعَمِلُوا و کردوویانه الصَّالِحَاتِ کارو کرده‌وه چاکه‌کان أُولَئِكَ ئەوان هُم بۆیان هه‌یه

مَغْفِرَةً لِّخُوشِ بوونیک وَأَجْرٌ و پاداشتیکی کَبِيرٌ گه‌وره (۱۱) فَلَعَلَّكَ وه‌ک بَلَّی تَو تَارِكٌ وازهین بی له بَعْضُ هه‌ندیکی

مَا يُوحَىٰ له‌وه‌ی سروش و وه‌جی ده‌کرئ إِلَيْكَ بَوْتَ وَضَائِقٌ و ته‌نگ بووبئ بِهِ يَي صَدْرُكَ سینگت أَنْ نه‌خو يَقُولُوا بَلَّین

لَوْلَا چما لۆ- أُنْزِلَ دا(نه) به‌زێنراوه عَلَيْهِ به‌سه‌ری ، له‌سه‌ری كُنْز گه‌نجینه‌یه‌ک أَوْ یان جَاءَ بهاتایه مَعَهُ له‌گه‌ل ئەو

مَلَكٌ فریشته‌یه‌ک إِنَّمَا له‌راستیدا ته‌نها أَنْت تَو نَذِيرٌ ترسینه‌ریکی وَٱللَّهُ و خودا عَلَى له‌سه‌ر كُلَّ هه‌موو شَيْءٍ شتیک

وَكِلَ سپارده‌پارێزی چاودێره (۱۲) أَمْ یان يَقُولُونَ ئەوان ده‌لێن أَقَرَّ لَهُ به‌درۆ هه‌لێبه‌ستوه (قورئان) قُلْ بَلَّی فَأَتُوا ده‌بینن

بِعَشْرِ ده سُوْر سوره‌تی مِثْلِهِ وه‌ک وی مُفْتَرٍ هه‌لێبه‌ستراو وَأَدْعُوا و بانگ بکه‌ن مَنْ هه‌رکه‌سئِ اسْتَطَعْتُ توانیتان مِّنْ له

دُون غه‌یری ٱللَّهُ خودا إِنْ ئەگه‌ر كُنْتُمْ -ئێوه صَادِقِينَ راستگۆ(بووبن) (۱۳) فَإِلَّا جَا ئەگه‌ر ئەوان نین-

يَسْتَجِيبُوا به‌ده‌نگ و وه‌لام (نه) ده‌نه‌وه لَكُمْ بۆتان فَأَعْلَمُوا ئەوه بزائن إِنَّمَا ئەوه به‌دنیایی أُنْزِلَ دابه‌زێنراوه يَعْلَمُ به‌زانین و زانستی

ٱللَّهُ خودا وَأَنْ و ئەوه‌ی که لَا نیه إِلَٰهٌ خوداوپه‌رستراوی إِلَّا جگه‌له هُو ئەو (الله) فَهَلْ ئیترا ئایا أَنْتُمْ ئێوه

مُسْلِمُونَ ملکه‌چ و موسلمان (ده‌بن) (۱۴) مَنْ ئەوه‌ی كَانَ پێشتر يُرِيد - الْحَيَاةُ ژیانی الدُّنْيَا دونیای (-ده‌یویست)

وَزِينَتَهَا و زینه‌ت و رازاوه‌ی وی نُوْف به‌ته‌واوی ده‌گه‌یینن إِلَيْهِمْ بۆیان ، بۆلایان ، به‌ره‌و ئەوان ، به‌وان

أَعْمَلُهُمْ (پاداشتی) کار و کرده‌وه‌کانیان فِيمَا تیایدا وَهُمْ و ئەوان فِيمَا لَی ، تیایدا لَا يُجَسِّنُونَ هه‌یچیان لی که‌مناکرئ (۱۵)

أُولَئِكَ ثَمَانِ الَّذِينَ تَهْوَاهُنَّ لَيْسَ فِيهِمْ بَأْسٌ فِي لَه ، لَهَاوِ الْآخِرَةَ دَوَارِوْزُ إِلَّا شَتَّى جَغَلَه أَنْتَارِ نَاكَرِ

وَحَبِطَ وَ بُوْج وَ بُوْش دَهِي مَا صَنَعُوا تَهْوِي رِيْكَ وَ پِيْكَ وَ دُرُوسْتِيَانَكِرْدَدُوْه فَيَهَا تَيَايْدَا وَ بَطْلَ وَ بُوْج بَه تَالَه مَا تَهْوِي

كَانُوا تَهْوَانِ پِيْشْتَرِ يَعْمَلُونَ دَهْيَانَكِرْد (١٦) أَفْنِ تَهْوِي كَان - عَلَي لَه سَهَرِ يِنَنَه بَه لَكَه دَارِي وَ بَه رَچَاوِرُوْني (-بُوْوه) مِّن لَه

رَبِّه پَه رُوْه رَدْگَارِي وَ يَتْلُوْه وَ بَه دَوَايِ بَيْتِ شَاهِدْ شَاهِيْه تِيْكَ مِّنْ لَهْوِي وَمِنْ وَ لَه قَبْلَه پِيْش تَهْوِي شَ كِتَبْ نُوْسَرَاوِ وَ كِيْتَابِي

مُوسَى (پِيْغَه مَبَهَر) مُوسَا إِمَامَا پِيْشَهْوَا وَ رَحْمَه وَ بَه زَهِي وَ مِيْهَرَه بَانِي (بُوْو) أُولَئِكَ تَهْوَانِ يَوْمِنُونِ بَرُوَا دِيْنِي بِه يِي

وَمَنْ وَ هَه رَكَه سِيْ يَكْفُرْ بَرُوَا نَه هِيْئِي وَ كُوْفَرِيْكَاتِ بِه يِي مِّن لَه الْأَحْزَابِ دَه سَتَه وَ گُرُوْپَه كَانِ فَالَنَارِ ئِيْثَرِ نَاكَرِ

مَوْعِدُهُ بَه لِيْندَرَاوِيْهِي فَلَا تَكْ جَا - فِي لَه مَرِيْهَ رَايِي وَ گُوْمَانِ (مَبَه) مِّنْ لِيْ إِنَّه بَه دَلْنِيَايِي تَهْوِ الْحَقِّ هَه قِ وَ رَاسْتِي ه مِّن لَه

رَبِّكَ پَه رُوْه رَدْگَارِي وَلَكِنْ بَه لَامِ أَكْثَرُ زُوْرِيْهِي النَّاسِ خَه لَكِ لَا يَوْمِنُونِ بَرُوَا نَاهِيْنِي (١٧) وَمَنْ وَ كِيْ أَظْلَمِ سَتَه مَكَارْتَرَه

مِّن لَهْوِي أَقْتَرِيْ بَه دُرُوْهَه لِيْبه سَتُوْه عَلَي لَه سَهَرِ اللَّهِ خُوْدَا كَذِبًا دُرُوْيه ك؟! أُولَئِكَ تَهْوَانِ يَعْزُضُونَ نِيْشَانْدَه دَرِيْنَه

عَلَي لَه سَهَرِ رَبِّهِمْ پَه رُوْه رَدْگَارِيَانِ وَيَقُولُ وَ- الْأَشْهُدُ كُوِي شَاهِيْه تَه كَانِ (دَه لِيْن) هُوَلَاءِ تَهْوَانِيْهِيْنِ الَّذِينَ تَهْوَانَهِيْ كَذِبُوا دُرُوْيَانَكِرْد

عَلَي لَه سَهَرِ رَبِّهِمْ پَه رُوْه رَدْگَارِيَانِ. الْأَلْعَنَه دَه سَا لَه عَنَهْتِ وَ دُوُوْر لَه بَه زَهِي اللَّهِ خُوْدَا عَلَي بِيْئَه سَهَرِ الظَّالِمِيْنَ سَتَه مَكَاْرَه كَانِ

(١٨) الَّذِينَ تَهْوَانَهِيْ يَصُدُّونَ پِيْشْگَرِي وَ رِيْگَرِي دَه كَهْنِ عَنِ لَه سَبِيْلِ رِيْگَايِ اللَّهِ خُوْدَا وَيَغْنُوْنَهَا وَ دَهْيَانَه وِيْئَتِ-

عَوَجًا خَوَارِ وَ خِيْج (-بَيْتِ) وَهُمْ وَ تَهْوَانِ بِالْآخِرَةِ بَه دَوَارِوْزُ هُمْ تَهْوَانِ كُفِرُونِ كَاْفِرِ وَ بَرُوَانَه كَهَرِ (١٩) أُولَئِكَ تَهْوَانِ

لَمْ يَكُونُوا - مُعْجَزِيْنِ پَه كَخَه رِي دَه سَه لَا تَمَانِ (-نَه بُوْويْنَه)) فِي لَه الْأَرْضِ زَهْوِي وَمَا وَ- كَانِ (-نَه) بُوْوه هُمْ بُوْئَهْوَانِ مِّن لَه

دُون غهیری **اللّٰه** خودا **مِنْ** (هیچ) **أُولَئِكَ** دۆست پشتیوانانیک ، **يُضَعِفُ** چهندجاره و چهند قات دهکری **لَهُمْ** لویان

الْعَذَابِ عهزاب و ئەشکه‌نجه ، **مَا كَانُوا** ئەوان پېشان- **يَسْتَطِيعُونَ** (نه) يانده‌توانی **الْأَسْمَعُ** بیستن (بکه‌ن) **وَمَا وَ-** **كَانُوا** --

يَبْصُرُونَ بینەر (-نه --بوون) (۲۰) **أُولَئِكَ** ئەوانیڤی **الَّذِينَ** ئەوانه‌ن **خَسِرُوا** که له‌ده‌ستیانداوه **أَنْفُسَهُمْ** گیانی خوڤیان

وَضَلَّ و بزر بوو **عَنْهُمْ** لێیان **مَا** ئەوه‌ی **كَانُوا** پېشان **يَقْتُرُونَ** به‌درۆ هه‌لیانده‌به‌ست (۲۱) **لَا جَرَمَ** گومانی تیا نیه

أَنْهُمْ و به‌دلنیایی ئەوان **فِي** له **الْآخِرَةِ** دواړۆژ دا **هُمْ** هه‌رخوڤیانن **الْأَخْسَرُونَ** خه‌ساره‌تمه‌ندترینن (۲۲) **إِنَّ** به‌دلنیایی

الَّذِينَ ئەو(که‌س) انه‌ی **ءَامَنُوا** برۆایان هێناوه **وَعَمِلُوا** و کردوویانه **الصَّالِحَاتِ** کارو کرده‌وه چاکه‌کان

وَأَخْبَتُوا و ترسان و ملکه‌چ بوون و هێمن بوونه‌وه به‌گه‌رانه‌وه **إِلَى** بۆ ، بۆلای **رَبِّهِمْ** په‌روه‌ردگاریان **أُولَئِكَ** ئەوانن

أَصْحَابُ خاوه‌نه‌کانی **الْجَنَّةِ** به‌هه‌شت **هُمْ** به‌راستی ئەوان **فِيهَا** تیايدا **خُلِدُونَ** ماوه‌ن هه‌تا هه‌تایی (۲۳) **مَثَلِ** نمونه‌ی

الْفَرِيقَيْنِ ئەو دوو کۆمه‌له **كَالْأَعْمَى** وه‌ک کۆیر **وَالْأَصَمَّ** و که‌ر **وَالْبَصِيرَ** و ته‌واو بینەر **وَالْأَسْمِيعَ** و ته‌واو بیسه‌ر (وایه) **هَلْ** ئایا

يَسْتَوِيَانِ وه‌ک یه‌ک ده‌بن **مَثَلًا** نمونه‌یان؟! **أَفَلَا تَذَكَّرُونَ** ئایا بیرناکه‌نه‌وه و په‌ند وه‌رناگرن؟ (۲۴) **وَلَقَدْ** و به‌دلنیایی

أَرْسَلْنَا ئێمه‌ ناردمان **نُوحًا** پێغه‌مبه‌ر نوح **إِلَى** بۆ ، بۆلای **قَوْمِهِ** نه‌ته‌وه‌که‌ی **إِنِّي** (گوێی) دلنیابن من **لَكُمْ** بۆتان

نَذِيرٌ ترسینه‌ریک ی **مُبِينٌ** دیار و ئاشکرا م (۲۵) **أَنْ** که **لَا - تَعْبُدُوا** (نه) په‌رستن **إِلَّا** شتێ جگه‌له **اللّٰه** **إِنِّي** به‌دلنیایی من

أَخَافُ ئەترسم **عَلَيْكُمْ** بۆ سه‌رتان ، له‌سه‌رتان **عَذَابِ** عه‌زاب و ئەشکه‌نجه‌ی **يَوْمٍ** رۆژیکی **أَلِيمٍ** زۆر به‌ژان و ئازار (۲۶)

فَقَالَ جا گووتیان **الْمَلَأَ** پیاوماقوله‌کانیان **الَّذِينَ** ئەوانه‌ی **كَفَرُوا** کوفریانکرد و بێ برۆابوون **مِنْ** له **قَوْمِهِ** نه‌ته‌وه‌که‌ی

مَا نَزَلَكَ نَاتَّبِعِينَ شَيْءٌ بِي إِلَّا جَگَهَلَه بَشَرًا مَّرْوَفِيكَ مِثْلَنَا وَهَكَ خَوَّمان وَمَا وَنا نَزَلَكَ بَيْنِينَ أَتَّبِعَكَ دَوَات كَهَوْتِي

إِلَّا كَهَس جَگَهَلَه الَّذِينَ ئَهَوَانَهی هُمْ (بهراستی) أَرَادِلْنَا بِي بَاهِخَتَرِيْمَانَن بَادِي كَالِ الرَّأْيِي فَام ن وَمَا وَ- نَرِي (-نا) بَيْنِينَ

لَكُمْ بَوْتَان هَه بِي عَلَيْنَا بهسهرماندا مِنْ (هیچ) فَضْلُ چاکه بِي بَلْ بهلکو نَظُنْكُمْ وَاثَان تَيِدَهگهین کَذِبِينَ دروژن بن (۲۷)

قَالَ گوئی يَقُومُ ئَهی قَهومی خَوِّم أَرَأَيْتُمْ بَيْنِيوْتَانَه وَتِيْرَامَوْن إِنْ ئَهگهر كُنْتَ مِنْ عَلِيْ لهسه-ر-

بَيْنَةَ بهلگه داری و بهرچاوروئی (-بوویم) مَنْ له رَبِّيْ پهرورديگارم هوه وَءَاتَنِيْ وَ پييدايم رَحْمَةً بهزهبي و ميهره باني مَنْ له

عِنْدَهُ لايهن خوويهه فَعَمِيَّتْ جَا نَابِيْنَا بِن عَلِيْكُمْ لهراستيدا أَنْزَلْكُمْ هَا ئَايا بهملتان وهبكهين وَأَنْتُمْ لهكاتي ئيوه خوتان هَا لَوِي

كِرْهُونَ ناحهز بن (۲۸) وَيَقُومُ وَ ئَهی قَهومی خَوِّم لَا - أَسْأَلُكُمْ دَاوَا(-نا) كهَم عَلِيْهُ لهسهري مَالًا (هیچ) مَالْ وَ پارهييك

إِنْ - أَجْرِيْ پاداشتم (-لهسهر كهس نيه) إِلَّا جَگَهَلَه عَلَي لای الله خودا وَمَا وههريگيز- أَنَا مِنْ بِطَارِدِ دهر(-نا) كهَم

الَّذِينَ ئَهَو(كهس) انهی ءَامَنُوا بروايان هيناوه إِنْهُمْ بهدلنباي ئهوان مُلِقُوا گهيشتهن به رَبِّهِمْ پهرورديگاريان وَلَكِنِّيْ بهلام من

أَرْكُمُ دهتانبينم قَوْمًا قَهوميكن تَجْهَلُونَ نهزانن و نهفامي دهكهن (۲۹) وَيَقُومُ وَ ئَهی قَهومی خَوِّم مَنْ كِي

يَنْصُرُنِيْ سهرم دهخات مِنْ لهراست الله خودا إِنْ ئَهگهر طَرَدْتَهُمْ ئَهوان دهرېكهَم؟!

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ئَايا بيرناكه نهوه و پهند وهرناگرن؟! (۳۰) وَلَا أَقُولُ وَ نَالِيْم لَكُمْ يَّتَان عِنْدِيْ لای منه

خَزَائِنَ گهنجينه و خهزينه کاني الله خودا وَلَا أَعْلَمُ وَ نازانم الْغَيْبِ غهيب و پهنهاني و شاراوه کان وَلَا أَقُولُ وَ نَالِيْم

إِنِّيْ بهدلنباي من مَلَكٌ فريشتهيه كم وَلَا أَقُولُ وَ نَالِيْم لِلَّذِينَ به ئهوانهی تَزْدَرِيْ بهكهَم دينه بهر أَعْيُنُكُمْ چاوه کانتان

لَنْ يُؤْتِيَهُمُ هَرُگَز بۆيان ناهيئي **اللّٰه** خودا **خَيْرًا** چاكه و خير(يک) ، **اللّٰه** خودا (خوى) **أَعْلَمَ** زانتر و ئاگادارتره **بِمَا** بهوى **فِي** له

أَنْفُسِهِمْ نهفس و زاتى ئهوان دايه **إِنِّي** بهدنيايى من **إِذَا** ئهگهر وا بکهه **لَمِنْ** ههر له **الظَّالِمِينَ** ستهمکارهکانم (۳۱) **قَالُوا** گوتمان

يُنوح ئهوى نوح **قَدْ** بهراستى **جَدَلْنَا** دههدهمتهکرد لهگهلمان **فَأَكْثَرْتَ** و زور دريژهتدابه **جِدَلْنَا** دههدهمتهکردنت لهگهلمان

فَأْتِمَا ده بۆمان بهينه **بِمَا** ئهوى **تَعِدُنَا** بهئيمان پيدهدهى **إِنْ** ئهگهر **كُنْتَ** تۆ- **مِنْ** له **الصَّادِقِينَ** راستگوکان (-بووى) (۳۲)

قَالَ گوئى **إِنَّمَا** لهراستيدا تهنها **يَأْتِيَكُمْ** - به **اللّٰه** خودا (-دهيهيئى) **إِنْ** ئهگهر **شَاءَ** ئهو ويستى **وَمَا** و - **أَنْتُمْ** ئيوه

بِمُعْجِزِينَ لهدهستههرچوو و قوتاربوو (-نين) (۳۳) **وَلَا يَنْفَعُكُمْ** و سودتان پيناگهيهئى **نُصْحِي** ئامۆزگارى من **إِنْ** ئهگهر

أَرَدْتَ بههوى **أَنْ** كه **أَنْصَحَ** ئامۆزگارى بکهه **لَكُمْ** بۆتان **إِنْ** ئهگهر **كَانَ** **اللّٰه** خودا **يُرِيدُ** بيهويت **أَنْ** كه

يُعْوَظُكُمْ ريتان ليىگۆرى **هُوَ** ههر ئهوه **رَبُّكُمْ** پهروهردىگارتان **وَالِئِه** و ههر بۆلاى ئهو **تُرْجَعُونَ** دهگيردرينهوه (۳۴) **أَمْ** يان

يَقُولُونَ ئهوان دهئين **أَقَرُّهُ** بهدرووههليبهستوه! **قُلْ** بلى **إِنْ** ئهگهر **أَقَرَّيْتُهُ** بهدرو ههلمبهستوهه **فَعَلِيَّ** ئهوه له سهه خۆمه

إِجْرَامِي تاوانى خۆم **وَأَنَا** و من **بِرِيءٍ** پاكانهكارم **مِمَّا** لهوى **تُجْرَمُونَ** ئيوه تاوانكارى دهكهه (۳۵) **وَأَوْحِي** و سرووشكرا

إِلَى بۆ **نُوحٍ** (پينغهمبههه) نوح **أَنْهَرُ** بهدنيايى **لَنْ يُؤْمِنَ** ههرگيز بروا ناهيئى **مِنْ** له **قَوْمِكَ** قهومهكهه **إِلَّا** (كهسيتر) جگهله

مَنْ ئهوى **قَدْ** تائىستا **ءَامَنَ** برواى هيئاوه **فَلَا تَبْتَئِسْ** جا خهه و خهفهه مهخۆ **بِمَا** بهوى **كَانُوا** ئهوان پيشان **يَفْعَلُونَ** دهيانكرد

(۳۶) **وَأَصْنَعْ** و درووست بکهه **الْفُلُكَ** كهشتيهكهه **بِأَعْيُنِنَا** لهژيرچاووديرى ئيمهه **وَوَحِينَا** و وهحى و سرووشى ئيمهه

وَلَا تُخْطِبْنِي و ووتارم لهگههله مهكهه **فِي** دهربارهى **الَّذِينَ** ئهوانهى **ظَلَمُوا** زوئم و ستهميانكرد **إِنَّهُمْ** بهدنيايى ئهوان

مُغْرَقُونَ نوقمکراون (۳۷) وَيَصْنَعُ و درووست دهکا أَلْفَلَكُ کهشتیه که وَكَلَهَا و هەر جاری مَرَّ تپه‌ری عَلَيَّ به‌لای

مَلَأَ بیاوماقولانی مِّنْ له قَوْمِهِ نه‌ته‌وه‌که‌ی سَخِرُوا گالته‌یان کرد مِنْهُ یی ، قَالَ گوئی إِنْ نه‌گه‌ر تَسَخَرُوا گالته‌بکه‌ن

مِنَّا به ئیمه‌وه فَإِنَّا نه‌وه ئیمه تَسَخَرُ گالته‌ده‌که‌یین مِنْكُمْ پیتان کَا هه‌رچون تَسَخَرُونَ ئیوه گالته‌ده‌که‌ن (۳۸)

فَسَوْفَ جا له‌داهاتوو تَعْلَبُونَ ده‌زانن مَن کي يَأْتِيهِ بۆی دیت عَذَابٌ عه‌زاب وئه‌شکه‌نجه‌ییکی يُخْزِيهِ ریسوای ده‌کات

وَيَحِلُّ و دیته عَلَيَّ سه‌ری عَذَابٌ عه‌زاب وئه‌شکه‌نجه‌ییکی مُقِيمٌ به‌رده‌وام (۳۹) حَتَّى هه‌تا إِذَا کاتی جَاءَ هات

أَمْرُنَا فه‌رمانی ئیمه وَفَار و به ته‌وژم هه‌لقولا أَلْتَنُور ته‌ندوور قُلْنَا وتمان أَحْمِلْ أَحْمِلْ فِيهَا لِي ، تیایدا مِّنْ له كُلِّ هه‌موو

زَوْجَيْنِ جووتیک أَتَيْنَ دوان وَأَهْلَكَ و که‌س و کاره‌که‌ت إِلَّا غه‌یری مَن نه‌وه‌ی سَبَقَ له‌پیشا هات عَلَيَّ به‌سه‌ری ، له‌سه‌ری

أَقُولُ قسه‌که وَمَنْ و نه‌وه‌یش ءَامَنَ بپروای هیئا وَمَا و - ءَامَنَ بپروای (-نه) هیئاوه مَعَهُ له‌گه‌ل ئه‌و إِلَّا چگه‌له قَلِيلٌ که‌میکی

(۴۰) وَقَالَ و گوئی أَرْكَبُوا سواربن فِيهَا لِي ، تیایدا بِسْمِ به‌ناوی اللَّهِ خودا مَجْرِبَهَا به‌ریخه‌ری

وَمَرْسَهَا و جیگیرکار و گیرسینه‌ره‌وه‌ی إِنَّ به‌راستی رَبِّي په‌روه‌ردیگارم لَغُفُورٌ هه‌ر زور لی‌بورده‌ی

رَحِيمٌ نه‌وپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌ییه (۴۱) وَهِيَ و نه‌و تَجْرِي ده‌گوزه‌ری بِهِمْ به‌وانه‌وه فِي له ، له‌ناو مَوْجٍ شه‌پۆلیکی

كَالْجِبَالِ وه‌ک کیو وَنَادَى و بانگی کرد نُوح (پن‌یغه‌مبه‌ر) نُوح أَبْنُهُ کوره‌که‌ی وَكَانَ و نه‌و- فِي له ، له‌ناو

مَعَزِلٌ داب‌راوی (-بوو) يَبْنِي نه‌ی کوری خوُم أَرْكَبُ سواره به مَعْنَا له‌گه‌لمان وَلَا تَكُنْ و - مَعَ له‌گه‌ل

الْكَافِرِينَ کافره‌کان (-مه‌به) (۴۲) قَالَ گوئی سَأُوِيْ وا په‌ناده‌به‌م إِلَى بۆ ، بۆلای جَبَلٌ چایه‌ک يَعْصِمُنِي ته‌واو بمپارێزی

مِنْ لَهُ الْمَاءُ ثَاوَهْ كَهْ قَالَ (نوح) گوئی لَا عَاصِمَ پاریژراو نییه آلیوم ئیمړو مِنْ لَهُ أَمْرُ فەرمانی اللَّهِ خودا إِلَّا مه‌گەر

مَنْ كَهْ سَيِّ رَجِمَ روحی پیکرابی وَحَالَ و نیوبری کرد بَيْنَهُمَا له‌نیوانیانه الْمَوْجُ شه‌پۆل فَكَانَ ئیتر- مِنْ لَهُ

الْمُغْرَقِينَ خنکینراوان (-بوو) (٤٣) وَقِيلَ و گوئرا يَأْرَضُ ئه‌ی خاک و زه‌وی أَبْلَعِي قووت بده‌وه مَاءُكَ ثاوه‌که‌ت

وَيُسَمَّى و ئه‌ی ئاسمان أَقْلَعِي هه‌ئبکه و به‌رزبیه‌وه و وازیینه وَغِيضَ و ویک هاته‌وه و که‌م بوویه‌وه الْمَاءُ ثاوه‌ک

وَقُضِيَ و ته‌واو بوو براهیه‌وه الْأَمْرُ کار وفه‌رمانه‌کهه وَأَسْتَوَتْ و جیگیر بوو عَلَى له‌سه‌ر الْجُودِيَّ (کیوی) جوودی وَقِيلَ و گوئرا

بَعْدًا دووری بی لِلْقَوْمِ بۆ ئه‌وقه‌ومه‌ی الظَّالِمِينَ سته‌مکارن (٤٤) وَنَادَى و بانگی کرد نُوحَ (پیغه‌مبه‌ر) نوح

رَبِّهِ پهره‌ردگاری خو‌ی فَقَالَ جا گوئی رَبِّ ئه‌ی پهره‌ردیگارم إِنَّ به‌راستی ابْنِي کوربه‌که‌م مِنْ لَهُ أَهْلِي که‌س و کارمه

وَأَنَّ و بیگومان وَعَدَكَ به‌ئینی تۆ الْحَقُّ هه‌ق و راستیه وَأَنْتَ و تۆ أَحْكَمَ کارزانتربینی الْحَكِيمَ حوکمه‌کارانی (٤٥)

قَالَ (خودا) فه‌مووی: يُنوحُ ئه‌ی نوح إِنَّهُ به‌دنیایی ئه‌و لَيْسَ - مِنْ لَهُ أَهْلِكَ که‌س و کارت (-نییه) إِنَّهُ به‌دنیایی ئه‌وه

عَمَلِ کارئیکي غَيْرَ - صَلِحَ چاک (-نییه) فَلَا تَسْتَنْ جاپرسیارم لیمه‌که‌ه و داوام لیمه‌که‌ه مَالِيسَ ئه‌وه‌ی- لَكَ بۆتۆ (-نییه) بِهِ یی

عِلْمَ زانست و زانیارییک إِنِّي دنیابه‌مِنْ أَعْظَمَ ئامۆزگاریت ده‌که‌م أَنْ نه‌که‌ی تَكُونُ - مِنْ لَهُ

الْجَاهِلِينَ جاهیل و نه‌فامه‌کان (-بیت) (٤٦) قَالَ گوئی رَبِّ پهره‌ردیگار و خاوه‌نم إِنِّي به‌دنیایی مِنْ أَعُوذُ په‌نا ده‌به‌م

بِكَ بۆ تۆ أَنْ کهه أَسْأَلُ پرسیارکه‌م و داواکه‌م له‌ تۆ مَالِيسَ ئه‌وه‌ی- لِي بۆم (-نییه) بِهِ یی عِلْمَ زانست و زانیارییک

وَالْأَ و ئه‌گه‌ر- تَغْفِرْ خو‌ش (-نه‌) بی لِي لیم وَتَرْحَمْنِي و به‌زه‌بییت ئی و ره‌حمم پی (-نه‌) که‌ی أَكُنْ - مِنْ لَهُ

أَنْخَسِرِينَ خەسارەتمەند و دۆراوەکان (-دەبەم) (٤٧) قِيلَ گوێرا یُنوح ئەهی نووح أَهْبِط دابەزە بِسَلِّمْ بە ئاشتی و ئارامی

مِنَّا لە ئیمەوه وَبَرَکَتٍ و جوهرەها خێر و بێر عَلَیْكَ لەسەرت ، بەسەرت ، لۆسەرت وَ عَلَى آ لەسەر أُمِّم گەلانیکی مِّن لەوهی

مَعَكَ لەگەڵ تۆن وَأُمِّم و گەلانیکی سَمِعْتَهُمْ رابواردنیان پێدەدەین ثُمَّ پاشان یَمْسَهُمْ پێیان دەکەوێت مِّنَّا لە ئیمەوه

عَذَابٍ عەزاب و ئەشکەنجەیهکی أَلِیم زۆر بە ئازار (٤٨) تِلْكَ ئەوه مِّنَ لە أَنْبَاءِ هەواڵەگرنگەکانی

الْغَيْبِ غەیب و پەنھانی ونادیارەکانە نُوحِيهَا سَروش و وحی دەکەین إِلَيْكَ بۆتۆ مَا كُنْتَ تۆ- تَعْلَمُهَا (-نە) تەدەزانی أَنْتَ (نە) تۆ

وَلَا قَوْمَكَ و نە قەومەکەشت مِّنَ لە قَبْلَ پێش هَذَا ئەوه فَاصْبِرْ جا ئارامبگرە و خۆراگرە إِنَّ بەدنیایی

الْعِقَبَةِ عاقبەت و سەرئەنجام لِلْمُتَّقِينَ بۆ لەخوداترس و پارێزکارانە (٤٩) وَإِلَى و (ناردمان) بۆ عَادٍ (قەومی) عاد أَخَاهُمْ براکەیان

هُودًا (پێغەمبەر) هود قَالَ گوێی يَقُومُ ئەهی قەومی خۆم أَعْبُدُوا بپەرستن اللَّهُ خودا مَا لَكُمْ بۆتان نییه مِّنَ (هیچ)

إِلَهُ خوداو پەرستراویک غَيْرُهُ جگە لەو إِنْ - أَنْتُمْ ئێوه إِلَّا جگەله مُفْتَرُونَ درۆهەلبەستە (شتی تر -نینه) (٥٠)

يَقُومُ ئەهی قەومی خۆم لَا نَا أَسْأَلُكُمْ داوا(نا) کەم عَلَيْهِ لەسەری أَجْرًا پاداشت و دەستحەقی إِنْ - أَجْرِي پاداشتەم (-نیه)

إِلَّا جگە عَلَى لەسەر الَّذِي ئەوهی فَطَرَنِي ئیمەهی خولقاندوه أَفَلَا تَعْقِلُونَ ئایا تیناگەن و پیناگەن (٥١)

وَيَقُومُ و ئەهی قەومی خۆم أَسْتَغْفِرُوا داوای لێخۆشبوون بکەن لە رَبِّكُمْ پەرورەردیگارتان ثُمَّ پاشان تُوْبُوا تۆبە بکەن و بگەرێنەوه

إِلَيْهِ بۆ لای ئەو يُرْسِلَ (ئەوسا) ئەو دەنێرێ أَسْمَاءَ ئاسمان عَلَیْكُمْ بەسەرتان ، لەسەرتان ، بۆ سەرتان مَدْرَارًا پڕ باران

وَيَزِدْكُمْ و زیاد دەکات بۆتان قُوَّةً هێز و توانایەکی إِلَى بۆ قُوَّتَكُمْ هێز و تواناتان وَلَا تَوَلَّوْا و پشت مەکەن مُجْرِمِينَ تاوانکارانە

(۵۲) قَالُوا گوتیان یهودی تهی هوود مَا جِئْنَا نه تهیناوه بۆمان بَیِّنَةً به لگهیه کی دیار و ئاشکرا وَمَا وَ- نَحْنُ ئیمهش

بِتَارِكِي واز(-نا) هینین له ءَاهِتِنَا په رستراو و خودا کانمان عَن له سهر قَوْلِكَ قسهی تو وَمَا وَ- نَحْنُ ئیمه لَكَ بۆتو

بِمُؤْمِنِينَ باوه ردار (-نین) (۵۳) اِنْ نَا نَقُولُ (نا) ئین اِلَّا شئ جگه له وهی اَعْتَرَك پینانگه یاندووی (دهستیان لیوه شاندووی)

بَعْضُ هه ندیک له ءَاهِتِنَا په رستراو و خودا کانمان بِسُوءٍ به خرابه قَالَ گوئی اِنِّي به دنیایی من اَشْهَد ئه کهم به شایهت اَللّٰهُ خودا

وَأَشْهَدُوا و خۆم شایهتی دهدهم اَنِّي به دنیایی من بَرِيءٌ پاکنه کارم مِمَّا له وهی تَشْرِكُونَ هاوێل داده نین (بۆ خودا) (۵۴) مِنْ -

دُونِهِ بێجگه (-له) و فَكِيدُونِي ئیتر پیلانم بۆ دابریژن جَمِيعًا هه مووتان ثُمَّ ئینجا لَا تُظِرُّونَ مۆله تم پیمه ده ن (چی ده کهن بیکه ن!)

(۵۵) اِنِّي به دنیایی من تَوَكَّلْتُ پشتم به ست و متمانه م کرده عَلَى سهر اَللّٰهُ خودای رَّبِّي پهروه ردیگرم

وَرَبِّكُمْ و پهروه ردیگارتان مَا نیه مِنْ (هیچ) دَابَّةٌ زنده وهری اِلَّا ئیلا هُوَ ئه وَاِخِذْ جلهوی گرتووه بِنَاصِيَتِهَا به نیوچه وانی

اِنَّ به دنیایی رَّبِّي پهروه ردیگرم عَلَى له سهر صِرْطٌ شا ریگاییکی مُسْتَقِيمٌ راست و رهوان (۵۶) فَاِنَّ جا ئه گهر

تَوَلَّوْا پشتیان تیکرد فَقَدْ ئه وه به دنیایی اَبْلَغْتُكُمْ پیم راگه یاندن مَا ئه وهی اُرْسِلْتُ من هه ناردراوم بِهِ يٰ اِلَيْكُمْ بۆتان

وَيَسْتَخْلِفُ و جینشین ده کات رَّبِّي پهروه ردیگرم قَوْمًا قهومی غَيْرُكُمْ غهیری ئیوه وَلَا تَضُرُّوهُ و زیان ناگه یه نن یئی

شَيْئًا هیچ شئ اِنَّ به دنیایی رَّبِّي پهروه ردیگرم عَلَى له سهر كُلّ هه موو شَيْءٍ شئ حَفِيفٌ بارێزه ره (۵۷) وَلَمَّا جا کاتی

جَاءَ هات اَمْرُنَا فه رمانی ئیمه نَجَّيْنَا ده ربازمانکرد هُودًا (پێغه مبه ر) هوود وَالَّذِينَ ئه و(کهس) انه ی اَمَنُوا بروایان هینا

مَعَهُ له گه ل ئه و بِرَحْمَةٍ به ره حمهت و به زه ی مِّنَّا له لایه ن خۆمانه وه وَنَجَّيْنَهُمْ و رزگارمانکردن مِّنْ له

عَذَابٍ عه زاب وئه شکه نجه یه کی غَلِیظٌ زبر و تووند (۵۸) وَتِلْكَ عَادٌ (قهومی) عاد جَحَدُوا ئینکاری و کوفریانکرد

بِأَيِّتٍ به ئایه ته کانی رَبِّهِمْ پهروه ردگاریان وَعَصُوا و سه ریچیانکرد له رُسُلِهِ پینگه مبه ره کانی وَاتَّبِعُوا و کهوته نه دواى

أَمْرٍ فەرمان وکاری كُلِّ هه موو جَبَّارٍ ناچار کهری عَنِيدٍ سه رکه شی ملهور (۵۹) وَاتَّبِعُوا و به دوايان خرا فِي له هَذِهِ تهو

الدُّنْيَا دونيايه لَعْنَةً نه فره تی وَیَوْمَ و رۆژی الْقِيَمَةِ قیامت و زیندوو بوونه وهش ، أَلَّا ده بزنانن إِنَّ به دُنْيَايِ عَادًا قهومی عاد

كَفَرُوا کوفریانکرد و بى پروابوون به رَبِّهِمْ پهروه ردگاریان أَلَّا بَعْدًا ده با دووری بیت لِعَادٍ بۆ عاد قَوْمٌ قهومی هُوَدٌ (پینگه مبه ره) هوود

(۶۰) وَإِلَى وَ بۆ ثَمُودَ (قهومی) ته موود أَخَاهُمْ برا که یان صَالِحًا کاری چاک و به چاکی قَالَ گو تی يَقُومُ ئه ی قهومی خۆم

أَعْبُدُوا بپه رستن الله خدا مَا لَكُمْ بۆتان نییه مِّنْ (هیچ) إِلَهٍ خوداو په رستراوئیک غَيْرُهُرْ جگه لهو هُوَ تهو

أَنْشَأْتُمْ بېکی هیناوه و دروستی کروون مِّنْ له الْأَرْضِ زهوی وَأَسْتَعْمَرْتُمْ و ئیوه ی کردوه به ئاوه دانکه ره وه فِیْهَا تیایدا

فَاسْتَغْفِرُوا جا داواى لیخو شبوون بکه ن لیي ثُمَّ پاشان تَوْبًا تۆبه بکه ن و بگه رینه وه إِلَیْهِ بۆی إِنَّ به دُنْيَايِ رَبِّي پهروه ردیگرم

قَرِيبٌ نزیکتیکی مُجِيبٌ وه لامده ره وه یه (۶۱) قَالُوا گو تیان یُصْلِحْ ئه ی صالح قَدْ به دُنْيَايِ كُنْتُ تۆ- فِینَا له ناومان

مَرْجُوا جیي ئومید (-بووی) قَبْلَ پېش هَذَا هَذَا أَتَهْنَأُ ئایا قه ده غه ده که ی لیمان أَنْ أَن که نَعْبُدُ بپه رستین

مَا یَعْبُدُ ئه وه ی ده ی په رست عَبَادُونا باب و باپیرانمان وَإِنَّا و به دُنْيَايِ ئیمه لَفِي هه ر له شَكٍّ گومان و پاراپیکی مِمَّا له وه ی

تَدْعُونَا ئیمه بانگ ده که ی إِلَیْهِ بۆ لای مُرِيبٍ پرله دوودلی و گومان (۶۲) قَالَ گو تی يَقُومُ ئه ی قهومی خۆم

أَرَأَيْتُمْ بینو تانه و تپرامون إِنَّ ته گهر كُنْتُ - عَلَى له سه ر يِّنَةً به لگه داری و به رچا ورۆی (-بوویم) مِّنْ له رَبِّي پهروه ردیگرم

وَأَتَيْنِي وَ يَتِيدَابِم مِّنْهُ لَه لايهن خوځيه وه رَحْمَةً به زه ي و ميهره بانيه ك فَن جَا كَي يَنْصُرْنِي سهرم ده خات مِّن لَه اَللهُ خودا

إِنْ ته گهر عَصِيَّتُهُ سهر پيچي لي بكه م فَمَا جَا- تَزِيدُونِي ئيوه بؤم زياد(-نا) كه ن غَيْر جگه له , غه يري تَخْسِير خه ساره تمه ند كردن

(٦٣) وَيَقُومُ و ئه ي قه و م خؤم هَذِهِ ئه وه نَاقَةَ حوشتری اَللهُ خودايه لَكَر بؤتان ءَايَةً نيشانه يه كي گه و ريه

فَذَرُوهَا جَا وازي لي بينن تَأْكُلُ بخوات فِي لَه اَرْض زه و ي اَللهُ خودا وَلَا تَمْسُوْهَا و ده ستي ليمه دهن بِسُوءَ به خراپه

فَيَأْخُذُكُمْ ئه وسا ده تانگري ت عَذَابٌ عه زاب وئه شكه نجه يتي قَرِيبٌ نزيك (٦٤) فَعَقَرُوْهَا ئيتر سهر يان بري

فَقَالَ ئه وه بوو گووتي تَمَتُّوْا ده رابوئين فِي له ناو دَارَكُمْ ماله كانتان ثَلَاثَةَ سَيَّ اَيَّام رؤژان ي ذَلِكَ ئه ويان وَعَدَ به ئيئيكي غَيْر-

مَكْذُوبٌ به درؤ خراو(-نيه) (٦٥) فَلَمَّا جَا كَاتَي جَاءَ هَات اَمْرُنَا فه رمان ي ئيمه نَجَّيْنَا ده ربا زمان كرد صَالِحًا (بيغه مبه ر) صالح

وَالَّذِينَ ئه و(كه س) انه ي ءَامَنُوا بروايان هينا مَعَهُ له گه ل ئه و بِرَحْمَةٍ به ره حمه ت و به زه ي مِّنَّا له ئيمه وه وَمِنْ لَه

خَزِي شه رمه زاري و پيسوا ي يَوْمَئِذٍ ئه ورؤژه اِنَّ به دنيا ي رَبَّكَ په روه رديگارت هُو هه رخوي اَلْقَوِيَّ به هيژ و تواناي ته واوي

اَلْعَزِيزُ ئه و په ري ده سه لاتداري بالاده سته (٦٦) وَاَخَذَ و گرتي و بردني اَلَّذِينَ ئه وانه ي ظَلَمُوا سته مكار يان كرد

الصَّيْحَةِ زرمه و هاواره گه و ره كه فَاَصْبَحُوا ئيتر وايان لئيهات فِي له , له ناو دِيرِهِمْ زئد و ماله كانيان

جُثَمِينَ كه و تن به سه رچؤكان (مردن) (٦٧) كَان هه روه ك بلي لَمْ هه رگيز- يَغْنَوَا جيگير و نيشته جي(-نه) بووبن فَيَا تيايدايه

الَّا ده بزائن اِنَّ به دنيا ي تَمُودًا تَمُودًا كَفَرُوا كوفريان كرد و بِي بروابوون به رَبَّهُمْ په روه رديگاريان اَلْأَبْعَدُ ده با دووري بئيت

لَتَمُودَ (قه و م) ئه موود (٦٨) وَلَقَدْ و به دنيا ي جَاءَتْ هيناي- رُسُلُنَا نيردراوه كانمان (-بؤ) اِبْرَاهِيمَ (بيغه مبه ر) ئيبراهيم

بِالْبَشَرِى مَرْگِيتى قَالُوا گوتيان سَلَامًا سەلامو لىئى قَال گوتى سَلَمٌ سەلام فَا جا- لَيْتَ هەندەى پى(-نە) چوو اَن كه

جَاء هيناي بَعْجَلٍ چيليكى حَنِيدٌ قەلەو (٦٩) فَلَمَّا جا كاتى رَءَا بىنى اَيِدِيَهُمْ دەستەكانيان لَا تَصِلْ دريژناكرى و ناگات

إِلَيْهِ بۇ لاي ئەو(خواردنە) نَكِرَهُمْ نامۆ دەرکەوتن بۆى وَأَوْجَسَ و سامگىريو مِّنْهُمْ لەوان خِيفَةً (بە) ترستى ناديار قَالُوا گوتيان

لَا تَخَفْ مەترسە اِنَّا (بيگومان ، بەدنيايى) ئيمە اَرْسَلْنَا نِردراين اِلَى بۆ ، بۆلای قَوْم قەومى لُوط (پيغهەمبەر) لوط (٧٠)

وَأَمْرًا لَهُ و خيزانەكەى (ئىبراهيم) قَائِمَةً وەستاو بوو فَضَحَكَتْ ئيتىر پىكەنى فَبَشَّرْنَاهَا ئەوەبوو مَرْگِيتىمان پىي دا

يَأْسَحُ بە ئيسحاق (ناوى پيغهەمبەرىكە) وَمِنْ و لە وَرَاء دواى اِسْحَقَ ئيسحاقيش (ناوى پيغهەمبەرىكە) يَعْقُوب يەعقوب (٧١)

قَالَتْ گوتى يُوَيْلَتِي ئەيەرۆ (ئەيهاوار) اَلِدِ من منالَم دەبى!!! وَأَنَا له كاتى من عَجُوزٌ پيرىژنىكم وَهَذَا و ئەوەش بَعْلِي مېردم

شَيْخًا پيرەمېردىك ه اِنَّ بەراستى هَذَا ئەوە لَشَيْء هەر شتىكى عَجِيبٌ زۆر سەرسورپهينەرە (٧٢) قَالُوا گوتيان

اَتَعْجَبِينَ تۆ سەرت سورپەدميئى مَن له أَمْر فەرمان وکارى اَللَّهُ خودا؟! رَحْمَت رەحمەت و بەزەبى اَللَّهُ خودا

وَبَرَكَتُهُ و بەرەكەت و پرفەرى بَيْتَ عَلَيْهِم بەسەرتان ، بۆ سەرتان أَهْل خەلكى اَلْبَيْت ئەومالە اِنَّهُ بەدنيايى ئەو

حَمِيدٌ زۆرسوپاسکراوى حَمِيدٌ زۆربەرزووپەرۆزە (٧٣) فَلَمَّا جا كاتى ذَهَبَ رۆيشت عَنْ له ، لىي اِبْرَاهِيم (پيغهەمبەر) ئىبراهيم

الرَّوْع ترس و سامگىرى وَجَاءَتْهُ و بۆى هات اَلْبَشَرِى مَرْگِيتى يُحْدِلُنَا دەستىکرد بە گەفتووگۆ فِى دەربارەى قَوْم قەومى

لُوط (پيغهەمبەر) لوط (٧٤) اِنَّ بەدنيايى اِبْرَاهِيم (پيغهەمبەر) ئىبراهيم لَحْلِيم هەر زۆرنەرم و نيان و بەئارام اَوَّه بەئاهەئاه

مُنِيبٌ و زۆرتۆبەکار و گەراوەبوو بوو (٧٥) يَأْبَرَاهِيم ئەى ئىبراهيم اَعْرَضَ پشت تىپكە و وازينە عَنْ له هَذَا ئەم (موناقلەشە)

إِنَّهُ بِدُنْيَايَا قَدْ تَهَوَّهَ جَاءَ هَات أَمْرَ فَرْمَانِي رَبِّكَ پەرورەدیگارت وَإِنَّهُمْ وَبِیْغُومَان تَهَوَانِ عَاتِبَهُمْ بۆیان دی

عَذَابٍ عَزَابٍ وَ تَشْكَه نَجْه یه کی غَیْرَ نَه مَرْدُودٍ (نە) گێردراوہ (٧٦) وَلَمَّا جَا کَاتِي جَاءَتْ هَات رُسُلُنَا نِیْرَدراوہ کَانَمَان (-بۆ)

لُوطًا (پینگەمبەر) لُوط سَيِّءٍ تیکچوو بِهِمْ پِیْیَان وَضَاقٍ وَ تەنگ بوو بِهِمْ بەهۆیانەوہ ذَرَعًا مەودای (ئارامگری تەسک بوویەوہ)

وَقَالَ وَ گوتی هَذَا تَهَوَّهَ يَوْمَ رُؤْيَايَا عَصِيبٍ زۆرناخۆشە (٧٧) وَجَاءَهُ وَ بۆی هَاتَن قَوْمُهُ نەتەوہ کە ی

يَهْرَعُونَ خِیراخیرا پالەدەدرێن إِلَيْهِ بۆ لای تەو وَ مَن وَ لَه قَبْلَ رَابِرْدوودا کَانُوا تەوان- يَعْمَلُونَ دە(-یان) کرد

السَّيِّئَاتِ (کارە) خراپەکان قَالَ گوتی يَقُومُ تە ی قەومی خۆم هُوَلَاءَ تەوانیھێ بَنَاتِي کچانی مَن هُنَّ هەر تەو (ئافرەت) انە

أَطْهَرَ پاکترن لَكُمْ بۆ ئیوہ فَاتَّقُوا بترسن و پارێزکار بن لە اللَّهِ خودا وَلَا تُخْزُونِ وَ شەرمەزارم مە کەن فِي لەرێاست ضِيفِي میوانم

أَلَيْسَ ئَايَا نِیہ مِنْكُمْ لەنگۆ رَجُلٌ پیاویک رَشِيدٌ هۆشمەندی رِیناس (٧٨) قَالُوا گوتیان لَقَدْ بەدُنْيَايَا عَلِمْتَ زایوتە

مَا لَنَا نِیہ بۆ ئیمە فِي لَه بَنَاتِكَ کچانت مِّنْ (هیچ) حَقٍّ هەقیق وَإِنَّكَ وَ بەدُنْيَايَا تَو لَتَعْلَمَ هەردەزانی

مَا نُرِيدُ ئیمە چیمان دەکەوێت (٧٩) قَالَ گوتی لَو (ئای) تەگەر أَنْ - لِي بۆم هە-بِي بِكُمْ بەسەرتان

قُوَّةً هیز و توانا و دەسەلاتی أَوْ يَانِ عَاوِيَ پەنا بەم إِلَيَّ بۆ ، بۆلای رُكْنٍ گۆشە و پینگایەکی شَدِيدٍ زۆر توند (٨٠)

قَالُوا گوتیان يَلُوطُ تە ی لُوط إِنَّا بە راستی ئیمە رُسُلٌ نِیْرَدراوانی رَبِّكَ پەرورەدیگارتین لَنْ يَصِلُوا تەوانهەرگیز ناگەن إِلَيْكَ بەتۆ

فَأَسْرَ ئیتەر بەرپیخە بِأَهْلِكَ کەس و کارت بِقَطْعٍ بە پارچە یەک و بە شیک مِّنْ لَه أَلِيلٌ شەو وَلَا يَلْتَفِتْ وَ ئاوەرنەداتەوہ

مِنْكُمْ لەنگۆ أَحَدٍ (هیچ) کەسێک إِلَّا تەنھا أَمْرَاتُكَ خێزانەکە (نەبێ) إِنَّهُ بەدُنْيَايَا تەو مُصِيبًا بەریدەکەوێ مَّا تەوہ ی

أَصَابَهُمْ تَوَشَّى (قهومه كهت) ده بېت و بهر يانده كه وېت **إِنَّ** به د نيايي **مَوْعِدَهُمْ** واده يان **الصَّبْحَ** بهر به يانه **أَلَيْسَ** ثايا.

الصَّبْحَ بهر به يان **بَقَرِيبَ** نزيك (-نيه؟) **(٨١)** **فَلَمَّا** جا كاڼي **جَاءَ** هات **أَمْرُنَا** فه رما نى ئيمه **جَعَلْنَا** -

عَلَيْهَا سه ره كانيانمان (-كرده) **سَافِلَهَا** ژيره كانيان (سه راو ژير يان نما نكردن) **وَأَمْطَرْنَا** ودامان باراند **عَلَيْهَا** به سه ريانا **حِجَارَةً** چه و و بهر ديك

مِّنْ له **سَجِيلٍ** سجيل و قورپكي ئاگرينى **مَنْضُودٍ** به سه ريه كاكه وتوو **(٨٢)** **مُسَوِّمَةً** نيشانكراو **عِنْدَ** لاي **رَبِّكَ** پهروه رديگارت

وَمَا و- **هِيَ** نه وهش **مِنْ** له **الظَّالِمِينَ** سته مكاره كان **يَبْعِدُ** (هيچ دوور (-نيه) **(٨٣)** **وَالَى** و بو

مَدِينٍ شاروچكه ي مهديه ن (ئيمه ناردمان) **أَخَاهُمْ** براكه يان **شُعَبًا** (پنځه مېهر) شوعوب **قَالَ** گوټي **يَقُومُ** نه ي قهومي خوځم

اعْبُدُوا بپه رستن **اللَّهُ** خدا **مَا لَكُمْ** بوټان نيه **مِّنْ** (هيچ) **إِلَّهِ** خداو په رستراوټك **غَيْرُهُ** جگه لهو

وَلَا تَقْصُوا و كه م و سوک مه كه ن **الْمِكَالَ** پيوانه **وَالْمِيزَانَ** و ته رازوو **إِنِّي** به د نيايي من **أَرْكُمُ** ده تانبينم **بِخَيْرٍ** له خير و خوشي دان

وَإِنِّي و به راستي من **أَخَافُ** نه ترسم **عَلَيْكُمْ** بو سه رتان ، له سه رتان **عَذَابٍ** عذاب و نه شكه نجه ي **يَوْمٍ** روژيكي

مُحِيطٍ نزيك و ده ورده ر **(٨٤)** **وَيَقُومُ** و نه ي قهومي خوځم **أَوْفُوا** مافي ته واوبده ن ه **الْمِكَالَ** پيوانه **وَالْمِيزَانَ** و ته رازوو

بِالْقِسْطِ به دادوهرى **وَلَا تَبْخُسُوا** و بې به ها مه كه ن بو **النَّاسِ** خه لك **أَشْيَاءَهُمْ** له شته كانيان **وَلَا تَعْتُوا** و بلاومه كه نه وه (خراپه)

فِي له ، له ناو **الْأَرْضِ** زهوى **مُفْسِدِينَ** خراپه كار و ټيكدهرانه **(٨٥)** **بَقِيَّتٍ** نه وه ي ده ميځي له **اللَّهُ** خدا **خَيْرٌ** چا كتر ه

لَكُمْ بوټان **إِنْ** نه گهر **كُنْتُمْ** ئيوه- **مُؤْمِنِينَ** پروادار (-بووېن) **وَمَا** و- **أَنَا** من **عَلَيْكُمْ** به سه رتان ، له سه رتان

بِحَفِيفٍ (هيچ) پارټيزه ر (-نيم) **(٨٦)** **قَالُوا** گوټيان **يُشْعِبُ** نه ي شوعه ي ب **أَصْلَوْتُكَ** ثايا نوټزه كانت **تَأْمُرُكَ** فه رمانت پنده كات

أَنْ كَه تَرَكْ وازبهینین مَّا يَعْبُدُ لهوئی دهیپهرستی ءَابَاؤُنَا بَاب و باپیرانمان أَوْ يَانَ أَنْ ئهوهی که تَفْعَل شتئ- فِي له

أَمْوَلُنَا مَال و سامانه کانمان (-بکهیین) مَّا نَشْؤُا ههرچی خویمان دهمانهوی إِنَّكَ بهدنیایی تُو لَأَنْت ههرخوتی

الْحَلِيم تهواوی ئارامگر و نهرم و نیان الرَّشِيد هوشمهند و راستهړی (۸۷) قَالَ گوئی يَقُوم ئهی قهومی خویم

أَرَأَيْتُمْ بینیوتانه و تیراماون إِنْ ئهگهر كُنْتَ من- عَلَى لهسهر بَيْنَهُ بهلگه داری و بهرچاوپوئی (-بووین) مِنْ له رَبِّي پهروهردیگارم

وَرَزَقَنِي و پییدا بم مِنْه له لایهن خوویه رَزَقًا رزقیک و بههریهکی حَسَنًا چاک و باش وَمَا و نا أُرِيد (نا) مهوئیت أَنْ که

أَخَالِفُكُمْ خوجیاکه مهوه لهنگو إِلَى بولای مَّا ئهو شتهی أَنَّهُمْ ئیوه قهدهغه دهکه م عَنْهُ لَیْ إِنْ من- أُرِيد (-نا) مهوئیت

إِلَّا شتئ جگهله إِلَّا صَلَح چاککردن مَا اسْتَطَعْتَ ههتاپیمبرکی وئهوهندهی دهتوانم وَمَا و- تَوَفَّقِي سهرکهوتن به ئه نجامگه یشتنم

إِلَّا (-نیه) بههوی کهس تهنها بِاللّٰهِ بهخودا عَلَيْهِ ههریهو تَوَكَّلْتُ بستم بهستوه و متمانه م کردوه وَإِلَيْهِ و ههر بولای ئهو

أُتِيبُ ئهگه رنیمهوه (۸۸) وَيُقُوم و ئهی قهومی خویم لَا يَجْرِمَنَّكُمْ با وتاوانبارتان نه کات شِقَاقِي دژایه تی من أَنْ که

يُصِيبُكُمْ پیتاکه وئیت و توشتان بیت مِثْل ههروهک مَّا ئهوهی أَصَاب توشی- قَوْم قهومی نُوح (پیغه مبهه) نوح (-بوو) أَوْ يَانَ

قَوْم قهومی هُود (پیغه مبهه) ئه موود أَوْ يَانَ قَوْم قهومی صَلَح (پیغه مبهه) صالح وَمَا ئهوهی قَوْم قهومی لُوط (پیغه مبهه) لوط

مِّنْكُمْ له ئیوه يَبْعِدُ (هیچ) دوور نیه (۸۹) وَاسْتَغْفِرُوا و داوای لیخو شبوون بکهن له رَبِّكُمْ پهروهردیگارتان ثُمَّ پاشان

تُوبُوا توبه بکهن و بگه رنیمهوه إِلَيْهِ بوی إِنْ بهدنیایی رَبِّي پهروهردیگارم رَحِيم زور میهره بان وبه بهزهیی

وَدُود زور خو شه ویسته (بو دوسته کانی و لای دوسته کانی) (۹۰) قَالُوا گوئیان يُشْعِبُ ئهی شوعه یب مَا نَفَقَهُ باش تیناگه ییین

الْأُبْدَا دہبا دووری بیت مَدِیْن بُو قہومی مہدیہن کَا ھہرچُون بَعْدَت دوورکہ ونہوہ مُود (قہومی) ثہموود (۹۵)

الْقُرَى نشینگه کان (گوند و شاره کان) وَهِي له کاتی ئهوان- ظَلَمَ زالم و سته مکار (-بوون) إِنَّ به راستی أَخَذَهُ بردن و گرتنی

أَلِيم زور به ئازار شَدِيد و زور توند و تیژه (۱۰۲) إِنَّ به دنیایي فِي له ذَلِكَ ئهویان (دا ههیه)

لَايَةً نیشانیه کی زور گهوره و مهزن لَمَن بۆ ئهوهی خَاف ترسا له عَذَاب عه زاب و ئهشکه نجه یي الْآخِرَةَ دواړوژ ذَلِكَ ئهویان

يَوْمَ رۆژیکه جَمْع کۆکراوه یه لَهُ بۆی النَّاس خه لک وَذَلِكَ و ئهویان يَوْمَ رۆژیکي مَشْهُود ئاماده و بینراوه (۱۰۳) وَمَا و-

نُؤْخِرُهُ دوا (-نا) خه یین إِلَّا مه گهر لِأَجَلٍ بۆ کاتیکی مَعْدُود دیا کرای ژمێدراو (۱۰۴) يَوْمَ ئه ورۆژهی يَأْت دیت

لَا تَكَلَّم نادوی نَفْس (هیچ) نه فس و که سیك إِلَّا مه گهر بِإِذْنِهِ به ئیزن و رێپیدانی ئه و فَمِنْهُمْ ئیتر له وان ههیه

شَقِيّ (خه لکی) به دبەخت وَسَعِيدٌ و (خه لکی) دلخۆش (۱۰۵) فَأَمَّا جَاهِرٌ جی الَّذِينَ ئهوانه ی شَقُوا به دبەخت بوون

فَفِي ئهوه له ناو النَّار ئاگرن لَهُمْ بۆیان (ههیه) فِيهَا لِي ، تیایدا زَفِيرٌ نورکه ی هه ناس ده رچوون

وَشَهِيقٌ و نورکه ی هه ناسه کێشانیک (چ نورکه یه ک!) (۱۰۶) خُلِدِينَ هه تاهه تایی ماوه ن فِيهَا لِي ، تیایدا مَا دَامَتْ هه تا ماوه

السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زهوی إِلَّا مه گهر مَا شَاءَ ئهوه ی- رَبُّكَ پهروه ردیگارت (-شتیکی تری ویستی) إِنَّ به دنیایي

رَبُّكَ پهروه ردیگارت فَعَالٌ تهواو کارا و بکه ره لَمَّا بۆ ئهوه ی يُرِيد بیهوئیت (۱۰۷) وَأَمَّا و هه رچی الَّذِينَ ئه و (که سان) نه ی

سُعِدُوا خوښ بهخت بوون فَفِي ئهوه له ناو الْجَنَّة به ههشت ن خُلِدِينَ هه تاهه تایی ماوه ن فِيهَا لِي ، تیایدا مَا دَامَتْ هه تا ماوه

السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زهوی إِلَّا مه گهر مَا شَاءَ ئهوه ی- رَبُّكَ پهروه ردیگارت (-شتیکی تری ویستی)

عَطَاءً به خشینکی غَيْر نه مَجْدُود براندراره (۱۰۸) فَلَا تَكْ جا- فِي له مَرِيَّةً پارایی و گومان (-مه به) مِمَّا لهوه ی

يَعْبُدُ دَهْپەرستن هَوَلَاءُ ټهوانښي مَا يَعْبُدُونَ ناپەرستن إِلَّا شَيْ مهگەر کَا وهک ټهوی يَعْبُدُ -

ءَابَاؤُهُمْ باب و باپيرانيان (-دهیپەرست) مِّنْ له قَبْلُ پيشا وَاِنَّا و بهدڼیایي ټیمه لَمَوْفُوهُمْ هر بهتهواوی پټیان ددهین

نَصِيْبُهُمْ بهشی خوځان غَيْرَ - مَنقُوصُ کهم(-نه) کراو (۱۰۹) وَلَقَدْ و بهدڼیایي ءَاتَيْنَا دامن به مُوسَى موسا

الْكِتَابُ نامه و نوسراوهکه (تهورات) فَاخْتَلَفَ ټهوهوو جیاووزی روویدا فِيهِ دهربارهی وی وَلَوْلَا کَلِمَةٌ و ټهگهر وتهیهک نهبوا

سَبَقَتْ پيشتر کرابوو (گوترابوو) مِّنْ له رَبِّكَ پهروهردیگارت لَقَضِيَ بهدڼیایي دهبرنرا (حوکم دهکرا) يٰنَبِيَّهٗم له نښوانيان

وَاِنَّهُمْ و بهدڼیایي ټهوان لَفِي هر له شَكِّ گومان و پاراین مِّنْهُ لِي مُرِيبٌ بهجوړيکي پرله گومان (۱۱۰) وَاِنْ و بهدڼیایي

كُلًّا ههریهکهی لَمَّا له کاتیکا لِيُوفِيَهُمْ هر بهتهواوی دهیانداتهوه رَبُّكَ پهروهردیگارت اَعْمَلَهُمْ (پاداشت و سزای) کار و کردهوهکانیان

إِنَّهُمْ بهدڼیایي ټهو بِمَا بهوهی يَعْمَلُونَ ټهوان دهکهن خَيْرٌ تهواو زانایه بهورد و درشتهکان (۱۱۱)

فَاسْتَقِمْ ټیتر راستهړئ ببه و راستهړئ بگره کَا ههروهک أَمَرْتُ فهرمانت پیکراوه وَمَنْ لهگهل ټهوانهی

تَاب پهشیمان بونهوه و گهړانهوه مَعَكَ لهگهلَت وَلَا تَطْغَوْا و نهکهن سنور ببهزینن إِنَّهُمْ بهدڼیایي ټهو بِمَا بهوهی

تَعْمَلُونَ ټیوه دهیکهن بَصِيرٌ ههموو بینه (۱۱۲) وَلَا تَرْكَنُوا و مهیل مهکهن إِلَى بُو ، بُولَى الَّذِينَ ټهوانهی

ظَلَبُوا ستهمکاریانکروده فَتَمَسَّكُمْ ټهوساکه پټتان دهکهوئِ النَّارُ ټاگرهکه (ی دوزهخ) وَمَا و نییه لَكُمْ بۆتان مِّنْ له دُونُ غهیری

اللَّهُ خودا مِّنْ (هیچ) أَوْلِيَاءَ دؤست و پشتیوانی ثُمَّ ټینجا لَا تُصْرُونَ سهرناخړن و دهرباز ناكرن (۱۱۳) وَأَقِمْ و دابمهزړینه

الصَّلَاةَ نوښان طَرَفِي ههردوو لای النَّهَارَ رُوژگار وَزُلْفَا و نزيكى مِّنْ له اَلَيْلِ شهو إِنَّ بهدڼیایي الْحَسَنَتِ چاکهکان

الْحَقُّ ههق و راستی وَمَوْعِظَةٌ و ناموژگاری وَذِكْرٌ و بیرهینه رهوه لِلْمُؤْمِنِينَ بۆ پرواداران (۱۲۰) وَقُلْ و بلی

لِّلَّذِينَ به ئهوانهی لَا يُؤْمِنُونَ بپروا ناهینن اَعْمَلُوا دهستبه کار بن عَلٰی له سهر مَكَاتِبِكُمْ جیگو شیوازی خوتان اِنَّا به راستی ئیمه

عَمَلُونَ له کاراین (۱۲۱) وَانتظروا و ئیوه چاوه پروان بن اِنَّا به راستی ئیمه مُنتظرون چاوه پروانین (۱۲۲) وَلِلّٰهِ بۆ خودایه

غَيْب په نهان و شارواه کان ی اَلْسَمُوت ئاسمانه کان و اَلْأَرْض و زهوی وَاِلٰه و ههر بۆلای ئه و یُرْجَع ده گیردریته وه

اَلْأَمْر کار وفه رمان کَلَهْمُ هه مووی فَاَعْبُدْهُ ئیتر بیپه رسته وَتَوَكَّلْ و پشت ببه سته و ته وه ککول بکه عَلَیْهِ له سهری وَمَا وهه رگیز-

رَبُّكَ پهروه ریگارت بِغْفِلٍ بیئاگا (-نیه) عَمَّا له وهی تَعْمَلُونَ ئیوه ده یکه ن (۱۲۳)

سُورَةُ هُودٍ سوره تی هود

بِسْمِ به ناوی اَللّٰهُ خودا اَلرَّحْمٰن ئه و په ریه به زه یی و میهره بان (ناوکی پروزی خودایه) اَلرَّحِیْم ئه و په ری به خشنده (ناوکی پروزی خودایه)

اَلرَّ ئه لف لام را كِتٰب کیتاب و نوسراوئیکه اُحْكِمَتْ رِیْک و پته و کراوه اٰیٰتُهُ ئایه ته کانی ثُمَّ ئینجا فُصِّلَتْ پۆن و شیکراوه ته وه

مِنْ له لَدُنْ لایه نی تایبه تی حَكِیْم خودای ته واو کاربه جی ی خَیْر ته واو زانا به ورد و درشته کان (۱) اَلَّا تَعْبُدُوْا که وا نه په رستن

اِلَّا جگه له اَللّٰهُ خودا اِنِّیْ به دنئیایی من لَكُمْ بۆتان مِنْهُ له وی ، لی نَذِیْر ترسینه ریک و بَشِیْر و مزگینی به خش م (۲)

قُلْتُ بَلَىٰ إِنَّكُمْ دَلَّيْتُمْ أَنفُسَكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ زیندوو کراوه ن مِنْ لَه بَعْدَ دَوای اَلْمَوْتِ مه رگ و مردن لَيَقُولَنَّ ئەوه به دنیای دهلین

اَلَّذِينَ ئەوانه ی كَفَرُوا کوفریان کړدو پروایان نه هیئا: اِنْ هَذَا ئەوه هیچ نیه اِلَّا جگه له سِحْرٍ سحر و جادوئیکى مَبِينٌ ديار و ئاشکرا

(۷) وَلَئِنْ وَتّه گه ریتوو اُخْرَنَا (دوا بڅه یڼ) عَنْهُمْ لښان اَلْعَذَابِ عه زاب و تّه شکه نجه اِلَى بُو اُمّة کات و ماوه یه کی

مَعْدُودَةً دياریکړاو لَيَقُولَنَّ هه رده لښ ما يَجْبِسُهُ ئەوه چی گرتوویه تی اَلْاَيَوْمِ ده بزائن تّه و رۆژه ی يَأْتِيهِمْ بۆيان دیت لَيس -

مَصْرُوفًا لادراو (-نیه) عَنْهُمْ لښان وَحَاقٍ و گړبوو بِهِم لښان مَا وما کَانُوا ئەوان پښان بِهِ -

يَسْتَهْزِئُونَ گه مه و گالته یان ده کړد (-یښی) (۸) وَلَئِنْ وَتّه گه ریتوو اَذَقْنَا (بجړښین) به اَلْاِنْسُ مړوف مِنَّا له لایه ن خۆمانه وه

رَحْمَةً به زه ی و میهره بانیه ک ثُمَّ پاشان تَزَعْنَهَا ده به ښین و بسه نینه وه مِنْهُ لښی اِنَّهُر به دنیای ئەو لَیُوس ته واو بیئو میدی

كُفُورٌ زور ناشوکر و بې ئەمه که (۹) وَلَئِنْ وَتّه گه ریتوو اَذَقْنَاهُ پښی بجړښین نَعْمَاءٌ نّیعمه ت و خوش بَعْدَ له دوی

ضَرَاءٌ زیان و زهره ریک مَسْتَه پښی که وتې لَيَقُولَنَّ ئەوه هه ر ده لښ ذَهَبٌ رۆښت اَلْسَيِّاتِ خراپه کان عَنِّي لښم

اِنَّهُر به دنیای ئەو (تّه وکات) لَفَرِحَ هه ر زور دلخوښی خُور شانازیکاره (۱۰) اِلَّا جگه له اَلَّذِينَ ئەوانه ی

صَبَرُوا دانیان به خۆداگرت و ئارامیانگرت وَعَمِلُوا و کړدوویانه اَلصَّلٰحٰتِ کارو کړدوه و چاکه کان اُولٰٓئِكَ ئەوان هُم بۆیان هه یه

مَغْفِرَةً لّٰیخوښ بوونیک وَاَجْرٌ و پاداشتیکى کَبِيرٌ گه وره (۱۱) فَلَعَلَّكَ وه ک بلی تو تَارِكٌ وازه ښ بې له بَعْضِ هه ندیک

مَا يُوحَىٰ له وه ی سروش و وهی ده کړی اِلَيْكَ بۆت وَضَآئِقٌ و ته نگ بووې بِهِ پښی صَدْرُكَ سینگت اَنْ نه خو يَقُولُوا بَلښ

لَوْلَا چما لو- اُنْزِلَ دا (-نه) به زنیراوه عَلَیْهِ به سه ری ، له سه ری کَنْز گه نجینه یه ک اَوْ یان جَاءَ به اتایه مَعَهُر له گه ل ئەو

مَلَكٌ فَرِيشَتَه يَه كِ اِنَّمَا لَه اِستيدا تَه نَهَا اَنْتَ تَو نَذِيرٌ ترسینه ریک ی وَاللّٰهُ وَخودا عَلٰی لَه سَهَر کُلّ هه موو شَيء شَتِیک

وکیل سپارده پاریزی چاودیږه (۱۲) اَمَّ يان يَقُولُونْ ئه وان ده لّین اَقْرَنَه به درؤ هه لیبه ستوه (قورئان) قُلْ بَلٰی فَاَتُوا ده بّین

بِعَشْرِ ده سُوْر سوره تی مِثْلِه وه ک وی مُفْتَرِیْتْ هه لبه ستراو وَاَدْعُوا و بانگ بکه ن مَن هه رکه سی اَسْتَطَعْتُ توانیتان مِّن لَه

دُونْ غه یری اللّٰهُ خودا اِنْ ئه گهر کُنْمْ -ئیه صَدِیقِینْ راستگو (-بووین) (۱۳) فَاَلَمْ جا ئه گهر ئه وان نّین-

یَسْتَجِیْبُوا به ده نگ و وه لام (-نه) ده نه وه لَكُمْ بۆتان فَاَعْلَمُوا ئه وه بزائن اِنَّمَا ئه وه به دلنیا بی اُنْزِلْ دابه زیتراوه بِعِلْمْ به زانین و زانستی

اللّٰهُ خودا وَاَنْ و ئه وه ی که لَا نیه اِلَهِ خودا و په رستراوْ اِلَّا جگه له هُوَ ئه و (اللّٰهُ) فَهَلْ ئیتر ئایا اَنْتُمْ ئیه

مُسْلِمُونَ ملکه چ و موسلمان (ده بن) (۱۴) مَن ئه وه ی کَانَ پِیشتر یُرِید - اَلْحَیْوةَ ژیا نی اَلدُّنْیا دونیای (-ده یویست)

وَزِیْنَتَهَا و زینه ت و رازاوه ی وی نُوْفْ به ته واوی ده گه ینین اِلَیْهِمْ بۆیان ، بۆلایان ، به ره و ئه وان ، به وان

اَعْمَلُهُمْ (پاداشتی) کار و کرده وه کانیا ن فِیْهَا تیایدا وَهُمْ و ئه وان فِیْهَا لَیْ ، تیایدا لَا یَجْسُونَ هیچیا ن لَیْ که مناکری (۱۵)

اُولٰٓئِكَ ئه وان اَلَّذِیْنَ ئه وانه ن لَیْسَ نیه هُمْ بۆیان فِیْ لَه ، له ناوِ الْاٰخِرَةِ دواړوژ اِلَّا شتّی جگه له اَلنَّارِ ئاگر

وَحَبِطْ و پوچ و بۆش ده بن مَا صَنَعُوا ئه وه ی رِیک و پِیک و دروستیا نکرده وه فِیْهَا تیایدا وَبَطِلْ و پوچ به تاله مَا ئه وه ی

كَانُوا ئه وان پِیشتر یَعْمَلُونَ ده یانکرد (۱۶) اَفَنْ ئه وه ی کَانَ - عَلٰی لَه سَهَر یَبْنَءْ به لگه داری و به رچاوپوونی (-بووه) مِّن لَه

رَبِّه په روه ردگاری وِیْتْلُوْهُ و به دوا ی بیّت شَاهِدْ شایه تیک مِّنْهُ لَه وی وَمِنْ و له قَبْلِه پِیش ئه وی ش کِتَبْ نوسراو و کیتابی

مُوسٰی (پیغه مبه ر) موسا اِمَامًا پِیشه وا وَرَحْمَةً و به زه یی و میهره بانی (بوو) اُولٰٓئِكَ ئه وان یُؤْمِنُونَ پروا دینن بِه یی

وَمَنْ هَرَكَه سَيِّ يَكْفُرُ بِرَّوَا نَه هَيَّيْ و كوفربكات بِه پي مَن له الْأَحْزَاب دهسته و گرووپه كان فَاَلنَّار نيتَر ناگر

مَوْعِدُهُ به نيندراويه تي فَلَا تَكْ جا - فِي له مَرِيَّة راپاي و گومان(مه به) مِنْهُ لَيَّ إِنَّه به دنيايي ئه و اَلْحَقَّ ههق و راستي ه مَن له

رَبِّكَ پهروه رديگارت وَلَكِنَّ به لام أَكْثَرُ زُوربه ي النَّاس خه لك لَا يُؤْمِنُونَ بِرَّوَا ناهيَن (١٧) وَمَنْ و كَي أَظْلَم سته مكارتره

مَنْ له وه ي أَقَرَّى به دروه ه ليه به ستوه عَلَى له سه ر اَللَّهِ خُودَا كَذِبًا درويه ك؟! أَوْلَيْكَ ئه وان يُعْرَضُونَ نيشانده درينه

عَلَى له سه ر رَبِّهِمْ پهروه رديگاريان وَيَقُولُ و- الْأَشْهَدُ كُوي شايه ته كه كان (ده نين) هُوَلَاءُ ئه وان نهيَن اَلَّذِينَ ئه وان ه ي كَذِبُوا درويانكرد

عَلَى له سه ر رَبِّهِمْ پهروه رديگاريان. اَلْأَلْعَنَةُ ده سا له عنه ت و دوور له به زه ي اَللَّهِ خُودَا عَلَى بيته سه ر اَلظَّالِمِينَ سته مكاره كان

(١٨) اَلَّذِينَ ئه وان ه ي يَصُدُّون پيشگري و ريگري ده كه ن عَنْ له سَبِيل رينگاي اَللَّهِ خُودَا وَيَعْنُونَهَا و ده يانه ويَت-

عِوَجًا خوار و خيچ (-بيت) وَهُمْ و ئه وان بِالْآخِرَةِ به دواړوژ هُم ئه وان كَفَرُونَ كافر و پروانه كه ر (١٩) أَوْلَيْكَ ئه وان

لَمْ يَكُونُوا - مُعْجَزِينَ په كخه ري ده سه لاتمان (-نه بووينه)) فِي له الْأَرْض زه وي وَمَا و- كَان (-نه) بووه هُم بوئه وان مَن له

دُون غه يري اَللَّهِ خُودَا مِنْ (هيچ) أَوْلِيَاءَ دُوست پشتيوانانيك ، يُضْعَفُ چه نديجاره و چه نديقات ده كړي هُم لُويان

اَلْعَذَاب عه زاب و ئه شكه نجه ، مَا كَانُوا ئه وان پيشان- يَسْتَطِيعُونَ (نه) يانده تواني اَلسَّمْعُ بيستن (بكه ن) وَمَا و- كَانُوا --

يَبْصِرُونَ بينه ر (-نه --بوون) (٢٠) أَوْلَيْكَ ئه وان نهي اَلَّذِينَ ئه وان ه ن خَسِرُوا كه له ده ست يانداوه أَنْفُسَهُمْ گياني خو يان

وَضَلَّ و بزر بوو عَنْهُمْ لتيان مَا ئه وه ي كَانُوا پيشان يَفْتَرُونَ به درو ه لئانده به ست (٢١) لَا جَرَمَ گوماني تيا نيه

أَنَّهُمْ و به دنيايي ئه وان فِي له الْآخِرَةِ دواړوژ دا هُم هه ر خو يان اَلْأَخْسَرُونَ خه ساره تمه نديرين (٢٢) إِنَّ به دنيايي

الَّذِينَ هُمْ (كهس) انهى ءَامَنُوا بروايان هيناوہ وَعَمِلُوا و کردوويانه الصَّالِحَاتِ کارو کردهوه چاکه کان

وَأَخْبَتُوا و ترسان و ملکه چ بوون و هيمن بوونهوه به گهړانهوه إِلَى بُو ، بُولای رَبِّهِمْ پهروهردگاريان أُولَئِكَ ئهوانن

أَصْحَابِ خاوهنهکانی الْجَنَّةِ بهههشت هُم بهراستی ئهوان فِيهَا تيايدا خَلِدُونَ ماوهن ههتا ههتايي (۲۳) مَثَل نمونهی

الْفَرِيقَيْنِ ئهوه دووکومه له كَالْأَعْمَى وهک کویر وَالْأَصَمَّ و کهرِ وَالْبَصِيرَ و تهواو بينهر وَالسَّمِيعَ و تهواو بيسهر (وايه) هَلْ ئايا

يَسْتَوِيَان وهک يهک دهبن مَثَلًا نمونهيان؟! أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ئايا بيرناکهنهوه و پهند وهرناگرن؟ (۲۴) وَلَقَدْ و بهدئنيابي

أَرْسَلْنَا ئيمه ناردمان نُوحًا پيغهمبهه نوح إِلَى بُو ، بُولای قَوْمِهِ نهتهوهکهی إِنِّي (گوئی) دئنيابن من لَكُمْ بُوْتان

نَذِيرٌ ترسيئنهريک ی مُبِين ديار و ئاشکرا م (۲۵) أَنْ كِه لَا - تَعْبُدُوا (نه) پهستن إِلَّا شئ جگهله الله إِنِّي بهدئنيابي من

أَخَافِ ئهترسم عَلَيْكُمْ بُو سهرتان ، لهسهرتان عَذَابِ عهزاب و ئهشکهنجهی يَوْمِ پوژيکی أَلِيم زور بهژان و ئازار (۲۶)

فَقَالَ جا گووتيان أَمَلًا پياوماقوله کانيان الَّذِينَ ئهوانهی كَفَرُوا کوفريانکرد و بِي پروابوون مِنْ له قَوْمِهِ نهتهوهکهی

مَا نَزَّلَكَ ناتبين شئ بِي إِلَّا جگهله بَشَرًا مروفيک مَثَلًا وهک خوْمان وَمَا ونا نَزَلَ بينين أَتَّبِعْ دوات کهوتبي

إِلَّا كهس جگهله الَّذِينَ ئهوانهی هُم (بهراستی) أَرَادْنَا بِي بايهخترينمانن بَادِي كَالِ الرَّأْيِ فام ن وَمَا و- نَزَى (-نا) بينين

لَكُمْ بُوْتان ههبي عَلَيْنَا بهسهرماندا مِنْ (هيچ) فَضْلٍ چاکهبي بَلْ بهلکو نَظُنُّكُمْ واتان تيدهگهين كَذِبِينَ دروژن بن (۲۷)

قَالَ گوئی يَقُومُ ئهی قهومی خوْم أَرَأَيْتُمْ بينيوتانه و تيَراماون إِنْ ئهگهر كُنْتَ من عَلَى لهسهر-

يِنَّةً بهلگهداري و بهرچاوړوئي (-بوويم) مَنْ له رَبِّي پهروهرديگرم هوه وَءَاتَنِي و پييدايم رَحْمَةً بهزهی و ميهرهباي مَنْ له

عِنْدِهِ لایه ن خۆیه وه **فَعَمِيتَ** جا نابینا بن **عَلَيْكُمْ** له راستیدا **أَنْلِزْمُكُمُوهَا** ئایا به ملتان وه بکه ن **وَأَنْتُمْ** له کاتی ئیوه خۆتان **لَهَا** لۆ وی

كِرْهُونَ ناحه ز بن (٢٨) **وَيَقُومُ** و ئه ی قهومی خۆم **لَا - أَسْأَلُكُمْ** داوا (-نا) که م **عَلَيْهِ** له سه ری **مَالًا** (هیچ) مال و پاره یی ک

إِنْ - أَجْرِي پاداشتم (-له سه ر که س نیه) **إِلَّا** جگه له **عَلَى** لای **اللَّهُ** خودا **وَمَا** وهه رگیز- **أَنَا** من **بِطَارِدٍ** ده ر (-نا) که م

الَّذِينَ ئه و (که س) انه ی **ءَامِنُوا** بروایان هینا وه **إِنَّهُمْ** به دنیای ئه وان **مُلْكُوا** گه یشته ن به **رَبِّهِمْ** پهروه ردگاریان **وَلَكِنِّي** به لام من

أَرْكُمُ ده تانبینم **قَوْمًا** قهومیکن **تَجْهَلُونَ** نه زانن و نه فامی ده که ن (٢٩) **وَيَقُومُ** و ئه ی قهومی خۆم **مَنْ** ک

يَنْصُرُنِي سه رم ده خات **مِنْ** له راست **اللَّهُ** خودا **إِنْ** ئه گه ر **طَرَدْتُهُمْ** ئه وان ده ربکه م؟!

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ئایا بیرناکه نه وه و په ند وه رناگرن؟! (٣٠) **وَلَا أَقُولُ** و نالیم **لَكُمْ** پیتان **عِنْدِي** لای منه

خَزَائِنَ گه نجینه و خه زینه کانی **اللَّهُ** خودا **وَلَا أَعْلَمُ** و نازانم **الْغَيْبِ** غه یب و په نهانی و شارا وه کان **وَلَا أَقُولُ** و نالیم

إِنِّي به دنیای من **مَلَكٌ** فریشته یه کم **وَلَا أَقُولُ** و نالیم **لِلَّذِينَ** به ئه وانه ی **تَزِدْرِي** به که م دینه به ر **أَعِينُكُمْ** چا وه کانتان

لَنْ يُؤْتِيَهُمْ هه رگز بۆیان نا هیتی **اللَّهُ** خودا **خَيْرًا** چاکه و خیر (یک) ، **اللَّهُ** خودا (خۆی) **أَعْلَمُ** زانتر و ئاگا دارتره **بِمَا** به وه ی **فِي** له

أَنْفُسِهِمْ نه فس و زاتی ئه وان دایه **إِنِّي** به دنیای من **إِذَا** ئه گه ر وا بکه م **لِمَنْ** هه ر له **الظَّالِمِينَ** سته مکاره کانم (٣١) **قَالُوا** گو تیان

يُنوح ئه ی نووح **قَدْ** به راستی **جَدَلْنَا** ده مه ده مته کرد له گه ئمان **فَأَكْثَرْتَ** و زۆر درێژه تدا به **جَدَلْنَا** ده مه ده مته کردنت له گه ئمان

فَأَمَّا ده بۆمان به ئینه **بِمَا** ئه وه ی **تَعِدُنَا** به ئینمان پنده ده ی **إِنْ** ئه گه ر **كُنْتَ** تۆ- **مِنْ** له **الصَّادِقِينَ** راستگوکان (-بووی) (٣٢)

قَالَ گو تی **إِنَّمَا** له راستیدا ته نها **يَأْتِيَكُمْ** - به **اللَّهُ** خودا (-ده به ئینی) **إِنْ** ئه گه ر **شَاءَ** ئه و ویستی **وَمَا** و - **أَنْتُمْ** ئیوه

بِمَعْجَزِينَ لَهُ دَسْتَدِرْچوو و قوتاربوو (-نین) (۳۳) وَلَا يَنْفَعُكُمْ و سودتان پیناگه یه نّی نَصَحِيّ ئاموژگاری من إِنْ ئەگەر

أَرَدْتُ بَمَهْوَيَّ أَنْ كَه أَنْصَحَ ئاموژگاری بکهَم لَكُمْ بۆتان إِنْ ئەگەر كَانَ اللَّهُ خُودَا يُرِيدُ بِيَهْوَيْتَ أَنْ كَه

يُغْوِيَكُمْ رِيتان لِيَبْگُورِي هُو هەر ئەوه رَبُّكُمْ پەروەردیگارتان وَإِلَيْهِ و هەر بۆلای ئەو تَرْجَعُونَ دەگێردرێنەوه (۳۴) أَمْ يَانَ

يَقُولُونَ ئەوان دەلێن أَقَرَّ لَهُ بە درۆهه لیبهستوه! قُلْ بَلَى إِنْ ئەگەر أَقَرَّيْتُهُ بە درۆ هه لمبهستوه فَعَلِيّ ئەوه له سەر خۆمه

إِجْرَامِي تاونی خۆم وَأَنَا و من بَرِيءٌ پاكانه کارم مِمَّا لهوَي تَجْرُمُونَ ئیوه تاونکاری دهکەن (۳۵) وَأُوحِي و سرووشکرا

إِلَى بۆ نُوْج (پیغه مبهه) نُوْح أَنَّهُ بە دُنْیای لَنْ یُؤْمِن هه رگیز برۆا ناهێتی مِنْ له قَوْمِكَ قهومه کهت إِلَّا (که سیتەر) جگه له

مَنْ ئەوهی قَدْ تَأْتِيسْتَا ءَامَنَ برۆای هیناوه فَلَا تَبْتَئِسْ جَا خەم وخه فەت مه خو بِمَا بهوہی کَانُوا ئەوان پێشان یَفْعَلُونَ دهیانکرد

(۳۶) وَأَصْنَع و درووست بکه أَلْفَلَكْ کهشتیه که بِأَعْيُنِنَا له ژیرچا وودێری ئیمه وَوَحِينَا و وهی و سروشی ئیمه

وَلَا تُخْطِبْنِي و ووتارم له گه ل مه که فِي دهربارهی الَّذِينَ ئەوانه ی ظَلَمُوا زولم و سته میانکرد إِنَّهُمْ بە دُنْیای ئەوان

مُغْرَقُونَ نوقمکراون (۳۷) وَيَصْنَع و درووست دهکا أَلْفَلَكْ کهشتیه که وَكَلَهَا و هەر جارێ مَرَّ تێپهری عَلَيْهِ بهلای

مَلَأَ پیاوماقولا ئی مِنْ له قَوْمِهِ نه ته وه که ی سَخِرُوا گالته یان کرد مِنْهُ یی ، قَالَ گوئی إِنْ ئەگەر تَسَخَرُوا گالته بکه ن

مِنَّا به ئیمه وه فَإِنَّا ئەوه ئیمه تَسَخَرْ گالته ده که یین مِنْكُمْ پیتان کَا هه رچۆن تَسَخَرُونَ ئیوه گالته ده که ن (۳۸)

فَسَوْفَ جَا له داهاتوو تَعْلَمُونَ دهزانن مَنْ كَي يَأْتِيهِ بۆی دیت عَذَابٌ عه زاب وئه شکه نجه ییک يُخْزِيه ریسوای دهکات

وَيَحِلُّ و دیته عَلَيْهِ سه ری عَذَابٌ عه زاب وئه شکه نجه ییک مُقِيمٌ بهردهوام (۳۹) حَتَّى هه تا إِذَا کاتێ جَاءَ هات

أَمْرُنَا فەرمانی ئیمه وَفَارَ و به تهوژم ههلقولا أَلْتَنُور تهنووور قَلْنَا وتمان أَحْمِلْ أَحْمِلْ فِيهَا لِي ، تیایدا مِنْ له كُلِّ ههموو

زَوْجَيْنِ جووتیک آئین دوان وَأَهْلَكَ و کهس و کاره کهت إِلَّا غهیری مَنْ تهوهی سَبَقَ له پیشا هات عَلَيْهِ بهسهری ، لهسهری

أَقُولَ قسه که وَمَنْ و تهوهیش ءَامَنَ بَروای هینا وَمَا و - ءَامَنَ بَروای (نه) هیناوه مَعَهُ له گهل تهو إِلَّا چگه له قَلِيلَ کهمیک

(٤٠) وَقَالَ و گوئی أَرْكَبُوا سوارین فِيهَا لِي ، تیایدا بِسْمَ بهناوی اللَّهُ خودا مَجْرَهَا بهریخهری

وَمُرْسَهَا و جیگیرکار و گیرسینه رهوهی إِنَّ بهراستی رَبِّي پروهردیگارم لَغُفُورَ هه زور لیبوردهی

رَّحِمٍ تهوپهری میهره بان و به بهزهیه (٤١) وَهِيَ و تهو تَجْرِي دهگوزهری بِهِمْ بهوانه وه فِي له ، لهناو مَوْجَ شهپۆلیکی

كَالْجِبَالِ وه ک کتو وَنَادَى و بانگی کرد نُوحَ (پنجه مبهه) نوح أَبْنَاهُ کوره کهی وَكَانَ و تهو- فِي له ، لهناو

مَعَزٍ دابراوی (-بوو) يَبْنِي تهی کوری خوُم أَرْكَبَ سواریه مَعَنَا له گهلتمان وَلَا تَكُنْ و - مَعَ له گهل

الْكُفْرَيْنِ کافره کان (-مه به) (٤٢) قَالَ گوئی سَأَوِي وا په ناده بهم إِلَى بُو ، بۆلای جَبَلٍ چیایه ک يَعْصِمُنِي تهواو بمپاریزی

مِنْ له الْمَاءِ ئاوه که قَالَ (نوح) گوئی لَا عَاصِمَ پارێژراو نییه أَلْيَوْمَ ئیمپو مِنْ له أَمْرَ فەرمانی اللَّهُ خودا إِلَّا مه گهر

مَنْ کهسئ رَّحِمٍ روحی پیکرابی وَحَالَ و نیوپری کرد بَيْنَهُمَا له نیوانیا نه الْمَوْجَ شهپۆل فَكَانَ ئیترا- مِنْ له

الْمُغْرَقِينَ خنکینراوان (-بوو) (٤٣) وَقِيلَ و گوترا يَارْضُ تهی خاک و زهوی أَبْلَعِي قووت بدهوه مَاءُكَ ئاوه کهت

وَسُمَاءَ و تهی ئاسمان أَقْلَعِي هه لیکه و بهرزبه وه و وازیینه وَغِيضَ و ویک هاته وه و کهم بوویه وه الْمَاءِ ئاوه ک

وَقُضِيَ و تهواو بوو براهیه أَلَأَمْرَ کار وفه رمانه که وَأَسْتَوَتْ و جیگیر بوو عَلَى لهسه ر الْجُودِي (کتیوی) جوودی وَقِيلَ و گوترا

بَعْدًا دَوْرِي بِي لِّلْقَوْمِ بُوْهُ وَفَعْمَهِي الظَّالِمِينَ ستمهكارن (٤٤) وَنَادَى وَبَانِكِي كَرْد نُوحٌ (پنځه مېهر) نُوح

رَبُّهُ پوره ردگاری خوۍ فَقَالَ جَا گوټی رَبَّ ئه‌ی پوره ردیگارم إِنَّ بَه‌پاستی أَبْنِي كورپه‌که‌م مِنْ لَه أَهْلِي که‌س و کارمه

وَإِنَّ وَ بِنِگومان وَعَدَكَ بَه‌لِئِنِّي تُو الْحَقُّ هه‌ق و راستیه وَأَنْتَ وَ تُو أَحْكَمَ کارزانتريڼی الْحَكِيمِينَ حوکمه‌کارانی (٤٥)

قَالَ (خودا) فه‌مووی: يُونُحُ ئه‌ی نوح إِنَّهُ بَه‌دُنْیایي ئه‌و لَیْسَ - مِنْ لَه أَهْلِكَ که‌س و کارت (-نییه) إِنَّهُ بَه‌دُنْیایي ئه‌و

عَمَلِ کارنکی غَیْرَ - صُلِحَ چاک (-نییه) فَلَا تَسْلُنْ جَا پرسیارم لیمه‌که‌ و داوام لیمه‌که‌ مَالِیسَ ئه‌وه‌ی- لَكَ بُوْتُو (-نییه) بِه‌یي

عِلْمِ زانست و زانیاریکِ إِنِّي دُنْیابه‌مِنْ أَعْظُكَ ئاموژگاریت ده‌که‌م أَنْ نَه‌که‌ی تَكُونُ - مِنْ لَه

الْجَاهِلِينَ جاهیل و نه‌فامه‌کان (-بیت) (٤٦) قَالَ گوټی: رَبَّ پوره ردیگار و خاوه‌نم إِنِّي بَه‌دُنْیایي مِنْ أَعُوذُ په‌نا ده‌به‌م

بِكَ بُوْ تُو أَنْ که‌ أَسْأَلُكَ پرسیارکه‌م و داوابکه‌م له‌ تُو مَالِیسَ ئه‌وه‌ی- لِي بُوْم (-نییه) بِه‌یي عِلْمِ زانست و زانیاریکِ

وَالَا وَ ئه‌گهر- تَغْفِرْ خُوْش (-نه‌) بِي لِي لَیْمَ وَتَرْحَمْنِي وَ بَه‌زه‌ییت نِي وَ رَه‌حمم پِي (-نه‌) که‌ی أَكُنْ - مِّنْ لَه

الْخَسِرِينَ خه‌ساره‌تمه‌ند و دوْراوه‌کان (-ده‌بم) (٤٧) قِيلَ گوټرا يُونُحُ ئه‌ی نوح أَهْبِطْ دابه‌زه بِسَلِّمْ بَه‌ ئاشتی و ئارامی

مِنَّا لَه‌ ئیمه‌وه‌ وَبَرَکَاتٍ وَ جوْره‌ها خَیْرٍ وَ یَیْرَ عَلَیْكَ له‌سه‌رت ، به‌سه‌رت ، لوْسه‌رت وَ عَلٰی له‌سه‌ر أُمَمٍ گه‌لانیكِ مِّنْ لَه‌وه‌ی

مَعَكَ له‌گه‌ل تُوْنِ وَأُمَمٌ وَ گه‌لانیكِ سَمِعْتَهُمْ رابواردنیان پی‌ده‌ده‌ین ثُمَّ پاشان يَمْسُهُمْ پِی‌یان ده‌که‌وئیت مِّنَّا لَه‌ ئیمه‌وه‌

عَذَابٍ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی أَلِیْمٌ زُوْر به‌ ئازار (٤٨) تِلْكَ ئه‌وه‌ مِنْ لَه‌ أَنْبَاءُ هه‌واله‌گرنگه‌کانی

الْغَیْبِ غه‌یب و په‌نهانی و نادیاره‌کانه نُوحِیْهَا سَروش و وه‌ی ده‌که‌ین إِلَیْكَ بُوْتُو مَا كُنْتَ تُو- تَعْلَمُهَا (-نه‌) تده‌زانی أَنْتَ (نه‌) تُو

وَلَا قَوْمَكَ و نه قهومه که شت مِن له قَبْل پيش هَذَا نه وه فَاصْبِرْ جا ئارامبگره و خوراکره إِنَّ به دُنْیایي

الْعَبَةِ عاقبه ت و سه رئه نجام لِلْمُتَّقِينَ بۆ له خوداترس و پاريزکارانه (٤٩) وَإِلَى و (ناردمان) بۆ عَادِ (قهومی) عاد أَخَاهُمْ براکه يان

هُودًا (پيغه مبه ر) هوود قَالَ گوئی يَقُومُ ئەي قهومی خۆم اَعْبُدُوا بپه رستن اَللّٰهُ خودا مَا لَكُمْ بۆتان نيبه مِن (هيچ)

إِلَهُ خوداو په رستراویک غَيْرُهُ جگه له و إِنَّ - أَنْتُمْ ئيوه إِلَّا جگه له مُفْتَرُونَ درۆه له بته سته (شتی تر - نينه) (٥٠)

يَقُومُ ئەي قهومی خۆم لَا نَا اَسْأَلُكُمْ داوا(نا) که م عَلَيْهِ له سه ری اَجْرًا پاداشت و ده سته قی إِنَّ - اَجْرِي پاداشتم (-نيه)

إِلَّا جگه عَلَى له سه ر اَلَّذِي نه وه ی فَطَرَنِي ئيمه ی خولقاندوه أَفَلَا تَعْقِلُونَ ئايا تينگه ن و پينگه ن (٥١)

وَيَقُومُ و ئەي قهومی خۆم اَسْتَغْفِرُوا داواي ليخوشبوون بکه ن له رَبِّكُمْ په روهرديگارتان ثُمَّ پاشان تَوْبُوا تۆبه بکه ن و بگه رينه وه

إِلَيْهِ بۆ لای ئەو يُرْسِل (ئه وسا) ئەو ده نيرئ اَلسَّمَاء ئاسمان عَلَيْكُمْ به سه رتان ، له سه رتان ، بۆ سه رتان مَدْرَارًا پې باران

وَيَزِدُّكُمْ و زياد ده کات بۆتان قُوَّة هيز و توانايه ک إِلَى بۆ قُوَّتُكُمْ هيز و تواناتان وَلَا تَتَوَلَّوْا و پشت مه که ن مُجْرِمِينَ تاوانکارانه

(٥٢) قَالُوا گوئيان يَهُود ئەي هوود مَا جِئْتَنَا نه ته يناوه بۆمان بَيِّنَةٍ به لگه يه کي ديار و ئاشکرا وَمَا و- نَحْنُ ئيمه ش

بِتَارِكِي واز(-نا) هينين له اِهْتِنَا په رستراو و خوداکانمان عَنْ له سه ر قَوْلِكَ قسه ی تۆ وَمَا و- نَحْنُ ئيمه لَكَ بۆتۆ

بِمُؤْمِنِينَ باوه ردار (-نين) (٥٣) إِنَّ نَا نَقُول (نا) ئيين إِلَّا شتئ جگه له وه ی اَعْتَرَاكَ پييانگه ياندووی (ده ستیان ليوه شان دووی)

بَعْض هه نديک له اِهْتِنَا په رستراو و خوداکانمان بِسُوء به خراپه قَالَ گوئی إِنِّي به دُنْیایي من اَشْهَد ئەکه م به شايه ت اَللّٰهُ خودا

وَأَشْهَدُوا و خۆم شايه تی ده ده م أَنِّي به دُنْیایي من بِرِيء پاكانه کارم مِمَّا له وه ی تُشْرِكُونَ هاوه ل داده نين (بۆ خودا) (٥٤) مِنْ -

دُونَهُ بِيَجْهَ (-له) و فَكِيدُونِي ثِيَر پيلانم بۆ دابريژن جَمِيعًا هَمووتان ثُمَّ ثِينْجَا لَا تُظْرُونَ مَوْلَه تَم پَيَمه دهن (چی ده کهن بیکه ن!)

(۵۵) إني به دُنْیایی من تَوَكَّلْتُ پشتم به ست و متمانه م کرده عَلَي سَهَر اَللّٰهُ خُودای رَّبِّي پَهروه رديگارم

وَرَبِّكُمْ و پَهروه رديگار تان مَّا نِيَه مِنْ (هيچ)) دَابَّةٌ زنده وهري اِلَّا ثِيَلَا هُوَ تَهو ءَاخِذٌ جَلَهوى گرتوهوهُ بِنَاصِيَتِهَا به نيوچه وانی

إِنَّ به دُنْیایی رَّبِّي پَهروه رديگارم عَلَي له سَهَر صِرْطٌ شا ريگاييکي مُسْتَقِيم رَاسْت و رَهوان (۵۶) فَإِنْ جَا تَه گَهَر

تَوَلَّوْا پشْتیان تَيکَرْد فَقَدْ تَهو به دُنْیایی اَبْلَغْتُكُمْ پَيَم رَاگه يانْدن مَّا تَهوهُی اُرْسَلْتُ من هه ناردراوم بِهِ يَي اِلَيْكُمْ بُوْتَان

وَيَسْتَخْلِفُ و جِيْنشِيْن ده کات رَّبِّي پَهروه رديگارم قَوْمًا قَهوْمِي غَيْرَکُمْ غه يری ئَيوه وَلَا تَضُرُّوْنَهُ و زِيَان ناگه يه ن يَي

شَيْئًا هِيچ شَيْءٌ إِنَّ به دُنْیایی رَّبِّي پَهروه رديگارم عَلَي له سَهَر كُلّ هَمووه شَيْءٍ شَيْءٌ حَفِيْظٌ پارِيْزَهَره (۵۷) وَلَمَّا جَا کَاتِي

جَاءَ هَات اَمْرُنَا فَه رَمَانِي ئَيَمَه نَجِيْنَا دَه رِيَا زَمَان کَرْد هُوْدَا (پَيَغَه مَبَهَر) هُوود وَالَّذِيْنَ تَهو (کَه س) اَنَه ي ءَامَنُوا بِرَوَايَان هِيْنَا

مَعَهُ له گَه ل تَهو بِرَحْمَةٍ به رَه مَه ت و به زه يي مِّنَّا له لايَه ن خُوْمَانَه وه وَنَجِيْنُهُمْ و رَزگَار مَان کَرْدن مِّنْ له

عَذَابٍ عَه زَاب و تَه شَكَه نَجَه يَه کي غَلِيْظٌ زِيَر و تُووَنْد (۵۸) وَتِلْكَ و تَه وه عَادٌ (قَهوْمِي) عَادٌ جَحْدُوا ئِيْن کَارِي و کُوفَرِيَا ن کَرْد

بِأَيِّتٍ به ثايَه تَه کَانِي رَّبِّهِمْ پَهروه رديگارِيَان وَعَصَوْا و سَه رِيْن چِيَا ن کَرْد له رُسُلُهُ پَيَغَه مَبَه رَه کَانِي وَاتَّبَعُوا و کَهوْتَنَه دَوَا ي

أَمْرٌ فَه رَمَان و کَارِي كُلّ هَمووه جَبَّارٌ نَچَار کَه رِي عَنِيدٌ سَه رَه کَه شِي مَلَهوَر (۵۹) وَاتَّبَعُوا و به دَوَايَا ن خِرَا فِيْ له هَذِهِ تَهو

الدُّنْيَا دُونِيَا يَه لَعْنَةٌ نَه فَرَه قِي و رُوْزِي الْقِيَمَةُ قِيَا مَه ت و زِيْنْدُوو بُووْنَه وه ش ، اَلَا دَه بَزَاننِ إِنَّ به دُنْیایی عَادًا قَهوْمِي عَاد

كَفَرُوا كُوفَرِيَا ن کَرْد و بِيْ بِرَوَا بُوون به رَّبِّهِمْ پَهروه رديگارِيَان اَلْأَبْعَدَا دَه بَا دُووَرِي بِيْت لِعَادٍ بُوْ عَاد قَوْمٌ قَهوْمِي هُوْدٌ (پَيَغَه مَبَهَر) هُوود

(۶۰) وَإِلَىٰ وَ بۆ ئُمُود (قهومی) ئه‌موود أَخَاهُمْ براكه‌یان صَلَاحًا کاری چاک و به‌چاکی قَالَ گوئی يَقُومُ ئه‌ی قهومی خۆم

أَعْبُدُوا بپهرستن اللهَ خودا مَا لَكُمْ بۆتان نییه مِّن (هیچ) إِلَهٍ خوداو پهرستراویک غَيْرُهُ جگه لهو هُوَ ئه‌و

أَنْشَأْتُمْ پیکی هیناوه و دروستی کروون مِّن له الْأَرْضِ زه‌وی وَأَسْتَعْمَرْتُمْ و ئیوه‌ی کردوه به‌ ئاوه‌دانکه‌ره‌وه فِيهَا تیایدا

فَاسْتَغْفِرُوا جا داوای لیخۆشبوون بکه‌ن لیی ثُمَّ پاشان تُوْبُوا تۆبه بکه‌ن و بگه‌پینه‌وه إِلَیْهِ بۆی إِنَّ به‌دنیایی رَبِّي پهره‌ردیگرم

قَرِيبٌ نزیکیکی مُجِيبٌ وه‌لامده‌ره‌وه‌یه (۶۱) قَالُوا گوئیَانِ یُصْلِحْ ئه‌ی صالح قَدْ به‌دنیایی کُنت تۆ- فِینَا له‌ناومان

مَرْجُوا جیی ئومید (-بووی) قَبْل پِیش هَذَا هَذَا أَتَّهِنَا ئایا قه‌ده‌غه‌ده‌که‌ی لییمان أَنْ که نَعْبُد بپهرستین

مَا یَعْبُد ئه‌وه‌ی ده‌په‌هرست ءَابَاؤُنَا باب و باپیرانمان وَإِنَّا و به‌دنیایی ئیمه لَفِي ههر له شَكِّ گومان و یراییکین مِمَّا له‌وه‌ی

تَدْعُونَا ئیمه بانگ ده‌که‌ی إِلَیْهِ بۆ لای مُرِيبٌ پرله دوودلی و گومان (۶۲) قَالَ گوئی يَقُومُ ئه‌ی قهومی خۆم

أَرَأَيْتُمْ بینوتانه و تیراماون إِنْ ئه‌گه‌ر کُنت - عَلَى له‌سه‌ر يَبْنِي به‌لگه‌داری و به‌رچاوری (-بوویم) مِّن له رَبِّي پهره‌ردیگرم

وَأَتَّكِي و پییدابم مِنْهُ له لایه‌ن خۆیه‌وه رَحْمَةً به‌زه‌ی و میهره‌بانیه‌ک فَمَنْ جا کئ یَنْصُرْنِي سه‌رم ده‌خات مِّن له اللهَ خودا

إِنْ ئه‌گه‌ر عَصَيْتُهُ سه‌رپیچی لیبکه‌م فَمَا جا- تَزِيدُونِي ئیوه بۆم زیاد (-نا) کهن غَيْرَ جگه‌له , غه‌یری تَخْسِيرُ خه‌ساره‌تمه‌ندکردن

(۶۳) وَيَقُومُ و ئه‌ی قهومی خۆم هَذِهِ ئه‌وه نَاقَةَ حوشتی اللهَ خودایه لَكُمْ بۆتان ءَايَةً نیشانه‌یه‌کی گه‌وره‌یه

فَذَرُوهَا جا وازی لیبینن تَأْكُلْ بخوات فِي له أَرْضِ زه‌وی اللهَ خودا وَلَا تَمْسُوهَا و ده‌ستی لیمه‌ده‌ن بِسُوءٍ به‌خرابه

فَيَأْخُذْكُمْ ئه‌وسا ده‌تانگرتیت عَذَابٌ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌ییکی قَرِيبٌ نزیک (۶۴) فَعَقَرُوهَا ئیتر سه‌ریانبری

فَقَالَ تَهْوِهُو گوتی تَمَتُّعًا ده پاپوتین فِي له ناو دَارِکُمْ ماله کانتان ثَلَاثَةً سی اَيَّامٍ پوژان ی ذَلِكْ تهویان وَعَدَ به لَئِنِّيکي غَیْرَ -

مَكْذُوبٌ به دروخواو (-نیه) (۶۵) فَلَهَا جا کاتی جَاءَ هَات اَمْرُنَا فه رمانی ئیمه نَجَّيْنَا ده ربا زمانکرد صَلَاحًا (پیغه مبهه) صالح

وَالَّذِينَ تهو (کهس) انه ی اَمِنُوا پروایان هینا مَعَهُ له گهل تهو بِرَحْمَةٍ به رحمهت و بهزه ی مِّنَّا له ئیمه وه وَمِنْ له

خِزْيٍ شهرمه زاری و پسوایی یَوْمَئِذٍ تهو پوژه اِنَّ به دنیایی رَبَّکْ پهروه ردیگارت هُو هه رخوی اَلْقَوِيَّ به هیژ و توانای تهوایی

الْعَزِيز تهو په پری ده سه لاتداری بالادهسته) (۶۶) وَاَخَذَ و گرتی و بردی اَلَّذِينَ تهوانه ی ظَلَمُوا سته مکاریانکرد

الصَّيْحَةِ زرمه و هاواره گه وره که فَاَصْبَحُوا ئیتر وایان لیهات فِي له ، له ناو دِیْرِهِمْ زید و ماله کانیا

جَنِّمِینَ کهوتن به سه رچوکان (مردن) (۶۷) کَانَ ههروه ک بلی لَمْ هه رگیز- یَعْنُوا جیگیر و نیشته جی (-نه) بووبن فِیْهَا تیایدايه

اَلَا ده بزانی اِنَّ به دنیایی تُمُودًا تُمُودًا کُفَرُوا کوفریانکرد و بی پروابوون به رَبَّهُمْ پهروه ردگاریان اَلَا بُعْدًا ده با دووری بیت

لِتُمُودٍ (قهومی) تهموود (۶۸) وَلَقَدْ و به دنیایی جَاءَتْ هینای- رُسُلُنَا نیردراوه کانمان (-بو) اِبْرٰهیم (پیغه مبهه) ئیبراهیم

بِالْبَشَرِی مَرگینی قَالُوا گوتیان سَلٰمًا سه لامو لیئ قَال گوتی سَلٰمًا سه لام فَا جا- لَبِث ههنده ی پی (-نه) چوو اَنْ که

جَاءَ هینای یَعْجَلِ چیلکی حَنِیْدٌ قه لهو (۶۹) فَلَهَا جا کاتی رَءَا بینی اَیْدِیْهِمْ ده سته کانیا لَا تَصِلْ درئژناکری و ناگات

اِلَیْهِ بۆ لای تهو (خواردنه) نَكَرَهُمْ نامۆ ده رکهوتن بۆی وَاَوْجَسَ و سامگیربوو مِنْهُمْ لهوان خِيفَةً (به) ترسیکی نادیار قَالُوا گوتیان

لَا تَخَفْ مه ترسه اِنَّا (بیگومان ، به دنیایی) ئیمه اُرْسَلْنَا نیردراين اِلَیْ بۆ ، بۆلای قَوْم قهومی لُوط (پیغه مبهه) لُوط (۷۰)

وَاَمْرًا تَهُر و خیزانه که ی (ئیبراهیم) قَائِمَةً وه ستاو بوو فَضَحَكَتْ ئیتر پیکه نی فَبَشَّرْنَاهَا تهوه بوو مزگینیمان پی دا

يَاٰسَحٰقُ به ئيسحاق (ناوى پيغه مبهريكه) وَمِنْ و له وِرَاءَ دواى اِسْحٰقُ ئيسحاقيش (ناوى پيغه مبهريكه) يَعْقُوبُ يه عقووب (٧١)

قَالَتْ گوټى يُوَيْلَتَيَّ ئه يه رُو (ئه يهاوار) اَلِدِ من منالم ده بي!!! وَاَنَا له كاتى من عَجُوزٍ پير ئيژنيكم وَهَذَا و ئه وهش بَعْلِي ميږدم

شَيْخًا پيره ميږديك ه اِنَّ به راستى هَذَا ئه وه لَشَيْءٍ هه ر شتيكى عَجِيبٌ زور سه رسوره يينه ره (٧٢) قَالُوا گوټيان

اَتَعْجَبِينَ تُو سه رت سوږده ميئي مِنْ له اَمْرٍ فه رمان وكارى اَللّٰهُ خودا؟! رَحْمَتٍ ره حمه ت و به زه بي اَللّٰهُ خودا

وَبَرَكَتُهُ و به ره كه ت و پرفه رى بيټ عَلَيْكُمْ به سه رتان ، بُو سه رتان اَهْلٌ خه لكى اَلْبَيْتِ ئه و ماله اِنَّهُ به دنيايى ئه و

حَمِيدٌ زور سو پاسكراوى مَجِيدٌ زور به رزو و پيږوزه (٧٣) فَلَمَّا جا كاتى ذَهَبَ رُوښت عَنْ له ، لِيْ اِبْرٰهِيْمَ (پيغه مبه ر) ئيبراهيم

الرَّوْعِ ترس و سامگيرى وَجَاءَتْهُ و بُو هات اَلْبَشَرِىْ مزگينى يُجَدِّلُنَا ده ستيكرد به گف تووگو فِى ده ربارهى قَوْمٍ قه ومى

لُوطٍ (پيغه مبه ر) لوط اِنَّ به دنيايى اِبْرٰهِيْمَ (پيغه مبه ر) ئيبراهيم لَحْلِيم هه ر زور نه رم و نيان و به ئارام اُوهُ به ئاهه ئاه

مُنِيبٌ و زور توبه كار و گه راوه بوو بوو (٧٥) يٰاِبْرٰهِيْمَ ئه ي ئيبراهيم اَعْرِضْ پشت تيبكه و وا زيننه عَنْ له هَذَا ئه م (مونا قه شه)

اِنَّهُ به دنيايى قَدْ ئه وه ته جَاءَ هات اَمْرٍ فه رمانى رَبِّكَ په روه رديگارت وَاِنَّهُمْ و بيگومان ئه وان اَتَاتِيَهُمْ بُو يان دى

عَذَابٍ عه زاب و ئه شكه نه جه يه كى غَيْرَ نه مَرْدُودٍ (نه) گيږدراوه (٧٦) وَلَمَّا جا كاتى جَاءَتْ هات رُسُلُنَا ئيردراوه كانمان (-بو)

لُوطًا (پيغه مبه ر) لوط سَيِّءٍ تيگچوو بِهِمْ پښان وَضَاقٌ و ته نگ بوو بِهِمْ به هو يانه وه ذَرَعًا مه وداى (ئارامگري ته سك بوويه وه)

وَقَالَ و گوټى هَذَا ئه وه يَوْمٍ بوژنيكى عَصِيبٌ زور ناخو شه (٧٧) وَجَاءَهُ و بُو هاتن قَوْمُهُ نه ته وه كه ي

يُهْرَعُونَ خيرا خيرا پالده درين اِلَيْهِ بُو لاي ئه و وَمِنْ و له قَبْلَ رابردوودا كَانُوا ئه وان- يَعْمَلُونَ ده (-يان) كرد

السَّيِّئَاتِ (کاره) خرابه کان قَالَ گوٽي يَقُومُ ٽه ى قهومی خوُم هُوَلَاءُ ٽهوانٽيھي بَنَاتِي کچانی منن هُنَّ هه ر ٽهو (ٽافرهت) انه

أَطَهَرَ پاکترن لَكُمْ بُو ٽيوه فَاتَّقُوا بترسن وپاريزکارين له اَللّٰهُ خودا وَلَا تُخْزُونِ و شهرمه زارم مه کهن فِي له پاست ضَيْفِي ميوانم

أَلَيْسَ ٽيا نيه مِنْكُمْ لهنگو رَجُلٌ پياويک رَشِيدٌ هوشمه ندى ريناس (٧٨) قَالُوا گوٽيان لَقَدْ بهدنيايي عَلِمْتَ زايوته

مَا لَنَا نيه بُو ٽيمه فِي له بَنَاتِكَ کچانت مِنْ (هيچ) حَقٍّ هه قيك وَإِنَّكَ و بهدنيايي تُو لَتَعْلَمَ هه رده زاني

مَا نُرِيدُ ٽيمه چيمان ده که وٽ (٧٩) قَالَ گوٽي لَوْ (ٽاي) ٽه گهر أَنْ - لِي بُوَم هه-بِي بِكُمْ به سه رتان

قُوَّةً هيز و توانا و ده سه لَاقِيْ أَوْ يانِ ءَاوِيْ په نا ببه م إِلَى بُو ، بُولَی رُكْنٌ گوښه و پيگايه كي شَدِيدٌ زور توند (٨٠)

قَالُوا گوٽيان يُلُوطُ ٽه ى لووط إِنَّا به راستي ٽيمه رُسُلٌ نيردراواني رَبِّكَ پهروه رديگارتين لَنْ يَصِلُوا ٽهوانه رگيز ناگهن إِلَيْكَ به تُو

فَأَسْرَ ٽيتر به ريپخه بِأَهْلِكَ کهس و کارت يَقْطَعُ به پارچه يه ک و به شيک مِنْ له أَلِيلٌ شهو وَلَا يَلْتَفِتْ و ٽاوه رنه داته وه

مِنْكُمْ لهنگو أَحَدٌ (هيچ) که سيک إِلَّا ته نها أَمْرَاتُكَ خيزانه که (نه بي) إِنَّهُ به دنيايي ٽهو مُصِيبًا به ريده که وي مَا ٽه وه ى

أَصَابَهُمْ تووشى (قهومه کهت) ده بيت و به ريانده که وٽ إِنَّ به دنيايي مَوَعِدَهُمْ وادهيان الصَّبْحُ به ره به يانه أَلَيْسَ ٽيا-

الصَّبْحُ به ره به يان بِقَرِيبٍ نزیک (-نيه؟) (٨١) فَلَمَّا جا کاتي جَاءَ هات أَمْرُنَا فه رمانى ٽيمه جَعَلْنَا -

عَلَيْهَا سه ره کانيمان (-کرده) سَافِلَهَا ٽيره کانيان (سه راو ٽيريانمانکردن) وَأَمْطَرْنَا ودامانباراند عَلَيْهَا به سه ريانا حَجَارَةٌ چهو و به رديک

مِنْ له سَجِيلٍ سجيل و قورنكي ٽاگرينى مَنضُودٌ به سه ريه کاکه وتوو (٨٢) مُسَوِّمَةٌ نيشانکراو عِنْدَ لَای رَبِّكَ پهروه رديگارت

وَمَا و- هِي ٽه وهش مِنْ له الظَّالِمِينَ سته مکاره کان يَبْعِدُ (هيچ دوور) (-نيه) (٨٣) وَإِلَى و بُو

مَدِينَ شَارُوچكهي مهديه (ئيمه ناردمان) أَخَاهُمْ بَرَكَهِيَانِ شُعَيْبًا (پيغهمبر) شَوْعِيْبَ قَالَ گوئي يَقُومُ ئەي قەوَمي خۆم

أَعْبُدُوا بېهرستن الله خودا مَا لَكُمْ بۆتان نيه مِّنْ (هيچ) إِلَهٍ خوداو پەرستراوێك غَيْرُهُ جگه لهو

وَلَا تَقْصُوا و كه م و سوک مه که ن الْمِكَالِ پێوانه وَالْمِيزَانَ و تەرازوو إِنِّي به دُنْيايِي مِّنْ أَرْكَمٍ ده تانبينم بِخَيْرٍ له خيّر و خوشي دان

وَإِنِّي و به راستي مِّنْ أَخَافِ ئەترسم عَلَيْكُمْ بۆ سەرتان ، له سەرتان عَذَابِ عەزاب و ئەشکەنجەي يَوْمِ رۆژيکي

مُحِيطٍ نزيك و دەوردەر (٨٤) وَيَقُومُ و ئەي قەوَمي خۆم أَوْفُوا مافي تەواوبدەن هَ الْمِكَالِ پێوانه وَالْمِيزَانَ و تەرازوو

بِالْقِسْطِ به دادوهری وَلَا تَبْخَسُوا و بێ به ها مه که ن بؤ النَّاسِ خەلک أَشْيَاءَهُمْ له شته کانين وَلَا تَعْتُوا و بلاومه که نه وه (خراپه)

فِي له ، له ناو الْأَرْضِ زهوی مُفْسِدِينَ خراپه کار و تیکدەرانه (٨٥) بَقِيَّتْ ئەوهي ده ميئێ له الله خودا خَيْرٍ چاکتر ه

لَكُمْ بۆتان إِن ئەگەر كُنْتُمْ ئَيَّوه- مُؤْمِنِينَ برۆادار (-بووبن) وَمَا و- أَنَا مِّنْ عَلَيْكُمْ به سەرتان ، له سەرتان

بِحَفِيفٍ (هيچ) پارێزەر (-نيم) (٨٦) قَالُوا گوتيان يُشْعِبُ ئەي شوعيب أَصْلَوتُكُ ئايا نوێژه کانت تَأْمُرُكُ فەرمانت پێده کات

أَنْ كە تَرَكْ وازبهيئين مَا يَعْبُدُ له وهی ده يه پرستي عِبَادُونا باب و بايرانمان أَوْ يان أَنْ ئەوهي که تَفْعَلْ شتێ- فِي له

أَمْوَالَنَا مال و سامانه کانمان (-بکهيين) مَا نَسُوا هەري خۆمان ده مانه وي إِنَّكَ به دُنْيايِي تَو لَأَنْتَ هەرخۆتي

الْحَلِيمِ تەواوي ئارامگر و نهرم و نيان الرَّشِيدِ هۆشمەند و راسته رێي (٨٧) قَالَ گوئي يَقُومُ ئەي قەوَمي خۆم

أَرَأَيْتُمْ بينیوتانه و تیراماون إِن ئەگەر كُنْتَ مِّنْ- عَلَى له سەر بَيْنَةَ به لگه داری و به رچاوری (-بووبن) مِّنْ له رَبِّي پهروه رديگارم

وَرَزَقَنِي و پێیدا بم مِنْهُ له لایه ن خۆیه وه رِزْقًا رزقيک و به هرهيه کی حَسَنًا چاک و باش وَمَا و نا أُرِيدُ (نا) مه وي ت أَنْ كه

أَخَالِفُكُمْ خَوْجِيَاكِهِمُوه لَهَنگُو إِلَى بُولای مَا تَهو شتهی أَنَّهُكُمْ ئیوه قهدهغهدهکهَم عَنْه لَیْ إِنْ مِنْ- أُرید (-نا) مهوئیت

إِلَّا شَتِی جگهله إِلَّا صَلَاح چاککردن مَا اسْتَطَعْتَ ههتاپییمبکری وئوهوندهی دهتوانم وَمَا وَ- تَوَفَّقِي سهرکهوتن به ئهناجملهیشتنم

إِلَّا (-نیه) بههوی کهس تهنها بِاللّٰه بهخودا عَلَیْه ههربهو تَوَكَّلْتُ بَشتَم بهستوه و متمانهَم کردوه وَإِلَیْه و ههر بُولای تَهو

أُنِیب ئهگهریمهوه (۸۸) وَيَقُومُ و ئهی قهومی خَوَم لَايَجْرِمَنَّكُمْ بَا وتاوانبارتان نهکات شِقَاقِي دژایهتی من أَنْ که

يُصِيبُكُمْ پیتاکهویت و توشتان بیت مَثَل ههروهک مَا تَهوهی أَصَاب تووشی- قَوْم قهومی نُوح (پیغهمبهَر) نوح (-بوو) أَوْ يَان

قَوْم قهومی هُوِد (پیغهمبهَر) تهموود أَوْ يَان قَوْم قهومی صَلَاح (پیغهمبهَر) صالح وَمَا تَهوهی قَوْم قهومی لُوط (پیغهمبهَر) لوط

مِنْكُمْ له ئیوه بَعِيد (هیچ) دوور نیه (۸۹) وَاسْتَغْفِرُوا و داوای لیخوُشبوون بکهَن له رَبِّكُمْ پهروهردیگارتان ثُمَّ پاشان

تُوبُوا توبه بکهَن و بگهرینهوه إِلَیْه بوی إِنْ بهدنئیایی رَبِّي پهروهردیگارم رَحِمٌ زُور میهرهبان وبه بهزهپی

وَدُودٌ زُور خوُشهویسته (بُو دُستهکانی و لای دُستهکانی) (۹۰) قَالُوا گوئیان يُشْعِبُ ئهی شوعهیب مَا نَفَقَه باش تیناگهیین

كَثِيرًا زُوریک مِمَّا لهوهی تَقُول تُو دهیلئی وَإِنَّا و بهدنئیایی ئیمه لَنَرَاک ههر تُو دهیینین فِينَا له ناومان ضَعِيفًا لاوازی

وَلَوْلَا رَهْطُک و ئهگهر هُوَز و کهس و کارت نهبوا لَرَجَمَنَّک تَهوه بهدنئیایی بهرد بارانمان دهکردی وَمَا وَ- أَنْت تُو عَلَيْنَا لامان

بَعِيزٌ خاوهَن رَیز و دهسولات نیت (۹۱) قَالَ گوئی يَقُومُ ئهی قهومی خَوَم أَرْهَطِي ئایا کهس و کارهکهَم

أَعَزٌّ عهزیزتر ودهسولاتدارتره عَلَیْكُمْ بهسهرتان ، لهسهرتان مِّنْ له اَللّٰه خودای پهروهردیگار وَاتَّخَذْتُمُوهُ و ئیوه ئهوتان -

وَرَاءَ کُمْ لهداوی خوُتان (-داناوه) ظَهَرِيًّا له دواواوه إِنْ بهدنئیایی رَبِّي پهروهردیگارم مِمَّا بهوهی تَعْمَلُونَ ئیوه دهیکهَن

حُيِّطُ تهواو ئاگاداره و دهوړه داوه (۹۲) وَيَقُومُ و ټهه قهومی خوُم اَعْمَلُوا دهسته کار بن عَلٰی لهسه ر

مَكَاتِكُمْ رې و شوینی پېشووی خوَتان اِنِّي به د نیا یې من عَمَلٌ به کارم سَوْفَ له داهاتوو تَعْلَمُونَ ده زانن مَن كِی یَأْتِيَه بوی دی

عَذَابٌ عه زاب و ټه شكه نجه ییكي یُخْرِجُه ریسوای ده کات وَمَنْ و كِی هُوَ (به راستی) كَذِبٌ دروکه ره وَّارْتَقِبُوا و چاوه پروان بکه ن

اِنِّي به د نیا یې من مَعَكُمْ له گه ل ئیوه رَقِيبٌ چاوه پروانم (۹۳) وَلَمَّا جا کاتی جَاءَ هات اَمْرُنَا فه رمانی ئیمه

نَجِيْنًا ده ربازمانکرد شُعَيْبًا (پیغه مبه ر) شوعوب و الَّذِيْن ټه و (که س) انه ی اٰمَنُوا بروایان هیئا مَعَهُ له گه ل ټه و

بِرَحْمَةٍ به رحمت و به زه یی مِّنَّا له ئیمه وه وَاخَذَتْ و- الَّذِيْن ټه وانه ی ظَلَمُوا سته مکاریانکرد

الصَّيْحَةَ زرمه و هاوړه گه وړه که (-گرتنی و بردنی) فَاَصْبَحُوا نیر وایانلتهات فِي له ، له ناو دِيْرِهِمْ زید و ماله کانیا ن

جَثْمِيْنَ که و تن به سه رچوکان (مردن) (۹۴) کَانَ وه ک ټه وه ی لَمْ هه رگیز - يَغْنَوَا جیگیر و نیشته جی (-نه) بووین فِيْهَا تیایدا

اَلْاٰبُعْدَا ده با دووری بیت لَمَدِيْن بۆ قهومی مه دیه ن کَا هه رچوَن بَعَدَتْ دوورکه و ته وه تُمُوْد (قهومی) ټه موود (۹۵)

وَلَقَدْ و به د نیا یې اَرْسَلْنَا ئیمه ناردمان مُوسٰی موسا بِآيَاتِنَا به ئایهت و معجزاته کانمان و سُلْطٰن و به لگه و ده سه لاتیکي

مُبِيْن ديار و ئاشکرا (۹۶) اِلٰی بۆ ، بۆلای فِرْعَوْنَ فیرعه ون و مَلٰٓئِیْه و ده ست و پیوه ند و پیاو ماقووله کانی

فَاتَّبَعُوا جا ټه وان که و تنه دوا ی اَمْر فه رمانی فِرْعَوْنَ فیرعه ون و مَا و - اَمْر فه رمان وکاری فِرْعَوْنَ فیرعه ون

بِرَشِيْدٍ راسته رې و هو شمه ندانه (-نیه) (۹۷) يَقْدُم پېشی- قَوْمَهُ نه ته وه که ی (-ده که و ی) یَوْمَ روژی

اَلْقِيَمَةَ قیامهت (هه لسانه وه له گوړه کان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشر) فَاَوْرَدَهُمْ ئینجا ټه وانی هیئا (به تینویتی) بۆ سه ر

النَّارِ نَّارُكَهه وَبَشَسْ و خهراپترین آلورد هینراو (ی تینوو) آلورود ئهو هینراوانه (۹۸) وَأَتَّبِعُوا و بهدوايانخرا في ئاله

هَذِهِ ئهوههه لَعْنَةُ نهفرهتیهک وَيَوْمَ و پوژی الْقِيَمَةِ قیامهت و زیندووو بوونههه بَشَسْ خهراپترین الرِّفْد پیدراو

المَرْفُود ئهوپیدراوهیه (۹۹) ذَلِكَ ئهویان مِنْ له أَنْبَاءَ ههواله گرنکه کان الْقَرَى نشینگه کان (گوند و شاره کان)

نَقَصُهُ ده گپینهوه و ده خوئینهوهه عَلَيْكَ بهسهرت ، لهسهرت ، بۆ سهرت مِنْهَا لهوی ههیه قَائِمٌ وهستاو و ماوه

وَحَصِيدٌ و (ههشیانه) براونهتهوه (و ویران بوون) (۱۰۰) وَمَا - ظَلَمْنَهُمْ زولم و ستهممان لی (-نه) کردوون وَلَكِنْ بهلام

ظَلَمُوا زولم و ستهممانکرد له أَنْفُسَهُمْ خویان فَمَا جا - أَغْنَتْ سودی (-نه) بهخشی عَنْهُمْ (بییان) إِلَهُتَهُمْ په رستراوه کانیاں

أَلْتِي ئهوهی يَدْعُونَ دهپه رستن و هاواری لیده کهن مِنْ له دُونَ غهیری اللَّهِ خودا مِنْ (هیچ) شَيْءٍ شتیک لَمَّا کاتئ

جَاءَ هات (بویان) أَمْرٌ فهرمانی رَبِّكَ پهروهردیگارت وَمَا و- زَادُوهُمْ بویانیاں زیاد (-نه) کرد غَيْرَ جگه له

تَتَّبِعْ له ناوچوون و بهربوودی (۱۰۱) وَكَذَلِكَ و ئاوا أَخَذَ بردن و گرتی رَبِّكَ پهروهردیگارت إِذَا کاتئ أَخَذَ گرتی و بردی

الْقَرَى نشینگه کان (گوند و شاره کان) وَهِيَ له کاتئ ئهوان- ظَلِمَةَ زالم و ستهمکار (-بوون) إِنَّ بهراستی أَخَذَهُ بردن و گرتی

أَلِيمٌ زور به ئازار شَدِيدٌ و زور توند و تیژه (۱۰۲) إِنَّ بهدننایی فِي له ذَلِكَ ئهویان (دا ههیه)

لَايَةً نیشانهیهکی زور گهوره و مهزن لَنْ بۆ ئهوهی خَاف ترسا له عَذَابٍ عهزاب و ئهشکهنجهیی الْآخِرَةِ دواپوژ ذَلِكَ ئهویان

يَوْمَ پوژیکه جَمْعٌ کۆکراوه یه لَهُ بۆی النَّاسِ خه لک وَذَلِكَ و ئهویان يَوْمَ پوژیکی مَشْهُودٌ ئاماده و بینراوه (۱۰۳) وَمَا و-

نُؤَخِرُهُ دوا (-نا) خهیین إِلَّا مه گهر لِأَجَلٍ بۆ کاتیکی مَعْدُودٌ دیارکراوی ژمیردراو (۱۰۴) يَوْمَ ئهوپوژهی يَأْت دیت

لَا تَكْمَلْ نَفْسَ (هیچ) نه فس و که سیک إِلَّا مه گهر بِإِذْنِهِ به ئیزن و رپییدانی ئهو فَنَهْمُ ئیتر له وان هه یه

شَقِيّ (خه لکی) به دبخت وَسْعِيدّ و (خه لکی) دلخوښ (۱۰۵) فَأَمَّا جاهه رچی الَّذِينَ ئه وانهی شَقُوا به دبخت بوون

فَفِيَّ ئَهُوَه لَه نَاوِ النَّارِ ئَاغَرَن هُم بَوَيَان (ههيه) فِيهَا لَيَّ ، تَيَايِدَا زَفِيرَ نَوْرَكَه ي هَه نَاس دَه رِچوون

وَشَهِيقٌ و نورکہی ہہ ناسہ کیشانیک (چ نورکہ یہ ک!) (۱۰۶) خَلِدِينَ ہہ تاہہ تایی ماوہن فِیہَا لَیْ ، تیایدا مَا دَامَتْ ہہ تا ماوہ

اَلْسَّمٰوٰتُ نَّاسْمَانِهٖ كَانِ وَاَلْاَرْضُ وَ زَهْوٰى اِلَّا مَهْگەر مَا شَاءَ تِهَوَهٗی- رُبُّکْ پەرورهدیگارت (-شتیگی تری ویستی) اِنَّ بَدَلْنِیَایِ

رَبِّكَ په‌روه‌رديگارت فَعَالٌ ته‌واو کارا و بکه‌ره بَاءٌ بوئه‌وه‌ی يُرِيدُ بيه‌ويټ (۱۰۷) وَأَمَّا و هه‌رچی الَّذِينَ نه‌و (که‌سان) نه‌ی

سُعِدُوا خوشبخت بوون فَيَ ئه‌وه له‌ناو الْجَنَّةِ به‌هه‌شت ن خَلِدِينَ هه‌تاهه‌تای ماوه‌ن فَيَا لَيَّ ، تیایدا مَا دَامَتْ هه‌تا ماوه

السَّمَوَاتِ ناسمانه کان وَالْأَرْضِ و زهوی إِلَّا مه گهر مَا شَاءَ ئه وهی- رَبُّكَ پروهه ردیگارت (-شتیکی تری ویستی)

عَطَاءٌ به‌خشینیکی غَیْر نه مَجْدُوذْ براندراره (۱۰۸) فَلَاتَكْ جا- فِي له مَرِيَّةٌ یرایی و گومان (-مه‌به) مِمَّا له‌وی

يَعْبُدُ دِه پەرستن هَوَلَاءُ ئەوانیھێ مَایَعَبْدُون ناپەرستن إِلَّا شتێ مەگەر کَا وەک ئەوھێ یَعْبُد -

ءَابَاؤُهُمْ باب و باپرانيان (-دهيهپرست) مِّنْ لَهُ قَبْلُ پيشا وَاِنَّا و بهدنياي نيمه لَمَوْفُوهُمْ هر به تهواوى پيان دهدهين

نَصِيدِيْهِمْ به‌شی خوْیان غَیْرِ - مَنقُوصِ که‌م(-نه) کراو (۱۰۹) وَلَقَدْ و به‌دُنْیایی ءَاتَيْنَا دامن به مُوسَى موسا

اَلْكِتٰبُ نامه و نوسراوه كه (تهورات) فَاٰخْتُلِفَ ئهوهبوو جياووزى روويدا فِيْهِ دهريارهى وى وَلَوْلَا كَلِمَةٌ و ئهگهر وتهيهك نهبوا

سَبَقَتْ پيڻتر ڪرابو (گو ترابو) مِنْ لَه رَبِّكَ پهروه ريگارت لُقْضِي به دُنْياي ده پيڻرا (حوکم ده ڪرا) يَنْهَمْ لَه نيوانيان

وَإِنَّهُمْ وَبِهِدُنِّيَايِ ئَهْوَانِ لَفِي هەر له شَكَّ گومان و ږاږاين مِنْهُ لِي مَرِيپ به جوړنكي پرله گومان (۱۱۰) وَإِنَّ و به دُنْيَايِ

كُلَّا هه ريه كه ي لَمَّا له كاتيكَا لِيُوفِيْنَهُمْ هەر به ته و او ي ده ياندا ته وه رَبُّكَ په روه رديگار ت اَعْمَلُهُمْ (پاداشت و سزای) كار و كرده وه كانيان

إِنَّهُمْ بِهِدُنْيَايِ ئَهْو بَمَا به و ه ي يَعْمَلُونَ ئَهْوَانِ ده كه ن خَيْرٌ ته و او زانايه به و رد و درشته كان (۱۱۱)

فَأَسْتَقِمَّ ئَيْتِر ږاسته ږي ببه و ږاسته ږي بگره كَأَ هه روه ك اُمِرَتْ فه رمانت پي كراوه وَمَنْ له گه ل ئه وانه ي

تَاب په شيمان بونه وه و گه ږانه وه مَعَكَ له گه ل ت وَلَا تَطْغَوْا و نه كه ن سنور ببه زينن إِنَّهُمْ بِهِدُنْيَايِ ئَهْو بَمَا به و ه ي

تَعْمَلُونَ ئَيَّوه ده يكه ن بَصِيرٌ هه موو بينه (۱۱۲) وَلَا تَرْكَنُوا و مه يل مه كه ن اِلَى بُو ، بُولَايِ اَلَّذِينَ ئَهْوانه ي

ظَلَمُوا سته مكار يان كرده فَمَسَّكُمْ ئه وسا كه پيتان ده كه وي اَلنَّارُ ناگره كه (ي دوزه خ) وَمَا و نيبه لَكُمْ بُوْتَان مِّنْ له دُونْ غه يري

اَللّٰهُ خُودَا مِّنْ (هېچ) اُولِيَاءِ دُوست و پشتيوايِ ثُمَّ ئَيْنِجَا لَا تُصْرُونَ سه رنا خرين و ده رياز نا كرين (۱۱۳) وَاَقِمْ و دابمه زرينه

اَلصَّلَاةُ نوښان طَرَفِي هه ردو و لاي اَلنَّهَارُ ږوژگار وَزُلْفَا و نزيكي مِّنْ له اَلَّيْلُ شه و اِنَّ بِهِدُنْيَايِ اَلْحَسَنَتُ چا كه كان

يُذْهِبْنَ ئه ږوين اَلسَّيِّئَاتُ خراپه كان ذَلِكَ ئه ويان ذِكْرِي بيرخه ره وه لِلَّذِكْرَيْنِ بُو يادكاران (۱۱۴) وَاَصْبِرْ و ئارابگره و خوړاگره

فَاِنَّ به ږاستي اَللّٰهُ خُودَا لَا يَضِيعُ به زايغ نادا و نافه وتيښي اَجْرٌ پاداشتي الْمُحْسِنِينَ چا كه كاره كان (۱۱۵) فَلَوْلَا كَانَ جا ئه گهر-

مِّنْ له اَلْقُرُونُ چه نده ها خه لكي سه رده مان يكي ي مِّنْ له قَبْلِكُمْ پيش ئي وه (-نه بوا) اُولُوا خاوه ن بَقِيَّةٌ ما وه (كه ساني)

يَهْنُونَ فه ده غه كاري ده كه ن عَنْ له اَلْفَسَادُ فه ساد و خراپه كاري فِي له اَلْأَرْضُ زه وي اِلَّا جگه له قَلِيْلًا كه مي ك

مِّنْ له ئه و كه سانه ي اُنْجَيْنَا ده رياز مان كړد مِنْهُمْ له و ان وَاَتَّبِعْ و- اَلَّذِينَ ئَهْوانه ي ظَلَمُوا سته مكار يان كړد (-كه وتنه دواي) مَا ئه و ه ي

أَتَرَفُوا خَوْشَكُوزَه رَانِيَا نَكْرَا فِيهِ يَتِي (له دوونيا) وَكَانُوا ثَهَوَان - مُجْرِمِينَ تَاوَانَكَار (-بوون) (۱۱۶) وَمَا وَ- كَان --

رَبُّكَ پەروردیگارت لِيْلِكَ بهر بادکهر و لاناوبهر (-نه--بووه) بُو الْقَرَى نشینگه کان (گوند و شاره کان) بِظُلْم به زولم و سته می

وَأَهْلَهَا له کاتی خه لکه کانیاں مُصْلِحُونَ چاککار (بووین) (۱۱۷) وَلَوْ وئه گهر شَاء - رَبُّكَ پەروردیگارت (-بیویستبا)

لَجَلَّ ثَهَوَه به دنیای-ی- النَّاس خه لکی (-ده کرده) أُمَّة - وَحْدَة یه ک (-ئومهت و کومه ل) وَلَا يَزَالُونَ و ثهوان هیشتا بهرده وام

مُخْتَلِفِينَ ناکۆک وجیاوازن (۱۱۸) إِلَّا مه گهر مَن ثهوی رَحِم - رَبُّكَ پەروردیگارت (-به زه پی پنهات بیتنه وه و ره می یی کرد پی)

وَلِذَلِكَ و بُو ثهوش خَلَقَهُمْ ثهوانی خولقاندوه و دروست کردوه وَتَمَّتْ و تهواو بوو كَلِمَة و تهی رَبُّكَ پەروردیگارت:

لَأَمْلَأَنَّ به دنیای پرده که م جَهَنَّمَ دۆزه مَن له الْجَنَّة (له) جنۆکه کان وَالنَّاس و خه لک أَجْمَعِينَ گشتی (۱۱۹)

وَكُلًّا و ههریه که ی نَقَص ده گپینه وه چیرۆکی عَلَيْكَ له سهرت ، لؤسه رت مَن له أَنْبَاء هه وانه گرنکه کانی الرُّسُل پیغه مبه ران

مَا نُبِّئَتْ ثهوی جیگیرده که یں بِهِ یی فَوَادَكَ دَل و دهروونت وَجَاءَكَ و بۆت هات فِي له هَذِهِ ثهو (قورئانه) دا

أَلْحَقَّ هه ق و راستی وَمَوْعِظَةً و ئامۆزگاری وَذِكْرِي و بیرهیینه ره وه لِلْمُؤْمِنِينَ بُو پرواداران (۱۲۰) وَقُل و بلی

لِلَّذِينَ به ثهوانه ی لَا يُؤْمِنُونَ پروا ناهینن أَعْمَلُوا ده سته کار بن عَلَى له سهر مَكَاتِكُمْ جیگو شیوازی خۆتان إِنَّا به راستی ئیمه

عَمَلُونَ له کاراین (۱۲۱) وَاتَّظَرُوا و ئیوه چاوه پروان بن إِنَّا به راستی ئیمه مُنتَظِرُونَ چاوه پروانین (۱۲۲) وَلِلَّهِ بُو خودایه

غَيْب په نهان و شاروه کان السَّمَوَات ئاسمانه کان وَالْأَرْض و زهوی وَإِلَيْهِ و ههر بۆلای ثهو يَرْجِع ده گپردیته وه

الْأَمْر کار وفه رمان كَلَّمُ هه مووی فَأَعْبَدَهُ ئیتر بیپه رسته وَتَوَكَّلْ و پشت ببه سته و تهوه ککول بکه عَلَيْهِ له سهری وَمَا وهه رگیز-

رَبُّكَ پەرۋەردىگار تَبَعْلُ بېئاگا (-نې) عَمَّا لىۋى تَعْمَلُونَ ئىۋە دەيكەن (۱۲۳)

سورة يوسف

بِسْمِ بىناۋى اللّٰه خدا الرَّحْمٰن ئەۋپەرى مىھەبان وبە بەزەبى (ناۋىكى پىرۋزى خودايە)

الرَّحِيْمُ ئەۋپەرى بەخشندە (ناۋىكى پىرۋزى خودايە)

الرَّ تەلف لام را تِلْكَ ئا ئەۋەيە آيَاتُ ئايەت و نىشانە گەۋرەكانى الْكِتَابِ ئەۋ كىتابەى الْمُبِينِ كە رۆن و رۆنكەرەۋەيە (۱)

إِنَّا بەدلىنايى ئىمە خۇمان أَنْزَلْنَاهُ دامانبەزاند قُرْآنًا ۋەك قورئاننىكى عَرَبِيًّا بەزمانى عەرەبى لَعَلَّكُمْ بەلكو

تَعْقِلُونَ تىى بگەن و يىى بگەن (۲) نَحْنُ ئىمە نَقُصُّ چىرۆك دەگىرپىنەۋە عَلَيْكَ بەسەرتا أَحْسَنَ چاكتىن الْقَصَصِ چىرۆك

بِمَا بەۋەى أَوْحَيْنَا سروسمانكردوهِ إِلَيْكَ بۆتۆ هَذَا ئەۋ الْقُرْآنَ قورئانە وَإِنْ ۋ ئەگەرىش كُنْتَ تۆ- مِنْ لَ قَبْلِهِ پىش ئەۋەدا

لَمَنْ بەپاستى لَ الْغَافِلِينَ بېئاگان -بوۋى (۳) إِذْ كَانَتْ كە قَالَ - يُونُسُ يوسف -گوتى لِأَيِّهِ بە باۋكى يَا أَبَتِ بابە گيان

إِنِّي بىگومان من رَأَيْتُ بىنىم (لەخەۋمدا) أَحَدَ عَشَرَ يازدە كَوْكَبًا ئەستېرە وَالشَّمْسُ ۋ رۆژ وَالْقَمَرُ ۋ مانگ رَأَيْتَهُمْ ئەۋانم بىنى

لِي بۆ من! سَاجِدِينَ لە سوژدەدابوون (۴) قَالَ (باۋكى) يىى گوت يَا بُنَيَّ ئەى كورى خۇم لَا تَقْصُصْ مەگىرەۋە

رُؤْيَاكَ چېرۆكه كهت **عَلَىٰ** به سهر **إِخْوَتِكَ** براكنت **فِيكِدُوا** ئيتىر به فيل دارين **لَكَ** بۆتۆ **كَيْدًا** پلانىك (به مه به ستى زهره ره بخش)

إِنَّ به راستى **الشَّيْطَانُ** شهيتان **لِلْإِنْسَانِ** بۆ مرؤف **عَدُوٌّ** دوژمنىكى **مُبِينٌ** ديارورؤنه (۵) **وَكَذَلِكَ** ئا ئه وها

يَجْتَبِيكَ تۆ هه لده بئيرى **رَبُّكَ** پهروهردىگار **وَيُعَلِّمُكَ** وفيرت دهكات **مِنْ** له **تَأْوِيلِ** ليكدانه وهى **الْأَحَادِيثِ** قسه كان (وخه ونه كان)

وَيُعِمْ و كامل دهكات **نِعْمَتُهُ** ناز و نيعمه تى خوى **عَلَيْكَ** به سهرت **وَعَلَىٰ** و به سهر **آلِ** بنه مالهى **يَعْقُوبَ** يه عقوب **كَأَ** هه رچۆن

أَتَمَّهَا (نيعمه ته كانى) كامل كردوه **عَلَىٰ** به سهر **أَبَوَيْكَ** باوانت **مِنْ** له **قَبْلُ** پيشا **إِبْرَاهِيمَ** ئيبراهيم **وِإِسْحَاقَ** و ئيسحاق **إِنَّ** به راستى

رَبِّكَ پهروهردىگار **عَلِيمٌ** زورزاناي **حَكِيمٌ** زوركار به جئيه (۶) **لَقَدْ** به راستى **كَانَ - فِي** هه بوو له **يُوسُفَ** يوسف

وَإِخْوَتَهُ و براكاني **آيَاتُ** نيشانه و به لگه ي زۆر گهوره **لِلسَّائِلِينَ** بۆ داواكار و پرسىاركاران (۷) **إِذْ** كاتى **قَالُوا** گوتيان

لِيُوسُفَ به راستى يوسف **وَأَخُوهُ** و براكه ي **أَحَبُّ** خۆشه ويسترن **إِلَىٰ** بۆ **أَيُّنَا** باوكمان **مِنَّا** له ئيمه **وَنَحْنُ** له كاتى ئيمه

عُصْبَةٌ دهسته و كۆمه لىكىن **إِنَّ** بىگومان **أَبَانَا** باوكمان **لَفِي** ههر له ناو **ضَلَالٍ** گومرايه كى **مُبِينٌ** زۆر ديار و ئاشكرايه (۸)

أَقْتُلُوا - يُونُسَ يوسف - بكوژن **أَوْ** يان **اطْرَحُوهُ** فري بدهنه **أَرْضًا** زهوييه ك **يَخْلُ** چۆل ده بى **لَكُمْ** بۆ ئيوه **وَجْهٌ** رووى

أَيُّكُمْ باوكتان **وَتَكُونُوا** ئيتىر - **مِنْ** له **بَعْدِهِ** دواى ئه و - ده بنه **قَوْمًا** كۆمه لىكى **صَالِحِينَ** چاك (۹) **قَالَ - قَائِلٌ** قسه كه رىك

مِنْهُمْ له وان - گوئى **لَا تَقْتُلُوا - يُونُسَ** يوسف - مه كوژن **وَالْقَوَّةُ** و فريده نه **فِي** ناو **غِيَابَتِ الْجَبِّ** بيرى كى ليوهه نچنراو **يَلْتَقِطُهُ -**

بَعْضُ هه ندى **السَّيَّارَةِ** كاروان - هه ئيده گر نه وه **إِنَّ** ئه وه نه گهر **كُنْتُمْ** ئيوه - **فَاعِلِينَ** بكه رى ئه و كاره - بووين (۱۰) **قَالُوا** گوتيان

يَا أَبَانَا ئه ي باوكى خۆمان **مَا لَكَ** ئه وه چييه **لَا تَأْمَنَّا** دُنيا نابيت ليمان **عَلَىٰ** له سهر **يُونُسَ** يوسف **وَأَنَّا** و به راستى ئيمه

لَهُ بَوِّى لَنَاصِحُونَ تەواو ئامۇزگارېكەرېن (۱۱) أَرْسَلَهُ بېنېرە مَعَنَا لەگەلمان غَدَا سبەى يَرْتَع هەلئەپەرى

وَيَلْعَبُ و يارىدەكات وَأَنَا و بەدئىيايش ئىمە لَهُ بَوِّى لَحَافِظُونَ تەواو پارېزكارېن (۱۲) قَالَ (باوكيان) گوتى إِنِّي بەپاسى من

لِيَحْزُنَنِي زۆر دلگرانم دەكات أَن كە تَذْهَبُوا بِهِ ئەوى بېەن وَأَخَافُ و دەترسم أَن كە يَأْكُلُهُ - الذِّئْبُ گورگ - ئەوى بخوات

وَأَنْتُمْ و ئىوەش عَنْهُ لِي غَافِلُونَ غافل و بېئاگا بووين (۱۳) قَالُوا گوتيان لَئِنْ (وھللا) ئەگەر أَكَلَهُ - الذِّئْبُ گورگ - بېخوات

وَنَحْنُ و ئىمەش عَصَبَةٌ كۆمەل و دەستەيەكى (بەھىزى) ن إِنَّا (ئەوھ) ئىمە إِذَا كەوابى نَحْأَسِرُونَ بەپاستى خەسارەتمەندىين

(۱۴) فَلَمَّا جَاكَى ذَهَبُوا بِهِ ئەويان برد وَأَجْمَعُوا و كۆدەنگيانکرد أَن كە يَجْعَلُوهُ ئەو بخەنە فِي ناو

غِيَابَتِ الْجُبِّ تاريكاى بېر وَأَوْحَيْنَا و سروشمانکرد إِلَيْهِ بَوِّى لَتَنْبِئَنَّهُمْ بَيْگومان تۆ ھەواليان پىدەدەدى

بِأَمْرِهِمْ هَذَا بەو كارەى ئىستيان وَهُمْ لەكاتى ئەوان لَا يَشْعُرُونَ ھەست پىناكە و نازانن (۱۵) وَجَاءُوا ئىتر ھاتن بَوِّ لاي

أَبَاهُمْ باوكيان عِشَاءً عيشايى يَكُونُ (۱۶) قَالُوا گوتيان: يَا ئەى أَبَانَا باوكى خۇمان إِنَّا ئىمە ذَهَبْنَا رۆشتين

لَنَسْتَبِقُ مسابقە بکەين وَتَرَكَّا و ئىمە- يُونُسَ يونسف مان عِنْدَ لاي مَتَاعِنَا كەلوپەلەكانمان -بەجىھىشت فَأَكَلَهُ ئەوھ بوو-

الذِّئْبُ گورگ -ئەوى خوارد وَمَا و- أَنْتَ تۆ بِمُؤْمِنٍ (ھەرگىز) بېرواکەر-نيت لَنَا بۇمان وَلَوْ خُو ئەگەر مُكَّا ئىمە-

صَادِقِينَ راستگۆش-بووين (۱۷) وَجَاءُوا و ھىنايانە عَلَى سەر قَيْصِهِ كراسەكەى بِدَمٍ خوئىيىكى كَذِبٌ درۆيىن

قَالَ (باوكيان) گوتى: بَلْ بەلكوو سَوَّلَتْ لواندووى و رازاندوويەتيەوھ لَكُمْ بۇتان أَنْفُسَكُمْ نەفسى خۇتان بۇخۇتان أَمْرًا كارىك

فَصَبْرٌ جا خۇراگريىكى جَمِيلٌ جوان وَاللَّهُ و ھەرخودايە الْمُسْتَعَانُ يارمەتى دەر و پشت وپەناى عَلَى لەسەر مَا ئەوھى

تَصِفُونُ ئَيُّوه وهصفی ده کهن و باسی ده کهن (۱۸) وَجَاءَتْ -و- سَيَّارَةٌ زورپوئیک (کاروانی) -هات فَأَرْسَلُوا -و-

وَأَرَادَهُمْ ئَاوَهِيئِي خَوَّان -نارد فَأَدْلِيْ جَا شَوْرِي کرده وه دَلُوْ ده ولکه کهی قَالَ گوئی: يَا ئه ی بُشْرِيْ مَرْگِيئِي هَذَا ئه وه

غَلَامٌ کوریکه وَأَسْرُوْ و شارديانه وه بِضَاعَةٌ وه کهل و په لی وَاللَّهُ و خوداش عَلِيْمٌ زور زانايه بِمَا به وهی

يَعْمَلُونَ ئه وان ده یکهن (۱۹) وَشَرُوْ و وایانکرد بکړدري (فروشتیان) بِيْمَنٍ به نرخيکي بَخْسٍ که مکراو دَرَاهِمَ چه ند دره هميکي

مَعْدُوْدَةٌ ژميردراو (که م) وَكَانُوا و ئه وان- فِيْهِ لهو(له بو يوسف) مِنْ له(که سائی) -بوون که الزَّاهِدِينَ بِيْ نياز و زاهيد بوون

(۲۰) وَقَالَ وه- الَّذِي ئه و که سه ی اَشْتَرَاهُ ئه و ی کړی مِنْ له مِصْرَ مِصْرَ لَامَرَاتِهِ بُو خيژانه که ی اَكْرَمِي رِيْز بئي له

مَثْوَاهُ جِي و ريگای عَسَى به لکړو اَنْ ئه وه ی که يَنْفَعَنَا سودمان بِيْ بگه يه نِيْ اَوْ يان نَتَخَذُهُ بيکه يه نه- وَلَدًا کورِي (-بوخوْمان)

وَكَذَلِكَ و ئاوا مَكًّا پايه دار و جيگيرمانکرد- لِيُوسِفَ يوسف فِيْ له اَلْأَرْضِ زهوی وَلِنَعْلِمَهُ و ههروه ها يا فيْرى بکه ين مِنْ له

تَأْوِيلٍ ليکدانه وه ويه کلاکردنه وهی الْاَحَادِيثُ قسه و باس (و خهون) ه کان وَاللَّهُ و خودا غَالِبٌ زاله عَلَيَّ به سهر

أَمْرِهِ کار و فه رمانی وَلَكِنَّ بَه لَام اَكْثَرَ زوربه ی النَّاسِ خه لک لَا - يَعْلَمُونَ نازانن (۲۱) وَلَمَّا و کاتي بَلَّغَ گه يشته

أَشَدَّهُ ئه و په رِي هِيْز و تواناي آتَيْنَاهُ پيْمانبه خشي حُكْمًا حوکم وَعِلْمًا و زانستیک وَكَذَلِكَ و ئاواش نَجْزِي پاداش ده ده ينه وه

الْمُحْسِنِينَ چا که کاران (۲۲) وَلَمَّا کاتي بَلَّغَ گه يشته أَشَدَّهُ ئه و په رِي هِيْز و توانای آتَيْنَاهُ - حُكْمًا حوکم

وَعِلْمًا علميکمان -پيْبه خشي وَكَذَلِكَ و ئاواش نَجْزِي - الْمُحْسِنِينَ چا که کاران -پاداش ده ده ينه وه (۲۲) وَرَاوَدَتْهُ -

الَّتِي ئه و(ئافره ته ی) هُوَ ئه و (يوسف) فِيْ له يَتِيْهَا ماليان (بوو) / (خوی هيْناو برد) ، عَنْ (به ناحه زی) نَفْسِهِ نه فسی ئه و (يوسف)

وَعَلَّقَتْ وَ زور مه حکه م- الأَبْوَابَ ده رگاکانی - داخست وَقَالَتْ وگوئی هَيْتَ - لَكَ بۆتۆ - خۆم ئاماده کردوه ده وه ره

قَالَ (يوسف) گوئی مَعَاذَ په نا به اللّهِ خودا إِنَّهُ هه ره ئه وه رَبِّي خاوه نم أَحْسَنَ - مَثْوَايَ جی و ری / چاک کردم ، إِنَّهُ به دنیای

لَا يُفْلِحُ - الظَّالِمُونَ سته مکاران - سه رناکه ون و سه رفراز نابن (۲۳) وَلَقَدْ ئه وه بوو هَمَّتْ (ئافره ته که) چوو بِهِ لَوَى

وَهُمْ و (يوسف) - بِهَا لَوَى چوو (بوو) لَوْلَا ئه گه ره نه أَنْ رَأَى نه یبینیوا بُرْهَانَ به لگه ی یه کلاکه ری

رَبِّهِ په روه ردگاری/ نه -- بِنِي بُوَا ، كَذَلِكَ ئاوا لِنَصْرِفَ تا- عَنْهُ لِي/ لادهین السُّوءَ خراپه

وَالْفَحْشَاءَ و گوناحی گه و ره و دزیو و قیزه وهن (زینا) إِنَّهُ به دنیای ئه و مِنْ له عِبَادِنَا بهنده کانی ئیمه یه

الْمُخْلِصِينَ ئه وانه ی ده ربازکراو و پاککراوهن (۲۴) وَاسْتَبَقَا و هه ردوکیان راپانکرده (کئ زووتر بگاته) الْبَابَ ده رگا

وَقَدَّتْ و (ئافره ته که) - قَيْصَهُ کراسه که ی مِنْ له دُبُرٍ دواوه - هه رزرپاند وَأَلْفَيَا و- سَيِّدَهَا گه و ره ی ئافره ته که (مێرده که) یان

لَدَى لای الْبَابَ ده رگاکه ، قَالَتْ (ئافره ته که) گوئی مَا جی جَزَاءُ سزای مَنْ که سیکه أَرَادَ ویستبیتی

بِأَهْلِكَ بۆ کهس و خێزانی تۆ/ سوءًا خراپه یه ک إِلَّا جگه له أَنْ ئه وه ی يُسَجِّنَ زیندان بکری أَوْ یا عَذَابٌ عه زابیکی

أَلِيمٌ به ئازار (بدرئ) (۲۵) قَالَ (يوسف) گوئی هِيَ ئه و خوی رَاوَدْتَنِي داوی لیدانام عَنْ (دوور) له نَفْسِي ویستی خۆم ،

وَشَهِدَ و- شَاهِدٌ شایه تیک مِنْ له أَهْلِهَا که سانی (ئافره ته که) - شایه تی دا: إِنْ ئه گه ره كَانَ قَيْصُهُ کراسه که ی قَدْ - مِنْ له

قُبْلٍ پێشه وه - هه لژرا - بوو فَصَدَقَتْ ئه وه (ئافره ته که) راست ده کا وَهُوَ و ئه و (يوسف) مِنْ له الْكَاذِبِينَ درۆژنانه (۲۶)

وَأَنْ و ئه گه ره كَانَ قَيْصُهُ کراسه که ی قَدْ هه لژرێنرابوو مِنْ له دُبُرٍ دواوه فَكَذَّبَتْ ئه وه (ئافره ته که) درۆی کردوه

وَهُوَ (يوسف) مِنْ لَهُ الصَّادِقِينَ رَاسِتْگُويَانَه (۲۷) فَلَمَّا جَا كَاتَى رَأَى بِنَى قَيْصَهُ كِرَاسَه كَهَى قَدْ هَلَزِيْرَ نِرَاوَه مِنْ لَهُ

دُبُرِ دُووَاوَه قَالَ گوْتی إِنَّهُ بَه رَاسْتی ئَهوَه مِنْ لَهُ كَيْدُكُنَّ پِيلَانی ئِيُوَهی (ئَاْفَرَه تَانَه) إِنَّ بَه رَاسْتی كَيْدُكُنَّ پِيلَانی ئِيُوَه

عَظِيمٌ زُور گَهوَرَهیَه (۲۸) یُوسُفُ اَعْرِضْ وَاَز بَهِيْنَه عَنْ لَهُ هَذَا ئَهو (مَه سَهْل) ه ،

وَاسْتَغْفِرِي وَ دَاوَای لِيْبُورْدَن بَكَه لَذَنِكَ بُو تَاوَانَه كَهْت اِنَّكَ بَه دُنْيَايِ تُو (ئَاْفَرَه ت) كُنْتُ - مِنْ لَهُ اِلْخَاطِئِينَ هَه لَه كِرْدَان - بُووِی

(۲۹) وَقَالَ وَ- نِسْوَةٌ چَه نْد ژنی فِي لَهُ الْمَدِيْنَةِ شَارَه كَه - گوْتِيَان اَمْرَأْتُ زَنی الْعَزِيْزِ عَهْزِيْز تَرَاوُدُ (دَاوَادَه نِي بُو)

فَتَاَهَا (خِزْمَه تَكَارَه كَهی) عَنْ (دُووَر) لَهُ نَفْسِهِ (وِیْسْتی) خُوْی ، قَدْ بَه دُنْيَايِ شَغَفَهَا - حُبًّا خُوشَه وِیْسْتی - گَه یِشْتُوْتَه پَه رَدَهی دَلِی ،

اِنَّا نِيْمَه بَه رَاسْتی لَنَرَاَهَا ئَهو دَه بِيْنِيْن فِي لَه نَاو ضَالِلٍ گُومَرَايِيْكِ مَبِيْنٍ دِيَار وَ نَاشْكَرَا - دَايَه (۳۰) فَلَمَّا جَا كَاتَى

سَمِعَتْ گوِيِيْ بِيْسْت بُوو بِمَكْرِهِنَّ بَه (مَه كَر وَ پِيلَانی شَارَه وِهْيَان) اَرْسَلَتْ نَارْدی اِلَيْهِنَّ (بَه دُوَايَان) وَاَعْتَدَتْ وَ ئَامَادَه يَكِرْد

لَهُنَّ بُوِيَان مَتَكًا جِيْگَايِيْن (بُو خَوَارْدَنَهوَه وَ پِشْت وَئَه نِيْشَك لَه سَه دَانَان) وَاَتَتْ وَ دَاي بَه كُلَّ هَر وَاحِدَةٍ يَه كِي مِّنْهُنَّ لَه وَاَن

سَكِيْنًا چَه قُوْی ، وَقَالَتْ وَ گوْتی: اَخْرِجْ دَه رَكَهوَه عَلَیْهِنَّ بَه سَه رِيَان فَلَمَّا جَا كَاتَى رَأَيْتُهُ (ژَنَه كَان) ئَهوِيَان بِيْنی

اَكْبَرْنَه بَه گَهوَرَه يَان گِرْت وَقَطَّعْنَ وَ (بَه جُوْری) - اَيْدِيْهِنَّ دَه سْتی خُوْيَان - بَرِي وَقَلْنَ وَ گوْتِيَان حَاشَ حَاشَا لِلَّهِ بُو خُودَا مَا

هَذَا ئَهوَه- بَشْرًا بَه شَه رِيْكَ - نِيْبَه اِنْ - هَذَا ئَهوَه (- شَتِي) نِيْبَه اِلَّا جِگَه لَهُ مَلَكُ فَرِيْشْتَه يَه كِي كَرِيْمُ بَه رَز وَ بَه بَهَا (۳۱)

قَالَتْ گوْتی: فَذَلِكُنَّ نَآئَهوَه بُوو الَّذِي ئَهوَهی مُتَنِيْ (ئِيُوَه) لَوْمَهی مَنْتَان كِرْد فِيْهِ (دَه رِبَارَهی وِی) وَلَقَدْ بَه لِيْ بَه دُنْيَايِ

رَاوَدَتْهُ (دَاوَم بُوِي دَانَا) عَنْ دُووَر لَهُ نَفْسِهِ (وِیْسْتی) خُوْی فَاسْتَعَصَمَ جَا ئَهوَه تُوْنْدی خُوْی پَارَاسْت وَرِيِيْ نَه دَا وَلَئِنْ ئِيْتَر ئَه گَه ر

لَمْ يَفْعَلْ - مَا ئه وهی **أَمْرُهُ** فه رمانی پیده کهم - ئه نجام نه دات **لَيْسَجَنْ** ئه وه به دنیای هه ر زیندان ده کری **وَلْيَكُونَا** و به دنیای -

مِنْ لَهُ **الصَّاعِرِينَ** زه لیلکراو بجوکرراوان ده بی (۳۲) **قَالَ** (یوسف) گوئی **رَبِّ** پهروه ریگاره **السَّجْنُ** زیندانی **أَحَبُّ** -

إِلَيَّ به لامه وه - خو شتره **مِمَّا** له وهی **يَدْعُونِي** (ئه وان) بانگم ده کهن **إِلَيْهِ** بوی **وَالَا** و خو ئه گهر - **تَصْرِفُ** لانه بهی **عَنِّي** لیم

كَيْدَهُنَّ بیلانی (ژنه کان) **أَصْبُ** (ئه وه) مهیل ده کهم **إِلَيْنَّ** به لایان **وَأَكُنْ** و - **مِنْ** له **الْجَاهِلِينَ** نه فامان - ده بم (۳۳)

فَاسْتَجَابَ جا قبولی کرد دو عاکه ی **لَهُ** پوی **رَبِّهِ** پهروه ردگاری **فَصَرَفَ** ئیتر لایرد **عَنْهُ** لئی **كَيْدَهُنَّ** بیلان وفیلی ژنه کان،

إِنَّهُ به دنیای هه ر **هُوَ** ئه و خو ی **السَّمِيعُ** ته واو بیسه ری **الْعَلِيمُ** ته واو زانیه (۳۴) **ثُمَّ** پاشان **بَدَا** -

لَهُمْ بۆیان - ده رکه وت وئا شکرا بوو - **مِنْ** له **بَعْدِ** دووای **مَا** ئه وهی **رَأَوْا** - **الآيَاتِ** نیشانه گه وره کانیا ن - بیی -

لَيْسَجَنْهُ که وا هه رده بی زیندانی بکه ن **حَتَّى** هه تا **حِينَ** ماوه بیێک (۳۵) **وَدَخَلَ** و - **مَعَهُ** له گه لیدا - چوونه ناو **السَّجْنُ** زیندانی

فَتَيَانِ دوو کوری گه نج ، **قَالَ** - **أَحَدُهُمَا** یه کێکیان - گوئی **إِنِّي** به راستی من **أَرَانِي** خو م ده بینم **أَعَصِرُ** (تری) ده کوشم

نَحْمَرًا (بییته) شه رابی سه رخو شکار (عاره ق) **وَقَالَ** وه - **الْآخِرُ** ئه ویتریان - گوئی **إِنِّي** من به راستی **أَرَانِي** ده بینم **أَحْمِلُ** - **فَوْقَ** له سه ر

رَأْسِي سه رم **خُبْرًا** نان م - هه لگرتووه **تَأْكُلُ** - **الطَّيْرُ** بالدار و تهیر **مِنْهُ** لئی - ده خو ن ، **نَبْتًا** هه والی راست و دروستمان پی بده

بِتَأْوِيلِهِ به لیکدانه وهی (ئو خه ونا نه) **إِنَّا** به راستی ئیمه **نَرَاكَ** تو ده بینین **مِنْ** له **الْمُحْسِنِينَ** چاکه کاران ی (۳۶) **قَالَ** گوئی

لَا - **يَأْتِيكَ** بۆتان نای **طَعَامُ** خو راک **تُرْزَقَانِهِ** وه ک رزق و رۆژی بیخو ن **إِلَّا** ئیلا **نَبَاتُكَ** هه والی راست و دروستتان ده ده می

بِتَأْوِيلِهِ به لیکدانه وکه ی **قَبْلَ** پیش **أَنْ** ئه وهی که **يَأْتِيكَ** بۆتان بیێ **ذَلِكَ** ئه وانه ش **مِمَّا** له وهیه که **عَلَيَّ** - **رَبِّي**

ج په‌روه‌رديگارم -فیری کردوومه ، **إِنِّي** به‌راستی من **تَرَكْتُ** وازم هیناوه له **مِلَّةَ** میلته و ئاینی **قَوْمِ** قه‌ومیک (که) **لَا**

يُؤْمِنُونَ باوه‌ر ناهینن **بِاللَّهِ** به‌خودا **وَهُمْ** و ئه‌وانیش **بِالْآخِرَةِ** به‌پوژی دووایی **هُمْ** (به‌دنیایی) **كَافِرُونَ** بی‌پروا و کفرن

(۳۷) **وَاتَّبَعْتُ** و به‌دوای- **مِلَّةَ** میلله‌ت و ئاینی **آبَائِي** باوانم -که‌وتووم **إِبْرَاهِيمَ** ئیبراهیم **وَإِسْحَاقَ** و ئیسحاق **وَيَعْقُوبَ**

ج ویه‌عقوب ، **مَا كَانَ** - لئا بۆمان -نه‌بووه **أَنْ** که **تُشْرِكَ** شه‌ریک و هاوه‌ئی بپیار بدهین **بِاللَّهِ** بۆ خودا **مِنْ** هیچ **شَيْءٍ**

ج شتئ، **ذَلِكَ** ئه‌وه‌ش **مِنْ** له **فَضْلٍ** فه‌زل و چاکه‌ی **اللَّهِ** خودایه **عَلَيْنَا** له‌سه‌ر ئیمه **وَعَلَى** و له‌سه‌ر **النَّاسِ** خه‌لک ،

وَلَكِنَّ به‌لام **أَكْثَرَ** زۆربه‌ی **النَّاسِ** خه‌لک **لَا** - **يَشْكُرُونَ** سوپاسگوزاری ناکهن (۳۸) **يَا** ئه‌ی **صَاحِبِي** هه‌ردوو هاوه‌ئی

السَّجْنِ زیندانیم: **أَرْبَابُ** ئایا چه‌ند هه‌لسورینه‌ر و خواوه‌ندیکی **مُتَفَرِّقُونَ** ناته‌با **خَيْرٌ** چاکتره (بکری به‌خودا و بپه‌رستری) **أَمْ** یان

اللَّهُ الله (ئه‌و خودایه‌ی) **الْوَّاحِدُ** که‌یه‌که‌و **الْقَهَّارُ** بالآ ده‌ست و به‌زینه‌ره (۳۹) **مَا** **تَعْبُدُونَ** ئیوه‌ناپه‌رستن **مِنْ**

دُونِهِ بیجگه‌له‌و (خودا یه‌شتانیک) **إِلَّا** ته‌نها **أَسْمَاءُ** ناوانیک (نه‌بێ) **سَمِّتُمُوهَا** - **أَنْتُمْ** خۆتان و

وَأَبَاؤُكُمْ باب و باپیرانتان -ناوتان لیناوه، **مَا** **أَنْزَلَ** - الله خودا **بِهَا** بۆیان **مِنْ** (هیچ) **سُلْطَانٍ**

ج به‌لگه‌و ده‌سه‌لاتیکی -دانه‌به‌زاندووه ، **إِنْ** - **الْحُكْمُ** حوکم و فه‌رمانه‌وایی -نیه (بۆهیچ که‌سێ) **إِلَّا** ته‌نها **لِلَّهِ** بۆ خودا (نه‌بێ) ،

ج **أَمَرَ** (ئه‌و) فه‌رمانی کردوه **إِلَّا** که‌وا نه‌ **تَعْبُدُوا** په‌رستن (شتئ) **إِلَّا** جگه‌ **إِيَّاهُ** له‌و ، **ذَلِكَ** ئه‌وه‌یه **الدِّينِ** دینی

الْقِيمِ رێک و دروست **وَلَكِنَّ** به‌لام **أَكْثَرَ** زۆربه‌ی **النَّاسِ** خه‌لک **لَا** - **يَعْلَمُونَ** نازانن (۴۰) **يَا** ئه‌ی **صَاحِبِي** دووره‌فیقی

السَّجْنِ زیندانی م: **أَمَّا** هه‌رچی **أَحَدُكُمْ** یه‌کیکتانه **فَيَسْقِي** ئه‌وه- **رَبُّهُ** (به‌) گه‌وره‌و خواوه‌نه‌که‌ی **خَمْرًا** شه‌راپ -ده‌نۆشی

وَأَمَّا هِرَجِي الْأَخَرُ تهوهی ترتان ه **فِيَصْلُبُ** تهوه لهخاچ دهدری **فَتَأْكُلُ** جا- الطَّيْرُ بالنده و تهیر **مِنْ** له **رَأْسِهِ**

ج

سهری -دهخون ، **قُضِيَ** تهواو و برایهوه **الْأَمْرُ** تهوکار وفهرمانه **الَّذِي** **فِيهِ** که دهبربارهیهوه

تَسْتَفْتِيَانِ پرسپارتان دهکرد وچاوه پئی وهلام بوون (٤١) **وَقَالَ** و گوئی **لِلَّذِي** بهوهی **ظَنَّ** وای گومانبرد **أَنَّهُ** کهوا تهو

نَاجٍ دهرباز بووه **مِنْهُمَا** لهدووانکهیان: **ادْكُرْنِي** باسم بکه **عِنْدَ** لای **رَبِّكَ** گهوره و خاوهنه کهت. **فَأَنسَاهُ** جا-

الشَّيْطَانُ شهیتان -لهبیری بردهوه **ذَكَرَ** یادیکردنی **رَبِّهِ** گهوره و خاوهنه کهی **فَلَبِثَ** تهوهبوو مایهوه **فِي** لهناو **السِّجْنِ** زیندان

بَضَعَ چند **سِنِينَ** سالانیک (٤٢) **وَقَالَ** و- **الْمَلِكُ** پادشا -گوئی **إِنِّي** بهراستی من **أَرَى** - **سَبْعَ** هوت **بَقَرَاتٍ** (چپلی)

سِمَانٍ قهلهو (-لهخهودا) دهبینم **يَأْكُلُهُنَّ** - **سَبْعَ** هوتی **عِجَافٍ** لهړ و لاواز -دایانخون **وَسَبْعَ** و (لهوخهوهدا دهبینم) هوت

سُنْبَلَاتٍ گونه گهنمی **خُضِرٍ** سهوز **وَأُخَرَ** و هیتری **يَابِسَاتٍ** وشکبوو، **يَا أَيُّهَا** هوئهی **الْمَلَأُ** گهوره پیاوان (ی خهون لیکدانهوه)

أَفْتُونِي (وهلامم بدهنهوه) **فِي** دهبرارهی **رُؤْيَايَ** خهونه کهم **إِنْ** ته گهر **كُنْتُمْ** ئیوه **لِلرُّؤْيَا** خهونان **تَعْبُرُونَ** لیکدهدنهوه

(٤٣) **قَالُوا** گوئیان **أَضْغَاثُ** تیکه ل وپیکه لهی **أَحْلَامٍ** خهونان ه **وَمَا** - **نَحْنُ** و ئیمه **بِتَأْوِيلٍ** له لیکدانهوهی

الْأَحْلَامِ (تهوجوره) خهونانه **بِعَالَمِينَ** زانا -نین (٤٤) **وَقَالَ** و- **الَّذِي** تهوه کهسهی **نَجَا** دهرباز ببو **مِنْهُمَا** لهوان

وَأَدَّكَرَ ویادیکردهوه **بَعْدَ** پاش **أُمِّهِ** ماویه کی (لهبیرچوون) -گوئی **أَنَا** من **أُنْبِئُكُمْ** خه بهری راست و دروستتان پی ددهدم

بِتَأْوِيلِهِ به لیکدانهوهی (خهونه که) **فَأَرْسَلُونِ** ده بمنیرن و رهوانم بکهن (٤٥) **يُوسُفُ** یوسف: **أَيُّهَا** تهی

الصِّدِّيقُ پیاوی راستگو **أَفْتِنَا** فهتویمان بو بدهوه و وهلاممان بدهوه **فِي** دهبرارهی **سَبْعَ** هوت **بَقَرَاتٍ** (چپلی) **سِمَانٍ** قهلهو

يَا كَلْهَنَ - سَبِّعْ حَهْوَتِي عِجَافُ لَهَرِ و لاواز - دايانخون وَسَبِّعْ و حهوت سُنْبِلَاتِ گوله گه نَمِي خُضِرِ سَهوز وَأُخَرَّ و هيتري

يَابِسَاتِ و شَكَبُو، لَعَلِّي به لكو اَرْجِعْ ده گه پيمه وه اِلَى بُولَى النَّاسِ خه لَك لَعَلَّهُمْ به لكوو ئه وان يَعْلَمُونَ بيزانن (٤٦)

قَالَ گوئی: تَزْرَعُونَ - سَبِّعْ حَهْوَتِ سَنِينَ سالان دَابَّأَ به چوستی و به رده و امی - ده چينن فَمَا جا ئه وهی حَصَدْتُمْ دروينه تانکرد

فَذَرُوهُ لِيِگه رين فِي له سُنْبِلِه گوله گه نمه ی خوی اِلَّا تنه ا قَلِيْلًا كه ميكَ نه بِي مِمَّا له وهی تَأْكُلُونَ خوتان ده يخون (٤٧)

ثُمَّ پاشان يَأْتِي دِي مِن له بَعْدِ دَوای ذَلِكَ ئه و (حهوت ساله) سَبِّعْ حَهْوَتِي شِدَادُ توند و گران يَأْكُلْنَ - مَا ئه وهی

قَدَّمْتُ ئيوه پيشتان خستوه لَهْنُ بُولَان - ده يخون اِلَّا مه گهر قَلِيْلًا كه مِي مِمَّا له وهی تُحْصِنُونَ ده يپارزين (بُو چاندنه وه) (٤٨)

ثُمَّ پاشان يَأْتِي - مِن له بَعْدِ دَوای ذَلِكَ ئه وه عَامُ سَالِيكَ - دِيْتِ فِيهِ تيايدا يَغَاثُ - النَّاسُ خه لكه كه - هانايان بُو دِيْتِ

وَفِيهِ و تيايدا يَعْصِرُونَ (ميوه و به رويوم و..) ده كوشن (٤٩) وَقَالَ و- الْمَلِكُ پاشا كه - گوئی اِثْنَيْنِ - بِه ئه وم - بُو به ينين،

فَلَمَّا جا كَاتِي جَاءَهُ - الرَّسُولُ نيردراوه كه - هاته لای ، قَالَ (يوسف) يِي گوت اَرْجِعْ بگه ريوه اِلَى بُولَى رَبِّكَ گه وره ی خوت

فَاسْأَلْهُ ئينجا پرسياړی لِي بکه: مَا چي يه بَالُ حال (و مه سه له ی) النِّسْوَةِ ژنه كان اللّٰتِي ئه وانه ی قَطَّعْنَ - اَيَدِيهِنَّ

ج

ده سته کانی خويان - بری (به لام برين) اِنَّ بِي گومان رَبِّي گه وره و په روه ردگاری من بِكَيْدِهِنَّ -

عَلِمُ ته و او زانا و ئاگاداره - به فَيَل و پيلانه كه يان (٥٠) قَالَ (پاشا) گوئی مَا (چی بوو) خَطْبُكُنَّ رووداوه و باسه كه تان ؟ اِذْ كه

ج

رَاوَدْتُنَّ هاتوچوون و ته له ودانا بُو يُوْسُفَ يوسف عَنْ نَفْسِهِ دُوور له نه فسي خوی ؟ قُلْنَ (ژنه كان) گوټيان حَاشَ په نا

ج

لِلّٰهِ به خودا مَا نه عَلَيْنَا مان زانيووه عَلَيْهِ - مِن هيچ سُوءِ خراپه يه ك - له سه ري (يوسف) بِيْتِ، قَالَتِ - امْرَأَتُ زُنَى

الْعَزِيزُ عهزیزی (مصر) - گوئی اَلْآنَ ئیستا که حَصْحَصَ ته‌واو ده‌رکه‌وت و که‌شف بوو الْحَقُّ حَق و راستی، أَنَا من خۆم

رَأَوْدَتُهُ داوم بۆ داناوه عَنْ دوور له نَفْسِهِ نه‌فس و ئاره‌زووی خۆی وَإِنَّهُ و به‌راستی ئه‌و لَمِنْ هه‌رله الصَّادِقِينَ راستگوینانه

(٥١) ذَلِكَ ته‌وه‌ش لَيَعْلَمَ تا بزانی أَنِّي که‌وا من لَمْ أَخْنَهُ خیانه‌تم له‌و نه‌کردوه بِالْغَيْبِ له نادیا‌ری وَأَنْ و به‌دُنیا‌یی

اللَّهُ خودا لَا - يَهْدِي - كَيْدَ بیلان و فیلی الْخَائِنِينَ خیانه‌تکاران - ناخاته‌سه‌ر رَیِّ راست (و ناگه‌یه‌نی به‌ ئامانج) (٥٢) وَمَا

أَبْرَأُ - نَفْسِي و نه‌فسی خۆم - بَیتاوان و پاك دانانیم إِنَّ به‌راستی النَّفْسَ خود و نه‌فس لَا مَارَةً هه‌ر فه‌رمانکاره بِالسُّوءِ به‌ خراپه

إِلَّا مه‌گه‌ر مَا ته‌وه‌ی رَجِمَ - رَيِّ به‌روه‌ردیگه‌رم - ره‌حمی ییبکات، إِنَّ به‌راستی رَيِّ به‌روه‌ردیگه‌رم غَفُورٌ زۆر لی‌بوره‌دی

رَجِيمٌ زۆر به‌ به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانه (٥٣) وَقَالَ و- الْمَلِكُ پادشاکه - گوئی اَثْنُونِي - به‌ ئه‌وم - بۆ‌به‌ئین

أَسْتَخْلَصُهُ تاییه‌ت مه‌ندی بکه‌م لِنَفْسِي بۆ خۆم فَلَبَّا جاکاتی کَلَّمَهُ قسه‌یکرد له‌گه‌لی قَالَ یی گوت إِنَّكَ به‌دُنیا‌یی تۆ الْيَوْمَ ئیم‌رۆ

لَدَيْنَا لای ئیمه مَكِينٌ خاوه‌ن پێگه‌یه‌کی گه‌وره و أَمِينٌ ته‌واو متمانه‌پێکراوی (٥٤) قَالَ (یوسف) گوئی اجْعَلْنِي دامنی

عَلَى له‌سه‌ر خَزَائِنِ گه‌نجینه‌کانی الْأَرْضِ زه‌وی إِنِّي به‌راستی من حَفِیْظٌ پارێزه‌ریکی عَلِيمٌ ته‌واو زانام (٥٥) وَكَذَلِكَ و ئاوا

مَكًّا جێگه‌رمانکرد و پایه‌داری مان دا لِيُوسَفَ به‌ یوسف فِي له الْأَرْضِ زه‌وی يَتَّبِعُوا - مِنْهَا له‌وی حَيْثُ به‌ هه‌رجۆری يَشَاءُ

ج بیویستایا - جیگای خۆی ده‌کرده‌وه و داده‌مه‌زرا، نَصِيبٌ به‌ به‌ر- بِرَحْمَتِنَا ره‌حمه‌ت و میه‌ره‌بان‌ی خۆمان‌ی - ده‌خه‌ین مَنْ کێمان

نَشَاءُ بۆی، وَلَا نُضِيعُ و به‌فیرو نادیه‌ین أَجَرَ پاداشتی الْمُحْسِنِينَ چاکه‌کاران (٥٦) وَلَا أَجْرُ و به‌دُنیا‌یی پاداشتی

الْآخِرَةِ رۆژی دووایی خَيْرٌ چاک‌تره لِلَّذِينَ بۆ ته‌وانه‌ی آمَنُوا بروایان هێناوه وَكَانُوا يَتَّقُونَ له‌خودا ده‌ترسان و پارێزکاریان ده‌کرد

(۵۷) وَجَاءَ وَه- إِخْوَةُ بَرَكَانِي يُوسُفَ يوسف-هاتن فَدَخَلُوا يه كسهر به ژورئ كه تن عَلَيْهِ لِي

فَعَرَفَهُمْ جا يه كسهر ئه وانی ناسیه وه وَهُمْ هه رچی ئه وان لَهُ بُو وی مُنْكَرُونَ نه ناس بوون (۵۸) وَلَمَّا جا کاتئ

جَهَّزَهُمْ رِيکي خست وئاماده ی کرد بُوَيان بِجَهَّازِهِمْ پيداويستیه کانیاں (بُو بارکردن) قَالَ گوئی اِثْرِي بُوَم بهيئن بَأْخَ بَرايه ك

لَكُمْ له خَوْتَان مِّنْ له اَيْكُمْ^ج ; باوكتانه وه اَلَا ئه ی تَرَوْنَ نابین اَتِيْ كه وا من اُوفِي - الْكَيْلَ پَيّوانه -تير و ته واو داده نیم

وَأَنَا و منیش خَيْرُ چاکترین الْمُنْزِلِينَ خانه خویم (۵۹) فَإِنْ جا ئه گهر لَمْ تَأْتُونِي - بِهِ ئه وم -بُو نه هینن فَلَا

كَيْلَ ئه وه هيچ پَيّوانيك نيه لَكُمْ بُوْتَان عِنْدِي لای من وَلَا تَقْرُبُونِ و نزیکیشم مه كه نه وه (۶۰) قَالُوا گووتیاں

سُرَّادُ به دَلْنِيَاي به فَيْل و به هانه ييک ده سته رداري ده كه ين عَنْهُ لِي اَبَاهُ باوکی وَاَنَا و ئيمه لَفَاعِلُونَ ئه واره هه ر ده كه ين

(۶۱) وَقَالَ (يوسف) - لِفَتْيَانِهِ به خزمه تکارو به رده سته کانی -گوت اجْعَلُوا -

بِضَاعَتِهِمْ كه ل و په له کانی خُوَيان (كه وه ك نرخ هينابويان) -دابئينه وه فِي ناو رِحَالِهِمْ باره کانیاں لَعَلَّهُمْ به لكوو ئه وان

يَعْرِفُونَهَا بيناسنه وه إِذَا کاتئ كه انْقَلَبُوا گه رانه وه إِلَى بُو لای أَهْلِهِمْ كه س و کاره کانیاں لَعَلَّهُمْ به لكوو يَرْجِعُونَ بگه رينه وه

(۶۲) فَلَمَّا جا کاتئ گه رانه وه رَجِعُوا إِلَى بُو لای أَبِيهِمْ باوکیان قَالُوا گووتیاں يَا اَبَانَا ئه ی باوکه مُنِعَ - مِنَّا --

الْكَيْلُ پَيّوانه و کيشان -- لَيْمَان -مه نه كرا فَارْسِلْ جا ره وان بکه مَعَنَا له گه لمان اَخَانَا براكه مان نَكَلْ تا پَيّوانه بکه ين وبکيشين

وَأَنَا و به دَلْنِيَاي ئيمه لَهُ - لِحَافِظُونَ ته واو پاريزکارين -بُو ئه و (۶۳) قَالَ (باوکیان) گوئی هَلْ ئايا

أَمْنُكُمْ متمانوه و پيېکه م و ئيوه ئه مين بکه م عَلَيْهِ له سه ر وی اِلَّا جگه له (متمانويه ك) كَمَا وه ك ئه وه ی أَمِنْتُكُمْ متمانهم کرد پيْتان

عَلَىٰ لَهُ سَهْرٌ أَخِيهِ بَرَكَهَى مِنْ لَهُ قَبْلُ پَيش (ئەو) قَالَهُ هەر خودا خَيْرٌ چاکترین حَافِظًا پارێزەرە وَهُوَ هەر ئەویش

أَرْحَمُ به بەزەیی تری و میهره‌بانترینی الرَّاحِمِينَ میهره‌بانه‌کانه (٦٤) وَلَمَّا و کاتی فَتَحُوا -

مَتَاعَهُمْ کەل و پەل و باره‌کانیان - کردەووە وَجَدُوا بینیان بِضَاعَتَهُمْ دەستمایه و کەلوپەله‌کانی خۆیان رُدَّتْ گێردراووته‌ووە إِلَيْهِمْ بۆیان

قَالُوا گوتیان يَا ئَهْی أَبَانَا باوکی به‌ڕێزمان مَا جَى نَبِی مان دەوێ هَئِذِهِ ئەوێهه بِضَاعَتُنَا کەلوپەله‌کانمان رُدَّتْ گێردراووته‌ووە

إِلَيْنَا بۆمان وَنَمِيرُ و بژیوی - أَهْلَنَا بۆ خاو خێزانمان - دینین وَنَحْفَظُ و - أَخَانَا برکه‌شمان - ده‌پاریزین وَنَزِدَادُ و زیاد ده‌که‌ین

كَيْلَ ئەندازه و پێوانه‌ی بَعِيرٍ حوشتیک ذَٰلِكَ ئەوێش كَيْلُ پێوانه‌یه‌کی یَسِيرٌ ئاسانه (٦٥) قَالَ گوێی لَنْ هەرگیز

أَرْسَلَهُ ئەو نانێرم مَعَكُمْ له‌گە‌لتان حَتَّى هەتاكوو تَوْتُونَ بۆم (نە) هێنن مَوْتُكُم به‌لێن و په‌یمانیکى توند کراو مِّنْ له

اللَّهِ خوداوه (که) لَتَأْتِنِي هەرده‌بێ - بِهِ ئەوم - بۆ به‌یینه‌وه إِلَّا مه‌گەر أَنْ ئەوێی يُحَاطُ ده‌وره‌بدری بِكُمْ به‌نگۆ (و لیده‌رنه‌چن) ،

فَلَمَّا جَا کاتی أَتَوْهُ - مَوْتَهُمْ به‌لێن و په‌یمانیان - پێی دا ، قَالَ گوێی اللَّهُ خودا عَلَىٰ لَهُ سَهْرٌ مَا ئەوێی نَقُولُ ده‌یلێن

وَكَيْلٌ وه‌کیله (و چاودێره) (٦٦) وَقَالَ وگوێی يَا ئَهْی بَنِي کوره‌کانم لَا - تَدْخُلُوا نه‌چنه ژورێ مِّنْ له بَابٍ -

وَاحِدٍ یه‌ك ده‌رگاێی وَادْخُلُوا و برۆنه ژورێ مِّنْ له أَبْوَابٍ چه‌ند ده‌رگاێی مُتَفَرِّقَةً جیا جیا و په‌رت وَمَا و - أَغْنِي سود --

عَنْكُمْ به‌نگۆ - ناگه‌یه‌نم مِّنْ له راست اللَّهُ خودا وه مِّنْ (به‌هیچ) شَيْءٍ شتیک و جوړیک إِنْ - الْحُكْمُ (هیچ) حوکمیک - نیه

إِلَّا تهنه‌ا لِلَّهِ بۆ خودا) نه‌بێ عَلَيْهِ هەر له‌ سه‌ر وی تَوَكَّلْتُ ته‌وه‌ککولم کردوه وَعَلَيْهِ و هەر له‌ سه‌ر ئەویش

فَلْيَتَوَكَّلْ با ته‌وه‌ککول بکه‌ن و پشت به‌سته‌ن الْمُتَوَكِّلُونَ ئەوانه‌ی پشتبه‌سته‌ن (٦٧) وَلَمَّا و کاتی دَخُلُوا چوونه ژورێ مِّنْ به

حَيْثُ تَهْوَجُورِي أَمْرَهُمْ - أَبُوهُمْ باوكيان - فهرمانيكردبوو پتيان مَا كَانَ وَ نهبوو يَغْنِي سود بگهيه ني عَنْهُمْ پتيان

مَنْ له (راست) اللَّهُ خودا مِنْ (هيچ) شَيْءٍ شت و (سودنيك) إِلَّا تهنها حَاجَةً حاجت و شت (بوو) فِي لهناو نَفْسٍ نهفسى

يَعْقُوبَ يهعقوب قَضَاهَا^ج بهجتي گهياند وَإِنَّهُ وَ بهراستی تهو لَذُو خاوهن عِلْمٍ زانستی (بوو) لِمَا لهوهي

عَلَّمْنَاهُ تهومان فيكردبوو وَلَكِنَّ^ج بهلام أَكْثَرَ زُورِيهِي النَّاسِ خهلك لَا - يَعْلَمُونَ نازانن (٦٨) وَمَا وهكاتي

دَخَلُوا بهژوور كهوتن عَلَى له يُونُسَ يوسف آوِي جتي إِلَيْهِ لاي خوي / كردهوه (بو) أَخَاهُ براكهي قَالَ گوئي إِنِّي بهراستی من

أَنَا خَوْم أَخُوكَ براي توم فَلَا تَبْتَئِسْ جا غه مبارمه به بِمَا بهوهي كَانُوا تهوان پيشان يَعْمَلُونَ دهيانكرد (٦٩) فَلَمَّا جاكاتي

جَهَنَّمَ^ج بوياني سازاند و داينا بِجَهَنَّمَ پيداويستی و (دانه ويله كانيان) جَعَلَ -

السَّقَايَةِ كاسه ي ئاوپيدان (جامولكه ي پتيان و كيشان) -خسته فِي ناو رَحِلُ باري أَخِيهِ براكهي ثُمَّ پاشان أَذَّنَ بانگي بهرزكردهوه

مُؤَذِّنٌ بانگدهريك: أَيُّهَا هُوَ تهي الْعِيرُ كارواني حوشتره كان إِنَّكُمْ بهراستی ئيوه لَسَارِقُونَ دزن (٧٠) قَالُوا گوتيان

وَأَقْبَلُوا (بهگهري) هاتنه پيش عَلَيْهِمْ بولايان: مَاذَا چي تَفْقِدُونَ وون كردهوه و نايدوزنهوه (٧١) قَالُوا گوتيان نَفَقْدُ -

صَوَاعَ جامولكه ي الْمَلِكِ پاشا وَلَنْ و بو تهو كهسه ي جَاءَ بِهِ بهيئي حِمْلُ باري بَعِيرٍ حوشترئ (ك ي ههيه) وَأَنَا و منيش

بِهِ - زَعِيمُ (بهريسم) - لهو (بهئين) ه (٧٢) قَالُوا گوتيان تَالَلهِ و الله لَقَدْ ئيوه بهدئنيابي عَلَيْهِمْ زانيوتانه مَا

جِئْنَا ئيمه نه هاتووین لِنَفْسِدَ تا فهساد و خراپه بكهين فِي له الْأَرْضِ زهوي وَمَا مُكَّا و ئيمه ههريز - سَارِقِينَ دز - نهبووين

(٧٣) قَالُوا گوتيان فَمَا كهواته چي يه جَزَاؤُهُ سزاي (دز) إِنْ تهگهر كُنْتُمْ ئيوه - كَازِبِينَ دروزن - بووين (٧٤)

قَالُوا گوتیان جَزَاؤُهُ سزای ئەوێه مَن ههركهسێ وَجِدَ (كاسهكه) - فِي لهناو رَحِلِه بارةكهى - دۆزرايهوه فَهُوَ ئەوه ئەو خۆى

جَزَاؤُهُ پاداشت دهبی (و دهبیته بارمهته بۆ خاوهن كاسهكه) كَذَلِكَ ئاوا نَجْزِي ئیمه سزا دهدهین الظَّالِمِينَ ستهمكارهكان (٧٥)

فَبَدَأَ جا دهستی پێکرد بِأَوْعِيَّتِهِمْ به تێرکه و گونیه کانیاں قَبْلَ پێش وَعَاءِ تێرکهى أَخِيهِ براكهى ثُمَّ پاشان اسْتَخْرَجَهَا دهريهتينا

مَن له وَعَاءِ تێرکهى أَخِيهِ ج براكهى كَذَلِكَ ئاوا كِدْنَا پلانمان دانا لِيُوسَفَ بۆ يوسف مَا كَانُ بۆى نهبوو

لِيَأْخُذَ كه ببا و گلداتهوه أَخَاهُ براكهى فِي له دِينَ دین و ياسای الْمَلِكِ پاشا إِلَّا مهگهر تهنها أَنْ كه يَشَاءُ - اللَّهُ

ج خدا - بيهوئیت ، نَزَعُ - دَرَجَاتٍ چهندهها پله - بهرز دهكهينهوه مَن ئەو كهسهى نَشَاءُ بمانهوى وَفَوْقَ و لهسهرووى

كُلِّ ههموو ذِي خاوهن عِلْمٍ زانستى عِلْمُ زۆر زانتر (ههيه) (٧٦) قَالُوا گوتیان إِنْ ئەگهر يَسْرِقُ بدزى فَقَدْ ئەوه بهدلنیاى

سَرَقَ - أَخٌ براكهكى لَهُ وى - دزى كرد ب وو مَن له قَبْلُ پێشا، فَأَسْرَهَا ئەوهبوو - يُونُسُ يوسف - پهنهانى كرد وشارديهوه

ج فِي له ناو نَفْسِهِ نهفسى خۆى وَلَمْ يَدِّهَا و دهرى نهخست لَهُمْ بۆيان، قَالَ گوئى: أَنْتُمْ ئيوه شَرُّ -

مَكَانًا جیگاتان - خراپتره وَاللَّهُ و خوداش أَعْلَمُ زانتره بِمَا بهوهى تَصِفُونَ ئيوه دهيلين و وهسفى دهكهن (٧٧) قَالُوا گوتیان

يَا أَيُّهَا هُو ئەى الْعَزِيزُ عهزیز و بالادهست إِنْ بهراستى لَهُ ئەو - أَبَا باوكىكى شَيْخًا پیری كَبِيرًا گهورهى (-ههيه) نَفَذَ جا -

أَحَدَنَا يهكێك له ئیمه مَكَانَهُ له جیى وى - ببه إِنْ بهراستى ئیمه نَزَاكَ تۆ - مَن له الْمُحْسِنِينَ چاكهكاران - دهبينين (٧٨)

قَالَ گوئى: مَعَاذَ پهنا به اللَّهِ خودا أَنْ كهوا نَأْخُذَ (كهسێ) ببهين إِلَّا جگه له مَن ئەوهى وَجَدْنَا -

مَتَاعَنَا كهل و پهلى خۆمان عِنْدَهُ لای - دۆزیهوه ، إِنْ بهراستى ئیمه إِذَا كهوابی (ئهگهر وا بکهين) لَطْمُونٌ ههستههمكارين (٧٩)

فَلَمَّا جَاكَاتِ اسْتَيْسَاسُوا تَهَوَّاءُ بِيْ هَيَوا بُوون مِنْهُ لِيْ خَلَصُوا - نَجَّيَا بُو وَتَوَيَّزْ كَرْدَن بَه چِه چپ - بَه تَه نَهَا كَه نَارْ گِير بُوون قَال -

كَبِيرُهُمْ گَه وره كَه يان - گوئی: اَلَمْ تَهْدِيْ نَه تَعْلَمُوْا تَانَزَانِيْ اَنَّ كَه وَا اَبَاكُمْ بَاوَكْتَان قَدْ بَه دَنْيَايِ اَخَذَ - عَلَيْكُمْ --

مَوْثِقًا سویند و پهیمانیکی - وه رگرت -- لَيْتَان (بُووه بَه لَئِن) لَه سَه رَتَان مِّنْ (پهیمانی و سویندیک بَه) اَللّٰهُ خُودَا وَمِنْ و لَه

قَبْلُ بِيْش تَه وِش مَا كَه وَا فَرَطْمُ كَه مَتَه رَخَه مِيْتَان كَرْد (لَه سویند و پهیمانه كَاتَان) فِيْ لَه رَاسْت يُوْسُفَ يُوْسُفَ ، فَلَنْ

اَبْرَحَ هَه رَگِيز وَا زَنَاهِيْنَم و بَه جِيْنا هِيْلَم اَلْاَرْضَ زَهْوِيْ حَتَّى هَه تَا يٰ اَذَنْ مَوْثَقَت / نَه دَا لِيْ پِيْم اَبِيْ بَاوَكَم اَوْ يَان يَحْكُمُ -

اَللّٰهُ خُودَا - حوكم و بپيارتيك بدا لِيْ بَوْمَ وَهُوَ وَ هَه ر تَه وِه خَيْرُ چَاكْرِيْن الْحَاكِمِيْنَ حَاكَم و بپياردِه ر و دَه سَه لَاتْدَار (٨٠)

اَرْجِعُوْا بَكِه رِيْنَه وِه اِلَى بُو لَای اَيْكُمْ بَاوَكْتَان فَقُولُوْا جَا يِيْ بَلِيْن يَا تَه يْ اَبَانَا بَاوَكِيْ خَوْمَان اِنَّ بَه رَاسْتِيْ اَبْنَك كُورَه كَه ت

سَرَقَ دَزِيْ كَرْد وَمَا شَهْدَنَا و شاهيْدِيْمَان نَه دَاوَه (بَه شَتِيْ) اِلَّا تَه نَهَا بِمَا بَه وِه يْ عَلَيْنَا كَه زَانِيَوْمَانَه وَمَا كُتَّا وَ-

لِلْغَيْبِ بُو غَه يْب حَافِظِيْنَ پارِيْزَه ر - نَه بُووِيْن (٨١) وَاَسْأَلِ و پَرَسِيَار بَكِه لَه الْقَرْيَةَ تَه وِ شَار و دِيْهه اَلَّتِي تَه وِه يْ كُتَّا نِيْمَه -

فِيْهَا تِيَايْدَا - بُووِيْن وَالْعِيْرَ و (لَه) تَه وِ كَارَوَانَه يْ اَلَّتِي كَه وَا اَقْبَلْنَا - فِيْهَا تِيَايْدَا - هَاتِيْن وَاِنَّا و بَه دَنْيَايِ نِيْمَه لَصَادِقُوْنَ رَاسْت گُوِيْن

(٨٢) قَالْ گوئی بَلْ بَه لَكُوو سَوَلْت - لَكُمْ بُوْتَانِيْ - رَا زَانْدُوْتَه وِه اَنْفُسَكُمْ نَه فَسَه كَانْتَان اَمْرًا شَتِيْكَ!

فَصَبْرٌ جَا سَه بَر و ثَارَامِيَه كِيْ جَمِيْلُ جَوَان (دَه گَرْمَه بَه ر) عَسَى بَه لَكُو اَللّٰهُ خُودَا اَنْ يَّا تُبَيِّنِيْ بَوْمَ بَه يْنِيْتَه وِه يْ بِيْم تَه وَان جَمِيْعًا

ج هَه مَوِيَان اِنَّهٗ بَه رَاسْتِيْ هُوَ هَه رَخْوِيْ الْعَلِيْمُ تَه وَاو زَانَا و الْحَكِيْمُ تَه وَاو دَانَا يَه (٨٣) وَتَوَلَّى و پَشْتِيْ عَنْهُمْ تِيْ كَرْدَن

وَقَالَ و گوئی يَا ثَايْ اَسْفَى دَاخ و خَه فَه تَم عَلَيَّ لَه سَه ر يُوْسُفَ يُوْسُفَ ، وَاَيَّضْت و سَپِيْ هَه لَكِه رَا عِيْنَاهُ هَه رَدُوو چَاوَوَانِيْ

مِنْ لَهُ الْحَزْنُ خهفه تان فَهُوَ ئيتر ټهو كَظِيمٌ پرخه م و په ژاره ي بوو وپه نكي دابووه (٨٤) قَالُوا وتيان تَاللهِ سويند به خودا

تَفْتَأُ (ههروا زانه يني) تَذَكُّرُ يادى- يُوْسُفَ يوسف -ده كه يته وه حَتَّى هه تا تَكُونُ حَرَضًا رزاوه -ده ي او يان تَكُونُ - مِنْ لَهُ

الْهَالِكِينَ تيچووان -ده ي (٨٥) قَالَ گوټى اِنَّمَا من هه ر ټه وه نده يه اَشْكُو / سكالاي بَنِي

وَحْزَنِي غه م و په ژاره ي خو م /ده به م بُو اِلَى لاي اللهِ خودا وَاَعْلَمُ و- مِنْ لَهُ اللهِ خودا وه مَا شَتَانِي -ده زانم كه لَا -

تَعْلَمُونَ نيوه نايزانن (٨٦) يَا ټه ي بَنِي كوره كانم اذْهَبُوا برون فَتَحَسَّسُوا هه ست راگرن مِنْ لَهُ يُوْسُفَ يوسف

وَأَخِيهِ و براكه ي وَلَا تَيَّأَسُوا و بِي ئوميد مه بن مِنْ لَهُ رَّوْجَ فهره ج و ده رووليكرانه و ميهره باني اللهِ خودا اِنَّهُ به راستى لَا -

يَيَّأَسُ (كه سئ) بيئوميد نابي مِنْ لَهُ رَّوْجَ ده روكرانه وه و فهره جى اللهِ خودا اِلَّا جگه له الْقَوْمُ نه ته وه و كه ساني

الْكَافِرُونَ كافر و يه كخودا نه په رست (٨٧) فَلَبَّأْ جَا كَاتِي دَخَلُوا - عَلَيْهِ لِي -به ژورر كه وتن قَالُوا گوټيان: يَا أَيُّهَا هُو ټه ي

الْعَزِيزُ عه زيز و ده سه لاتدار مَسْنَا - وَأَهْلَنَا --

الضُّرُّ نه هاټى و گراني و كوټړه وه رى ته واو -به رئيمه كه وتووه -- له گه ل كه س و كارمان وَجِئْنَا و هيټاومانه يِبْضَاعَةٍ كه ل و په ليكي

مُرْجَاةٍ تيكه ل و پيكه لي بي نرخ فَأَوْفِ جَا لَنَا بؤمان -به ته واوى الْكِيلَ پټواوه بكه وَتَصَدَّقْ و خپريش بكه عَلَيْنَا پيمان

إِنَّ به راستى اللهِ خودا يَجْزِي جه زاي- الْمُتَصَدِّقِينَ خپره مه ندان -ده داته وه (٨٨) قَالَ گوټى هَلْ ثَايَا عَلِمْتُمْ زانيتان

مَا چيتان فَعَلْتُمْ كرد يُوْسُفَ به يوسف وَأَخِيهِ و براكه ي اِذْ كَاتِي كه اَنْتُمْ نيوه جَاهِلُونَ نه فام بوون (٨٩) قَالُوا گوټيان

اِنَّكَ لَآَنْتَ ثَايَا به راست تو يُوْسُفَ يوسفى!! قَالَ گوټى اَنَا من يُوْسُفَ يوسف م وَهَذَا و ټه مه ش أَخِي براكه مه

قَدْ تَهَوَّتَا مَنْ - اللَّهُ خُودَا فَهَزَلْ وَ نِيعْمَتِي كَرَدُوهُ عَلَيْنَا بِهَسَهَرْمَانْدَا إِنَّهُ بِهَرِاسْتِي مَنْ تَهَوِي يَتَقِي خُوبِپَارِئِي وَ لَهْخُودَا بَتَرَسِي

وَيَصْبِرُ وَ ثَارَام بَغْرِي فَإِنَّ تَهَوهُ بِهَدَنْيَايَ اللَّهُ خُودَا لَا - يُضِيعُ بِهَفِيرُو نَادَاتِ أَجَرَ پَادَاشْتِي الْمُحْسِنِينَ چَاكِه كَارَان (٩٠)

قَالُوا گوتیان تَالَلَّهِ بِهْخُودَايَ لَقَدْ (تَاهَوْتِه) آثَرَكْ - اللَّهُ خُودَا - پِزِي تَوِي دَاوَهْ عَلَيْنَا بِهَسَهَر ئِيْمَه وَإِنْ وَهَبَهَرِاسْتِي

كُنَّا ئِيْمَه تَهَوَكَتِ خَطِطَيْنِ تَاوَانِبَارُو هَهْ تَهَبُويِن (٩١) قَالَ گوتی لَا - تَثْرِيْبَ سَهَرَزَهْنَشْتِ نَايِي عَلَيْكُمُ بِهَسَهَرْتَانِ الْيَوْمَ ئِيْمِرُو

يَغْفِرُ - اللَّهُ خُوش (٥٥) بِي لَكُمُ لَيْتَانِ وَهُوَ وَ هَر تَهَوِيْشِ أَرْحَمُ بِهَزَهِي تَرِيْنِي الرَّاحِمِينَ بِهَبَهَزَهِي وَ بِهَخَشْنَدَه كَانَه (٩٢)

اَذْهَبُوا - بِقَمِيصِي هَذَا هَا تَهَو - قَهْمِيْسَهِي مِنْ -- بِيَهَنْ فَالْتَوُهُ جَا بِيخَهْنَه عَلَي سَهَر وَجَهْ رُويِ أَبِي بَاوَكَمْ يَأْتِ -

بَصِيرًا بِيْنَا - دَيْتَهَوَه وَآتُونِي وَ - بِأَهْلِكُمْ كَهَسْ وَ كَارَه كَانْتَانِ أَجْمَعِينَ هَهْمُويَان - بِهَيْئِنْ بَوْمَ (٩٣) وَلَمَّا جَا كَاتِي فَصَلَتْ -

الْعِيرُ كَارَوَانَه كَه - جِيَابُوهَوَه قَالَ - أَبُوهُمْ بَاوَكِيَان - گوتِي إِنِّي بِهَرِاسْتِي مِنْ لِأَجْدُ - رِيحَ بُونِي يُوْسُفَ يُوْسُفَ (-هَهْسَتْ پِيْدَه كَهَمْ)

لَوْلَا تَهَكْر - أَنْ تَهَوِي تَفْنِدُونِ مِنْ بِهَبِي تَهَقْلْ دَا / نَه / نَيْنِ (٩٤) قَالُوا گوتیان تَالَلَّهِ بِهْخُودَايَ إِنَّكَ تَوْ هَهْرَبَهَرِاسْتِي

لَنِي لَهَسَهَر ضَلَالِكَ گُومِرَايِ الْقَدِيمِ كُونِ وَ پِيْشُويِ (٩٥) فَلَمَّا جَا كَاتِي أَنْ كَه جَاءَ - الْبَشِيرُ مَرْكِئِي هَيْئَه كَه - هَاتِ

الْقَاهُ هَهْلِي دَايَه عَلَي سَهَر وَجَهْ رُويِ (بَاوَكِي) فَارْتَدَّ يَه كَسَهَر - بَصِيرًا بِيْنَايِ - لَوُگَه رَاوَه قَالَ گوتِي: أَلَمْ تَهِي نَهَمْ أَقْلُ گُوتِ

لَكُمُ يَيْتَانِ إِنِّي بِهَرِاسْتِي مِنْ أَعْلَمُ دَه زَانَمْ مِنْ لَهْ اللَّهُ خُودَا وَهْ مَا تَهَوِي لَا - تَعْلُونِ ئِيْوَه نَايَزَانِ (٩٦) قَالُوا گوتیان

يَا تَهِي أَبَانَا بَاوَكِي خُومَانِ اسْتَغْفِرُ دَاوَايَ لِيخُوشْ بُوونْ بَكَه لَنَا بُوْمَانِ ذُنُوبَنَا (لَه) گُونا هَه كَانْمَانِ إِنَّا بِهَرِاسْتِي ئِيْمَه كُنَّا

خَاطِطَيْنِ تَاوَانْكَار بُوويِن (٩٧) قَالَ گوتِي: سَوْفَ دَوَايِ اسْتَغْفِرُ دَاوَايَ لِيخُوشْ بُوونْ دَه كَهَمْ لَكُمُ بُوْتَانِ رَيِّي (لَه) پَهْرُوه دِيْگَارَمْ

إِنَّهُ بِهِ رَاسِىةٌ نَّهْوٌ هُوَ هَرِخَوَى الْغَفُورُ تَهَوَاو لَيَبُورْدَهَى الرَّحِيمُ تَهَوَاو بِهِ خَشْنَدَهِيه (٩٨) فَلَمَّا جَا كَاتَى دَخَلُوا - عَلَى لَهُ

يُوسُفَ يوسف - به ژورور كهوتن آوَى - إِلَيْهِ بُولَاى خَوَى - هَيِّنَا وَ جَيِّ بُو أَبُوهِ باوانى - كرده وه وَقَالَ وَ گوئى:

ادْخُلُوا ئَيُّوَه بَرُونَه ناو مِصْرَ مِصْرَ إِنْ تَهْگَر شَاءَ - اللَّهُ خُودَا - وَيَسْتَبِى آمِنِينَ به دَلْنِيَايِ وَ ثَارَمِى (٩٩) وَرَفَعَ وَ-

أَبُوهِ هَهردوو باوانى - بهرز كرده وه عَلَى سَهَر الْعَرْشِ تَهختى پاشايه تى وَخَرُوا وَ- لَهُ بُوَى - شَوْرَ بوونه وه سُجَّدًا به سوژده بردن

وَقَالَ وَ گوئى يَا تَهَى أَبَتِ باوكى شيرينم: هَذَا تَهَوَه تَأْوِيلُ لَيَكْدَانَهَوَهَى رُؤْيَايِ خَهوَه كه م ه مِنْ لَهُ قَبْلُ پَنِشْدَا (بينبوموم)

قَدْ تَهَوَه تَه جَعَلَهَا - رَبِّي پَهروه رديگارم - كَرْدِيه حَقًّا حَقَّ وَجَه سِپَاو، وَقَدْ وَ به دَلْنِيَايِ أَحْسَنَ جَاكِي كَرْدِ يِ لَه گَه تَم إِذْ كَه

أَخْرَجَنِي دَهريكردم مِنْ لَهُ السَّجْنِ زِينْدَان وَجَاءَ وَ- بِكُمْ ئَيُّوَه - هَيِّنَا مِنْ لَهُ الْبَدْوِ (دَهشَتِ) مِنْ لَهُ بَعْدِ دَوَاى أَنْ تَهَوَهَى

تَزَغَ - الشَّيْطَانُ شَهيطان (- تَيَكِيدَا) بَنِي بَهينى مِنْ وَبَيْنَ وَ بَهينى إِخْوَتِي بَرَكَانَم ، إِنْ بَه رَاسِىةٌ رَبِّي پَهروه رديگارم لَطِيفُ -

لَمَّا تَهَوَهَى يَشَاءُ بِيَهوئِت - زُورْسُوك وَئَاسَان دَهيكات إِنَّهُ بَيَّگُومَان هُوَ تَهَوَ خَوَى الْعَلِيمُ تَهَوَاو زَانَاى الْحَكِيمُ تَهَوَاو كَارِبَه جِي يَه

(١٠٠) رَبِّ پَهروه رديگارم قَدْ تَهَوَه تَا آتَيْتَنِي بَيَّتَ بَه خَشِيم مِنْ لَهُ الْمَلِكِ مَوْلَا وَ دَه سَه لَات وَعَلَّمَتْنِي وَ فَيَّرْت كَرْدَم مِنْ لَهُ

تَأْوِيلُ لَيَكْدَانَهَوَهَى الْأَحَادِيثُ قَسَه وَ بَاسَان فَاطِرَ (بَه دِيهينَه رى) السَّمَاوَاتِ نَاسْمَانَه كَان وَالْأَرْضِ وَ زَهَوَى أَنْتَ هَه ر تَو

وَلِي دُوسْت وَ بَشْتِيَوَانِ مَنِ فِي لَهُ الدُّنْيَا دُونِيَا وَالْآخِرَةِ وَ تَاخِيرَت تَوَفَّي بِم مَرِيَنَه مُسْلِمًا به مَوسَلْمَانِي

وَالْحَقْنِي وَ بَمَخَرَه دَوَاى بِالصَّالِحِينَ چَاكه كان (١٠١) ذَلِكَ تَهَوَه مِنْ لَهُ أَنْبَاءُ هَه وَاَلَه الْغَيْبِ پَه نَهَانَه كان وَ وَغِيَبَه

نُوحِيَه سَروَشِي دَه كهين إِلَيْكَ بُو تَو وَمَا كُنْتَ وَ تَو- لَدَيْهِمْ لَايَان - نَه بُووَى إِذْ كَاتَى كَه أَجْمَعُوا -

أَمَرَهُمْ كَارِهَ كَانِيَان - كۆكردهوه وَهُمْ و ئەوان و يَمْكُرُونَ فِتْل و پيلانيان دادەرپشت (١٠٢) وَمَا وَه - أَكْثَرُ زۆربهى

النَّاسِ خەلك وَلَوْ هەرچەند حَرَصَتْ پێداگر بیت بِمُؤْمِنِينَ بروادار - نينه (١٠٣) وَمَا تَسْأَلُهُمْ وَ - عَلَيْهِ لەسەر ئەوه

مِنْ (ههيج) أَجْرٌ پاداشتتيكيان - لى داوا ناكهيت، إِنْ هُوَ ئەوه هەر إِلَّا تەنها ذِكْرٌ يادخەرەوهيه كه لِّلْعَالَمِينَ بۆ گشت جيهانيان

(١٠٤) وَكَأَيِّنْ وَهك چەندين مِّنْ لَهُ آيَةٌ ئايەت و نيشانهى گهوره فِي السَّمَاوَاتِ ئاسمانه كان

وَالْأَرْضِ وَ زهوى (داههيه) يَمُرُّونَ - عَلَيْهَا بهسەرى دا - تێدهپەرن وَهُمْ وئەوانيش عَنْهَا - مُعْرِضُونَ پشتى - تێدهكەن (١٠٥)

وَمَا يُؤْمِنُ وَ - أَكْثَرُهُمْ زۆربهيان - برّوا ناهينن بِاللَّهِ به خودا إِلَّا ئيلا وَهُمْ ئەوان مُشْرِكُونَ هاوەل وهاوبەش دانەرن

(١٠٦) أَفَأَمِنُوا ئايا دئنيابوون أَنْ تَأْتِيَهُمْ كەوا - غَاشِيَةٌ داپۆشەرئيك مِّنْ لَهُ عَذَابٍ عەزاب و ئەشكەنجەى

اللَّهِ خودا - نيت بۆيان أَوْ تَأْتِيَهُمْ ياخود السَّاعَةُ قيامەت - نهيتت بَعَثَ لَهُ پريك وَهُمْ وئەوان لَا - يَشْعُرُونَ هەستيش ناكەن

(١٠٧) قُلْ بَلَى هَذِهِ ئەوهيه سَبِيلِي رێگای من أَدْعُو بانگاواز دەكەم إِلَى بۆ لاى اللَّهِ خودا عَلَى لەسەر

بَصِيرَةٍ رۆشنایي أَنَا خۆم وَمَنْ و ئەوهيش اتَّبِعْنِي شوێنى من كهوتى وَسُبْحَانَ وَ بهرزى و پيروزى بۆ اللَّهِ خودا وَمَا

أَنَا و هەرگيز من - مِّنْ لَهُ الْمُشْرِكِينَ هاووەل و هاوبەش دانەران - نيم (١٠٨) وَمَا أَرْسَلْنَا وَ نەمانناردووہ مِّنْ لَهُ

قَبْلَكَ پيش تۆدا إِلَّا جگەله رِجَالًا پياوانيك نهيتت نُوحِي سروش دەكەين إِلَيْهِمْ بۆيان مِّنْ لَهُ أَهْلٍ ئەهل و خەلكى

الْقُرَى دێيه كان ، أَفَلَمْ ئايا نه يَسِيرُوا رۆيشتوون و نه گەراون فِي لَهُ الْأَرْضِ زهوى فَيَنْظُرُوا كهوا تەمهشا بكەن كَيْفَ چۆن

كَانَ بوو عَاقِبَةُ سەرئەنجامى الَّذِينَ ئەوانەى مِّنْ لَهُ قَبْلِهِمْ پيش ئەوان بوون ؟ وَلَدَارُ و بەدئنيابي مالى الْآخِرَةِ ئاخيرەت

خَيْرُ جَاكِرَه لِّلَّذِينَ بُوْ ئهوانهى اتَّقُوا^ط پارتيكاربيون و لهخودا ترساون أَفَلَا ئَيْتَر تَعْقِلُونَ تينناگه ن و پينناگه ن ؟ (۱۰۹)

حَتَّى هه تا إِذَا كَاتَى اسْتَيْسَسَ - الرُّسُلُ پيغه مبه ران - گه يشتن به كه نارى بيئوميدى وَظَنُوا و گومانيان هه ر ئه وه بوو

أَنَّهُمْ كه ئيتري ئه وان قَدْ به راستى كَذَبُوا به درو دانراون جَاءَهُمْ (ئا له و كاته دا) - نَصَرْنَا سه رخستى ئيمه - هات بويان

فَنُجِيَ^ط ئه وه بوو ده ربا زكرا مَن ئه وهى نَشَاءُ^ط خو مان ويستمان - وَلَا يُرَدُّ و - بِأَسْنَا^ط ده ردو به لاي ئيمه / ناگيډرديته و عَنِ له و

الْقَوْمِ نه ته وه و خه لكه ي الْمُجْرِمِينَ كه موجرم وستهمكارن (۱۱۰) لَقَدْ به راستى كَانَ - فِي له قَصَصِهِمْ چيروكه كانيان

عِبْرَةً به ند و عييره تي - هه بوو لِأُولَى^ط بو خاوه ن الْأَلْبَابِ^ط هوش وئا وه زه كان، مَا - كَانَ - حَدِيثًا^ط قسه و باسيك - نه بوو

يُفْتَرَى^ط هه لبه سترى ، وَلَكِنْ به لكوو تَصْدِيقَ^ط به راست دانه ريوو بو الَّذِي^ط ئه وهى بَيْنَ يَدَيْهِ^ط پيش خو ي و به رده ستى خو ي

وَتَفْصِيلَ^ط وه به وردى روونكه ره وه يه بو كُلِّ^ط هه موو شَيْءٍ^ط شتيك وَهْدَى^ط و ريئموونى كاريك و وَرَحْمَةً^ط و ره حمه تيكه

لِقَوْمٍ^ط بو نه ته وه و خه لكيك يُونُونَ^ط بروا به ينن (۱۱۱)

سُورَةُ الرَّعْدِ^ط سوره تي الرعد

بِسْمِ به ناوى الله خدا الرَّحْمَنِ^ط ئه وه پريه به زه بي و ميهره بان (ناويكي پيروزي خودايه) الرَّحِيمِ^ط ئه وه پري به خشنده (ناويكي پيروزي خودايه)

الْمَرْثَةَ لَمْ يَمِمْ رَا تِلْكَ تَهْوَه ءَايَتِ ثَابِت و به لگه و نیشانه گه وره کانی الْكِتَابِ کیتابه که یه وَالَّذِي و تهووی اُنْزِل دابه زینراوه

إِلَيْكَ بَوْتُو مِنْ لَه رَبِّكَ پهروه ردیگارت الْحَقَّ ههق و راستیه وَلَكِنْ به لام أَكْثَرُ زۆربهی النَّاسِ خه لک لَا يُؤْمِنُونَ بپروا ناهینن

(۱) اللَّهُ خودا یه الَّذِي تهووی رَفَعَ به رزیکرده وه السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان بَغَيْرِ به بئِ عَمَدٍ (هیچ) عامود و کۆله گه یه ک

تَرَوْنَهَا (که ئیوه) بیبینن ثُمَّ ئینجا اسْتَوَى جووه عَلَى سهر الْعَرْشِ عهرش و تهختی فه رمانرپه وایِ وَسَخَّرَ و ره خساندی

الشَّمْسِ رۆژ وَالْقَمَرِ مانگ و. كُلَّ هه مووی یَجْرِي ده گه ری لِأَجَلٍ بۆ کاتیکی مُسَمًّى دیارکراو

يُدِيرُ به ری ده کات وه لده سورئنی الْأَمْرِ فه رمایشت و کاره کان يُفَصِّلُ شیده کاته وه و رۆن ده کاته وه الْآيَاتِ ئایه ته کان

لَعَلَّكُمْ به لکو ئیوه بِلِقَاءِ به دیداری رَبِّكُمْ پهروه ردیگارتان تَوْفِقُونَ یه قین و بروای ته و او په یدابکه ن (۲) وَهُوَ و ههر ته وخوی

الَّذِي تهو زاته یه که مَدَّ درئزو پانی کردۆته وه الْأَرْضِ زهوی وَجَعَلَ و دایناوه فِيهَا لِيّ ، تیایدا

رَوْسِي ئۆقره به خش و چه سپینه رانیک (کیوه کان) وَأَنْهَرًا و گه لیک روباران وَمِنْ و له كُلِّ هه موو الثَّمَرَاتِ به روبومه کان

جَعَلَ دروستیکرد فِيهَا تیایدا زَوْجَيْنِ جووتیک أَثْنَيْنِ دوان یُعْشِي داده پۆشی به اللَّيْلِ شهو النَّهَارِ رۆژگار إِنَّ به دننیایی فِي له

ذَٰلِكَ تهویان (هه یه) لَايَاتِ ثَابِت و نیشانه ی زۆر گه وره و مه زن لِقَوْمٍ بۆقهومی يَتَفَكَّرُونَ بیرکه نه وه (۳) وَفِي و له

الْأَرْضِ زهوی (هه یه) قِطْعَ پارچه عاردی مُتَجَوِّرَاتٍ له پال یه ک وَجَنَّتْ و باخاتیکی مِّنْ لَه أُعْنِبُ جوره ها ترئ

وَزَرْعٌ و کشتوو کال وَنَخِيلٌ و دارخورمای صِنَوَانٌ چه ند بنی وَغَيْرٌ و غهیری صِنَوَانٌ چه ند بنی يُسْقَى بیی ده نوشن بِمَا به ئاوئیک

وَحِدٍ یه ک (ئاو) وَنُفِضِلَ و فهزل و چاکه ده دهینه بَعْضَهَا هه ندیکیان عَلَى به سهر بَعْضٍ هه ندیک فِي له الْأَكُلِ خواردنا

إِنَّ بهدُنیاپی فِي له ذَلِكَ ئەویان (ههیه) لَايَتَّ ثایهت و نیشانهی زۆر گهوره و مهزن لِقَوْمٍ بۆقهومی یَعْقِلُونَ تیبگهن و پێبگهن

(٤) وَإِنْ و ئەگەر تَعَجَّبَ سهرت سوربمیئێ فَعَجَبَ ئەوه سهرسورپهینه ره قَوْمُهُم قسهی ئەوان أَعْذَا ئایا ئەگەر كُنَّا بۆینه

تَرْبًا خۆل أَعْنَانَا ئایا ئیمه لَفِي بهراستی له خَلَقِ دروستکردنیکی جَدِيدٍ نوی (دهبین) أَوْلَئِكَ ئەوان الَّذِينَ ئەوانهن

كَفَرُوا کوفریانکرد و بێ پروابوون به بَرَبِّهِم پهروهردگاریان وَأَوْلَئِكَ و ئەوان الْأَغْلَلِ کۆت و زنجیرانیان فِي (کراو) له

أَعْنَانِهِمْ گهردهنهکانیان وَأَوْلَئِكَ و ئەوان أَصْحَابُ ئەهل و هاوهلی النَّارِ ئاگرن هُم ئەوان فِيهَا تیایدا خَلِدُونَ ماوهن ههتا ههتایێ

(٥) وَاسْتَعْجِلُونَا و پهلهت لیدهکهن بِالسَّيِّئَةِ به خراپه و خراپه کاری قَبْلَ پێش الْحَسَنَةِ چاکه وَقَدْ و بهدُنیاپی

خَلَّتْ بهسهرچوون و نهمان مِنْ له قَبْلِهِمْ پێش ئەوان امَثَلْتُ هاوشیوهکان وَإِنَّ و بهدُنیاپی رَبِّكَ پهروهردیگارت

لَذُو ههرخاوهن مَغْفِرَةً لِّیَبُورْدَنِيكَ ه لِّلنَّاسِ بۆ خهلك عَلَى سهرهرای ظَلَمِهِمْ ستهمیان وَإِنَّ و بهدُنیاپی رَبِّكَ پهروهردیگارت

لَشَدِيدٍ ههر زۆر توونده الْعِقَابِ سزای (٦) وَيَقُولُ و - الَّذِينَ ئەوانهی كَفَرُوا کوفریانکرد و بێ پروابوون (-دهئێن) لَوْلَا لۆ-

أُنْزِلَ دا(-نه) بهزێنراوه عَلَيْهِ بهسهری ، لهسهری آيَةً ئایهتیک (موعجزهیهک) مِّنْ له رَبِّهِ پهروهردگاری إِنَّمَا لهراستیدا -

أَنْتَ تُو (-تهنها) مُنْذِرٌ بیدارکهه و ترسینهریکی وَلِكُلِّ لۆ ههموو قَوْمٍ قهومی (ههیه) هَادٍ رێنموونیکاریک (٧) اللَّهُ خودا

يَعْلَمُ دهزانێ مَا تَحْمِلُ چی هه لگرتووه كُلِّ ههموو أَنْتَ مێیهک وَمَا و ئەوهی تَغِيضُ کهم دهبیتهوه له الْأَرْحَامِ منداندانهکان

وَمَا و ئەوهی تَزَادَ زیاد دهکات وَكُلِّ و ههموو شَيْءٍ شتی عِنْدَهُ لای ئەو بِمِقْدَارٍ به بر و حسابه (٨) عِلْمٍ زانای

الْغَيْبِ غهیب و په نهانی و نادیارهکان وَالشَّهَادَةِ و دیار و ئاشکراکهن الْكَبِيرِ ئەوپهههه گهوههه

الْمُتَعَالِ ٲهوهى بهرز و بالايه له سهر ههموو بهرزىك (٩) سَوَاءَ وهك يهكه مِّنْكُمْ بُو ٲئوه مِّنْ ٲهوهى اَسْرَ شاردپهوه

الْقَوْلِ قسهى وَمَنْ و ٲهوهى جَهَر ٲاشكرابى كرد بِيَه بهو وَمَنْ و كئ هُو خوى مُسْتَخَفٍ شاردٲتهوه بِاللَّيْلِ به شهو

وَسَارِبٌ و ٲهوهى دهركهوتوهوهِ بِالنَّهَارِ به رُوژ (١٠) لَهُ لوى ههيه مُعَقِّبٌ بهدواى يهكهاتوانٲىك مِّنْ له بَيْنَ بهر

يَدَيْهِ دهستهكانى (بِيشى وى) وَمِنْ له خَلْفِهِ دواى وى يَحْفَظُونَهُ ٲهو دهپارٲزن مِّنْ (به) اَمْرَ فهرمانى اَللّٰهُ خودا اِنَّ بهدٲنپابى

اَللّٰهُ خودا لَا يُغَيِّرُ ناگورئ مَا بِقَوْمٍ ٲهوهى به قهوميك ههيه حَتَّى ههٲاكو يَغْيُرُوا (نه) گورن

مَا بِأَنْفُسِهِمْ ٲهوهى به خودى خوځانهوهيه وَاِذَا وٲهگهر اَرَادَ ويستى اَللّٰهُ خودا بِقَوْمٍ بهقهوميك سُوءًا خراپهيهك

فَلَا مَرَدَّ ٲهوه گٲرانهوهى نپيه لَهُ بُوى وَمَا و نپيه هُمْ بُوځان ، بُوٲهوان مِّنْ دُونِهِ (كهسئ) جگه لهوى مِّنْ (هپچ)

وَالِ سهرپهشتيار و پهناو پشتيوانئ (١١) هُو ههر ٲهوه الَّذِي ٲهوهى يُرِيكُمْ پيشانتان دهٲات اَلْبَرَقِ رُوځاكى بروسك

خَوْفًا به ترس وَطَمَعًا و تهماع وَيُنْشِئُ و ٲٲىك دههٲئئ السَّحَابِ ههورى اَلثَّقَالِ پرى قورس (١٢) وَيَسْبَحُ و تهسبيح دهكات

الرَّعْدَ ههورهٲريشقه بِحَمْدِهِ بو ههمد و ستايشى ٲهو وَالْمَلٰٓئِكَةَ و فريشتهكانيش مِّنْ له خِيفَتِهِ ترسى وى وَيُرْسِلُ و دهٲبرئ

الصُّورِ بروسكهٲلندهران فَيُصِيبُ ٲٲٲر ٲهيدا بِهَا يٲئ مِّنْ لهوهى يَشَاءُ خوى بپهوئٲ وَهُمْ و ٲهوان يُجَادِلُونَ دهمهقاله دهكهن

فِي دهريارهى اَللّٰهُ خودا وَهُوَ ٲهو شَدِيد زور اَلْحَالِ بههٲز و بهكاره (١٣) لَهُ هى ٲهوه دَعْوَةَ بانگهوازى اَلْحَقِّ حهق

وَالَّذِينَ و ٲهوانهئ يَدْعُونَ ٲهوان دهپهپرستن و هاوارپاندهكهنى مِّنْ - دُونِهِ بٲجگه (-له) و لَا يَسْتَجِيبُونَ وهلام نادهنهوه

هَمْ بُوځان اِشْيَءٍ به هپچ شٲٲكى اِلَّا مهگهر كَبِطَ وهك ٲهوهى درٲٲكهرهوهى كَفَّيْهُ دوولهپى دهستهكانپهٲى اِلَى بُو ، بُوځاى

الْمَاءَ ثَاو لِيَبْلُغَ تَابِغَاتْ بَه فَاهْ دَهْمِي وَمَا وَ- هُوَ ثَهو بِيْلُغِهْ گهيه نه رى (-نبيه) وَمَا وَ- دُعَاءْ دوعا و پاران هوى

الْكُفْرَيْنِ كافر هكان إِلَّا (سه رنه نجاميكي نيه) جگه له فِي له ضَلَّ وَن بوون و گومرايى (١٤) وَلِلَّهِ و ههر بُو خودا

يَسْجُدُ سوژده ده بات مَن ته وهى فِي له ، له ناو السَّمَوَاتِ ئاسمانه كان وَالْأَرْضِ و زهوى دايه طَوَعًا به گوترايه لى خويان

وَكُرْهًا و به ناچارى و پيناخوشى وَظَلَمُومَ و سي به ريشيان بِالْعُدُوِّ له به ره به يان وَالْأَصْحَابِ و دهمى ئيواران (١٥) قُلْ بَلَى

مَنْ كَي رَبِّ به روه ردگارى السَّمَوَاتِ ئاسمانه كان وَالْأَرْضِ و زهويه قُلْ بَلَى اللَّهُ خودا قُلْ بَلَى أَفَأَتَّخِذُهُمْ ثَايا - مَنْ --

دُونِهِ بيجگه (--له) و أَوْلِيَآءَ دُوست و پشتيواننيكتان (-بوخوتان داناوه) لَا يَمْلِكُونَ به ده ستيان نيه لِأَنْفُسِهِمْ بُو خويان

نَفْعًا (هيچ) سوديك وَلَا ضَرًّا و نه زياننيكيش قُلْ بَلَى هَلْ ثَايا يَسْتَوِي يه كسان ده بيت الْأَعْمَى كوئر وَالْبَصِيرَ و چاوساغ و بينا

أَمْ يَنْ هَلْ ثَايا تَسْتَوِي يه كسان ده بي الظُّلُمَاتِ تاريكايه كان وَالنُّورَ و روناكى أَمْ يَنْ جَعَلُوا دايانا لِلَّهِ بُو خوداى

شُرَكَآءَ هاوبه شاننيكيان خَلَقُوا خولقاندوويانه و دروستيانكردوه تَخْلُقُهُ وهك دروستكردن و خهلقى ثَهو فَتَشَبَّهُ ئيتر پيچكوو

أَخْلَقَ خهلق و دروستكراوه كان عَلَيْهِمْ لا يان قُلْ بَلَى اللَّهُ خودا خَلَقَ خولقي نه ر و دروستكه رى كُلِّ هه موو شَيْءٍ شتيكه

وَهُوَ وههر ته وه الْوَاحِدَ تاكل و ته نهاى الْقَهْرُ ته واو ملكه چى پيكار (١٦) أَنْزَلَ (تهو) دايبه زاندوه مِنْ له السَّمَاءِ ئاسمان

مَاءَ ئاويك فَسَالَتْ ئيتر رڙا و له به رى رُوي أَوْدِيَةً دُولانيك بِقَدَرِهَا به نه ندازه ي خويان فَاحْتَمَلَ ئينجا هه نيگرت السَّيْلِ ليشاو

زَبَدًا كه فاويكي رَايَا زور و روو له زياد وَمِمَّا و له وهى يُوقِدُونَ داي ته گيرسينن عَلَيْهِ له سه رى فِي له النَّارِ ئاگر أَبْتِغَاءَ به خواستى

حِلْيَةٍ خشل و خوانكاري أَوْ يان مَتَّعَ رابوئيرى و ژيان گوزهران زَبَدٌ كه فيك ه مَثَلُهُ وهك تهو ، كَذَلِكَ ئاوا يَضْرِبُ -

الله خودا (-دادهريزي نموونهي) الْحَقَّ ههق و راستي وَالْبَاطِلَ و ناههقي و پر ويووجي فَأَمَّا جاكهوهي الزَّيْدَ كهفه فَيَذْهَبَ كهوه-

جُفَاءً ووشك (-دهبي) وَأَمَّا و ههجي مَا يَنْفَعُ كهوهيه كه سودي دهبي بؤ النَّاسَ خهلك فَيَمُكُّثُ كهوه جيگير دهبي فِي له

الْأَرْضِ زهوي ، كَذَلِكَ ئاوا يَضْرِبُ - الله خودا (-دادهريزي) الْأَمْثَالَ پهند و مهسهل (١٧) لِلَّذِينَ بؤئهوانهي

أَسْتَجَابُوا هاتن بهدهم و وهلامياندهيهوه لِرَبِّهِمْ پهروهردگاريان الْحُسْنَى چاكترين (بهههشت) وَالَّذِينَ كهوانهي

لَمْ يَسْتَجِيبُوا وهلامى بانگهوازيان نهدايهوه و نههاتن به دهنگ لَهُمْ كهو لَوْ كهگهري بيت أَنَّ كه هُم بؤيان ، بؤئهوان ههبيت مَا كهوهي

فِي له ، لهناو الْأَرْضِ زهوي دايه جَمِيعًا ههمووي وَمِثْلَهُمْ و ههندهي تر مَعَهُ لهگهل كهو لَا فَتَدَوَّا كهوه قوربانيان دهدا بِهِ يِي

أُولَئِكَ كهوان هُم بؤيان ههيه سُوءَ خراپتريني الْحِسَابَ لئيپچينهوه و حساب وَمَأْوَهُمْ و جي و ماليان جَهَنَّمَ دؤزهخه

وَبَشِّرْ و خهراپترين الْمُهَاد ئامادكراوه (١٨) أَفَنَ و كهوهي يَعْلَمُ دهزاني إِنَّمَا بهراستي كهوهي أَنْزَلَ دابهزئيراوه إِلَيْكَ بؤتو

مِنْ له رَبِّكَ پهروهرديگارت الْحَقَّ ههق و راستيه كَمَنْ وهك كهوهيه هُوَ خوي أَعْمَى كوئره إِنَّمَا لهراستيدا تهنها

يَتَذَكَّرْ پهند وهردهگري أُولُوا خاوهن الْأَلْبَابِ عهقل و هؤشمهدنيهكان (١٩) الَّذِينَ كهوانهي يُوفُونَ تهواو وهفايان ههيه

بِعَهْدٍ به بهئيني الله خودا وَلَا يَنْقُضُونَ و ناشكئين الْمِيثَاقَ پهيمان (٢٠) وَالَّذِينَ كهوانهي يَصِلُونَ دهگهيهنن مَا كهوهي

أَمْرٌ - الله (-فهرمانيكردوه) خودا بِهِ يِي أَنَّ كه يُوَصِّلُ بيگهيهنن وَيَخْشَوْنَ و دهترسن له رَبِّهِمْ پهروهردگاريان

وَيَخَافُونَ و دهترسن له سُوءَ خراپهي الْحِسَابَ حيساب و لئيپچينهوه (٢١) وَالَّذِينَ كهوانهي

صَبْرًا دانيان بهخوداگرت و ئاراميانگرت أَبْتَغَاءَ بؤ خواستي وَجْهَ رووي (پهزامهندي) رَبِّهِمْ پهروهردگاريان

وَأَقَامُوا وَرَيْكَ ودامه زراویانکرد **الصَّلَاةَ** نوپژان **وَأَنْفَقُوا** و بهخشیان **بِمَا** له وهی **رَزَقْنَهُمْ** پیمانداون له رزق و روزی **سِرًّا** به په نهانی

وَعَلَانِيَةً و به ناشکرا **وَيَذَرُهُنَّ** و بهرده گرن **بِالْحَسَنَةِ** به چاکه و چاکه کاری **السَّيِّئَةِ** له خرابه **أُولَئِكَ** ئهوان **لَهُمْ** بۆیان ههیه

عُقْبَى سه ره نه نجامی **الْدَّارَ** مال و مه نزلگا (به ههشت) (۲۲) **جَنَّتْ** باخ و به ههشتی **عَدَنَ** کۆتانه ها تووی عه دن

يَدْخُلُونَهَا ده چنه ناوی **وَمَنْ** له گه ل ئه وانه ی **صَلَحَ** چاک بوون **مِنْ** له **ءَابَائِهِمْ** باوانیان

وَأَزْوَاجِهِمْ و خیزانه کانیاں و هاوشیوه کانیاں **وَذُرِّيَّتِهِمْ** و نه وه کانیاں **وَالْمَلَائِكَةَ** و فریشته کان **يَدْخُلُونَ** ده چنه ژورئ **عَلَيْهِمْ** لێیان

مِنْ له **كُلِّ** هه موو **بَابٍ** ده رگاكان **(۲۳)** **سَلَّمَ** ئاشتی و ئارامی (بیئت) **عَلَيْكُمْ** به سه رتان ، له سه رتان ، بۆ سه رتان **بِمَا** به وه ی

صَبَرْتُمْ خوگر و یارامگریتان کرد **فَنِعْمَ** ئیتر ئه وه چاکترینی **عُقْبَى** سه ره نه نجامه **الْدَّارَ** له مال و مه نزلگای به ههشت (۲۴)

وَالَّذِينَ و ئه وانه ی **يَنْقُضُونَ** ده چرپینن **عَهْدَ** عه هد و په یمانی **اللَّهِ** خودا **مِنْ** له **بَعْدَ** دوا ی **مِيثَاقِهِ** په یمانبه ستی

وَيَقْطَعُونَ و ده چرپینن **مَا** ئه وه ی **أَمَرَ** - **اللَّهُ** خودا (-فه رمانیکردوه) **بِهِ** یی **أَنْ** که **يُوصَلَ** بگه یه نرئ

وَيُفْسِدُونَ و فه ساد و خرابه کاری بلا و ده که نه وه **فِي** له ، له ناو **الْأَرْضِ** زهوی **أُولَئِكَ** ئه وان **لَهُمْ** لۆیان هه یه

الْعَنَةِ نه فره تی و دووری (له ره حمه تی خودا) **وَلَهُمْ** و بۆیان هه یه **سُوءَ** خرابه ی **الْدَّارَ** مال و مه نزلگا (۲۵) **اللَّهُ** هه ر خودا یه

يَبْسُطُ فره وان و زۆر ده کات **الرِّزْقَ** روزی و بژیوی **لِمَنْ** بۆ ئه وه ی **يَشَاءُ** ئه و بیه ویت **وَيَقْدِرُ** و ته نگی ده کات

وَفَرِحُوا و دلخۆش بوون **بِالْحَيَاةِ** به ژیا نی **الدُّنْيَا** دنیا **وَمَا** و- **الْحَيَاةِ** ژیا نی **الدُّنْيَا** دنیا (-هه یج نییه) **فِي** له **الْآخِرَةِ** دوا رۆژ

إِلَّا جگه له **مَعَ** رابوێرێک (۲۶) **وَيَقُولُ** و- **الَّذِينَ** ئه وانه ی **كَفَرُوا** کوفریانکرد و بۆ برابووون (-دلێن) **لَوْلَا** لۆ-

أُنزِلَ دا(-نا) به زبیری عَلَیْهِ له سهری ءَايَةً ٲایه ٲتیک (موعزهیهک) مِّنْ له رَّبِّهِ ٲهروه ردگاری قُلْ بَلَىٰ إِنَّ به دَلْنِیَا بَیْ اللَّهِ خودا

يُضِلُّ گومرادهکا مَن ٲهوهی یَشَاءُ ٲهوه بیهوٲت و یَهْدِی و رَیْموونی دهکات اِلَیْهِ بۆ لای خوٲی مَن ٲهوه کهسهی اُنَابْ گه ٲایه وه

(٢٧) اَلَّذِیْنَ ٲهوه(کهس) انهی ءَامَنُوا بروایان هٲنا وَتَطْمَئِنُّ و هٲمن و ٲارام دهٲی قُلُوبُهُمْ دله کانٲان بِذِکْرِ به ٲادی اَللَّهُ خودا

اَلَا بِذِکْرِ ده بزائن که به ٲادی اَللَّهُ خودا تَطْمَئِنُّ هٲمن و ٲارام دهٲی اَلْقُلُوبُ دله کان (٢٨) اَلَّذِیْنَ ٲهوه(کهس) انهی

ءَامَنُوا بروایان هٲنا وَعَمِلُوا و کردوویانه اَصْلَحَتْ کارو کردهوه چاکه کان طُوبَى طوبا ههیه هُمْ بۆیان وَحُسْن و چاکی

مَكَّابْ گه ٲانه وه (٢٩) کَذٰلِکَ ٲاوا اَرْسَلْنٰکَ تَوْمان نارد فِیْ بۆناو اُمَّةٌ ٲوممهت و گهلٲک قَدْ که خَلَتْ به سه رچوو و نه ما

مِنْ له قَبْلِهَا ٲیشیان اُمَمٌ گهلانٲک لَتَتَلَوْا تا بخوٲنٲته وه عَلَیْهِمْ به سه ریان ، له سه ریان ، بۆ سه ریان اَلَّذِی ٲهوهی

اَوْحٰیْنَا سروس و نیگمانکرد اِلَیْکَ بۆٲو وَهُمْ و ٲهوانه ی یَکْفُرُوْنَ کوفر ده کهن به

بِالرَّحْمٰنْ ره حمان (ٲهوه ٲیبه به زه ٲی و میهره بان ، ناوٲکی ٲیروزی خودایه) قُلْ بَلَىٰ هُوَ ههر ٲهوه رَبِّیْ ٲهروه ردیگرم لَا نیه

اِلَهِ خودا ٲه رستراوی اِلَّا جگه له هُوَ ٲهوه عَلَیْهِ ههر به وه تَوَكَّلْتُ ٲشتم به ستوه و متمانه م کرده وَاِلَیْهِ و ههر بۆلای ٲهوه

مَتَابْ گه ٲانه وه م (٣٠) وَلَوْ وٲه گهر اَنَّ ٲهوهی قُرْءَانًا قورٲانٲک سِیرَتْ بروٲندریٲ به ٲی اَلْجِبَالْ چیاکان اَوْ یان

قُطِعَتْ بٲردی به ٲی اَلْاَرْضْ زهوی اَوْ یان کُلَّ ٲاخافتن بکری به ٲی اَلْمَوْتِ (له گهل) مردووه کان بَلْ به لکو

لِلَّهِ ههر بۆ خودایه اَلْاَمْرُ کار وفه رمانه کان جَمِیْعًا ههر هه مووی اَفْلَحَ یَا یُسْ ٲایا بیه یوا نه بوون اَلَّذِیْنَ ٲهوه(کهس) انهی

ءَامَنُوا بروایان هٲنا وه اَنْ که لَوْ ٲه گهر یَشَاءُ - اَللَّهُ خودا (-بیویستایه) لَهْدٰی ٲهوه بیگومان ده یخسته سهر ریٲی حه ق

الْأَناسُ خەلکی جَمِيعاً گشتیان وَلَا يَزَالُ - الَّذِينَ ئەوانەى كَفَرُوا کوفريانکرد و بى پروابوون (-ههشتا) تُصِيبُهُم توشيان دەبێت

بِمَا به‌وهى صَنَعُوا کردوویانه قَارِعَةً لێده‌رئ (به‌لایه‌كى جه‌رگه‌ر) أَوْ يَان تَحُلَّ دابه‌زئ قَرِيباً نزیک مِّن له دَارِهِم ماله‌كانیان

حَتَّى تاكو يَأْتِي دیت وَعَدَ به‌ئینی اللَّهُ خدا إِنَّ بَيِّگومان اللَّهُ خدا لَا يُخْلِفُ دواناخات و فه‌رامۆش ناکات

الْمِيعَادَ به‌ئین و کات و شوینی به‌ئین پێدردراو (٣١) وَلَقَدْ به‌دُنْیایی اَسْتَهْزِئ گالته‌کراوه بِرُسُلٍ به‌ پێغه‌مبه‌رانیک مِّن له

قَبْلِكَ پێش تو فَأَمَلَيْتَ ئیتەر مۆله‌ت و ماوه‌م دا لِلَّذِينَ بُوْئُهُوانَهُى كَفَرُوا کوفريانکرد و بى پروابوون ثُمَّ پاشان أَخَذْتَهُم راپیچمکردن

فَكَيْفَ جا چۆن كَانَ بوو عِقَابٍ سزای من (٣٢) أَفَمَنْ ئایا ئەوه‌ى هُوَ خَوَى قَائِمٌ هه‌ئساوه عَلَى له‌سه‌ر كُلِّ هه‌موو

نَفْسٍ كه‌س و نه‌فسیک بِمَا به‌وه‌ى كَسَبَتْ کردویانه و به‌ده‌ستیان هه‌یناوه وَجَعَلُوا و دایاننا لِلَّهِ بۆ خودای شُرَكَاء هاوبه‌شانیک

قُلْ بَلَى سَمُوهُمْ ناویان به‌ئین أَمْ يَان تَنْبُوْنَهُرْ خه‌به‌ر به‌وى ده‌ده‌ن بِمَا به‌شتئ لَا يَعْلَمُ كه‌ ئه‌و نایزانئ فِي له‌ناو الْأَرْضِ زه‌وى

أَمْ يَان بِيْظُهُرْ به‌ ڤووكه‌شئ مِّن له الْقَوْلُ گوفتار بَلْ به‌لكو زَيْنَ رازاندراره‌ته‌وه لِلَّذِينَ بُوْئُهُوانَهُى

كَفَرُوا کوفريانکرد و بى پروابوون مَكْرَهُمْ پیلانه‌كانیان وَصَدُوا و ڤیگریان لێکرا عَنْ له السَّبِيلِ راسته‌ڤینگاکه وَمَنْ و هه‌رکه‌سئ

يُضِلُّ - اللَّهُ خدا (-گومرای بکات) فَمَا ئەوه‌ نیه لَهُرْ بۆى ، بُوْئَهُو مِّن هه‌ی هَادٍ رېنموونیکاریک (٣٣)

لَهُم بۆیان هه‌یه ، هه‌ی ئەوانه عَذَابٌ عه‌زاب وئه‌شکه‌نجه‌ییک فِي له ، له‌ناو الْحَيَوةِ ژیاى الدُّنْیَا دونیا

وَلَعَذَابٌ و بێگومان عه‌زاب و ئەشکه‌جه‌ى الْآخِرَةِ دواڤۆزْ أَشَقُّ زۆر دژوارتره وَمَا و نیه لَهُم بۆیان ، بُوْئَهُوان مِّن له اللَّهُ خدا

مِّن (هه‌یچ) وَاقٍ پارێزه‌رئ (٣٤) مَثَلٌ نمونه‌ى الْجَنَّةِ به‌هه‌شتِ الْآلِی ئەوه‌ى وَعِدَ به‌ئندراوه به‌

الْمُتَّقُونَ له خوداترس و پارێزکاران تَجْرِي دِروات مِّن له تَحْتَهَا ژێریدا الْأَنْهَرُ روبارهکان أَكْلَهَا خۆراکی دَائِمٌ بهردهوامه

وَزِلَّهَا له گه‌ل سیبه‌ری تِلْكَ ئه‌وه‌یه عُقْبَى سه‌رئه‌نجام و عاقبه‌تی الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی اتَّقُوا له‌خودا ترساون و پارێزکار بوون

وَعُقْبَى و سه‌رئه‌نجام و عاقبه‌تی الْكَافِرِينَ کافره‌کان النَّارِ ئاگره‌که‌یه (٣٥) وَالَّذِينَ ئه‌وانه‌ی عَائِيَتِهِمْ پیمان داون

الْكِتَابِ نامه و نوسراو (ه ئاسمانیه‌کان) يَفْرَحُونَ دلخۆش ده‌بن بِمَا به‌وه‌ی أَنْزَلَ دابه‌زێنراوه إِلَيْكَ بۆتۆ وَمِن (هه‌یه) له

الْأَحْزَابِ ده‌سته و گرووپه‌کان مَن ئه‌وه‌ی يَنْكُرُ نكۆلی ده‌کا له بَعْضُهُ هه‌ندیکی قُل بَلَى إِنَّمَا له‌پاستیدا من هه‌ر

أُمِرْتُ فه‌رمانم پێکراوه أَنْ که أَعْبُدُ بپه‌رستم اللَّهُ خودا وَلَا أُشْرِكْ و هاوه‌ل و شه‌ریک دانه‌نیم بِهِ لَوَى إِلَيْهِ بۆ لای ئه‌و

أَدْعُوا بانگاوازی ده‌که‌م وَإِلَيْهِ و هه‌ر بۆلای ئه‌وه مَكَّاب گه‌رانه‌وه‌م (٣٦) وَكَذَلِكَ و ئاوا أَنْزَلْنَاهُ ئه‌ومان دامانه‌زاند

حُكْمًا مه‌حکه‌م و پێک و پێک عَرَبِيًّا (به‌زمانی) عه‌ره‌بی یه وَلَئِنْ وئه‌گه‌ریتوو أَتَّبَعْتُ بکه‌وتایه دووای

أَهْوَاءَهُمْ حه‌ز و ئاره‌زووبازی ئه‌وان بَعْدَ دوای ئه‌وه‌ی که مَا جَاءَكَ بۆت هات مِّن له أَلِمْ زانین و زانستی ته‌واو

مَا لَكَ (ئێتر) نیه بۆتۆ مِّن له اللَّهُ خوداوه مِّن (هیچ) وَلِيٍّ دۆستیک وَلَا وَاقٍ و نه‌(هیچ) پارێزیه‌ریک یش (٣٧)

وَلَقَدْ و به‌دنیایی أَرْسَلْنَا ئیمه‌ ناردمان رَسُولًا په‌یامبه‌رانیکی مِّن له قَبْلِكَ پێش تۆ وَجَعَلْنَا واماندانا لَهُمْ بۆیان

أَزْوَاجٍ هاوسه‌رانیکی وَذُرِّيَّةٍ و نه‌وه‌ش وَمَا وَ- كَانَ (نه‌) بووه لِرَسُولٍ بۆ په‌یامبه‌ریک أَنْ که يَأْتِي به‌ینیت

بِأَيَّةٍ ئایه‌ت و موعجیزه‌یه‌ک إِلَّا مه‌گه‌ر ته‌نها بِإِذْنٍ به‌ئیزن و پێیندانی اللَّهُ خودا لِكُلِّ بۆهه‌موو أَجَلٍ کات و ماوه‌یه‌کی دانراو

كِتَابٍ کیتاب و نوسراوی (هه‌یه) (٣٨) يَمْحُوا لاده‌با و ئه‌یسپێته‌وه اللَّهُ خودا مَا يَشَاءُ ئه‌وه‌ی به‌هویت وَيَنْتِ و جێگیر ده‌کات

وَعِنْدَهُ لَای خَوَیْه تى اُمّ ته سلی اَلْكِتَابِ کیتاب (ه ئاسمانیه کان له له وحی مه محفوظ) (۳۹) وَاِنْ و ته گهر مَّا -

نُرَيْك پیت نیشاندودهین بعض هه ندیک اَلَّذِي له ته وهی نَعِدُهُمْ به ئینیان پیده دین اَوْ یان تَوَفِّيكَ بتمرینین و ته واوت بکهین

فَاِنَّمَا ئیتر هه ر ته وهت عَلَیْكَ له سه ره اَلْبَلَّغ راگه یاندن (و بهس) وَعَلَيْنَا و له سه ر ئیمه ش ه اَلْحِسَاب لیپچینه و حیسابکردن (۴۰)

اَوْ ئایا لَمْ یَرَوْا نه یان بینووه اَنَّا (که) ئیمه نَأْتِي دین بو اَلْأَرْض زهوی تَقْصُهَا کهم ته کهینه وه مِنْ له اَطْرَافِهَا لایه کانی

وَاللّٰه و خودا ش یَحْكُم حوکم و فه رمان په وای ده کا لَا مُعَقَّب به دوا چووئیک نیه لِحْكَمِهِ بو حوکم و فه رمان په وای ته وه وَهُوَ و هه ر ته وه

سَرِيع خیرایه اَلْحِسَاب لیپچینه وه و حساب ی (۴۱) وَقَدْ و بیگومان مَكَر پیلانیان دارشت اَلَّذِينَ ته وانه ی مِنْ له

قَبْلِهِمْ پیش ته وان (بوون) فَلِلّٰه جا هه ر بو خودایه اَلْمَكْر پیلان جَمِيعًا هه مووی یَعْلَم ته و ده زانی مَّا تَكْسِب چی دهسته بهر ده کات

كُلّ هه موو نَفْس نه فس و که سیک وَسَيَعْلَم و له وه ولا ده زانن اَلْكَفْر کافر و بی پروا کان لِمَنْ بۆکییه عُقْبَى سه رته نجام و عاقبه تی

اَلْدَّار مَال و مه نزلگا (۴۲) وَيَقُول و ده ئین اَلَّذِينَ ته وانه ی كَفَرُوا کوفریانکرد و ین پروا بوون لَسْتُ تۆ-

مُرْسَلًا نیردراو (-نیت) قُلْ بلی كَفَى به سه سه بِاللّٰه که خودا شَهِيدًا شایهت ین یَنِي نیوان من وَبَيْنَكُمْ نیوان ئیوهش

وَمَنْ و ته وهیشی عِنْدَهُ لایه تی عِلْم زانست و زانیاری اَلْكِتَاب نوسراو و کیتاب (ی ئاسمانی) (۴۳)

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ

سوره تي إبراهيم

بِسْمِ به ناوی الله خدا الرَّحْمَنِ تهوپه پیه به زه پی و میهره بان (ناویکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ تهوپه ری به خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

الرَّ ثه لف لام را كِتَابِ کیتاب و نوسراوئیکه أَنْزَلْنَاهُ داما نه زانده إِلَيْكَ بۆ توو لَتُخْرِجَ تا ده ربکه ی النَّاسِ خه لک مِنْ له

الظُّلُمِ تاریکایه کان إِلَى بۆ ، بۆلای النُّورِ بووناکی بِإِذْنِ به ئیزن و پیئیدانی رَبِّهِمْ پهروه ردگریان إِلَى بۆ ، بۆلای

صِرْطِ شارئگی العَزِيزِ خودای تهواو بالاده ست الْحَمِيدِ و سوپاسکراو و ناسراو به سیفات و کاری به رزی پیروز (۱) الله خدا

الَّذِي تهوه ی لَهُ مَا فِي له ، له ناو السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَمَا تهوه ی فِي له ، له ناو الْأَرْضِ زهوی دایه

وَوَيْلٌ و قوربه سه ری و دوزه خ لِّلْكَافِرِينَ بۆ کافره کان مِنْ له عَذَابٍ عه زاب وئه شکه نجه یه کی شَدِيدٍ زور توند (۲)

الَّذِينَ تهوانه ی يَسْتَحِبُّونَ هه لده بژئرن خوشه ویستی الْحَيَاةِ زیا نی الدُّنْيَا دنیا عَلَى به سه ر الْآخِرَةِ دواړوژ

وَيَصُدُّونَ و پیئشگری و ریگری ده که ن عَنْ له ، لى سَبِيلِ ریگی الله خدا وَيَغْوِنَهَا و تهویان ده وئیت

عَوَجًا به خواروخچی أُولَئِكَ تهوان فِي له ، له ناو ضَلَّلِ گومراییه کی بَعِيدٍ زور دوور ن (۳) وَمَا و -

أَرْسَلْنَا ئیمه (-نه) مانناردوه مِنْ هیچ رَسُولٍ په یامبه ریئک إِلَّا ئیلا یِلْسَانٍ به زما نی قَوْمِهِ نه ته وه که ی

لِيُبَيِّنَ تا رۆن بکاته وه هُمْ بۆیان فَيُضِلُّ ئیتر گومرا ده کات الله خدا مِنْ تهوه که سه ی يَشَاءُ تهو بیه وئیت

وَيَهْدِي و ریئموونی ده کات مَنْ تهوه ی يَشَاءُ تهو بیه وئیت وَهُوَ و تهوه

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا ههوالی گرنګ و راست ی اَلَّذِينَ نهوانه ی مِنْ له قَبْلِكُمْ پېش ئیوه قَوْم قهومی

نُوح (پېغه مبه ر) نوح وَعَاد و (قهومی) عاد وَثَمُود و (قهومی) ثمود وَالَّذِينَ و نهوانه ی مِنْ له بَعْدِهِمْ له دوا ی نهوان

لَا يَعْلَمُهُمْ نازانن و نایان ناسی إِلَّا جګه له اَللّٰهُ خودا جَاءَتْهُمْ نهوان بویان هات رُسُلُهُمْ په یامبه رانیان

بِالْبَيِّنَاتِ به به لګه ی روون و ناشکراو موعجزات فَرَدُّوا ئینجا نهوان ګیرایانه وه اَيَّدِيَهُمْ دهسته کانیان فِي له

أَفْوَاهِهِمْ ده و زاره کانیان وَقَالُوا و ګوتیان اِنَّا به د لنیای ، به راستی ئیمه کَفَرْنَا کوفرمانکړد بِمَا به وه ی اُرْسِلْتُمْ ئیوه نار دراوون

بِهِ یی وَاِنَّا و به د لنیای ئیمه لَفِي به راستی له شَكَّ ګومان و راپراین مِمَّا له وه ی تَدْعُونَا ئیوه بانګمان ده که ن اِلَيْهِ بوی

مُرِيب پرله دوودلی و ګوماندار ی (۹) قَالَتْ - رُسُلُهُمْ په یامبه رانیان (-ګوتیان) اَفِي ثایا هه یه له اَللّٰهُ خودا

شَكَّ ګومان و راپرایی فَاَطِر خولقینه ری السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْاَرْضِ و زهوی يَدْعُوَكُمْ بانګتان ده کات

لِيَغْفِرَ تا خوشبیت لَكُمْ بۆتان مِّن له ذُنُوبِكُمْ تاوانه کانتان وَيُؤَخِّرَكُمْ و دواتان بخت اِلَى تا اَجَل کاتیکی

مُسْمًى دیارکراو ه قَالُوا ګوتیان اِنْ - اَنْتُمْ ئیوه اِلَّا (زیاتر-نن) جګه له بَشَر به شهر و مرو فیک مِثْلَنَا وه ک ئیمه

تُرِيدُونَ ده تانه وی اَنْ که تَصُدُّونَا ړیګریمان لیبکه ن عَمَّا له کَانَ نهوانی یَعْبُد - اَبَاؤُنَا باب و باپیرانمان (-ده یپه رستن)

فَاتُونَا ده به ین بۆمان بِسُلْطٰنٍ به لګه و ده سه لاتیکی ی مِیْن روون و دیار (۱۰) قَالَتْ ګوتیان لَهُمْ ییان

رُسُلُهُمْ په یامبه رانیان اِنْ - نَحْن ئیمه اِلَّا شق (-نن) جګه له بَشَر به شهر و مرو فیک مِثْلَكُمْ وه ک ئیوه وَلٰكِنْ به لام

اَللّٰهُ خودا یْمَن مینه ت ده کات عَلٰی به سر مَن نه وه ی یَشَاء نهو بیه ویت مِّن له عِبَادِهِ بهنده کانی وَمَا و نه

كَانَ بُوهُ لَنَا بُوْ ئِيْمَه اَنْ كَه نَأْتِيْكُم بُوْتَان بَهِيْنِيْن بِسُلْطَنٍ بَه بَه لَكِه وَ دَه سَه لَاتِيْكَ ي اِلَّا مَه گَه ر تَه نَهَا

يَاْذَنْ بَه ئِيْزَنْ وَ رِيْيِيْدَانِي اَللّٰهُ خُودَا وَ عَلٰى وَهَر بَه اَللّٰهُ خُودَا فَلْيَتَوَكَّلْ بَا پِشْت بَبَه سْتَنْ وَ تَه وَه كَكُوْل بَكَه ن

اَلْمُؤْمِنُوْنَ بَرُوَادَرَه كَان (۱۱) وَمَا وَ جِيْ هَه يَه لَنَا بُوْ ئِيْمَه اَلَّا تَتَوَكَّلْ كَه وَ پِشْت نَه بَه سْتِيْن وَ تَه وَه كَكُوْل نَه كَه يَنْ

عَلٰى لَه سَه ر اَللّٰهُ خُودَا وَقَدْ لَه كَاتِيْكَ بِيْگُومَان هَدَنَّا ثَه وَ ئِيْمَه ي رِيْنَمُوْنِيْ كَرْدِيَه بُوْ سُبُلْنَا رِيْگَا كَانْمَان

وَلَنَصْبِرَنَّ وَ بَه دَلْنِيْايْ ثَارَام دَه يِيْن وَ خُوْگَرْدَه يِيْن عَلٰى لَه سَه ر مَا ثَه وَه ي اَذِيْتُوْنَا ئِيْوه ئَا زَارِيْ ئِيْمَه تَان دَاوَه وَ عَلٰى وَ (هَه ر) بَه

اَللّٰهُ خُودَا فَلْيَتَوَكَّلْ بَا پِشْت بَبَه سْتَنْ وَ تَه وَه كَكُوْل بَكَه ن اَلْمُتَوَكِّلُوْنَ پِشْتَبَه سْتَكَا رَه كَان (۱۲) وَقَالَ وَ- اَلَّذِيْنَ ثَه وَانَه ي

كَفَرُوْا كُوْفَرِيْا نَكْرَد وَ بِيْ بَرُوَابُوْون (گوْتِيَان) لِرُسُلِهِمْ بَه پِيْغَه مَبَه رَه كَانِيَان لَنُخْرِجَنَّكُمْ بَه دَلْنِيْايْ هَه ر دَه رْتَان دَه كَه يَنْ مِّنْ لَه

اَرْضًا عَارِد (وَ وِلَاتِيْ) خُوْمان اَوْ يَان لَتَعُوْدَنَّ دَه يِيْ بَكِه رِيْنَه وَه بُوْ فِيْ نَاو مِلَّتِنَا ثَا يِنَه كَه مَان

فَاَوْحٰى ثَه وَه بُوْو سَرُوْش وَ وَه جِيْ كَرْد اِلَيْهِمْ بُوْ يَان رَبُّهُمْ پَه رَه رَد گَارِيَان لَنُهْلِكَنَّ بِيْگُومَان لَه نَاو دَه بَه يِيْن وَ دَه فَه وَ تِيْيِيْن

اَلظَّالِمِيْنَ سَتَه مَكَا رَه كَان (۱۳) وَلَنُسَكِنَنَّكُمْ وَ بَه دَلْنِيْايْ ئِيْوه نِيْشْتَه جِيْ دَه كَه يَنْ لَه اَلْاَرْضُ زَهْوٰى مِّنْ لَه

بَعْدِهِمْ لَه دَوَاىْ ثَه وَان ذٰلِكَ ثَه وَ يَان لِمَنْ بُوْ ثَه وَ كَه سَه يَه خَاف تَرَسَا بِيْ لَه مَقَامِيْ وَه سْتَانِيْ (لَه بَه رَدَه م خُودَا بُوْ لِيْپَرَسِيْنَه وَه)

وَخَافَ وَ تَرَسَا بِيْ لَه وَ عِيْد هَه رَه شَه (ي مَن) (۱۴) وَاسْتَفْتَحُوا وَ دَوَاىْ سَه رَكَه وَ تَنِيَان كَرْد

وَخَابَ وَ بَه ثَه نَجَام نَه گَه يِشْت وَ شَكَسْتِيْ هِيْنَا كُلُّ هَه مُوْو جَبَّارٍ نَا چَا رَكَه رِيْكي عَنِيدٍ سَه رَكَه شِيْ مَلُهوْر (۱۵) مِّنْ لَه

وَرَاٰئِهِ دَوَاىْ ثَه وَ جَهَنَّمَ دُوْزَه خِيْكَ (چَاوَه رُوَانِيَه تِيْ) وَ يُسْقٰى وَ دَه رَخَوَا رَد دَه رِيْ مِّنْ لَه مَّآءٍ ثَاوِيْكي صٰدِيْدٍ زُوْخَاو وَ كِيْمَاوِيْ

(۱۶) يَجْرَعُهُ قومی لښدهدا وَلَا يَكَاد و ناكا يُسِغُهُ قوونى بدا وَيَأْتِيهِ و بوى دى الْمَوْت مردن مِن له كُل ههموو

مَكَان جځگاهه ك وَمَا و- هُو ټه و(-نا) بِمِيت نامريټ وَمِنْ و له وَرَائِهِ دواى ټهوَ عَذَاب عه زاب و ټه شكه نجه يه كى

غَلِيظٌ زير و تووند (۱۷) مَثَل نمونه ي اَلَّذِينَ ټه وانه ي كَفَرُوا كوفريانكرد و بى پروا بوون به بِرَبِّهِمْ پهروه ردگاريان

أَعْمَلُهُمْ كار وكرده وه كانيان كَرَمَاد وهك خوله ميشيكه أَشَدَّتْ تووند هاتووه به پيدا اَلرَّيْح رېشه با فِي له يَوْم رېژنيكى

عَاصِفٌ پرله رېشه با لَا - يَقْدِرُونَ (-نيه) توانايان مِمَّا له وې كَسَبُوا به ده ستيان هيناوه عَلَى به سهر شَيْء (هيچ) شتيك

ذَلِكَ ټه ويان هُو (هه رخويه ټى) اَلضَّلَل گومراي اَلْبَعِيد زور دور (۱۸) اَلْمَرْتَر ټه ي نه تديووه اَنَّ كهوا اَللَّهُ خدا

خَلَق به ديه ټناوه و دروستي كړده اَلسَّمَوَاتُ ټاسمانه كان وَالْأَرْضُ و زهوى بِالْحَقِّ به حهق و راستى و رېوايى اِنْ ټه گهر

يَشَأْ بيه وټ يَذْهَبُكُمْ لاتان ده بات وَيَأْت و دينټ بِخَلْق دروستكراوى جَدِيد نوئ (۱۹) وَمَا و- ذَلِكَ ټه ويان

عَلَى له سهر اَللَّهُ خدا بِعَزِيز (هيچ) دووره ده ست و زه حمهت (-نيه) (۲۰) وَبَرُّوا و ده ركه وتن لِلَّهِ بؤ خوداى

جَمِيعًا هه موويان فَقَالَ جا- اَلضَّعْفُؤُا لاواز و بيده سه لاته كان (-گوتيان) لِلَّذِينَ به ټه وانه ي اَسْتَكَبرُوا خويان به گه و ره دانا:

إِنَّا به دنيايى ، به راستى ټيمه كُنَّا - لَكُمْ بؤتان تَبَعًا دواكه وته (-بوين) فَهَلْ جا ټايا اَنْتُمْ ټيوه مُعْنُونَ (لا بهرن)

عَنَّا له سهر ټيمه مِن له عَذَاب عه زاب و ټه شكه نجه ي اَللَّهُ خدا مِن هيچ شَيْء شئى قَالُوا گوتيان لَوْ ټه گهر

هَدَنَّا رټنموني كړدباين و هيدا يه ټى داباين اَللَّهُ خدا هَدَيْنٰكُمْ ټه وه به دنيايى ټيوه مان رټنموني ده كړد سَوَاء وهك يه كه

عَلَيْنَا به سه رماندا اَجْزَعْنَا چ بى هيو و بى ټوميد بين اَمْ يان صَبَرْنَا ټارام بگرين مَا لَنَا نيه بؤ ټيمه مِن (هيچ)

مَحْصِبٍ به نایب (۲۱) وَقَالَ و- الشَّيْطَانُ شَیطان لَمَّا کاتی قُضِيَ ته‌واو بوو و براییه‌وه الْأَمْر ئیشه‌که (-گووتی):

إِنَّ به‌دنیایي الله خودا وَعَدْتُكُمْ به‌ئینی به‌ئیه‌وه دا وَعَدَ به‌ئینی الْحَقَّ حَق و راستی وَوَعَدْتُكُمْ و منیش واده و به‌ئینم پیدان

فَأَخْلَفْتُكُمْ چا به‌جیم نه‌گه‌یاند به‌ئینه‌که وَمَا و نه كَانَ بوو لِي بۆم عَلَيْكُمْ به‌سهرتان ، له‌سهرتان ، بۆ سهرتان مِّن (هیچ)

سُلْطَنٍ ده‌سه‌لاتی إِلَّا ئیلا اَنْ ته‌وه‌ی دَعَوْتُكُمْ بانگم کردن فَاسْتَجَبْتُ ئیتر ئیه‌وه وه‌لامتان دایه‌وه لِي بۆم

فَلَا تُلْهُمُونِي چا گله‌ی له‌ من مه‌که‌ن وَلُومُوا و گله‌ی بکه‌ن له‌ اَنْفُسِكُمْ خۆتان مَا - اَنَا من

بِمُصْرِحِكُمْ به‌هاواری ئیه‌وه (-نا) ییم وَمَا و - اَنْتُمْ ئیه‌وش بِمُصْرِحِيَّ به‌هاواری من (-نا) یین اِنِّي بیگومان من

كَفَرْتَ کوفرم کرد بِمَا به‌وه‌ی اَشْرَكْتُمُونَ منتان کرده‌هاوبه‌شی مِّن له‌ قَبْلَ پېشا اِنَّ به‌دنیایي الظَّالِمِينَ سته‌مکاره‌کان

لَهُمْ بۆیان(هه‌یه) عَذَابٌ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی اَلَيْمٌ زۆر به‌ ئازار (۲۲) وَاَدْخَلَ و- اَلَّذِينَ ته‌و(که‌س) انه‌ی

ءَامَنُوا برۆیان هینا وَعَمِلُوا و کردیان اَصْلَحَتْ کارو کرده‌وه چاکه‌کان (-خرانه‌ناو) جَنَّتْ باخ و به‌هه‌شتانی تَجَرَّي دروات

مِّن له‌ تَحْتَهَا ژیریدا اَلْاَنْهَرُ روبره‌کان خَلِدِينَ هه‌تاهه‌تایی ماوه‌ن فِیْهَا لی ، تیایدا بِاِذْنٍ به‌ ئیزن و رپییدانی

رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان تَحِيَّتُهُمْ سه‌لایان فِیْهَا لی ، تیایدا سَلَّمَ سه‌لامه (ناشتی و ئارامی بۆتان) (۲۳) اَلَمْ تَرَ نه‌ت بینیه‌وه

كَيْفَ چۆن ضَرَبَ (لپییداوه) دایرپشتووه الله خودا مَثَلًا نمونه‌یه‌ک: كَلِمَةً وته‌یه‌کی طَيِّبَةً چاک و پاک

كَشَجَرَةٍ وه‌ک دره‌ختیکی طَيِّبَةً چاک و پاک اَصْلُهَا ره‌گ و ئه‌سله‌که‌ی ثَابِتٌ چه‌سپاو و جیگیره وَفَرَعُهَا و لق و پۆپه‌کانیشی

فِي له ، له‌ناو السَّمَاءِ ئاسمانه (۲۴) تَوْتِي دینی و ده‌دات اَكْلُهَا خۆراک (و به‌ره‌هم) هه‌کانی كُلَّ هه‌موو حِينٍ کاتی

بِإِذْنٍ به ئیزن و بښیدانی رَبِّهَا خاوهن و خوداوهندی خوی وَيَضْرِبُ و - اللَّهُ خدا (-داده‌ریږي) الْأَمْثَال په‌ند و مه‌سه‌لان

لِلنَّاسِ بۆ خه‌لک لَعَلَّهُمْ به‌لکو ئه‌وان يَتَذَكَّرُونَ په‌ند وه‌ریگرن (۲۵) وَمِثْل و نمونه‌ی کَلِمَةٍ وته‌یه‌کی خَبِيثَةٍ پیس

كَشَجَرَةٍ وه‌ک دره‌ختی‌کی خَبِيثَةٍ پیسه اَجْتَنَّتْ داچراوه و هه‌لکه‌نراوه مِنْ له فَوْق سهر- الْأَرْض زه‌وی (-را)

مَا لَهَا نیه لۆ وی مِنْ (هیچ) قَرَار جیگیریک (۲۶) يُثَبِّت - اللَّهُ خدا الَّذِینَ ئه‌و(که‌س) انه‌ی

ءَامَنُوا بروایان هیناوه (جیگیر وچه‌سپاو ده‌کات) بِالْقَوْلِ به‌گوفتاری الثَّابِت نه‌گۆری چه‌سپاو فِي له الْحَيَاةِ ژيان

الدُّنْيَا دُنیا وَفِي و له الْآخِرَةِ دواړوژیش وَيُضِلُّ و- اللَّهُ خدا الظَّالِمِينَ سته‌مکاره‌کان (گومړا ده‌کات) وَيَفْعَلُ و -

اللَّهُ خدا مَا يَشَاءُ ئه‌وه‌ی بیه‌وئت (-ده‌یکات) (۲۷) أَلَمْ تَرَ ئایه لپړانه‌مای إِلَى بۆ ، بۆلای الَّذِینَ ئه‌وانه‌ی

بَدَّلُوا گۆریتیا نه‌وه نِعْمَت ناز و نیعمه‌تی اللَّهُ خدا كُفْرًا (به) کوفر وَأَحْلُوا و- قَوْمَهُم قه‌ومی خویان (-دابه‌زانده)

دَار مالی الْبَوَار فه‌وتان و له‌ناوچوون (۲۸) جَهَنَّمَ دۆزه‌خ يَصَلُونَهَا ده‌چن و ده‌سوئینه ناوی وَبَشٍ و خه‌راپترین

الْقَرَار جیگی مانه‌وه و جیگیر بوونه (۲۹) وَجَعَلُوا و- لِلَّهِ بۆ خودایان (دانا) أُنَادَا هاوه‌ل و شه‌ریکانیک

لِيُضِلُّوا تا وئیل و گومړا بن و گومړا بکه‌ن عَنْ له سَبِيلِهِ رښگی وی قُلْ بَلَى تَمَتَّعُوا ده‌رابوئرن فَإِنَّ و دُنیا بن

مَصِيرُهُمْ سه‌ره‌نه‌نجامتان إِلَى بۆ ، بۆلای النَّار ئاگره (۳۰) قُلْ بَلَى لِعِبَادِي به‌به‌نده‌کانم الَّذِینَ ئه‌و(که‌س) انه‌ی

ءَامَنُوا بروایان هینا يُقِيمُوا رڼک و پڼک بکه‌ن الصَّلَاةَ نوږژان وَيُنْفِقُوا و ببه‌خشنه‌وه مِمَّا له‌وه‌ی

رَزَقَهُمْ پیمانداون له رزق و روژی سِرًّا به‌نه‌هینی وَعَلَانِيَةً و ئاشکرا مِّنْ له قَبْلُ پېش أَنْ ئه‌وه‌ی که يَأْتِي بَيْت

يَوْمَ يَوْمِي لَا - يَجَّ (نيه)) فروشتن و کرین فِيهِ تیايدا وَلَا خِلَّ و نه دوستایه تی (۳۱) اللَّهُ خودا

الَّذِي ئەو زاتە ی ئەوہی خَلَقَ بە دیهیناوه و دروستیکردوه السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زهوی وَأَنْزَلَ و دایبه زاندوه

مِنْ لَهُ السَّمَاءِ ئاسمان مَاءِ ئاوێک فَأَخْرَجَ ئیتر ده ریکردوه بِهِ یخی مِنْ لَهُ أَنْثَرْتُ به روبومه کان

رِزْقًا رزق و رۆزیه ک لَكُمْ بۆ ئیوه وَسَخَّرَ و رهخساندووویه تی و دایناوه له خزمهت لَكُمْ بۆتان أَلْفَاكَ که شتییه کان

لِتَجْرِيَ تا گوزهر بکا فِي لَهُ ، له ناو الْبَحْرِ ده ریاکان بِأَمْرِهِ به فهرمانی ئەو وَسَخَّرَ و رهخساندووویه تی و دایناوه له خزمهت

لَكُمْ بۆتان الْأَنْهَرُ روباره کان (۳۲) وَسَخَّرَ و رهخساندووویه تی و دایناوه له خزمهت لَكُمْ بۆتان الشَّمْسِ رۆژ

وَالْقَمَرِ مانگ و دَائِبِينَ بهرده وامن وَسَخَّرَ و رهخساندووویه تی و دایناوه له خزمهت لَكُمْ بۆتان أَلَّ شَهْوِ وَالنَّهَارِ و رۆژگار

(۳۳) وَءَاتَكُمْ و پیتانی به خشیوه مِنْ لَهُ كُلَّ هه موو شتی مَا سَأَلْتُمُوهُ ئەوہی داواتان لێی کردوه و ئەوہی داواشتان نه کردوه

وَإِنْ و ئەگەر تَعُدُّوا بژمێرن نِعْمَتِ ناز و نيعمه تی اللَّهُ خودا لَا تُحْصَوها سهر ژمێریشتان پێناکړی إِنَّ به دڵنیاپی

الْإِنْسَانِ مَرْوُفٍ (ی بێ دین) لَظْلُومٌ هه ر زۆر سته م له خوکاری كَفَّارٌ زۆر بێ ئەمه ک و زۆر ناشوکره (۳۴) وَإِذْ (باس بکه) کاتی

قَالَ - إِبْرَاهِيمَ (پنغه مبه ر) ئیبراهیم (-گو تی) رَبِّ په روه ر دیگاره أَجْعَلْ - هَذَا ئەو أَلْبَدَ ئەوشاره

ءَامِنًا ئەمین و هێمن و ئارام (-بکه) وَأَجْنِبْنِي و دوورخه یه وه له من وَبَنِيَّ و پۆله کانم أَنْ كَه نَعْبُدُ بیه رستین

الْأَصْنَامِ بت و په یکه ره کان (۳۵) رَبِّ په روه ر دیگاره إِنَّهُمْ ئەوان به راستی أَضَلَّلَن تێل و سه رلێشیواو و گومرایانکرد

كَثِيرًا زۆریک مِّنْ لَهُ النَّاسِ خه لک فَمِنْ جَا ئەوہی تَبِعَنِي شوێنم که وت فَإِنَّهُ ئیتر ئەو مِنِّي له منه وَمَنْ و ئەوہیشی

عَصَانِي سهرېنچې کرد لېم فَإِنَّكَ ټهوه به د نيايي تو غُفُور ټهوپهري لېبوردهي رَحِيم ټهوپهري مهريهان وبه به زه يې (٣٦)

رَبَّنَا په روه رديگاره إِنِّي من خوم اُسْكَنْت جينشينم کرد من هه نديک له ذُرِّيَّتِي نه وه کانم بِوَادٍ له دُولَيِکي غَيْرَ بِي

ذِي هه بووي زَرْع کشتووکال عِنْد لای يَتِّتْک مَالِي خَوْتُ الْمَحْرَم (پيرو زکراو) رَبَّنَا ټه ي په روه رديگاره

لِيُقِيمُوا تا ريک و پيک بکه ن الصَّلَاة نوږان فَاَجْعَلْ ټيتر و ابکه اِفْدَةً (دلي کومه لي) مِّنْ له الْاَنَاسْ خه لک

تَهْوَي بکه و ټي ته سهر اِلَيْهِمْ بولايان ، به ره و ټه وان وَاَرْزُقُهُمْ و ببه خشه پټيان و روږيان بده مِّنْ له اَلثَّمَرَاتْ به روه بومه کان

لَعَلَّهُمْ به ټکو ټه وان يَشْكُرُونَ سوپاسگوزاري بکه ن (٣٧) رَبَّنَا په روه رديگاره اِنَّكَ به د نيايي تو تَعَلَّمَ ده زاني

مَا نُخْفِي ټه وه ي ټيمه ده يشارينه وه وَمَا و ټه وه ي نَعْلَن ټاشکراي ده که ين وَمَا و- يَخْفَى (-نا) شاردر ټي ته وه عَلَيْ له اَللّٰهُ خودا

مِن (هېچ) شَيْءٍ شتېک فِي له ، له ناو الْاَرْض زه وي وَلَا فِي و نه له اَلْسَّمَآ ټاسمان يش (٣٨)

اَلْحَمْد هه رچي سوپاس و ستايشه لِلّٰهِ بؤ خودايه و بؤ خودا بښت الَّذِي ټه وه ي وَهَبْ به خشي لِي پښم عَلَيْ سهره راي

اَلْكِبَر گه وره ي و پيري اِسْمَاعِيل ټيسماعيل وَاِسْحَق و ټيسحاق اِنَّ به د نيايي رَبِّي په روه رديگارم

لَسْمِيع ته واو بيسهر و وه لامده ره وه ي اَلدُّعَاء هاوار و پارانه وه يه (٣٩) رَبِّ په روه رديگاره اَجْعَلْنِي بمکه ي ته

مُقِيم ريک و پيککاري الصَّلَاة نوږان وَمِنْ و له ذُرِّيَّتِي نه وه کان يشم رَبَّنَا ټه ي په روه رديگارمان

وَتَقَبَّلْ و قبول بکه و ليمان وه رگره دُعَاء دوعا و پارانه وه م (٤٠) رَبَّنَا ټه ي په روه رديگارمان اَغْفِرْ خوښه و ببوره لِي ليم

وَلَوْلَدَيَّ و له هه ردوو باوانم وَلِلْمُؤْمِنِينَ و (له) برواداران يَوْم ټه ورپوژه ي يَقُوم - اَلْحِسَاب حيسابکردن و قيامه ت (-هه لده ستې)

(٤١) وَلَا تَحْسَبَنَّ وانه زانی الله خودا غَفَلًا بېنځاگه عَمَّا له وهی يَعْمَلُ - الظَّالِمُونَ سته مکاران (-ده یکهن)

إِنَّمَا له راستیدا ته نها يُؤَخِّرُهُمْ تهوان دوا ده خات لِيَوْمِ بۆ رۆژئ تَشَخَّصَ بهرز و ته بلهق ده بیته وه فِيهِ تیایدا

الْأَبْصُرُ بینای و چاوه کان (٤٢) مُهْطِعِينَ خیرا گورگه لوڅه ده کهن مُقْنِعِي بهرز که ره وهی رُءُوسِهِمْ سه ریا ن

لَا يَرْتَدُّ ناگه رېته وه إِلَيْهِمْ بۆلای خو یان طَرَفُهُمْ چاو و بینایان وَأَقْدَتَهُمْ و دل و دهرونیان هَوَاءٌ خالی و به تال ه (٤٣)

وَأَنْذِرْ و بترسینه و بیدار بکه وه النَّاسِ خه لک یَوْمَ له ته ورۆزه ی یَأْتِيهِمْ بۆیان دیت الْعَذَابِ عه زاب و ته شکه نجه

فَيَقُولُ ئیتر الَّذِينَ تهوانه ی ظَلَمُوا سته مکاریا نکرد (ده لېن) رَبَّنَا پهروه ردیگاره أَخْرَنَا دوامان بخه إِلَى تا

أَجَلٍ کاتیکي دیاریکراوی قَرِيبَ نزیك نُجْبٍ وه لام ده دهینه وه دَعْوَتِكَ بانگه وازه که ت وَتَّبِعْ و ده که وینه شوینی

الرُّسُلِ پیغه مبه ران أَوْ ئایا لَمْ تَكُونُوا ئیوه نه بوون أَقْسَمْتُ سویندتان خوارد مِّنْ له قَبْلَ پېشا مَا لَكُمْ بۆتان نییه

مِّنْ (هیچ) زَوَالٍ له ناوچوون و لاچوونیک (٤٤) وَسَكَنْتُمْ و نیشته جی بوون فِي له ، له ناو مَسْكِنٍ مال و نشینگی

الَّذِينَ تهوانه ی ظَلَمُوا زولم و سته میانکړد له أَنْفُسَهُمْ خو یان وَتَّبَنَ و ده رکهوت و رۆن بویه وه لَكُمْ بۆتان

كَيْفَ چۆن و چیمان فَعَلْنَا کرد بِهِمْ پېیان وَضَرَبْنَا و لیماندا و دامانرېشت لَكُمْ بۆتان الْأَمْثَالُ په ند و مه سه له کان

(٤٥) وَقَدْ و به دنئیای مَكْرُوا پیلانیانگړا مَكْرَهُمْ پیلانی خو یان وَعِنْدَ و لای الله خودایه مَكْرُهُمْ پیلانه که یان

وَأَن و (ته وهنده نه) كَانَ بوو مَكْرَهُمْ پیلانه که یان لَتَزُولَ بجوئی و لابیجی مِنْهُ (به هوئی وی) الْجِبَالُ چیاکان (٤٦)

فَلَا تَحْسَبَنَّ قهت وانه زانی الله خودا مُخْلِيفٍ دواخه ر و پشتگوځیخه ری وَعِدِهِ به لئینی خو ی بیت بۆ رُسُلَهُ پیغه مبه ره کانی

إِنَّ بهدنیایی الله خودا عزیز زالی بالهدهستی ذو خاوهنی اتقام تۆله یه (۴۷) یوم ئهوپۆزهی تبدل دهگۆردری به

الأرض زهویک غیر غهیری الأرض ئهوزوی یه والسموت و ئاسمانهکان یش وبرزوا و دهکهوتن لله بۆ خودای

الوحد تاک و تهنهای القهار بهزینهر و ملکهچ پیکهری ههمووشی (۴۸) وتری و دهبینی المجرمین ستهمکارهکان

یومئذ ئهوپۆزه مقررین پیک بهسترون فی له ، لهناو الأصفاد کۆت و زنجیران (۴۹) سرائلهم جل و بهرگیان من له

قطران قهترانه وتغشی و دادهپۆشی وجوهمم دهموو چاوهکانیان النار ئاگر (۵۰) لیجزي تا -

الله خودا (-جهزابداتهوه) کل ههموو نفس و کهسیک ما به ئهوهی کسبت بهدهستی خستوه إن بهدنیایی

الله خودا سریع خیرایه الحسب لپیچینهوه و حیسابی (۵۱) هذا ئهوه بلغ راگهیاندنیکه للناس بۆ خه لک

ولیندروا و با بیداربکرنهوه و بترسینین به یی ولعلوا و تا بزنان انما ههر هو ئهوه الله خوداو پهستراویکی

وحد تاک و تهنهای ولیدگر و تا په ندوه رگری اولوا خاوهنی الالب عهقل وهوشان (۵۲)

سورة الحجر سورەتی الحجر

بسم بهناوی الله خودا الرحمن ئهوپه پیه بهزه یی و میهره بان (ناویکی پیروزی خودایه)

الرحیم ئهوپه پری بهخشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

الر ئهلف لام را تلك ئهوه ءایت چهندهها به لگه و نیشانه ی گه وره ی الکتاب نوسراو و نامه (ی ئاسمانی) ی

وقرآن و قورئانی مبین روون و دیاره (۱) ربما لهوانه یه یودد حهز بکه ن اللین ئهوانه ی

كَفَرُوا كوفريانکرد و پې پروابوون لَو ته گهر كَانُوا - مُسْلِمِينَ موسلمان (-بوان) (۲) ذَرَهُمْ لنيانگه پرې يَأْكُلُوا بابخون

وَيَمْتَعُوا و رابوړن وَيُلْهِمُ و بېئاگان بکات الْأَمَل هيو و ثاوات فَسَوْفَ جا له داهاتوو يَعْلَمُونَ دهزانن (۳) وَمَا و -

أَهْلَكَا له ناومان (-نه) برد مِنْ (هيچ) قَرِيَّةٍ شار و دنيه كي نيسته جي بوون إِلَّا ئيلا وَلَهَا هه يه تي كِتَابٌ نوسراونكي

مَعْلُوم زانراوی دياريكراو (۴) مَا - تَسْبِقُ پيش (-نا) كه ویت مِنْ (هيچ) أُمَّةٍ گهل و ئومه تيك

أَجَلَهَا (پيش) کاتي دياريكراوی خوۍ وَمَا و - يَسْتَخْرُونَ و دواش (-نا) خرین (۵) وَقَالُوا وگوتيان يَأَيُّهَا هُوَ ئه ي

الَّذِي ئه وهی نَزَلَ دابه زيراوه عَلَيْهِ به سه ری ، له سه ری الذِّكْر يادخه ره وه و قورئان إِنَّكَ به دنيايي تُو لَمَجْنُونٌ هه ر شيتي

(۶) لَو مَا تَأْتِينَا ناهيتي بومان بِالْمَلِكَةِ فريشته كان اِنْ ته گهر كُنْتَ تُو- مِنْ له الصَّادِقِينَ راستگوکان (-بووی)

(۷) مَا نُنَزِّل دانا به زرينين الْمَلِكَةِ فريشته كان إِلَّا ئيلا بِالْحَقِّ به حه ق و راستي و ره واي وَمَا و - إِذَا كه و ابیت

مُنْظَرِينَ مؤله تدراو (-نابن) (۸) إِنَّا به دنيايي ، به راستي ئيمه نَحْنُ خوْمان نَزَّلْنَا دامانبه زانند الذِّكْر يادخه ره وه و قورئان

وَأَنَّا و به دنيايي ئيمه لَهُم بُو ي لَحْفَظُونَ ته و او پاريزه رين (۹) وَلَقَدْ و به دنيايي أَرْسَلْنَا ئيمه ناردمان مِنْ له

قَبْلِكَ له پيش تُو فِي له ، له ناو شَيْع دهسته و کومه لي الْأَوَّلِينَ پيشينه کان ه (۱۰) وَمَا و - يَأْتِيهِمْ بويان (-نا) يَت

مِنْ هيچ رَسُولٍ په يامبه ريک إِلَّا ئيلا كَانُوا ئه وان وه ده بي بِهِ - يَسْتَرْزُونَ گهمه و گالته ده كه ن (-يئي) (۱۱)

كَذَلِكَ ئاوا نَسَلُكُمْ ده خه ينه فِي ناو قُلُوبٍ دلّه کاني الْمُجْرِمِينَ سته مکاره کان (۱۲) لَا يُؤْمِنُونَ بروا ناهينن بِهِ يئي

وَقَدْ و ئه وه ته خَلَتْ به سه رچوو و تپه پرې سُنَّةٌ ياساو و سونه تي هه ميشه يي الْأَوَّلِينَ پيشينه کان (۱۳) وَلَوْ وئه گهر

فَتَحْنَا كَرْدَمَانَهوَه عَلَیْهِمْ بَه سَه رِیَانِدَا بَابَا دَه رِگاو و رِیگایه ک مِّن لَه اَلْاَسْمَاء اَسْمَان فَظَلُّوا ثِیْتِر بَه رِدَه وَام بَوون فِیْهِ تِیایدا

یَعْرُجُونَ سَه رِدَه کِه وِتَن (۱۴) لَقَالُوا ئَهوَه بَه دَلْنِیای دَه یَانگوت اِنَّمَا لَه رِاسْتِیْدَا تَه نَهَا سُرَّكَتْ مَه سَت و خَوَمَار کِرَاوَه

اَبْصَرْنَا بِنِیایِمَان بَل نَانَا ، بَه لکو نَحْن ئِیْمَه قَوْم قَهوَمِیکی مَسْحُورُونَ جَادو و لِی کِرَاوِیْن (۱۵) وَلَقَدْ و بَه دَلْنِیای

جَعَلْنَا دَامَانَاوَه فِی لَه ، لَه ناو اَلْاَسْمَاء اَسْمَان بَرُوجَا جَه نِدَه ها بَورج و ئَه سَتِیرَان وَزَیْنَهَا و رِازَانْدِیْتِمَانَهوَه

لِلنَّظَرِیْن بُو تَه مَاشَا کِه رَان (۱۶) وَحَفِظْنَهَا و پَارِاسْتِیْتِمَان مِّن لَه کُل هَه مَوو شَیْطٰن شَهِیْتَانِیکی

رَجِمَ بَه رِد بَارَان کِرَاوی دَه رِکِرَاو لَه بَه زَه یی خُودَا (۱۷) اِلَّا مَه گَه ر مَن ئَهوَه ی اَسْتَرَق بَه دِزِی هَه لِیخِست

اَلْسَمِعَ بَیْسْتَن و گَوِی سَوَکَرْد فَاتَّبَعَهُ ئَهوَه بَوو شَوِیْنِی کِه وِت شِهَابْ ئَه سَتِیرَه بَارَانِیکی مُبِیْن دِیَار و ئَا شِکِرَا (۱۸)

وَالْاَرْضَ و زَهوی شَمَان مَدَدْنَهَا دَر ئَز کِرْدَوْتَهوَه وَالْقِیْنَا و دَامَانَا و هَه لَمَانِدَا فِیْهَا ناوی

رُوسِی رُوْقَرَه بَه خَش و چَه سَپِنَه رَانِیکی (کِیوَه کَان) وَاَنْبَتْنَا و شِیْنِمَان کِرْد فِیْهَا تِیایدا مِّن لَه کُل گِشت شَیْء شَتِیکی

مَّوْزُونَ هَاوِسَه نَگَکِرَاو (۱۹) وَجَعَلْنَا و دَامَانَا لَکُم بُوْتَان فِیْهَا تِیایدا مَعِیْش هُوَ کَارَه کَانِی ثِیَان وَمَن و - لَسْتُم ئِیوَه

لَهُر بُو وی بَرِزَقِیْن رِزق و رُوْزِی بَه خَش (-نِیْن) (۲۰) وَاِنْ و - مِّن هِیچ شَیْء شَتِی (-نِیَه) اِلَّا ئِیْلَا

عِنْدَنَا لای خَوْمَانَه خَزَائِنُهُر خَه زِیْنَه کَانِی وَمَا و - نَزَّلْنَاهُ دَا(-نَا) بَه زِیْنِیْن اِلَّا ئِیْلَا بِقَدَرٍ بَه بَرِیکی مَعْلُوم دِیَار کِرَاو (۲۱)

وَاَرْسَلْنَا و هَه نَارِدَمَان و رَهوَانِمَان کِرْد اَلرَّیْح بَا یَه کَان لَوُح پِیْتِنَه رِن فَاَنْزَلْنَا و دَامَانَبَه زَانْد مِّن لَه اَلْاَسْمَاء اَسْمَان مَاء ئَاوِیکی

فَاَسْقَيْنٰكُمُوْهُ جَا ئَاوَمَان پِیْدَان وَمَا و - اَنْتُمْ ئِیوَه لَهُر لَو ئَهو (ئَاوَه) بِخَزِیْن پَارِیْزَه ر و عَه مَبَار کِه ر (-نِیْن) (۲۲)

وَإِنَّا وَبَدَلْنِيَابِي ئَيْمَهُ لَنَحْنُ هَهُر ئَيْمَهُ نُحْيِي زِيندو دهكهينهوه وَنُمِيت وَدَهْمَرِنِين وَنَحْنُ وَهَهُر ئَيْمَهُش أَلَوْرُثُون مِيرَاتْگَرِين

(۲۳) وَلَقَدْ وَبَدَلْنِيَابِي عَلَيْنَا زَانِيْمَانَه وَنَاسِيَوْمَانَه الْمُسْتَقْدِمِينَ بِيَشْكَهَوْتَوْهَكَان مِنْكُمْ لَهَنگُو وَلَقَدْ وَبَدَلْنِيَابِي

عَلَيْنَا زَانِيْمَانَه وَنَاسِيَوْمَانَه الْمُسْتَخْرِينَ دَوَاكَهَوْتَهَكَان (۲۴) وَإِنَّ وَبَدَلْنِيَابِي رَبِّكَ پَهَرُوهرديگارت هُو هَهُرْخُوِي

يَحْشُرُهُمْ كُوِيَانْدَهكَاتَهَوَه (لهمهيداني مهحشهر) إِنَّهُرْ وَبَدَلْنِيَابِي ئَهَوَه حَكِيم تَهَوَاو كَارِبَهجِي عَلِيم تَهَوَاو زَانَا وَنَاگَادَار (۲۵)

وَلَقَدْ وَبَدَلْنِيَابِي خَلَقْنَا دُرُوسْتَمَان كَرْدُوَه الْإِنْسَن مَرُوفٍ مِنْ لَه صَلَّصِل وَشْكَبُوِي قُورِيَكٍ مِّنْ لَه حَمِإٍ قُورَهشِينَهيَهكِي

مَسْنُون (بُونگُورَاو) (۲۶) وَالْجَانَّ وَجَنُوكَهَش خَلَقْنَهُ خُولْقَانْدُوومَانَه مِنْ لَه قَبْلُ بِيَشَا مِنْ لَه نَار نَاگَرِي

السُّمُوم سَهْمُوم وَكُونَكَهَر (۲۷) وَإِذْ وَكَه قَال گُوتِي رَبِّكَ پَهَرُوهرديگارت لِلْمَلِكَةِ بَه فَرِيَشْتَهَكَان إِنِّي وَبَدَلْنِيَابِي مِنْ

خُلُقٍ خُولْقِينَهَر وَدُرُوسْتَكَهَرِي بَشَرًا مَرُوفِيَكٍ مِّنْ لَه صَلَّصِل قُورِيَكِي وَشْكَ بُوو مِّنْ لَه حَمِإٍ قُورِيَكِي رَهَش

مَسْنُون (وِينَهكِيشَرَاو) (۲۸) فَإِذَا جَاكَاثِي سَوِيْتَهُر رِيَكٍ وَپَنِيَكَم كَرْد وَنَفَخْتَ وَفُومَكَرْد فِيْهِ تِيَايِدَا مِنْ لَه

رُوحِي رُوحَهكَهِي خُوم فَفَعُّوَا ئَهَوَه بَكَهَوَن لَهُرْ لَه بُوِي سَجْدِينَ بَه سُوژْدَهبرْدَنَهَوَه (۲۹) فَسَجَدَ ئَهَوَه بُوو -

الْمَلِكَةِ فَرِيَشْتَهَكَان كُلُّهُمْ هَهُمُوو أَجْمَعُونَ هَهُمُوِيَان (-سُوژْدَهيَان بَرْد) (۳۰) إِلَّا جَغَهله إِبْلِيسَ ئِيْبِلِيَس

أَبِي قَبُولِي نَهكَرْد أَنْ كَه يَكُون - مَعَ لَهگَهل السَّجْدِينَ سُوژْدَهبَهَرَان (-بِيْت) (۳۱) قَالَ گُوتِي يَاإِبْلِيسَ ئَهِي ئِيْبِلِيَس

مَا لَكَ تُو چِيْتَه؟ أَلَا تَكُون كَه- مَعَ لَهگَهل السَّجْدِينَ سُوژْدَهبَهَرَان (-نَابِي) (۳۲) قَالَ گُوتِي لَمْ أَكُنْ مِنْ نَابِي

لِأَسْجِدُ كَه سُوژْدَهبَهَرَم لِبَشَرٍ بُو مَرُوفِيَكٍ خَلَقْتَهُرْ وَئَهَوْت خُولْقَانْدُوَه مِنْ لَه صَلَّصِل قُورَه وَشْكَيَكٍ مِّنْ لَه

حَمِّاً قورپه سورهى مَسْنُونِ شپوه گرتوو (۳۳) قَالَ گوټى فَاَخْرَجَ ده دهرېچوو مِنْهَا لهوى فَاِنَّكَ دښيا به تُو

رَجِمٌ دورخاوهى و بهر دبارانكراوى (۳۴) وَاِنَّ و به دښياى عَلَيْكَ له سهرته اَللَّعْنَةُ له عنه ت و نه فره تى اِلَى بُو يَوْمِ پُوژى

اَلدِّينِ سزاو پاداشت (۳۵) قَالَ گوټى رَبِّ پهروه رديگاره فَاَنْظِرْنِى ده موله تم بده اِلَى بُو يَوْمِ نهو پُوژهى

يُعْتُونِ زیندووده کرينه وه (۳۶) قَالَ گوټى فَاِنَّكَ كه واته دښيا به تُو مِنْ له اَلْمُنْظَرِينَ موله تدر اوه كانى (۳۷) اِلَى بُو

يَوْمِ پُوژى اَلْوَقْتُ كاتى اَلْمَعْلُومِ مه علوم و زانراو (۳۸) قَالَ گوټى رَبِّ پهروه رديگار و خاوه نم

بِمَا نه وه به وهى (به هوى نه وهى) اُغْوِيْتَنِ گومر اټكردم لَأَزِيَنَّ نه وه سويندې ههر براز ينمه وه هُم بويان فِي له

اَلْأَرْضِ زهوى وَلَا اُغْوِيْنَهُمْ و سويندې ههر گومرايان بکه م اَجْمَعِينَ گشتيان (۳۹) اِلَّا ته نها عِبَادَكَ بهنده كانت (نه ي)

مِنْهُمْ له وانيش اَلْمُخْلِصِينَ پاکراو و رزگارکراوه کان (۴۰) قَالَ گوټى هَذَا نه وه به صِرْطِ شاريگايتک عَلَيَّ بولاى من

مُسْتَقِيمِ راست و رهوان (۴۱) اِنَّ به دښياى عِبَادِي بهنده كانى من لَيْسَ نيه لَكَ بُو تُو عَلَيْهِم به سهريان ، له سهريان

سُلْطٰن به لگه و ده سه لاق اِلَّا مه گهر مَنْ نه وهى اَتَّبَعَكَ دوات بکه وى مِنْ له اَلْعَاوِينَ گومراو و سهرليشيواوان (۴۲)

وَاِنَّ و به دښياى جَهَنَّمَ دوزه خ لَمَوْعِدُهُمْ ههر واده پندرواiane اَجْمَعِينَ گشتيان (۴۳) هَا هه به لو وى سَبْعَةَ حهوت

اَبُوْب ده رگا لِكُلِّ بُو گشت بَاب ده رگاى مِنْهُمْ له وان جُزْءٌ به شيكى مَقْسُومٌ به شکراو (هه به) (۴۴) اِنَّ به دښياى

اَلْمُتَّقِينَ له خودا ترس و پاريزکاره کان فِي له ، له ناو جَنَّتْ باخ و به هه شتان وَعِيُونِ و چنده ها کانياو ن (۴۵)

اَدْخُلُوْهَا برونه ناوى اِسْلَمٌ به سه لام و سه لامه تى اِمْنِيْن به نارامى و بى ترس (۴۶) وَتَزَعْنَا و دهرمانهيئا مَا فِي له ، له ناو

صُدُورِهِمْ سینه‌یان مِّنْ هه‌رجی غِلِّ غه‌ل و غه‌ش و گری و گورییه إِخْوَنًا برایانه‌ن عَلٰی له سه‌ر سُرِّ ته‌خت و قه‌نه‌فان

مُتَقَبِّلِينَ روه‌به‌روو (دانیشتوون) (٤٧) لَا يَمْسُهُمْ به‌ریان ناکه‌وی فِیْهَا تیایدا نَصَبٌ ماندووی کوشش وَمَا ونه

هُمْ نه‌وانیش مِّنْهَا لَیْ بِمُخْرِجٍ دهرکراون (٤٨) نَبِئْ هه‌والی راست و دروست بده عِبَادِیْ به‌نده‌کانی من

أَنِّیْ به‌دنیایی من أَنَا هه‌رخوم الْغَفُورْ نه‌وپه‌ری لی‌بوورده ی الرَّحِیمْ نه‌وپه‌رییه به‌زه‌یی و به‌خشنده‌م (٤٩) وَأَنْ و به‌پاستی

عَذَابِیْ عه‌زاب و نه‌شکه‌نجه‌ی من هُوَ هه‌ر نه‌وه الْعَذَابِ عه‌زاب و نه‌شکه‌نجه‌ی الْأَلِیمْ زور به‌ئازار (٥٠)

وَنَبِّئُهُمْ و هه‌والی راست و دروستیان بدئ عَنْ له‌باره‌ی ضِیف میوان ی إِبرَهِیمْ (پیغه‌مبه‌ر) ئیبراهیم (٥١) إِذْ که

دَخَلُوا چوونه‌ژوور عَلَیْهِ لَیْ فَقَالُوا جا‌گوتیان سَلَامًا سه‌لامو لیئِیْ قَالَ گوئی إِنَّا له‌راستیدا ئیمه مِنْكُمْ له‌نگو

وَجِلُّونَ ترساوین (٥٢) قَالُوا گوئی لَا تَوَجَّلْ مه‌ترسه إِنَّا به‌راستی ئیمه نُبَشِّرُكَ مزگینی ده‌ده‌ینه تو بَعْلُكُمْ به‌منالیکی

عَلِمْ ته‌واو زانا و ئاگادار (٥٣) قَالَ گوئی أَبَشِّرُکُمُنِیْ ئایا مزگینیتان داوه پیم عَلٰی سه‌رباری نه‌وه‌ی أَنْ که

مَسْنٰی به‌رم‌ن که‌وتووه الْکِبَرْ گه‌وره‌یی و پیری فِیمْ جا به‌چی تَبَشِّرُونَ مزگینیم پی‌ده‌ده‌ن (٥٤) قَالُوا گوئی

بَشِّرْکَ مزگینیمان به‌تو داوه بِالْحَقِّ به‌حه‌ق و راستی و په‌واپی فَلَا تُكُنْ جا- مِّنْ له‌ الْقَنِینِ بی‌هیوایان (-مه‌به‌) (٥٥)

قَالَ گوئی وَمَنْ چ که‌سئِیْ یَقْنَطْ بی‌هیوا و ئاوات ده‌ئِیْ مِّنْ له‌ رَحْمَةً به‌زه‌یی و میهره‌بانی رَبِّهٔ په‌روه‌ردگاری إِلَّا جگه‌له

الضَّالُّونَ گومراو و سه‌رلنیشیواوان (٥٦) قَالَ گوئی فَا جا‌چییه خَطْبُکُمْ مه‌سه‌له‌ گرنگه‌که‌تان آیْهَا نه‌ی

الْمُرْسَلُونَ نیردراو و په‌یامبه‌ره‌کان (٥٧) قَالُوا گوئی إِنَّا به‌راستی ئیمه أَرْسَلْنَا نیردراوین اِلَیْ بُو ، بۆلای

قَوْمٌ قهومیکی ی مجرمین تاوانبار (۵۸) إِلَّا جگه له ٲال بنه ماله و شوینکه وتهی لوط (پیغه مبه ر) لوط

إِنَّا به دنیایی ، به راستی ئیمه لَمَنُجُوهُمْ رزگاریان ده کهین- أَجْمَعِينَ (-هه ر) هه موویان (۵۹) إِلَّا جگه له أَمْرَاتُهُ ژنه کهی

قَدَرْنَا تقدیرمان کردوه إِنِّهَا که ئه و لَمَن بېگومان له الْغَبِرِينَ به جیماوی تۆز لینشتوانه (۶۰) فَلَمَّا جا کاتی جَاء هات (بۆ)

ٲال بنه ماله و شوینکه وتهی لوط (پیغه مبه ر) لوط الْمُرْسَلُونَ نیردراو و په یامبه ره کان (۶۱) قَالَ گوئی إِنَّكُمْ له راستی ئیوه

قَوْمٌ قهومیکی ی مُنْكَرُونَ نه ناسراو ن (۶۲) قَالُوا گوئیان بَلْ به لکو جِنَّتْ هیناومانه بۆت بِمَا ئه وهی

كَانُوا ئه وان پیشان فِيهِ تیایدا يَمْتَرُونَ پاراییان ده کرد (۶۳) وَأَتَيْنَكَ و بۆتمان هیناوه بِالْحَقِّ حه ق و راستی و په وایی

وَأَنَّا و ئیمه لَصَدِيقُونَ هه ر راستگو بووین (۶۴) فَاسْر ئیتر به ریبخه بِأَهْلِكَ که س و کارت يَقْطَع به پارچه یه ک و به شیک

مِّنْ له أَلِيلَ شه و وَاتَّبَعَ و بکه وه دواى أَدْبَرَهُمْ دوواوه یان وَلَا يَلْتَفِتْ و ئاوه رنه داته وه مِنْكُمْ له نگو أَحَدٌ یه کیکی

وَأَمْضُوا و برۆن حَيْثْ چۆن و بۆکوی تَوَمَّرُونَ فه رمانتان پیده کریت (۶۵) وَقَضَيْنَا و یه کلامان کرده وه إِلَيْهِ بۆیان

ذَلِكَ ئه و الْأَمْرَ فه رمایشت و کاره أَنَّ که وَا دَابِرَ دوواوه ی هُوَلَاءَ ئه وانئیهی مَقْطُوعٌ برایته وه مُصْبِحِينَ له به ره به یانی

(۶۶) وَجَاء و - أَهْلَ خه لکی الْمَدِينَةِ شاره که (-هاتن) يَسْتَبْشِرُونَ به شاگه شه یی (۶۷) قَالَ گوئی إِنَّ به دنیایی

هُوَلَاءَ ئه وانئیهی ضَيْفِي میوانی منن فَلَا تَفْضَحُون ئابرووم مه به ن (۶۸) وَاتَّقُوا بترسن و پارنیزکارین له اللَّهِ خودا

وَلَا تُخْزُون و شه رمه زارم مه که ن (۶۹) قَالُوا گوئیان أَوْ ئه ی لَمْ نَنْهَكَ تۆمان قه ده غه نه کردوه عَنْ له

الْعَلْبِينَ خه لک و عاله می (۷۰) قَالَ گوئی هُوَلَاءَ ئه وانئیهی بَنَاتِي کچانی منن إِنْ ئه گه ر كُنْتُمْ ئیوه -

فَعَلِينَ بَكَرَ ((-بوین)) (۷۱) لَعْمَرُكَ سَوَيْدٌ بِهِ عُمَرْتُ إِيَّاهُمْ به دُنْيَايِ ئَهْوَانٌ لَفِي به رَاسَتِي لَهُ سَكْرَتُهُمْ سَهْرُخُوشِي خُويَان

يَعْمَهُونَ كَوَيْرَانَهْ به نَاوَدَهْ كَهْوَنَ (۷۲) فَأَخَذَتْهُمْ جَا غَرْتِي وَرَايِيچِيكِرَنَ الصَّيْحَةَ زَرْمَهْ وَ هَاوَارَهْ گَهْوَرَهْ كَهْ

مُشْرِقِينَ له گَهْلَ رُؤْزَهْهْ لَاتِي (۷۳) جَعَلْنَا جَا- عَلِيهَا سَهْرَهْ كَانِيَانَمَان (-كِرْدَه) سَافِلَهَا زَيْرَهْ كَانِيَان (سَهْرَاوْ زَيْرِيَانَمَانَكِرْدَن)

وَأَمَطَرْنَا وَدَامَانَبَارَانَدَ عَلَيْهِمْ به سَهْرِيَان ، بُوْ سَهْرِيَان ، له سَهْرِيَان حَجَارَةٌ جَهْوْ وَ به رَدِيك مِّنْ له سِجِيلٌ سِيچِييل (ئَاگَرِيْنَهْ به رَد)

(۷۴) إِنَّ به دُنْيَايِ فِيْ له ذَلِكَ ئَهْوِيَانْدَا هَهِيَهْ لَايَتِ ثَابِتْ وَ نِيْشَانَهِيْ زُورْ گَهْوَرَهْ وَ مَهْزَنَ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ بُوْ پَهْنَدُوْهْ رَغْرَان

(۷۵) وَإِنَّهَا وَ به دُنْيَايِ ئَهْوِيَان لَبَسِيلٌ هَهْرْ له رِيْگَايَهْ كِيْ مُقِيمٌ جِيْگِيْرِيْ دِيَارَهْ (۷۶) إِنَّ به دُنْيَايِ فِيْ له

ذَلِكَ ئَهْوِيَان (هَهِيَهْ) لَايَةٌ به لَغَهْ وَ نِيْشَانَهِيْ گَهْوَرَهْ لِّلْمُؤْمِنِينَ بُوْ بَرُوَادَارَان (۷۷) وَإِنْ وَ به رَاسَتِي كَان - أَصْحَبْ خَهْلَكِيْ

الْأَيَّكَ دِيْ ئَايَكَهْ لَظْلِيلِينَ زُورْ سَتَهْمَكَار (-بوون) (۷۸) فَأَتَقَمَّنَا جَا تَوَلَهْ مَان سَهْنَدَهْوَه مِنْهُمْ لَيِيَان

وَإِنَّهَا وَ به دُنْيَايِ ئَهْوَان لِبِإِمَامٍ له سَهْرْ رِيْگَايَهْ كِي- مُبِينٌ ئَاشَكْرَا (-بوون) (۷۹) وَلَقَدْ وَ به دُنْيَايِ كَذَّبَ -

أَصْحَبْ خَهْلَكِيْ الْحَجَرِ حِيْجَر (-بَرُوَايَان نَهْهِيْنَا به) الْمُرْسَلِينَ نِيْرْدَرَاوْ وَ پَهْيَاْمَبَهْرَهْ كَان (۸۰) وَعَاتَيْنَهُمْ وَ پِيْمَان دَان

ءَايَتُنَا ثَابِهْ تَهْ كَانَمَان (به لَغَهْ وَ نِيْشَانَهْ وَ مَوْعِيزَات) فَكَانُوا ئَيْتَرْ ئَهْوَان عَنَّا - مُعْرِضِينَ رُوويَان وَهْرْگِيْرَا (-لِيْ) (۸۱)

وَكَانُوا ئَهْوَان له رَاْبَرْدُوودَا يَخْتُون دَايَانْدَهْ تَاشِيْ مِنْ له الْجِبَالِ چِيَاكَان يَبُوْتَا خَانُوُوَوَانِيْكْ ءَامِنِينَ ئَارَامْ وَ بِيْتَرَسْ بُوون

(۸۲) فَأَخَذَتْهُمْ جَا غَرْتِي وَرَايِيچِيكِرَنَ الصَّيْحَةَ زَرْمَهْ وَ هَاوَارَهْ گَهْوَرَهْ كَهْ مُصْبِحِينَ له گَهْلَ به رَهْ بَهْيَان (۸۳) فَأَ جَا-

أَغْنَى سُوْدِي (-نَهْ) دَا عَنْهُمْ پِيْنِيَان مَّا ئَهْوَهِيْ كَانُوا پِيْشَان يَكْسِبُونْ به دَهْ سَتِيَانْدَهْ هِيْنَا (۸۴) وَمَا -

خَلَقْنَا دروستان (-نه) کردوه **السَّمَوَاتِ** ئاسمانه کان **وَالْأَرْضِ** و زهوی **وَمَا** و ئهوهی **بَيْنَهُمَا** له نیتوانیانه **إِلَّا** ئیلا

بِالْحَقِّ به حق و راستی و پهوایی **وَأَنَّ** و به دنیایی **السَّاعَةِ** رۆژی قیامت **لَأَتِيَنَّ** هەر دیت

فَأَصْفَحْ جا چاوپۆشی بکه و گوئیان مه دی **الْصَّفْحِ** چاوپۆشیه کی **الْجَمِيلِ** ریک و جوان **(۸۵) إِنَّ** به دنیایی

رَبِّكَ پهروه ردیگارت **هُوَ** هه رخوی **أَخْلَقَ** هه میسه دروستکه ری **الْعَلِيمِ** تهواو زانا و ئاگداره **(۸۶) وَلَقَدْ** و دنیابه

ءَاتَيْنَاكَ بۆمانهینای **سَبْعًا** سهوت **مِّنْ** له **الْمَثَانِي** دوودوووه **وَالْقُرْءَانِ** و قورئان و کهلامی خودای

الْعَظِيمِ ئهوپه ری شکۆداری گهوره **(۸۷) لَا تُمَدِّنْ** - **عَيْنِكَ** چاوه کانت (-درئیمه کهوه و مه بره) **إِلَى** بۆ ، بۆلای

مَا مَتَعْنَا ئهوهی ئیمه کردوو مانه ته هوی رابواردن **بِهِ** پی **أَزْوَاجٍ** جوړه که سانیک **مِنْهُمْ** لهوان **وَلَا تَحْزَنْ** و خهم مه خو

عَلَيْهِمْ لیان **وَأَخْفِضْ** و نرم بکه وه **جَنَاحَكَ** باله کانی **لِلْمُؤْمِنِينَ** بۆ پرواداران **(۸۸) وَقُلْ** و بلی **إِنِّي** به دنیایی منم

أَنَا من **النَّذِيرِ** ترسینه ری **الْمُبِينِ** رۆن که ره وه و ئاشکرا **(۸۹) كَا** هه رجۆن **أَنْزَلْنَا** دامانبه زاند **عَلَى** له سه ر

الْمُقْتَسِمِينَ به شبهه شکه ران **(۹۰) الَّذِينَ** ئهوانه ی **جَعَلُوا** - **الْقُرْءَانَ** قورئان و کهلامی خودایان (کردبووه)

عِضِينَ به شبهه ش و پارچه پارچه **(۹۱) فَوَرَبِّكَ** جا سویند به پهروه ردیگارت **لَنَسْلَنَّهُمْ** به دنیایی ئیمه پرسیار ده کهین له

أَجْمَعِينَ گشتیان **(۹۲) عَمَّا** ده رباره ی ئهوه ی **كَانُوا** پیشان **يَعْمَلُونَ** ده یانکرد **(۹۳)**

فَأَصْدَعْ جا یه کلابکه وه و جیا جیا بکه وه (ئاشکرا بکه) **بِمَا** به وه ی **تُؤْمَرُ** فه رمانت پیده کری **وَأَعْرِضْ** و پشت بکه **عَنْ** له

الْمُشْرِكِينَ موشریک و هاوبه شدانه ران **(۹۴) إِنَّا** به دنیایی ، به راستی ئیمه **كَفَيْنَاكَ** بۆ تۆ به سسین له راست

اَلْمُسْتَزَيْنِ گالته پیکه ران (۹۵) اَلَّذِيْنَ تهوانه ی یَجْعَلُوْنَ داده نین مَعَ له گهل اَللّٰهُ خودا اِلهَا په رستراوئیکی اٰخِر دیکه

فَسَوْفَ ئیتر له داهاتوودا یَعْلَمُوْنَ ده زانن (۹۶) وَلَقَدْ و به دنئیایی نَعْلَمَ ئیمه ده زانین اَنْتَ که ووا تَو یَضِيقُ تهنگ ده بی

صَدْرُكَ سینگ و دلت بِمَا به وهی یَقُولُوْنَ تهوان ده یلین (۹۷) فَسَبِّحْ ئیتر ته سبیحات بکه به

بِحَمْدٍ به سوپاسگوزاری و حمد و سه نای رَبِّكَ پهروه ردیگارت وَكُنْ و - مِّنْ له اَللّٰهُ سوزده به ران (-به) (۹۸)

وَأَعْبُدْ و بپه رسته رَبِّكَ پهروه ردیگارت حَتّٰی تا کو یَأْتِيكَ بۆت دیت اَلْيَقِيْنَ یه قین (مه رگ) (۹۹)

سُورَةُ الْحَجَرِ سوره تی الحجر

بِسْمِ به ناوی اَللّٰهُ خودا الرَّحْمٰنِ تهوپه ریبه به زه یی و میهره بان (ناوئیکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيْمِ تهوپه ری به خشنده (ناوئیکی پیروزی خودایه)

الرّ ثه لف لام را تِلْكَ تهوه اٰیٰتٍ چه نده ها به لگه و نیشانه ی گه و ره ی اَلْكِتٰبِ نوسراو و نامه (ی ئاسمانی) ی

وَقُرْءَانَ و قورئانی مُّبِيْنٍ روون و دیاره (۱) رَبِّمَا لهوانه یه یُوَدّ چه ز بکه ن اَلَّذِيْنَ تهوانه ی

كَفَرُوا کوفریانکرد و بی پروابوون لَوْ ته گهر کَانُوا - مُسْلِمِيْنَ موسلمان (-بوون) (۲) ذَرَهُمْ لئیانگه ری یَأْكُلُوا بابخوون

وَيَمْتَعُوا و رابوئین و یلهم و بیناگان بکات الأمل هیوا و ثاوات فسوف جا له داهاتوو یعلمون دهزانن (۳) وما و -

أهلکنا له ناومان (-نه) برد من (هیچ) قرية شار ودییه کی نیشته جی بوون إلا ئیلا ولها ههیه تی کتاب نوسراویکی

معلوم زانراوی دیاریکراو (۴) ما - تسبی پیش (-نا) کهویت من (هیچ) أمة گهل و ئومه تیک

أجلها (پیش) کاتی دیاریکراوی خوئی وما و - یستخرون و دواش (-نا) خرین (۵) وقالوا وگوتیان یاها هوئی

الذي ئهوی نزل دابه زینراوه علیه به سه ری ، له سه ری الذکر یادخه رهوه و قورئان إنک به دنیایی تو لمجنون هه شیتی

(۶) لو ما تأمینا ناهیتی بومان بالملکة فریشته کان إن ئه گهر کنت تو- من له الصديقين راستگوکان (-بووی)

(۷) ما نزل دانابه زینین الملكة فریشته کان إلا ئیلا بالحق به حق و راستی و پهوایی وما کانوا و - إذا کهوابیت

منظرین مؤله تدراو (-نابن) (۸) إنا به دنیایی ، به راستی ئیمه نحن خویمان نزلنا دامانبه زاند الذکر یادخه رهوه و قورئان

وإنا و به دنیایی ئیمه لهو بوی لحفظون تهواو پارێزه رین (۹) ولقد و به دنیایی أرسلنا ئیمه ناردمان من له

قبلک له پیش تو فی له ، له ناو شیع دهسته و کومه لی الأولین پیشینه کان ه (۱۰) وما و - یأتیهم بویان (-نا) یت

من هیچ رسول په یامبه ریک إلا ئیلا کانوا ئهوان وه ده بی بهه - یستزءون گهمه و گالته ده کهن (-یی) (۱۱)

کذلک ئاوا نسلکهم ده خهینه فی ناو قلوب دله کانی الجرمین سته مکاره کان (۱۲) لا یؤمنون بروا ناهین بهه یی

وقد و ئه وه ته خلت به سه رچوو و تیپه ری سنة یساو وسونه تی هه میشه یی الأولین پیشینه کان (۱۳) ولو وئه گهر

فتحنا کردمانه وه علیهم به سه ریاندا بابا ده رگاو و ریگیه ک من له السماء ئاسمان فطلوا ئیتر به ردهوام بوون فیه تیایدا

يَعْرِجُونَ سهرده که وتن (١٤) لَقَالُوا ئه وه به دُنْياي ده يانگوت إِنَّمَا له راستيدا ته نها سُكَّرَتْ مه ست و خومار کراوه

أَبْصَرْنَا بيناييمان بَلْ نانا ، به لکو نَحْنُ ئيمه قَوْمٌ قه وميکی مَسْحُورُونَ جادو وليکراوين (١٥) وَلَقَدْ و به دُنْياي

جَعَلْنَا دامانناوه في له ، له ناو السَّمَاءِ ئاسمان بَرُوجًا جهنده ها بوج و ئه ستيران وَزَيْنَا و رازانديتمانوه

لِلنَّظِيرِينَ بۆ ته ماشاکه ران (١٦) وَحَفِظْنَاهَا و پاراستيتمان مِنْ له كُلِّ هه موو شَيْطَانٍ شه يتانيکی

رَجِمَ به ردارانکراوی ده رکراو له به زه يي خودا (١٧) إِلَّا مه گهر مَن ئه وه يي أَسْتَرَقَ به دزی هه ئيخست

السَّمْعِ بيستن و گو يي سوککرد فَأَتْبَعُهُ ئه وه بوو شو يني که وت شِهَابٌ ئه ستيره بارانيک مَبِينٌ ديار و ئاشکرا (١٨)

وَالْأَرْضِ و زهوی شمان مَدَدْنَاهَا درئزکردۆته وه وَالْقَيْنَا و داماننا و هه لماندا فِيهَا ناوی

رَوَّسِي ئۆقره به خش و چه سپينه رانيک (کيوه کان) وَأَنْبَتْنَا و شينمانکرد فِيهَا تيایدا مِنْ له كُلِّ گشت شَيْءٍ شتيکی

مَوْزُونٌ هاوسه ننگراو (١٩) وَجَعَلْنَا و داماننا لَكُم بۆتان فِيهَا تيایدا مَعِيشَ هۆکاره کانی ژيان وَمَنْ و - لَسْتُم ئيوه

لَهُ بۆ وی بَرِّزِينَ رزق و رۆزی به خش (-نين) (٢٠) وَإِنْ و - مِّنْ هيج شَيْءٍ شتی (-نيه) إِلَّا ئيلا

عِنْدَنَا لای خو مانه خَزَائِنُهُ خه زينه کانی وَمَا و - نَزَّلَهُ دَا(-نا) به زنينن إِلَّا ئيلا بِقَدَرٍ به بريکی مَعْلُوم ديارکراو (٢١)

وَأَرْسَلْنَا و هه ناردمان و ره وانمانکرد الرِّيحَ بايه کان لَوْحٍ پيئينه رن فَأَنْزَلْنَا و دامانبه زاندا مِنْ له السَّمَاءِ ئاسمان مَاءً ئاويک

فَأَسْقَيْنَكُمُوهُ جا ئاومان پيدان وَمَا و - أَنْتُمْ ئيوه لَهُ لَوْ ئه و (ئاوه) بِخَزِينٍ پاريزهر و عه مبارکه ر (-نين) (٢٢)

وَإِنَّا و به دُنْياي ئيمه لَنَحْنُ هه ر ئيمه نُحْيِي زيندو ده که ينه وه وَنُمِيت و دهمرينن وَنَحْنُ و هه ر ئيمه ش الْوَرُثُونَ ميرانگرين

(۲۳) وَلَقَدْ عَلِمْنَا زَانِمَانَهُ وَ نَاسِيُومَانَهُ اَلْمُسْتَقْدِمِينَ پېشكه وتوه كان مِنْكَ لَه نَكُو وَلَقَدْ وَ به دُنْيَايِ

عَلِمْنَا زَانِمَانَهُ وَ نَاسِيُومَانَهُ اَلْمُسْتَخْرِينَ دواكه وته كان (۲۴) وَإِنَّ وَ به دُنْيَايِ رَبِّكَ په روه رديگارت هُو هه رخوى

يَحْشُرُهُمْ كُويانده كاته وه (له مه يدانى مه حشر) إِنَّهُ وَ به دُنْيَايِ نَه وه حَكِيم ته واو كار به جينى عَلِيم ته واو زانا و ناگادار (۲۵)

وَلَقَدْ وَ به دُنْيَايِ خَلَقْنَا دروستمان كرده اَلْإِنْسُ مَرُوفٍ مِنْ لَه صَلَّصِلٍ وشكبووى قورپك مِّن لَه حَمِإٍ قوره شينه يه كى

مَسْنُونٍ (بُونگوراو) (۲۶) وَأَلْجَانَّ وَ جنوكه ش خَلَقْنَهُ خولقاندوومانه مِنْ لَه قَبْلَ پېشا مِنْ لَه نَارِ ناكړى

اَلسَّمُومُ سه موم و كونكه ر (۲۷) وَإِذْ وَ كه قَالَ گوټى رَبِّكَ په روه رديگارت لِلْمَلِكَةِ به فريشته كان إِنِّي وَ به دُنْيَايِ مِنْ

خَلِقٍ خولقينه ر و دروستكه رى بَشَرًا مَرُوفِيكَ م مِّن لَه صَلَّصِلٍ قورپكى وشك بوو مِّن لَه حَمِإٍ قورپكى رهش

مَسْنُونٍ (وينه كيشر او) (۲۸) فَإِذَا جَاكَى سَوِيَّتُهُ رِيكَ وَ پيكم كرد وَنَفَخْتَ وَ فومكرد فِيهِ تيايدا مِنْ لَه

رُوحِي رُوچه كه ى خَوْم فَقَعُوا نَه وه بكه ون لَه بُوَى سَجِدِينَ به سوژده بر دنه وه (۲۹) فَسَجَدَ نَه وه بوو -

اَلْمَلِكَةِ فريشته كان كُلُّهُمْ هه موو أَجْمَعُونَ هه مويان (-سوژده يان برد) (۳۰) إِلَّا جگه لَه إِبْلِيسَ ئيبلېس

أَبَا قبولى نه كرد أَنْ كه يَكُون - مَعَ لَه گه لَ اَلسَّجِدِينَ سوژده به ران (-بيت) (۳۱) قَالَ گوټى يَا إِبْلِيسَ نَه ى ئيبلېس

مَا لَكَ تُو چيته؟ أَلَا تَكُونُ كه- مَعَ لَه گه لَ اَلسَّجِدِينَ سوژده به ران (-نايى) (۳۲) قَالَ گوټى لَمْ أَكُنْ مِنْ نَابِى

لَا أَبْجِدُ كه سوژده به رم لِبَشَرٍ بُو مَرُوفِيكَ خَلَقْتَهُ وَ نَه وت خولقاندوه مِنْ لَه صَلَّصِلٍ قوره وشكيك مِّن لَه

حَمِإٍ قوره سوره ى مَسْنُونٍ شپوه گرتوو (۳۳) قَالَ گوټى فَأَخْرَجَ ده ده رېچوو مِنْهَا لَه وى فَإِنَّكَ دُنْيَا به تُو

رَجِيمٌ دورخاوهی و بهر دبارانکراوی (۳۴) وَإِنَّ و به دنیای علیک له سهرته اَللَّعْنَةُ له عنهت و نه فرهتی إلی بۆ یوم بۆزی

الدین سزاو پاداشت (۳۵) قَالَ گوئی رَب پهره ردیگاره فَأَنْظِرْنِي ده مۆله تم بده إلی بۆ یوم ئه و پۆزهی

يَعْنُونَ زیندووده کرینه وه (۳۶) قَالَ گوئی فَإِنَّكَ که واته دنیا به تو من له الْمُنْظَرِينَ مۆله تدراره کانی (۳۷) إلی بۆ

یوم بۆزی الْوَقْتُ کاتی الْمَعْلُوم مه علوم و زانراو (۳۸) قَالَ گوئی رَب پهره ردیگار و خاوه نم

بِمَا ئه وه به وهی (به وهی ئه وهی) أَغْوَيْتَنِي گومرا نکر دم لَا زَيْنَ ئه وه سویندې هه ر برا زینمه وه هُم بۆیان فِي له

الْأَرْضُ زهوی وَلَا أَغْوَيْنَهُمْ و سویندې هه ر گومرایان بکه م أَجْمَعِينَ گشتیان (۳۹) إِلَّا تهنه ا عِبَادُك بهنده کانت (نه ب)

مِنْهُمْ له وانیش الْمُخْلَصِينَ پاکراو و زرگارکراوه کان (۴۰) قَالَ گوئی هَذَا ئه وهیه صِرْط شاریگاییک عَلَي بۆلی من

مُسْتَقِيم راسهت و رهوان (۴۱) إِنَّ به دنیای عِبَادِي بهنده کانی من لَيْسَ نیه لَكَ بۆ تو عَلَيْهِم به سهریان ، له سهریان

سُلْطَن به لکه و ده سه لات إِلَّا مه گه ر مَنْ ئه وهی أَتَبَعَكَ دوات بکه وی مِنْ له الْغَاوِينَ گومراو و سه رلیشیواوان (۴۲)

وَإِنَّ و به دنیای جَهَنَّمَ دۆزه خ لَمَوْعُهُمْ هه ر واده پیدروایانه أَجْمَعِينَ گشتیان (۴۳) هَلَا هه یه لَو ی سَبْعَةَ حه وت

أَبْوَبٍ ده رگا لِكُلِّ بۆ گشت بَاب ده رگای مِنْهُمْ له وان جُزْءٌ به شیکی مَقْسُوم به شکراو (هه یه) (۴۴) إِنَّ به دنیای

الْمُتَّقِينَ له خودا ترس و پارێزکاره کان فِي له ، له ناو جَنَّتْ باخ و به هه شتان وَعِیُونَ و چهنده ها کانیان (۴۵)

أَدْخُلُوهَا برۆنه ناوی بِسَلَمٍ به سه لام و سه لامه تی ءَامِنِينَ به ئارامی و بی ترس (۴۶) وَنَزَعْنَا و ده رمانهینا مَا فِي له ، له ناو

صُدُّوْهُمْ سینه یان مِّنْ هه ری غِلِّ غه ل و غه ش و گری و گوریه إِخْوَنًا برایانه عَلَي له سه ر سُرِّ تهخت و قه نه فان

مُتَقِيلِينَ رَوَّهَ رَوَّو (دانیشتوون) (٤٧) لَا يَمْسُهُمْ بهریان ناکهوی فِیْهَا تَیَیْدَا نَصَبٌ ماندووی کۆشش وَمَا ونه

هُمْ ئهوانیش مِّنْهَا لَیْ بِمُخْرِجِیْنِ دهکراون (٤٨) نَبِئْ ههوالی راست و دروست بده عِبَادِیْ بهندهکانی من

أَنِّیْ بهدلنیایی من أَنَا ههرخۆم الْغَفُورُ ئهوپه‌ری لی‌بوورده ی الرَّحِیْمُ ئهوپه‌ریبه به‌زه‌ی و به‌خشندهم (٤٩) وَأَنْ و به‌راستی

عَذَابِیْ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌ی من هُوَ هه‌ر ئه‌وه الْعَذَابُ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌ی الْأَلِیْمُ زۆر به‌ ئازار (٥٠)

وَنَبِئُهُمْ و هه‌والی راست و دروستیان بدئ عَنْ له‌باره‌ی ضِیْفِ میوان ی إِبْرَاهِیْمَ (پیغه‌مبه‌ر) ئیبراهیم (٥١) إِذْ که

دَخَلُوا جی‌وونه‌ژوور عَلَیْهِ لَیْ فَقَالُوا جا گوتیان سَلَمًا سه‌لامو لی‌یْ قَالَ گوئی إِنَّا له‌راستیدا ئیمه مِّنْكُمْ له‌نگۆ

وَجِلُونَ ترساوین (٥٢) قَالُوا گوتیان لَا تَوَجَّلْ مه‌ترسه إِنَّا به‌راستی ئیمه نَبَشْرُكْ مزگینی ده‌دهینه تو بَعْلَمْ به‌ منالیکی

عَلِیْمٌ ته‌واو زانا و ئاگادار (٥٣) قَالَ گوئی أَبَشِّرُکُمُنِیْ ئایا مزگینیتان داوه پیم عَلَى سه‌رباری ئه‌وه‌ی أَنْ که

مَسْنِیْ به‌رمن که‌وتووهُ الْکَبِیْرُ گه‌وره‌ی و پیری فِیْمَ جا به‌ چی تَبَشِّرُونَ مزگینیم پنده‌دهن (٥٤) قَالُوا گوتیان

بَشْرُکَ مزگینیمان به‌تو داوه بِالْحَقِّ به‌ حه‌ق و راستی و ره‌وا ی فَلَاتُکُنْ جا- مِّنْ له‌ الْقَنِیْنِ بی‌ه‌یوایان (-مه‌به) (٥٥)

قَالَ گوئی وَمَنْ چ که‌س ی یَقْنَطُ بی‌ه‌یوا و ئاوات ده‌ی مِّنْ له‌ رَحْمَةً به‌زه‌ی و میهره‌بانی رَبِّهٔ په‌روه‌ردگاری إِلَّا جگه‌له

الضَّالُّونَ گومراو و سه‌رلێشیواوان (٥٦) قَالَ گوئی فَا جا چییه خَطْبُکُمْ مه‌سه‌له‌ گرنگه‌که‌تان أَیْهَا ئه‌ی

الْمُرْسَلُونَ نێردراو و په‌یامبه‌ره‌کان (٥٧) قَالُوا گوتیان إِنَّا به‌راستی ئیمه أَرْسَلْنَا نێردراوین إِلَى بۆ ، بۆلای

قَوْمٍ قه‌ومیک ی تُجْرِمِیْنِ تاوانبار (٥٨) إِلَّا جگه‌له ءَال بنه‌ماله‌ و شوێنکه‌وته‌ی لُوطٍ (پیغه‌مبه‌ر) لووط

إِنَّا بهدنيايى ، بهراستى ئيمه **لَنَجُوهَم** رزگاريان دهكهن- **أَجْمَعِينَ** (-ههر) ههمويان **(٥٩) إِلَّا** جگهله **أَمْرَاتُهُ** ژنهكهى

قَدَرْنَا تقديرمانكردوه **إِنَّهَا** كه ئهو **لَمِنْ** بېگومان له **الْغَيْرِينَ** بهجېماوى تۆز لينشتوانه **(٦٠) فَلَمَّا** جا كاتى **جَاءَ** هات (بۆ)

ءَال بنهماله و شوپنكهوتهى **لُوطٍ** (پېغه مبهر) لوط **الْمُرْسَلُونَ** نيردراو و پهيامبهركان **(٦١) قَالَ** گوئى **إِنِّكُمْ** لهراستى ئيوه

قَوْمٌ قهوميك ي **مُنْكَرُونَ** نهاسراو ن **(٦٢) قَالُوا** گوئيان **بَلْ** بهلكو **جِئْتُكَ** هيئناومانه بۆت **بِمَا** ئهوهى

كَانُوا ئهوان پيشان **فِيهِ** تيايدا **يَمْتَرُونَ** راراييان دهكرد **(٦٣) وَأَتَيْنَكَ** و بۆتمان هيئناوه **بِالْحَقِّ** حهق و راستى و رهوايى

وَأَنَّا و ئيمه **لَصَدِيقُونَ** ههر راستگو بووين **(٦٤) فَأَسْرَ** ئيتر بهريبخه **بِأَهْلِكَ** كهس و كارت **بِقِطْعٍ** بهپارچهپهك و بهشېك

مِنْ له **الَّذِينَ** شهو **وَاتَّبَعَ** و بكهوه دواى **أَدْبَرَهُمْ** دوواوهيان **وَلَا يَلْتَفِتْ** و ئاوهرنه داتهوه **مِنْكُمْ** لهنگو **أَحَدٌ** يهكيك

وَأَمْضُوا و برۆن **حَيْثُ** چۆن و بۆكوئى **تُؤْمَرُونَ** فرمانتان پېدهكريت **(٦٥) وَقَضَيْنَا** و يه كلامانكردوه **إِلَيْهِ** بۆيان

ذَلِكَ ئهو **الْأَمْرُ** فرمانيشت و كار **أَنَّ** كهوا **دَابِرَ** دوواوهى **هَؤُلَاءِ** ئهوانئيهى **مَقْطُوعٌ** برايتهوه **مُصْبِحِينَ** لهبهربه ياني

(٦٦) وَجَاءَ و - **أَهْلُ** خهلكى **الْمَدِينَةِ** شارهكه (-هاتن) **يَسْتَبْشِرُونَ** به شاگهشه يى **(٦٧) قَالَ** گوئى **إِنَّ** بهدنيايى

هَؤُلَاءِ ئهوانئيهى **ضَيْفِي** ميوانى منن **فَلَا تَفْضَحُون** ئابرووم مهبه ن **(٦٨) وَاتَّقُوا** بترسن و پارنيزكارين له **اللَّهِ** خودا

وَلَا تُخْزُونَ و شهرمه زارم مهكهن **(٦٩) قَالُوا** گوئيان **أَوْ** ئهى **لَمْ نَنْهَكَ** تۆمان قهدهغه نهكردوه **عَنْ** له

الْعَالِينَ خهلك و عاله مئى **(٧٠) قَالَ** گوئى **هَؤُلَاءِ** ئهوانئيهى **بَنَاتِي** كچانى منن **إِنْ** ئهگهر **كُنْتُمْ** ئيوه -

فَاعِلِينَ بكه ر ((-بوين)) **(٧١) لَعَمْرُكَ** سويند به عومرت **إِنَّهُمْ** بهدنيايى ئهوان **لَفِي** بهراستى له **سَكْرَتِهِمْ** سهرخوشى خويان

يَعْمَهُونَ کوێرانه بهناوده کهون (۷۲) فَأَخَذَتْهُمُ جا گرتی وراپیچی کرن الصَّيْحَةُ زرمه و هاواره گه وره که

مُشْرِقِينَ له گهل رۆژه لاتی (۷۳) جَعَلْنَا جا- عَلَيْهَا سه ره کانیا نمان (-کرده) سَافِلَهَا ژیره کانیا ن (سه راو ژیریانمان کردن)

وَأَمْطَرْنَا ودامانباراند عَلَيْهِم به سه ریا ن ، بۆ سه ریا ن ، له سه ریا ن حِجَارَةً چه و و به ردیک مِّن له سَجِيلٍ سیجیل (ئاگرینه به رد)

(۷۴) إِنَّ به دُنْیَايِ فِي له ذَلِكَ ئه ویا ندا هه یه لَآيَتٍ ئایهت و نیشانه ی زۆر گه وره و مه زن لِّلْمُتَوَسِّمِينَ بۆ په ندوه رگرا ن

(۷۵) وَإِنَّهَا و به دُنْیَايِ ئه ویا ن لَبَسَیْلٍ هه ر له رینگایه کی مُقِيمٍ جیگی ری دیاره (۷۶) إِنَّ به دُنْیَايِ فِي له

ذَلِكَ ئه ویا ن (هه یه) لَآيَةً به لگه و ونیشانه ی گه وره لِّلْمُؤْمِنِينَ بۆ برودارا ن (۷۷) وَإِنْ و به راستی كَان - أَصْحَابُ خه لکی

الْأَيَّكَ دئی ئایکه لَظْلِمِينَ زۆر سته مکار (-بوون) (۷۸) فَاتَّقَمْنَا جا تۆله مان سه ندوه مه مِنْهُمْ لیا ن

وَإِنَّهُمَا و به دُنْیَايِ ئه ویا ن لِيَامَامٍ له سه ر رینگایه کی- مُبِينٍ ئاشکرا (-بوون) (۷۹) وَلَقَدْ و به دُنْیَايِ كَذَّبَ -

أَصْحَابُ خه لکی الْحَجَرِ حیجر (-بروایان نه هی نا به) الْمُرْسَلِينَ نیردرا و و په یام به ره کا ن (۸۰) وَعَائِتْنَهُمْ و پیمان دا ن

ءَايَتِنَا ئایه ته کا نمان (به لگه و نیشانه و موعجیزات) فَكَانُوا ئیتر ئه ویا ن عَنَّا - مُعْرِضِينَ روویا ن وه رگی را (-لئی) (۸۱)

وَكَانُوا ئه ویا ن له رابردودا يَنْخِتُونَ دایانده تا شی مِنْ له الْجِبَالِ چی کا ن یَوْتًا خانوووانیک ءَامِنِينَ ئارام و بیترس بوون

(۸۲) فَأَخَذَتْهُمُ جا گرتی وراپیچی کرن الصَّيْحَةُ زرمه و هاواره گه وره که مُصْبِحِينَ له گهل به ره به یان (۸۳) فَأَ جا-

أَغْنَى سودی (-نه) دا عَنْهُمْ پیا ن مَّا ئه وه ی كَانُوا پیا ن یَكْسِبُونَ به ده ستیا نده هی نا (۸۴) وَمَا -

خَلَقْنَا دروستمان (-نه) کردوه السَّمَوَاتِ ئاسمانه کا ن وَالْأَرْضِ و زه و ی وَمَا و ئه وه ی يَنْهَمَا له نیتوانیا نه إِلَّا ئیلا

بِالْحَقِّ به حق و راستی و رهوایی **وَإِنَّ** و بهدنیایی **السَّاعَةِ** رۆژی قیامت **لَأَتِيَنَّ** هەر دیت

فَاصْفَحْ جا چاوپۆشی بکه و گوێیان مه دی **الْصَّفْحِ** چاوپۆشیه کی **الْجَمِيلِ** رێک و جوان **(٨٥) إِنَّ** بهدنیایی

رَبِّكَ پهروهردیگارت **هُوَ** هه رخۆی **أَخْلَقَ** هه میشه دروستکه ری **الْعَلِيمِ** تهواو زانا و ئاگاداره **(٨٦) وَلَقَدْ** و دنیابه

ءَاتَيْنَكَ بۆمانهێنای **سَبْعًا** چهوت **مِّنْ** له **الْمَثَانِي** دوودوه **وَالْقُرْءَانِ** و قورئان و کهلامی خودای

الْعَظِيمِ ئهوپه ری شکۆداری گه وه **(٨٧) لَا تَمُدَّنَّ** - **عَيْنَيْكَ** چاوه کانت (-درئیمه که وه و مه بره) **إِلَى** بۆ ، بۆلای

مَا مَتَّعْنَا ئه وهی ئیمه کردوومانه ته هۆی رابواردن **بِهِ** یی **أَزْوَاجٍ** جوړه که سانیک **مِّنْهُمْ** له وان **وَلَا تَحْزَنْ** و خه م مه خو

عَلَيْهِمْ لێیان **وَأَخْفِضْ** و نزم بکه وه **جَنَاحَكَ** باله کانی **لِلْمُؤْمِنِينَ** بۆ برواداران **(٨٨) وَقُلْ** و بلی **إِنِّي** بهدنیایی منم

أَنَا من **النَّذِيرِ** ترسینه ری **الْمُبِينِ** پۆن که ره وه و ئاشکرا **(٨٩) كَا** هه رچۆن **أَنْزَلْنَا** دامانبه زاند **عَلَى** له سه ره

الْمُقْتَسِمِينَ به شهبه شکه ران **(٩٠) الَّذِينَ** ئه وان ه ی **جَعَلُوا** - **الْقُرْءَانِ** قورئان و کهلامی خودایان (کردبووه)

عِضِينَ به شهبه ش و پارچه پارچه **(٩١) فَوَرَبِّكَ** جا سویند به پهروهردیگارت **لَنَسَنَّهُمْ** بهدنیایی ئیمه پرسیار ده که یں له

أَجْمَعِينَ گشتیان **(٩٢) عَمَّا** ده رباره ی ئه وه ی **كَانُوا** پێشان **يَعْمَلُونَ** ده یانکرد **(٩٣)**

فَأَصْدَعْ جا به کلابکه وه و جیا جیا بکه وه (ئاشکرا بکه) **بِمَا** به وه ی **تُؤْمَرُ** فه رمانت پێده کری **وَأَعْرِضْ** و پشت بکه **عَنْ** له

الْمُشْرِكِينَ موشریک و هاوبه شدانه ران **(٩٤) إِنَّا** بهدنیایی ، به راستی ئیمه **كَفَيْنَاكَ** بۆ تۆ به سسین له راست

الْمُسْتَزِينَ گالته پێکه ران **(٩٥) الَّذِينَ** ئه وان ه ی **يَجْعَلُونَ** داده نین **مَعَ** له گه ل **اللَّهِ** خودا **إِلَٰهًا** په رستراوێکی **ءَاخِرَ** دیکه

فَسَوْفَ نُبَيِّنُ لَهُ آيَاتِهِ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ دهزانن (٩٦) وَلَقَدْ وَهَبْنَا لَيْسَ وَهَبْنَا نَعْلَمُ نَعْلَمُ دَهْزَانِن أَنْكَ كَهْوَ تَوَّ يَضِيقُ تَهْنُكَ دَهْجِ

صَدْرُكَ سینگ و دَلَّت بِمَا بهوهی يَقُولُونَ ئهوان دهیلین (٩٧) فَسَبِّحْ ئیتر تهسبیحات بکه به

بِحَمْدٍ به سوپاسگوزاری و حمد و سهنای رَبِّكَ پهروهردیگارت وَكُنْ و - مِّنْ لِّهِ السَّجِدِينَ سوژدهبهران (-به) (٩٨)

وَأَعْبُدْ و بپهسته رَبِّكَ پهروهردیگارت حَتَّى تَاكُو يَأْتِيكَ بَوْتَ دَيْتِ الْيَقِينِ یهقین (مهړگ) (٩٩)

سُورَةُ النِّحْلِ سورهتی النحل

بِسْمِ بَهْناوِی اللَّهُ خُودَا الرَّحْمَنِ ئهوپهړی میهرهبان وبه بهزهپی (ناوېکی پروژی خودایه)

الرَّحِيمِ ئهوپهړی بهخشنده (ناوېکی پروژی خودایه)

أَنَّا وَاهَات أَمْرٌ فَهْرَمَانِی اللَّهُ خُودَا فَلَا تَسْتَعْجِلْهُ جَا پهلای لیمهکهن سُبْحَنَهُ پَکِی و بیگهردی بوئهو

وَتَعَالَى و زورپهړوز و گهوره و بلندتره عَمَّا لَهْوهی يُشْرِكُونَ هاوَل و هاوبهشی بۆدادهنن (١) يَنْزِلُ -

الْمَلَكَةِ فَرِيشْتَهْكَان (-دادهبهزینئ) بِالرُّوحِ به رُوح و سروش مِّنْ لِّهِ أَمْرِهِ فَهْرَمَانِی خَوِی عَلٰی بهسهَر مِّنْ ئهوهی

يَشَاءُ ئهوَ بیهوئیت مِّنْ لِّهِ عِبَادِهِ بهندهکانی أَنْ كِهْ أَنْذِرُوا بترسینن و بیداربکه نهوه که أَنَّهُ بَهْدَلْنِیَی ئهوه لَا نِیْه

إِلَهُ هَيْجُ خُوداوپه رستراویک إِلَّا جگه له أَنَا مِنْ فَاتَّقُونَ جا لَیم بترسن و پاریزکار بن لَیم (۲) خَلَقَ به دیهیناوه و دروستیکردوه

السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ وَ زهوی بِالْحَقِّ به حهق و راستی و رهوایی تَعَلَى پیرۆز و گهوره و بلندتره عَمَّا لهوئی

يُشْرِكُونَ هاوئل و هاوبهش دادهنن (۳) خَلَقَ به دیهیناوه و دروستیکردوه الْإِنْسَانَ مَرُوفٌ مِنْ له نُطْفَةٍ تنۆکیک

فَإِذَا هَر ئه وهنده هُوَ وَ خَصِيمٌ دوژمنیکی مُبِينٌ دیار و ئاشکرایه (۴) وَالْأَنْعَمُ و مهر و مالات و ئازهلانی

خَلَقَهَا خولقاندوه و دروستکردوه لَكُمْ بۆتان فِيهَا تیادایه دِفءٌ گهری وَمَنْفَعٌ و چهن دین سوود وَمِنْهَا و لهوئی

تَأْكُلُونَ دهخون (۵) وَلَكُمْ وَ بۆ ئیوه فِيهَا - جَمَالٌ جوانی (-تیادایه) حِينَ ئه و کاتهی

تُرِيحُونَ ئیواره (له له وه رگاکان) ده یانهیننه وه وَحِينَ وَ ئه و کاتهی تَسْرَحُونَ به یانیان ده ریاند هه کن (۶) وَتَجَلَّ وَ هله ده گریت

أَثْقَالَكُمْ باره کانتان إِلَى بۆ بَلَدٌ شار و خاکیکی لَمْ - تَكُونُوا ئیوه بی شان (-نه) بُلْغِيه ده گه یشتی إِلَّا مه گهر

بِشَقٍّ به ناره حه تیه کی زوری الْأَنْفُسِ نه فس و که سه کان إِنَّ به دنیایی رَبَّكُمْ پهروه ریگارتان لَرُؤْفٌ هه ر زور به سۆز و

رَّحِيمٌ ئه و په ری میهره بان و به به زه ییه (۷) وَالْخَيْلِ وَ ئه سپ وَالْبِغَالِ وَ هیستر وَالْحَمِيرِ وَ گویدرئ لَتَرْكَبُوهَا تا سوریان بن

وَزِينَةٍ وَ زینه ت و جوانیه وَيَخْلُقُ وَ دروستی ده کات مَا لَا تَعْلَمُونَ شتانیکی ئیوه نایزانن (۸) وَعَلَى وَ بۆلای اللَّهُ خُودا یه

قَصْدٌ راسته السَّبِيلِ ریگا وَمِنْهَا وَ له وانیش هه یه جَائِزٌ خواروخچ وَلَوْ وَ ئه گهر شَاءَ بیویستبا لَهْدَكُمْ به دنیایی رینموونی ده کردن

أَجْمَعِينَ گشتتان (۹) هُوَ هه ر ئه وه الَّذِي ئه وهی أَنْزَلَ دایه زاند مِنْ له السَّمَاءِ ئاسمانه وه مَاءٌ ئاویک لَكُمْ بۆ ئیوه هه یه

مِنْهُ لِي شَرَابٌ خواردنه وه و شه رابیک وَمِنْهُ وَ لهویش شَجَرٌ دارودره ختانیکی فِيهِ تیایدا تُسِيمُونَ ده له وه رینن (۱۰)

يُنَبِّتُ شَيْئَ دَهَكَاتٍ لَكُمْ بُوْتَانٍ بِهِ يَبِيّ الزَّرْعِ كَشْتَوَكَالَ وَالزَّيْتُونِ وَزَهَيْتُونٍ وَالنَّخِيلِ وَدَارْخُورِمَا وَالْأَعْنَبِ وَجَوْرَهَا تَرِي

وَمِنْ وَ لَهُ كُلِّ هَمُووِ اَلْثَمَرُتِ بَهْرُوبُومَانِ اِنَّ بَهْدَنْيَايِ فِي لَهُ ذَلِكَ ئَهْوِيَانِ (هَهِيَه) لَايَةِ نِيْشَانَهْگَهْلِيْكَ زُوْرَ لِقَوْمِ بُوْقَهْوَمِي

يَتَفَكَّرُوْنَ يَبْرِيْكَهَنْهَوَه (١١) وَسَخَّرَ وَ رَهْخَسَانْدُووِيَهْتِي وَ دَهْسْتَهْبَهْرِي كَرْدَوَه لَكُمْ بُوْتَانِ اَيَّلِ شَهْوِ وَالنَّهَارِ وَ بُوْزْگَارِ

وَالشَّمْسِ وَ بُوْزْ وَالْقَمَرِ مَانْگِ وَ وَالنُّجُوْمِ وَ ئَهْسْتِيْرَهْكَانِ مُسَخَّرَتِ رَهْخَسِيْئَرَاوِ وَ ژِيْبَارْكَرَاوِ نِ بَأْمَرِيَهْ بَهْفَهْرَمَانِي ئَهْوِ

اِنَّ بَهْدَنْيَايِ فِي لَهُ ذَلِكَ ئَهْوِيَانِ (هَهِيَه) لَايَتِ بَهْلَگَه وَ نِيْشَانَهْیِ زُوْرَ گَهْوَرَه وَ مَهْزَنِ لِقَوْمِ بُوْقَهْوَمِي يَعْقِلُوْنَ تِيْبِگَهْنِ وَ پِيْڭَهْنِ

(١٢) وَمَا وَئَهْوَهِي ذَرَأً دُرُوسْتِيْكَرْدَوَه لَكُمْ بُوْتَانِ فِي لَهُ الْأَرْضُ زَهْوِي مُخْتَلِفًا جِيَاوَازَه اَلْوَنُهُ جُوْرَ وَ رَهْنِگِي اِنَّ بَهْدَنْيَايِ

فِي هَهِيَه لَهُ ذَلِكَ ئَهْوِيَانِ لَايَةِ نِيْشَانَهْيَهْكِ زُوْرَ گَهْوَرَه وَ مَهْزَنِ لِقَوْمِ بُوْقَهْوَمِي يَذْكُرُوْنَ هَهْرَ يَادِي خُودَا بَكَهَنْهَوَه وَ پَهْنْدُوَهْرَبْگَرَنِ

(١٣) وَهُوَ وَ هَهْرَ ئَهْوُخُوْیِ اَلَّذِي ئَهْوِ زَاتَهِيَهْ كَه سَخَّرَ رَهْخَسَانْدُووِيَهْتِي وَ دَهْسْتَهْبَهْرِي كَرْدَوَه اَلْبَحْرُ دَهْرِيَاكَانِ لِنَا كُلُوْا تَا بَخُوْ

مِنْهُ لِيْ لَحْمًا گُوْشْتِيْكَ طَرِيًّا تَهْرَ وَ تَاَزَه وَتَسْتَخْرِجُوْا وَ دَهْرِيْهِيْنِ مِنْهُ لِيْ حَلِيَّةَ خَشَلِ وَ خَوَانْكَارِي تَلْبَسُوْنَهَا لَهْبَهْرِيَانِ دَهْكَهْنِ

وَتَرِي وَ دَهْبِيْنِي اَفْلَاكَ كَهَشْتِيْ مَوَآخِرِ ئَاوَدَهْبَرَنِ فِيْهَ تِيَايِدَا وَلِتَبْتَغُوْا وَ تَابْخَوَازَنِ مِنْ لَهُ فَضْلِيْهَ زِيْدَهْ بَهْخَشْشِي ئَهْوِ

وَلَعَلَّكُمْ وَ بَهْلُكُو ئِيَوَه تَشْكُرُوْنَ سُوْپَاسْگُوْزَارِي بَكَهْنِ (١٤) وَالْقَى وَ دَايِنَا فِي لَهْنَاوِ الْأَرْضُ زَهْوِي

رُوسِي ئُوْقَرَهْبَهْخَشِ وَ چَهْسِيْئَهْرَانِيْكَ (كِيَوَهْكَانِ) اَنْ نَهْكَا نَمِيْدَ بَهْهَزِيْ بِكُمْ پِيْتَانِ وَأَنْهَرَا وَ گَهْلِيْكَ رُوْبَارَانِ وَسُبُلَا وَ رِيْچَكَهْگَهْلِيْكَ

لَعَلَّكُمْ بَهْلُكُووِ ئِيَوَه تَهْتَدُوْنَ رِيْ رَاسْتِ بَدُوْزْنَهْوَه وَ بَگَرْنَهْبَهْرِ (١٥) وَعَلَّمْتُ وَ گَهْلِيْكَ نِيْشَانَهْ وَبِالنَّجْمِ وَ بَهْ ئَهْسْتِيْرَانِ

هُمْ ئَهْوَانِ يَهْتَدُوْنَ رِيْئِمُووِي وَ هَرْدَهْگَرَنِ وَ رَاسْتَهْرِيْ دَهْبَنِ (١٦) أَفْنِ ئَهْوَهِي يَخْلُقُ دُرُوسْتِيْ دَهْكَاتِ وَ بَهْدِيْدَهْهِيْئِي

کُنْ وَهَكَاهُوهِيَه لَا - يَخْلُقْ دروست(-نا) کات أَفَلَا تَذَكَّرُونَ تايَا بيرناکه نهوه و په ند وه رناگرن (۱۷) وَإِنْ وَه گهر

تَعُدُّوا بژميرن نِعْمَةً نازو نيعمه تي اللَّهُ خدا لَا تُخْصُوها سهر ژميريشتان پيناكړي إِنَّ به د نيايي اللَّهُ خدا

لَغُفُورٌ ههر زور ليبورده ي رَحِيمٌ تهوپه پري ميه ره بان وبه به زه ييه (۱۸) وَاللَّهُ وَخودا يَعْلَمُ ده زاني

مَا تُسْرُونَ تهوه ي به نه يني ده يکه ن وَمَا وَهوه ي تَعْلَنُونَ ئاشکرای ده که ن (۱۹) وَالَّذِينَ وَهوانه ي

يَدْعُونَ ده په رستن و هاوارده که ن مِنْ لَه دُونَ غه پري اللَّهُ خدا لَا يَخْلُقُونَ به ديناه يني شَيْئًا هيچ شئي وَهُمْ وَهوان خويان

يُخْلِقُونَ ده خولقي ندرين و دروست ده کرين (۲۰) أَمْوَتٌ مردووگه ليکن غَيْرَ نا أَحْيَاءٌ زيندوون وَمَا وَ-

يَشْعُرُونَ هه ستيش(-نا) که ن أَيَّانَ که ي ه يَبْعَثُونَ زيندوو ده کرينه وه (۲۱) إِلَهُكُمْ په رستراو و خودای ئيوه

إِلَهُ خوداو په رستراو يکه وَحِدٌ يه ک و تاک فَالَّذِينَ وَهوانه ي لَا يُؤْمِنُونَ بروا ناه يني بِالْآخِرَةِ به رږڅي دواي قُلُوبُهُمْ دله کانيان

مُنْكَرَةً نكوليكاره وَهُمْ وَهوان مُسْتَكْبِرُونَ خو به زلزانن (۲۲) لَا جَرَمَ گوماني تيا نيه أَنَّ بيگومان ههر اللَّهُ خدا يَعْلَمُ ده زاني

مَا يُسْرُونَ تهوه ي ده يشارنه وه و په نهاني ده که ن وَمَا وَهوه ي يَعْلَنُونَ ئاشکرای ده که ن و ده ريديخن إِنَّهُ به د نيايي تهو

لَا يَحِبُّ خو شى ناو يت الْمُسْتَكْبِرِينَ خو زلکار ه کان (۲۳) وَإِذَا وَه گهر قِيلَ گوترا هُم پييان مَاذَا چي أَنْزَلَ دابه زاندوه

رَبُّكُمْ په روه ريگارتان قَالُوا گوتيان أَطْطِيرُ ته فسانه گه لي الْأَوَّلِينَ پيشينه کان (۲۴) لِيَحْمِلُوا تا هه لگرن

أَوْزَارَهُمْ گوناح و تاوانه کانيان كَامِلَةً به تهواوي يَوْمَ رږڅي

الْقِيَمَةِ قيامه ت (هه لسانه وه له گوړه کان و به پاوه ستان له مهيداني مه حشر) وَمِنْ وَه له أَوْزَارَ تاوان و گوناحي الَّذِينَ تهوانه ي

يُضِلُّونَهُمْ گومرايان ده‌که‌ن بَغِيرَ به‌یِ عِلْمٍ زانست و زانیارییه‌ک اَلْاَسَاءَ ئای که خراپه مَا يَزُرُونَ نه‌وتاوان و باره‌ی هه‌ئیده‌گرن

(۲۵) قَدْ به‌دلنیاپی مَكْرَ پیلانریژیانکرد اَللّٰیْنِ نه‌وانه‌ی مِنْ له قَبْلِهِمْ پِیش نه‌وان (-بوون) فَاتَى جا چوو- اَللّٰهُ خودا

بَنِيْنِهِمْ بونیادی نه‌وانی مِنْ له اَلْقَوَاعِدِ بنکه‌کانیه‌وه (-هینا ده‌ره‌وه) نَفَرَ نه‌وساکه داته‌پی و پِما عَلَیْهِمْ به‌سه‌ریان

اَلسَّقْفِ سه‌قف و بنمیچ مِنْ له فَوْقِهِمْ سه‌سه‌ریان وَاَتَتْهُمْ و بۆیان هات اَلْعَذَابِ عه‌زاب و نه‌شکه‌نجه مِنْ به

حَيْثُ جوړیک و له‌شوئینیک لَا يَشْعُرُوْنَ هه‌ستی پینه‌که‌ن (۲۶) ثُمَّ پاشان یَوْمَ رۆژی

اَلْقِيَمَةِ قیامه‌ت (هه‌لسانه‌وه له‌گۆره‌کان و به‌پاوه‌ستان له‌مه‌یدانی مه‌حشر) يُخْرِجُهُمْ ریسوا و شه‌رمه‌زاریان ده‌کات وَيَقُولُ و ده‌ئێ

اَيْنَ له‌کوئیه شُرَكَاءِي هاوبه‌ش شه‌ریکه‌کانم؟! اَللّٰیْنِ نه‌وانه‌ی كُنْتُمْ ئیوه‌ پِیشان تَشْقُونَ -

فِيْهِمْ له‌وان (-لایه‌نگری و دووبه‌ره‌کیتان ده‌کرد) قَالَ و- اَللّٰیْنِ نه‌وانه‌ی اُوتُوا پِیاندرابوو اَلْعِلْمِ زانین و زانست (-گوتیان) اِنَّ به‌پاستی

اَنْخَرِيْ شه‌رمه‌زاری و ریسوایی اَلْيَوْمِ ئیمروُ وَالسَّوْءِ و خراپه عَلٰی بۆ سه‌ر اَلْكُفْرِيْنَ کافره‌کان ه (۲۷) اَللّٰیْنِ نه‌وانه‌ی

تَوَفَّاهُمْ - اَلْمَلٰٓئِكَةُ فریشته‌کان (-ته‌واویان ده‌که‌ن و گیانیان ده‌کیشن) ظَالِمِيْ سته‌مکاری اَنْفُسِهِمْ خۆیان ن فَالْقَوَا جا داده‌نین

اَلسَّلَامِ ملکه‌چی و ته‌سلیم بوون مَا كُنَّا ئیمه‌ پِیشان نه‌مان نَعْمَل ده‌کرد مِنْ (هیچ) سَوَّءٍ خراپه‌یه‌ک بَلٰی به‌ئێ اِنَّ به‌دلنیاپی

اَللّٰهُ خودا عَلِيْمٌ ته‌واو زانا یه بِمَا به‌وه‌ی كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ پِیشان ده‌تانکرد (۲۸) فَادْخُلُوْا جا برۆنه‌ ناو اَبْوَبِ ده‌رگا ی

جَهَنَّمَ دۆزه‌خ خُلِدِيْنَ هه‌تاهه‌تایی ماوه‌ن فِيْهَا تیایدايه فَلَبِثْس ئای که خراپترینه مَثْوٰی مال و جیگی

اَلْمُتَكَبِّرِيْنَ خۆ به‌زل دانه‌ره‌کان (۲۹) وَقِيلَ و گوترا لِلّٰیْنِ به‌نه‌وانه‌ی اَتَقْوَا له‌خودا ترسان و پاریزیکاریانکرد مَاذَا چی

أَنْزَلَ دایبه زاندوه رَبُّكُمْ پهروه ردیگارتان قَالُوا گوتیان خَيْرًا چاکه و خَيْرٌ (یک) الَّذِينَ بُوْءَوه انهي أَحْسَنُوا چاکیان کردوه فِي له

هَذِهِ ټهو الدُّنْيَا دونه يه حَسَنَةً چاکترین (شوئین و پاداشت هه يه) وَلَدَار و به دُنْيَا ي مَالِي الْأَخِرَةِ دواي خَيْرٌ چاکتر ه

وَلَنِعْمَ و به راستی پر نیعمه ت و با شترینه دَار مَالِي الْمُتَّقِينَ له خودا ترس و پارنیزکاره کان (۳۰) جَنَّت باخ و به هه شتی

عَدَن ټه ددن و نه بړاوه ي هه تاهه تا ي یدْخُلُونَهَا ده چنه ناوی تَجْرِي - مِنْ له تَحْتَهَا ژیریدا (-تیده په رې) الْأَنْهَرُ روبره کان

لَهُمْ بُوْيان هه يه فِيهَا تیایدا مَا يَشَاءُونَ هه ر شتیک بیان ه ویت كَذَلِكَ ټاوا يَجْزِي - اللَّهُ خودا (-پاداشت ده داته وه)

الْمُتَّقِينَ له خودا ترس و پارنیزکاره کان (۳۱) الَّذِينَ ټه وانه ي تَوَفَّيْهُمْ ته وایان ده کات الْمَلَائِكَةُ فریشته کان طَيِّبِينَ چاک و پاکانه

يَقُولُونَ ټه وانه ده ټین سَلَام بَيْت عَلَیْكُمْ لیتان اَدْخُلُوا بَرْوْنه ناو الْجَنَّةَ به هه شت بِمَا به وه ي كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ پېشان ده تانکرد

(۳۲) هَلْ ټایا يَنْظُرُونَ ټه وانه چاوه وړانده کهن إِلَّا شتی جگه له اَنْ ټه وه ي که تَأْتِيَهُمْ بُوْيان بَيْت الْمَلَائِكَةُ فریشته کان اَوْ يان

يَأْتِي بَيْت اَمْرَ فره مانی رَبِّكَ پهروه ردیگارت كَذَلِكَ ټاویان فَعَلَ کرد الَّذِينَ ټه وانه ي مِنْ له قَبْلِهِمْ پېش ټه وانه (بوون)

وَمَا و- ظَلَمَهُمْ سته می لیان (-نه) کرد اللَّهُ خودا وَلَكِنْ به لَام کَانُوا ټه وانه پېشان اَنْفُسَهُمْ له خویان

يَظْلِمُونَ زولم و سته میان ده کرد (۳۳) فَأَصَابَهُمْ جا به ریانکه ووت سَيِّئَات خراپه کانی مَا عَمِلُوا ټه وه ي کر دیان وَحَاق و گیربوو

بِهِمْ لیان مَا ټه وه ي کَانُوا ټه وانه پېشان بِهِ - يَسْتَهْزِءُونَ گه مه و گالته یان ده کرد (-یچی) (۳۴) وَقَالَ و- الَّذِينَ ټه وانه ي

أَشْرَكُوا هاو به شیان دانا و موشریک بوون (-گوتیان) لَوْ ټه گهر شَاءَ - اللَّهُ خودا (-ویستبای) مَا عَبَدْنَا نه مانده په رست مِنْ -

دُونِهِ بېجگه (-له) و مِنْ (هیچ) شَيْء شتیک تَحْن ټیمه وَلَا اَبَاؤُنَا و نه باب و با پیرانی شمان

وَلَا حَرَمَنَا و حەرام و قەدەغەشمان نەدەکرد **مِنْ** - **دُونِهِ** بێجگە (-له) و **مِنْ** هیچ **شَيْءٍ** شتێ **كَذَلِكَ** ئاوا یان **فَعَلَ** کرد

الَّذِينَ ئەوانەى **مِنْ** لە **قَبْلِهِمْ** پێش ئەوان (بوون) **فَهَلْ** جا ئایا **عَلَى** هەیه لە سەر **الرُّسُلِ** پێغەمبەران **إِلَّا** شتێک جگە لە

أَلْبَلَّغَ ڕاگەیاندى **الْمُؤْمِنِينَ** پۆن و دیار (٣٥) **وَلَقَدْ** و بەدنیایى **بَعَثْنَا** ڕەوانمانکرد **فِي** لەناو **كُلِّ** هەموو **أُمَّةٍ** ئوممەت و گەلیک

رَسُولًا پەيامبەرێک **أَنْ** کەوا **أَعْبُدُوا** بپەرستن **اللَّهُ** الله **وَأَجْتَنِبُوا** و خو دووربگرن لە **الطُّغُوتِ** طاغوت (پەرستراوانى تر)

فَنُفِثَ جا لەوان هەیه **مَنْ** ئەوەى **هَدَى** - **اللَّهُ** خدا (-هیدایەتی داوه) **وَمِنْهُمْ** لەوان **مَنْ** ئەوەى **حَقَّتْ** چەسپا و سەپا

عَلَيْهِ بەسەرى **الضَّلَالَةِ** گومراى **فَسِيرُوا** جا بپۆن و بگەڕێن **فِي** لە **الْأَرْضِ** زەوى **فَانْظُرُوا** تەمەشا بکەن و تێراییمین **كَيْفَ** چۆن

كَانَ بوو **عُقْبَةَ** سەرئەنجامى **الْمُكْذِبِينَ** بەدرۆدانەر و بێڕوايان (٣٦) **إِنْ** ئەگەر **تَحْرُصَ** سووریش بیت **عَلَى** لەسەر

هَدَاهُمْ ڕێنمونیکردنیا **فَإِنَّ** ئەوه بەراستی **اللَّهُ** خدا **لَا يَهْدِي** ڕێنموونی ناکات **مَنْ** ئەوەى **يُضِلُّ** وێڵ و گومراى بکات **وَمَا** ونیه

لَهُمْ بۆئەوان **مَنْ** (هیچ) **نَصْرِينَ** سەرخەر و پشتیوانانیک (٣٧) **وَأَقْسَمُوا** و سوێندیان خوارد **بِاللَّهِ** بەخودا **جَهْدَ** بەوێهەرى

أَيُّمُهُمْ سوێندخواردنیا **لَا يَعْثُ** - **اللَّهُ** خدا (-زیندووناکاتهوه) **مَنْ** ئەوەى **يَمُوتُ** دەمریت **بَلَى** بەئێ (زیندوو دەکاتهوه)

وَعَدًا بەئێن و پەیمانیکە **عَلَيْهِ** لەسەر خودایە **حَقًّا** ھەقە و راستیە **وَلَكِنْ** بەلام **أَكْثَرُ** زۆربەى **النَّاسِ** خەلک **لَا يَعْلَمُونَ** نازانن

(٣٨) **لِيُبَيِّنَ** تا پۆن بکاتهوه **لَهُمْ** لۆیان **الَّذِي** ئەوەى **يَخْتَلِفُونَ** ناتەبەبیان دەکرد **فِيهِ** تیایدا **وَلِيَعْلَمَ** و تا بزائن **الَّذِينَ** ئەوانەى

كَفَرُوا کوفریانکردو برۆیان نەهینا **أَنَّهُمْ** کە بەراستی ئەوان **كَانُوا** جارەن- **كَذِبِينَ** درۆزن (-بوون) (٣٩) **إِنَّمَا** لەراستیدا -

قَوْلُنَا ووتەى ئێمە **لِشَيْءٍ** بۆ شتێ **إِذَا** کاتێ **أَرَدْنَاهُ** بمانهویت **أَنْ** (-هەر) ئەوهندهیه کە **نَقُولُ** - **لَهُ** یێ (-دەڵێین) **كُنْ** ببه

فَيَكُونُ ئِثْرَ يَهْ كَسَر دَه بَيْت (٤٠) وَالَّذِينَ هَاجَرُوا كَؤْچيانكردوه فِي لَه پېنناو اَللّهُ خُودا مِنْ لَه بَعْد دَوای

مَا ظَلَمُوا هَوای سته میان لیکرا لَنْبُوْتَهُمْ هَوه به دُنْیای جینشین و جیگیریان ده کهین فِي لَه الدُّنْیَا دُونیا حَسَنَةً به چاکی

وَلَا جَر و بنگومان پاداشتی الْآخِرَةِ رَوژی دوابی اُكْبَر گه وره تره لَو ته گهر کَانُوا پِيشتر يَعْلَمُونَ بیانزانبا (٤١) الَّذِينَ هَوانهی

صَبَرُوا دانیان به خُوداگرت و ئارامیانگرت وَعَلَى و ههر به رَبِّهِمْ په روه ردگاریان يَتَوَكَّلُونَ پشتده به ستن (٤٢) وَمَا و -

أَرْسَلْنَا نَیْمه ره وائمان (-نه) کرد مِنْ لَه قَبْلِكَ پِيش تَو إِلَّا جگه له رَجَالًا پیاوانیک نُوحِي سَرووش ده کهین إِلَيْهِمْ بُوَیان

فَسَلُّوا جا پرسیار بکهن له أَهْل کَهس و کاری الذِّكْر یادخه ره وه که (قورئان) إِنْ ته گهر کُنْتُمْ ئیوه پِيشتر لَا تَعْلَمُونَ نه تانزان بییت

(٤٣) بِالْبَيِّنَاتِ به به لگه ی روون و ئاشکراو موعجزات وَالزُّبُر و کیتابی ئاسمانی وَأَنْزَلْنَا و دامانبه زانند إِلَيْكَ بَوْتُو

الذِّكْر یادخه ره وه که (قورئان) لَتَبَيِّنَ تا رَوْن و ئاشکرا بکهیت لِلنَّاسِ بَو خه لک مَا نُزِّل هَوای دابه زئیراوه إِلَيْهِمْ بُوَیان

وَلَعَلَّهُمْ و به لکو هوان يَتَفَكَّرُونَ بیربکه نه وه (٤٤) أَفَأَمِنَ ئایا متمانه دار و دُنْیای بوون الَّذِينَ هَوانهی مَكْرُوا پیلانیانگیزیان کرد

الْسَّيِّئَاتِ خراپه کان أَنْ که يَخْشَفُ - اَللّهُ خُودا بِهِمْ -- الْأَرْض عارد (-به وان - بباته خواری و بیانخاته ژیرعار) أَوْ يان

يَأْتِيَهُمْ بُوَیان بَیْت الْعَذَاب عه زاب و ته شکه نجه یه ک مِنْ به حَيْث جَوْرِيک و له شوینیک لَا يَشْعُرُونَ ههستی پینه کهن (٤٥)

أَوْ يان يَأْخُذُهُمْ رايانپيچي فِي لَه کاتی تَقْلِبُهُمْ گه رانیان فَمَا جا- هُم هوان بِمُجْزِينَ دهسته وه سانکه ر (-نینه) (٤٦) أَوْ يان

يَأْخُذُهُمْ رايانپيچيان بکات عَلَى له سهر تَخَوُّف ترس لیبوون فَإِنَّ هَوه به راستی رَبُّكُمْ په روه ردیگارتان لَرُؤْف ههر زور به سوژی

رَّحِيم زور میهره بان وبه به زه ییه (٤٧) أَوْ ئایا لَمْ يَرَوْا نه یانروانیه إِلَى بَو مَا هَوای خَلَق به دیهیناوه و دروستیکردوه

اللهُ خودا مِنْ لَههر شَيء شَتِيك يَتَفَيَّوْا لادَهكهوَي ظِلَّلُهُ سَيِّبَهَرهكهَي عَنْ لَهلاي اَلْيَمِينِ رَاسَت وَالشَّمَائِلِ و چهپ

سَجْدًا بهدهم كِرَنوْشهوه لِّلَّهِ بُوْ خودايه وَهُمْ وَ تَهوان دُخِرُون ملكهچ وزهليلن (٤٨) وَلِلَّهِ وَ ههر بُوْ خودا يَسْجُدُ سوژده دهبات

مَا فِي تَهوهي له اَلسَّمَوَاتُ ئاسمانهكان وَمَا وَ تَهوهي فِي لَهناو اَلْأَرْضُ زهويديايه مِنْ له دَابَّةٌ زيندهوهري

وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَ فريشتهكان وَهُمْ وَ تَهوان لَا يَسْتَكْبِرُونَ خُوْ بهگهوره دانانين (٤٩) يَخَافُونَ دهترسن له رَبِّهِمْ پهروهردگاريان مِنْ له

فَوْقَهُمْ سهر سهريان وَيَفْعَلُونَ وَ جَيِّبهجيدهيكهن مَا يَوْمُرُونَ ههرچي فهريمانيان پَيدهكريت (٥٠) وَقَالَ وَ -

اللهُ خودا (-گوئي) لَا تَخْذُوا دامهنيَن اِلٰهِيْنَ - اَتَيْنَ دوو (-پهريستراوان) اِنَّمَا لَهراستيدا تهنها هُو تَهوه اِلٰهُ خوداو پهريستراويكي

وَحِدًا تَاكه فَاِيُّ جَاههر لهمن فَاَرَهَبُونَ بترسن و سامگرتنه بن (٥١) وَلَهُ وَ ههر هي تَهوه مَا فِي تَهوهي لهناو

اَلسَّمَوَاتُ ئاسمانهكان وَ اَلْأَرْضُ وَ زهوي دايه وَلَهُ وَ ههر هي تَهوه اَلدِّينِ دين و ملكهچي وَاصِبًا بهبهردهوامي و دانهبراوي

أَفْغَيْرَ ثايا له شَتِي جگهله اللهُ خودا تَتَّقُونَ دهترسن و پاريزكاري دهكهن (٥٢) وَمَا تَهوهي بِكُمْ بهئيوهيه مِنْ له

نِعْمَةً نَاز وَ نيعمهتي فَمِنْ تَهوه له اللهُ خوداوه يه ثُمَّ پاشان إِذَا تَهگهر مَسْكُم - اَلضَّرَّ زياننيكتان (-بهركهوت)

فَالِيَه تَهوه ههر بُوْلاي تَهو تَجْرُونَ هاوارو پارانهوه بهرزدهكهنهوه (٥٣) ثُمَّ پاشان إِذَا تَهگهر كَشَفَ لايدا

اَلضَّرَّ زهرو زيانهكه عَنكُمْ لَيَّتَان إِذَا ههر تَهوهنده فَرِيقَ كُؤمهلي مِّنْكُمْ له ئيوه بَرِّبِهِمْ بُو پهروهردگاريان

يُشْرِكُونَ هاوَهْل و هاوبهش دادهنين (٥٤) لِيَكْفُرُوا دهبا كوفر بكهن بِمَا بهوهي اٰتَيْنٰهُمْ پيمان داون

فَتَمَتَّعُوا ئيتر با رابوئين فَسَوْفَ تَهوه لهداهاوَو تَعْلَبُونَ دهزانن (٥٥) وَيَجْعَلُونَ وَ دادهنين لِمَا بُو تَهوهي

لَا يَعْلَمُونَ نَاصِيَةً بَشِيكٍ مِمَّا لَهْوِي رَزَقْنَهُمْ يَتِمَّانَدَاوَن لَه رِزْق و رُوزِي تَالله سونيند به الله (والله)

لَتُسَلَّنْ هه رپرسيارتان ليده كرئيت عَمَّا لَهْوِي كُنْتُمْ نِيوه پيشان تَفْتَرُونَ هه تاننده به ست له درويان (٥٦)

وَيَجْعَلُونَ و دادهنين لله بؤ خوداي الْبَنَتِ كچان سَبَحْنَهُرُ پاكي و بيگهردي بؤئهو وَلَهُمْ و بؤ خوشيان مَّا لَهْوِي

يَشْتَهُونَ حهزي ليده كه ن (٥٧) وَإِذَا وَتَه گهر بَشَرِ مَرْكِيْنِي درَا به أَحَدُهُمْ يه كيكيان بِالْأُنْثَى به كچ ظَلَّ -

وَجْهَهُرُ رِووي مُسَوِّدًا رَه شهه لگه راو (-ده ميئي) وَهُوَ و تَهو كَظِيمٍ پرخه م و خه فته ت (ده بي) (٥٨)

يَتَوَرَّى خۆده شارئته وه مِّنْ لَه الْقَوْمُ خه لك مِّنْ لَه سُوءِ خرابه ي مَّا بَشَرِ تَهْوِي مَرْكِيْنِي درَا وه يِهَ يِي

أَيْمِسْكُهُرُ ثايا ده ستى پيئيرئ عَلَى سهره راي هُونِ شه رمه زاري أَمَّ يان يَدُّشُهُرُ - فِي لَه ناو التَّرَابِ خُولَى (-رِابَكَات)

الْأَسَاءُ ناي كه خرابه مَا يَحْكُمُونَ تَهو حوكم و برپاره ي تَهْوَانِ ده يدن (٥٩) لِلَّذِينَ هه يه بؤئه وانهي لَا يُؤْمِنُونَ بروا ناهين

بِالْآخِرَةِ به رِوُزِي دواي مَثَلِ نموونه ي السَّوءِ خرابه و نابوودي وَلِلَّهِ هه ر بؤ خوداشه الْمَثَلِ نموونه ي الْأَعْلَى هه ره به رز

وَهُوَ و هه ر تَهْوِه الْعَزِيزِ تَهو په ري ده سه لاتداري بالاده ست (ناويكي خوداي پيروزه) الْحَكِيمِ دانا و تهواو كاريه جيئ (٦٠)

وَلَوْ وَتَه گهر يُؤَاخِذُ - اللَّهُ خودا النَّاسِ خه لك (-بگريئ) بِظُلْمِهِمْ به سته ميان مَّا - تَرَكَ به جيئ (-نه) ده هنيشت

عَلَيْهَا له سه ري مِّنْ هيج دَابَّةٌ زينده وه ريكَ وَلَكِنْ به لام يُؤَخِّرُهُمْ دوايان ده خات إِلَى تا أَجَلٍ كاتيكي

مُسْمًى دياريكراو فَإِذَا جَاكَتِ جَاءَ هات أَجَلُهُمْ تَه جهل و كاتي مردني تَهْوَانِ لَا يَسْتَخْرُونَ تَهْوِه دوا (-نا) خرين سَاعَةً ساتيك

وَلَا يَسْتَغْدِمُونَ و پيشيش ناخرين (٦١) وَيَجْعَلُونَ و دادهنين لله بؤ خودا مَّا يَكْرَهُونَ تَهْوِي خويان حهزي ليناكه ن

وَتَصِفْ و - أَلَسْتُمْ زمانه كانيان الكذب درؤ (-باس ده كات) أَنْ كه به دنيایي هُم بویان ههیه

أَلْحَسَنَى چاکترین پاداشت و بههشت لَاجَرَم گومانی تیا نیه أَنْ كه به پاستی هُم لویان ههیه أَلنَّار ناگر

وَأَنَّهُمْ و به دنيایي تهوان مَفْرُطُونَ ههه زوو هینراون (۶۲) تَالَلَّه سوئند به خودا لَقَدْ به پاستی أَرْسَلْنَا ئیمه ره وانمانکرد

إِلَى بُولَى أُمَمٌ گهلانیك مِّنْ له قَبْلِكَ پیش تو فَرِيزَ جا رازاندیهوه هُم لویان أَلشَّيْطَانُ شهیطان

أَعْمَلَهُمْ کار و کردهوه کانیان فَهُوَ ئیتر تهو وَلِيَهُمْ دُوست و پشتیوانیانه أَلْيَوْمَ ئیمړو وَلَهُمْ و بویان ههیه

عَذَابٍ عه زاب و شهکه نجهیه کی أَلَيْمٌ زور به ئازار (۶۳) وَمَا و - أُنزَلْنَا دامان (-نه) به زاند عَلَيْكَ به سهرت

أَلَكِتَبُ نامه و نوسراویك إِلَّا ئیلا لَتَبَيِّنَ تارونبکه یتهوه هُم لویان أَلَّذِي تهوهی اَخْتَلَفُوا ناتهبأ بوون فِيهِ تیایدا

وَهْدًى و هیدایهت و رینموونی وَرَحْمَةً و به زهیی و میهره بانیه که لِقَوْمٍ بُو خه لکی يُؤْمِنُونَ بروا بهینن (۶۴) وَاللَّهِ و خودا

أُنزَلَ دایبه زاندوه مِّنْ له أَلسَّمَاءُ ئاسمان مَاءٌ ئاویك فَأَحْيَا جا زیندووی کردهوه بِهِ یی أَلْأَرْضُ زهوی

بَعْدَ له دواى مَوْتَهَا مردنیا إِنَّ به دنيایي فِي ههیه له ذَلِكَ تهویان لَآيَةً نیشانهیه کی زور گه وره و مه زن لِقَوْمٍ بوقه و می

يَسْمَعُونَ ببیستن (۶۵) وَإِنَّ و به دنيایي لَكُمْ بۆتان ههیه فِي له أَلْأَنْعَمُ مهر و مالات و ئاژه لان

لَعِبْرَةٍ په ند و ئاموژگاری تُسْقِيكُمْ ئیمه خواردنه وهتان پیده دین مِمَّا له وهی فِي له ناو بَطُونَهُ سکیان دایه مِّنْ له بَيْنَ نیوان

فَرثِ سروان و پیسی وَدَمٍ و خوین لَبْنًا شیریکی خَالِصًا پاک و بیخهوش ی سَائِعًا تامخوش

لِلشَّرِيبِ بُو تهوانه ی دهیخونهوه (۶۶) وَمِنْ و له ثَمَرَتِ به روو بوومی جوړاوجوری أَلنَّخِيلِ دارخورما

وَالْأَعْنَبُ وَتَرِيَانٍ تَتَخَذُونَ بُوخُوتَانِ دَادَهْنَتِن مِّنْهُ لَهْوَى سَكْرًا سَهْرَخُوشْكَهَر وَرِزْقًا وَرِزْقُ وَرُزْقِيهِ كِي حَسَنًا چاك

إِنَّ بِهِ دُنْيَايَ فِي لَهْ ذَلِكَ ئَهْوِيَانِ هَهِيَه لَّآيَةً بِهْرَاسْتِي نِيْشَانَهِي زُورْ گَهْوَرَه وَ مَهْزَن لِّقَوْمٍ بُوْقَهْوَمِي يَعْقِلُونَ تِيْبْگَهْن وَ پِيْبْگَهْن

(٦٧) وَأَوْحَى وَ سَرُوشِي كَرْد وَ وَهْجِي كَرْد رَبُّكَ بِهْرَهْرَدِيْگَارْت إِلَى بُوْ أَلْتَحَلْ مِيْشَههْ نْگُوِيْن أَنْ كَهْوَا أَلْتَحْذِي سَاْزِبْکَه

مِنْ لَهْ أَلْجِبَالِ چِيَاكَانِ بِيُوتًا خَانُو وَ مَالَانِيْکِ وَمِنْ وَ لَهْ أَلشَّجَرِ دَار وَ دَرِخْتَانِ وَمَا وَ لَهْوَى

يَعْرِشُونَ ئَهْوَانِ ئَهِيْکَهْن بِهْ سَابَاتِ (٦٨) ثُمَّ پَاشَانِ كُلِّي بِخُوْ مِنْ لَهْ كُلِّ هَهْمُوو أَلْتَرْتْ بِهْرُوِيَوْمَهْ كَانِ

فَاسْلُكِي جَابْگَرَهْبَهْر سُبُلْ رِيْچْکَهْ کَانِي رَبُّكَ بِهْرَهْرَدِيْگَارْت ذُلَّالًا بِهْ مَلْکَهْچِي يَهْوَه يَخْرُجْ دَهْرَدَهْچِي مِنْ لَهْ بُوْطُونَهَا سَكِيَانَه

شَرَابْ خَوَارْدَنَهْوَه وَ شَهْرَابِيْکِي مُخْتَلَفْ جِيَا أَلْوَنُوْ رَهْنگِ فِيْهِ تِيَاِيْدَا يَهْ شِفَاءً شِيْفَا وَ چَاکْبُوونَهْوَهِيْکِ لَهْ دَهْرْدِ

لِّلنَّاسِ بُوْ خَهْ لَکَانِ إِنَّ بِهِ دُنْيَايَ فِيْ لَهْنَاوْ ذَلِكَ ئَهْوِيَانِ لَّآيَةً بِهْرَاسْتِي نِيْشَانَهِيْکِي زُورْ گَهْوَرَه وَ مَهْزَن لِّقَوْمٍ بُوْقَهْوَمِي

يَتَفَكَّرُونَ بِيْرِبْکَهْنَهْوَه (٦٩) وَاللَّهِ وَ خُوْدَا خَلَقَكُمْ ئِيْوَهِيْ دُرُوسْتِکُرْدَههْ ثُمَّ پَاشَانِ يَتَوَفَّكُمْ تَهْوَوتَانِ دَهْکَاتِ

وَمِنْكُمْ وَ لَهْ نْگُوْ هَهِيَه مِّنْ کَهْ سَانِيْکِ يُرَدِّ دَهْگِيْرْدِرِيْتَهْوَه إِلَى بُوْ أَرْدَلْ رَهْزِيْلَتَرِيْنِ وَ بِيْبَهْهَاتَرِيْنِي أَلْعُمْرُ تَهْمَهْن لِيْکِي تَاکُو

لَا يَعْلَمُ نَهْزَانِيْ بَعْدَ لَهْدَوَايَ عِلْمِ زَانِيْنِ وَ زَانِيَارِي شَيْئًا هِيْچْ شَيْءٍ إِنَّ بِهِ دُنْيَايَ اللَّهُ خُوْدَا عَلِيْمٌ تَهْوَوَ زَانَا وَ نَاگَادَارِ

قَدِيْرٌ تَهْوَوَ تَوَانَادَارَه (٧٠) وَاللَّهِ وَ خُوْدَا فَضْلٌ فَهْزَلْ وَ زِيْدَهْچَاکَهِي - بَعْضُكُمْ هَهْ نَدِيْکَتَانِي (-دَاوَه) عَلَيَّ بِهْ سَهْر

بَعْضُ هَهْ نَدِيْکِ فِيْ لَهْ أَلْرِزْقِ رُوْزِي وَ بَرِيْوِي فَمَا جَا - أَلْدِيْنِ ئَهْوَانَهِي فُضِّلُوْ فَهْزَلْکُرَاوَه بِهْ سَهْرِيَانِ بَرَادِي (-نَا) گِيْرْنَهْوَه

رِزْقِهِمْ رِزْقُ وَ رُوْزِيْهْ کَهْيَانِ عَلَيَّ بِهْ سَهْر مَا مَلْکَتْ ئَهْوَانَهِي خَاوَهْ نَدَارِيَانِنِ أَيْمَنُّهُمْ بِهْ مَوْلِيْکِي يَهْمِيْنِ (کُوِيْلَهْ کَانِيَانِ) فَهْمٌ جَا ئَهْوَانِ

فِيهِ تَيَايِدًا سَوَاءً وَهَكَذَا يَكُنْ أَفْنِئِمَةً ثَايَا تَهَوَانْ لَه نِيْعِمَه تِي اَللّٰهُ خُودَا يَجْحَدُوْنَ نَكُوْلِيْ دَه كَهَن وَكُوْفِر دَه كَهَن (٧١)

وَاللّٰهُ وَخُودَا جَعَلَ دُرُوسْتِيْ كِرْدُوْه لَكُمْ بُوْتَان مِّنْ لَه اَنْفُسِكُمْ نَهْفَس وَ زَاتِيْ خُوْتَان اَزْوَجَا هَاوْسَه رَانِيْكَ

وَجَعَلَ وَ دُرُوسْتِيْ كِرْدُوْه لَكُمْ لَه بُوْتَان مِّنْ لَه اَزْوَجَكُم هَاوْسَه رَانَتَان بَيْنِ كُورَانِيْكَ وَحَفْدَه وَ نَهْوَه گَه لِيْكَ

وَرَزَقَكُمْ وَ يَّيْدَاوَن مِّنْ لَه اَلطَّيِّبُ خُوْش وَ پَاكِه كَان اَفْبَالِبَطْلُ ثَايَا بَه پُرُوْپُوْج يُّوْمُنُوْنَ تَهَوَان بَرُوَا دِيْن

وَيَنْعَمَتْ وَ بَه نِيْعِمَه تِي اَللّٰهُ خُودَا هُمْ تَهَوَان يَكْفُرُوْنَ كُوْفِر دَه كَهَن (٧٢) وَيَعْبُدُوْنَ وَ دَه پَهْرَسْتَن مِّنْ لَه

دُونْ غَه يَرِيْ اَللّٰهُ خُودَا مَا لَا يَمْلِكُ تَهْوَه يْ نِيَه تِي هُمْ بُوْيَان رِزْقًا هِيْج رِزْق وَ رُوْزِيَه ك مِّنْ لَه اَلْسَمُوْتُ ثَا سْمَانَه كَان

وَالْاَرْضُ وَ زَهْوِيْ شَيْئًا هِيْج شَيْءٌ وَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ وَ نَاشْتَوَان (٧٣) فَلَا تَضْرِبُوْا ثِيْر - لِلّٰهِ بُوْ خُودَا

اَلْاَمْثَالُ پَهْنَد وَ مِيْسَالَان (-دَانَه رِيْژَن وَ لِيْمَه دَهَن) اِنَّ بَه دُنْيَايِ اَللّٰهُ خُودَا يَعْلَمُ دَه زَانِيْ وَاَنْتُمْ وُتِيْوَه لَا تَعْلَمُوْنَ نَا زَانَن

(٧٤) ضَرْب - اَللّٰهُ خُودَا مَثَلًا نُمُوْنَه يَه كِي (-دَارِشْت) عَبْدًا بَه نَدَه يَه كِي مَمْلُوْكَا خَاوَه نَدَار لَا - يَقْدِر (-نَا) تَوَانِيَه

عَلٰى بَه سَهَر شَيْءٌ (هِيْج) شَتِيْكَ وَمَنْ وَ تَهْوَه يْ رَزَقْنَه پِيْمَانْدَاوَه مِّنَّا لَه لَا يَهَن خُوْمَانَهْوَه رِزْقًا رِزْق وَ رُوْزِيَه كِي

حَسَنًا چَاك وَ بَاش فَهُوْ جَا تَهْوَه يَنْفِقُ دَه بَه خَشْيِ مِنْهُ لِيْ سِرًّا بَه نَه هِيْنِيْ وَجَهْرًا وَ نَاشْكِرَا هَلْ ثَايَا

يَسْتُوْن تَهَوَان وَهَكَذَا يَكُنْ دَهْبَن؟ اَلْحَمْدُ هَه رِيْجِيْ سُوْپَاس وَ سَتَايِشَه لِلّٰهِ بُوْ خُودَا يَه ، هِيْ خُودَا يَه بَلْ بَه لَكُوْ اَكْثَرُهُمْ زُوْرِيَه يَان

لَا يَعْلَمُوْنَ نَا زَانَن (٧٥) وَضَرْب وَ دَايْرِشْت اَللّٰهُ خُودَا مَثَلًا نُمُوْنَه يَه كِي رَجُلَيْنِ دُوُوْ پِيَاوَان اَحَدُهُمَا يَه كِي كِيَان

اَبْكُمْ لَانَه لَا يَقْدِر تَوَانَا يْ نِيَه عَلٰى بَه سَهَر شَيْءٌ هِيْج شَتِيْكَ وَهُوَ وَ تَهْوَه كَلْ بَا رَغْرَانِيَه عَلٰى لَه سَهَر مَوْلَه خَاوَه نَه كَه يْ

أَيْنَا هەرچونیک یوجّهه ئاراسته‌ی بکات لَا یَات - بِخَیْرِ خَیْر و چاکه (ناهینئ) هَلْ ئایا یَسْتَوِ یه‌کسان ده‌بیت

هُوَ ئه‌وه وَمَنْ و ئه‌و که‌سه‌ی یَأْمُر فەرمان ده‌کات بِالْعَدْلِ به‌ دادوهری وَهُوَ و ئه‌ویش عَلَی له‌سه‌ر صِرْطْ شا رینگاییکی

مُسْتَقِیْم راست و په‌وانه؟ (٧٦) وَلِلّٰهِ هەر بۆ خودایه غَیْب په‌نهان و شاراوه‌کان ی اَلْسَمَوْتَ ئاسمانه‌کان

وَالْأَرْضُ و زه‌وی وَمَا و - أَمْر کارو فەرمانی السَّاعَةِ رۆژی قیامه‌ت إِلَّا وه‌ک شتئ (-نیه) جگه‌ له

كَلَّمَ شتئ وه‌ک تروکانیکی اَلْبَصَرْ چاو أَوْ یان هُوَ ئه‌و أَقْرَبْ نزیکتره إِنْ به‌دنیایی اَللّٰهُ خودا عَلَی له‌سه‌ر

كُلْ هه‌موو شَیْء شتیک قَدِيرْ ته‌واو تواناداره (٧٧) وَاللّٰهِ و هەر خودا أَخْرَجْكُمْ ئیوه‌ی ده‌رهینا مِنْ له

بَطْن سکه‌کانی أَمْرُكُمْ دایکه‌کانتان لَا تَعْلَمُونَ نازانن شَیْء شتئ وَجَعَلَ و دروستیکردوه لَكُمْ بۆتان اَلْسَمْعْ بیستن و گوی

وَالْأَبْصَرُ و بینایی وَالْأَفْئِدَةُ و دل و هۆش لَعَلَّكُمْ به‌لکو ئیوه تَشْكُرُونَ سوپاسگوزاری بکه‌ن (٧٨)

أَلَمْ یَرَوْا ئایا نه‌یانروانیه إِلَى بۆ الطَّيْرِ بالندان مُسَخَّرَاتٍ پوخساندراون فِي له جَوَّ هه‌وای السَّمَاءِ ئاسمان

مَا یَمْسِكُهُنَّ رایان (-ناگرئ) إِلَّا شتئ جگه‌ له اَللّٰهُ خودا إِنْ به‌دنیایی فِي له - ذَلِكَ ئه‌ویان ((-هه‌یه))

لَا یَتْ به‌لگه‌ و نیشانه‌ی زۆر گه‌وره‌ و مه‌زن لِقَوْمٍ بۆقه‌ومی یُؤْمِنُونَ بروا به‌ئین (٧٩) وَاللّٰهِ و خودا

جَعَلَ داینا ، دروستیکرد ، وایلیکرد لَكُمْ بۆتان مِنْ له یُوتُكُمْ مالی خۆتان سَكَنًا (ببیته) ئارامی و خامۆشی

وَجَعَلَ و دروستیکردوه لَكُمْ بۆتان مِنْ له جُلُود پێسته‌کانی اَلْأَنْعَمْ مه‌ر و مالات و ئازهلان یُوتَا خانوو و مائیک

تَسَخَّفُونَهَا پیتان سووکه یَوْمَ رۆژی ظَعْنُكُمْ سه‌فه‌رکردنتان وَیَوْمَ و رۆژی إِقَامَتُكُمْ نیشته‌جییوونیان وَمِنْ و له

أَصَوَّافَهَا خُورَى وَأَوْبَارَهَا وَكَوْلَكَا كَانِيَانِ وَأَشْعَارَهَا وَمووه كَانِيَانِ أَيْمًا كَهْلُوبَه لِي زُورِ وَمَتَعًا وَمايَهِي سَوود بَيْنِينَه

إِلَى تَاكُو حِينَ ماوَهِيَه كَ (٨٠) وَاللَّهُ وَخودَا جَعَلَ دروستيكرَد لَكُمْ بُوْتَانِ مِمَّا لهوَهِي خَلَقَ بهديهيئاوَه

ظِلًّا سَنِبَه رَانِيَكِ وَجَعَلَ وَ دروستي كَرْدوَه لَكُمْ بُوْتَانِ مِّنْ لَه الْجِبَالِ چيَاكَا أَكْنَنَّا كُون وَكَه لَه بَهَرِ وَ تَه شَكَه وَتَانِيَكِ

وَجَعَلَ وَ دروستي كَرْدوَه لَكُمْ بُوْتَانِ سَرَّيِلِ بُوْشَاكَانِيَكِ تَقِيَكُمْ ئِيوَه دَه پارِيْزِيْ لَه الْحَرِّ گَه رَمَا وَسَرَّيِلِ وَ بُوْشَاكَانِيَكِيْشِ

تَقِيَكُمْ دَه تَانِ پارِيْزِيْ لَه بِأَسْكُمُ زَهْبِرِي خُوْتَانِ كَذَلِكَ نَاوَا يُتَمُّ تَه وَاو دَه كَاتِ نِعْمَتُهُ خَيْرِ وَ يَرِ وَ نَازِ وَ نِيعْمَه تِي خُوِي

عَلَيْكُمْ به سَه رَتَانِ ، بُو سَه رَتَانِ ، لَه سَه رَتَانِ لَعَلَّكُمْ به لَكُو ئِيوَه تُسَلِّمُونَ مَلَكَه چِ وَ مُوسَلِّمَانِ دَه بِنِ (٨١) فَإِنْ جَا تَه گَه رَ

تَوَلَّوْا پَشْتِيَانِ تِييَكِرَد فَإِنَّمَا ئِيْتَر هَه ر تَه وَهَنَدَه عَلَيْكَ لَه سَه رَتَه الْبَلَّغِ رَاگَه يَانْدَنِيَكِي الْمَلِيْنِ رُوْنِ وَ دِيَارِ (٨٢)

يَعْرِفُونَ تَه وَاِنِ دَه نَاسِنِ نِعْمَتِ نَازِ وَ نِيعْمَه تِي اللَّهِ خودَا ثُمَّ پَاشَانِ يُنَكِّرُونَهَا نَكُوْلِي لِيْدَه كَهَنِ وَأَكْثَرُهُمْ وَ زُورِيَه يَانِ

الْكَافِرُونَ كَافِرِ وَ بِيْپَرَوَاكَاِنِ (٨٣) وَيَوْمَ وَ تَه وَ رُوْزَهِي نَبْعَثُ زِينْدُوو دَه كَه يِنَه وَه مِّنْ لَه كُلِّ هَه مُوَوِ

أُمَّةٍ تُوْمَمَه تِ وَ گَه لِيَكِ شَهِيدًا شَايَه تِيَكِ ثُمَّ پَاشَانِ لَا يُؤْذَنُ مَوْلَه تِ نَادِرِيْ لِلَّذِينَ بُوْئَه وَاَنَهِي

كَفَرُوا كُوْفِرِيَانَكِرَد وَ بِيْ بَرَوَا بُوونِ وَلَا هُمْ وَ نَه تَه وَاَنِيْشِ يُسْتَعْتَبُونَ گَه يِيَانِ لِيْدَه كَرِيْ (٨٤) وَإِذَا وَ تَه گَه رَ رَاءَ دَه بِيْنِنِ

الَّذِينَ تَه وَاَنَهِي ظَلَمُوا سَتَه مَكَارِيَانَكِرْدوَه الْعَذَابِ عَه زَابِ وَ تَه شَكَه نَجَه فَلَا يُخَفَّفُ جَا سُوَكِ نَاكِرِيْتِ عَنْهُمْ لِيْيَانِ

وَلَا هُمْ وَ نَه تَه وَاَنِيْشِ يُنْظَرُونَ مَوْلَه تِيَانِ پِنْدَه دَرِيْ (٨٥) وَإِذَا وَ تَه گَه رَ رَاءَ بِيْنِنِ الَّذِينَ تَه وَاَنَهِي

أَشْرَكُوا هَاوِبَه شِيَانِ دَا نَاوَه (بُو خودَا) شُرَكَاءَهُمْ هَاوِبَه شِ شَه رِيَكَه كَانِيَانِ قَالُوا دَه لِيْنِ رَبَّنَا تَهِي پَه رَوَه رَدِيْگَارْمَانِ

هُؤَلَاءُ ئەوانىھى شُرْكَائُنَا ھاوبەش شەرىكە كانمانن **الَّذِينَ** ئەوانەى **كُفَّارًا** پېشان ئىمە **نَدْعُوا** ھاوارمان دەكرى **مِنْ** -

دُونِكَ بېجگە (-لە) تۆ **فَالْتَقُوا** جا - **إِلَيْهِمْ** بۆئەوانيان (-فرىدا) **الْقَوْلَ** قسەكە : **إِنَّمَا** بەدلىياي ئىوہ **لَكَذِبُونَ** بەپاستى درۆزن

(۸۶) **وَالْتَقُوا** و ھەلىندا **إِلَى** بۆ ، بۆلاى **اللَّهُ** خودا **يَوْمَئِذٍ** ئەورۆژە **السَّلَامَ** ملکہچى وتەسلىم بوون **وَضَلَّ** و بزر بوو

عَنْهُمْ لىيان **مَا** ئەوہى **كَانُوا** پېشان **يَفْتُرُونَ** بەدرۆ ھەلىاندا بەست (۸۷) **الَّذِينَ** ئەوانەى

كَفَرُوا كوفريانكرد و بى پروابوون **وَصَدُّوا** و بەربەستيان دانا **عَنْ** لە **سَبِيلِ** رىگای **اللَّهُ** خودا **زِدْنَهُمْ** بۆيانمان زىادكرد

عَذَابًا عەزاب و ئەشكەنجەيەك **فَوْقَ** بۆ سەر سەرى **الْعَذَابِ** عەزاب و ئەشكەنجەيە (پېشو) **بِمَا** بەوہى **كَانُوا** جارن

يُفْسِدُونَ فەساد و خراپە كاريانداكرد (۸۸) **وَيَوْمَ** و ئەو رۆژەى **تَبَعَتْ** زىندوودەكەينەوہ **فِي** لە **كُلِّ** ھەموو

أُمَّةٍ ئوممەت و گەلىك **شَهِيدًا** شايتىك **عَلَيْهِمْ** بەسەريان **مِنْ** لە **أَنْفُسِهِمْ** خۆيان **وَجِئْنَا** و - **بِكَ** تۆ (-مان ھىنا)

شَهِيدًا شايتە بى **عَلَى** لەسەر **هُؤَلَاءِ** ئەوان **وَنَزَّلْنَا** و دامان بەزاندا **عَلَيْكَ** لەسەرت **الْكِتَابَ** نوسراو و كىتابەكە

تَبَيَّنَّا رۆنكەرەوہ بى **لِكُلِّ** بۆ ھەموو **شَيْءٍ** شتتىك **وَهْدَى** و ھىدايتە و رىنموونى بى **وَرَحْمَةً** و بەزەيى و مېھرەبانى

وَبُشْرَى و مزگىنىك **لِلْمُسْلِمِينَ** بۆ موسلمان و ملکہچان (۸۹) **إِنْ** بەپاستى **اللَّهُ** خودا **يَأْمُرُ** فەرمان دەكات

بِالْعَدْلِ بەدادوہرى **وَالْإِحْسَانِ** و چاكە و چاكە كارى **وَإِيتَايَ** و پىدانى **ذِي** خاوەن **الْقُرْبَى** نزىكى و خزمایەتى

وَيَنْبَى و قەدەغەكارى دەكات **عَنْ** لە **الْفَحْشَاءِ** كارى دزىو و قىزەوہن **وَالْمُنْكَرِ** و خراپە و كارى ناپەسند

وَالْبَغْيِ و دەستدرىژىكارى **يَعْظُمُ** ئامۆزكارىتان دەكات **لَعَلَّكُمْ** بەلكو ئىوہ **تَذَكَّرُونَ** ياد بكەنەوہ و پەندوہرىگرن (۹۰)

وَأَوْفُوا و ته‌واو پابه‌ند بن بَعْدَ به په‌یمان و به‌لَیْتی اَللّٰهُ خودا اِذَا نه‌گه‌ر عَهْدُكُمْ به‌لَیْنتات دا وَلَا تَقْضُوا و هه‌لمه‌وه‌شیننه‌وه

الْاٰیْمٰنِ سویند و په‌یمانتان بَعْدَ له‌دوای تَوَكِّدِهَا توندکردنی وَقَدْ و نه‌وتا جَعَلْتُمْ - اَللّٰهُ خودا تان

عَلَيْكُمْ له‌سه‌رخوتان (-کردوته) كَفِيْلًا كه‌فیل و زامن اِنْ به‌دلنیاپی اَللّٰهُ خودا يَعْلَمُ ده‌زانی و ناگاداره به

مَا تَفْعَلُوْنَ نه‌وه‌ی ئیوه ده‌یکه‌ن (۹۱) وَلَا تَكُونُوا و - کَالْتِی وه‌ک نه‌و ئافره‌ته (-نه‌ین) نَفَضْتُ كه‌هه‌لیوه‌شاندوه‌وه

غَزَاهَا رِیسه‌که‌ی مِنْ له بَعْدَ دوای قُوَّةٍ هِیْز و توکم‌بی اَنْكَا پاشه‌کشی بکه‌ن تَتَّخِذُوْنَ بوخوتان -

اٰیْمٰنُكُمْ سویند و په‌یمانتان (-ده‌که‌نه) دَخَلًا نیوانبری یَیْنُكُمْ نیوانتان اَنْ نه‌کا تَكُوْن - اُمَّةٌ ئوممه‌ت و گه‌لیک

هِيَ نه‌و خو‌ی اَرْبٰی بالتر (-بیّت) مِنْ له اُمَّةٍ گه‌ل و ئومه‌تیک (ی تر) اِنَّمَا له‌راستیدا ته‌نها یِلُوْكُمْ تاقیتان ده‌کاته‌وه

اَللّٰهُ خودا بِه‌ی یٰی وَلِیْبَیْنٍ و به‌دلنیاپی رَوْن و دیارده‌کات لَكُمْ بوټان یَوْمَ رَوْی

الْقِیْمَةِ قیامه‌ت (هه‌لسانه‌وه له‌گوره‌کان و به‌پاوه‌ستان له‌مه‌یدانی مه‌حشر) مَا كُنْتُمْ نه‌وه‌ی پِشَان فِیه تیایدا

تَخْتَلِفُوْنَ ناكوکیتان ده‌کرد (۹۲) وَلَوْ وه‌گه‌ر شَاءَ - اَللّٰهُ خودا (-ویستبای) لَجَعَلْكُمْ به‌دلنیاپی ئیوه‌ی ده‌کرده اُمَّةٌ -

وَحِدَةً یه‌ک (-ئومه‌ت و کوّمه‌ل) وَلٰكِنْ به‌لام یُضِلُّ وئِل و گومرا ده‌کات مِنْ نه‌وه‌ی یَشَاءَ نه‌و به‌یوئیت

وَيَهْدِي و رینموونی ده‌کات مِنْ نه‌وه‌ی یَشَاءَ نه‌و به‌یوئیت وَلَتُسَلِّنَّ و به‌دلنیاپی لیپرسینه‌وه‌تان لیده‌کریّت عَمَّا له‌وه‌ی

كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ پِشَان ده‌تانکرد (۹۳) وَلَا تَتَّخِذُوا و - اٰیْمٰنُكُمْ سویند و په‌یمانتان (-مه‌که‌نه) دَخَلًا نیوانبری

یَیْنُكُمْ نیوانتان قَزَلَّ جا هه‌لخلیسکی قَدَمٌ پیییک بَعْدَ له‌دوای ثُبُوْتَهَا جیگی‌ری وَتَذُقُوا و بجیزن اَلْسُوء خرابه

بِمَا بِهِوْیِ صَدَدْتُمْ بِنِگَرِیتانکرد عَنْ لَهُ سَبِیل رِیگی اَللّٰهُ خُودا وَلَكُمَّ وَ ههیه بۆ ئیوه عَذَاب عهزاب و ئهشكهنجهیهکی

عَظِیم زۆر گهوره و مهزن (۹۴) وَلَا تَشْتُرُوا و نهکرن بَعْدَ به پهیمانی اَللّٰهُ خُودا ثَمَّنَا نَخ و بههایهکی قَلِيلًا کهم

إِنَّمَا لَهُ رِاسْتِیدا ئهوهی عِنْدَ لای اَللّٰهُ خُودا یه هُوَ ههر ئهوَ خَيْرٌ چاکتره لَكُمْ بۆتان إِنْ ئهگهر کُنْتُمْ ئیوه پِیشان

تَعْلَمُونَ بتانزانیا (۹۵) مَا عِنْدَكُمْ ئهوهی لاتانه يَنْفَدَ دهبریت و نامیئێ وَمَا و ئهوهی عِنْدَ لای اَللّٰهُ خُودا یه

بَاقِ ماوهیه وَلَنْجَزِيَنَّ و بِنِگومان ئیمه پاداشت دهدهینهوه اَلَّذِينَ ئهوانهی صَبَرُوا ئارامیانگرت و خۆیان راگرت

أَجْرَهُم پاداشتیان بِأَحْسَنَ به چاکترینی مَا كَانُوا ئهوهی ئهوان پِیشان يَعْمَلُونَ دهیانکرد (۹۶) مَنْ و ئهوَ کهسهی

عَمِلَ کردی صَالِحًا کاری چاک و بهچاکي مِّنْ لَهُ ذِكْرٍ نِّیرْ أَوْ یان أَتَىٰ مِ وَهُوَ و ئهوَ مُؤْمِنٌ برواداریت

فَلَنُحْيِيَنَّهٗ ئهوه به دُنْیَايِ دهیژنیین حَیْوةٌ ژیانیکی طَیِّبَةً چاک و پاک و خۆش وَلَنْجَزِيَنَّهُمْ و بهدُنْیَايِ ههر پاداشتیان دهدهینهوه

أَجْرَهُم پاداشتهکانیان بِأَحْسَنَ به چاکترینی مَا كَانُوا ئهوهی پِیشان يَعْمَلُونَ دهیانکرد (۹۷) فَإِذَا جَاكَی

قَرَأْتَ خویندتهوه الْقُرْءَانَ قورئان و کهلامی خُودا فَاسْتَعِذْ ئهوه پهنا ببه بِاللّٰهِ بۆ خُودا مِّنْ لَهُ اَلشَّيْطٰن شعیطانی

الرَّجِیم دهركراو له رهحمهتی خُودا (واته بلی اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) (۹۸) إِنَّهٗ بهدُنْیَايِ ئهوَ لَیْسَ نیهتی لَهُ هِیچ

سُلْطٰن بهلگه و دهسهلاقی عَلٰی بهسهَر اَلَّذِينَ ئهوَ(کهس) انهی ءَامَنُوا بروایان هیئا وه وَعَلٰی و (تهنها) به

رَبِّهِمْ پهروهردگاریان يَتَوَكَّلُونَ پشتدهبهستن (۹۹) إِنَّمَا لَهُ رِاسْتِیدا تهنها سُلْطٰنُهٗ دهسهلاقی (ههیه) عَلٰی بهسهَر

اَلَّذِينَ ئهوانهی يَتَوَلَّوْنَهٗ ئهوَ دهکهنه دۆستیان وَالَّذِينَ و ئهوانهشی هُمْ ئهوان خۆیان بِهِ یی

مُشْرِكُونَ هاوېل دانهر و موشرېكن (۱۰۰) وَإِذَا وَهَّكَرَ بَدَلْنَا كُورِيمَانَهَوَه ءَايَةُ نَايَه تَيْك مَكَان له جېنگى

ءَايَةُ نَايَه تَيْك (ى تر) وَاللّٰهُ و خُودَا اَعْلَمَ زَانَتِر و نَاگادارتره بِمَا به وى يَنْزِلُ دَادَه به زَيْنِى قَالُوا گوتيان اِنَّمَا له راسْتيدا تهنه

اَنْتَ تَو مُفْتَرٍ دروْهه لَبَه ستهى بَلْ به لكو اَكْثَرَهُمْ زُور به يان لَا يَعْلَمُونَ نازانن (۱۰۱) قُلْ بَلَىٰ نَزَّلَهُ دايبه زانده

رُوح روهى اَلْقُدُّسُ قودس و پاى مِنْ له رَبِّكَ په روه رديگارت بِالْحَقِّ به حق و راسْتى و په وای لِيُثَبِّتَ تا حېگير بکات

الَّذِينَ نه و (که س) انهى ءَامَنُوا برويان هيناه و هَدٰى و هيدايت و رَيْنموونى بِنِ وَبُشْرٰى و مرگينى بِنِ

لِلْمُسْلِمِينَ بُو موسلمان و ملکه چان (۱۰۲) وَلَقَدْ و به دنياى نَعْلَمَ نيمه ده زانين اَنَّهُمْ که نه وان يَقُولُونَ ده نين

اِنَّمَا له راسْتيدا ههر يَعْلَمُهُ نه و فيرده کات بَشَرٌ به شهر و مروفيکه لِسَانَ زمانى الَّذِي نه و که سهى

يَلْحِدُونَ لاده دن و خواره که نه وه اِلَيْهِ بُوْى اَعْجَبِي عهجه مى يه و عهره بى نيبه وَهَذَا و نه وه لِسَانَ زمانى عَرَبِيّ عاره بى

مُبِين ديار و ناسکرايه (۱۰۳) اِنْ به دنياى الَّذِي نه وانهى لَا يُؤْمِنُونَ بروا ناهينن بِأَيِّ به نايه ته کانى اَللّٰهُ خُودَا

لَا يَهْدِيهِمْ - اَللّٰهُ نه وه خُودَا (-نیشانيان ناداو و رَيْنمونيان ناکات) وَلَهُمْ و بُوْيان هه يه عَذَاب عه زاب و نه شکه نجه يه کى

اَلَيْم زور به ژان و نازار (۱۰۴) اِنَّمَا له راسْتيدا تهنه يَفْتَرِي - اَلْكُذِبُ دروْ (-هه لده به ستن) الَّذِي نه وانهى

لَا يُؤْمِنُونَ بروا ناهينن بِأَيِّ به نايه ته کانى اَللّٰهُ خُودَا وَاُولٰٓئِكَ و نه وان هُم هه رخويان اَلْكُذِبُونَ دروْزنن (۱۰۵)

مَنْ و نه وهى كَفَرَ كوفرى کرد بِاللّٰهِ به خُودَا مِنْ له بَعْد پاش اِيْمَنَه بروهينانى اِلَّا مه گهر مَنْ نه و که سهى

اُنْكَرَه ناچارکرا وَقَلْبُهُ و دلى مُطْمَئِنُّ نارامگير بوو بِالْاِيْمَنِ به بروادارى وَلٰكِنْ به لام مَنْ نه و که سهى

شرح دل خوښ و فراح بکات بِالْكَفْرِ به کوفر و بې پروايي صَدْرًا سينه ي فَعَلَيْهِمْ تهوه به سهریان دیت

غَضَبٌ خه شم و تووړه ي مِّن له الله خدا وَلَهُمْ و بویان هه يه عَذَابٌ عذاب و نه شکه نجه يه کي عَظِيمٌ زور گه وره و مه زن

(۱۰۶) ذَلِكَ تهویان بِأَنَّهُمْ به هو ی تهو ی اَسْتَحَبُّوا تهوان زیاتر خوښه یان ویست الْحَيَاةَ زیانی الدُّنْيَا دونیا

عَلَى به سهر الْآخِرَةَ زیانی دواي وَأَنَّ و بېگومان الله خدا لَا يَهْدِي رېنموونی ناکات الْقَوْمَ خه لک و قهومی

الْكَافِرِينَ کافر و ناشوکر (۱۰۷) أُولَئِكَ تهوان الَّذِينَ تهوانه که طَبَعَ - الله خدا (-موری کرده) عَلَى سهر

قُلُوبِهِمْ دله کانیاں وَسَمِعِهِمْ و گوئیان وَأَبْصَرِهِمْ و چاوان و بینایان وَأُولَئِكَ و تهوان هُم هه رخویان

الْغَفُلُونَ غافل و بیناگان (۱۰۸) لَا جَرَمَ گومانی تیا نیه أَنَّهُمْ به دنلیای تهوان فِي له الْآخِرَةَ رۆزی دواي

هُم هه رخویان اَنحَسِرُونَ زیانمندان (۱۰۹) ثُمَّ پاشان إِنَّ به دنلیای رَبَّكَ په روه ردیگارت لِلَّذِينَ بۆتهوانه ی

هَاجَرُوا کوچیانکړدوه مِّن له بَعْد دواي مَا فُتِنُوا تهو ی توشی به لا کران و تاقیکرانه وه ثُمَّ ئینجا

جَاهِدُوا تیکوښاون و جیهادیانکړدوه وَصَبْرًا و ئارامیانگرت و خو یان راگرت إِنَّ به دنلیای رَبَّكَ په روه ردیگارت مِّن له

بَعْدَهَا دواي تهوه لَغُفُورٌ هه ر زور لیبورده ی رَحِيمٌ تهوپه ری میهره بان وبه به زه ییه (۱۱۰) يَوْمَ تهورۆزه ی تَأْتِي -

كُلَّ هه موو نَفْسٍ نه فس و که سیک (-دیت) تُجَدِّلُ دهمه قاله و گفتوگو ده کات عَنْ له جیاتی نَفْسَهَا خودی خو ی

وَتُوفِّي و تهواو پی ده درتتهوه كُلَّ هه موو نَفْسٍ نه فس و که سیک مَا (پاداشتی) تهو ی عَمِلْتَ کردبووی

وَهُمْ و به دنلیای تهوان لَا يُظْلَمُونَ سته میان لیناکریت (۱۱۱) وَضَرَبَ و دایرشت و هینایه وه الله خدا

مثلاً نمونه‌یه‌ک: قَرَبَهُ گوند و نشینگیه‌ک کَانَتْ پیشتَر - ءَامَنَهُ بی ترس و بی خه‌م مُطْمَئِنِّتَهُ ئارام و هیمن (-بوو)

يَأْتِيهَا بؤی ده‌هات رَزَقُهَا خوراک و رِزْقَى خوی رَغَدًا رۆزیه‌کی زۆری بی ماندوو‌بوون مِّنْ له کُلِّ هه‌موو مَكَانِ لایه‌که‌وه

فَكَفَرَتْ جا کوفریکرد و ناشوکرانه‌بوو بِأَنعَمَ به‌رام‌به‌ر ناز و نيعمه‌ته‌کانی اللَّهُ خدا فَأَذَقَهَا ئیتر - اللَّهُ خدا (-پییانی چه‌شت)

لِبَاسِ بۆشتاکی الْجُوعِ برسیتی وَالْخَوْفِ و ترس بِمَا به‌وهی کَانُوا پیشتَر يَصْنَعُونَ ئه‌وان ده‌یانکرد (۱۱۲)

وَلَقَدْ و به‌دلنیاپی جَاءَهُمْ بۆیان هات رَسُولٌ په‌یام‌به‌رێک مِّنْهُمْ له‌وان فَكَذَّبُوهُ جا به‌درۆیاندا فَاخَذَهُمْ جا راپیچیکردن

الْعَذَابِ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌که وَهُمْ له‌کاتی ئه‌وان- ظَلِمُونَ سته‌مکار (-بوون) (۱۱۳) فَكُلُوا جا بخۆن مِمَّا له‌وهی

رَزَقَكُمْ پێیداوون اللَّهُ خدا حَلَالًا به‌حه‌لالی طَيِّبًا و پاکی وَاشْكُرُوا و سوپاسگوزاری بکه‌ن نِعْمَتِ ناز و نيعمه‌تی اللَّهُ خدا

إِنْ ئه‌گه‌ر كُنْتُمْ ئیوه إِيَّاهُ هه‌ر ئه‌و تَعْبُدُونَ ده‌په‌رستن (۱۱۴) إِنَّمَا له‌راستیدا هه‌ر ئه‌وانه‌ی حَرَمَ قه‌ده‌غه‌کردوه

عَلَيْكُمْ له‌سه‌رتان: الْمَيْتَةَ مرداریوو وَالْدَّمَ و خوین وَلَحْمٍ و گوشتی الْخَنِزِيرِ به‌راز وَمَا و ئه‌وه‌ی أَهْلٍ کرابیته‌قوربانی

لِغَيْرِ بۆ‌غه‌یری اللَّهُ خدا بِهِ یی فَمَنْ جا هه‌رکه‌سی أَضْطَرَّ ناچارووو غَيْرِ وه‌نه‌بی بَاغِ خوی داواکارو ده‌ستدریژکار (بی‌ت)

وَلَا عَادَ و گه‌راوه‌و دووباره‌کار (بی‌ت) فَإِنَّ به‌راستی اللَّهُ خدا غَفُورٌ ئه‌وپه‌ری لی‌بوورده‌ی رَحِيمٌ ئه‌وپه‌ری می‌هه‌ربان و به‌زه‌یه‌یه

(۱۱۵) وَلَا تَقُولُوا و نه‌ئین لِمَا به‌وه‌ی تَصِفُ - أَلَسِنَتُكُمْ زمانه‌کانتان (-وه‌سفی ده‌کات) الْكَذِبِ به‌درۆ هَذَا ئه‌وه

حَلَلٍ چه‌لال ه وَهَذَا و ئه‌وه حَرَامٌ چه‌رامه لَتَفْتَرُوا تا هه‌لبه‌ستن عَلَى له‌سه‌ر اللَّهُ خدا الْكَذِبِ درۆ إِنَّ به‌دلنیاپی

الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی يَفْتَرُونَ هه‌نده‌به‌ستن عَلَى له‌سه‌ر اللَّهُ خدا الْكَذِبِ درۆ یان لَا يُفْلِحُونَ رزگاریان نابی‌ت و سه‌ره‌راز نابن

(۱۱۶) مَتَّعْ رَابُوتِرِيْنِيْكَ قَلِيْلٌ كَهَمْ هَ وَهَمُّ و بُوْيان هه يه ، هه يانه عَذَابْ عه زاب و ئه شكه نجه يه كي اَلِيْمٌ زوْر به ئازار

(۱۱۷) وَ عَلٰى و له سه ر اَلَّذِيْنَ ئه وانه ي هَادُوْا جوو بوون حَرَمْنَا قه ده غه و حه راممانكرد

مَا قَصَصْنَا ئه وه ي گپراومانه وه و خوئندمانه وه عَلَيْكَ له سه رت مِنْ له قَبْلُ پيشا وَمَا و-

ظَلَمْنَهُمْ ئيمه زوئم و سته ممان لي(-نه) كردن وَلٰكِنْ به لَام كَانُوا ئه وان پيشتر اَنْفُسَهُمْ له خوْيان

يُظْلِمُوْنَ زوئم و سته ممان ده كرد (۱۱۸) ثُمَّ پاشان اِنَّ به دئنيابي رَبَّكَ په روه رديگارت لِلَّذِيْنَ بوئنه وانه ي

عَمِلُوا كَرْدوويانه اَلْسُوْء خرابه بِجَهْلَةٍ به نه فامي و نه زاني ثُمَّ پاشان تَابُوا په شيمان بوونه وه و گه رانه وه مِنْ له بَعْد دواي

ذٰلِكَ ئه وه وَاصْلَحُوا و چاك بوون اِنَّ به دئنيابي رَبَّكَ په روه رديگارت مِنْ له بَعْدَهَا دواي ئه وَ لَغُفُوْر هه ر زوْر ليبورده ي

رَحِيْمٌ زوْر ميه رهبان وبه به زه ي و به خشنده يه (۱۱۹) اِنَّ به دئنيابي اِبْرٰهِيْمَ (پيغه مبه ر) ئيبراهيم كَان -

اُمَّةٌ ئوممه ت و گه ليك (-بوو) قَاتِلًا ته و او ته و او ملكه چ بوو لِلّٰهِ بُوْ خودا حَنِيفًا رپوله راستي وَلَمْ يَكْ وهه رگيز- مِنْ له

اَلْمُشْرِكِيْنَ موشرېك و هاوبه شدانه ران (-نه بوو) (۱۲۰) شَاكِرًا سوپاسگوزار بوو لِاَنْعَمِه بُوْ ناز و نيعمه ته كاني

اَجْتَبٰهُ هه ئييزار دبوو وَهَدَنَه و پئيماي كردبوو اِلٰى بُوْ صِرْطٌ شا رنځگاييكي مُسْتَقِيْمٌ راست و ره وان (۱۲۱)

وَعٰتِيْنَه و پيمان دا فِي له اَلْدُّنْيَا دنيا دا حَسَنَةً چاكه يي وَاِنَّه و به دئنيابي ئه وَ فِي له اَلْآخِرَةِ روژي دواي لَمِنْ هه رله

اَلصّٰلِحِيْنَ پياوچاكانه (۱۲۲) ثُمَّ پاشان اَوْحَيْنَا سروس و نيگامانكرد اِلَيْكَ بوئو اَنْ اَنْ اَتَّبَعْ بكه وه دواي

مِلَّةٌ ميلله ت و ئايي اِبْرٰهِيْمَ (پيغه مبه ر) ئيبراهيم حَنِيفًا رپوله راستي وَمَا و- كَان -- مِنْ له

اَلْمُشْرِكِينَ موشرىك و هاوبه شدانه ران (-نه--بوو) (۱۲۳) اِنَّمَا له راستيدا - جَعَلَ -- اَلْسَبْتَ رۆزى شه ممه و پشو

عَلَى (-هه ر) له سهر اَلَّذِينَ ئهوانه (--دانرا) اَخْتَلَفُوا كه ناته با بوون فِيهِ تاييدا وَّ اِنَّ و به دنيايى رَبِّكَ پهروه رديگارت

لِيَحْكُم دادوهى ده كات له بَيْنَهُمْ نيوانيان يَوْمَ رۆزى اَلْقِيَمَةِ قيامهت (هه لسانه وه له گۆره كان و به پاوه ستان له مهيدانى مه حشه ر)

فِيْمَا له وهى كَانُوا ئهوان پيشان فِيهِ تاييدا يَخْتَلِفُونَ ناته به بيان ده كرد (۱۲۴) اَدْعُ بانگ بكه اِلَى بۆلاى

سَبِيل رىگايى رَبِّكَ پهروه رديگارت بِالْحِكْمَةِ به حيكمهت و كارزانى وَالْمَوْعِظَةِ و ئامۆزگارى اَلْحَسَنَةِ چاك

وَجَدْتَهُمْ و گف توگو بكه له گه لىان بِالَّتِي به وهى هِيَ ئه و اَحْسَن چاكترين ه اِنَّ به دنيايى رَبِّكَ پهروه رديگارت هُو خوى

اَعْلَم زانتر و ئاگادارتره بَمَنْ به ئه وهى ضَلَّ وئى و گومرا بوو ه عَنْ له سَبِيلِهِ رىگايى وى وَهُوَ هه رخوشى

اَعْلَم زانتر و ئاگادارتره به بِالْمُهْتَدِينَ ريناسان و هيدايه تدر اوان (۱۲۵) وَّ اِنَّ و ئه گهر عَاقِبَتُهُم سزاتاندا

فَعَاقِبُوا ئه وه سزا بدهن يَمَثَل به جوړى مَا عُوِِبْتُمْ ئه وهى ئيوه سزاداران بِهِ يئى وَلَئِنْ وئه گه ريئو و

صَبَرْتُمْ ئارام بگرن و خوړاگرن هُو ئيتر ئه وه هه رخوى خَيْر چاكتر ه لِلصَّابِرِينَ بۆ ئارامگر و خوړاگره كان (۱۲۶)

وَأَصْبِرْ و ئارامبگره و خوړاگربه وَمَا و- صَبْرُك ئارامگرتنت (-نيه) اِلَّا ئيلا بِاللّٰهِ به خودا وَلَا تَحْزَنْ و خهم مه خو

عَلَيْهِمْ لىيان وَلَا تَأْكُ وهه رگيز تۆ- فِي له ضَيِّقْ تهنكى و نارېحه تى (-مه به) اِنَّمَا له وهى يَمْكُرُونَ ئهوان پلانريزى بۆ ده كهن

(۱۲۷) اِنَّ به دنيايى اَللّٰهُ خودا مَعَ له گهل اَلَّذِينَ ئهوانه يه اتَّقُوا له خودا ترساون و پاريزكار بوون

وَالَّذِينَ و (له گهل) ئهوانه يه هُمْ كه خويان تُحْسِنُونَ چاك و چاكه كارن (۱۲۸)

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ سوره تي الاسراء

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ئهوپهري ميهربان وبه بهزه يي (ناويكي پيرۆزي خودايه)

الرَّحِيمِ ئهوپهري بهخشنده (ناويكي پيرۆزي خودايه)

سُبْحَنَ پاكى و بيگهردى بُوَ الَّذِي ئهوهي اَسْرَى شهوپهري كرد بِعَبْدِهِ بهبندهي خوى لَيْلًا به شهو مِّنْ لَهُ الْمَسْجِدَ مزگهوتي

الْحَرَامِ پيرۆز (كهعهي پيرۆز) اِلَى بُوَ الْمَسْجِدَ مزگهوتي الْأَقْصَا ئهقصا الَّذِي ئهوهي بَرَكًا خَيْر و بير و بهرهكهتدارمان كرد ه

حَوْلَهُ دهوروبهري لِنُرِيهِ تا پيشاني بدهين مِّنْ لَهُ ءَايَاتِنَا ئايهتهكانمان (بهلگه و نيشانه و موعجزات) إِنَّهُ بهدنيايي ئهو

هُوَ ههرخوى السَّمِيعِ تهواوبيسهري (ناويكي پيرۆزي خودايه) الْبَصِيرِ تهواو بينهري به ههمووشقى (١) وَءَاتَيْنَا و دامان به

مُوسَى مُوسَا الْكِتَابِ وَجَعَلْنَاهُ وَكِرْدْمَانَه هُدًى هيدايت و رَيْنْمُونِي لِّبَنِي بُو رُوْلَه و نهوهكاني

إِسْرَءِيلَ يهعقوب (جولهكهكان) أَلَّا تَتَّخِذُوا كه ديارى مهكهن مِّنْ لَهُ دُونِي غهيري من

وَكَيْلًا وهكيليك (ئهو ي كاروبارى يي دهسپردري و پشتي پندهبهستري) (٢) ذُرِّيَّةً نهوهي مِّنْ ئهو كهسهي حَمَلْنَا ههلمانگرت

مَعَ لهگهل نُوحٍ (پيغههمبر) نُوْحٍ إِنَّهُ بهدنيايي ئهو كَان - عَبْدًا بهندهيهي شُكْرًا زُور سوپاسگوزار (-بوو) (٣)

وَقَضَيْنَا وَ إمامانگه یاند و براندمانه وه إِلَى بُو بَنِي رۆله و هۆزی إِسْرَءِیل پیغه مبه ر یه عقووب (جوله که کان) فِي له ناو

الْكِتَابِ کیتاب لَتَفْسِدُنَّ به دنیای فساد و خراپه کاری بلاوده که نه وه فِي له ناو الْأَرْضِ زهوی مَرَّتَيْنِ دوو جار

وَلَتَعْلَنَّ و به دنیای بالا دهن عَلُوا به رزی و بالاییه کی كَبِيرًا گه وره (٤) فَإِذَا جَاكَ هَات وَعَدَ به لینی

أُولَهُمَا یه که مه که یان بَعَثْنَا ره وانمانکرد عَلَیْكُمْ بُو سه رتان عِبَادًا به نده گه لیک لَنَّا هی ئیمه أُوْلَى خاوه ن

بِأَسْ زهبر و زهنگ (یکی) شَدِيدٍ زور توند جَفَّاسُوا جا به ناو که وتن خَلَلٍ له نئو الدَّيَارِ مَالٍ و ولات و كَانَ و نه وه پیشتَر -

وَعَدًا به لینیك (-بوو) مَفْعُولًا هات بوه جی (٥) ثُمَّ پاشان رَدَدْنَا گپرامانه وه لَكُمْ بۆتان الْكُرَّةِ نۆره ی سه رکه و تنه که

عَلَيْهِمْ به سه ریان وَأَمَدَدْنَكُمْ و بۆتانمان زیادکرد بِأَمْوَالٍ پاره و سامانیک وَبَيْنَ و کورانیك وَجَعَلْنَكُمْ وامانله ئیوه کرد

أَكْثَرُ زۆرت بی نَفِيرًا راپه رینتان (٦) إِنْ ئه گهر أَحْسَنْتُمْ چاکه و کردبی أَحْسَنْتُمْ چاکه و کردیه لِأَنْفُسِكُمْ بۆخۆتان وَإِنْ ئه گهر

أَسَأْتُمْ خراپه و کردبی فَلَهَا ئه وه ههر بۆخۆتانه فَإِذَا جَاكَ هَات وَعَدَ به لینی الْآخِرَةَ رۆزی دواپی لِيَسْؤَا با -

وَجُوهَكُمْ رپووتان (-خراب (رهش) بکات) وَلِيَدْخُلُوا و با ئه وان بچنه ناو الْمَسْجِدِ مزگهوت كَمَا هه رچۆن دَخَلُوهُ - أَوَّلَ یه که م

مَرَّةً جار (-چوونه ناوی) وَلِيَتَّبِعُوا و تهفر و تونا بکه ن مَا عَلُوا ئه وه ی بالابوون به سه ری و ده ستیانگرت به سه ری تَتَّبِعُوا ته فروتوناکردنی

(٧) عَسَى به لکه رَبُّكُمْ په روه ردیگارتان أَنْ که يَرْحَمْكُمْ به زهپی بیته وه پیتان وَإِنْ ئه گهر عُدْتُمْ گه رانه وه

عُدْنَا (ده گه رپینه وه) وَجَعَلْنَا و- جَهَنَّمَ دۆزه خِ لِلْكَافِرِينَ بۆ بیپروا و کافره کان (-ده که ینه) حَصِيرًا تپه سته و گه مارپۆدراوئیک (٨)

إِنَّ به دنیای هَذَا ئه و الْقُرْآنَ قورئانه يَهْدِي رپنموونی ده کات لِتَلِي بُو ئه وه ی هِي که ئه و خوی أَقَوْمٍ رپاست و رپه واترینه

وَيَبْشُرُ الْمُؤْمِنِينَ بِرِوَادَارِهِكَ الَّذِينَ تَهْوَانَهُ يَعْمَلُونَ - الصَّلَاحُتْ كارو كردهوه چاكه كان (-دهكهه)

أَنْ كَهْوَا بَهْدَلْنِيَايَ لَهُمْ بُوَيَان (ههيه) أَجْرًا پاداشتِيكى كَبِيرًا گهوره (۹) وَأَنْ وَ بَهْرَاسَتِي الَّذِينَ تَهْوَانَهُ لَا يُؤْمِنُونَ بِرِوَا نَاهِيْن

بِالْآخِرَةِ بَهْرُؤْزِي دَوَايِ أَعْتَدْنَا ثَمَادَهْمَانَكِرْدَهوه لَهُمْ بُوَيَان عَذَابًا عَهْزَاب وَ تَهْشَكَهْنَجَهِيه كِي أَلِيمًا زُور بَه نَازَار (۱۰)

وَيَدْعُ وَ هَاوَار دَهكَات وَ دَهپَارِيْتَهوه الْإِنْسُ مَرُؤْف بِالْشَرِّ بَه شَهْرٍ وَ خِرَابِه دُعَاءُهُر (وهك) دوعا وَ پَارَانَهوهِي بِالْخَيْرِ بَه چاكه

وَكَانَ وَ هَهْمِيْشَه - الْإِنْسُ مَرُؤْف عَجُولًا زُور بِيْتَارَام وَ عَهْجَهْلَه (-بووه) (۱۱) وَجَعَلْنَا وَ - أَلِيلَ شَهو

وَالنَّهَارِ وَ رُؤْزْگَارْمَان (-كرده) ءَايَتَيْنِ دَوو نِيْشَانَهِي زُور گهوره وَ مَهْزَن فَمَحُونًا جَا سَرْپِيْمَانَهوه ءَايَةً گهوره نِيْشَانَهِي أَلِيلَ شَهو

وَجَعَلْنَا وَ - ءَايَةً گهوره نِيْشَانَهِي النَّهَارِ رُؤْزْگَارْمَان (-كرده) مُبْصِرَةً بِيْنَرَاو لَتَبْتَغُوا تَا بَخَوَازَن فَضْلًا زَيْدَه چاكه بِي مِّنْ لَه

رَبِّكُمْ پَهْرَهوهرديگارْتَان وَلِتَعْلَمُوا وَ تَا بَزَانِ عَدَدَ ثَمَارَهِي السِّنِينَ سَالَهْكَانِ وَالْحِسَابِ وَ حَسَابَكِرْدَن وَ لِيْكَدَانَهوه وَكُلَّ وَ هَهْمُو

شَيْءٍ شَتِيْكَ فَصَّلْنَاهُ رُونَمَانَكِرْدَوْتَهوه تَفْصِيْلًا رُونَكِرْدَنَهوهِيه ك! (۱۲) وَكُلَّ وَ هَهْمُو إِنْسِيْ مَرُؤْفِيْكَ الزَّمَنَه -

طَرَفُهُ تَهِيْرَه كَهِيْمَان (خَيْر وَ شَهْرِيْمَان) فِيْ لَه عُنُقُهُه (-بَه سَتُوْتَهوه) مَلِيْ خَوِيْ وَنُخْرِجَ وَ دَهْرْدِيْنِيْن لَه لُور لَه يَوْمَ رُؤْزِي

الْقِيَمَةِ قِيَامَهْت (هَهْلَسَانَهوه لَه گُورَه كَان وَ بَه پَاوه سَتَان لَه مَهِيْدَانِي مَهْ حَشَهْر) كِتَبًا كِيْتَابِيْكَ يَلْقَاهُ دَهْبِيْبِيْ مَنْشُورًا بَلَاوَكْرَايْتَهوه

(۱۳) أَقْرَأَ بَخُوِيْنَهوه كِتَبُكَ كِيْتَابَه كَهْت (نَامَهِي كِرْدَهوه كَانْت) كَفَى - بِنَفْسِكَ هَهْرَخُوْت (-بَه سَسِي) الْيَوْمَ ثِيْمِرُؤْ

عَلَيْكَ لَه سَهْر خُوْت حَسِيْبًا لِيْنِيْچَه رَهوه (بِي) (۱۴) مِّنْ تَهْوَهِي أَهْتَدِيْ هِيْدَايَهْتِي وَهَرْگَرْت وَ رِيْنَمُوْنِي كَرَا فَإِنَّمَا ثِيْتَر هَهْر تَهْوَانَه

يَهْتَدِيْ هِيْدَايَهْت وَ رِيْنَمُوْنِي وَهَرْدَه گَرِيْ لِنَفْسِيْه بُوْ خَوِيْ وَمَنْ وَ هَهْر كَه سِيْ ضَلَّ وَئِلَّ وَ گُومَرَا بُوو فَإِنَّمَا ثِيْتَر تَهْوَهْر

يُضِلُّ گومرا ده بې و لاده دا عَلَيَّهَا به سهر خوځى (به زهره رى خوځى) وَلَا تَزِرُ و تاوان هه ټناگرى وَازِرَةً تاوانكار وگونا هبارنك

وَزَرَ تاوان و گونا هى اُخْرَى يه كيكي تر وَمَا و- كُتَّا ئيمه | سه رگيز مُعَذِّبِينَ ټه شكه نجه و سزاده ر (-نه) بووين حَتَّى تاكو

نَبَّأَتْ (-نه) نټرين رَسُولًا په يامبه رنك (١٥) وَإِذَا وَتَه گهر أَرَدْنَا ويستېمان أَنْ كه تَهْلِكَ وټيران بكه ين

قَرْيَةٍ گوند و نشينگايه ك اَمْرَنَا ټه وه (فه رمان/فه رماندار) مانكرده مُتَرَفِّعًا ده ټله مه ند و زورپيدراو و خوځگوزهرانه كان

فَقَسَقُوا جا به رة لاي و فيسق و فه ساديان بلاوكرده وه فِيهَا تيايدا فَحَقَّ ټيتر سه پا عَلَيَّهَا به سه ريان الْقَوْلُ قسه كه

فَدَمَّرْنَاهَا ټه وساكه وټيرانمانكرد تَدْمِيرًا وټيرانكردنك! (١٦) وَكَمْ و جه ند (مان) أَهْلَكْنَا له ناومانبرد مِنْ له

الْقُرُونُ چه نده ها خه ټكى سه رده ماننك مِنْ له بَعْدَ دواى نُوحٍ (پيغه مبه ر) نُوحٍ وَكَفَى و - بِرَبِّكَ په روه رديگارت (-به سسه)

بِذُنُوبٍ به تاواني عِبَادِهِ به نده كانى خَيْرًا زاناي ورد و درشت بَصِيرًا ته واو بينه ر به هه موو شتى (١٧) مَنْ ټه وهى

كَانَ پيښتر يُرِيدُ ده يو يست الْعَاجِلَةَ زووه اتوو (ژيانى دوونيا) عَجَلْنَا ئيمه زوو پيښ ده خه ين لَهُ لَوِى فِيهَا تيايدا

مَا نَشَاءَ ټه وه نده ي ئيمه بمانه وى لَمَنْ بوټه وهى نُرِيدُ ئيمه بمانه وى ثُمَّ پاشان جَعَلْنَا - لَهُ لَوِى (-داده نيښين) جَهَنَّمَ دوزه خ

يَصْلَحَهَا ده چټته ناوى و ده سوټى مَذْمُومًا به لؤمه كراو و ټا برؤچووې مَذْحُورًا و دوورخراو (له به زه يي خودا) (١٨)

وَمَنْ و ټه و كه سه ي أَرَادَ ويستى الْآخِرَةَ (ژيانى) دوواي وَسَعَى و هه ول و كوڅشى كرد لَهَا لَوِى سَعِيًّا كوڅشى خوځى

وَهُوَ و ټه وه - مُؤْمِنٌ بروا-دار (-بوو) فَأُولَئِكَ ټه وه ټه وان هَوَانُ كَان - سَعِيمٌ هه ول و كوڅشيان مَشْكُورًا سوپاسكراو (-بووه)

(١٩) كَلَّا هه ره هه مووى مُدِّ پټيان ده دين هُوَلَاءَ ټه وان يه ي هُوَلَاءَ و ټه وان يه ي مِنْ له عَطَاءَ به خشين ي

رَبِّكَ په‌روه‌رديگارت وَمَا -و- كَان -- عَطَاء به‌خشيښي رَبِّكَ په‌روه‌رديگارت مُحْظُورًا قه‌دده‌غه‌كړاو (-نه--بووه) (٢٠)

أَنْظُرْ سه‌يركه كَيْف چوڼ فَضَّلْنَا ئيمه‌ فه‌زل و چاكه‌ي - بَعْضُهُمْ هه‌نديكيانمان (-داوه) عَلَي به‌سه‌ر بَعْض هه‌ندي

وَلَا آخِرَةَ و پوړي دوايي أَكْبَرَ گه‌وره‌تره دَرَجَت چه‌ندين پله و پايه وَأَكْبَرَ و گه‌وره‌تره تَفْضِيلًا زنده چاكه‌ي و باشي (٢١)

لَا - تَجَعَلَ دا(-مه) نَ مَعَ له‌گه‌لَ اللَّهُ خودا إِلَهًا په‌رستراويك يَ آخِر ديكه فَتَقَعْدُ ئه‌وساكه داده‌نيشي مَذْمُومًا به‌لومه‌كړاو ي

تَخَذُوا و بپيشتيوان و شه‌رمه‌زاركړاو (٢٢) وَقَضَى و - رَبِّكَ په‌روه‌رديگارت (-برياريدا و بريه‌وه) أَلَّا تَعْبُدُوا كه‌وا نه‌په‌رستن

إِلَّا شَيْ جگه‌له إِيَّاه ئه‌و ته‌نھا وَبِالْوَالِدَيْنِ و به‌ باوان إِحْسَانًا چاك و باش بن إِمَّا جا يان ئه‌وه‌ي يَبْلُغَنَّ -

عِنْدَكَ ئه‌وان لای تو (-ده‌گانه) الْكِبَر گه‌وره‌ي و پيري أَحَدُهُمَا يه‌كيكيان أَوْ يان كِلَاهُمَا هه‌ردووكيان فَلَا تَقُلْ جا -

لَهُمَا پييان (-مه‌ئې) أَفْ ئوف و لَا تَتَّهَرَّهْمَا و پييان هه‌لمه‌شاخي وَقُلْ و - لَهُمَا پييان (-بلي) قَوْلًا قسه‌يه‌كي كَرِيمًا پريز

(٢٣) وَأَخْفِضْ و دابگره و نرم بكه‌وه لَهُمَا بؤيان جَنَاح بَالِي أَلْذَّلْ زه‌ليلي و ملكه‌چي مِنْ له أَلرَّحْمَةِ ره‌حمه‌ت و به‌زه‌يه‌وه

وَقُلْ و بلي رَبِّ په‌روه‌رديگارم أَرْحَمُهُمَا به‌زه‌ييت بيته‌وه پييان كَمَا هه‌رچوڼ رِيَّانِي ئه‌وان منيان په‌روه‌رده‌كرد صَغِيرًا به‌ بچووكي

(٢٤) رَبِّكُمْ خوداي په‌روه‌رديگارتان أَعْلَمْ زاناتر و ناگادارتره بِمَا به‌وه‌ي فِي له‌ ناو نَفْسِكُمْ نه‌فسى خوټانه إِنْ ته‌گه‌ر

تَكُونُوا ئيه‌و - صُلِحِينَ چاك و صالح (-بن) فَإِنَّهُ ئيتر به‌دنيايي ئه‌و كَان - لِلأَوَّلِينَ بؤ هه‌ميشه‌ گه‌راوه‌كان (بؤلای خودا)

غَفُورًا زور ليښوورديه (٢٥) وَءَات و بده ذَا ئه‌وي خاوه‌ن الْقُرْبَى نزيكي و خزمايه‌تیه حَقَّهُ هه‌قه‌كه‌ي

وَالْمُسْكِينَ و (-بده) نه‌دار وَأَبْن و كورې السَّبِيل ريگا (ئه‌وه‌ي سه‌فه‌ريكردوه و ليې براوه) وَلَا تُبَدِّرْ و زيده‌ري و پارهرېژي مه‌كه

تَبْدِيرًا زَیْدَه رَهوویه ک (۲۶) إِنَّ به دَلْنیایی الْمُبْدِرِین پاره پِژان کَانُوا هه- إِخْوَن برایی الشَّیْطَان شَهیطانه کان (-بوون)

وَکَانَ - الشَّیْطَان شَهیطان لِرَبِّه بۆ پهروه دیگاری کَفُورًا زۆر ناشوکر (-بوو) (۲۷) وَإِمَّا جَا یان تُعْرِضَنَّ پشت ده که ی

عَنْهُمْ لیان اَبْتِغَاء بۆ خواستی رَحْمَةً به زه ی و میهره بانیه ک مَنْ له رَبِّک پهروه دیگارت هوه تَرْجُوها هیوات پَیْهه فَقُل ئه وه بَلَى

لَهُمْ پَیْیان قَوْلًا قسه و وتاریکی مَیْسُورًا رۆن و ئاسان (۲۸) وَلَا تَجْعَلْ و - يَدُک ده ست مَغْلُولَةً به ستراو (-مه که) إِيَّی بۆ/ به

عُنُقُک گه رده نت وَلَا تَبْسُطْهَا و والو و کراوه شی مه که کُلْ ئه و په پری اَلْبَسْط والو و کراوه یی فَتَقَعْدُ ئیتر دابنیشی

مَلُومًا به لۆمه کراوی مَحْسُورًا په شیمان و په ریشانی (۲۹) إِنَّ به دَلْنیایی رَبِّک پهروه دیگارت يَبْسُط فرهوان و زۆر ده کات

الرِّزْق رۆزی و بژئوی لَمَنْ ئه وه که سه ی یَشَاء ئه وه بیه ویت وَیَقْدِر و تهنگی ده کات إِنَّهُ به دَلْنیایی ئه وه کَانَ هه می شه

بِعِبَادِهِ به بنده کانی خَیْرًا تهواو زانای ورد و درشتی بَصِيرًا تهواو بینهر به هه موو شتی که (۳۰) وَلَا تَقْتُلُوا و مه کوژن

أَوْلَادُکُم مناله کانتان خَشِيَةً له ترسی إِمْلَاق نه بوونی نَحْنُ ئیمه خوْمان نَزَّزْنَهُمْ رِزْق و رۆزیان ده دهن وَاَيَّاکُمْ له گه ل ئیوه ش

إِنَّ به دَلْنیایی قَتَلَهُمْ کوشتنی ئهوان کَانَ هه می شه - خِطًا هه له و تاوانیکی کَبِيرًا گه و ره (-بووه) (۳۱)

وَلَا تَقْرُبُوا و نزیک مه که و نه وه له اَلزَّیْنَا زینا إِنَّهُ به دَلْنیایی ئه وه کَانَ هه ر خِشَّة گونا هیکی دزیو و قیزه وه ن وَسَاء و-

سَبِيلًا ریگایه کی (-زۆر خراپه) (۳۲) وَلَا تَقْتُلُوا و مه کوژن اَلنَّفْس ئه و نه فس و که سه اَلَّتِی ئه وه ی حَرَم -

اللَّهُ خودا (-قه ده غه ی کردوه) إِلَّا مه گه ر بِالْحَقِّ به حق و په وایی وَمَنْ و هه ر که سی قُتِل بکوژری مَظْلُومًا به سته ملیکراوی

فَقَدْ ئه وه به دَلْنیایی جَعَلْنَا دامانناوه لَوْلِيَّه بۆ که س و کاره که ی سُلْطَانًا حق و ده سه لاتی فَلَا يُسْرِف جَا با زید ه ره وی نه کات

فِي لَهُ الْقَتْلَ كُوشْتَن ۚ إِنَّهُ بِهَدْلَنِيَايِ ئَهُو ۚ كَانُ بُوو ۚ مَنْصُورًا ۚ پِشْتِيوَانِكِرَاوَه (۳۳) وَلَا تَقْرَبُوا ۚ وَ نَزِيكَ مَهْ كَهْ وَنَهْ وَهْ لَهُ ۚ مَالُ مَالِي

الْيَتِيمَ ۚ هَهْ تِيوُو ۚ إِلَّا نِيلَا ۚ بِأَلَّتِي ۚ بَهْ وَهِي ۚ هِي ۚ ئَهُو ۚ أَحْسَنَ ۚ چَاكْتَرِيْن ۚ ه ۚ حَتَّى ۚ تَاكُو ۚ يَبْلُغُ ۚ دَهْ گَات بَه

أَشَدَّهُ ۚ تُونْد وَ تَوَلَّى ۚ جَهْ سَتَه وَ هَوْشِي ۚ خَوَّى ۚ وَأَوْفُوا ۚ تَهْ وَاوْ پَاهَنْد بِن ۚ بِأَلْعَهْدَ ۚ بَهْ بَهْ لَيْن وَ پَهِيْمَان ۚ إِنَّ ۚ بَهْ دَلْنِيَايِ ۚ أَلْعَهْدَ ۚ پَهِيْمَان وَ بَهْ لَيْن

كَانَ ۚ هَهْر ۚ مَسْئُولًا ۚ جِي ۚ پَرِسِيَار ۚ لِيْكَرَانَه (۳۴) ۚ وَأَوْفُوا ۚ وَ مَافِي ۚ تَهْ وَاوْبِدَهْن ۚ ه ۚ أَلْكِلَ ۚ كِيْش وَ پِيَوَانَه ۚ إِذَا ۚ ئَهْ گَهْر ۚ كَلِمٌ ۚ شَتْتَان ۚ كِيْشَا

وَزَنُوا ۚ وَ بَكِيْشَن وَ بِيْپِيَوَن ۚ بِأَلْقِسْطَاسَ ۚ بَهْ مِيْزَان وَ پِيَوَانَهِي ۚ أَلْمُسْتَقِيْمَ ۚ رَاسْت وَ دُرُوسْت ۚ ذَلِكَ ۚ ئَهْ وِيَاْن ۚ خَيْرٌ ۚ خَيْرٌ ۚ وَ چَاكَهِيَه

وَأَحْسَنَ ۚ وَ بَاشْتَرِيْن ۚ تَأْوِيلًا ۚ لِيْكَدَانَهْ وَهِيَه (۳۵) ۚ وَلَا تَقْفَ ۚ وَ مَهْ كَهْ وَهْ دَوَاي ۚ مَالِيْسَ ۚ نِيَه ۚ لَكَ ۚ بُوْتُو ۚ بِهْ ۚ دَهْ رِبَارَهِي ۚ وِي

عِلْمَ ۚ زَانِسْت وَ زَانِيَارِي ۚ إِنَّ ۚ بَهْ دَلْنِيَايِ ۚ أَلْسَمْعَ ۚ بِيْسْتَن وَ گُوئ ۚ وَ أَلْبَصَرَ ۚ وَ بِيْنِيْن ۚ وَ أَلْفَوَادَ ۚ وَ دَلْ وَ هَوْش ۚ كُلُّ ۚ هَهْمُوو ۚ أُولَئِكَ ۚ ئَهْ وَاْنَه

كَانَ ۚ هَهْمِيْشَه ۚ عَنْهْ - ۚ مَسْئُولًا ۚ بَهْ رِيْپَرِسَن (-لِيْ) (۳۶) ۚ وَلَا تَمْسُ ۚ وَ مَهْ گَهْ رِيْ وَ مَهْ رُوْ ۚ فِي ۚ لَهْ سَهْر ۚ أَلْأَرْضَ ۚ زَهْ وِي

مَرَحًا ۚ بَهْ فِيْز وَ لَهْ خُوْبَاي ۚ بُووْنَهْ وَه ۚ إِنَّكَ ۚ بَهْ دَلْنِيَايِ ۚ تُوْ ۚ لَنْ ۚ تَخْرُقَ ۚ هَهْ رِيْگِيْز - ۚ أَلْأَرْضَ ۚ زَهْ وِي (-كُون ۚ نَاكَهِي) ۚ وَلَنْ ۚ وَهْ رِيْگِيْز -

تَبْلُغَ ۚ نَاكَهِي ۚ بَه ۚ أَلْجِبَالَ ۚ چِيَاكَان ۚ طُولًا ۚ لَهْ دَرِيْزِيْدَا (۳۷) ۚ كُلُّ ۚ هَهْمُوو ۚ ذَلِكَ ۚ ئَهْ وَاْنَه ۚ كَانَ - ۚ سَيِّئُهُ ۚ خِرَابَهْ كَهْ يَاْن ۚ عِنْدَ ۚ لَاي

رَبِّكَ ۚ پَهْ رَوَهْ رِيْگَارْت ۚ مَكْرُوْهَا ۚ نَاْحَهْز وَ نَهْ وِيْسْتَرَاوَه (۳۸) ۚ ذَلِكَ ۚ ئَهْ وِيَاْن ۚ مِمَّا ۚ لَهْ وَهِيَه ۚ أَوْحَى ۚ كَه ۚ سِرُوشِي ۚ كَرْدَوَه ۚ وَ وَحِي ۚ كَرْد وَه

إِلَيْكَ ۚ بُوْتُو ۚ رَبُّكَ ۚ پَهْ رَوَهْ رِيْگَارْت ۚ مِنْ ۚ لَه ۚ أَلْحِكْمَةَ ۚ حِيْكَمَهْت وَ لِيْزَانِي ۚ وَ كَارِبَهْ جِيْيِي ۚ وَلَا تَجْعَلْ ۚ وَ دَامَهْ نِي ۚ مَعَ ۚ لَهْ گَهْل ۚ أَللَّهُ ۚ خُودَا

إِلَهُهَا ۚ پَهْ رَسْتَرَاوِيْكَ ۚ آخِرَ ۚ دِيْكَه ۚ فَتَلَقَى ۚ ئَهْ وِسَاكَه ۚ تِيْهَه ۚ لَدَهْ دَرِيْيْتَه ۚ فِي ۚ نَاو ۚ جَهَنَّمَ ۚ دُوْزَهْخ ۚ مَلُومًا ۚ بَهْ لُوْمَهْ كَرَاوِي

مَذْخُورًا ۚ وَ دُووَر ۚ خِرَاوِي ۚ (لَهْ رَهْ حَمَهْ تِي ۚ خُودَا) (۳۹) ۚ أَفَأَصْفَاكُمْ ۚ ئَايَا ۚ ئِيْوَهِي ۚ تَايِبَهْ ۚ تَكْرَدَوَه ۚ رَبُّكُمْ ۚ پَهْ رَوَهْ رِيْگَارْتَاْن ۚ بِأَلْبَنِيْن ۚ بَهْ كُوْرَاْن

وَأَتَّخِذْ وَهَلِيْزَارْدُووه مِنْ لَه الْمَلِيْكَه فريشته كان إِنَّا مَتِيَّان إِنَّا كَرَّمْ به دَلْنِيَّاي ئِيَّوه لَتَقُولُوْنَ - قَوْلَا قسه يه كي

عَظِيْمًا زۆر زۆر گه وره و مه زن (-ده ئين) (٤٠) وَلَقَدْ و به دَلْنِيَّاي صَرَفْنَا (ئايه ته كانمان) جَوْرًا وَجَوْرَكَرْد فِي لَه ناو هَذَا ئه و

الْقُرْآن قورئانه لِيَذْكُرُوا تا ياد بکه نه وه و به ند وه رگرن وَمَا و- يَزِيْدُهُمْ زياد (-نا) کات بۆيان إِلَّا شَتَّى جگه له

نُفُورًا ره وينه وه و دور که و تنه وه (٤١) قُلْ بَلَى لَّوْ ئه گهر كَانَ هه بوا مَعَهُ له گه ل ئه و ءَالِهَةً په رستراو و خودايانتيک

كَا ههر وه ک ئه وه ي يَقُولُوْنَ ئه وان ده ئين إِذَا كه و ابنت لَا يَتَّبِعُوا به دَلْنِيَّاي ده يانخواست إِلَى بۆ لای ذِي خاوه ن

الْعَرْش عهرش و ته ختي فه رمان په واي سَبِيلًا ريگا و هوکاريک (بۆ رکا به ري) (٤٢) سُبْحَنَهُ پاکی و بيگه ردي بۆئهو

وَتَعَالَى و پيرو ز و گه وره و بلند تره عَمَّا له وه ي يَقُولُوْنَ ئه وان ده ئين عَلُوا بالآ و به رزيه كي كَبِيرًا گه وره (٤٣)

تُسَبِّح پاكراگري و ته سبيحات ده کات لَهُ بۆئهو السَّمَوَاتُ - السَّبْعُ حه وت (-ئاسمانه کان) وَالْأَرْضُ و زه وي وَمَنْ و ئه وه ي

فِيْن تيا ياندايه وَإِنْ و نيه مِنْ هيج شَيْءٍ شَتَّى إِلَّا ئيلا يُسَبِّح پاكراگري و ته سبيح ده کات بِحَمْدِهِ به حه مد و ستايش كردي ئه و

وَلَكِنْ به لام لَا - تَفْقَهُون ئيَّوه ئي (-نا) گه ن له تَسْبِيحَهُمْ ته سبيحاتيان إِنَّهُ به دَلْنِيَّاي ئه و كَانَ هه ميشه

حَلِيْمًا زۆر له سه رخو و ئاراي غَفُورًا زۆر لي بوورده يه (٤٤) وَإِذَا وئه گهر قَرَأَتْ - الْقُرْآن قورئانت (-خوينده وه)

جَعَلْنَا داما نا يِيْنَكَ نيوان تۆ وَيِّن و نيوان الَّذِينَ ئه وانه ي لَا يُؤْمِنُونَ بروا ناهيئن بِالْآخِرَةِ به رپوژي دواي

جَبَابًا په رده و ناوبريكي مَسْتُورًا شاراوه (٤٥) وَجَعَلْنَا و داما نا عَلَى له سه ر قُلُوبِهِمْ دله كانيان أَكِنَّةً په رده گه ليكي زۆر

أَنْ نه كا يَفْقَهُوه تيي بگه ن وَفِيْ و له ءَاذَانِهِمْ گو يچكه كانيان وَقَرَأْ گو يگرانيه ك وَإِذَا و کاتي دُكِرَتْ -

رَبِّكَ په‌روه‌رديگارت (-يادکرده‌وه) فِي له‌ناو الْقُرْآنَ قورئان وَحَدَّهُ به‌تاک و ته‌نيایي وَلَوْأ پاشه‌کشه ده‌که‌ن عَلَيَّ له‌سه‌ر

أَدْبَرِهِمْ دوواوه‌يان نُفُورًا به‌په‌وينه‌وه (٤٦) نَحْنُ نِيْمه اَعْلَمُ زاناتر و ئاگادارترين بِمَا به‌وه‌ی يَسْتَمْعُونَ گویده‌گرن بِهِ يَي

إِذْ کاتې که يَسْتَمْعُونَ گویده‌گرن إِلَيْكَ بۆتو وَإِذْ و کاتې که هُمُ ته‌وان نَجَوَى به‌ نه‌يئې له‌نيوخويان قسه‌ده‌که‌ن إِذْ که يَقُول -

الظَّالِمُونَ سته‌مکاره‌کان (-ده‌لئين) إِنْ - تَتَّبِعُونَ نِيْوه دواي (هيچ -نا) که‌ون إِلَّا ئيلا رَجُلًا بياويک ي مَسْحُورًا جادوو ليکراو

(٤٧) أَنْظِرْ سه‌يرکه كَيْفَ چۆن ضَرْبُوا - لَكَ بۆتو الْأَمْثَالُ په‌ند و ميساليان (-هيناهه)

فَضَلُوا ئه‌وساکه گومرا بوون و رتيان وئېل کرد فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ئيتر ناتوانن- سَبِيلًا ريگايه‌ک (-بدوزنه‌وه) (٤٨) وَقَالُوا و گوتيان

أَئِذَا ئايا ته‌گه‌ر مَّا ئيما بووينه عِظْمًا ئيسک وَرَفَاتًا و پروسک و خۆل أَيْنَا ئايا نيمه لَمَبْعُوثُونَ هه‌ر زيندوو‌ده‌کړينه‌وه

خَلَقًا به‌ دروستکرائې جَدِيدًا نوئ (٤٩) قُلْ بَلَى كُونُوا ببن به حِجَارَةً چه‌و و به‌ردېک أَوْ يان حَدِيدًا ئاسنيک (٥٠)

أَوْ يان خَلَقًا دروستکراوئ مَّا له‌وه‌ی يَكْبُرُ گه‌وره بيئ فِي له صُدُورِكُمْ دَلْ و هوشتان فَسَيَقُولُونَ ئيتر دواي ده‌لئين مَن كِ

يُعِيدُنَا ده‌مانگېرته‌وه (بوژيان) قُلْ بَلَى الَّذِي ته‌وه‌ی فَطَرَكُمُ نِيْوه‌ی خولقاند أَوَّلَ يه‌که‌م مَرَّةً جار

فَسَيَنْغَضُونَ ئه‌وسا به‌ ناباوه‌ري ده‌له‌قينن إِلَيْكَ بۆتو رُءُوسَهُمْ سه‌ريان وَيَقُولُونَ و ده‌لئين مَتَى چ کاتيکه هُو ته‌وه؟ قُلْ بَلَى

عَسَى به‌لکه اَنْ که يَكُون - قَرِيْبًا نزيک (-بيت) (٥١) يَوْمَ ته‌ورپوژهي يَدْعُوكُمْ بانگتان ده‌کات

فَتَسْتَجِيبُونَ ئه‌وسا وه‌لامی ده‌ده‌ته‌وه بِحَمْدِهِ به‌ حمد و ستايشی ته‌و وَتَظُنُّونَ و دُنْيا ده‌بن که إِنْ -

لَبِثْتُمْ (-نه) ماينه‌وه (له‌ژياني دونيا) إِلَّا ته‌نها- قَلِيلًا که‌ميک (-نه‌ي) (٥٢) وَقُلْ و بَلَى لِّعِبَادِي به‌ به‌نده‌کانم

يَقُولُوا بدوین به (و گفتاره) اَلَّذِي تَهْوَى هِيَ تَهو أَحْسَن چاکترین ه إِنَّ به دُنْیَايِ الشَّيْطَانِ شەیطان یَنزَغ تیکده دات

يَنهَم نِیوانیان إِنَّ به دُنْیَايِ الشَّيْطَانِ شەیطان کَانَ هەمیشە- لِلْإِنْسِ بۆ مَرُوف عَدُوا دوزمنیکی مُبِيناً ديار و ئاشکرا (-بووه)

(٥٣) رَبُّكُمْ پەرورەدیگارتان أَعْلَم زانا و ئاگادارتره بِكُمْ به ئێوه إِنَّ تەگەر يَشَأْ تەو بیهوینت

يَرْحَمُكُمْ بەزەبی دیتەوہ پیتان و رحمتان پیدەکات أَوْ يان إِنَّ تەگەر يَشَأْ بیهوینت يُعَذِّبُكُمْ عەزاب و سزاتان دەدات وَمَا و-

أَرْسَلْتُكَ تۆمان (-نە) ناردوہ عَلَيْهِم بەسەریان (بی بە) وَكَيْلًا چاودێر و کار پیتی سپێردراو (٥٤) وَرَبُّكَ و پەرورەدیگارت

أَعْلَم زانتر و ئاگادارتره بَمَنْ بەئەوہی فِي لَه السَّمَوَاتِ ئاسمانەکان وَالْأَرْضِ و زەوی دایە وَلَقَدْ و بەدُنْیَايِ

فَضَّلْنَا فەزڵ و چاکە-ی- بَعْضُ هەندیک النَّبِيِّينَ پیغەمبەران (-مان دا) عَلَى بەسەر بَعْضُ هەندی وَءَاتَيْنَا و دامان بە

دَاوُد داوود زَبُوراً (کتابی) زەبوور (٥٥) قُل بَلَى أَدْعُوا بپارێنەوہ لَه الَّذِينَ تەوانە ی

زَعَمْتُ بە قسە ی خۆتان (سودیکیان هەیه) مِّنْ دُونِهِ جگە لەو فَلَا يَمْلِكُونَ تەوہ تەوان بە دەستیان نیە كَشَفْ لا بردنی

الضَّرَّ زەر و زیان عَنْكُمْ لیتان وَلَا تَحْزِينًا و نە گواستنەوہ شی (٥٦) أُولَئِكَ تەوان الَّذِينَ تەوہ ی

يَدْعُونَ هاواری دەکەنەئ و دەپەرستن يَبْتَغُونَ (خۆیان) دەخوازن إِلَى بۆلای رَبِّهِمْ پەرورەدگاریان الْوَسِيلَةَ هۆکاریک اِيَّاهُمْ کامیان

أَقْرَب نزیکتره وَيَرْجُونَ و هیوایان هەیه و بە ئومیدی رَحْمَتُهُ رَحمت و بەخشینی تەوی ن وَيَخَافُونَ و دەترسن لە

عَذَابُهُ عەزاب و ئەشکەنجە ی وی إِنَّ به دُنْیَايِ عَذَابِ عەزاب و ئەشکەنجە یی رَبِّكَ پەرورەدیگارت کَانَ هەمیشە-

مَحْذُوراً جی تەرس و خۆپارێزی (-بووه) (٥٧) وَإِنْ و نیە مِّنْ (هیچ) قَرْيَةٍ شار و دییهک إِلَّا تِلْكَ نَحْنُ ئیمە

مُهْلِكُوهَا ويرانكەرى ئەوين قَبْل پېش يَوْم رۆزى الْقِيَمَةِ قىامەت (هەلسانەوہ لەگۆرەكان و بەپاوەستان لە مەيدانى مەحشەر) أَوْ يان

مُعَذِّبُوهَا سزادەرى وين عَذَابًا بە عەزاب و ئەشكەنجەيەكى شَدِيدًا زۆر تووند كَانَ پېشتەر ذَلِكَ ئەوہ فِي لەناو أَلَكْتُب كىتابدا

مَسْطُورًا نوسراوۆ (٥٨) وَمَا - مَنَعَنَا رېگىرى ئيمە (-نە) بووہ أَنْ كە نُرْسِل بنېرىن بِالْآيَاتِ ئايەت و موعجىزاتەكان

إِلَّا ئَيْلَا أَنْ ئەوہى كە كَذَّب بەدرۆى داناو برۆاى پېنەهيئا بِهَا يَتَى الْأَوَّلُونَ پېشىنە و يەكەمينەكان وَءَاتَيْنَا وەينامان بۆ

ثَمُود (قەومى) ئەموود النَّاقَةَ حوشترەكەى مُبْصِرَةً (موعجەزيەك بوو) بەرچاوى رۆن و ئاشكرا فَظَلَمُوا جا ستەمياىنكرد بِهَا يَتَى

وَمَا - نُرْسِل (-نا) نېرىن بِالْآيَاتِ ئايەت و موعجىزاتەكان إِلَّا مەگەر تَخَوُّفًا بۆ ترساندن (٥٩) وَإِذْ و كە قُلْنَا وتمان

لَكَ بەتۆ إِنَّ بەدنيايى رَبِّكَ پەرورەديگارت أَحَاط ئاگادارە و گەمارۆيداوہ بِالنَّاسِ بە خەلك وَمَا و - جَعَلْنَا --

الرُّءْيَا خەونەكە الَّتِي ئەوہى أَرَيْنَاكَ پېشانمانداى (-نەمان--كردە شت) إِلَّا تەنھا - فِتْنَةً فیتنە و تاقىكردنەوہيەك (-نەب) (

لِلنَّاسِ بۆ خەلك وَالشَّجَرَةَ و درەختە الْمَلْعُونَةَ نەفرەت لىكراوہكەش فِي لەناو الْقُرْآن قورئان وَنُحُوفَهُمْ و دەيانترسىنىن

فَمَا جا - يَزِيدُهُمْ بۆيان زىاد (-نا) كات إِلَّا شت جگەلە طُغْنًا سەرەرۆيى و لەخۆدەرچوونىكى كَبِيرًا گەورە (٦٠)

وَإِذْ و (ياد بكەوہ) كە قُلْنَا وتمان لِلْمَلَكَةِ بە فرىشتەكان اسجدُوا سوژدەبەرن لِأَدَم بۆ ئادەم فَسَجَدُوا ئىتر سوژدەيان برد

إِلَّا تەنھا إِبْلِيسَ ئىبلىس قَالَ گوئىءَ اسجدُ ئايا من سوژدە بىبەم لِمَنْ بۆ ئەو كەسەى خَلَقْتَ ئەوت خولقاندوہ طِينًا لە قور

(٦١) قَالَ گوئى أَرَأَيْتَ ئايا بىنيوتە هَذَا ئەمە الَّذِي ئەوہى كَرَّمْتَ رېزت لىناوہ عَلَيَّ بەسەرمن لَنْ بەدنيايى ئەگەر

أَخْرَجَ من دوابخەى (نەرم) إِلَى تا يَوْم رۆزى الْقِيَمَةِ قىامەت (هەلسانەوہ لەگۆرەكان و بەپاوەستان لە مەيدانى مەحشەر)

لَا حَتَكَنَّ بَنگومان لغاو ده کهم ذَرِيتَهُ نوهه کانی إِلَّا ته‌ها - قَلِيلًا که‌میک (-نه‌ی) (۶۲) قَالَ (خودا) فهرمووی

أَذْهَبَ ده‌برؤ فَن جا ههر که‌سیک تَبَعَكَ دواتکه‌وی مِنْهُمْ له‌وان فَإِنَّ ئوهه به‌دنیایی جَهَنَّمَ دۆزه‌خ جَزَاؤُكُمْ سزای ئیوهیه

جَزَاءَ سزاییکی مَوْفُورًا تیر و پر و پر به‌پیست (۶۳) وَأَسْتَفِرُّ زُ بورژینه مَن ئه‌وه‌ی أَسْتَطَعْتُ توانیت مِنْهُمْ له‌وان

بَصَوْتُكَ به‌ده‌نگت وَأَجْلَبَ و‌هاواربکه عَلَیْهِمْ بۆ‌سه‌ریان بِخَيْلِكَ به‌سوار و‌ئه‌سه‌په‌کانت وَرَجَلَكَ و‌پیاده‌کانت

وَشَارِكُهُمْ و‌به‌شداریان بکه فِي له الْأَمْوَالِ مَالِ وَالْأَوْلَادِ و‌منالان وَعِدَهُمْ و‌به‌لَینیان پِی‌ده وَمَا و- يَعِدُهُمْ به‌لَینیک(-نا) دا

الشَّيْطَانِ شه‌یطان إِلَّا جگه‌له غُرُورًا فریودان و‌هه‌لخه‌له‌تاندن (۶۴) إِنَّ به‌دنیایی عِبَادِي به‌نده‌کانی مَن لَیْسَ -

لَكَ بۆتۆ (-نیه) عَلَیْهِمْ له‌سه‌ریان سُلْطَنٌ ده‌سه‌لَاقی وَكَفَى و- بِرَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت (-به‌سه‌سه)

وَيَكِلَا کاروبار پی‌سی‌پردراو و‌پشت پی‌بیه‌ستراو (-ی) (۶۵) رَبِّكُمْ په‌روه‌ردیگارتانه الَّذِي ئه‌وه‌ی يُزْجِي هَیْوَش هَیْوَش پالی ده‌نیت

لَكُمْ بۆتان الْفَلَکِ که‌شتی فِي له‌ناو الْبَحْرِ ده‌ریاکان لَتَبْتَغُوا تا بخوازن مَن له فَضْلِهِ زَیْده به‌خششی ئه‌و إِنَّهُ به‌دنیایی ئه‌وه

كَانَ هه‌میشه- بِكُمْ بۆتان رَحِيمًا زۆر میهره‌بان و‌به‌زه‌ی (-بووه) (۶۶) وَإِذَا وَئِه‌گه‌ر مَسَّكُمْ پی‌تان بکه‌وی

الْضَّرَّ زیان و‌زه‌ره‌ریک فِي له‌ناو الْبَحْرِ ده‌ریاکان ضَلَّ و‌ن ده‌ی مَن ئه‌وه‌ی تَدْعُونَ هاواریان لۆده‌که‌ن و‌ده‌یانپه‌رستن إِلَّا جگه‌له

إِيَّاهُ ئه‌و(الله) یه‌به‌ته‌نهای فُلًا و‌کاتی نَجَّكُمْ ده‌ریازیکردن إِلَى بۆ الْبَرِّ زه‌وی و‌وشکانی أَعْرَضْتُ پِشتات تیکرد

وَكَانَ و‌هه‌میشه- الْإِنْسُ مَرُوفٌ كَفُورًا زۆر ناشوکر (-بووه) (۶۷) أَفَأَمِنْتُ نایا دَنیابوینه أَنْ که (خودا) يَخْسِفُ -

بِكُمْ به‌ئیه‌وه جَانِبِ لایکی الْبَرِّ و‌شکانی زه‌وی (-به‌ناخدا بیات) أَوْ یان یُرْسِلُ بنی‌ری عَلَیْكُمْ بۆ‌سه‌رتان

حَاصِبًا رَهْشەبای بەردبارین ئُم پاشان لَا تَجِدُوا نادۆزنهوه لَكُمْ بۆخۆتان وَكَلَّا کارپێسیڤردراو و پارێزەرێک (٦٨) أُم یان

أَمِنْتُ دُنْیابووینە اُن که یُعِیدُكُمْ بتانگێرتەوه فیه تیایدا تَارَةً جارێکی أُخْرَى تر فِیْرَسِلْ جا بنیڕی عَلَیْكُمْ بۆ سەرتان

قَاصِفًا وێرانکەر و تیکشکێنەرێ مِّن له الرَّیج رَهْشەبا فِیْغَرِقْكُمْ جا نوَقْمَتان بکات بِمَا بهوێ کَفَرْتُمْ کوفرتان کرد ئُم پاشان

لَا تَجِدُوا نادۆزنهوه لَكُمْ بۆخۆتان عَلَيْنَا بۆ سەر ئێمه بِه یی تَبِيعًا بهدوداچووێک و لپیچەرەهویهک (٦٩) وَلَقَدْ و بەدُنْیایی

كَرَّمْنَا رِیْزمان نا له بَنِي نهوێ ءَادَم ئادهم وَحَمَلْنَهُمْ و ههڵمانگرتن و سوارمانکردن فِي له اَلْبَرِّ زهوی وشکانی

وَالْبَحْر و دەریا و ئوقیانوسەکان وَرَزَقْنَهُمْ و پێماندان له رِزق و رۆزی مِّن له اَلطَّيِّبِ شتە خۆش و پاکیان

وَفَضَّلْنَهُمْ و فەزڵ و زیدهچاکی ئەوانماندا عَلٰی بهسەر كَثِیْر زۆر مِّن لهوانه ی خَلَقْنَا ئێمه دروستمان کرد بوو

تَفْضِيْلًا فەزڵ و زیده چاکیهک (ی زۆر) (٧٠) يَوْمَ ئه‌ورۆژه ی نَدْعُوا بانگ ده‌که‌ین كُلِّ هه‌موو اُنَاسٍ خه‌لکیک

بِأَيْمَانِهِمْ به پێشه‌واکه‌یان (نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان) فَنِّ جا هه‌رکه‌سێ أُوتِي هینراوه و درا یی كِتَبُهُ کیتابه‌که‌ی بَيِّنَةٍ به‌ راس‌ته‌یه‌وه

فَأُولَٰئِكَ ئه‌وه‌ ئه‌وان يَقْرَأُونَ ده‌خوێنه‌وه كِتَابُهُم کیتابه‌که‌یان وَلَا يُظْلَمُونَ و سته‌میان لێناکړی (به‌قه‌د)

فَتِيْلًا داوی که‌لێنی ناوکی قه‌سپ (٧١) وَمَنْ و هه‌رکه‌سێ كَان - فِي له هَذِهِ ئه‌مه‌یان أَعْمَى کوێر (-بوو) فَهُوَ ئه‌وه‌ ئه‌و

فِي له اَلْآخِرَةِ پۆژی دوا یی أَعْمَى کوێر وَأَضَلَّ و وێڵ و بزرت‌ه سَبِيْلًا رِیگی (٧٢) وَإِنْ و به‌راستی كَادُوا خه‌ریک بوو

لَيَفْتِنُوْكَ هه‌رله‌خشته‌ت به‌ه‌ن و فريوت به‌ه‌ن عَن له اَلَّذِي ئه‌وه‌ی أَوْحَيْنَا س‌روش و نیگامانکرد إِلَيْكَ بۆتۆ

لِتَقْتَرِي تا هه‌لبه‌سه‌ستی عَلَيْنَا له‌سه‌رمان غَيْرُهُ شتێکی تر وَإِذَا و که‌وابوو لَا تَخْذُوكَ ئه‌وه‌ تۆیان هه‌نده‌بژارد وه‌ک

خَلِيلًا دُوستيکي گيان به گياني (۷۳) وَلَوْلَا ته گهر ئه وه ته بوا اَنْ که ثَبَّتَنَّا ئيمه تۆمان سه قامگير کرد لَقَدْ ئه وه به دُنْيَايِي

كِتَّ خه ريك بوو تَرَكَن خوارت ده كرده وه و مه يلت ده كرد اِلَيْهِمْ بُولَايَان شَيًّا شَتَّى قَلِيلًا كه م (۷۴) اِذَا كه و ابووا

لَاذَقْنَا بَيْگومان پيمان ده چيشتي ضَعِف دوو هه ندهي اَلْحَيٰوةَ ژياني دونيا وَضَعَف و دوو هه ندهي اَلْمَمَاتِ مردن ثُمَّ پاشان

لَا تَجِدُ نابيينه وه لَكَ بُوخُوْتُ عَلَيْنَا به سه رماندا نَصِيرًا سه رخهر و پشتيواني (۷۵) وَاِنْ و هه رچه ند كَادُوا خه ريك بوو

لَيَسْتَفْزُونَكَ ئه وان تۆيان بېزار ده كرد مِنْ له اَلْأَرْضِ زهوي لِيُخْرِجُوكَ تا دهر به دهرت بکه ن مِنْهَا لِي وَاِذَا و كه وا بوايه لَا -

يَلْبَثُونَ (-نه) ده مانه وه خَلْفَكَ دواي تۆ اِلَّا ته نها - قَلِيلًا كه ميک (-نه ي) (۷۶) سُنَّةَ (ئه وه) ياساو باوي هه ميشه يي

مَنْ ئه وانه ي قَدْ به دُنْيَايِي اَرْسَلْنَا ئيمه ناردمان قَبْلَكَ پيش تۆ يه مِنْ له رُسُلَنَا په يامبه رانمان وَلَا تَجِدُ و نابيينه وه

لِسُنَّتِنَا بۆ باو و ياساي گه ردووني ئيمه نَحْوِيْلًا لاجوون و گۆران يک (۷۷) اَقِم دابمه زرينه اَلصَّلَاةَ نوژان

لِدُلُوكَ له (دواي) لاداني- اَلشَّمْسُ رۆژ (-له ناوه ندي ئاسمان) اِلَى تاكوو غَسَقَ تاريکي اَلَّيْلَ شهو و قُرْآن و قورئان و خویندنه وه ي

اَلْفَجْرِ به يانيان اِنَّ به دُنْيَايِي قُرْآن قورئان خویندنه وه ي اَلْفَجْرِ به يانيان كَانَ هه ميشه -

مَشْهُودًا هي ئاماده بوون و بيستران (-بووه) (۷۸) وَمِنْ و له اَلَّيْلَ شهودا فَتَجِدَ ئيتر نوژي ته هه جود بکه بِهِ تيايدا

نَافِلَةً سوننه ت و زيده يه لَكَ بۆ تۆ عَسَى به لکه اَنْ که يَبْعَثَكَ - رَبُّكَ په روه رديگارت (-بتنري بۆ) مَقَامًا جيگا و مه قاميکي

مَحْمُودًا سوپاس و ستايشكراو (۷۹) وَقُلْ و بلي رَبِّ په روه رديگارم اَدْخِلْنِي بمخهره ناو مَدْخَلَ ده روي

صِدْقِ راستي و راستگويي وَاُخْرِجْنِي بمکه ده روه له مَخْرَجِ ده رچه ي صِدْقِ راستي و راستگويي وَاَجْعَلْ ودابئي لِي بۆ من

مِنْ لَهُ لَدُنْكَ لَا يَهْدِي تَابِعَهُ خَوْتَهُوهُ سُلْطَانًا دَهْسَه لَا تَتِيكِي نَصِيرًا تَهَوَاو سَهْرَخَهَر (۸۰) وَقُلْ وَبَلَىٰ جَاءَ -

الْحَقُّ هَق و راستی (-هات) وَزَهَق و له ناوچوو اَبْطَل ناههقی و پِر وپوچی اِنْ به دُنْیایی اَبْطَل ناههقی و پِر وپوچی کَانَ -

زَهْوَقًا لَه ناوچوو و به رِبَاد (-بووه) (۸۱) وَنَزَلَ و داده به زَنین مِنْ لَهُ الْقُرْآنُ قُورْآن مَاهُو تَهووی

شِفَاءً شِیْفَا و چاکبوونه له دَهْر وَرَحْمَةً و به زهپی و میهره بانیه لِلْمُؤْمِنِينَ بُو پرواداران وَلَا يَزِيد و زیاد ناکات بُو

الظَّالِمِينَ سَتَه مکاره کان اِلَّا شَتَّى جَگَه له خَسَارًا خه ساره تمه ندی (۸۲) وَاِذَا وَتَه گَهَر اَنْعَمْنَا نِیعمه تمان باراند عَلٰی به سَهَر

الْاِنْسُ مَرُوْف مَرُوْف تَهوَه پِشت هه تَدَه کَا وَتَا و دوریخسته وه بِجَانِيْهِ شَانِی (شَانِی لِي باده دا) وَاِذَا وَتَه گَهَر مَسَّهُ پِی بکهوئ

الشَّرَّ خِرَابَه و زیانیک کَانَ تَهوَه- يُوْسَا نَا ئومئیدی (-ده پی) (۸۳) قُلْ بَلٰی کُلَّ هَهَر که سَنِیک يَعْمَل کارده کات عَلٰی به

شَاكِتِيْهِ گَوِیْرهی خُوی فَرَبُّكُمْ جَا به روه ردیگارتان اَعْلَم زانتر و ئاگادارتره بِمَنْ بهو که سهی هُو تَهو اَهْدٰی راسته پِیتره

سَبِيْلًا رِیگَا و رِیبازی (۸۴) وَيَسْأَلُونَكَ و پرسیارت لیده که عَنْ دَه ربارهی اَلرُّوح رُوْح و گیان قُلْ بَلٰی اَلرُّوح رُوْح و گیان

مِنْ لَهُ اَمْرٌ کَار و فه رمانی رِبِّيْ به روه ردیگاره وَمَا و - اُوْتِیْتُمْ پِیتان (-نه) دراوه مِّنْ لَهُ اَلْعِلْمُ زانین و زانست اِلَّا شَتَّى جَگَه له

قَلِيْلًا که مَنِیک (۸۵) وَلَئِنْ وَتَه گَه رِیتوو شِئْنَا وِیستبامان لَنْدَهْبَن تَهوَه به دُنْیایی نه مانده هِیشت بِالَّذِي تَهوهی

اَوْحَيْنَا سَرُوش و نیگمانکرد اِلَيْكَ بُوْتُو ثُمَّ پاشان لَا تَجِد نایبیه وه لَكَ بُوخُوْت پِه یی عَلَيْنَا به سه رماندا

وَكَيْلًا کَارِپِیْسِیْزِدرَاو و پارِیْزه رِیک (۸۶) اِلَّا جَگَه له رَحْمَةً به زهپی و میهره بانیه ک مِّنْ لَهُ رَبِّكَ به روه ردیگارتَهوَه اِنْ به دُنْیایی

فَضْلُهُ زَیْده چاکِی وی کَانَ هه رده م- عَلَیْكَ له سه رت کَبِیرًا گَه و ره (-بووه) (۸۷) قُلْ بَلٰی لَّئِنْ تَه گَه رِیْتوو

اجْتَمَعَتْ كُوْبْبَنهوه اَلْاِنْسَ مَرْوَفٌ وَالْجَنِّ وَجَنُّكَانَ عَلٰٓى لَهْسَهَر اَنْ تَهوهى كه يَأْتُوْا بِهِنَّ بِمِثْلِ شَيْءٍ وَهَكَذَا هَٰذَا تَهَم

اَلْقُرْءَانُ قورئانه لَا يَأْتُوْنَ تَهوان ناهيئن بِمِثْلِهٖ شَيْءٍ وَهَكَذَا وَلَوْ وَهه رچه ند كَان - بَعْضُهُمْ هه نديكيان لِبَعْضٍ بُو هه نديك

ظَهِيْرًا پِشت و پهنا (-بين) (٨٨) وَلَقَدْ وَ به دنياي صَرَفْنَا جَوْرًا وَجَوْرًا مَانَكِرْد لِلنَّاسِ بُو خه لك فِي لَهناو هَٰذَا تَهَم

اَلْقُرْءَانُ قورئانه مِنْ لَه كُلِّ هه موو مِثْلٍ نمونه يه كه فَاَبٰٓى جَا رَازِي نَه بُوون اَكْثَرُ زَوْرِي النَّاسِ خه لك اِلَّا (به شَيْءٍ) جگه له

كُفُّوْرًا ناسوپاسگوزاري وَ ناشوكري (٨٩) وَقَالُوا وَگوتيان لَنْ تُوْمِنَ هه رگيز بَرُوَا ناهيئن لَكَ بُوْتُو حَتّٰى تَاكو

تَفْجُرُ دَه ته قيني هوه وَ هه لده قوليني لَنَا بُو تيمه مِنْ لَهناو اَلْاَرْضُ زهوى يَنْبُوْعًا كانياويك (٩٠) اَوْ يَان تَكُوْن -

لَكَ بُوْتُو (-بيئ) جَنَّةً به هه شتي مِنْ لَه نَخِيْلٍ دارخورما وَعِنَبٍ وَ تَرٰى فَتَفْجُرْ جَا - اَلْاَنْهَرُ روبره كان (-بته قيني وَ هه لقوليني)

خَلَلَهَا تيايدا تَفْجِيْرًا هه لقولانيك (٩١) اَوْ يَان تُسْقِطُ به ريده يته وه اَلْسَّمَآءُ ئاسمان كَمَا هه روهك

زَعَمْتَ به قسه ي خُوْت وَ تَبُووت عَلَيْنَا به سه رماندا كَسَفًا پارچه پارچه اَوْ يَان تَأْتِي بهيني بِاللّٰهِ خودا وَالْمَلٰٓئِكَةُ و فرشته كان

قَبِيْلًا روبره روو (٩٢) اَوْ يَان يَكُوْنُ بِي لَكَ بُوْتُو يَتَّ مَالِيك مِنْ لَه زُخْرَفٍ نه خش وَ نيگار كراو (ي زِيْر وَ زِيُو) اَوْ يَان

تَرَقّٰى بَلَنْد بَرُوِي وَ هه لكشي فِي لَه اَلْسَّمَآءُ ئاسمان وَلَنْ وَهه رگيز - تُوْمِنَ بَرُوَا (-نا) كه ين لِرُقِيْكَ به به رزي وَ بَلَنْد بُوونه وهت

حَتّٰى هه تاكو تُنَزَّلُ داده به زيني عَلَيْنَا به سه رماندا كِتَبًا كيتابيك نَقَرُوْهُرْ بيخوينينه وه قُلْ بَلٰى سُبْحَانَ پاكِي وَ پيروزي بُو

رَبِّيْ پهره رديگارم هَلْ تَايا كُنْتَ مِنْ شَيْءٍ بُووم اِلَّا جگه له بَشَرًا مَرْوُفِيْكَ رَسُوْلًا هه نار دراو به په ياميك (په يامبه ريك) (٩٣)

وَمَا وَ- مَنَعَ ريگري (-نه) كرده له النَّاسِ خه لك اَنْ كهوا يُؤْمِنُوْا بَرُوَا بهيني اِذْ كَاتِي كه جَاءَهُمْ بُوِيَان هات

الْهُدَى هِدَايَت و رێنموونی **إِلَّا** ئیلا **أَنْ** ئهوهی که **قَالُوا** گوتهیان **أَبَعَثَ** ئایا - **اللَّهُ** خودا **بَشَرًا** مروفئیکی (-هه ناردوه)

رَسُولًا وهک پیغه مبهەر (٩٤) **قُلْ** بئی **لَوْ** ئه گهر **كَانَ** هه بوا **فِي** له **الْأَرْضِ** زهوی **مَلِكَةً** فریشته گه لێک **يَمْسُونَ**.

مُطَمِّتِينَ به هێمنی و ئارامی (برویشتبوان) **لَنَزِلْنَا** ئه وه به دنیای دایمان ده به زاند **عَلَيْهِمْ** به سه ریاندا **مِّنْ** له **السَّمَاءِ** ئاسمان

مَلَكًا فریشته یهک **رَسُولًا** وهک پیغه مبهەر (٩٥) **قُلْ** بئی **كَفَى**. **بِاللَّهِ** خودا (به سه سه) **شَهِيدًا** شایهت بئی **بَيْنِي** نیوان من

وَيَنْتَكِرُ و نیوان ئیوهش **إِنَّهُ** به دنیای ئه وه **كَانَ** هه می شه **بِعِبَادِهِ** به بهنده کانی **خَيْرًا** ته وای زانای ورد و درشتی

بَصِيرًا ته وای بینهر به هه موو شتی (٩٦) **وَمَنْ** و هه رکه سی **يَهْدِ** هیدایه تی بدا و رێنموونی بکات **اللَّهُ** خودا **فَهُوَ** ئه وه هه ر ئه وه

الْمُهْتَدِ هیدایه تدرای ته وایه **وَمَنْ** و هه رکه سی **يُضِلُّ** گومرای بکات **فَلَنْ** ئه وه هه رگیز - **تَجِدَ** تۆ (-نا) دۆزیته وه **لَهُمْ** بۆی

أُولِيَاءَ دۆست و پشتیوانی **مِنْ** - **دُونِهِ** بێجگه (-له) و **وَنَحْشُرُهُمْ** و کۆیانده کهینه وه **يَوْمَ** رۆژی **الْقِيَمَةِ** قیامهت **عَلَى** له سه ر

وَجُوهِهِمْ ده م و چاویان **عَمِيًّا** به کویری **وَبُكَاءٍ** و لالی **وَصُمًّا** و که ری **مَأْوَهُمْ** جیگا و مائیان **جَهَنَّمَ** دۆزه خه **كُلَّمَا** هه ر جارهی

خَبَتْ کزبئی **زِدْنَهُمْ** بۆیان زیاد ده کهین **سَعِيرًا** له گور و تینی ئاگر (٩٧) **ذَلِكَ** ئه وه **جَزَاؤُهُمْ** سزایانه

بِأَنَّهُمْ به هۆی ئه وهی ئه وای **كَفَرُوا** کوفریان کرد و بئی بروابوون **بِأَيَّتِنَا** به ئایهت و نیشانه گه وره کان و میعجزاته کان **وَقَالُوا** و گوتهیان

أَئِذَا ئایا ئه گهر **كُنَّا** پوینه **عِظْمًا** ئێسک **وَرُفَاتًا** و پروسک **أَوْنًا** ئایا ئێمه **لَمَبْعُوثُونَ** هه ر زیندووده کرئینه وه **خَلَقًا** دروستکرانیکی

جَدِيدًا نوێ (٩٨) **أَوْ** ئایا **لَمْ يَرَوْا** نه یان بینوووه **أَنْ** بێگومان هه ر **اللَّهُ** خودا یه **الَّذِي** ئه وهی

خَلَقَ به دیه ئیناه وه و دروستیکردوه **السَّمَوَاتِ** ئاسمانه کان **وَالْأَرْضِ** و زهوی **قَادِرٍ** تواناداره **عَلَى** له سه ر ئه وهی **أَنْ** که

يَخْلُقُ دروست بکات مِثْلَهُمْ هی وه کو ئەوان وَجَعَلَ و دایناوه هُم بۆیان أَجَلًا کاتیکی دیاریکراو لَا - رَبِّ نیه گومان

فیه تیایدا فَأَبَى جا رازی نه بوون الظَّالِمُونَ سته مکاره کان به إِلَّا شتی جگه له كُفُورًا ناسوپاسگوزاری و ناشوکی (۹۹) قُل بَلَى

لَوْ ئە گهر بیئو أَنْتُمْ ئیوه تَمْلِكُونَ خاوهن بن و به دهستان بیت خَزَائِن خه زینه و گه نجینه کانی رَحْمَةً به زهیی و میهره بانی

رَبِّي پهروه ردیگرم إِذَا که و ابیت لَا مَسْکَمٌ ئه وه بیگومان دهستان ده قوچاند و ده تانگرت خَشِیة له ترسی

الْإِنْفَاق سهرف بوون و نه مان وَكَانَ و هه میشه- الْإِنْسَنُ مرؤف قُتُورًا زور په زیل و قرچوک (-بووه) (۱۰۰) وَلَقَدْ و به دنیایی

ءَاتَيْنَا دامان به مُوسَى موسا تَسَعَ نۆ ءَايَتٍ به لگه و نیشانه ی گه وه یَسِّبُ هه مووی پۆن و ئاشکرا فَسَّلُ جا پرسیار بکه له

بَنِي رۆله و هۆزی إِسْرَءِیل پیغه مبه ر یه عقوب (جوله که کان) إِذْ که جَاءَهُمْ ئه و بۆیان هات فَقَالَ جا - لَهُ یی (-گوت)

فِرْعَوْنَ فیرعه ون إِنِّي به راستی من لَا أَظُنُّكَ واگومان پیده به م. یُمُوسَى ئه ی موسا مَسْحُورًا جادوولیکراو (بیت) (۱۰۱)

قَالَ گوتی لَقَدْ به دنیایی عَلِمْتُ تۆ زایوته مَا . أَتَزَل دای (-نه) به زاندوه هُوَلَا ئه وانیهی إِلَّا یه کتیک جگه له

رَبِّ پهروه ردیگار و خاوهنی السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زهوی بَصَائِرُ چه ندین به لگه ی روونه وَإِنِّي و به راستی من

لَا أَظُنُّكَ وا گومان پیده به م یَفِرْعَوْنَ ئه ی فیرعه ون مَثُورًا به هیلا کچووی (۱۰۲) فَأَرَادَ جا ئه و ویستی أَنْ که

يَسْتَفِزُّهُمْ به سوکایه تی پیکردنه وه ده ریان بکات مِّنْ له الْأَرْضِ زهوی فَأَغْرَقْنَاهُ جا نو قمانکرد وَمَنْ و ئه وهی مَعَهُ له گه لی بوو

جَمِيعًا هه مووی (۱۰۳) وَقُلْنَا و گوتمان مِنْ له بَعْدِهِ دواپی ئه و لَبِنِي به نه وهی إِسْرَءِیل یه عقوب پیغه مبه ر (جوله که کان)

أَسْكُنُوا نیشته جی بن له الْأَرْضِ زهوی فَإِذَا جاکاتی جَاءَ هات وَعَدَ به لینی الْآخِرَةَ پۆزی دواپی جِئْنَا . بِكُمْ ئیوه مان (-هیئا)

لَفِيْهَا كُؤْمَلٌ كُؤْمَلٌ (۱۰۴) وَبِالْحَقِّ وَبِهِ هَقٌّ وَرَاسَتِي أَنْزَلْنَاهُ دَامَانِبَهْ زَانْدٌ وَبِالْحَقِّ وَبِهِ هَقٌّ وَرَاسَتِي نَزَلَ دَابَهْزِي وَمَا وَ-

أَرْسَلْنَاكَ تَوْمَانًا (-نه) نَارِدُوهُ إِلَّا بِهِ دَهْرٌ لَهْوِي - مُبَشِّرًا مَوْزِدَهْ بِهِ خَشٍ وَنَذِيرًا وَبَيْدَارُ كَهْرٍ وَتَرْسِيْنَهْر (-بِي) (۱۰۵)

وَقُرْءَانًا وَقُورْثَانِيكَ فَرَقْنَاهُ بِهِشَ بِهِ شِمَانِكِرْدَ لَتَقْرَأَهُ تَا بِيخُوْتِيْنِيَهْ وَهَ عَلَيَّ بِهِ سَهْرُ النَّاسِ خَهْلَكِ عَلَيَّ بِهِ مُكْثٌ هَيَوَاشِي

وَنَزَلْنَاهُ دَامَانِبَهْ زَانْدٌ تَنْزِيْلًا دَابَهْزِيْنِيَكِي يَهْ كَ لَهْ دَوَا يَهْ كَ (۱۰۶) قُلْ بَلَىٰ ءَامِنُوا بِرُوحِ بَهِيْنٍ بِهَ يَيَّ أَوْ يَانَ

لَا تُؤْمِنُوا بِرُوحَانِهِيْنٍ إِنْ بِهْ دَلْنِيَايَ الَّذِينَ تَهْوَانَهِي أَوْتُوا بِبَيَانِدِرَاوَهْ الْعِلْمُ زَانِيْنٍ وَزَانِسْتٍ مِنْ لَهْ قَبْلَهَ پِيْشِ تَهْوَ إِذَا كَاتِي

يَتَلَى دَهْخُوْتِيْدِرِيْتَهْ وَهَ عَلَيْهِمْ بِهِ سَهْرِيَانٍ يَخْرُوْنَ خِيْرًا دَهْ كَهْوَنَ لِلْأَذْقَانِ بِهِ سَهْرُ دَهْمٍ وَچَاوِيَانٍ مُّجَدَّآ بِهِ سُوْزْدَهْ بَرْدَنَ (۱۰۷)

وَيَقُولُوْنَ وَدَهْلِيْنِ سُبْحَنَ پَاكِي وَبِيْگَهْرْدِي بُوْ رَبَّنَا پَهْرَهْ رَدِيْگَارْمَانَ إِنْ (بِهْ رَاسَتِي) كَانْ - وَعَدَ بِهِ لِيْنِي رَبَّنَا پَهْرَهْ رَدِيْگَارْمَانَ

لَمَفْعُوْلًا (هَهْ مِيْشَه) كَرْدَرَا (-بُو) (۱۰۸) وَيَخْرُوْنَ وَخِيْرًا دَهْ كَهْوَنَ لِلْأَذْقَانِ بُوْ سَهْرُ چَهْ نَاگَهْ وَدَهْمٍ وَچَاوَانٍ يَيْكُوْنَ دَهْ گَرِيْن

وَيَزِيْدُهُمْ وَبُوْيَانِ زِيَادَ دَهْ كَاتِ خُشُوْعًا ﷻ مَلَكَهْ چِي وَكُپِي وَدَامَاوِي (۱۰۹) قُلْ بَلَىٰ أَدْعُوا بِپَارِيْنَهْ وَهَ لَهْ اَللّٰهُ خُودَا أَوْ يَانَ

أَدْعُوا بِپَارِيْنَهْ وَهَ لَهْ الرَّحْمَنُ رَهْمَانِ (نَاوِيَكِي پِيْرُوْزِي خُودَا يَهْ مَانَايَ زُوْرُ مِيْهَرَهْ بَانِي زُوْرِبَهْ بَهْ زَهْ يِي) أَيُّهَا هَهْ رَكَامِيَانِ بِئِ مَّا تَهْوَهْ

تَدْعُوا لِيْ دَهْ پَارِيْنَهْ وَهَ وَهَاوَارِي لُوْدَهْ كَهْنِ فَلَهْ تَهْوَهْ هَهْرُ هِي تَهْوَهْ الْأَسْمَاءُ نَاوَهْ الْحُسْنَى چَاكْتَرِيْنِ وَپِيْرُوْزْتَرِيْنَهْ كَانِ

وَلَا تَجْهَرْ وَدَهْنِگَ هَهْ لَمَهْ بَرَهْ وَبَهْرَزُ مَهْ كَهْوَهْ بِصَلَاتِكَ بِهِ پَارَانَهْوَهْتِ وَلَا تَخَافْ وَنَهْ كُپِ وَبِيْدَهْ نَگِيْشِي بَكَهْ بِهَا يَيَّ

وَأَتَّبِعْ وَبَخَوَازَهْ (دَهْ نَگِيْكَ) بَيْنَ نِيْوَانِ ذَلِكَ تَهْوَانَهْ سَبِيْلًا بِهِ رِيْگَا وَجُوْرِيَكِي (مَامِ نَاوَهْنْدِ) (۱۱۰) وَقُلْ وَبَلَىٰ

أَلْحَمْدُ هَهْ رَجِيْ سُوْپَاسِ وَسَتَايِشَهْ لِلّٰهِ بُوْ تَهْوَ خُودَا يَهْ اَلَّذِي تَهْوَهِي لَمْ يَخْخِذْ هَهْ لِيْ نَهْ بُوْژَارْدَهْ وَدِيَاْرِي نَهْ كَرْدَهْ وَلَدَّا هِيْجُ كُوْرِيْكَ

وَلَمْ يَكُنْ وَهه‌رگیز نه‌بووه لَّهُ بُوْ ئەو شَرِيكَ ه‌اوبه‌شیک فِي له الْمَلِكْ د‌ه‌سه‌لات و خ‌اوه‌نداری وَلَمْ يَكُنْ وهه‌رگیز نه‌بووه

لَّهُ بُوْ ئەو وَلِيّ د‌و‌ست و پ‌شتیوانیک مِّن له اَلذُّلَّ ب‌ی‌ده‌سه‌لاتی و لا‌وازی وَكَبْرَهُ و گ‌ه‌وره‌ی ر‌اب‌گره

تَكْثِيراً به گ‌ه‌وره‌ک‌رن و گ‌وت‌نی الله اک‌بر (۱۱۱)

سورة الْكَهْفِ

بِسْمِ به‌ناوی الله خدا اَلرَّحْمٰنْ ئەو‌پ‌ه‌ری م‌ی‌ه‌ره‌بان و‌به به‌زه‌یی (ناو‌یکی پ‌ی‌ر‌و‌زی خ‌ودایه)

اَلرَّحِیْمْ ئەو‌پ‌ه‌ری به‌خ‌ش‌نده (ناو‌یکی پ‌ی‌ر‌و‌زی خ‌ودایه)

اَلْحَمْدُ هه‌رچی سو‌پ‌اس و ستایشه لِلَّهِ هه‌ر ب‌و‌خ‌ودا الَّذِي ئەوه‌ی اَنْزَلَ - عَلٰی ب‌و‌سه‌ر عَبْدِهِ به‌نده‌که‌ی خ‌وی

اَلْكِتَابِ ک‌تاب(ق‌ور‌ئ‌ان) -د‌ای‌به‌ز‌اند وَلَمْ يَجْعَلْ و - لَهُ -- عِوَجًا ه‌یچ خ‌وارو‌خ‌ی‌چه‌کی -د‌انه‌ناوه--ب‌وی (۱)

قِيَمًا ر‌است و ر‌است‌که‌ره‌وه‌یه لِيُنْذِرَ هه‌تا ئاگ‌د‌ای ب‌دا له‌مه‌ترسی بِأَسَا ج‌ه‌زه‌به‌یه‌کی شَدِيدًا ت‌و‌وند و ت‌یژ مِّن له

لَدُنْهُ ل‌ایه‌ن خ‌وی‌ه‌وه وَيُذِشِّرْ و م‌زگ‌ینی ب‌د‌اته الْمُؤْمِنِينَ ئ‌ی‌مان‌داره‌کان اَلَّذِينَ ئەوانه‌ی يَعْمَلُونَ - الصَّالِحَاتِ چ‌اکه‌کان -د‌ه‌که‌ن

أَنَّ که به‌د‌ن‌نی‌ایي لَهُمْ ب‌وی‌ان هه‌یه أَجْرًا پ‌د‌اشت‌یکی حَسَنًا چ‌اک (۲) مَا كَثِيرَ د‌ه‌م‌ینه‌وه فِيهِ ت‌ی‌ای‌دا أَبَدًا هه‌تا‌هه‌ت‌ای

(۳) وَيُنذِرَ وَهَبْرَسِيَّ الَّذِينَ تَهْوَاهِي قَالُوا كُتُوبِيَانَهُ اخْتِذِ اللَّهُ حُودًا وَيَارِكُودَهُ

وَلَدًا رُؤْلَهِيَه كِيِيرَادَاوَه و داناوه (۴) مَا لَهُمْ نِيَانَه بِهِ - مِنْ عِلْمٍ هِيَج زَانِينِيَك - بهو(قسهيه) وَلَا وَ نَه

لَا بَاءَهُمْ باب و بايیرانيشيان(هه يانه) كَبُرَتْ جهنده گه ورهيه كَلِمَةً قسه يه ك تَخْرُجُ دهرده چي مِنْ له أَفْوَاهِهِمْ دهمه كانيان

إِنْ يَقُولُونَ - إِلَّا كَذِبًا درؤ(نه بي) (-چيتر) نالين (۵) فَلَعَلَّكَ جَا رَهنگه تَه تو بَاخِعُ (به داخان) - نَفْسَكَ خُوت - بكوژي

عَلَى به دواي آثَارِهِمْ شوينه واريان إِنْ تَه گهر لَمْ يُؤْمِنُوا باوه پنه هينن بِهَذَا بهم الْحَدِيثِ قسه(قورئان) يه

أَسْفًا له داخ خه فه تان (۶) إِنَّا به راسِتي نِيْمَه جَعَلْنَا - مَا تَه وه ي عَلَى له سهر الْأَرْضِ زه وي يه - گيراومانه به

زِينَةً رازانه وه وجواني لَهَا بُوِي(بُو زه وي) لِنَبْلُوَهُمْ بُوئه وه ي تاقيان بكه ينه وه أَيُّهُمْ كامه يان أَحْسَنُ چاكره

عَمَلًا كارو كرده ويان (۷) وَإِنَّا بِيْگومان نِيْمَه لَجَاعِلُونَ - مَا تَه وه ي عَلَيْهَا له سه ريه تي

صَعِيدًا ههرده كه ينه ده شتاي وئاقاريكي جُرْأًا ووشك وبِي روه ك (۸) أُمَّ يان حَسِبْتَ واتزاني أَنَّ كه أَصْحَابَ هاوه لاني

الْكَهْفِ تَه شكه وت وَالرَّقِيمِ وتابلو ره نوسكراوه كه كَانُوا - مِنْ له آيَاتِيَا نيشانه گه وره كانمان

عَجَبًا شتيكي سه رسوورينهر - بوون (۹) إِذْ كَاتِي أَوَى - الْفِتْيَةُ گه نجه كان - په نايانبرد إِلَى بُو الْكَهْفِ تَه شكه وته كه

فَقَالُوا وگوتيان رَبَّنَا په روه رديگارمان! آتِيَا بُوْمان به ينه مِنْ له لَدُنْكَ لاي خُوته وه رَحْمَةً رَحْمَةً تِيَك وَهِيَّ وَ بره خسيته

لَنَا بُوْمان مِنْ له أَمْرِنَا كاره كه مان رَشْدًا ناسيني رِي راسِت(ورزگاري) (۱۰) فَضْرَبْنَا جادامان عَلَى له سهر

أَذَانِهِمْ گوئيكانيان فِي له الْكَهْفِ تَه شكه وته كه سِنِينَ سالانيكي عَدَدًا ژماره دار(زور) (۱۱) ثُمَّ پاشان

بَعَثْنَاهُمْ خەبەرمان کردنەوہ لِنَعْلَمَ تا بزانیڤن أَيُّ کام الحَزِينِ لہ دوو کۆمەلەکە أَحْصَى ژمېریارتربوون لِمَا بۆئەو(ماوہی)

لَبِثُوا مانەوہ أَمَدًا (دريژيماوہکە) (١٢) نَحْنُ ئيمە نَقُصُّ دەگيرينەوہ عَلَيْكَ بەسەرتۆدا نَبَاهُمْ راستيخەبەرەکەيان

بِالْحَقِّ بەحەق إِنْهُمْ بەراستیئەوان فِتْيَةٌ گەنجانيکن آمَنُوا باوەريانەينا بِرَبِّهِمْ بە پەرورەردگاريان وَزِدْنَاهُمْ وەزيادمانکردبۆيان

هُدًى بەرەووحەقچوون (١٣) وَرَبَطْنَا وەبەستمان عَلَى لەسەر قُلُوبِهِمْ دلەکانيان إِذْ کە قَامُوا هەستانەوہسەريڤيان

فَقَالُوا ئەوہبووگوتيان رَبُّنَا پەرورەردگارئيئيمە رَبُّ پەرورەردگاري السَّمَاوَاتِ ئاسمانەکان وَالْأَرْضِ و زەويه

لَنْ نَدْعُو ناپەرستين و ناپارئيئینەوہ مِنْ لہ دُونِهِ غيريئەو إِلَهًا هېچپەرستراويک لَقَدْ کەوامانکرد قُلْنَا ووتومانە إِذَا کەواتە

شَطَطًا قسەيەکيزۆردوورلەهەق(کوفرمانکردوہ) (١٤) هَنُودًا ئەوانە قَوْمًا هۆزی ئيمەن اتَّخَذُوا دياريانکردوہ

مِنْ دُونِهِ بيجگە لەو إِلَهَةٍ جەندينپەرستراو لَوْلَا يَأْتُونَ بۆناهيڤين عَلَيْهِمْ بۆ پەرستراوہکانيان بِسُلْطَانٍ بەبەلگەيەکی يٰيْنِ رِوْن

فَمَنْ جَاءَ أَظْلَمُ زالم تره مِمَّنْ لەوہی اقترى هەليبەستاوہ عَلَى بۆ اللہ خودا كَذِبًا درۆيەك (١٥) وَإِذْ وەکە

اعْتَرَفْتُمُوهُمْ خۆتان دابري لەوان وَمَا وەئەوہشی يَعْبُدُونَ ئەوان دەيپەرستن إِلَّا جگەلە اللّٰهَ اللّٰهَ فَأُوْا دە پەنا بېەن

إِلَى بۆ الْكَهْفِ ئەشکەوتەکە يَنْشُرْ - لَكُمْ -- رَبُّكُمْ پەرورەردیگار -بلاودەکات--بۆتان مِّنْ لَهِ رَحْمَتِهِ رەحمەتی خۆی

وَيُخَيِّئْ وەدەرەخسئي لَكُمْ بۆتان مِّنْ لَهِ أَمْرٌ کارەکەتان مَرْفَقًا حەوانەوہيەك (١٦) وَتَرَى وەدەبيڤي الشَّمْسِ رِوژ

إِذَا کە طَلَعَتْ هەلھات تَزَاوَرُ لادەدات عَنْ لَهِ كَهْفِهِمْ ئەشکەوتەکەيان ذَاتَ بەلای الْيَمِينِ راست وَإِذَا و ئەگەر

غَرَبَتْ ئاوابوو تَقْرِضُهُمْ تپپەريان دەکات ذَاتَ بەلای الشِّمَالِ چەپ وَهُمْ وەئەوانيش فِي لَهِ جُودَةٍ بۆشاييەکدان

مِنْهُ لَهُ شَكَّةٌ وَتَهُ كَذَلِكَ تَهُ مِنْ لَهُ آيَاتٍ بِهِ لَكِهِ دِيَارِهِ كَانِي اللَّهُ اللَّهُ مَنْ كِه سَيِّك يَهْدٍ بِهِ رُوحَهُ قِيَبَاتِ اللَّهُ اللَّهُ

فَهُ هَر تَهُ الْمُهْتَدِ ط له سَهَر رِي رَاسْت وَهَقَه وَمَنْ وَ تَهُ وَهِي يُضِلُّ لَی بَدَات لَه حَق فَلَنْ تَجِدَ تَهُ وَهَر گِيَزَنَادُوزِيَتَهُ وَه

لَهُ بَوَى وَلِيَا دُوسْت وَيَارِيْدِهِ رِي كِي مُرْشِدَا نِيْشَانْدِهِ رِي رَاسْت وَحَق (١٧) وَتَحْسَبُهُمْ وَهَوَايَان حَسَابِدَهُ كِهِي

أَيَقَاطَا هُوشِيَارِن وَهُمْ لَه وَ كَاتِهِي تَه وَان رُقُودُ لَه خَه وَدَان وَنُقَلِبُهُمْ وَه وَه رِيَانْدَه گِيَرِيْن ذَاتَ بَه لَای اَلْيَمِيْن رَاسْت

وَذَاتَ وَ بَه لَای الشِّمَالِ ط چَه وَكَلْبُهُمْ وَه سَه گَه كِه شِيَان بَاسِطُ دَرِيْزِي كِرْدُوتَهُ وَه ذِرَاعِيْهِ دُوبَاسَكِه كَانِي

بِالْوَصِيْدِ لَه كِه لَه بَه رِي تَهُ شَكَّةٌ وَتَهُ كِه لَو تَه گَه رَاطَّلَتْ چَاوْتَبَكِه وَتِيْتَه عَلِيْهِمْ سَه رِيَان لَوَلِيَتْ بِيْگُومَانِيْشْتَه لَدَه كِهِي مِنْهُمْ لِيِيَان

فِرَارًا بُوْدَه رِيَا زِيوون وَمَلِئْتُ وَه پِرْدَه بِي مِنْهُمْ بَه هُويَانَه وَه رُعْبًا لَه تَرَس (١٨) وَكَذَلِكَ وَه تَاوَاش

بَعَثْنَاهُمْ هَه لَمَآنَسَا نَدَنَه وَه لِيَتَسَاءَلُوا تَا پَرَسِيَا رِي كِه نِيْنَهُمْ لَه نِيْوَان خُويَا نْدَا قَالَ وَتِي قَائِلُ قَسَه كِه رِي كِ مِنْهُمْ لَه وَان

كَمْ چَه نْد لَبِئْتُمْ ط مَانَه وَه قَالُوا گُوتِيَان لَبِئْنَا مَانَه وَه يَوْمًا رُؤْيِي كِ أَوْ يَان بَعْضَ هَه نْدِي كِي يَوْمَ رُؤْيِي كِ قَالُوا گُوتِيَان

رَبُّكُمْ بَه رُوه رَدِيْگَا رَتَان أَعْلَمُ زَانَا تَرَه بِمَا بَه وَمَا وَهِي لَبِئْتُمْ مَانَه وَه فَا بَعَثُوا دَه بَنِيْرِن أَحَدَكُمْ يَه كِي كِتَان بَوْرِقُمْ بَه پَارَه كِه تَان

هَٰذِهِ نَآئِه وَه يَان إِلَى بُو الْمَدِيْنَةِ شَا رَه كِه فَلْيَنْظُرْ تَه مَه شَابَكَاتِ أَيَّهَا كَامَه يَان أَرْكَا پَا كَرِيْنَه طَعَامًا لَه خَوَارْدِن

فَلْيَأْتِكُمْ دَه بَاهِيْتِيْت يَرْزُقِيْ بَه بَه شِي كِ مِنْهُ لِي وَلِيَتَلَطَّفْ وَه بَا خِيْرَا وَ نَهْرَم بِيْت

وَلَا يُشْعِرَنَّ وَه بَه هِيْج شِي وَه كِ وَانَه كَات هَه سَتَبَكِه نِ بَكُمْ بَه تِي وَه أَحَدًا كِه س (١٩) إِنْهُمْ تَه وَان إِنْ تَه گَه ر

يَظْهَرُوا سَه رَه كِه وَن عَلِيْكُمْ بَه سَه رَتَان يَرْجُومُكُمْ بَه رَد بَا رَا نْتَا نْدَه كِه ن أَوْ يَان يُعِيدُكُمْ دَه تَا نْگِيْرَنَه وَه فِي بُوْنَاو

مَلَّتِهِمْ ديانته ته که یان وَلَنْ تَفْلِحُوا وهه رگیز سه رفراز نابن إِذَا که وابه کهن أَبَدًا هه تاهه تایی (۲۰) وَكَذَلِكَ وهه ئاواش

أَعْرَضْنَا دۆزینه وهه مان هیئا عَلَیْهِمْ به سه ریان لِعَلَّامُوا تا کوویزانن أَنَّ که وَعَدَ به ئینی اللّهِ الله حَقُّ حه قونه گۆره وَأَنَّ وهه که

السَّاعَةِ قیامهت و هه لسانه وهه بۆ حساب لَا رَيْبَ گوماننیه فِیْهَا تیایدا إِذْ کاتئ يَتَنَازَعُونَ کیشه کیشده کهن

بَيْنَهُمْ له نیوانخویان أَمْرَهُمْ ده ریاره ی مه سه له که ی ئه وان فَقَالُوا ئه وه بوو گوئیان ابْنُوا دروستبکه ن عَلَیْهِمْ له سه ریان

بَنِيَانًا بینایه ک رَبِّهِمْ په روه ردگاریان أَعْلَمُ زاناره بِهِمْ به وان قَالَ وتیان الَّذِينَ ئه وان ه ی غلبُوا زالبوون عَلَى به سه ر

أَمْرِهِمْ کاره که یان لَتَتَّخِذَنَّ بیگواند یاریده که ین عَلَیْهِمْ به سه ریان مَسْجِدًا سوژده گاهیک (۲۱)

سَيَقُولُونَ له داهاتویکی نزیک ده لین ثَلَاثَةٌ سیانن رَابِعُهُمْ چواره میان کَلْبُهُمْ سه گه که یانه وَيَقُولُونَ ده شلین خَمْسَةٌ پینجن

سَادِسُهُمْ شه شه میان کَلْبُهُمْ سه گه که یانه رَجْمًا په لاره اوینن بِالْغَيْبِ به نادیار (به تاریکی) وَيَقُولُونَ ده شلین سَبْعَةٌ حه وتن

وَنَامَتُهُمْ وهه هه شته میان کَلْبُهُمْ سه گه که یانه قُلْ بَلَىٰ رَبِّي په روه ردیگارم أَعْلَمُ زاناره بَعْدَتِهِمْ به ژماره یان

مَا يَعْلَمُهُمْ نایزانن إِلَّا ته نها قَلِيلٌ که میان نه بی فَلَآ تَمَارْ جا مه که موجداه له و دهمه قاله فِيمِنْ ده ریاره ی ئه وان إِلَّا ته نها

مَرَاءٍ موجداه له و دهمه ده میکی ظَاهِرًا سوک و پوکه شی وَلَا تَسْتَفْتِ پرسیارمه که فِيمِنْ ده ریارایان مِنْهُمْ له وان

أَحَدًا هیچ که سی (۲۲) وَلَا تَقُولَنَّ هه رگیز مه لی لِشَيْءٍ به شتیک إِنِّي من فَاعِلٌ کرده ی (ئه جامده ری) ذَلِكَ ئه وشته م

غَدًا سبه ی (۲۳) إِلَّا مه گهر (بلئی) أَنَّ که يَشَاءُ بیه ویت اللّهُ خدا وَادْكُرْ وهه یادئ- رَبَّكَ په روه ردیگار ت- بکه وه

إِذَا کاتئ نَسِيتَ له یادتکرد وَقُلْ و بلی عَسَى ئومیده وارم أَنَّ که يَهْدِينِ رَئِیمِیم بکات رَبِّي په روه ریگارم

لِأَقْرَبَ ههتا نزيك بم مِنْ له هَذَا ئهوشته رَشَدًا له راستی و حهق ناسی (٢٤) وَلَيْتُوا مانهوه في له

كَهْفِهِمْ ئهشكهوتهكهيان ثَلَاثَ مِائَةٍ سيسهه سِنِينَ سالان وَازْدَادُوا و زياد لهوش تَسْعًا نُو (٢٥) قُلْ بَلَى

اللهُ خودا اَعْلَمُ زاناره بِمَا به ماوهی لَبِثُوا مانهوهيان لَهُ هي خويهتي و تايبهته بهوی غَيْبُ ناديارهكاني

السَّمَاوَاتِ ئاسمانهكان وَالْأَرْضِ و زهوی أَبْصَرِ بِهِ كهس بينهتر نيه لهو وَأَسْمِعْ كهسييش بيسهر تر نيه مَا لَهُمْ نيهتيان

مِنْ دُونِهِ بئجكه لهو مِنْ (هيچ) وَلِيٍّ دُوست و يارمهت ده ر وَلَا يُشْرِكْ و ناكابهبه شريك في له حَكِيمٌ حوكمی خوی

أَحَدًا هيچ كهسيك (٢٦) وَاتْلُ بخويتهوه وبكهوه دواي مَا ئهوهی أُوحِيَ وهی كراوه إِلَيْكَ بُوْتُو مِنْ له

يَكْتَابُ كيتابی رَبِّكَ پهروهردیگارت لَا نيه مُبَدَّلٌ هيچ بگورئ لِكَلِمَاتِهِ بُوْتَهكاني ئهو وَلَنْ تَجِدَ ههركيز نادوزيتهوه

مِنْ دُونِهِ جكه لهو مُلْتَحِدًا (هيچ) پهناگه و ياریدهدهري (٢٧) وَاصْبِرْ دان بگره به نَفْسَكَ نهفسی خوت مَعَ لهگهل

الَّذِينَ ئهوانهی يَدْعُونَ (دهپهرستن) بانگدهكه رَّبَّهُم پهروهردگاريان بِالْغَدَاةِ به بهربهيانيان وَالْعِشِيِّ و دهمهو ئيواران

يُرِيدُونَ مهبهست و ئامانجيان وَجْهَهُ رُوي پهروهردگاريان ه وَلَا تَعُدُّ و - عَيْنَاكَ چاوهكانت -لامهده عَنْهُمْ لييان

تُرِيدُ بخوازی زِينَةَ رازاوهی الْحَيَاةِ ثيانی الدُّنْيَا دُونِيَّ وَلَا تُطِعْ و گويمهده مَنْ كهسي اَغْفَلْنَا غافلمان كردهي قَلْبُهُ دلي

عَنْ له ذِكْرَنَا يادی خوْمان وَاتَّبِعْ و كهوتبئته شوئن هَوَاهُ ئارهزووی خوی وَكَانَ و - أَمْرُهُ كاروباری

فُرْطًا بي سهرو بهر و مايهپوچ -بئت (٢٨) وَقُلْ وهبلي الْحَقُّ راستی و ههق مِنْ له رَّبِّكُمْ پهروهردیگارتانهوهيه

مَنْ جا ههر كهسي شَاءَ ويستی فليؤْمِنَ ئهوه با ئيمان بهئي وَمَنْ وههر كي شَاءَ ويستی

فَلْيَكْفُرْ^ج با پروا نه هينئى و كافر بښت **إِنَّا** به راستى **أَعْتَدْنَا** ئيمه- **لِلظَّالِمِينَ** بوزالمله كان **نَارًا** ئاگرىك- مان ئاماده كرده

أَحَاطَ گه مارؤى **بِهِمْ** ئهوانى داوه **سُرَادِقُهَا** ديوارى بلنسهى **وَإِنْ** و نه گهر **يَسْتَغِيثُوا** هاوارى يارمه تى بكه ن له تاو ئازار

يَغَاثُوا به هاناوه چونيان **بِمَاءٍ** به ئاويك -ده بښت **كَأَنَّهُمْ** وهك مس و ئاسنى تواوه **يَشْوِي** -

الْوُجُوهُ دهموچاوه كان -ده برژنښت و هه لده پروكښئى **بِشْسٍ** ئاى- **الشَّرَابُ** خواردنه وهيه كى -چه ندرابه **وَسَاءَتْ** و ئاى-

مُرْتَفَقًا شوښئى حه وانه وه و پالكه و تنښكى -چه ندرابه (٢٩) **إِنَّ** به راستى **الَّذِينَ** ئه وانهى **آمَنُوا** باوه رپان هيناهه **وَعَمِلُوا** و-

الصَّالِحَاتِ چاكه كانيان -كرده **إِنَّا** بيگومان ئيمه **لَا نُضِيعُ** به فېرؤنده ين **أَجْرَ** پاداشتى **مَنْ** كه سيك **أَحْسَنَ** چاكى كرد بښت

عَمَلًا له كاره كان (٣٠) **أُولَئِكَ** ئه وانه **لَهُمْ** بوښان ههيه **جَنَّاتُ** باغاتى **عَدْنٍ** مانه وهى هه تاهه تاي **تَجْرِي** - **مِنْ** له

نَحْمِهِمْ ژيړياندا **الْأَنْهَارُ** چه ندين رووبار -تڼپه رده بښت **يُحَلَّونَ** ئه رازنډرښنه وه **فِيهَا** تييدا **مِنْ** به **أَسَاوِرَ** گه لى بازنگ **مِنْ** له

ذَهَبٍ زږى **وَيَلْبَسُونَ** و نه پوښن **ثِيَابًا** پوښاكښكى **خُضْرًا** سهوز **مِنْ** له **سُنْدُسٍ** ئاوريشمى ته نك

وَاسْتَبْرَقِ و ئاوريشمى ئه ستور **مُتَكِينٍ** شانيان داداوه **فِيهَا** تييدا **عَلَى** له سهز **الْأَرَائِكِ** چه ندين تهخت و قه نه فهان

نِعَمَ ئاى- **الثَّوَابُ** ئه و پا داشته-كه چه نند چاكه **وَحَسُنَتْ** و - **مُرْتَفَقًا** شوښئى پالدا نه وه و حه وانه وه كه ش-كه چه نند باشه (٣١)

وَأَضْرَبَ و - **لَهُمْ** بوښان **مَثَلًا** ميسال و نمونه يه ك(-به ښنه وه): **رَجُلَيْنِ** دوو پياو **جَعَلْنَا** -

لِأَحَدِهِمَا به يه كښكيان-داو و به خشى **جَنَّتَيْنِ** دوو باخان **مِنْ** له **أَعْنَابٍ** ترپى جوړاو جوړ **وَحَفَفْنَاهُمَا** وه ده وريان مان دا

بِخَلٍّ به دار خورماى وا! **وَجَعَلْنَا** و - **بَيْنَهُمَا** له نيوانياندا **زَرْعًا** بهر و بومښك(زراعه تڼك)-مان دانا (٣٢) **كَلْتًا** هه ردوو

الْجَنَّتَيْنِ باغه کان آتت - أَكَلَهَا (به رهه می) خواردنی-هینا وَلَمْ تَظْلِمْ و که می نه کرد(و خه سارنه بوو) مِنْهُ لِي شَيْئًا هیچ

وَجَرْنَا و هه لمان قولاند(خاکمان شهق کرد) خَلَاكُمَا له نیوانیان نَهْرًا (به) روبرایک (۳۳) وَكَانَ لَهُ ئِثْرٌ هَیْبُوو

ثَمْرٌ به روبروومیک(چون به رو بومیک!) فَقَالَ نه وساکه- لِصَاحِبِهِ به براده ره که ی-گوت وَهُوَ کاتئ نهو

يُحَاوِرُهُ گفتوگوی له گهل ده کرد: أَنَا من أَكْثَرُ زیاترم مِنْكَ له تو(هه یه) مَالًا له سامان و مال وَأَعَزُّ و بالآ ده ست ترم

نَفَرًا له نه فهر(و به رده سته) (۳۴) وَدَخَلَ وه چوووه ناو جَنَّتَهُ باغه که ی وَهُوَ له حالئ نهو ظَالِمٌ زالم بوو وستهمکار بوو

لِنَفْسِهِ بۆخودی خو ی قَالَ گوئی: مَا أَظُنُّ گومانناکه م أَن که تَبِيدَ - هَذِهِ نه وه(نهو باخاته) أَبَدًا هه رگیز-له ناو بیجیت

(۳۵) وَمَا أَظُنُّ وگومانیش ناکه م السَّاعَةَ کاته که(قیامهت) قَائِمَةٌ دابیت(به رپا بیت) وَلَئِنْ و هه تا نه گهر(وادابنیم)

رُدِدْتُ گێدرامه وه إِلَى بۆ رِبِّي په روه ردیگارم لِأَجَدَنَّ بیگومان- خَيْرًا باشتر مِنْهَا لهو -ده بینمه وه مُنْقَلَبًا له گه رانه وه م

(۳۶) قَالَ گوئی لَهُ یئی صَاحِبُهُ براده ره که ی وَهُوَ کاتئ نهو يُحَاوِرُهُ قسه ی ده کرد له گهلئی أَكْفَرْتَ نه وه کوفر تکرده!

بِالَّذِي به وه ی خَلَقَكَ توی به دیهینا مِنْ له تُرَابٍ خُوْلٌ ثَمَّ پاشان مِنْ له تُطْفَةِ دَلْوَپه کئاو ثَمَّ پاشان

سَوَاكَ ریک کردووی رَجُلًا (به) پیاوئیک (۳۷) لَنِكَأَ به لآم من هُوَ نهو اللَّهُ (تاکه په رستراوی حهق) الله

رَبِّي په روه ردیگارمه وَلَا أُشْرِكُ و به شدار ناکه م(شه ریکی بۆبیراناده م) بِرَبِّي به په روه ردیگارم أَحَدًا هیچکه سئیک (۳۸)

وَلَوْلَا (و ده بوا) إِذْ که دَخَلْتَ چوویته ناو جَنَّتَكَ باخه که ت قُلْتَ (گوتبات) مَا هه رچی هه یه

شَاءَ ویستی(و به دیهینراوی) اللَّهُ خودایه لَا نیه قُوَّةَ (هیچ) هیزیک إِلَّا ته نها بِاللَّهِ به خودا إِنْ نه گهر تَرَنٍ وامده بیخی

أَنَا مِنْ أَقَلِّ كَهْمَتَمِ مِنْكَ لَهُ تَقَى مَالًا لَهُ مَالٌ وَوَلَدًا وَمِنْ (٣٩) فَعَسَىٰ تَهْوِي تَهْوِي وَارْمِ رِيَّ بِهَرَوِي دِي گارم

أَنْ كَه يُؤْتِيَنَّ بِمِجْدَاتٍ خَيْرًا جَافَتِ مِنْ لَه جَنَّتِكَ بَاخَه كَه ت وَيُرْسِلَ وَهَنِيَّ عَلَيَّاهَا بِه سَه ريدا

حُسْبَانًا بِه لَآيَه كِي بَه حَسَابِ مِنْ لَه السَّمَاءِ نَاسْمَانِ فَتُصْبِحَ تَهْوِي سَا (به يانی) بِيَّتَه صَعِيدًا خَاكِي زَلَقًا خَلِي سَكَاوِي

(٤٠) أَوْ يَنْ يُصْبِحَ بِيَّتِ (بَجِيَّتِ) مَاؤُهَا تَاوَه كَه ي غَوْرًا بِه قَوْلَايِ خَاكِ (رَوِي جِيَّتِ) فَلَنْ تَسْتَطِيعَ جَاهَه رَغِي زَنَه تَوَانِي

لَهُ بُوِي طَلَبًا دَاوَا كَرْدَن (دَاوَا كَارِي) (٤١) وَأُحِيطَ وَهَدَه وَرَه دَرَا (لَه نَاوِي رَا) بِتَرَه بِه بَه رَوِي وِوَمَه كَه ي فَأُصْبِحَ تَهْوِي سَا وَايِلَهَات

يُقَلِّبُ هَلَكِي رَوِي وَهَر گِي رِي دَه كَرْدَ كَفِيَه هَه رَدَوِي دَه سَتَه كَانِي (لِي كِي دَه دَا) عَلَيَّ لَه سَه ر مَّا هَه رِي أَنْفَقَ سَه ر فِي كَرْدَوِي فِيَّاهَا تِي دَا

وَهِيَّ لَه وَ كَاتَه ي تَهْوِي (بَاخَه كَه ي) خَاوِيَه تَه پِي بُوِي (بَه تَالِ وَ كَاوِلِ بُوِي) عَلَيَّ بِه سَه ر عَرُوشَهَا سَابَاتَه كَانَه وَهِي (بَه سَه رِيَه كَدَا تَه پِي بُوِي)

وَيَقُولُ وَهَدَه يَوِيَّتِ يَا لَيْتَنِي خَوَزْگَه م لَمْ أَشْرِكْ هَاوِيَه شِيَمِ نَه كَرْدَا (شَرِي كَمِ بِرِيَارَنَه دَا بَا) بِرِيَّ بُوِي بِه رَوِي دِي گارم

أَحَدًا هِي جَ كَه سِي كِ (٤٢) وَلَمْ تُكُنْ وَهَنَه بُوِي لَهُ بُوِي فَتَه هِي جَ دَه سَتَه وَ تَا قَمِي كِ يَنْصُرُونَهُ سَه رِي بَخَه نَ (فَرِي آيِ بَكَه وَنَ)

مِنْ لَه دُونِ غِي رِي اللّٰهِ خُودَا وَمَا كَانَ مُتَصِرًا وَهَخُوشِي سَه رَكَه وَ تَوُونَه بُوِي (٤٣) هُنَالِكَ تَالَه وَ يَ (دَه رَكَه وَ تَ كَه)

الْوَلَايَةُ دُوسْتِ وَ سَه رَخَه رِي لِلّٰهِ (هَه ر) بُوِي خُودَا (ي) الْحَقِّ هَه قِ هُوَ تَهْوِي خَيْرٌ جَافَتِيَنَه تَوَابًا (لَه) پَا دَا شَتَدَانَه وَه

وَخَيْرٌ وَ جَا كَرِيَنَه عَقْبًا لَه سَه رَتَه نِ جَامِ (عَا قِبَه تَ خِيَرَتَه) (٤٤) وَاضْرِبْ - وَه بَهِيَنَه وَه لَهْمِ بُوِيَانِ مَثَلِ نَمُونَه ي

الْحَيَاةِ زِيَانِي الدُّنْيَا دُونِيَا كَا وَه كِ تَاوِي كِ أَنْزَلْنَاهُ دَا مَانِبَه زَانْدِ مِنْ لَه السَّمَاءِ نَاسْمَانِ فَاخْتَلَطَ تَهْوِي سَا تِي كَه لَ بُوِي

بِه يِّي نَبَاتُ رَوِي هِي الْأَرْضِ زَهْوِي فَأُصْبِحَ يَه كَه سَه ر (بُوِي بَه يَانِي) بُوِيَه هَشِيْمًا بُوِي شِ وَ پَه لَاشِي

تَذَرُوهُ پەرش و بلاوی دەکات الرِّیَاحُ ٣ رەشەبا وَكَانَ و - اللّٰهُ خودا عَلٰی بەسەر کُلِّ هەموو شَيْءٍ شتیک

مُقْتَدِرًا (هەر) دەسەلاتدار(-بوو) (٤٥) الْمَالُ مَالُ الْبَنُونَ منال و وەچە زِينَةُ جوانی(جوانکاری) الْحَيَاةُ ثیانی

الدُّنْيَا ٣ دوونیان وَالْبَاقِيَاتُ ٣ وە(هەرجی) ماوەکان(ی) الصَّالِحَاتُ ٣ چاکەکان(ن) خَيْرٌ باشتن عِنْدَ لای رَبِّكَ پەروەردیگارت

ثَوَابًا ٣ لە پاداشت وَخَيْرٌ ٣ و باشتن أَمَلًا ٣ لە ئومید پێ بوون (٤٦) وَيَوْمَ ٣ و ئەوڕۆژی نُسِيرٌ ٣ دەروئین

الْجِبَالُ ٣ کێوو شاخەکان وَتَرَى ٣ و دەبینی الْأَرْضُ ٣ زەوی بَارِزَةً ٣ دەرکەوتووهُ وَحَشَرْنَاهُمْ ٣ وە(لەو مەیدانە) کۆمانکردنەو

فَلَمْ نَغَادِرْ ٣ جا بەجێمان نەهێشت مِنْهُمْ ٣ لەوان أَحَدًا ٣ هیچ کەسێک (٤٧) وَعَرِضُوا ٣ و پیشاندران عَلٰی ٣ بۆ

رَبِّكَ ٣ پەروەردیگارت صَفًا ٣ بەڕێز لَقَدْ ٣ ئا ئەو هاتەجی جِئْتُمُونَا ٣ هاتن بۆلامان كَمَا ٣ هەرچۆن خَلَقْنَاكُمْ ٣ دروستمانکردن

أَوَّلَ ٣ یەکەم مَرَّةٍ ٣ جار بَلْ ٣ بەئکوو زَعَمْتُمْ ٣ بەدرۆ دەتانووت اَلَّا نَجْعَلَ ٣ کەهەرگیز داناننێن لَكُمْ ٣ بۆتان مَّوعِدًا ٣ وادەیک

(٤٨) وَوُضِعَ ٣ و دانرا الْكِتَابُ ٣ کیتاب(نامە ی کردەو) قَرَرَى ٣ جا دەبینی الْمُجْرِمِينَ ٣ تاوانکارەکان

مُشْفِقِينَ ٣ ترساوو و دڵ لەرزۆکن(روحیان چو) مِمَّا فِيهِ ٣ لەو هی تیایدا یه وَيَقُولُونَ ٣ و دەئێن يَا ٣ ئای وَيَلْتَنَّا ٣ هاوار بەحالمەن

مَالِهَذَا ٣ -ئەم الْكِتَابِ ٣ کیتابە-چیەتی لَا يُغَادِرُ ٣ بەجێناهیێی صَغِيرَةً ٣ هیچ بچوکیک وَلَا كَبِيرَةً ٣ و هیچ گەورەیک إِلَّا ٣ الا

أَحْصَاهَا ٣ تۆماریکردووەنوسیویەتی و ژماردوویەتی وَوَجَدُوا ٣ وەدیتیانەو ما هەرجی عَمِلُوا ٣ کردیان حَاضِرًا ٣ هێنراو و ئامادەکراو

وَلَا يَظْلَمُ ٣ وەستەمناکات رَبُّكَ ٣ پەروەردیگارت أَحَدًا ٣ لەهیچ کەسێک (٤٩) وَإِذْ ٣ وەکە قُلْنَا ٣ گوتمان

لِلْمَلَائِكَةِ ٣ بەفریشتەکان اسْجُدُوا ٣ کړنۆش ببهن لِآدَمَ ٣ بۆئادەم فَسَجَدُوا ٣ جابه‌موویان کړنۆشیان برد إِلَّا ٣ تەنها

إِبْلِيسَ ئبلیس(کرنوشتی نهبرد) كَانَ مِنَ الْجِنِّ له جنوکه بوو فَفَسَقَ نهوه بوو یاخی بوو عَنْ له أَمْرٍ فرهمانی

رَبِّهِ پهروه ردگاری أَفْتَحِذُونَهُ نهوسا ئیوه نهو وَذُرِّيَّتَهُ و وهچه کانی (-دهکهن) أَوْلِيََاءَ به دوستان وسه رخه ران

مِنْ دُونِي له غیری من وَهُمْ لهو کاتهی نهوان لَكُمْ بۆتان عَدُوٌّ دوژمن بئس خریتری نه لِلظَّالِمِينَ بۆسته مکارن

بَدَلًا پیگوریک (۵۰) مَا أَشْهَدْتُهُمْ نه مکردوون به بینهر و شایه قی خَلَقَ به دیهینانی السَّمَاوَاتِ ئاسمانه کان

وَالْأَرْضِ و زهوی وَلَا خَلَقَ و نه خلقی أَنْفُسِهِمْ خوینیش وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ و هه لېژیر نه بووم(ونه مکردبوو)

الْمُضِلِّينَ گومړاکه ره کان عَصْدًا به یارمه تدهر (۵۰) وَيَوْمَ و نهو رېوژهی يَقُولُ ده ئی نَادُوا بانگ بکهن

شُرَكَائِي شه ریکه کانم الَّذِينَ نهوانه ی زَعَمْتُمْ به درو دانابوو بوم فَدَعَوْهُمْ جا بانگیاکردن فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا نهوسا نه دیانداوه وه لام

لَهُمْ بۆیان(به ده میانه وه نه چوون) وَجَعَلْنَا و داماننا يَبْنِيهِمْ له نیوانیان مَوْبِقًا به هیلاک به ریک (۵۲) وَرَأَى و بینیان

الْمُجْرِمُونَ تاوانکاره کان النَّارَ ئاگری دوزه خ فَظَنُوا ئینجا گومانیان برد(و یقینینیان بۆ دروست بووکه) أَنَّهُمْ که نهوان خوین

مُؤَاقِعُهَا تی ئالون و تی که وتوون وَلَمْ يَجِدُوا و نه یاندوزیه وه عَنْهَا لی یه وه مَصْرَفًا هیچ ده رجه یه ک و ده ربار بوونیک

(۵۳) وَلَقَدْ وهوابوو صَرَفْنَا جؤراو جؤر گپراومانه(تهوه) فِي هَذَا له ناو نهَم الْقُرْآنِ قورئانه لِلنَّاسِ بۆ خه لک مِنْ له

كُلِّ هه موو مَثَلٍ نموونه یه ک وَكَانَ و وابوو الْإِنْسَانَ مزؤف أَكْثَرَ زؤرتین شَيْءٍ شت(بوو)

جَدَلًا له جیدال کردن(به قسه کردن له هه ول دایه بۆ سه پاندنی رای خو ی و به ناراست دانانی به رامبه ر به هه مو جؤرئک) (۵۴)

وَمَا مَنَعَ و ریگری نه کردوه(نه بۆته به ربه ستی) النَّاسَ مروفه کان أَن كِه يُؤْمِنُوا ئیمان بهینن إِذْ کاتی جَاءَهُمْ بۆیان هات

الْهُدَىٰ رِیځای حق و هیدایهت (قورئان و ئیسلام و په‌یامبه‌ر) **وَسْتَغْفِرُوا** و بکه‌ن داوای لی‌خو‌ش‌بوونی **رَبِّهِمْ** په‌روه‌ردگاریان

إِلَّا ته‌ن‌ها **أَنْ** ته‌وه‌ی **تَأْتِيَهُمْ** بیت بو‌یان **سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ** عاده‌تی (له‌ناو‌بردنی) ئومه‌ته‌کانی پی‌شوو **أَوْ** یان **يَأْتِيَهُمْ** بیت بو‌یان

الْعَذَابُ عه‌زاب **قُبْلًا** ږو‌وبه‌ږوو (۵۵) **وَمَا نُرْسِلُ** و نا‌ن‌ترین **الْمُرْسَلِينَ** په‌یامبه‌ره‌کان **إِلَّا** ته‌ن‌ها **مُبَشِّرِينَ** مز‌گینیده‌ر

وَمُنذِرِينَ و تر‌سینه‌رن **وَيُجَادِلُ** و ده‌مبازی ده‌که‌ن ده‌که‌ن بو‌ سه‌رخ‌س‌تنی رایان **الَّذِينَ** ته‌وانه‌ی

كَفَرُوا کو‌فریان کرد و باوه‌ریان نه‌ه‌یت‌نا **بِالْبَاطِلِ** به‌ به‌ل‌گه‌ی ږو‌و پو‌چ و به‌تال **لِيُدْحِضُوا** تا ږه‌ت‌بکه‌نه‌وه **بِهِ** پی‌ی

الْحَقِّ ^ط حق و راستی **وَاتَّخَذُوا** و کردیان **آيَاتِي** ثایات و به‌ل‌گه‌ دیاره‌کان **وَمَا** و ته‌وه‌ی پی‌ی **أُنذِرُوا** تر‌سینه‌رن

هَزُوا به‌ گاکته‌ پیکراو (۵۶) **وَمَنْ** و کئ **أَظْلَمُ** سته‌م‌کارتره **مِنْ** له‌وکه‌سه‌ی **ذِكْرٍ** بیرخراوه **بِآيَاتٍ** به‌ ثایاته‌کانی

رَبِّهِ په‌روه‌ردگاری **فَأَعْرَضَ** ته‌وسا ږو‌وی وه‌ر‌گ‌ږا و پ‌شتی تی‌کرد **عَنْهَا** لی‌ی **وَنَسِيَ** و یادی نه‌کرده‌وه **مَا** ته‌وه‌ی

قَدَّمَتْ پی‌شی‌خ‌س‌تب‌وو (و کرد‌بو‌وی له‌ تا‌وانه‌کان) **يَدَاهُ** هه‌ردو‌وده‌س ته‌کانی **إِنَّا** ئی‌مه‌ خو‌مان **جَعَلْنَا** داما‌ن‌نا **عَلَىٰ** له‌سه‌ر

قُلُوبِهِمْ دل‌ه‌کانیان **أَكِنَّةٌ** چه‌ن‌دین په‌رده‌ی ته‌ستور **أَنْ** که‌نه‌توانن **يَفْقَهُوهُ** تی‌بی‌گه‌ن **وَفِي** له‌ **آذَانِهِمْ** گو‌ی‌کانیان

وَقَرَأَ ^ط گو‌ی‌گرانی‌ه‌ک **وَإِنْ** و ته‌گه‌ر **تَدْعُهُمْ** بان‌گی‌شی‌ان بکه‌ی **إِلَىٰ** بو‌ **الْهُدَىٰ** ناسینی ږی‌ی حق

فَلَنْ يَهْتَدُوا ته‌وه‌هه‌ر‌گ‌ږ هیدایه‌ت وه‌ر‌نا‌گرن **إِذَا** که‌وا‌بی‌ت **أَبَدًا** هه‌تا‌هه‌تا‌ی **(۵۷) وَرَبُّكَ** و په‌روه‌ردگاری تو‌ی

الْغُفُورُ زو‌رلی‌خ‌و‌ش بو‌و **ذُو** خاوه‌نی **الرَّحْمَةِ** ^ط می‌هره‌بانی و به‌زه‌بی **لَوْ** ته‌گه‌ر **يُؤَاخِذُهُمْ** لینیان ب‌گ‌ر‌یت **بِمَا** به‌ ته‌وه‌ی

كَسَبُوا کردو‌یانه و به‌ده‌ستیان ه‌یت‌ناوه **لَعَجَلٌ** ته‌وه‌بی‌گ‌ومان پی‌شیده‌خ‌ست **لَهُمْ** بو‌یان **الْعَذَابُ** عه‌زاب **بَلْ** به‌لام

لَهُمْ بَؤْيَانٌ هَهُ يَه مَّوْعِدٌ كَات وَشَوْنِيكِي بَه لَيْن پِيدراون لَنْ يَجِدُوا هَه رِگِيز نَادَوْرَنَه وه مِّنْ دُونِه جَگَه لَه وه مَوْتَلَا هِيچ پَه نايه ك

(٥٨) وَتِلْكَ الْقَرْيَ دِيهَاتَانَه أَهْلَكَاْهُمْ لَه ناومان بردن لَمَّا كَاتِيك ظَلَمُوا سته ميانكرد وَجَعَلْنَا وَ داماंना

لِمَهْلِكِهِمْ بُو لَه ناو بردنه كه يان مَّوْعِدًا موعيدِيك (كات وَشَوْنِيكِي ديار) (٥٩) وَإِذْ وَ كَاتِي قَالَ گوْتِي مُوسَى موسا

لِفَتَاْهُ بَه غولامه كه ي (خزمه تكاره كه ي) لَا أُبْرَحْ كوْنَادَه م (پانا وه ستم) حَتَّى هَه تا أَبْلَغْ ده گه م بَه جَمْع شوِيْنِي بَه يه ك گه يَشْتَنِي

الْبَحْرَيْنِ دوو ده رِيَاكه أَوْ يَا أَمْضِيْ تِيده پَه رِيْنِم (ده رُوْم) حُقْبًا ماوَه يه كِي زُوْر ، كُوِي حَقْبَة كه = سَالِيك يان هَه شتا سَال (٦٠)

فَلَمَّا جَا كه بَلَّغَا گه يَشْتَنَه جَمْع كُوْكه ره وه ي يَنْهِيْمَا نِيوانِيان نَسِيًا لَه ياد يانكرد حُوْتُهُمَا ماسيه كه يان

فَاتَّخَذَ جَا كَرْدِي (گرتيه به ر) سَبِيْلُهُ رِيچكه كه ي فِي لَه ناو الْبَحْرِ ده رِيَاكه سَرَبًا بَه رِيچكه يه كِي لَار (شُوْر) (٦١) فَلَمَّا جَا كه

جَاوَزَا تِيانپه راند قَالَ گوْتِي لِفَتَاْهُ بَه غولامه كه ي آتَمَا بَهِيْنَه بُوْمَان غَدَاءَنَا خوادِنِي نِيوه رُوْمَان (فَرَاْفِيْن)

لَقَدْ ثَه وه بوو (به رِاسْتِي) لَقِيْنَا پِيْمَان گه يَشْت مِّنْ لَه سَفَرْنَا سه فه ركه مان هَذَا ثَه مه نَصَبًا ماندوِيْتِي وشه كه تِي (٦٢)

قَالَ وَتِي أَرَأَيْتَ دِيْتَتْ ؟ إِذْ كه أُوَيْنَا پَه ناومان برد إِلَى به ره وَ الصَّخْرَةَ شاخه به رده كه فَإِنِّي ثَه وه مِّنْ خُوْم

نَسِيتُ لَه بِيْرِم كَرْد الْحَوْتَ ماسيه كه وَمَا أُنْسَانِيْهُ وَ لَه بِيْرِي نه برده مه وه إِلَّا (هِيچ) تَه نَهَا الشَّيْطَانُ شه يْتَان أَنْ كه

أَذْكُرُهُ بِيْرِم بِيْتَه وه وَ بِيْتِي بَلِيْم وَاتَّخَذَ وَ گرتيه به ر (پاش زِيْنْدو بوونه وه ي) سَبِيْلُهُ رِيچكه كه ي فِي لَه ناو الْبَحْرِ ده رِيَاكه

عَجَبًا بَه شِيْوه كِي سه ر سوْرِهِيْنَه ر (٦٣) قَالَ وَتِي ذَلِكَ ثَه وي باسْتَكْرَدَ مَا ثَه وه بوو كَمَّا نَبَغْ كه ده مانوِيَسْت ۞

فَارْتَدَّا جَا گه رانه وه عَلَى لَه سه ر آثَارِهِمَا شوِيْن پِيْكَانِيَان قَصَصًا پِيْبه يِيْ (٦٤) فَوَجَدَا ثَه وه بوو بِيْنِيَان عَبْدًا به نده يه ك

مَنْ لَهُ عِبَادِنَا بَهَنده كانمان آتَيْنَاهُ پیمان به خشیبوو رَحْمَةً به میهره بانی مَنْ لَهُ عِنْدَنَا لایه ن خۆمانه وه

وَعَلَّمْنَاهُ و فیرمانکردبوو مِنْ لَهُ لَدُنَّا لایه نی تایبه تی خۆمانه وه عَلَّمَا زانستیک (زانستیکى تایبه ت) (٦٥) قَالَ وَتَى لَهُ یّی

مُوسَى موسا هَلْ ثایا أَتَبِعَكَ (مۆله تم دده دی) به دوات بکهوم عَلَى أَنْ تا له سه ری تَعْلَمَنِ فیرم بکه ی مِمَّا له ئه و ی

عُلِّمَتْ فیرکراویت رُشْدًا (زانستیک بۆ) رِیّ حه ق ناسی و حه قکاری (٦٦) قَالَ وَتَى إِنَّكَ دُنْیایه ئه توو

لَنْ تَسْتَطِيعَ هه رگیز ناتوانی مَعِيَ له گه ل من صَبْرًا ئارامگری (٦٧) وَكَيْفَ جا چۆن تَصْبِرُ ئارام ده گری عَلَى له سه ر

مَا شَتِيكَ لَمْ تُحِطْ ده ورت نه دای و ته و او نه ترانیی بِهِ یّی خُبْرًا به خه به ر و زانیاری (زانیاری ته و او ت نه بی ت له سه ری) (٦٨)

قَالَ وَتَى سَتَجِدُنِي دوابی ده مبینی إِنْ شَاءَ اللَّهُ ئه گه ر خودا ویستبی صَابِرًا ئارامگرده بم وَلَا أُعْصِي و سه ریچی ناکه م

لَكَ لَيْتَ أَمْرًا له فه رمانیکیش (٦٩) قَالَ وَتَى فَإِنْ جا ئه گه ر اتَّبَعْنِي به دوام که و تی فَلَا تَسْأَلْنِي ئه وه پرسیارم لی مه که

عَنْ لَه شَيْءٍ هِیچ شتیک حَتَّى هه تا کوو أُحْدِثْ ده که م لَكَ بۆت مِنْهُ له وه وه (ده رباره ی ئه وشته وه) ذِكْرًا باسیک

(٧٠) فَانْطَلَقَا ئه وسا هه ردوکیان ده رچوون حَتَّى هه تا إِذَا که رَجَا سواربوون فِي له ناو السَّفِينَةِ که شتیه ک

خَرَقَهَا کونی تیکرد قَالَ وَتَى أَخْرَقَهَا (ئه وه) کونت کرد لِيَتَغَرَّقَ تا بن ئاو بخه ی أَهْلَهَا خاوه نه کانی (سه رنشیه کانی که شتیه که)

لَقَدْ به راستی جَنَّتْ هینات (کردت) شَيْئًا شتیکى إِمْرًا زۆر ناشیاو (٧١) قَالَ وَتَى أَلَمْ أَقُلْ ئه دی نه موت إِنَّكَ تَو

لَنْ تَسْتَطِيعَ هه رگیز ناتوانی مَعِيَ له گه لم صَبْرًا ئارامگری (٧٢) قَالَ وَتَى لَا تُؤَاخِذْنِي لیم مه گره بِمَا به وه ی

نَسِيتُ له بیرم چوو وَلَا تُرْهِقْنِي وه بارگرانم مه که مِنْ لَه أَمْرِي کاره که م (فیریونم له تو) عُسْرًا به گرانی و قورسی (٧٣)

فَانْطَلَقَا ٭ ئَيْنِجَا دهرچوون ٭ حَتَّى ٭ هه تا ٭ إِذَا ٭ كه ٭ لَقِيَا ٭ گه شیتنه ٭ غَلَامًا ٭ منالیک ٭ فَقَتَلَهُ ٭ یه کسه ر کوشتی ٭ قَالَ ٭ وَتِ

أَقْتَلَتْ ٭ ئه وه کوشت ٭ نَفْسًا ٭ نه فسیکی ٭ زَكِيَّةً ٭ پاک (بی تاوان) ٭ بَغِيرَ ٭ به غیری ٭ نَفْسٍ ٭ نه فسیکی تر (بی به رامبه ر نه فسیکی تر)

لَقَدْ ٭ به راستی ٭ جَنَّتْ ٭ هیناوته (ئه نجامت دا) ٭ شَيْئًا ٭ شتیکی ٭ نَكْرًا ٭ نه شیاو ونا په سند ٭ (٧٤) ٭ قَالَ ٭ وَتِ ٭ أَلَمْ أَقُلْ ٭ ئه دی نه موت

إِنَّكَ ٭ تُو ٭ لَنْ تَسْتَطِيعَ ٭ هه رگیز ناتوانی ٭ مَعِيَ ٭ له گه لم ٭ صَبْرًا ٭ ئارامگری ٭ (٧٥) ٭ قَالَ ٭ وَتِ ٭ إِنْ ٭ ئه گه ر ٭ سَأَلْتُكَ ٭ پرسیارم لیکردی

عَنْ ٭ دهرباره ی ٭ شَيْءٍ ٭ هه ر شتیکی ٭ بَعْدَهَا ٭ پاش ئه وه یان ٭ فَلَا تُصَاحِبْنِي ٭ ئه وه هاوه لیم مه که ٭ قَدْ بَلَغْتَ ٭ ئه وه گه یشتی ٭ مِنْ ٭ له

لَدُنِّي ٭ لایه ن منه وه ٭ عَذْرًا ٭ به عوزر و به هانه (بو لیجیا بوونه وه م) ٭ (٧٦) ٭ فَانْطَلَقَا ٭ ئینجا دهرچون ٭ حَتَّى ٭ هه تا ٭ إِذَا ٭ كه

أَيَّاهُ ٭ هاتنه لای ٭ أَهْلَ ٭ خه لکی ٭ قَرْيَةٍ ٭ دنییه ک ٭ اسْتَطَعْنَا ٭ داوای خواردنیان کرد له ٭ أَهْلَهَا ٭ خه لکه که ی ٭ فَأَبْرَأَ ٭ ئه وه بوو رازی نه بوون

أَنْ ٭ كه ٭ يُضَيِّفُوهُمْ ٭ میوانداریان لیبکه ن ٭ فَوَجَدَا ٭ ئینجا بینیان ٭ فِيهَا ٭ تیایدا ٭ جِدَارًا ٭ دیواریک ٭ يُرِيدُ ٭ ده یه ویت ٭ أَنْ ٭ كه

يَنْقُضَ ٭ (بکه ویت و بروخیت) ٭ فَأَقَامَهُ ٭ ئه وه بوو راستی کرده وه و قیتی کرده وه (چاک کرده وه) ٭ قَالَ ٭ (موسا سلامی خودای لیبت) ٭ وَتِ

لَوْ ٭ ئه گه ر ٭ شِئْتَ ٭ ویستت ٭ لَا تَخْذُتَ ٭ بیگومان وهرده گری ٭ عَلَيْهِ ٭ له سه ری ٭ أَجْرًا ٭ پاداشتیکی ٭ (٧٧) ٭ قَالَ ٭ وَتِ ٭ هَذَا ٭ ئه مه

فِرَاقُ ٭ جیا بوونه وه یه ٭ بَيْنِي ٭ نیوانم ٭ وَبَيْنَكَ ٭ و نیوانی تو ٭ سَأْنَبْتُكَ ٭ و راستیت پنده لیم ٭ بِتَأْوِيلِ ٭ به لیکدانه وه ی ٭ مَا ٭ ئه وه ی

لَمْ تَسْتَطِعْ ٭ نه تتوانی ٭ عَلَيْهِ ٭ له سه ری ٭ صَبْرًا ٭ ئارام (بگری) ٭ (٧٨) ٭ أَمَّا ٭ هه رچی ٭ السَّفِينَةُ ٭ که شتیبه که

فَكَانَتْ لِمَسَاكِينٍ ٭ ئه وه هی که سانیکی ده سکتورت بوو ٭ يَعْمَلُونَ ٭ کاریان ده کرد ٭ فِي ٭ له ناو ٭ الْبَحْرِ ٭ ده ری ٭ فَأَرَدْتُ ٭ جا ویستم

أَنْ ٭ كه ٭ أُعِيبًا ٭ عه ییداری بکه م ٭ وَكَانَ ٭ و وابوو ٭ وَرَاءَهُمْ ٭ به دوایانه وه ٭ مَلِكٌ ٭ پاشایه ک ٭ يَأْخُذُ ٭ ده یرد ٭ كُلَّ ٭ هه موو

سَفِينَةٍ كَهَشْتِيَهْكَ غَضَبًا به ده‌ستبه‌سهر داگرتن و غه‌صب (۷۹) وَأَمَّا و هه‌رچی الْغَلَامُ غولامه‌که فَكَانَ ئه‌وه و ابوو

أَبَوَاهُ باوانی مُؤْمِنِينَ ئیماندار بوون نَخْشِينَا جا(زانیمان و) ترساین أَنْ که يَرْهَقُهُمَا بارگرانیان بکات(پشتیان کوو بکات)

طَغْيَانًا به به‌زاندنی سنووره‌کان و طوغیان کردن وَكُفْرًا و به کوفری(یه‌ک خودا نه‌په‌رستی) (۸۰) فَأَرَدْنَا ئه‌وسا ویستمان

أَنْ که يَبْدِلُهُمَا بگۆریتته‌وه بۆیان رَبُّهُمَا په‌روه‌ردگاریان خَيْرًا چاکتر مِنْهُ له‌و زَكَاةً له‌ پاکي وَأَقْرَبَ و نزیکتر

رَحْمًا له‌ میهره‌بانی میهره‌بانتره (۸۱) وَأَمَّا و هه‌رچی الْجِدَارُ دیواره‌که فَكَانَ ئه‌وه‌و ابوو لِغُلَامَيْنِ هی دوو منالی

يَتِيمَيْنِ هه‌تیوو(بوو) فِي له‌ الْمَدِينَةِ شاره‌که وَكَانَ و ابوو نَحْتَهُ له‌ ژیریدا كَنْزٌ گه‌نجینه‌ه‌ک(زیر و زیوو هه‌بوو)

لَهُمَا هی ئه‌وان بوو وَكَانَ و ابوو أَبُوهُمَا باوکیان صَالِحًا پیاوچاک بوو فَأَرَادَ جا ویستی رَبُّكَ په‌روه‌ردیگارت أَنْ که

يَبْلُغَا ئه‌وان بگه‌نه أَشَدَّهُمَا ته‌واوی هیز و توانای خویان وَیَسْتَخْرِجَا و بکه‌ونه دواي ده‌کردنی(ده‌ریبه‌یتن) كَنْزَهُمَا گه‌نجینه‌که‌یان

رَحْمَةً (وه‌ک) ره‌حمه‌ت و میهره‌بانی مِّنْ له‌ رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت وَمَا فَعَلْتُهُ و ئه‌وهم نه‌کرد عَنْ له‌

أَمْرِي ^ج بریاری خوومه‌وه(له‌خومه‌وه) ذَلِكَ ئه‌وه‌یان تَأْوِيلُ لیکدانه‌وه‌ی مَا ئه‌وه‌ی لَمْ تَسْطِعْ نه‌تتوانی عَلَيْهِ له‌سه‌ری

صَبْرًا ئارام(بگری) (۸۲) وَيَسْأَلُونَكَ و پرسیاارت لیده‌که‌ن عَنْ ده‌رباره‌ی ذِي خاوه‌ن الْقَرْنَيْنِ ^ط دوو شاخه‌که(دوو قوچه‌که)

قُلْ بَلَى سَاءَ تَلَوُا ده‌خوینمه‌وه عَلَيْكُمْ به‌سه‌رتان مِنْهُ له‌وه‌وه(ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌وه) ذِكْرًا باسیک(قورئان) (۸۳)

إِنَّا ئیمه‌خۆمان مَكَّا جیگیرمان کرد و دامه‌زراومان کرد(ده‌سه‌لاتمان پێدا) لَهُ بۆی فِي له‌ الْأَرْضِ زه‌وی

وَاتَيْنَاهُ و هینابومان بۆی(پێماندا بوو) مِنْ له‌ كُلِّ هه‌موو شَيْءٍ شتیک سَبَبًا هۆکاریک (۸۴) فَاتَّبَعَ جا که‌وته دواي

سَبِيًّا هۆكاریک (رینگایهک) (۸۵) حَتَّى ههتا إِذَا که بَلَغَ گه‌یشته مَغْرَبَ شوینی ئاوا بوونی (رۆژئاوا) الشَّمْسِ رۆژ

وَجَدَهَا رۆژی بینی تَغْرُبُ ئاوا ده‌بیت فِي له عَيْنِ چاویکی حِمَّةٍ گهرم وَوَجَدَ و بینی عِنْدَهَا لای قَوْمًا قه‌ومیکی

قُلْنَا وتمان يَا ئه‌ی ذَاالْقَرْنَيْنِ زولقهرنه‌ین إِمَّا یا أَنْ ئه‌وه‌ی تَعَذَّبَ ئه‌شکه‌نجه‌ بده‌ی وَإِمَّا و یان أَنْ ئه‌وه‌ی

تَتَّخِذَ هه‌لبگریت (هه‌لسوکه‌وت بکه‌ی) فِيهِمْ له‌وان (له‌گه‌لیان) حُسْنًا به‌ چاکه (۸۶) قَالَ وَتِي أَمَّا هه‌رچی مَنْ ئه‌وه‌ی

ظَلَمَ زولمی کرد فَسَوْفَ ئه‌وه‌ له‌ داهاتوو نَعَذِّبُهُ ئه‌شکه‌نجه‌یان ده‌ده‌ین ثُمَّ پاشان يَرُدُّ ئه‌گێرددریته‌وه‌ إِلَى بۆلای

رَبِّهِ په‌روه‌ردگاری فَيَعَذِّبُهُ ئه‌وسا ئه‌شکه‌نجه‌ی ده‌دات عَذَابًا ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی نُكَرًا نه‌ناسراو (زۆر سه‌خت که‌ وینه‌ی نه‌بیراوه‌)

(۸۷) وَأَمَّا و هه‌رچی مَنْ ئه‌و که‌سه‌ی آمَنَ باوه‌ری هه‌ینا وَعَمِلَ و کردی صَالِحًا چاکه‌ فَلَهُ ئه‌وه‌ بۆی هه‌یه

جَزَاءً وه‌ک پاداشت الْحُسْنَى چاکترین پاداشت (که‌ به‌هه‌شته‌) وَسَنَقُولُ و له‌وه‌ و دوا ده‌لێین لَهُ يٰی مَنْ له‌

أَمْرِنَا فه‌رمانی خۆمان يُسْرًا ئه‌وه‌ی ئاسان سوکه‌ (له‌سه‌ر نه‌فس) (۸۸) ثُمَّ پاشان أَتَّبِعَ که‌وته‌ دواى سَبِيًّا هۆکاریک

(۸۹) حَتَّى هه‌تا إِذَا که بَلَغَ گه‌یشته مَطْلِعَ شوینی هه‌لاتنی الشَّمْسِ خۆر وَجَدَهَا بینی (رۆژ) تَطْلُعَ هه‌لدیت

عَلَى له‌ سه‌ر قَوْمٍ قومیک لَمْ نَجْعَلْ نه‌مانکردبوو لَهُمْ بۆیان مِّنْ دُونِهَا به‌ربگرئ له‌و (پیشبگری)

سِتْرًا (هه‌یچ) دابۆشه‌ریک (په‌ناگه‌یه‌ک) (۹۰) كَذَلِكَ ئاوا وَقَدْ و وابوو أَحْطَنًا ده‌ورماندابوو (ئاگاداریبووین له‌ گشت)

بِمَا به‌ هه‌رچی لَدَيْهِ لای بوو خُبْرًا به‌خه‌به‌ر (هه‌والی هه‌موومان هه‌بوو) (۹۱) ثُمَّ پاشان أَتَّبِعَ که‌وته‌ دواى سَبِيًّا هۆکاریک

(۹۲) حَتَّى هه‌تا إِذَا که بَلَغَ گه‌یشته بَيْنَ نێوان السَّيْنِ دوو به‌ربه‌سته‌که‌ (دوو شاخه‌که‌) وَجَدَ بینی

مِنْ دُونِهِمَا لَهُ خَوَارِثُهُ وَانْهَوِهِ قَوْمًا قَوْمِيكَ لَا يَكَادُونَ خَهْرِيكَ (يش) نبييه يَفْقَهُونَ تَتَبَّكُن قَوْلًا (هيچ) وتاريك (۹۳)

قَالُوا وَتَيَان يَا ثِي ذَا الْقَرْنَيْنِ زولقهرنهين إِنَّ به تاكيد يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ ياجووج و ماجووج

مُفْسِدُونَ پيسكه ر و خراپه كارن فِي له الْأَرْضِ زهوى فَهَلْ جا ده كرى نَجْعَلُ دابنين لَكَ بؤت

خَرَجًا خه رجي هك (پاره يه كى ديار يكر او) عَلَى له سهر (له بؤ) أَنْ نه وهى نَجْعَلُ (دروست) بكه ي يَتَنَّا نيوان ئيمه و

وَبَيْنَهُمْ وَ نيوان نه وان سَدًّا به ربه ستيك (۹۴) قَالَ وَتِي مَا هه رچى مَكِّي توانادارى كردووم (پيى به خشيوم) فِيهِ تِي

رَبِّي په روارديگارم خَيْرٌ چاك و باشته فَأَعِينُونِي جا يارمه تيم بدهن بِقُوَّةٍ به هيز اُجْعَلُ (دروست) بكهم يَبْنِكُمْ نيوان ئيوه

وَبَيْنَهُمْ وَ نيوان نه وان رَدْمًا به ربه ستيك (ي تيكهه لكيشراوى زور به هيز) (۹۵) أَتُونِي بهين بؤم زَبْرٌ پارچه ي گه و ره ي

الْحَدِيدِ ٥ ثاسن حَتَّى هه تا إِذَا كه سَاوِي رِيكى كرد (پري كرده وه) يَنْ نيوان الصَّدَفَيْنِ هه ردو لا (هه ردو و كي وه كه) قَالَ وَتِي

انْفُخُوا ٥ فووى تى بكه ن حَتَّى هه تا إِذَا كه جَعَلَهُ كرده نَارًا ئاگر قَالَ وَتِي أَتُونِي بهين بؤم أَفْرِغْ به تال بكهم (برزينم)

عَلَيْهِ به سهرى قَطْرًا مسى تواوه (۹۶) فَمَا اسْتَطَاعُوا جا نه يانتوانى أَنْ كه يَظْهَرُوهُ سهرى بكه ون

وَمَا اسْتَطَاعُوا وَ نه شيانتوانى لَهُ لؤى (بكه ن) نَقَبًا هيچ كونيك (تتبه كن) (۹۷) قَالَ وَتِي هَذَا ئه مه رَحْمَةً ميه ره باني يه

مِنْ له رَبِّي په روه رديگارم فَإِذَا جا نه گهر جَاءَ هات وَعَدُ به ئيى رَبِّي په روه رديگارم جَعَلَهُ كرده (به ربه سته كه)

دَغَاءً ٥ ته ختايى له گه ل زهوى (داده پيى) وَكَانَ و وابوو وَعَدُ به ئيى رَبِّي په روه رديگارم حَقًّا هه ق بوو (۹۸)

وَتَرَكَّا ٥ و وازمان هينا بَعْضُهُمْ هه نديكيان يَوْمَئِذٍ نه وړوژه يُمُوجُ شه پوله ده دن (به ليشاو دهرده چن) فِي له ناو بَعْضٍ ٥ هه نديك

وَنُفِخَ وَ فووکرا فِي لهناو الصُّورِ شه پیوور جَمَعْنَاهُمْ جا کۆمانکردنه وه جَمْعًا کۆکردنه وه یه کی تهواو (۹۹)

وَعَرَضْنَا و خستمانه بهرچاو جَهَنَّمَ دُوزخ يَوْمَئِذٍ ئەو رۆژ لِّلْكَافِرِينَ بۆ کافران (یه کخودانه په رستان)

عَرَضًا بهرچاو خستنیکی تهواو (۱۰۰) الَّذِينَ ئەوانه ی کانت و ابوو اَعْيَنَهُمْ چاوه کانیاں فِي له غِطَاءٍ په رده (دابوو)

عَنْ ذِكْرِي له یادم وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ و نه یانده توانی سَمْعًا بیستن (۱۰۱) اَلْحَسِبَ جا واحسابده کهن الَّذِينَ ئەوانه ی

كَفَرُوا کوفریان کرد اَنْ که يَتَّخِذُوا بگرن به (هه لبتیرن و بکهن) عِبَادِي بهنده کانم مِنْ دُونِي بیجگه له من

أُولِيَاءَ به یار و یاوهر و په رستراو اِنَّا ئیمه بیگومان اَعْتَدْنَا ئاماده مانکردوه جَهَنَّمَ دُوزخ

لِّلْكَافِرِينَ بۆ کافره کان (یه کخودانه په رستان) نَزَلًا به شویتی دابه زین و میوانداری (۱۰۲) قُلْ بَلَىٰ هَلْ ئەری

نَنْبِئُكُمْ هه والی راستان پێدهین بِالْأَخْسَرِينَ به خه ساره تمه ندرتینیاں اَعْمَالًا له کاره کانیاں (۱۰۳) الَّذِينَ ئەوانه ی

ضَلَّ بزر بوو (به فیروچوو) سَعِيَهُمْ هه ول و کوششیاں فِي له الْحَيَاةِ دُنْيَا دُنیا وَهُمْ و ئەوانیش

يَحْسِبُونَ وا حساب ده کهن اَنَّهُمْ که ئەوان يُحْسِنُونَ چاکده کهن

صُنْعًا به کرده وه دروسته کانیاں (ص ن ع به کرده وه ی دروست و ریک و پیک دهوتری) (۱۰۴) اُولَئِكَ ئەوان الَّذِينَ ئەوانه ی

كَفَرُوا کوفریان کرد بِآيَاتٍ به به لگه و ئایه ته کاڤی رَبِّهِمْ پهروه درگاریاں وَلِقَائِهِ و به دیدار و گه یشتن پێ

خَبِطَتْ جا پوچ بوویه وه اَعْمَالُهُمْ کرده وه کانیاں فَلَا نُقِيمُ جا راستناکه ی نه وه (نرخ دانانین) لَهُمْ بۆیاں يَوْمَ رۆژی

الْقِيَامَةِ قیامهت وَزَنَّا هیچ وه زنیکی (۱۰۵) ذَلِكَ ئەوه جَزَاؤُهُمْ پاداشتیانه جَهَنَّمَ دُوزخ بِمَا به وه ی

كَفَرُوا كوفريان كرد وَأَتَّخَذُوا و کردیان آیَاتِ ثایاته کان وَرُسُلِي و په یامبه ران هُزُوا به گالته (۱۰۶) إِنَّ بِيْ غومان

الَّذِينَ ئهوانه ی آمَنُوا باوه ریان هیئا وَعَمِلُوا و کردیان الصَّالِحَاتِ چاکه کان کَانَتْ وابوو لَهُمْ بویان

جَنَّاتٍ چه نندین باخت (به هه شتی) الْفِرْدَوْسِ (فردوس به رزترین و ناوهندی به هه شته له ویشه وه هه لده قولی پو باره کانی به هه شت)

تَزُولًا جی دابه زین (میوانگه) (۱۰۷) خَالِدِينَ هه تا هه تا فِیْهَا تیایدان لَا یَبْغُونَ ناخوازن عَنْهَا لییه وه حَوْلًا گوزرانه وه

(۱۰۸) قُلْ بَلَى لَّوْ ئه گهر کَانَ وابوا الْبَحْرُ هه رچی ده ریایه مَدَادًا مه ره که ب (بوا) لِكَلِمَاتٍ بۆ وته کانی

رَبِّي پهروه ردیگرم لَنفِدَ بیگومان ته واو ده بوو الْبَحْرُ ده ریاکان قَبْلَ بېش ئه وه ی اَنْ که تَمَفَّدَ ته واو بیت کَلِمَاتٍ وته کانی

رَبِّي پهروه ردیگرم وَلَوْ هه رچه ند جَنَّتَا به نین بِمِثْلِهِ به وه کو ئه ویش (هه نده ی ئه وانیش) مَدَدًا مه ره که ب (۱۰۹)

قُلْ بَلَى اِنَّمَا که هه ر ئه وه یه اَنَا من بَشَرٌ ئاده میزادیکم مِثْلُكُمْ وه ک ئیوه یُوحٰی سرووش دی اِلَيَّ بۆم

اِنَّمَا که هه ر ئه وه یه اِلَهِكُمْ په رستراو و خوداتان اِلَهِ تهنه ا په رستراو ئیکه

وَاحِدٌ یه ک (که پهروه ردیگاره الله) (جا هه ر شتیکی تر بکریت به په رستراو به تاله وکوفره) فَمَنْ جا هه رکه سه ی

كَانَ یَرْجُو هیوا و ره جای هه بوو به لِقَاءَ گه یشتی رَبِّهِ پهروه ردگاری فَلْيَعْمَلْ ئه وه با بکات عَمَلًا کاریکی صَالِحًا چاک

وَلَا یُشْرِكْ و به شدار نه کات بِعِبَادَةِ به په رستشی رَبِّهِ پهروه ردگاری اَحَدًا هیچ یه کیک (۱۱۰)

سورة مريم

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنُ ئهوپهريبه بهزهبي و ميهرهبان (ناويكي پيرۆزي خودايه) الرَّحِيمُ ئهوپهري بهخشنده (ناويكي پيرۆزي خودايه)

كهيعص كاف ها يا عهين صاد (۱) ذِكْرُ باسى رَحْمَتِ بهزهبي و ميهرهبانى رَبِّكَ پهروهردىگات عَبْدَهُ (بۆ) بهندهى خوى

زَكَرِيَّا زهكهرييا (۲) اِذْ كَاتِيكَ نَادَى هاوارى كرده رَبَّهُ پهروهردگارى خوى نِدَاءُ هاوارىكى خَفِيًّا كز و شارواه (۳)

قَالَ گوتى رَبِّ پهروهردىگارهِ اِنِّى بهراستى من وَهَنَ بِيْهَيْز بوه الْعَظْمُ ههريجى ئيسكه مِّنِّى لَيْمِ وَاشْتَعَلَ وهداگىرساوه

الرَّأْسُ سه(م) شَيْئًا به موى سږى وَلَمْ أَكُنْ -وقهت وانهبووه بِدُعَائِكَ به پارانهوهم لَيْتَ رَبِّ ئهى پهروهردىگارم

شَقِيًّا پهريشانى نا موراد -بوويم (۴) وَاِنِّى وَهَمَنَ بهراستى خِفْتُ ترسام(له) الْمَوَالِي كهس وکار(هکانم) مِّنْ له وَاِنِّى دواى خوم

وَكَاَنَتْ - امرَأَتِي وهژنهكهه عَاقِرًا نهزوك(-بوو) فَهَبْ جا ببهخشه لِي پيتم مِّنْ له لَدُنْكَ لايهن خووتهوه وَلِيًّا دوست ونزيكيك

(۵) يَرْثِي ميرانگرم بَيْتٍ وَرِثٌ وميرانگري بكات مِّنْ له اَلِ بنهماله(و شوينكهوتهى) يَعْقُوبَ يهعقوب ۛ وَاجْعَلْهُ -

رَبِّ و پهروهردىگارم -بيكهيته رَضِيًّا (كهسښكى لى) رَازِيْبُو (۶) يَا ئهى زَكَرِيَّا زهكهرييا اِنَّا بهدننبايى ئيمه

نُبَشِّرُكَ مَزْكِينِيَّتٍ پى ددهدين بَغْلَامٌ به كورپك اسْمُهُ ناوى يَحْيَى يهحيايه لَمْ نَجْعَلْ داماى نهناوه لَهُ بوى مِّنْ له قَبْلُ پيشدا

سَمِيًّا (هيچ) ناولينراويك(بهوناوه) (۷) قَالَ گوتى رَبِّ پهروهردىگارهِ اَنْتَى چوَن يَكُونُ دهبيت لِي بوم غُلَامٌ كورپك

وَ(لهكائى) كَاَنَتْ - امرَأَتِي ژنهكهه عَاقِرًا نهزوك(-بوو) وَقَدْ و(من) بَلَّغْتُ - مِّنْ له

الْكَبَرِ گهورهبي و تهمن زورى -گهيشتوومهته عِتِيًّا ئهوپهري (۸) قَالَ گوتى كَذَلِكَ ئاوها قَالَ - رَبِّكَ پهروهردىگارم -گوتى

هُوَ (کاره) عَلَيَّ هَيْنَ لام سوک و ئاسانه وَقَدْ و بېگومان وبه ته حقیق خَلَقْتُكَ تۆم خولقاندوه مِنْ له قَبْلُ پېشدا وَلَمْ تَكْ -

شَيْئًا وهيچیش - نه بوویت (۹) قَالَ گوئی رَبِّ پهروه رديگاره اجْعَلْ دانى لِي بۆم آيَةً به لگه و نيشانه يه کى دياره قَالَ گوئی

آيَتِكَ به لگه و نيشانه که ت (ته وه يه) اَلَا تُكَلِّمُ که نادوینى النَّاسَ خه لک ثَلَاثَ سَيِّئَاتٍ شَهْوَانِ سَوِيًّا به ته وایى (۱۰)

نَخْرَجَ تهوسا دهرچوو عَلَى بۆسه ر قَوْمِهِ نه ته وه که ی مِنْ له الْحِرَابِ میحرابه که فَأَوْحَى ویه کسه ر ئیشاره تی کرد إِلَيْهِمْ بۆیان

أَنْ که سَبِّحُوا ته سبىحات بکه ن (خودا به پاک و به رزی راگرن) بُكْرَةً به به یانیان وَعَشِيًّا وئیواران (۱۱) يَا تَهَى يَحْيَى يه حیا

خُذْ - الْكِتَابَ کیتابه که بِقُوَّةٍ به توندی - وه رگه وَآتَيْنَاهُ وَالحُكْمَ حوکم وداوه رى صَبِيًّا له منایه وه (۱۲)

وَحَنَانًا وه سۆز و میهره بانیه ک مِنْ له لَدُنَّا لایه ن خۆمانه وه وَزَكَاةً و پاکیه ک وَكَانَ وه تَقِيًّا زۆر له خوا ترس و پارێزگار (-بوو)

(۱۳) وَبَرًّا وه زۆر چاک بوو بِوَالِدَيْهِ بۆهه ردوو باوانى وَلَمْ يَكُنْ و - جَبَّارًا خۆبه زلزانی ناچارکار

عَصِيًّا لاسار وسه ریچیکار - نه بوو (۱۴) وَسَلَامٌ وه سه لامیکی (خودای) عَلَيْهِ له سه ره يَوْمَ رۆژى وَلَدَ له دایکبووه وَيَوْمَ وه رۆژى

يَمُوتُ دهمریت وَيَوْمَ وه رۆژى يَبْعَثُ هه لده سیتریته وه حَيًّا به زیندووی (زیندوو ده کړیته وه) (۱۵) وَادْخُرْ و باس بکه فِي له ناو

الْكِتَابِ ته وکیتابه (قورئان) مَرْيَمَ (باسی) مه ریه م إِذْ کاتى انْتَبَذَتْ - مِنْ له أَهْلِهَا که سوکارى مَكَانًا له شویتینکی

شَرْقِيًّا رۆژهه لاتی - دوو رگړیوو (که نارگړیوو) (۱۶) فَاتَّخَذَتْ ئینجا داینا مِنْ دُونِهِمْ بېجگه له وان (نیوان خوی و ته وان)

جَبَابًا په رده و نیوانگریک فَأَرْسَلْنَا تهوسا ناردمان إِلَيْهَا بۆی رُوحَنَا (جبریل) فَمَثَّلَ - لَهَا (ته ویش) بۆی - هاته سه ر شیوه ی

بَشَرًا مرؤفیکى سَوِيًّا ریک و ته و او (۱۷) قَالَتْ (مه ریه م) گوئی إِنِّي به دنلیایى من أَعُوذُ په ناده خوازم

بِالرَّحْمَنِ به خودای میهربان مِنْكَ له تو اِنْ ته گهراتوو كُنْتُ - تَقِيًّا زۆرله خوداترس وپارێزكار -بیت (١٨) قَالَ گوئی

إِنَّمَا هَرَّ هَرَّ ته وهنده أَنَا من رَسُولُ په یامبه ریکی رَبِّكَ پهروه ردیگارتم لِأَهَبَ تاكو ببه خشم لَكَ پیت غَلَامًا کوړیکی زِيَا پاك

(١٩) قَالَتْ گوئی أَنِّي چۆن يَكُونُ ده بیت لِي بۆم غَلَامٌ کوړیك وَلَمْ يَمْسَسْنِي له کاتیک لیک که وتن پوینه داوه له نیوان من و

بَشَرٌ (هیچ) مروفتیک وَلَمْ أَكْ و - بَغِيًّا داواکاری داوین پیس - نه بوومه (٢٠) قَالَ گوئی كَذَلِكَ ئاوی قَالَ گوئی

رَبِّكَ پهروه ردیگارْت هُوَ تهو (کاره) عَلَيَّ له سه رم هَيِّنٌ زۆر ئاسانه وَلِنَجْعَلَهُ و تاكوو بیکهینه آيَةً به لگه یه کی گهره ی زۆر دیار

لِلنَّاسِ بۆخه نک وَرَحْمَةً و ره حمه تیکیش مِّنَّا له ئیمه وه وَكَانَ - أَمْرًا وه کاریکی مَقْضِيًّا پراوه و کوټاها توو (-بوو) (٢١)

فَعَمَلَتْهُ ته وه بوو هه لیگرت (سکی بوو) فَانْتَبَذَتْ بِهِ جا به دووری گرت مَكَانًا له شوینیکی قَصِيًّا دوور (٢٢) فَأَجَاءَهَا ته وسا -

الْمَخَاضُ ژانی له دایک بوونه که (-مه ریهمی) هَيِّنَا إِلَى بۆلای جَذَعٌ قه دی النَّخْلَةَ دارخورماکه قَالَتْ گوئی يَا ته ی لَيْتَنِي خۆزگه م

مِتُّ مرد بام قَبْلَ پيش هَذَا ئه مه وَكُنْتُ - نَسِيًّا و شتیکی که م بایه خی (که ئاسان له بیرده کریت) مَنَسِيًّا له بیرکراو - بووام (٢٣)

فَنَادَاهَا ته وسا - مِنْ له تَحْتَهَا ژیریوه - بانگی کرد أَلَا تَحْزَنِي که خه م مه خو قَدْ ته وه ته جَعَلَ - رَبِّكَ پهروه ردیگارْت - دایناوه و

تَحْتِكَ له ژیترتدا سَرِيًّا جۆگه له یه ک (٢٤) وَهَزِي و راهه ژینه إِلَيْكَ بۆلای خوټ بِجَذَعٍ به قه دی النَّخْلَةَ دارخورماکه

تَسَاقَطَ داده که و نیی عَلَيَّ به سه رتدا رُطْبًا روطابیکی (خورمایه کی) جَنِيًّا تازه لیکراوه (٢٥) فَكُلِي ئینجا بخو

وَأَشْرَبِي و بخوره وه وَقَرِّي و ئارام بکه عَيْنًا چاو (دلټ خوښی) فَإِمَّا جائه گهر تَرِيْنٌ بینیت مِنْ له الْبَشَرِ مروفان

أَحَدًا هَر كه سیك فَقُولِي ته وه یی بلی إِنِّي به راستی من نَذَرْتُ نه زرم کردوه (له خو م گرتووه) لِلرَّحْمَنِ بۆخودای میهربان

صَوْمًا رُؤْيَاكَ فَلَنْ أَكْثَرَ جَاهِرْگِيز نادوئیم الْيَوْمَ ئیمِرْوُ إِنْسِيًّا هِيچ ئینسانیک (۲۶)

فَأَتَتْ بِهِ ئینجا هیئای (مناله که ی) بۆ لای قَوْمَهَا نه ته وه که ی تَحْمِلُهُ هه ئیگرتبوو قَالُوا گوئیان يَا ئه ی مَرْيَمُ مەریەم لَقَدْ به پاستی

جِئَتْ هاتووی به (هیناوته) شَيْئًا شَتِيكِي فَرِيًّا گه وره ی سه رسوره یین (۲۷) يَا ئه ی أُخْتَ خوشکی هَارُونَ هاروون

مَا كَانَ - أَبُوكِ باوكت امْرَأًا كه سئ سَوِيَّ خراب - نه بوو وَمَا كَانَتْ - أُمُّكَ ودايكيشت بَغِيًّا (داوئین پیس) - نه بوو (۲۸)

فَأَشَارَتْ ئه وسه (مەریەم) هیمای کرد إِلَيْهِ بۆلای (مناله که) قَالُوا ئه وان گوئیان كَيْفَ چۆن نَكَمْرُ بدوئینین مَن كه سئیک

كَانَ فِي لَه ناو الْمَهْدِ بيشكه دا صَبِيًّا منال - بوئیت (۲۹) قَالَ گوئی إِنِّي بېگومان من عَبْدٌ به نده ی اللّهِ خودام

آتَانِي پیدوام الْكِتَابَ کیتاب وَجَعَلَنِي وه کردووی به نَبِيًّا پیغه مبه ر (۳۰) وَجَعَلَنِي - مُبَارَكًا وه پرفه ر و به پیزی - کردووم

أَيُّ مَا لَه هه ر شوئیی كُنْتُ بوویم وَأَوْصَانِي وفه رمانی پیکردووم ورايسپاردووم بِالصَّلَاةِ به نوئیر وَالزَّكَاةِ وزه کات وپاکي

مَا دُمْتُ هه تاكو مابم حَيًّا به زیندووپی (۳۱) وَبَرًّا وچاك بم بِوَالِدَتِي بۆ دایکم وَلَمْ يَجْعَلْنِي وه نه یکردووم به

جَبَّارًا خۆبه زلزان و زۆرداری شَقِيًّا به دره فتاری په ریشان (۳۲) وَالسَّلَامُ وه سه لام عَلَيَّ له سه رم يَوْمَ رۆزی

وُلِدْتُ له دایک بووم وَيَوْمَ وروزی أَمُوتُ ده رم وَيَوْمَ و رۆزی أُبْعَثُ هه لده سینریمه وه حَيًّا به زیندووپی (۳۳) ذَلِكَ ئه ویه

عِيسَى عيسای ابن کورې مَرْيَمَ مەریەم قَوْلَ قسه ی الْحَقِّ راست ودروست الَّذِي ئه و ی فِيهِ تیايدا

يَمْتَرُونَ له گومان ومشت و مردان (۳۴) مَا كَانَ لِلّٰهِ بۆ خودا - نه بووه وناشئ أَن كه يَتَّخِذَ (بۆ خو) دانئ مِن (هیچ)

وَلِدٍ رۆله یه ک سُبْحَانَهُ پاکي وپه رۆزی بۆی إِذَا ئه گه ر قَضَى بپاری دا وپیه وه أَمْرًا کاروفه رمانیک فَإِنَّمَا هه ر ئه وه نده يَقُولُ -

لَهُ يَتَى - ده لیت کُن بهه فَيَكُونُ یه کسه ر ده بیت (۳۵) وَإِنَّ وَبه دنیایى اللّٰهَ رَبِّی پهروه ردیگرمه

وَرَبُّكُمْ وپهروه ردگاری ئیوه شه فَاَعْبُدُوهُ ده بیپه رستن هَذَا ئه وه (یه) صِرَاطُ تاکه ریگیه کی مُسْتَقِیْمٌ راست ه (۳۶)

فَاخْتَلَفَ - الْأَحْزَابُ ئه وسا کۆمه ل و پارتنه کان - که وتنه کیشه ودوبه ره کی مِنْ له بَيْنِهِمْ نیوان خویان

فَوَيْلٌ جا واوه یلاو (عه زای جه هه ننه م) لِلَّذِينَ بُو ئه وانه ی کَفَرُوا کوفریانکرد مِنْ له مَّشْهَدٌ بینین و ئامه ده بوونی یَوْمَ رۆژیکی

عَظِيمٌ زۆرگه و ره (۳۷) أَسْمِعْ بِهِمْ (ئای چه ند بیسه رن) وَأَبْصِرْ و (چه ند باش ده بینن) یَوْمَ رۆزی یَا تُوتَنَّا دین بۆلامان

لَكِنْ به لام الظَّالِمُونَ سته مکاره کان الْيَوْمَ ئیمړۆکه فِي له ضَلَالٍ گومراییه کی مُبِینٍ دیارو ئاشکران (۳۸)

وَأَنْذَرَهُمْ و ئاگاداریانکه له مه ترسی یَوْمَ رۆزی الْحَسْرَةَ حه سره ت و خه م وپه شیمانی إِذْ کاتی قُضِيَ -

الْأَمْرُ کاره که - بپاوه و ته و او بوو وَهُمْ له و کاته ی ئاوان فِي له غَفْلَةٍ بیئاگایی دان وَهُمْ و ئه وان لَا يُؤْمِنُونَ بپوانا هیتین (۳۹)

إِنَّا به دنیایى ئیمه نَحْنُ خُومَان نَزْتُ ده بینه میراتگری الْأَرْضَ زه وی وَمَنْ و ئه وه ی عَلَیْهَا له سه ریه تی وَإِنَّا وهه ر بُو ئیمه ش

يُرْجَعُونَ ده گه ریندرینه وه (۴۰) وَادْكُرْ وه باس بکه فِي له الْكِتَابِ کیتابه که (قورئان) إِبْرَاهِيمَ (باسی) ئیبراهیم إِنَّهُ به راستی ئه و

كَانَ - صِدِّيقًا که سیکی زۆر راستگۆی نَبِيًّا پیغه مبه ر (سروش بۆهاتوو) (-بوو) (۴۱) إِذْ کاتی قَالَ - لِأَيِّهِ به باوکی - گوت

يَا ئه ی أَبَتِ باوکه لَمْ بُوْجِ تَعَبُدْ ده په رستی مَا شَتَّيْکَ که لَا يَسْمَعُ نابیسیتي وَلَا يُبْصِرُ و نابینیت

وَلَا يُعْنِي و (سوودنا به خشی) عَنْكَ (بیت) شَيْئًا هېچ (۴۲) يَا ئه ی أَبَتِ باوکه إِنِّي به راستی من قَدْ جَاءَنِي ئه وه بۆم هاتوو

مِنْ له الْعِلْمِ زانست وزانیاری مَا ئه وه ی لَمْ يَأْتِكَ بۆت نه هاتوو فَاتَّبَعْنِي ده دوام بکه وه أَهْدِكَ رینومونیت ده که م بُو

صِرَاطًا تَاكَةً رَيْنَا وَرَيْنَا زَيْنَا سَوِيًّا رَيْنَا وَرَيْنَا (٤٣) يَا أَبَتِ تَهِي بَاوَكَه لَا تَعْبُدْ مَه پَه رَسْتَه الشَّيْطَانُ شَهِيْطَانُ إِنَّ بَه رَاسْتِي

الشَّيْطَانُ شَهِيْطَانُ كَان - لِلرَّحْمَنِ بُو خُودَاي مِيهَرَه بَان عَصِيًّا زُوْر يَاخِي وَسَه رِيْچِيكَا ر-بُوو (٤٤) يَا أَبَتِ تَهِي بَاوَكَه

إِنِّي بَه رَاسْتِي مَن أَخَافُ دَه تَرَسْم أَن كَه يَمْسَكَ وَيَت بَكَه وَيَت عَذَابُ عَه زَاب وَ تَه شَكَه نَجَه يَه كَه مِّنْ لَه

الرَّحْمَنِ خُودَاي مِيهَرَه بَانَه وَه فَتَكُونُ جَا - لِلشَّيْطَانِ بُو شَهِيْطَان - بِيْتَه وَلِيًّا دُوسْت وَ نَزِيكِيك (٤٥) قَالَ گوْتِي أَرَاغِبُ ثَايَا -

أَنْتَ تُو عَنْ - حَه زَت نَاكَايْت لَه آلِهَتِي خُودَا وَ پَه رَسْتَرَاوَه كَانَم يَا إِبْرَاهِيمُ تَهِي ثِيْرَاهِيْم لَئِنْ تَه گَه رَهَاتُوو لَمْ تَنْتَه كُوتَايِي پِي نَه هِيْنِي

لَأَرْجُمَنَّكَ هَهَر بَه رَدْبَارَنْت دَه كَه م وَاهْجُرْنِي وَهَوَاْزَم لِيْبِيْنَه مَلِيًّا مَوَه يَه كِي دَرِيْز (٤٦) قَالَ گوْتِي سَلَامٌ سَه لَامِيْكَت

عَلَيْكَ تَه سَه رِيْت سَأَسْتَغْفِرُ دَوَايِي لِيْخُوشَبُوْن دَه كَه م لَكَ بُوْت رَيِّ تَه لَه پَه رَوَه رَدِيْگَارَم إِنَّهُ بَه دُنْيَايِي تَه وَ كَان - پِي پِيْم

حَفِيًّا ثَاگَادَار وَ گَرَنگ پِيْدَه ر - بُووَه (٤٧) وَأَعْتَزِلْكُمْ وَ دُووَرَه پَه رِيْزْدَه بَم لَه ثِيُوَه وَ وَمَا وَلَه تَه وَهِي (هَه ر شَتِيْكَ)

تَدْعُونَ بَانْگِي دَه كَه ن وَدَه پَارِيْنَه وَه لِيْي مِّنْ دُونِ بِيْجَكَه لَه اللّٰهِ خُودَا وَأَدْعُوْ وَدَه پَارِيْمَه وَه لَه رَيِّ پَه رَوَه رَدِيْگَارَم

عَسَى بَه هِيُوَاي تَه وَهِي كَه أَلَا أَكُونُ - بِدُعَاءِ بَه پَارَانَه وَه وَپَه رَسْتِي رَيِّ پَه رَوَه رَدِيْگَارَم شَقِيًّا بِيْ هِيُوَا وَنَاثُوْمِيْد وَ رَه نَجَه رُوْم - نَه بَم

(٤٨) فَلَمَّا جَا كَاتِي اعْتَزَلْتَهُمْ دُورَكَه وَتَه وَه وَ دُورَه پَه رِيْزِيُوو لَه وَان وَمَا وَلَه تَه وَهِي يَعْبُدُونَ دَه پِيْپَه رَسْتَن مِّنْ دُونِ جَكَه لَه

اللّٰهِ خُودَا وَهَبْنَا بَه خَشِيْمَان لَه يِيْي إِسْحَاقُ ثِيْسَحَاقُ وَيَعْقُوبُ وَ يَه عَقُوبُ وَكُلًّا وَهَه رِيَه ك لَه وَانِيْش جَعَلْنَا كَرْدْمَانَه

نَبِيًّا پِيْغَه مَبَهَر (٤٩) وَوَهَبْنَا وَ بَه خَشِيْمَان لَّهُمْ پِيْيَان مِّنْ لَه رَحْمَتِنَا رَه حَمَهْت وَ مِيهَرَه بَانِي خُوْمَانَه وَه وَجَعَلْنَا وَ دَامَانَا

لَّهُمْ بُوْيَان لِسَانَ زَمَانِي (بَاس وَ خَوَاسِي) صِدْقِي رَاسْتِگُوِي (تَه وَان) عَلِيًّا بَه بَه رَزِي (٥٠) وَادْكُرْ وَهَبَاس بَكَه فِيْ لَه نَاو

الْكِتَابِ كِتَابَهُ كِه مُوسَى (باسی) موسا إِنَّهُ بهِ رَاسَتی تَهو كَانْ مَخْلَصًا پاك و دَلَسْوَزوهه لِبْژارده (-بوو) وَكَانَ -

رَسُولًا نَبِيًّا وه په يامبه ريكي سروش بۆكراو (-بوو) (٥١) وَنَادَيْنَاهُ و بانگمان كرد مِنْ له جَانِبِ لای الطُّورِ (جياي) طورِ

الْأَيْمَنِ (لای) راست وَقَرَّبْنَاهُ و نزيكمان كرده وه نَجِيًّا به - له گفتوگو كردنی په نهانی (٥٢) وَوَهَبْنَا و به خشيماں لَهُ يَتِي مِنْ له

رَحْمَتًا ميه ره باني و به زه يي خو مانه وه أَخَاهُ هَارُونَ - نَبِيًّا پيغه مبه ريک - براكه ي: هارون (٥٣) وَادْكُرْ وباسبكه فِي له

الْكِتَابِ كِتَابَهُ كِه إِسْمَاعِيلَ ئيسماعيل إِنَّهُ بهِ رَاسَتی تَهو كَانْ - صَادِقَ الْوَعْدِ به لَينِ راست (-بوو) وَكَانَ -

رَسُولًا نَبِيًّا وه په يامبه ريكي سروش بۆكراو (-بوو) (٥٤) وَكَانَ يَأْمُرُ و فه رما ني - ده كرده أَهْلَهُ كه س و كاری بِالصَّلَاةِ به نوښ

وَالزَّكَاةِ و زه كات وَكَانَ - عِنْدَ وله لای رَبِّهِ په روه ردگاری مَرْضِيًّا جينگای رَيز و په زامه ندي (-بوو) (٥٥) وَادْكُرْ وباس بكه

فِي له الْكِتَابِ كِتَابَهُ كِه إِدْرِيسَ ئيدريس إِنَّهُ بهِ رَاسَتی تَهو كَانْ صِدِّيقًا زور راس تگوي نَبِيًّا سروش بۆكراو (پيغه مبه ر) (-بوو)

(٥٦) وَرَفَعْنَاهُ و به ر زمان كرده وه مَكَانًا شوښتيكي عَلِيًّا زور به رز و بلند (٥٧) أُولَئِكَ الَّذِينَ تَهوانن ته وانه ي أَنَعَمَ -

اللَّهُ خُودا - باراندوويه تي نيعمه ت عَلَيْهِم به سه رياندا مِنْ له النَّبِيِّينَ پيغه مبه ران مِنْ له ذُرِّيَّةِ نِهويه آدَمَ ئاده م وَمِنْ وله وانه ي

حَمَلْنَا هه لمانگرت مَعَ له گهل نُوحِ نوح وَمِنْ و له ذُرِّيَّةِ نِهويه إِبْرَاهِيمَ ئيبراهيم وَإِسْرَائِيلَ ئيسرائيل وَمِنْ وله وانه ي

هَدَيْنَا رَينمونيمان كردن وَاجْتَبَيْنَاْ و به پاك و چاكي هه لمان بژاردوون إِذَا كَاتَى تَتَلَى تَه خوښدرتيته وه عَلَيْهِم به سه رياندا

آيَاتُ ثاياته كاني الرَّحْمَنِ خُوداي ميه ره بان خَرُّوا به سه ردا ده كه ون سَجَّدًا به سوژده بري وَبُكَّا ۞ و به گرياي (٥٨)

نَخْلَفَ جا جينشينيان كرد مِنْ له بَعْدِهِمْ دواي ته وان خَلْفُ وه چه يه كي به د أَضَاعُوا له ده ستياندا و فه وتانديان الصَّلَاةَ نوښ

وَاتَّبِعُوا وَكَهَوْتَنه دواى الشَّهَوَاتِ ۞ چه زوئاره زووه كان فَسَوْفَ جا له داهاتوو يَلْقَوْنَ تَووشى - غَيًّا گومراپى و سه رگه ردانيه ك دَين

(۵۹) إِلَّا مه گهر مَن ئه وهى تَابَ گه راپيئته وه و توبه ي كردبيت وَأَمَّن و باوه رى هيئابيئ و وَعَمِلَ و كردبى صَالِحًا كارپكى چاك

فَأُولَئِكَ ئه وه ئه وان يَدْخُلُونَ ده چنه ناو الْجَنَّةَ به ههشت وَلَا يُظْلَمُونَ ولييان كه م ناكريئته وه و سته ميان لينكري شَيْئًا هيچ

(۶۰) جَنَاتٍ باخ و باخاتى عَذْنٍ نيسته جي بوونى هه تاهه تاى (به ههشتى عه دهن) الَّتِي ئه وهى وَعَدَ -

الرَّحْمَنُ خوداى ميهره بان - به لئني داوه ته عِبَادَهُ به نده كانى بِالْغَيْبِ ۞ به ناديارى و په نهانى (بى ئه وهى بييين) إِنَّهُ به دلنباى ئه و

كَانَ وَعْدُهُ به لئنى مَأْتِيًا (هه ر) هاتوته جي (۶۱) لَا يَسْمَعُونَ نابيستن فِيهَا تاييدا لَغَوًا (هيچ) له غوه يه ك إِلَّا ته نها (ده بيستن)

سَلَامًا ۞ سه لام وَلَهُمْ و بويا نيش هه يه رَزَقُهُمْ خواردن و خواردنه وه فِيهَا تاييدا بَكْرَةً به يانباى وَعَشِيًّا وئيواران (۶۲)

تِلْكَ ئه وه يه الْجَنَّةَ به ههشت ه الَّتِي ئه وهى نُورُ ميرانگر ده كه ين مَن له عِبَادِنَا به نده كانمان مَن ئه وهى كَانَ -

تَقِيًّا له خوا ترس و پاريزكار - بووي (۶۳) وَمَا تَنْزُلُ و دانابه زين (ورده ورده) إِلَّا ته نها بِأَمْرِ به فه رمانى رَبِّكَ ۞ په روه رديگارت (نه بى)

لَهُ هى ئه وه مَا ئه وهى بَيْنَ له بهر أَيَدِينَا ده ستمانه وَمَا وئه وهى خَلَقْنَا له دواشماندايه وَمَا وئه وهى بَيْنَ له نيوان

ذَلِكَ ۞ ئه وانيشه وَمَا كَانَ و - رَبُّكَ په روه رديگارت نَسِيًّا (هيچ) فه راموشكار - نه بووه (۶۴)

رَّبُّ په روه رديگارى (خولقيئنه ر و خاوه ن و هه لسورنه رى) السَّمَاوَاتِ ئاسمانه كان وَالْأَرْضِ وزه وى وَمَا وئه وهى

يَنْهَمًا نيوانيشياندايه فَأَعْبُدْهُ جا بيپه رسته وَاصْطَبِرْ و ته واو خوراگر كه لِعِبَادَتِهِ ۞ لو په رستنى ئه و هَلْ ئايا تَعْلَمُ لَهُ -

سَمِيًّا (هاوتايه ك) ي - بؤ ده ناسى (۶۵) وَيَقُولُ - الْإِنْسَانُ و مروف - ده لئيت إِذَا مَا ئايا ئه گهر هاتوو مِتُّ مردم

لَسَوْفَ نُهُوهٖ لَهْدَاهَاتُو **أُخْرِجْ** دهردههينريم **حَيًّا** بهزيندووويه تي **(٦٦)** **أَوَّلَا يَذْكُرُ** ئايا ياد ناكاتهوه **الْإِنْسَانُ** مروّف

اَنَا که به دنیایِ ئیمه خَلَقْنَاهُ خولقاندومانه مِنْ له قَبْلُ پیدشا وَلَمْ يَكْ و ئەو - شَيْئًا هیچ - نه بوو (٦٧)

فَوَرَبِّكَ سَوِّتِدْ بَه پَه روه ردیگارت **لَنَحْشُرَنَّهُمْ** ههر کُویانده کهینه وه وحه شریانده کهین **وَالشَّيَاطِينِ** له گهل شه یطانه کان **ثُمَّ** ئینجا

لَا تُخْزِرُنَّهُمْ هَرْدَه يَانِهَيِّنِينَ وَثَامَادَه شِيَان دَه كَه يَن حَوْلَ بَه دَه وُورِي جَهَنَّمَ دُوزَخ جَنِّيَّاه لَه سَه رِچُوكَان (٦٨) مُم پاشان

لَنْزِعَنَّ به دُنْیایِ هەر دهرده کیشین مِّنْ لِّهِ هَر شِيعَةَ تاقم و دهسته یه ک اَیْهَمْ کامه یان أَشَدُّ توندتره عَلٰی بۆ سهر

الرَّحْمَنِ خودای میهره‌بان عِتِيًّا له سهره‌پوئی و خوٚبه‌زلزانیدا (٦٩) ثُمَّ ئینجا لَنَحْنُ هه‌رئیمه اَعْلَمُ زانترین بِالَّذِينَ هُم به‌وانه‌ی

أَوَّلَىٰ له پښترو شایسته ترن **بِهَا** بوی **صَلِيًّا** له چونه ناوی و سوتان تیايدا **(۷۰)** **وَأَن** و نیه **مِّنْكُمْ** له ننگو (که سیګ) **إِلَّا** نیلا

وَأَرِدُهَا دَيْتٌ بِهَسْرِيدَا كَانَ عَلَى لَهْسَرِ رَبِّكَ پَهْرُوهرِ دِیگارت حَتْمًا وَاجِبِنِی مَقْضِيًّا پَرَاوِیَه وَدِیْتَه جِی (۷۱) ثُمَّ پَاشَان

نُجِّيْ به دُنْيَايِ دهر باز ده کهین **الَّذِينَ** ئه وانهی **اتَّقُوا** له خواترس و پاریزکاریبون **وَنَذِرُ** وبه جی ده هئیلین **الظَّالِمِينَ** سته مکاره کان

فِيهَا تَيَاقُودُ لَه سَه رِچُوكَان (۷۲) وَ اِذَا وَ كَاتِي مُتَلِي دَه خُونِدرِي تَه وَه عَلِيم به سَه رِياندا آيَاتِمَا ثايَاتَه كانمان

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا کافریوون **لِّلَّذِيْنَ** بهوانه‌ی **اٰمَنُوْا** بروایان هی‌ناو - ده‌لین **اَيُّ** کامه‌ی

الفَرِيقَيْنِ دوو کۆمه‌ل و تاقمه‌که خَیْرُ چاکترن مَقَامًا له‌جی و پێی ژياندا وَأَحْسَنُ وباشترن نَدِيًّا له‌ دانیشتگایان (٧٣)

وَكَمْ و چه‌ند مان **أَهْلَكَا** له‌ناو برد **قَبْلَهُمْ** پيش‌تهوان **مِنْ** له **قَرْنٍ** (میلله‌تان) **هُمْ** تهوان **أَحْسَنُ** باشتربون

اَنَاثًا لہ کھل و پہلی مال و دارایی **وَرِيثًا** و رہنگ و پورخساری بینراو (۷۴) **قُلْ** بلی **مَنْ** کی **كَانَ** - **فِي** لہ ناو

الضَّلَالَةَ گومرای - دابوو فَلْيَمْدُدْ لَهُ با هر درټکاتهوه و یتي بدات الرَّحْمَنُ خودای میهره بان مَدًّا درټکرتهوه و پټدانیک

حَتَّى هه تاکوو إِذَا که رَأَوْا بینان مَا تهوهی يُوعَدُونَ به ټینیان پیدهدری إِمَّا جا چ الْعَذَابِ عه زاب وئه شکه نجه وَإِمَّا و یا

السَّاعَةِ (روژی قیامهت) فَسَيَعْلَمُونَ ټینجا به راستی ده زانن مَنْ هُوَ كَيْ یه شَرُّ خراپتره مَكَانًا شونین و جیگای وَأَضْعَفُ و بهیتره

جُنْدًا سوپاو له شکرې (٧٥) وَيَزِيدُ و زیاد ده کات اللَّهُ خودا بُوَ الَّذِيْنِ تهوانه ی اهْتَدُوا رټنمونی وهیدایه تیان وه رگرتوه

هُدًى هیدایهت ورټنموونی (زیاتر لهوهی پېشو) وَالْبَاقِيَاتُ و تهوانه ی ماونه تهوه له الصَّالِحَاتُ چاکه کان خَيْرٌ باشتره عِنْدَ له لای

رَبِّكَ پهروه رديگارت ثَوَابًا له پاداشت وَخَيْرٌ و باشتره مَرَدًّا له گه رانه وه وسه رته نجامدا (٧٦) أَفَرَأَيْتَ جا ټایا دیوته

الَّذِي تهوهی كَفَرَ براوای نه کړدوه و کوفری کړدوه بِآيَاتِنَا به ټایات و به لگه دیاره کانمان وَقَالَ و ووتوویه تی

لَأُوتِيَنَّ به د ټنیا ی (سویند بې) هر پیمده دری مَالًا مال و سامانیک وَوَلَدًا و کوریک (ی زور) (٧٧) أَطَّلَعَ ټایا سهیری -

الْغَيْبِ غه یب و په نهانی - کړدوه (زانیویه تی) أَمْ یان اتَّخَذَ وه ریگرتوه عِنْدَ له لای الرَّحْمَنِ خودای میهره بانه وه عَهْدًا به ټینیک

(٧٨) كَلَّا نا نه خیر سَنَكْتُبُ به د ټنیا ی دهنوسین مَا تهوهی يَقُولُ ده ټیټ وَنُفِّثُ ودرټدده کهینه وه لَهُ بوی مِنْ له

الْعَذَابِ عه زاب وئه شکه نجه مَدًّا درټکړدنه وه یه ک (٧٩) وَزَرْتُهُ و بوی ده ټیلینه وه مَا تهوهی يَقُولُ ده ټیټ

وَيَأْتِينَا و یومان دیت فَرَدًّا به ته نیای (٨٠) وَاتَّخَذُوا و دایاننا مِنْ له دُونِ غهیری اللَّهُ خودا (الله)

أَلِهَةً چه ندين په رستراو و خودای دروین لِيَكُونُوا تا کوو - هُمْ بویان - بېټته عِزًّا پشت و په نا (٨١) كَلَّا نا نه خیر

سَيَكْفُرُونَ به د ټنیا ی دوا ی ټینکاری و کوفر ده کهن يِعْبَادَتِهِمْ به په رستنیا ن وَيَكُونُونَ - عَلَيْهِمْ و به سه ریاندا - ده بڼه

ضِدًّا دژ و بهرپهچ دهرهوه (۸۲) اَلَمْ تَرَ اَيَّا نَهْتَدِيُوهُ وَ نَهْتَرَانِيُوهُ اَنَا كه بهدلنيابي ئيمه اَرْسَلْنَا ناردوومانه

الشَّيَاطِينِ شهيطنهكان عَلَيَّ بۆ سهَر الْكَافِرِينَ كافر و يهكخوانهپهريستان تَوْرَهُمْ دهيان ورژنين و دهيانبزوينن اَزَا (چۆن) بزواندنيك

(۸۳) فَلَا تَعْجَلْ جا پهله مهكه عَلَيْهِمْ لَيَّيَان اِنَّمَا ههَر ئهوهندهيه نَعُدُّ ئيمه ژمارده دهكهين لَهُمْ بۆيان عَدَّا ژماردنيك (۸۴)

يَوْمَ رۆژي نَحْشُرُ كۆدهكهينهوه الْمُتَّقِينَ لهخواترس وپاريزكارهكان اِلَى بۆلای الرَّحْمَنِ خودای ميهرهبان وَفَدَّا به كۆمهلي ريزلينراو

(۸۵) وَنَسُوقُ ودههاژوين و وهريديخين الْمُجْرِمِينَ تاوانكارهكان اِلَى بهرهو جَهَنَّمَ دۆزهخ وَرَدَّا به تينووي(دين) (۸۶)

لَّا يَمْلِكُونَ نيهتيان الشَّفَاعَةَ (هيچ) تكارهيك اِلَّا مهگهر مَن كهسيك اَتَّخَذَ - عِنْدَ لهلای الرَّحْمَنِ خودای ميهرهبانوه

عَهْدًا بهلئين و پهيمانيكي -وهريگرتبيت (۸۷) وَقَالُوا وهگوتيان اَتَّخَذَ - الرَّحْمَنُ خودای ميهرهبان وَلَدًا رۆلهيهكي -داناوه بۆخوی

(۸۸) لَقَدْ سويند بهخودا جِئْتُمْ هَيَّاوَتانه شَيْئًا شتيكي اِذَا زۆر نابهجي (۸۹) تَكَادُ خهريكه السَّمَاوَاتُ ئاسمانهكان

يَتَفَطَّرْنَ دهرزدهرز دهبن مِنْهُ لَيَّهوه وَتَنَشَقُّ ولهت لهت دهبيت الْأَرْضُ زهوی وَتَخْرُ وخړه ديت ودهكهويتتهخوار

الْجِبَالُ چياكان هَدَّا له دارماندا (۹۰) أَنْ (بههوی) ئهوهی دَعَا بانگيانکرد و داياننا لِلرَّحْمَنِ بۆخودای ميهرهبان

وَلَدًا رۆلهيهك (۹۱) وَمَا يَنْبَغِي و ناگونجي و ناشيت لِلرَّحْمَنِ بۆ خودای ميهرهبان أَنْ كه يَتَّخَذَ دانيت(بۆ خوی)

وَلَدًا رۆلهيهك (۹۲) إِنْ - كُلُّ ههرجي مَن ئهوی فِي لهناو السَّمَاوَاتِ ئاسمانهكان وَالْأَرْضِ و زهوی دان اِلَّا ئيلا

آتِي هاتووه بۆ لای الرَّحْمَنِ خودای ميهرهبان عَبْدًا بهبهندهتي (۹۳) لَقَدْ بهدلنيابي و بيگومان أَحْصَاهُمْ سهَرژميري كردوون

وَعَدَهُمْ و ژماردووني عَدَّا ژماردنيك (۹۴) وَكُلُّهُمْ و گشتيان آتِي هاتوون بۆ لای يَوْمَ رۆژي الْقِيَامَةِ قيامهت

فَرَدًا به تَاك تَاكِي (۹۵) إِنَّ به دَلَنِيَايِ الَّذِينَ ئەوانەى آمَنُوا بَرَوَايَان هَيَنَاوَه و وَعَمِلُوا و كَرَدُوويَانَه الصَّالِحَاتِ چَاكەكان

سَيَجْعَلُ لَهُمُ - الرَّحْمَنُ خُودَاي مِيهَرەبان وُدَا خُوشەويستيهك - دادەنيت بُوَيان (۹۶) فَإِنَّمَا جَا هەر ئەوهندە

يَسْرَنَاهُ كە ئاسانمان كرده بِلِسَانِكَ به زَمَانِي تَو لَتَبَشَّرَ تَاكوو مَزگيني بدهى بِهِ يِي الْمُتَّقِينَ (به) پاريزكارو له خوداترسان

وَتُذَرَّ و بترسينى بِهِ يِي قَوْمًا گەل و قەومىكى لَدَا سەرسەختى كەللەق (۹۷) وَكَمْ أَهْلَكْنَا و چەندمان بەهيلاكدا و وله ناومانبرد

قَبْلَهُمْ پيش ئەوان (-چەندين) مِّنْ لَّه قَرْنٍ ميللەتان هَلْ ئَايَا تُحْسِ هەست دەكەى به مِنْهُمْ - مِّنْ أَحَدٍ هيج كەسيك - لهوان

أَوْ يَان تَسْمَعُ دەبيستى لَهُمْ - رِكَوًا هيج هەست و خوست ونوزەيهك - لهوان (۹۸)

سُورَةُ طه سوره تي طه

بِسْمِ به ناوى اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنُ ئەوپەرى ميهەربان وبە بەزەيى (ناويكى پيرۆزى خودايە)

الرَّحِيمِ ئەوپەرى بەخشنده (ناويكى پيرۆزى خودايە)

طه طاهَا (۱) مَا - أُنزِلْنَا دامان (-نە) بەزاندوہ عَلَيَّك لہسەرت الْقُرْآن قورئان لَتَشَقَّي تَاكو رەنج بکيشى (۲)

إِلَّا تەنھا تَذْكِرَةً بىرخەرەوہ و ئامۆزگاريە بۆ لَمَن ئەوہى يَخْشَى بترسى (۳) تَنْزِيلًا دابەزىئراويكە مِّنْ لَّوہى

خَلَقَ به‌دیه‌پناوه و دروستیکردوه الْأَرْضَ زهوی وَالسَّمَوَاتِ و ئاسمانه‌کانی الْعَلَى به‌رز و بَلَدَ (٤)

الرَّحْمَنُ ئەو زاتە‌ی زۆر می‌هه‌بان و به‌ به‌زه‌یه (ناویکی پی‌روزی خودایه) عَلَى له‌ سه‌ر الْعَرْشِ عه‌رش و ته‌ختی فه‌رمان‌په‌وایی

أَسْتَوَى استوای کرد (٥) لَهُ ه‌ی ئەوه مَا فِي ئەوه‌ی له‌ناو السَّمَوَاتِ ئاسمانه‌کانه وَمَا و ئەوه‌ی فِي له‌ناو

الْأَرْضِ زه‌وی ه‌ وَمَا و ئەوه‌ی بَيْنَهُمَا له‌نیوانیان ه‌ وَمَا و ئەوه‌ی تَحْتَ له‌ژێر الْأَرْضِ خَوْلَ دایه (٦) وَإِنْ و ئە‌گه‌ر

تَجَهَّرَ به‌ده‌ربخه‌ی بِالْقَوْلِ گو‌فتار فَإِنَّهُ ئەوه‌ ئەوه يَعْلَمَ ده‌زانی السِّرِّ ئەوه‌ی نه‌پنیه‌ی وَأَخْفَى و شار‌دراوه‌تری‌ش (٧)

اللَّهُ هه‌ر الله یه لَا نیه إِلَهُ خوداوپه‌رستراوی إِلَّا جگه‌له هُو ئەو لَهُ ه‌ی ئەوه الْأَسْمَاءُ ئەو ناوانه‌ی

الْحَسَنَى که‌ چاک‌ترین و جوات‌ترین (٨) وَهَلْ و ئایا أَتَيْكَ بۆتهات حَدِيثَ باس و خوا‌سی مُوسَى (پی‌غه‌مبه‌ر) موسا (٩)

إِذْ که‌ رَأَى بی‌نی نَارًا ئا‌گرێک فَقَالَ جا گو‌وتی لِأَهْلِهِ به‌ ماله‌وه‌ی أَمْكُثُوا گیر بن و بمیننه‌وه إِنِّي به‌د‌ل‌نیایی من

ءَأَنْتَ بینیم و هو‌گر‌یووم به‌ نَارًا ئا‌گرێک لَعَلِّي به‌لکو ءَاتَيْكُمْ بینم بۆتان مِّنْهَا لِي بِقَبْسٍ پشکویه‌ک أَوْ یان

أَجِدَ بدۆزمه‌وه عَلَى له‌ سه‌ر النَّارِ ئا‌گره‌که هُدًى هیدایه‌ت‌ده‌ر و رێنموونی‌کاریک (١٠) فَلَمَّا جا‌کاتی أَتَهَا بۆی‌هات

نُودِي بان‌گه‌را مُوسَى ئە‌ی موسا (١١) إِنِّي به‌د‌ل‌نیایی من أَنَا خَوْم رَبِّكَ په‌روه‌ردی‌گارت فَاخْلَعْ جا له‌پێ بکه‌وه

نَعْلَيْكَ دوو نه‌عه‌له‌که‌ت إِنَّكَ به‌د‌ل‌نیایی تو بِالْوَادِ له‌ دۆله الْمُقَدَّسَ پی‌روژه‌که‌ی طُوًى طووا (١٢) وَأَنَا و من

أَخَّرْتُكَ تۆم هه‌له‌ژارد فَاسْتَمِعْ جا گن‌ی‌گه‌ر لِمَا بۆ ئەوه‌ی يُوحَى سروش ده‌کړی (١٣) إِنِّي به‌راستی من أَنَا خَوْم

اللَّهُ خودای په‌روه‌ردی‌گار(الله) م لَا نیه إِلَهُ په‌رستراو خودایه‌ک إِلَّا جگه‌له أَنَا من فَاعْبُدْنِي جا بپه‌رسته‌ی من

وَأَقِمِ وَرَيْكَ بَكَهَ الصَّلَاةَ نَوَيْزَ لِذِكْرِي لَوِ يَادِي مِنْ (١٤) إِنَّ بَدَلْنِيَايَ السَّاعَةَ رَوُزِي قِيَامَهَتِ عَاتِيَةً وَهَاتِيَه

أَكَادَ خَهْرِيكَه أُخْفِيَهَا نَهْ يَشَارْمَهَوَه لِيُجْزَى تَا پَادَاشْت وَ سَزَا بَدْرِيْتَهَوَه كُلَّ هَهْمُوو نَفْسِي كَهَس وَ نَهْفَسِيك بِمَا بَهَوَه

تَسَعَى كَوْشَش دَهْكَاتِ (١٥) فَلَا يَصُدُّكَ بَا رِيْگَرِيْت لِيْنَهْكَاتِ عَنَّا لِيْ مَنْ نَهَوَه لَا - يُوْمِنُ بَرَوَا (-نَا) هِنِيْ بِهَا يِي

وَأَتَّبِعْ وَ كَهْوَتُوْتَه دَوَوَايَ هَوْنَه حَهْز وَ هَهْوَايَ خَوِي قَرْدِي نِيْتَر لَهْ نَاوِيْجِي (١٦) وَمَا وَ چِي يَه تَلَك نَهَوَه

بِيْبِيْنِكَ بَه دَهْسَتِي رَاسْتَهْتَه يُوْسَى نَهِي مَوْسَا (١٧) قَالَ گوْتِي هِي نَهَو عَصَايِ گُوْچَانَهْ كَهْمَه

أَتَوَكَّلُوا قَوْرَسَايِ خَوْم نَهْ دَهْمَه عَلِيَهَا سَهْرِي وَأَهْشُ وَ دَادَهْوَه رِيْنِم بِهَا يِي عَلَي بُوْ سَهْر غَنَمِي مَهْرَهْ كَانِم وَلِي وَ بُوْم هَهْ يَه

فِيهَا تِيَايْدَا مَأْرَبْ گَهْلِيْكَ مَهْ بَهْسَتِي أُخْرَى تَر (١٨) قَالَ گوْتِي أَلْقِيَهَا فَرِيْ بَدَه يُوْسَى نَهِي مَوْسَا (١٩)

فَأَلْقِيَهَا يَهْ كَهْسَهْر فَرِيْيْدَا فَإِذَا جَا نَهْوَكَا تَه هِي نَهَو (بَوَه) حَيَّةً مَارِيْكَ تَسَعَى گَوْرَج دَهْهَاتِ وَ دَهْچَوُو (٢٠) قَالَ گوْتِي

خُذْهَا هَهْ لِيْ بَكْرَهْوَه وَلَا تَخَفْ وَ مَهْتَرَسَه سَنَعِيْدُهَا وَ دَهْيَكِيْمَهْوَه سِيْرَتَهَا بَارِي الْأَوَّلِي يَهْ كَهْ مَجَارِي (٢١) وَأَضْمَمْ وَ -

يَدُكَ دَهْسَتَت (-بَهِيْنَهْوَه) إِلَى بُوْلَايَ جَنَاحِكَ (بِن) بَالْتِ خَرَجْ دَهْرَدَهْچِي يِيْضَاءَ سَبِي مِنْ - غَيْرِ بِي (-لَه)

سُوْءَ هِيْجَ زِيَانِيْكَ آيَةً (وَهْكَ) نِيْشَانَهِيْ گَهْوَرَه وَ مَوْعِيْزَهْيَهْ كِي أُخْرَى تَر (٢٢) لِنُرِيْكَ تَا نِيْشَانَتِ بَدَهِيْنِ مِنْ لَه

ءَايَتِنَا نَايَهْتَهْ كَانْمَان (بَهْلَكَه وَ نِيْشَانَه وَ مَوْعِيْزَات) الْكُبْرَى هَهْرَهْ گَهْوَرَهْ كَان (٢٣) أَذْهَبْ بَرُوْ إِلَى بُوْلَايَ

فِرْعَوْنَ فِرْعَهْوَن إِنَّهُ بَدَلْنِيَايَ نَهَو طَغَى تِيْبِيْپَهْ رَانْدَهْوَه (٢٤) قَالَ گوْتِي رَبِّ پَهْرَهْوَه رِيْگَارِمَ أَشْرَحْ گَوْشَاد وَ فَرَهْوَانْ بَكَه

لِي بُوْم صَدْرِي سِيْنَكَم (٢٥) وَ لَيْسَ وَ نَاسَانْ بَكَه لِي بُوْم أَمْرِي (كَار وَ بَارَم) (٢٦) وَأَحْلَلْ وَ بَكَه رَهْوَه

عُقْدَةَ گرنیهک مِّنْ له لِّسَانِي زمانم (۲۷) يَفْقَهُوا تَى بگهئ لیم قَوْلِي گوftarم (۲۸) وَأَجْعَلْ ودابئی لِي بۆ من

وَزِيرًا یارمه تی ده ریک مِّنْ له أَهْلِي کهس و کاری خۆم (۲۹) هَرُونَ هارون ی أَنِجِي برام (۳۰)

أَشَدُّ به هیز بکه م و قايم بکه م بِهِ يَ پي اَزْرِي پشتم (۳۱) وَأَشْرِكْهُ و به شداری بکه فِي له أَمْرِي (کار و بارم)

(۳۲) كَي تاکو نُسَبِّحَكَ ته سبىحاتت بکه ين كَثِيرًا زۆر (۳۳) وَنَذْكُوكَ و يادت بکه ينه وه كَثِيرًا زۆر (۳۴)

إِنَّكَ به دلنیاي تو كُنْتُ هه ر - بِنَا پيمان بَصِيرًا ته واو بينه ر (-بووی) به هه موو شتى (۳۵) قَالَ گوئی قَدْ به دلنیاي

أَوْتَيْتَ پيئدرا سُؤْلَكَ خواستۆكه كه ت يُمُوسَى ئه ی موسا (۳۶) وَلَقَدْ و به دلنیاي مَنَّا ميننه تمان كرد عَلَيْكَ له سه رت

مَرَّةً جارئى اُخْرَى تر (۳۷) إِذْ كه أَوْحَيْنَا سروش و نيگمانكرد إِلَى بۆ أَمِّكَ دايت

مَا يُوحَى ئه وه ی سروش ده كړئ (۳۸) أَنْ ئه وه ی أَقْدِفِيه فِرْي بده فِي ناو أَلْتَابُوت صندوقيك

فَأَقْدِفِيه ئينجا فِرْي بده فِي ناو أَلِّمَ ده ریا فَلْيَلْقِه ئه وسا با - أَلِّمَ ده ریاكه (-فِرْي بدات) بِالسَّاحِلِ بۆ كه نار ده ریا

يَأْخُذْهُ ديات عَدُوّ دوژمنيك لِي بۆ من وَعَدُوّ و دوژمنيك لَهُ بۆ ئه و وَأَلْقَيْتَ و هه لئدا عَلَيْكَ سه رت

مَحَبَّةً خۆشه ويستيه ك مَنِي له منه وه وَلِتُصْنَعَ و تادروست بكړئ عَلَى له ژير عَيْنِي چاوديريم (۳۹) إِذْ كاتى كه تَمَشِي -

أُخْتُكَ خوشكت (-ده رؤيشت) فَتَقُولْ جا ده يگوت هَلْ ئايا أَدُلُّكُمْ نيشانتان بده م (رئيمونيتان بکه م) عَلَى بۆ سه ر

مَنْ ئه و كه سه ی يَكْفُلُهُ له ئه ستوى خوى بكړئ (بۆ به خيو كړدى) فَرَجَعْنَا ئه وه بوو تۆمان گپړايه وه إِلَى بۆ لای أَمِّكَ دايت

كَي هه تا تَقَرَّرْ ئۆقره بگړئ عَيْنَهَا چاوه كانى وَلَا تَحْزَنْ و خه م نه خوا وَقَلَّتْ و كوشتت نَفْسًا كه سيك

فَنَجِّنِكَ جَا رِزْگارمانکردی مِّنْ لِّهِ الْغَمِّ خەم وَفَتَنِكَ و تاقیمانکردیهوه فُتُونًا تاقیکرنهوانیک فَلَبِثْتَ جَا مایهوه

سِنِينَ سالتنیک فِيْ لَهناو أَهْل خه لکی مَدِيْن شارۆچکهی مه دیهن ثُمَّ پاشان جِئْتَ هاتی عَلٰی لَه سهر

قَدَر ته ندازه و کاتیکی دیارکراو (له خوداوه) يُوسَى ئه ی موسا (٤٠) وَأَصْطَنَعْتُک و تۆم ته واو دروستکرد لِنَفْسِي بۆخۆم

(٤١) أَذْهَبَ بَرَوُ اُنْتَ خَوْتُ وَأَخُوكَ و براكهت بِأَيَّتِي به ئایه ته کانم (نیشانه گه وره و موعجزاته کان)

وَلَا تَنِيَا و سستی مه کهن فِيْ لَه ذِكْرِي یادکردنی من (٤٢) أَذْهَبَا بَرَوُ اِلٰی بۆلای فِرْعَوْنَ فیرعهون إِنَّهُرْ به راستی ئه و

طَغٰی تییپه پاندووه و له خۆده رچووه (٤٣) فَقُولَا لَهُرْ جَا یی بَلِّین قَوْلًا قسه و وتاریکی لَيْنَا نه رم لَعَلَّهُرْ به لکو ئه و

يَتَذَكَّرْ په ندوه رگرئ أَوْ يَان يَخْشَى بترسئ (٤٤) قَالَا رَبَّنَا گو تیان پهروه ردیگاره إِنَّا به راستی ئیمه نَخَافْ ده ترسین

أَنْ كَه يَفْرُطْ په له بکات عَلَيْنَا لَیْمَان أَوْ يَان أَنْ كَه يَطْغٰی له سنور و هه د ده ریجئ (٤٥) قَالَ گو تی

لَا تَخَافَا مه ترسن إِنِّيْ به دلتیایی من مَعَكُمْ له گه لتانم أَسْمَعْ ده بیسم وَأَرٰی و ده بینم (٤٦) فَأْتِيَاهْ جابۆی برۆن

فَقُولَا ئه وسا یی بَلِّین إِنَّا به راستی ئیمه رَسُولَا رَبِّكَ دوونیردراوی پهروه ردیگارتین فَأَرْسِلْ جَا بنیره مَعَنَا له گه لمان

بَنِي رۆله و هۆزی إِسْرَءِیْل پنیغه مبه ر یه عقوب (واته جوله که کان) وَلَا تُعَذِّبَهُمْ و ته زیهت و ئازاریان مه ده قَدْ ئه وه ته

جِئْتُكَ هینامان بۆت بِأَيَّةِ ئایهت و موعجزه یه ک مِّنْ لَه رَبِّكَ پهروه ردیگارت وَالسَّلَامُ و ئاشتی و سه لامه تی عَلٰی بۆ

مَنْ ئه وه ی أَتَبِعْ که وته دووای اَلْهُدٰی رینمونی خودای (٤٧) إِنَّا ئیمه به راستی قَدْ تازه أُوحِيَ سرووشکراوه

إِنِّيْنَا بۆمان أَنَّ كَهوا الْعَذَاب عه زاب و ئه شکه نهجه عَلٰی دیته سهر مَنْ ئه وه ی كَذَّبْ به درۆ دابئی برۆا نه هیئی

وَتَوَلَّى وَ پشت تېبکات (٤٨) قَالَ گوټی فَنَ جا کښه رَبُّنَا په‌روه‌ردگاری ئیوه یُوسَى ئه‌ی موسا (٤٩) قَالَ گوټی

رَبَّنَا په‌روه‌ردیگارمان الَّذِي ئه‌ویه ئه‌وه‌ی اَعْطَى به‌خشیویه‌تی به كُلِّ هه‌موو شَيْءٍ شَتَّى خَلَقَهُ دروستکرانه‌که‌ی

ثُمَّ پاشانیش هَدَى هیدایه‌تی داوه (٥٠) قَالَ گوټی فَا ئه‌دی چیه بَال باس و خواسی الْقُرُون خه‌لکی سه‌رده‌مانیک‌ی

الْأُولَى پېشوو (٥١) قَالَ گوټی عَلَيْهَا زانستیه‌که‌ی عِنْد لای رَبِّي په‌روه‌ردیگارمه فِي له‌ناو

كِتَابٍ کیتاب و نوسراوئیکه لَا - يَضِلَّ وئیل نابیت رَبِّي په‌روه‌ردیگارم وَلَا يَنسَى و (هیچیش) له‌بیرناکات (٥٢)

الَّذِي ئه‌وه‌ی جَعَلَ - لَكُمْ بۆتان الْأَرْضُ زه‌وی (-کردوته) مَهْدًا لانه و ئاماده‌کراوئِ وَسَلَّكَ و دایناوه و ئاسانی کردوه

لَكُمْ بۆتان فِيهَا تیایدا سُبُلًا رېچکه‌گه‌لیک وَأَنْزَلَ و دایبه‌زاندوه مِنْ له السَّمَاءِ ئاسمان هوه مَاءً ئاوئیک

فَأَخْرَجْنَا جا ده‌رمانکرد بِهِ يٰى أَزْوَاجُ جووت و جوړه‌ها مِنْ له نَبَاتٍ ږوه‌کی شَتَّى جیاجیا (٥٣) كُلُّوا بخوڼ

وَأَرْعَوْا و بله‌وه‌ږینن أَنْعَمَكُمْ ئاژه‌له‌کانتان إِنَّ به‌راستی فِي هه‌یه له ذَلِكَ ئه‌وانه لَا يَتَّ بِه‌لگه و نیشانه‌ی زوړ گه‌وره و مه‌زن

لِأُولَى بۆخواه‌ن اَللّٰهُ عقل و هوښمندی (٥٤) مِنْهَا له‌وی خَلَقْنٰكُمْ ئیوه‌مان خه‌لق کردبوو وَفِيهَا و -

نُعِيدُكُمْ ده‌تاگېړینه‌وه (-بوئ) وَمِنْهَا و له‌وی نُخْرِجُكُمْ ده‌رتان ده‌هینین تَارَةً جارئیکي أُخْرٰى تر (٥٥) وَلَقَدْ و به‌دښایي

أَرَيْنَاهُ ئیمه نیشانماندا ءَايٰتِنَا ئایه‌ته‌کانمان (به‌لگه و نیشانه و موعجزات) كُلَّهَا گشتیان فَكَذَّبَ جا به‌درویداناو بروای پېنه‌هینا

وَأَبٰى و نارازیبوو (٥٦) قَالَ گوټی أَجِئْنَا ئایا هاتی بۆمان لِنُخْرِجَنَّ تا ئیمه ده‌ربکه‌یت مِنْ له

أَرْضِنَا عارد (و ولاتی) خۆمان بِسِحْرِكَ به‌جادوو‌کوئی خۆت یُوسَى ئه‌ی موسا (٥٧) فَلَنَأْتِيَنَّكَ به‌دښایي دینین بۆت

بِسْحَرٍ سِجَرٍ و جادوئیکي مِثْلِهِ وهک وی فَاجْعَلْ جا دابئی بَيْنَنَا نِیوان ئیمه وَبَيْنَكَ و نیوان خۆت

مَوْعِدًا مهوعد و جیگایهک لَا - فُخْلَفُهُ لَی (نا) ترازین و پابه‌ند ده‌بین یئی نَحْنُ ئیمه وَلَا أَنْتَ و ئەتۆش

مَكَانًا (له) جیگایهک ی سَوَى راست و وهک یهک (٥٨) قَالَ گوئی مَوْعِدُكُمْ مهوعدتان یَوْمَ رۆژی

الزَّيْنَةَ رازاندنه‌وهیه وَأَنْ و (ده‌بی) كه يُحْشَرُ حه‌شر بکرین و کۆبکرینه‌وه النَّاسُ خه‌لک ضَحَى له کاتی چیشتان و به‌ره‌به‌یانه‌وه

(٥٩) فَتَوَلَّى ئەوه‌بوو پشتی هه‌لکرد فِرْعَوْنَ فیرعه‌ون جَمَعَ ئەوساکه کۆیکرده‌وه كَيْدَهُ ده‌ستو پێوه‌ندو فیل‌بازه‌کانی

ثُمَّ ئینجا أَتَى هات (٦٠) قَالَ -. هُمْ پێیانی (-گوت) مُوسَى موسا وَيَلَكُمْ هاواریه‌حالتان لَا تَقْتُلُوا هه‌لمه‌به‌ستن

عَلَى له سه‌ر الله خودا كَذِبًا درۆیه‌ک فَيُسْحِتْكُمْ هه‌مووتان بفه‌وتیئى بَعْدَآبٍ به‌عه‌زاب و ئەشکه‌نجه‌یه‌ک وَقَدْ و به‌دنیایی

خَابَ به‌ئه‌نجام ناگات و شکست دئیى مَن ئەوه‌ی أَقْرَى درۆهه‌له‌به‌ستى (٦١) فَتَنُّعُوا راکیشراکیشیان کرد

أَمْرَهُمْ بابه‌ته‌که‌یان يَبْنِيهِمْ له نیوان خۆیان وَأَسْرُوا و شاردیانه‌وه النَّجْوَى چه‌چه‌کردنیاں (٦٢) قَالُوا گوتیان

إِنْ به‌دنیایی هَذَانِ ئەم دوانه لَسِحْرُنْ بى‌شک دوو سحر‌باز و جادوگه‌رن يُرِيدَانِ ده‌یانه‌وی أَنْ كه يُخْرِجَاكُمْ ده‌رتان بکه‌ن

مِنْ له أَرْضِكُمْ خاکی خۆتان بِسِحْرِهِمَا به‌جادوگه‌ری خۆیان وَيَذْهَبَا و له‌ناو به‌به‌ن بِطَرِيقَتِكُمْ رێبازی ئیوه‌ی الْمَثَلِ نمونه‌بی

(٦٣) فَأَجْمِعُوا جا کۆبکه‌نه‌وه كَيْدُكُمْ هه‌ول و پیلانتان ثُمَّ پاشان أَتُوا وه‌رن صَفًّا یه‌ک رێژ وَقَدْ و به‌دنیایی

أَفْلَحَ سه‌رفراز و سه‌رکه‌وتوو بوون الْيَوْمَ ئیمرو مَن ئەوه‌ی أَسْتَعْلَى هه‌ولیدا و سه‌رکه‌وت (٦٤) قَالُوا گوتیان

يُوسَى ئەه‌ی موسا إِمَّا یان ئەوه‌ی أَنْ كه تَلْقَى تۆ هه‌له‌بده‌ی وَإِمَّا و یان ئەوه‌ی أَنْ كه نَكُون ئیمه‌ بێینه أَوَّلَ یه‌که‌می

مَنْ نَهِو كَه سَهَى اَلْقَى فَرِئ بَدَات (٦٥) قَالَ گوئی بَلْ به لکو اَلْقُوا ئیوه هه لَبْدَه فَاِذَا جائه وکاتی حِبَاهُمْ گوریس

وَعَصِيهِمْ و داره کانیان یُخِيلْ به خه یالی - اِلَیْهِ ئهوی (-داده هات) مِنْ له (کاریگه ری) سِحْرِهِمْ جادوو و سحره که یان

اَنَّهَا که به راستی تَسْعَى خیرا داهاتوو و ده چوو (٦٦) فَأَوْجَسْ جا کزه دهنگیکی بیست فِي له ناو نَفْسِهِ نه فسی خوئی

خِيفَةً له ترسه وه مُوسَى (موسا) (٦٧) قُلْنَا وتمان لَا تَخَفْ مه ترسه اِنَّكَ به دنیایی هه اَنْتَ تَو

اَلْاَعْلَى هه ره بهرز و سه رکه وتوو (٦٨) وَاَلْقَ و فری بده مَا فِي ئهوی له یَمِينِكَ دهستی راستت دایه تَلَقَّفْ -

مَا صَنَعُوا ئهوی ئهوان دروستیان کردبوو (-شاره زایانه هه لده گرته وه) اِنَّمَا له راستیدا ئهوی- صَنَعُوا ئهوان کردوویانه کَیْدَ پیلانی

سِحْرِ جادوگه ره وَلَا یُفْلِحْ و ده ربازی نابیت و سه رکه وتوو نابیت السَّاحِرْ جادوگه ره حَيْثْ له کوئی و چۆن اَتَى هات (٦٩)

فَاَلْقَى جا - السَّحَرَةَ جادوگه ره کان سَجَدًا به دهم کرنۆشه وه (-که وتنه سه رزهوی) قَالُوا گوئیان اَمَانًا پرومان هیئا

بِرَبِّ به پهروه ردگاری هَرُونَ هارون وَمُوسَى و موسا (٧٠) قَالَ گوئی اَمْنَتُمْ ئیوه پرواتان هیئا وه لَهْ له

قَبْلَ پیش ئه وهی اَنْ که اِذَنْ رینگاو ئیزن بدهم لَكُمْ بۆ ئیوه اِنَّهٗ به دنیایی ئه و لَكَبِیْرُكُمْ گه وره ی ئیوه یه اَلَّذِی ئه وه ی

عَلَيْكُمْ فیری ئیوه ی کردوه السَّحَرِ سحر و جادوو فَلَا تُقِطَنَّ جا بیگومان- اَیْدِیْكُمْ دهسته کانتان (-ده برم)

وَأَرْجُلُكُمْ و قاچه کانیشتان مَنْ به خِلْفَ جیا وَلَا تُصَلِّبْكُمْ و هه ره له خاچتان ددهم فِي له جُدُوعَ لقه کانی

اَلنَّخْلَ دارخورما وَلَتَعْلَمَنَّ و ئه و جا به راستی ده زانن اَیْنَا کتیه له ئیمه اَشَدَّ توندتر و به هیژتره عَذَابًا عه زاب و ئه شکه نجه ی

وَأَبْقَى و زیتر ده میئته وه (٧١) قَالُوا گوئیان لَنْ نُؤْتِرَكَ هه رگیز تو پیش ناخه یں عَلٰی به سه ره مَا جَاءَنَا ئه وه ی بۆمان هات

مِنْ لَهٗ اَلْبَيْتُ به‌لگه ديار و ناشكران وَالَّذِي و ئه‌وهی فَطَرَنَا ئیمه‌ی خولقاندوه فَاقْضُ جا بٚیباک به و بریار یده و بیرته‌وه

مَا ئه‌وهی أَنْتَ تُو قَاضٍ بریارده‌ری إِنَّمَا له‌پاستیدا ته‌نھا تَقْضِي حوکم و بریاری- هَذِهِ ئه‌م اَلْحَيٰوةُ ژیانه‌ی

اَلدُّنْيَا دونیا (-ده‌ده‌ی) (۷۲) إِنَّا بٚیگومان ئیمه اَمَّا برِوامان هٚینا بِرَبِّنَا به‌په‌روه‌ردیگارمان لِيَغْفِرَ تا ببوری و خوش بٚیت

لَنَا له‌ ئیمه خَطِيْنًا تاوان و گونا‌هه‌کانمان وَمَا و ئه‌وهی اُكْرَهْتَنَا ناچارتردین عَلَیْهِ له‌سه‌ری مِنْ له

اَلْسَّحْرِ سحر و جادوو وَاللّٰهُ و ههر خدا خَيْرٌ چاکتره وَابْقَى و ماوه‌تره و به‌رده‌وامتره (۷۳) إِنَّهُ به‌دلنیایی

مَنْ ئه‌و که‌سه‌ی یَات دٚیت (بۆ لای) رَبُّهُ په‌روه‌ردگاری خوی جُرْمًا به‌تاوان و سته‌مکاری فَإِنَّ ئه‌وه به‌دلنیایی

لَهُ بۆی هه‌یه جَهَنَّمَ دۆزه‌خ لَايْمُوت نامری فِیْهَا تیایدا وَلَايَحْيٰی و ناژٚیت (۷۴) وَمَنْ و هه‌رکه‌سی یَاتِهٖ بۆی دٚیت

مُؤْمِنًا به‌برواداری قَدْ به‌ته‌حقیق عَمِل کردویه‌تی اَصْلَحْتَ کارو کرده‌وه چاکه‌کان فَأُولَٰئِكَ ئه‌وه ئه‌وان هُم لویان هه‌یه

اَلدَّرَجٰتِ ئه‌و پله و پایانه‌ی اَعْلٰی به‌رز و بلندن (۷۵) جَنَّت باخ و به‌هه‌شتی عَدْن نه‌پراوه‌ی هه‌تاهه‌تایی تَجْرِي دروات

مِنْ له ئَحْتَهَا ژٚیریاندا اَلْاَنْهَرُ روباره‌کان خَلِدِین هه‌تاهه‌تایی ماوه‌ن فِیْهَا تیایدا وَذٰلِكَ و ئه‌وه جَزَاء پاداشتی مَنْ ئه‌وه‌ی

تَرْكٰی خوی خاوٚین و پا‌ک‌کردوه و گه‌شایته‌وه (۷۶) وَلَقَدْ و بٚیگومان اَوْحَيْنَا سروش و نیگامانکرد اِلٰی بۆ

مُوسٰی (پٚیغه‌مبه‌ر) موسا اَنَّ که اَسْر شه‌وره‌و بکه بِعِبَادِي به‌بهنده‌کانم فَاصْرِبْ و لی‌بده هُم بویان طَرِيقًا رٚیگایه‌ک

فِي له‌ناو اَلْبَحْر ده‌ریاکان یَسًّا وشک بوو لَا - تَخَف ناترسی‌ی له دَرَكًا پٚراگه‌یشتن وَلَا تَخْشٰی و هیچ ترسیشت نابٚی

(۷۷) فَاتَّبَعَهُمْ جا دوايان که‌وت فِرْعَوْنَ فیرعه‌ون بِجُنُودِهٖ به‌سه‌ریازه‌کانیه‌وه فَغَشِیَهُمْ ئه‌وه‌بوو دایپۆشین مِّن له

أَلَيْمٌ دَهْرِيَا مَا غَشِيَهُمْ ٧٨ وَأَضَلَّ وَ وِئَلْ غَوْمَرَايَ كَرْدَ فِرْعَوْنَ فِيرَعُون قَوْمَهُ نَهْتَهْوَهْ كَهِي وَمَا وَ-

هَدَى رَيْنُمُونِي-نَه كَرْدَن ٧٩ يَبْنِي ٧٩ نَهِي نَهْوَه وَ بَنَهْمَالَهِي إِسْرَئِيلَ يَهْ عَقُوبَ بِنَغَهْمَبَر (جُولَه كَه كَان) قَدْ بَه دَلْنِيَايِي

أَنْجَيْنَكُمْ تَيَوَهْمَان رَزْكَارْكَرْدَ مِّنْ لَه عَدُوَّكُمْ دَوَرْمَنَه كَه تَان وَوَعَدْنَكُمْ وَ بَه لَتَيْن وَ مَهْوَعْدْمَان دَا پِيتَان لَه جَانِبَ لَآي

الطُّورَ كَيَوِي طُورَ الْأَيْمَنِ لَآي رَاسْت وَتَزَلْنَا وَ دَامَانِبَه زَانْدَ عَلَيَكُمْ بَه سَهْرَتَان الْمَنِّ گَه زَوْ

وَأَسْلَوِي وَ شَيْلَاقَه (جَوْرَه تَه يَرِيكَه گُوشْتِي زَوْر خُوش) ٨٠ كُلُوا بِخُونٍ مِّنْ لَه طَيِّبَتٍ چَاك وَ پَاكِي

مَا رَزَقْنَكُمْ تَهْو خُورَاكَنَه ي پِيْمَانْدَاوَن وَلَا تَطْغَوْا وَ نَه كَه ن سَنُور بَبَه زَيْن فِيْهِ تَيَايْدَا فَيَحِلُّ تَهْوَسَا دَابَه زِي عَلَيَكُمْ بُو سَهْرَتَان

غَضَبِي خَه شَم وَ قِيْنِي مِّنْ وَمَنْ وَ هَهْرَكَه سِي يَحْلِلْ دَابَه زِي عَلَيَه لَه سَهْرِي غَضَبِي خَه شَم وَ قِيْنِي مِّنْ فَقَدْ تَهْوَه بَه دَلْنِيَايِي

هَوِي دَاكَه وَتَوَوَه وَ لَه نَاوْچَوَوَه ٨١ وَإِنِّي وَ بَه رَاسْتِي مِّنْ لَغْفَارٍ هَهْر زَوْر لِيْبُورْدَه وَ لِيخُوشْبُومَ لَمَنْ بُو تَهْوَهِي

تَابَ پَه شِيْمَان بُوِيْتَهْوَه وَ گَه رَايْتَهْوَه وَءَامَنَ وَ بَرَوَايَ هِيْنَاوَه وَ عَمِلَ وَ كَرْدُوِيَه تِي صُلِحَا كَارِي چَاك وَ بَه چَاكِي ثُمَّ پَاشَان

أَهْتَدَى هِيْدَايَه تِي وَهْرْگَرْت وَ رَيْنُمُونِي كَرَا ٨٢ وَمَا وَ چِي أَعْجَلَك پَه لَه ي پِيْكَرْدِي عَنْ دَوُورِي لَه

قَوْمَكَ نَهْتَهْوَه كَه ي خُوتَ يُمُوسَى تَه ي مُوسَا ٨٣ قَالَ گُوتِي هُم تَهْوَان أَوْلَاءَ ثَا لَهْوَيْنَ عَلَيَّ بَه

أَثْرِي شُوَيْن يِي مَنِّ وَ عَجَلْتَ وَ پَه لَه مَكْرَدَ إِلَيْكَ بُولَايَ تُو رَبِّ پَه رَوَه رَدْگَارِي مِّنْ لِّتَرْضَى تَا رَا زِي بِي ٨٤ قَالَ گُوتِي

فَإِنَّا تَهْوَه نِيْمَه قَدْ تَا زَه فَتَنَّا تَا قِيْمَانْكَرْدَهْوَه قَوْمَكَ نَهْتَهْوَه كَه ي تُو مِّنْ لَه بَعْدِكَ دَوَايَ تُو وَأَضَلَّهُمْ وَ -

السَّامِرِيِّ سَامِيْرِي -لَه رِي لَادَان وَ گُومَرَايْكَرْدَن ٨٥ فَرَجَعَ تَهْوَه بُوُو گَه رَايَهْوَه مُوسَى پِنَغَهْمَبَر مُوسَا إِلَى بُولَايَ

قَوْمِهِ نَهْتَهُوهُكَى غَضِبُ زُورَ بَه تَووپَهى اُسِفَا زُورْخَهفَهت بار قَال گوتى يَقُومُ نَهى قَهومى خُوم

اَلَمْ يَعِدْكُمْ اَيَا بَهئِنى پِننه دان رَبُّكُمْ پَهروه رديگارتان وَعَدَا بَهئِنىكى حَسَنًا چاك اَفْطَالَ اَيَا زُور تَيپَه پى عَلَيَكُمْ بَه سَه رتان

اَلْعَهْدُ عَهْد و پَهيمانَه كه اَمَّ يان اُرْدْتُمْ ويستان اَنْ كه يَحِلَّ بِنْتَه عَلَيَكُمْ سَه رتان غَضَبٌ خَه شم و تَووپَه پى مِّنْ لَه

رَبُّكُمْ پَهروه رديگارتان فَاَخْلَقْتُمْ جَا - مَّوْعِدِي بَهئِنَه كه تان پَيَم (-نَه برده سَه رى) (٨٦) قَالُوا گوتيان مَّا نَه

اَخْلَقْنَا مانبرده سَه رى مَّوْعِدَكَ بَهئِنَه كه تان بِمَلِكًا بَهويستى خُومان وَلَكِنَّا بَه لَام حَمَلْنَا باركراين اَوْزَارًا بارىكى زُور مِّنْ لَه

زَيْنَةً زِينَهت و جوانكارى اَلْقَوْمُ نَه تَه وه وگَه لَه كه فَقَذَفْنَاهَا ئيتر فريماندا فَكَذَلِكَ ئيتر ئاواش اَلْقَى فرِييدا اَلْسَامِرِيِّ سامرى

(٨٧) فَاَخْرَجَ ئيتر دروستكرد و دهرىخست هُم بُوَيان عَجَلًا گُوكى جَسَدًا لاشَه يَه ك لَه هُه يَبُوو خُوارَ بُوَرَه يَه ك

فَقَالُوا ئيتر گوتيان هَذَا نَه وه اِلَهُكُمْ پَه رستراو و خوداى ئِيَوَه يَه وَالله و هَهروه ها خوداو پَه رستراوى مُوسَى مَوسا يَه

فَتَنِي نَه وه لَه يادى كردوه (٨٨) اَفْلَايَرُونَ اَيَا نابينن اَلَا يَرْجِعُ كَهوا ناگيرتَه وه اِلَيْهِمْ بُوَيان قَوْلًا (هيج) قسه و وتاريك

وَلَا يَمْلِكُ و بَه دهستى نيه هُم بُوَيان ضَرًّا (هيج) زيانىك وَلَا نَفْعًا و نَه سودىكيش (٨٩) وَلَقَدْ و بَه دنيايى قَال گوتى

هُم پَيان هُرُون هارون مِّنْ لَه قَبْلَ پيشا يَقُومُ نَهى گَه لَو اِنَّمَا لَه راسْتيدا تَه نها فُتِنْتُمْ تافىكراونه تَه وه بِه يَتى

وَإِنَّ و بَه دنيايى رَبُّكُمْ پَهروه رديگارتان اَلرَّحْمَنُ نَه رَ رحمانَه (ئَه و زاتَهى زُور ميه رهبان وبه بَه زه ييه ، ناوئىكى پيروزى خودايه)

فَاتَّبِعُونِي جَا دوام بكهون وَاَطِيعُوا و گوپرايه لى بن بُو اَمْرِي فَه رمانم (٩٠) قَالُوا گوتيان لَنْ نَبْرَحَ هَه رگيز لاناچين

عَلَيْهِ لَه سَه رى عَكْفِين بَه دياريانَه وه گوشه گير ده بين حَتَّى تاكو يَرْجِعُ ده گَه رِننه وه اِلَيْنَا بُوَلَاى ئِيَمَه مُوسَى مَوسا

(٩١) قَالَ (موسا) گوئی یهرون ئه ی هارون مَا مَنَّكَ چی ږیگریکرد له تو إِذْ كه رَأَيْتَهُمْ ئه وانت بینی ضَلُّوا گومرېبون

(٩٢) أَلَا تَتَّبِعُنَّ ثایا دوام ناکهوی أَفَعَصَيْتَ ثایا یاخی بووی له أَمْرِي فرهمانی من (٩٣) قَالَ گوئی

يَبْنُوهُمْ کورې دایکم لَا تَأْخُذْ دهست مه گره يَلْحِقِي به ریشم وَلَا بِرَأْسِي و نه به سه ریشم إِنِّي به دلنیاپی من خَشِيت ترسام

أَنْ كه تَقُول بَلِي فَرَّقَتْ په رته وازه یت خسته بَيْنَ نیوان بَنِي ږوله و هوژی إِسْرَءِيلَ پیغه مېهر یه عقوب (واته جوله که کان)

وَلَمْ تَرْقُبْ و چاوډیر نه بووی بُو قَوْلِي قسم (٩٤) قَالَ گوئی فَمَا دهی ئه وه چی یه خَطْبُكَ گه وره باس و خواسی تو

يُسْمِرِي ئه ی سامری (٩٥) قَالَ گوئی بَصُرْتُ چاوم کهوت بِمَا به وهی لَمْ يَبْصُرُوا ئه وان چاویان نه کهوت بِهِ یی

فَقَبَضْتُ ئیر گرتم و هه لم گرت هه قَبْضَةً مشتیک مِّنْ له أَثَرِ شوینه واری الرَّسُولِ نیردراوه که فَبَدَّتْهَا جا وازم لی هینا

وَكَذَلِكَ و ئاوی سَوَّلَتْ لواند و پاژانده وه لِي بُوْم نَفْسِي نه فسی خوْم (٩٦) قَالَ گوئی فَاذْهَبْ ده ږو فَإِنَّ ئیر

لَكَ بُو تُو هه یه فِي له الْحَيَوةَ ژياندا أَنْ كه تَقُول بَلِي لَا مِسَاسَ به رکه وتن نیه وَإِنَّ و به دلنیاپی لَكَ بُو تُو هه یه

مَوْعِدًا مه وعدیک لَنْ هه رگیز- تُخْلَفُهُ لِي دوان (-نا) کهوی وَأَنْظُرْ و سه یرکه إِلَى بُو لای إِلْهِك په رستراوه که ت

الَّذِي ئه وهی ظَلَّتْ - عَلَيْهِ له سه ری (-ما یته وه) عَاكِفًا به نه پراوه یی خه ریکی بووی لَنَحْرِقَنَّهُ به دلنیاپی ئیمه ده یسوتینین

ثُمَّ پاشان لَنَنْسِفَنَّهُ و ردوخاشی ده که ین و به ربادی ده که ین فِي بُو ناو أَلَمْ ده ریا نَسَفًا به ربادکردنیک (٩٧)

إِنَّمَا له راستیدا - إِلْهُكُمْ خودای ئیوه (-ته نها) اللَّهُ الله یه الَّذِي ئه وهی لَا نیه إِلْهِ خوداوپه رستراوی إِلَّا جگه له هُو ئه و

وَسِعَ ده وری داوه به كُلِّ هه موو شَيْءٍ شتئ عَلَمًا زانینی (٩٨) كَذَلِكَ ئاوا نَقُصّ -

عَلَيْكَ به سه رتا (-ده خوئینهوه) مَنْ له أَنْبَاءُ هه واله گرنگه کان مَا قَدْ ته وهی تازه سَبَقَ پیش هاتبوو وَقَدْ و به دنیای

ءَاتَيْنَكَ بۆمانهینای مِنْ له لَدُنَّا لایه نی تایبه تی خوْمانه وه ذِكْرًا یادکردنه وه یه ک (۹۹) مَنْ ته وه که سه ی

أَعْرَضَ پشت هه لبا عَنهُ لَبِی فَإِنَّهُ ئیتر تهو یَجْمَل هه لده گری یَوْمَ پۆزی

الْقِيَمَةِ قیامهت (هه لسانه وه له گۆره کان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشه ر) وَزَرًا باری تاوانی (۱۰۰)

خُلِدِينَ هه تاهه تای ماوهن فِیه تیایدا وَسَاءَ و ئای که خراپه هُم بۆیان یَوْمَ پۆزی

الْقِيَمَةِ قیامهت (هه لسانه وه له گۆره کان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشه ر) حَمَلًا باریان (۱۰۱) یَوْمَ ته ورپۆزه ی

يُنْفَخُ فووده کری فِی له الصُّورَ که ره نا وَنَحْشُرُ و له جیگایه ک کۆده کهینه وه الْمُجْرِمِينَ سته مکاره کان یَوْمَئِذٍ ته ورپۆزه

زُرْقًا به شینی و شین هه لکه راوی (۱۰۲) يَتَخَفَتُونَ پسه پس ده کهن بَيْنَهُمْ نیوان خوْیان إِنْ نا- لَبِثْتُمْ (-نه) ماینه وه

إِلَّا ته نها - عَشْرًا ده یه ک (-نه بی) (۱۰۳) نَحْنُ ئیمه أَعْلَمَ زانتر و ئاگادارترین بِمَا به وهی يَقُولُونَ ته وان ده لَین إِنْ که

يَقُولُ - أَمْثَلُهُمْ چاکترین و ویچوترینیان طَرِيقَةً له ریگکه یاندا (-ده لَین) إِنْ نا لَبِثْتُمْ (-نه) ماینه وه إِلَّا ته نها-

یَوْمًا پۆژیک (-نه بی) (۱۰۴) وَیَسْأَلُونَكَ و پرسیارت لیده کهن عَنْ ده باره ی الْجِبَالِ چیاکان فَقُلْ ته وه بلّی

يَنْسِفُهَا و رد وخاشیان ده کات رَبِّي په روه ردیگارم نَسْفًا و رد وخاشکردنیک (۱۰۵) فَيَذَرُهَا جا لییده گه ری قَاعًا پانتاییه کی

صَفْصَفًا لوس (۱۰۶) لَا - تَرَى (-نا) بینی فِیْهَا تیایدا عِوَجًا خوار و خێچ یه ک وَلَا أَمْتًا و نه به رزی (ونزمیه ک)

(۱۰۷) یَوْمَئِذٍ ته ورپۆزه يَتَّبِعُونَ ده که ونه دوا ی الدَّاعِي بانگکه ره که لَا عِوَجَ لاری و پیچ نیه لَهُ بوی

وَحَشَعَتْ و کپ بوو الْأَصْوَات هه موو دهنگه کان لِلرَّحْمَنِ بۆ خودای زۆر میهره بان وبه بهزه بی فَلَا تَسْمَع جا نابییستی

إِلَّا شتی جگه له هَمْسًا پسه پس (۱۰۸) یَوْمَئِذٍ ئه ورژه لَا - تَفْعَ سوودی (-نا) بَیت الشَّفْعَةُ تککاری إِلَّا ئیلا

مَنْ ئه و کهسه ی أَذِن مۆلهت بدات لَهُ بۆی الرَّحْمَنِ خودای زۆر میهره بان وبه بهزه بی (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

وَرَضِي و رازی بی لَهُ له - قَوْلًا قسه ی (-ئهوی) (۱۰۹) يَعْلَم دهزانی و ئاگاداره به مَا بَيْنَ ئه وهی بهر

أَيَدِيهِمْ دهسته کانیانه (له پیشیانیه) وَمَا و ئه وهی خَلْفَهُمْ له دوايانه وَلَا يُحِيطُونَ و ئه وان دهوره نادهن بِهِ بهو

عَلِمًا زانست و زانیاریک (۱۱۰) وَعَنْت و - أَلْوَجُوه پروهه کان (-داماو و کهچ بوون) لِلْحَيِّ بۆ (خودای) هه میشه زیندووی

الْقِيَوْم هه میشه وهستینه ر و راگر وَقَدْ و به دنیای خَاب به ئه نجام نه گه یشت و شکستی هیناوه مَنْ ئه و کهسه ی حَمَل -

ظُلُمًا زوئم و سته میکی (-هه لگرتووه) (۱۱۱) وَمَنْ و هه رکه سی يَعْمَل بکات مِنْ له الصَّلَاحَت کارو کرده وه چاکه کان

وَهُوَ و ئه و مُؤْمِنٌ پروادار (بیت) فَلَا يَخَاف ئه وه ناترسیت له (توش بوونی) ظُلُمًا سته م و هه ق خورانیکی

وَلَا هَضْمًا و نه لی که مکردنیک (۱۱۲) وَكَذَلِكَ و ئاوا أَنْزَلْنَاهُ دامانه زاند قُرْآنًا قورئانیکی عَرَبِيًّا (به زمانیکی) عه ره بی یه

وَصَرَفْنَا و جوړاو جوړمانکرد فِيهِ تیایدا مِنْ له الْوَعِيد هه ره شه لَعَلَّهُمْ به لکو ئه وان يَتَّقُونَ له خودا بترسن و پارێزکاری بکه ن

أَوْ يان يُحْدِث - لَهُمْ بۆیان ذِكْرًا یادکردنه وه یه ک (-بکات) (۱۱۳) فَعَلَى جا به رزی و پاکی بۆ اللَّهِ خودا

الْمَلِك پادشای الْحَق هه ق و راستی وَلَا تَعْجَلْ و په له مه که بِالْقُرْآن له قورئان مِنْ له قَبْل پیش ئه وهی أَنْ که

يُقْضَى بپریته وه و ته واو بییت إِلَيْكَ بۆ تو وَحْيُهُ سروشکردنی وَقُل و بلی رَبّ پهروه ردیگرم زِدْنِي بۆم زیاد بکه

عَلِمَا زانست و زانين (۱۱۴) وَلَقَدْ و به‌دنياي عَهْدَنَا بولین و په‌يمانمان وه‌رگرت إِلَى - له ءَادَم ئادهم مِّن له

قَبْل پيشا فَتَنِي ئه‌وه‌بوو فه‌راموشي کرد وَلَمْ نَجِدْ و نه‌مان بينی لَهُ بوی

عَزَمًا سووربوونیک (له‌سه‌ر جَيِّبه‌جَيکردنی په‌يمانه‌که) (۱۱۵) وَإِذْ و که قُلْنَا وتمان لِلْمَلِكَةِ به‌فريشته‌کان

أَسْجُدُوا سوژده‌به‌رن لَادَم بۆ ئادهم فَسَجَدُوا ئيتر سوژده‌يان برد إِلَّا ئيلا- إِبْلِيس ئيبليس (-نه‌بێ) أَبِي پازی نه‌بوو

(۱۱۶) فَقُلْنَا ئيتر گوتمان يٰۤأَدَم ئه‌ی ئادهم إِنَّ به‌دنياي هَذَا ئه‌وه عَدُوّ دوژمنه لَكَ بۆ تۆ وَلِزَوْجِكَ و هاوسه‌رت

فَلَا يُخْرِجَنَّكَ جا نه‌کا به‌ده‌رخستان بدا مِّن له الْجَنَّةَ به‌هه‌شت فَتَشَقَّى جا به‌دبه‌خت ده‌بی (۱۱۷) إِنَّ به‌دنياي

لَكَ بۆ تۆ هه‌يه اَلَّا تَجُوع فِيهَا تيايدا وَلَا تَعْرَى و پروت نابی (۱۱۸) وَأَنْتَ و بنگومان تۆ

لَا تَطْمَوُا تينوو نابی فِيهَا تيايدا وَلَا تَضْحَى و نه‌گه‌رمای رۆژيشت به‌رده‌که‌وي (۱۱۹) فَوَسَّوَسَ ئيتر وه‌سوه‌سه‌ی کرد

إِلَيْهِ به‌لای ئه‌و الشَّيْطَان شهيطن قَالَ گوێ يٰۤأَدَم ئه‌ی ئادهم هَلْ ئايا أَدُلُّكَ نيشانت بده‌م عَلَى بۆ سه‌ر

شَجَرَةَ دار و دره‌ختي أَخْلَدَ هه‌تاهه‌تاي و نه‌مری وَمَلَكْ و مولک و خاوه‌نداريه‌ک لَا - يَلِي له‌ناو(-نا) چي (۱۲۰)

فَأَكَلَا مِنْهَا ئه‌وه‌بوو لتيان خوارد فَبَدَّتْ ئيتر ده‌رکه‌وت لهُمَا لوه‌ره‌دوکیان سَوَّاهُمَا (عه‌يب و عاريان)

وَطَفِقَا و ده‌ستيانکرد و به‌رده‌وامبوون يَخْصِفَان دايانده‌پوشي و ده‌ياننوساند عَلَيْهِمَا به‌سه‌ر خويان مِّن له وَرَق گه‌لای

الْجَنَّةَ به‌هه‌شت وَعَصَى و - ءَادَم ئادهم (-به‌قسه‌ی-) رَبُّهُ په‌روه‌ردگاری خوی (-نه‌کرد) فَعَوَى ئيتر (-له‌رپي راست لايدا)

(۱۲۱) ثُمَّ پاشان أَجَبَهُ هه‌ليژارد رَبُّهُ په‌روه‌ردگاری فَتَاب ئيتر تۆبه و په‌شيمانی وه‌رگرت عَلَيْهِ لِي

وَهْدَىٰ وَ هیدایه تی دا (۱۲۲) قَالَ گوټی أَهْبَطَا دابه زن و نیشته جی بن مِنْهَا لهوی جَمِيعًا هه مووتان

بَعْضُكُمْ هه ندیکتان لِبَعْضٍ بۆ هه ندیک عَدُوّ دوزمنن فَاِمَا جا یان يٰۤاٰتِيْنٰكُمْ بۆ ئیوه دیت مِّنِي له لای منه وه

هُدًى هیدایهت و رینموونی فَمَنْ جا هه رکه سی اتَّبِعْ که وته دوی هُدًى رینمونی من فَلَا يَضِلُّ ته وه گومرا ناب

وَلَا يَشْقَىٰ و به دبه ختی ناب (۱۲۳) وَمَنْ و هه رکه سی اَعْرَضْ پشت بکات عَنْ له ذِكْرِي یادی من

فَاِنَّ ته وه به دلنیا یی لَهُ بۆی هه یه مَعِيشَةً ژینیکی ضَنْكًا ته نگ و تال وَنَحْشُرُهُ و به رپی ده خهین و کوی ده کهینه وه

يَوْمَ رۆژی الْقِيَمَةِ قیامهت (هه لسانه وه له گۆره کان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشر) اَعْمَى به کویری (۱۲۴) قَالَ گوټی

رَبِّ پهروه ردیگرم لم بۆچی حَشَرْتَنِي حه شرت کردم اَعْمَى به کویری وَقَدْ و به دلنیا یی كُنْتُ من پیشان

بَصِيْرًا ته واو بینهر (-بووم) (۱۲۵) قَالَ گوټی كَذَلِكْ ئاوا اَنْتَکْ بۆتهات اٰيٰتُنَا نیشانه و به نگه گهوره کانمان

فَنَسِيْتَهَا ته وه بوو گویت پینه دان و له بیریا نتکرد وَكَذٰلِكَ و ئاوا ش الْيَوْمَ ئیمړو تُنْسَىٰ تۆ له بیرده کری (۱۲۶)

وَكَذٰلِكَ و ئاوا ش نَجْزِي پاداشت ده دهینه وه و سزاده دین مَنْ ته وه کهسه ی اَسْرَفْ زیده رهوی کردی

وَلَمْ يُوْمِنْ و بروای ته هینا بن بَايْتُ به نیشانه گهوره کان و موعجزات و ئایاتی رَبِّه پهروه ردگاری

وَلْعَذَابٍ و بیگومان عه زاب و ته شکه جهی الْآخِرَةِ رۆژی دوا یی اَشَدَّ توندتر و به یزتر وَاَبْقَىٰ و زیتر ده مینته وه (۱۲۷)

اَفَلَمْ يَهْدِ ئایا رینموونی نه کردوه هُمْ بۆیان كَرَّ چه ند اَهْلَكْنَا -مان له ناوبرد قَبْلَهُمْ له پیش ته وان مِّنْ له

الْقُرُونِ خه لکانی سه رده مانیکی پیشوو يَمْسُوْنُ ته وان - فِي به ناو مَسْكِنِهِمْ خانوو و به ره کانیا ن (-دا ده رۆن) اِنَّ به دلنیا یی

في له- ذَلِكَ ئەوەدا لَايْت به لگه و نيشانهى زۆر گهوره و مهزن ((-ههيه)) لَأُولَى بۆخاوهن اَلْنَبِى عهقل و هۆش (۱۲۸)

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ و ئەگەر و تهيهك نه بوا سَبَقَتْ بېشتر گوترا بوو مِّن له رَبِّكَ پهروه رديگارت لَكَان ئەوه بېگومان (-هاتنى غه زاب)

لِزَامًا لازم و دانه براوو (-ده بوو) وَأَجَلٌ كاتىكى مُسْمًى ديارىكراو (۱۲۹) فَاصْبِرْ جا ئارامبگره و خۆراگره عَلَى له سهر

مَا يَقُولُونَ ئەوهى ئەوان ده يلين وَسَبِّحْ و ته سبيح بكه و پاك و بهرز راگره بِحَمْدِ به سوپاسگوزارى رَبِّكَ پهروه رديگارت

قَبْلَ بېش طُلُوع هه لهاتنى الشَّمْسِ رۆژ وَقَبْلَ و پېش غُرُوبَهَا ئاوابوونى وَمِنْ و له اِنَّا نَآيِ ناو اَلَّيْلَ شهو دا

فَسَبِّحْ ته سبيح و پاك و بهرز راگرى بكه وَأَطْرَافَ و (له) لايه كانى اَلنَّهَارِ رۆژگار لَعَلَّكَ به لكو تو تَرْضَى رازى (۱۳۰)

وَلَا تَمُدَّنَّ و دريژ مه كه وه عَيْنِكَ چاوه كانت إِلَى بۆلاى مَا مَتَعْنَا ئەوهى رابوئيريمان داوه بِهِ يَتَى اَزْوَاجِ جۆرانىك

مِنْهُمْ لهوان زَهْرَةَ گولى جوانى اَلْحَيَاةِ ژيانى اَلدُّنْيَا دونيا يه لِنَفْتِنَهُمْ تاكو تاقيان بكهينه وه فِيهِ تيايدا وَرِزْقٍ و رزق و رۆزى

رَبِّكَ پهروه رديگارت خَيْرٌ چاكتره وَابْقَى و زيتر ده مينته وه (۱۳۱) وَأَمْرٌ و فرمان بكه اَهْلَكَ به كهس و كار كهت

بِالصَّلَاةِ به نوژن وَأَصْطَبِرْ و دان به خۆت دابگره و ئارام بگره عَلَيَّهَا له سهرى لَأَنْسُكَ ئيمه داواى -

رِزْقًا رزق و رۆزىهك (-له تو ناكهين) نَحْنُ ئيمه خوومان نَزْرُقُكَ رزق و رۆزىت پى ده دهين وَالْعِقَبَةَ و عاقبهت و سهرته نجام

لِلتَّقْوَى بۆ پاريزكارى له خوداترسى يه (۱۳۲) وَقَالُوا وگوتيان لَوْلَا يَأْتِينَا بۆچى بۆمان ناييت بِآيَةٍ ئايهت و موعجيزه يهك

مِّن له لايهين رَبِّهٖ پهروه رديگارى هوه اَوْ ئايا لَمْ تَأْتِهِمْ بؤيان نه هات يِّنْهٖ به لگهى روون و ئاشكرى مَا فِي ناو

الصُّحُفِ په راوى اَلأُولَى يه كه مينه كان (۱۳۳) وَلَوْ وئەگەر اَنَّا ئيمه اَهْلَكْنَهُمْ ئەوانمان له ناومان بردا و بمان فهوتاندا

بِعَذَابٍ به عذاب و ټه شکه نجه یه کی مِّن له قَبْلَهُ پښ ټه و لَقَالُوا ټه وه بڼگومان ده یانگوت رَبَّنَا ټه ی پړوه ردیگارمان

لَوْلَا بوجی - اَرْسَلْتَ (-نه) تنارد اِلَيْنَا بؤ ټیمه رُسُولًا په یامبه ریڅ فَنَتَّبِع ټیتر دواى-

ءَاٰتِیَّكَ ټایه ته کانی تو (به لگه و نیشانه و موعجزاتی) (-که وتباین) مِّن له قَبْل پښ ټه وه ی اَن که نَزَّل زه لیل

وَنَخْرِی و شهرمه زارېواین (۱۳۴) قُل بلی کُل ههر هه مووی مُتَرَبِّص له چاوه پروانی داین

قَرَّبُوا جا چاوه پروانی (خراپه یه ک) بن فَسْتَعْلَمُونَ ټه وساکه ده زانن مِّن کټیه ټه و که سه ی اَصْحَب هاوډل و هاوډمی

الصِّرَاط شاریگی السَّوِي راسټ و په وانه وَمَن وکټیه ټه و که سه ی اهْتَدٰی هیدایه تی وه رگرتوه و رڼمونی کړا وه (۱۳۵)

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ سوره تی الانبیاء

بِسْمِ به ناوی الله خودا الرَّحْمٰن ټه و په ری میهره بان وبه به زه یی (ناوټکی پړوژی خودایه)

الرَّحِیْم ټه و په ری به خشنده (ناوټکی پړوژی خودایه)

اَقْرَب نزیک که و ته وه لِلنَّاسِ بؤ خه لک حِسَابُهُمْ لټیپچینه وه و حسابان وَهُمْ و ټه وان فِي له غَفْلَةٍ بیټاگی و غافلانن

مُعْرَضُونَ پشټیان هه لکړده (۱) مَا یَأْتِيهِمْ بؤیان نایټ مِّن هیچ ذِکْرٍ یادخه ره وه یه ک مِّن له رَّیِّم پړوه ردگاریان

مُحَدِّثٍ نَوِيهِه إِلَّا ثِيْلًا اسْتَمْعَوْهُ گوئی بۆده گرن وَهْمٌ لهو کاته دا ئه وان يَلْعَبُوْنَ گه مه و گالته ده که ن (۲) لَا هِيَةَ بِيْنَاگايه

قُلُوْبُهُمْ دَلَّه کانيان وَأَسْرُوا و شاردiane وه النَّجْوَى چه چه پ و وته ی نهی نیوانیان الَّذِينَ ئه وان هی ظَلَمُوا سته مکاریان کرد

هَلْ (گو تیان) ئایا هَذَا ئه مه إِلَّا جگه له- بَشَرٌ به شهر و مرؤفیکي مِثْلُکُمْ وه ک ئیوه (-شتیکی تره؟) أَفْتَاتُونَ ئایا ئیوه دین بۆ

السَّحَرِ سحر و جادوو وَأَنْتُمْ له کاتی کدا ئیوه تُبْصِرُونَ به چاوده بینن (۳) قَالَ گوئی رَبِّي په روه ردیگارم يَعْلَمُ ده زانی

الْقَوْلِ (هه موو) قسه یه ک فِي له السَّمَاءِ ئاسمان وَالْأَرْضِ و زهوی وَهُوَ و هه ر ئه وه

الْصَّمِيعِ ته و اویسه ر(ناویکی پیروزی خودایه) ی الْعَلِيمِ ته و ا و زانا و ئاگادار (ناویکی پیروزی خودایه) (۴) بَلْ به لام قَالُوا گو تیان

أَضَعْتُ تیکه ل و پیکه لی أَحْلَمُ زنده خه و و خه ونه بَلْ نا به لکو أَقَرَّرَهُ خوی به درؤ هه ئیبه ستوه بَلْ نانا به لکو هُو ئه و

شَاعِرٌ شاعریکه فُلْيَاتِمَا ده با بهیخی بۆمان بَيَّأَةٍ ئایهت و موعجزه یه ک کَا هه روه ک أُرْسِلَ ناردراوه

الْأَوَّلُونَ پيشینه و یه که مینه کانمان (۵) مَا - ءَامَنْتَ بروایان (-نه) هینا قَبْلَهُمْ له پیش ئه وان مِّنْ (هیچ) له قَرِيَةٍ شار ودنیه ک

أَهْلَكْنَاهَا له نا ومانبردن و خاپوورمانکردن أَفْهَمُ ئایا ئه وان يُؤْمِنُونَ پروا دینن (۶) وَمَا و - أَرْسَلْنَا ئیمه (-نه) ماننارد

قَبْلَكَ پیش تو إِلَّا به دهر له رِجَالًا پیاوانیک نُوْحِيَّ سروش ده که یں إِلَيْهِمْ بۆیان فَسَلُّوا جا پرسیار بکه ن له أَهْلٍ ئه هلی

الذِّكْرِ کیتاب إِنْ ئه گهر کُنْتُمْ ئیوه پیشتر- لَا تَعْلَمُونَ نه وزانی (-بی) (۷) وَمَا و نه- جَعَلْنَاهُمْ -مانکردن به جَسَدًا لاشه یه ک

لَا - يَأْكُلُونَ نه خۆن الطَّعَامِ خوراک وَمَا و وانه- کَانُوا -بوون خُلِدِينَ هه تاهه تایي بمینن (۸) ثُمَّ پاشان

صَدَقْنَاهُمْ راستمان هیناچی أَلَوَدَّ واده و به ئینه که فَأَنْجَيْنَاهُمْ جا رزگارمانکردن وَمَنْ و هه رکه سی نَشَاءُ ئیمه بمانه وی

وَأَهْلَكْنَا و له‌ناومانبرد الْمُسْرِفِينَ زنده‌په‌وان (٩) لَقَدْ به‌دل‌نیاپی أَنْزَلْنَا دمانبه‌زاند إِلَيْكُمْ بۆتان كِتَابًا نامه‌ونوسراونك

فیه تیایدایه ذِكْرُكُمْ یاد و باستان أَفَلَا تَعْقِلُونَ ئایا تیناگه‌ن و پیناگه‌ن (١٠) وَكَمْ و چه‌ندمان قَصَمْنَا تیکشکاند و ویرانمانکرد

مِنْ له قَرِيَةً گوند و نشینگکان كَانَتْ - ظَالِمَةً سته‌مکار (-بوون) وَأَنْشَأْنَا و دروستمانکرد و پیکمانهینا بَعْدَهَا دواى ئه‌وان

قَوْمًا قه‌ومیکى اٰخِرِينَ تر (١١) فَلَمَّا جَاكَی أَحْسُوا هه‌ستیانکرد به بَأْسًا زه‌بر و زه‌نگی ئیمه إِذَا ئه‌وکات هُمْ ئه‌وان

مِنْهَا لى يَرْكُضُونَ رایانده‌کرد (١٢) لَا تَرْكُضُوا رانه‌که‌ن وَأَرْجِعُوا و بگه‌رینه‌وه إِلَى بۆلای مَا ئه‌وه‌ی

أَتَرَفْتُمْ خۆش‌رابوئیریتان پیدرابوو فیه تیایدا وَمَسْكِنِكُمْ و ماله‌كانتان لَعَلَّكُمْ به‌لكو ئیوه تُسَلُّونَ پرسیارتان لیبکری (١٣)

قَالُوا گوتیان یَوِيلَنَا ئه‌ی هاوار !!! به‌حالم‌ان إِنَّا به‌راستی ئیمه كُنَّا - ظَلَمِينَ سته‌مکار و زالم (-بووین) (١٤) فَمَا جا نه‌-

زَالَتْ برابه‌وه‌ و- تِلْكَ ئه‌وه دَعَوَهُمْ بانگ و پارانه‌وه‌یان (-بوو) حَتَّى تاكو جَعَلْنَاهُمْ ئه‌وانمانکرده حَصِيدًا دروئیکراوئیکى

نَحْمِدُ كپ و کوزاوه‌بوو (١٥) وَمَا و- خَلَقْنَا دروستمان (-نه‌) کرده أَسْمَاءَ ئاسمان وَالْأَرْضِ و زه‌وى وَمَا و ئه‌وه‌ی

بَيْنَهُمَا له‌نیوانیانه‌دایه لُعِين بۆ یاری و گالته (١٦) لَوْ ئه‌گه‌ر أَرَدْنَا ویستبامان أَنْ که تَتَّخِذَ بسازنین

لَهُوَ شَتَّى بۆ یاری و رابوئیری (وه‌ک مال و منال) لَا تَتَّخِذْهُ بینگومان ده‌مانسازاند مِنْ له لَدُنَّا لایه‌نی خودی خۆمانه‌وه إِنْ هه‌رگیز -

كُنَّا ئیمه‌-- فَعِلِينَ بکه‌ری ئه‌وه‌(-نه‌--بووین) (١٧) بَلْ به‌لكو نَقَذِفْ - بِالْحَقِّ به‌ حه‌ق و راستی (-تیده‌گرین) عَلَى بۆ سه‌ر

الْبَطْلُ ناهه‌قی و پر وپوچی فَيَدْمَغُهُ جاكه‌دا له‌میشكى و له‌ناوى ده‌بات فَإِذَا ئه‌وساكه هُو ئه‌وه زَاهِقٌ فه‌وتاو ده‌بیټ

وَلَكُمْ و هه‌ر بۆ ئیوه‌یه أَوَّلٍ واوه‌یلا و له‌ناوچوون مِمَّا له‌وه‌ی تَصِفُونَ ئیوه‌ (نابه‌جی) وه‌سفی ده‌که‌ن (١٨) وَلَهُ و ه‌ی ئه‌وه

مَنْ هَرَجَى ثَهْوَى فِي لَهْ نَاوِ السَّمَوَاتِ نَاسْمَانَهْ كَانِ وَالْأَرْضِ وَ زَهْوَى (دایه) وَمَنْ وَ ثَهْوَى عِنْدَهُ لَای ثَهْوَه

لَا يَسْتَكْبِرُونَ خَوْ بَهْ گَهْوَرَه دَانَانِ عَنِ لَهْ رَاسْتِ عِبَادَتِهِ پَهْرَسْتَنی ثَهْوَه وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ وَ هَر گِيزِ رَوو لَهْ مَانْدَوِیْتِ نَکَهْن (۱۹)

يُسَبِّحُونَ - اَلَّیْلَ شَهْوَه وَالنَّهَارِ وَ رُوژَ (-تَه سَبِّح ده کهن و پاک رَا ده گِرَن و سَتَا یِش ده کهن) لَا يَقْتُرُونَ سَارْد نَابَنَهْوَه (۲۰)

أَمْ بَهْ لَکُو اَتَّخَذُوا دَايَانَا اِلَهَةً پَهْرَسْتَرَاو وَ خُودَايَانِیْکِ مَنْ لَهْ اَلْأَرْضِ زَهْوَى هُمْ ثَهْوَانِ يَنْشِرُونَ زَیْنْدُوو کَرْدَنَهْوَه ثَهْ نَجَام دَهْدَهْن!

(۲۱) لَوْ ثَهْ گَهْر کَانَ - فِیْهَآ تِیَا نَدا (-بُووا) اِلَهَةً پَهْرَسْتَرَاو وَ خُودَايَانِیْکِ اِلَّا جَگَهْ لَهْ اَللّهُ

لَفَسَدَتَا ثَهْوَه هَهْر دُوو کِیَانِ تِیْکِ دَه چُوون وَ فَا سَد دَه بُوون فَسَبَحْنِ جَا پَاکِی وَ بَیْگَه رَدِی بُوَ اَللّهُ خُودَايِ رَبِّ پَهْرَه رَدِیْگَار وَ خَاوَهْنِی

الْعَرْشِ عَهْرَشِ وَ تَه خَتِی فَهْر مَانِرَهْوَايِ عَمَّا لَهْ (رَاسْت) ثَهْوَه یَصِفُونَ ثَهْوَانِ (نَابَهْ جِی) وَ هَسْفِی ده کهن (۲۲)

لَا يَسْأَلُ لِيُبَيِّحِنَهْوَه وَ پَرَسِیَارِی لَیْنَا کَرِیْتِ عَمَّا لَهْ ثَهْوَه یَفْعَلُ ثَهْوَه دَه یِکَاتِ وَ هُمْ وَ ثَهْوَانِ خُوْیَانِ یُسْأَلُونَ پَرَسِیَارِیَانِ لَیْدَه کَرِیْ (۲۳)

أَمْ يَانِ اَتَّخَذُوا دِیَارِیَانْ کَرْدَه وَ دَايَانَاوَه مِنْ - دُونِهِ بَیْجَگَه (-لَه) وَ اِلَهَةً پَهْرَسْتَرَاو وَ خُودَايَانِیْکِ قُلْ بَلَى هَاتُوا بَیْنِنِ

بُرْهَنُکُمْ بَهْ لَگَه تَانِ هَذَا ثَهْوَه یَه ذِکْرِ یَادِ وَ بَاسِی مِنْ ثَهْوَه یَ مَعِیْ لَهْ گَه لَ مِنْه وَ ذِکْرِ وَ یَادِ وَ بَاسِی مِنْ ثَهْوَه یَ قَبْلِیْ پِیْشِ مِنْ

بَلْ بَهْ لَامِ أَكْثَرُهُمْ زُوْرَبَه یَانِ لَا یَعْلَمُونَ - اَلْحَقَّ حَهْقِ وَ رَهْوَايِ (-نَا زَانِن) فَهُمْ ثَیْرَ ثَهْوَانِ مُعْرِضُونَ پَشْتِیَانِ هَه لَکَرْدَه (۲۴)

وَمَا وَ - اَرْسَلْنَا ثَیْمَه (-نَه) مَانَرَادِ مِنْ لَهْ قَبْلَکِ پِیْشِ تُو مِنْ هَیْجِ رَسُوْلٍ پَه یَا مَبَه رِیْکِ اِلَّا ثَیْلَا نُوحِیْ سَرُوشِ ده کهن

اِلَیْهِ بُوَ ثَهْوَه (کَه) اَنَّهُ بَه دُنْیَايِ لَا نِیْهِ اِلَهْ خُودَاوَه رَسْتَرَاوِ اِلَّا جَگَهْ لَهْ اَنَا مِنْ فَا عَبْدُوْنِ جَا هَه رَمَن بَه رَسْتَن (۲۵)

وَقَالُوا وَگُوتِیَانِ اَتَّخَذَ - اَلرَّحْمَنُ ثَهْوَه زَا تَه ی زُوْر مِیْهَرَبَانِ وَ بَه بَه زَه یِیْه (نَاوِیْکِ پِیْرُوْزِی خُودَايِه) وَلَدًا کُورِیْکِ (-بُوْخُوْی دَا نَاوَه)

سُبْحَنَهُ پاكی و بڼگه ردی بوځه و بَلْ به لكو عِبَادَ بهنده گه لیکي مَكْرَمُونَ بڼزلینراون (۲۶) لَا یَسْبِقُونَهُ پېشی ناکه وون

بِالْقَوْلِ به گوښتار وَهُمْ و ځوان بِأَمْرِهِ هره به فهرمانی ځه و یَعْمَلُونَ کارده کهن (۲۷) یَعْلَمُ ځه و ده زانی مَا بَيْنَ چی هه یه له بهر

أَيِّدِيهِمْ دهسته کانیان وَمَا چیش هه یه خَلَقَهُمْ له دویان وَلَا یَشْفَعُونَ و ټکاروی ناکهن إِلَّا ټیلا لِمَنْ بوځه ووی

أَرْضَی ځه و لی رازی بووه وَهُمْ و ځوان خوین مِّنْ له خَشِیَّتِهِ ترس و هه یبه تی ځه و مُشْفِقُونَ زراویان چووه (۲۸)

وَمَنْ و هه رکه سی یَقُلْ - مِنْهُمْ له و ان (-بلی) إِنِّی به لی من إِلَهٌ خوداو په رستروم مِّنْ دُونِهِ جگه له و فَذَٰلِكَ ځه و تا

نَجْزِيَه سزای ده ده ین به جَهَنَّمَ دوزه خ كَذَٰلِكَ ځاوا نَجْزِي سزاده ده ین الظَّالِمِينَ سته مکاره کان (۲۹) أَوْ ځایا لَمْ یَرَ نه یان بینووه

الَّذِينَ ځه و ځانه ی كَفَرُوا کوفریان کړدوه برویان نه هیناوه اَنَّ كهوا السَّمَوَاتِ ځاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زهوی كَانَتْ هه ردوکیان-

رَتَقًا یه ک پارچه ی پیکوه نوساو (-بوون) فَفَتَقْنَاهَا جا که لپن و بوځاییمان تیایاندا خست وَجَعَلْنَاهَا و ټیمه دروستمان کړد مِّنْ له

الْمَاءِ ځاوا كُلَّ هه موو شَيْءٍ شتیکی حَيٍّ زیندوو أَفَلَا یُؤْمِنُونَ ځیر ځایا بروا ناهینن (۳۰) وَجَعَلْنَاهَا و داماننا فِي له ناو

الْأَرْضِ زهوی رَوَّی ځوربه به خش و چه سپینه رانیکی (کیوه کان) اَنَّ نه کا تَمِید رابه ژئ بِهَم پیتان وَجَعَلْنَاهَا و داماننا فِيهَا تیایدا

جَاجًا دۆل و ریگابانی فره و ان سُبُلًا و ریچکه گه لیک لَعَلَّهُمْ به لکوو ځه و ان یَهْتَدُونَ بڼنموونی وه رگرن و راسته ری بن (۳۱)

وَجَعَلْنَاهَا و ټیمه- السَّمَاءِ ځاسمان (-مان کړده) سَقَفًا بنمیچ و سه قفیکی مُحْفُوظًا پاریزراو وَهُمْ که چی ځه و ان عَنْ له

ءَايَاتِهَا ځایه ته کان و نیشانه گه وړه کانی من مُعْرِضُونَ پشتیان هه لکړدوه و گوئیان پینه داوه (۳۲) وَهُوَ و هه ځه و ځوی

الَّذِي ځه و زاته یه که خَلَقَ دایناوه اَللَّیْلُ شهو وَالنَّهَارُ و روژگار وَالشَّمْسُ و ځور وَالْقَمَرُ مانگ كُلَّ هه مووی فِي له ناو

فَلَكْ خولگه يهك يَسْبَحُونَ خيرا ده گه رين (۳۳) وَمَا - جَعَلْنَا دامن(-نه) ناوه لِبَشَرٍ بۆ (هيچ) مروفتيك مِّنْ له قَبْلِكَ پيش تو

أَنخَلِدْ نه مری و مانه وهی هه تاهه تايي أَفَايِنْ ئيتر نه گهر مِتْ تو مردی فَهْمْ ئه وساکه ئه وان أَنخَلِدُونَ نامرن و هه تاهه تايين (۳۴)

كُلْ هه موو نَفْسٍ نه فس و كه سيك ذَاتِمَّةَ بجيژی الْمَوْتِ مه رگ و مردنه وَنَبْلُوكُمْ و تاقيتان ده كه ينه وه بِالْأَشْرِّ به شهر و خراپه

وَأَخْيَرِ و خير و چاك فِتْنَةً فيتنه و تاقيكردنه وه يه وَالْيَنَّا و هه ر بۆلای ئيمه تُرْجَعُونَ ده گيردريته وه (۳۵) وَإِذَا وئه گهر

رَأَاكَ تو ببينن الَّذِينَ ئه وانه ی كَفَرُوا كوفريانكردو برويان نه هيئا إِنْ - يَتَّخِذُونَكَ تو(-نا) كه ن به إِلَّا شئ جگه

هُزُوا گالته پيكر او يك أَهَذَا ئا ئه مه الَّذِي ئه وه يه يَذْكُرْ كه ناوديني ءَالِهَتِكُمْ خوداو په رستراوه كانتان وَهُمْ له و كاته ی ئه وان

يَذْكُرْ به يادی الرَّحْمَنِ خودای ئه و په رى ميه ره بان و به به زه يي (ناويكى پيرۆزى خودايه) هُمْ ئه وان كُفِرُونَ كافر و پروانه كهرن (۳۶)

خُلِقْ دروستكراوه الْإِنْسُ مَرُوفٍ مِّنْ له عَجَلٍ په له په ل سَأُورِيكُمْ له وه ولا نيشانتان ده دم ءَايَتِي ئايه ته كانم

فَلَا تَسْتَعْجِلُونَ جا په له مه كه ن (۳۷) وَيَقُولُونَ و ده ئين مَتَى كه يه ؟ هَذَا ئه م الْوَعْدِ واده و به ئينه إِنْ وئه گهر كُنْتُمْ ئيوه-

صَادِقِينَ راستگو (-بوون) (۳۸) لَوْ وئه گهر يَعْلَمُ ده بيئى الَّذِينَ ئه وانه ی كَفَرُوا كوفريانكرد و بى پروابوون حِينَ ئه وكاته ی

لَا يَكْفُونَ نابريننه وه عَنْ له وَجُوهِهِمْ ده م و چاو و پرويان النَّارِ ئاگر وَلَا عَنْ و نه له ظُهُورِهِمْ پشتيان وَلَا هُمْ و نه ئه وانيش

يُنْصَرُونَ سه رده خرين و پشتيوان ده كرين (۳۹) بَلْ به لكو تَأْتِيهِمْ بؤيان ديت بَغْتَةً له پريكا

فَتَبْتَهُمْ ئه وساکه سه رسامى مه ده و شيان ده كات فَلَا يَسْتَطِيعُونَ جا ناتوانن رَدَّهَا بيگيرينه وه وَلَا هُمْ و نه ئه وانيش

يُنْظَرُونَ مۆله تيان پي ده دريت (۴۰) وَلَقَدْ به دنيايى أَسْتَهْزِئُ گالته كراوه بِرُسُلٍ به پيغه مبه رانيك مِّنْ له قَبْلِكَ پيش تو

خَفَاقْ جَا گِربوو بِالَّذِينَ بهوانه ی سَخِرُوا گالته یان کرد مِنْهُمْ لهوان مَا ئهوه ی کَانُوا ئهوان پِیشان بِهِء -

يَسْتَهْزِئُونَ گهمه و گالته یان ده کرد (-یی) (٤١) قُلْ بَلَى مَنْ هَر ئهوه يَكْلُؤُكُمْ ده تانپاریزی بِاللَّيْلِ به شهو وَالنَّهَارِ و رۆژگار

مِنْ له الرَّحْمَنِ خودای ئه وپه یری میهره بان و به به زهی بَلْ به لکو هُم ئهوان عَنْ له ذِكْرٍ یادی رَبِّهِمْ پهروه ردگاریان

مُعْرِضُونَ پشتیان هه لکردوه (٤٢) أَمْ يَنْ لَهُمْ بُيُوتٌ هه یه ءَالِهَةٌ په رستراو و خودایانیک تَمْنَعُهُمْ ده یانپاریزی مِنْ -

دُونَا بَیْجَگه (-له) ئَیْمَه لَا یَسْتَطِيعُونَ ناتوان بکه ن نصر سهرخستی أَنْفُسِهِمْ نه فس و زاتی خُویان وَلَا هُمْ و نه ئهوانیش

مِنَّا له راست ئَیْمَه یُصْحَبُونَ پشتگیر و پشتیوان ده کرین (٤٣) بَلْ به لکو مَتَّعْنَا رَابِوِیْنِیْمَان دَا به هَؤُلَاءِ ئهوانیھی

وَأَبَاءَهُمْ له گهل باب و باپیرانیان حَتَّى تا کو طَالَ درئیبوو یه وه عَلَیْهِمْ له سهریان الْعُمُرُ ته مه ن أَفْلَايِرُونَ ئایا ئهوان نابین

أَنَا ئَیْمَه نَأْتِي دَیْنِ بُو الْأَرْضِ زهوی نَقْصُهَا که می ده که ینه وه مِنْ له أَطْرَافِهَا لایه کانی أَفْهَمُ ئایا ئهوانن

الْغُلُوبِ سهرکه ووتوون (٤٤) قُلْ بَلَى إِنَّمَا له راستیدا ته نها أَنْذَرْتُكُمْ وریا و بیدارتان ده که مه وه بِاللَّوْحِي به سروش وَلَا یَسْمَعُ و -

الْصَّمَّ که ره کان (-نابیسن) الدَّعَاءِ هاوار و پارانه وه إِذَا کاتِ مَا یُنْذِرُونَ که وا بیدارده کرینه وه (٤٥) وَلَئِنْ وئله گه رییتوو

مَسْتَهْمُ به ریان بکه ویت نَفْعَةً پروشکیک مِنْ له عَذَابٍ عه زاب وئله شکه نه جه ی رَبِّكَ پهروه ردیگارت لَیْقُولَنَّ به دلنیایی ئهوان ده لَیْن

یُورِلْنَا ئه ی هاوار !!! به حالمان إِنَّا به راستی ئَیْمَه کُفَّا - ظَلِیْلَیْنِ سته مکار و زالم (-بووین) (٤٦) وَنَضَعُ و داده نیین

الْمُوزِنِ ته رازوه کانی الْقِسْطِ عه دل و دادوه ری لَیْوَمَ بُو رۆژی

الْقِیْمَةِ قیامه ت (هه لسانه وه له گۆره کان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشه ر) فَلَا تُظْلَمُ جَا سته می لَیْنَا کَرِیت نَفْسٌ هیج نه فس و که سیک

شَيْئًا هَيْجَ شَيْءٍ وَإِنْ وَهَرَجَهُنَّ كَان - مِثْقَالِ تَوْسُقَالِي حَبَّةٌ دَهْنَكِيك يَش (-بَيْت) مَنْ لَهُ خَرَدَلٍ خَرْدَل هَيْنَاوَمَانَه

بَهَا ئَه وَكَفَى وَهَسَسَه بَنَا بهوى ئيمه حُسَيْن لَيِيچِهروهه (بين) (٤٧) وَلَقَدْ وَهَدْنِيَا دَامَان به مُوسَى مَوْسَا

وَهْرُون وَهَارُون الْفُرْقَان (ئَهوكتابهى كه) لَيْك جِيَاكهروهيه وَضِيَاء وَرُشْنَايِي ه وَذِكْرًا يَادَكِهروهيه

لَلتَّقِين بُو لهخودا ترس و بَارِيكَاران (٤٨) الَّذِينَ ئَهوانهى يَحْشُونَ (لهزانيانَهوه) دَهترسن له رَبَّهُمْ پَهروهردگاريان

بِالْغَيْب له ناديارى و پَهنهانى وَهُمْ وَئَهوان مَنْ له السَّاعَةِ رُؤْزى قِيَامَهت مُشْفِقُونَ لهترسا زراويان چووه (٤٩) وَهَذَا وَئَهمه

ذِكْرٌ يَادِيكى مُبَارَك موبارهك و پَرخيره اَنْزَلَتْ دَامَانَهزاندوه اَفَاَنْتُمْ ئَايَا ئِيْوه لَهْر بُو وى مُنْكَرُونَ نَكُوْليكار و بَرَوَايِيكهَرنين (٥٠)

وَلَقَدْ وَهَدْنِيَا دَامَان به اِبْرَاهِيمَ (پَيَغَهْمبَهَر) ئَيِيْرَاهِيم رُشْدَهْر رِي حَهق نَاسى خُوى مِنْ له قَبْلَ پَنِشا وَكُنَّا وَئَهمه-

بِه يِي عَلِيْن زَانَا (-بووين) (٥١) اِذْ كِه قَالَ گوْتى لِأَيِّه به باوْكى وَقَوْمِه و قَهوْمى خُوى مَا هَذِه ئَهوانه چينه؟

الْتَّمَايِل ئَهو پَهيكهَرانه اَلَّتِي ئَهوهى اَنْتُمْ ئِيْوه لَهَا لُو وى عَكِفُون خَانه نَشِين له پَهَرستنيانن (٥٢) قَالُوا گوْتيان وَجَدْنَا -

ءَابَاءَنَا بَاب وَ بَايِرَانْمَان (-بينيوه) لَهَا لُو وى عُبَيْدِيْن پَهَرستكارن (٥٣) قَالَ گوْتى لَقَدْ وَهَدْنِيَا كُنْتُمْ - اَنْتُمْ ئِيْوه

وَأَبَاؤُكُمْ وَ بَاب وَ بَايِرَانْتَان فِي لَهناو ضَلَلْ گومراييهكى مُبِين رُوون وَ دِيَار (-بوون) (٥٤) قَالُوا گوْتيان

أَجِئْنَا ئَايَا هَاتِي بُوْمَان بِالْحَقِّ به حَهق وَ رَاسْتى وَ رَهوايى اَمَّ يَان اَنْتَ تُو مِنْ له اَللَّعِيْن يَارِيكهَرانى (٥٥) قَالَ گوْتى

بَلْ بهلكو رَبُّكُمْ پَهروهردِيگارْتَان ئَهوهيه: رَبَّ پَهروهردِيگار وَخاوهنى اَلْسَمُوت ئَاسْمَانَهكان وَالأَرْض وَ زَهوى اَلَّذِي وَئَهوهى

فَطَرُهُنَّ خَوْلَقَانْدُوويهتى وَأَنَا وَ مِنْ يَش عَلَى لهسَهَر ذَلِكُمْ ئَهوه مِنْ له اَلشَّهِيْدِيْن شَايَهتَهكانم (٥٦) وَتَاللَّهِ وَ سُوَيْدَ بهخودا

لَا كِيدَن ههرده بې پيلانيك بښمه وه بۆ أَصْنَعْتُمْ بته كانتان بَعْد له دواى نه وهى اَن كه تُولُوا پوو وهرده گيرن

مُدْبِرِينَ پشت ليكه ر ده بن (٥٧) جَعَلَهُمْ نه وه بوو نه واني كرده جُذْذًا كه رت و پهرت اِلَّا جگه له كَبِيرًا گه وره يه ك

لَهُمْ له هى نه وان لَعَلَّهُمْ به لكو نه وان اِلَيْهِ بۆ لاي نه و يَرْجِعُونَ بگه رښه وه (٥٨) قَالُوا گوتيان مَنْ كى فَعَلَ -

هَذَا نه وهى (-كردوه) بِالْهَتِنَا به خوداكانمان اِنَّهُمْ بېگومان نه و لَمِنْ هه رله الظَّالِمِينَ سته مكاره كان ه (٥٩) قَالُوا گوتيان

سَمِعْنَا بېستمان فَيَ گه نجيك يَذْكُرُهُمْ باسيانده كات (به خراپه) يُقَال ده گوتري لَمْ يَكُنْ اِبْرَاهِيمَ ئيبراهيم (٦٠) قَالُوا گوتيان

فَاتُوا ده بښن بِيَهُ نه و عَلَى له بهر اَعْيُنُ جاواني النَّاسِ خه لك لَعَلَّهُمْ به لكو نه وان يَشْهَدُونَ شايت بن (٦١) قَالُوا گوتيان

ءَاَنْتَ نه وه تُو فَعَلْتَ - هَذَا نه مهت (-كرديه) بِالْهَتِنَا به خوداكانمان يَا اِبْرَاهِيمَ نهى ئيبراهيم (٦٢) قَالَ گوتى بَلْ به لكو

فَعَلَهُ - كَبِيرُهُمْ گه وره كه يان نه وهى (-كردوه) هَذَا ئاهمه فَسَلُّوهُمْ دهى پرسياريان ليېكه ن اِنْ نه گهر كَانُوا نه وان نه وه بن

يَنْطِقُونَ بدوين (٦٣) فَرَجَعُوا نه وساكه نه وان گه رانه وه اِلَى بۆ لاي اَنْفُسِهِمْ خودى خويان فَقَالُوا جا گوتيان

اِنَّكُمْ به دننيايي ئيوه اَنْتُمْ خوتانن الظَّالِمُونَ سته مكارن (٦٤) ثُمَّ پاشان نَكِسُوا وه رگيردرانه وه عَلَى به سهر رُءُوسِهِمْ سهريان

لَقَدْ (گوتيان) به دننيايي عَلِمْتَ تُو زانيوته مَا هُوَ لَاءَ نه وان يه يَنْطِقُونَ قسان (-نا) كه ن (٦٥) قَالَ گوتى

اَفَتَعْبُدُونَ جا ئايا ئيوه ده پهرستن مِنْ له دُون غه يري الله خدا مَا لَا يَنْفَعُكُمْ نه وهى سودتان پښناگه يه نَى شَيْئًا هېچ شى

وَلَا يَضُرُّكُمْ و نه زهر و زيانيشيان ده بن (٦٦) اَفْ تُوَف لَكُمْ بۆتان وَلَمَّا و بوئه وهى تَعْبُدُونَ ئيوه ده پهرستن مِنْ له

دُون غه يري الله خدا اَفَلَا تَعْقِلُونَ ئايا تښناگه ن و پښناگه ن (٦٧) قَالُوا گوتيان حَرِّقُوهُ ئاگرى تښه رده ن و بيسوتښن

وَأَنْصُرُوا و سه‌رخه‌ن **ءَاهْتَكُمُ** خوداكانتان **إِنْ** نه‌گه‌ر **كُنْتُمْ** -ئپوه **فَعَلِينَ** كرده‌ی ئه‌وه (-بن) **(٦٨)** **قُلْنَا** ئیمه‌ گوتمان

يُنَارُ ئه‌ی ئاگر **كُونِي** ببه **بَرْدًا** ساردی **وَسَلْمًا** و سه‌لامه‌تی **عَلَى** له‌سه‌ر **إِبْرَاهِيمَ** ئیبراهیم **(٦٩)** **وَأَرَادُوا** و ویستیان

بِهٖ بۆی بنینه‌وه **كَيْدًا** پیلانیک **جَعَلْنَاهُمْ** جا ئه‌وانمانكرده **الْأَخْسَرِينَ** دۆراوترینانیک **(٧٠)** **وَنَجَّيْنَاهُ** و ئه‌ومان رزگاركرد

وَلُوطًا و (پیغه‌مبه‌ر) لوطیش **إِلَى** بۆلای **الْأَرْضِ** ئه‌و زه‌وی و خاكه **الَّتِي** ئه‌وه‌ی **بَرَكْنَا** خێر و بیر و به‌ره‌كه‌تمان دانا **فِيهَا** تیايدا

لِلْعَالَمِينَ بۆ جیهانیان **(٧١)** **وَوَهَبْنَا** و به‌خشیمان **لَهُۥ يٰٓإِسْحٰقُ** ئیسحاق (پیغه‌مبه‌ر) **وَيَعْقُوبَ** و یه‌عقوب (پیغه‌مبه‌ر)

نَافِلَةً زنده به‌خشش **وَكُلًّا** و هه‌ریه‌ك (له‌وانمان) **جَعَلْنَا** - **صَالِحِينَ** چاك و صالح (-کردن) **(٧٢)** **وَجَعَلْنَاهُمْ** و ئه‌وانمانكرد به‌

أُمَّةٍ پێشه‌وايانیک **يَهْدُونَ** له‌سه‌ر رێی هیدایه‌تن و خه‌لكی بانگ ده‌كه‌ن بۆی **بِأَمْرِنَا** به‌ فه‌رمانی ئیمه **وَأَوْحَيْنَا** و سروش و نیگامانكرد

إِلَيْهِمْ بۆیان بۆ **فَعَلْ** كردنی **أَخْخِرْتَ** خێر و چاكه‌كان **وَأَقَامَ** و رێككردنی **الصَّلَاةَ** نوێژان **وَأَيَّاءَ** و هێنان و به‌خشینی

الزَّكَاةَ زه‌كات (پاككاری و به‌هه‌ودان) **وَكَانُوا** و- **لَنَا** بۆ ئیمه **عَبْدِينَ** په‌رستیار (-بوون) **(٧٣)** **وَلُوطًا** و لوط یش **ءَاتَيْنَاهُ** پێمان دا

حُكْمًا حیکمه‌ت و پیغه‌مبه‌ری **وَعِلْمًا** و زانستیک (ی زۆر و تایبه‌ت) **وَنَجَّيْنَاهُ** و ئه‌ومان ده‌ربازكرد **مِنْ** له **الْقَرْيَةِ** ئه‌و شار و گونده‌ی

الَّتِي ئه‌وه‌ی **كَانَتْ** پێشان **تَعْمَلُ** كاره‌- **أَخْبِثْ** پیسه‌كانیان (-ده‌کرد) **إِنَّهُمْ** به‌دنیایي ئه‌وان **كَانُوا** - **قَوْمٌ** قه‌ومێکی **سَوْءٍ** خراپي

فَاسِقِينَ فاسق و لادهر (-بوون) **(٧٤)** **وَأَدْخَلْنَاهُ** و ئه‌ومان خسته **فِي** ناو **رَحْمَتِنَا** به‌زه‌ی و میه‌ره‌بانی خۆمان **إِنَّهُ** به‌دنیایي ئه‌و

مِنْ له **الصَّالِحِينَ** پیاوچاكانه **(٧٥)** **وَنُوحًا** و نوح **إِذْ** كاتی كه **نَادَى** هاواری لئه‌هه‌ ئساو پارایه‌وه **مِنْ** له **قَبْلَ** پێشا

فَاسْتَجَبْنَا ئه‌وه‌بوو وه‌لاماندايه‌وه **لَهُۥ** بۆی **فَنَجَّيْنَاهُ** ئیتر ئه‌ومان رزگاركرد **وَأَهْلَهُۥ** له‌گه‌ل كه‌س و كاره‌كه‌ی **مِنْ** له

الْكُوبَ ته‌نگانه‌ی الْعَظِيمِ زور گه‌وره و مه‌زن (٧٦) وَنَصْرَهُ و پشت‌واتيمانکرد و سه‌رمانخست مِنْ له‌راست

الْقَوْمَ نه‌ته‌وه و گه‌له‌که الَّذِينَ ته‌وانه‌ی كَذَبُوا به‌دروياندانا و باوه‌ريان نه‌کرد بَايْتُنَا به‌ئايات و موعجزاته‌كانمان اِنَّهُمْ به‌دنيايى ته‌وان

كَانُوا - قَوْمِ قه‌وميكى سَوْءِ خراب (-بوون) فَأَغْرَقْنَهُمْ ئيتير نقوممانکردن أَجْمَعِينَ گشتيان (٧٧) وَدَاوُدَ و داوود

وَسُلَيْمَنَ سوله‌يمان اِذْ كه يَحْكُمُ حوكم و دادوهریان ده‌کرد فِي ده‌باره‌ی الْحَرْثِ (کيشه‌ی) کشتوکاله‌که اِذْ کاتى که

نَفَسَتْ له‌وهر به‌ شه‌و فِيه تيايدا غَمَ مه‌رى الْقَوْمَ نه‌ته‌وه و خه‌لکه‌که وَكُنَّا و ئيمه- لِحُكْمِهِمْ بۆ حوكم و دادوهرى ته‌وان

شُهَدَاءَ شايهت (-بووين) (٧٨) فَفَهَّمْنَاهَا جَا- سُلَيْمَنَ سوله‌يمانمان (-تيگه‌ياند) وَكُلًّا و هه‌ريه‌كى له‌وان اِيتِنَا بيماندا

حُكْمًا حيكمهت و دادوهرى وَعِلْمًا و زانستىك وَسَخَرْنَا و ژيربارمانکرد و راممان کرد مَعَ له‌گه‌ل دَاوُدَ داوود الْجِبَالِ چياكان

يُسَبِّحُنَ ته‌سبيحات ده‌که‌ن وَالطَّيْرَ و باندهش وَكُنَّا و ئيمه- فُعَلِينَ بکه‌ر (-بووين) (٧٩) وَعَلَيْنَهُ و فيرمانکرد

صَنَعَةَ دروستکرده‌ی لُبُوسِ پوشتاک لَكُمْ بۆتان لِتُحَصِّنْكُمْ تا بتانپاريزي مَنْ له بَأْسِكُمْ زه‌برى خوٲان فَهَلْ جَا ئايا اَنْتُمْ ئيوه

شُكْرُونَ سوپاسگوزارن (٨٠) وَلِسُلَيْمَنَ و بۆ سوله‌يمانيش اَلرَّيْحَ باى عَاصِفَةً به‌ته‌وژم هه‌لکردوو تَجْرِي دروات

بِأَمْرِهِ به‌فه‌رمانى ته‌و اِلَى بۆ اَلْأَرْضَ ته‌و زه‌وه‌يه‌ی اَلَّتِي ته‌وه‌ی بَرَكَّا خي‌ر و بير و به‌ره‌که‌تمان دانا فِيهَا تيايدا

وَكُنَّا و ئيمه‌هه‌ميشه- بِكُلِّ به‌هه‌موو شَيْءٍ شَتَّى عَلَيْنِ زانا و ئاگادار (-بووين) (٨١) وَمِنْ و له اَلشَّيْطَانِ شه‌يطانه‌كان

مَنْ ته‌وه‌ی يَغْوُصُونَ ده‌چوونه‌ ژير ده‌ريا لَهُمْ بۆ وى وَيَعْمَلُونَ و ده‌يانکرد عَمَلًا کرده‌وه‌ی دُونَ خوارتر ذَلِكَ له‌وه وَكُنَّا و ئيمه-

لَهُمْ بۆيان حُفَظِينَ پاريزه‌ر (-بووين) (٨٢) وَيَأْتِيهِمْ و ئه‌ييوب اِذْ كه نَادَى پارايه‌وه و بانگى کرده رَبَّهُ په‌روه‌ردگارى خو‌ی

أَنِّي به راسِتی من مَسْنِي پٽمکهوت اَلْضَّرَّ زهر و زيان وَاَنْت و تُو اَرْحَم به به زه بيترين و به ميهره بانتريني

الرَّحِمِينَ ميهره بانه کان و به زه بي پٽها تووه کانی (۸۳) فَاسْتَجَبْنَا جا وه لاممان دايه وه و پارانه وه که مان قبول کرد لَهُ بُوِي

فَكَشَفْنَا جا لامانبرد مَا بِهِ لِي مِنْ (ته وه ي توشيببو) له ضَرَّ زيان و زهره ريک وَاَتَيْنَهُ و پيمان دايه وه اَهْلَهُ مَال و مناله که ي

وَمِثْلَهُمْ و ههنده ي ته وانيش مَعَهُمْ له گهل وان رَحْمَةً وه ک به زه بي و ميهره بانی مِّن له عِنْدَنَا لايه ن ئيمه وه

وَذِكْرِي و بيرخه ره وه (بیت) لِلْعَبْدِينَ بُو خوداپه رستان (۸۴) وَاِسْمَاعِيل و ئيسماعيل وَاِدْرِيس و ئيدريس وَذَا و -

الْكِفْل (-ذول) كيفل (ناوی پيغه مبه ريکه) كُلَّ هه موو يان مِّن له الصَّابِرِينَ ئارامگره کان ن (۸۵) وَاَدْخَلْنَاهُمْ و ته وانمان خسته

فِي ناو رَحْمَتِنَا به زه بي و ميهره بانی خوْمان اِنَّهُمْ به دننيابي ته وان مِّن له الصَّالِحِينَ پياوچاگان ن (۸۶) وَذَا و -

النُّون (-باباي) حوته که (پيغه مبه ر يونس) اِذْ کاتي که ذَهَب رُويشت مُغْضِبًا به تورپه بونه وه فَظَنَّ جا وای ده زانی اَنْ که

لَنْ هه رگيز- نَقْدِر ته نگ (-نا) که ين عَلَيْهِ له سه ري فَنَادَى جا هاواری کرد و پارايه وه فِي له ناو الظُّلُمَت تاريکايه کان اَنْ که

لَا نايه (به حقه) اِلَّا خوداپه رستراويک اِلَّا ثِيلا اَنْت تُو سُبْحَنَكَ پاکی و بيگه ردی بُو تُو اِنِّي به دننيابي من كُنْتُ - مِّن له

الظَّالِمِينَ سته مکاران (-بووم) (۸۷) فَاسْتَجَبْنَا ته وه بوو وه لامي دوعا که مان دايه وه لَهُ بُوِي وَنَجَّيْنَاهُ و ته ومان ده ربا زکرد مِّن له

الْغَمَّ خه م و په ژاره بي وَكَذَلِكَ و هه ر ئاواش نُجِي رزگاره که ين الْمُؤْمِنِينَ بروداره کان (۸۸) وَزَكَّرِيَّا و زه که ريبا اِذْ که

نَادَى هاوار و بانگی کرده رَبُّهُ پهره ردگاری خوْی: رَبَّ پهره ردیگار و خاوه نی من لَا تَذَرْنِي جِئِم مه نيْله فَرَدًا به تاک و ته نيابي

وَاَنْت و تُو خَيْر چاکتريني الْوَرِثِينَ ميراتگرانی (۸۹) فَاسْتَجَبْنَا جا دوعا که مان وه لام دايه وه لَهُ بُوِي وَوَهَبْنَا و به خشيمان

لَهُ يُّيَیِّحُ یه حیا (کورده‌کی) وَأَصْلَحَنَا و چاکمانکرده‌وه لَهُ بؤی زَوْجَهُ هوسه‌ره‌که‌ی إِنَّهُمْ به‌دُنْیایِ ئه‌وان کَانُوا و ابوون

يُسْرَعُونَ خیراییان ده‌کرد فِي له اَنْخِرَتْ خیر و چاکان وَيَدْعُونَنَا و ده‌پارانه‌وه لی‌مان رَغْبًا به‌ حه‌ز و ئاره‌زوو

وَرَهْبًا و به‌ ترس و بیمه‌وه‌ش وَكَانُوا ئه‌وان پېشانیش- لَنَا بؤ ئیمه خَشِعِينَ زه‌لیل و زه‌بوون (-بوون) (۹۰) وَالَّتِي و ئه‌وئافره‌ته‌ی

أَحْصَنَتْ توند پاراستی فَرَجَهَا داوینی خو‌ی فَفَخْنَا ئه‌وه‌بوو فوومان کرد فِيهَا تیایدا مِنْ له

رُوحَنَا رُوح و گیانه (دروستکراوه) که‌ی خو‌مان وَجَعَلْنَاهَا جا ئه‌و - وَأَبْنَاهَا و کورده‌کی (-مانکرده)

آيَةً نیشانه‌یه‌کی زور گه‌وره و مه‌زن و ئایه‌تیک لِلْعَالَمِينَ بؤ جیهانیان (۹۱) إِنَّ به‌دُنْیایِ هَذِهِ ئه‌مه

أُمَّتُكُمْ ئوممه‌ت و کۆمه‌لی ئیوه‌یه أُمَّة - وَحِدَةً یه‌ک (-ئوممه‌ت و کۆمه‌ل) وَأَنَا و مِنْ رَبِّكُمْ په‌روه‌ردیگارتانم

فَاعْبُدُونْ جا بمپه‌رستن (۹۲) وَتَقَطُّعُوا و پچرپچریانکرد أَمْرَهُمْ کار و بار و فه‌رمانی خو‌یان بَيْنَهُمْ له نیوان خو‌یان كُلِّ هه‌موو

إِلَيْنَا بؤلای ئیمه رُجْعُونَ ده‌گه‌رینه‌وه (۹۳) فَمَنْ جا ئه‌وه‌ی یَعْمَلْ بکات مِنْ له اَلصَّالِحَاتْ کارو کرده‌وه چاکه‌کان وَهُوَ و ئه‌و

مُؤْمِنٌ بروادار (بیت) فَلَا كُفْرَانَ ئه‌و گوئیینه‌دران و به‌فیرۆچوون نیه لِسَعِيهِ بؤ هه‌ول و کۆشه‌که‌ی وَإِنَّا و به‌دُنْیایِ ئیمه

لَهُ بؤی كُتِبُونَ نوسه‌رین (۹۴) وَحَرَّمَ و قه‌ده‌غه‌کراوه عَلَى له‌سه‌ر قَرِيَةً شار و دینی‌ه‌ک اَهْلَكْنَاهَا له‌ناومانبرد و خاپوورمانکرد

أَنَّهُمْ به‌دُنْیایِ ئه‌وان لَا يَرْجِعُونَ ناگه‌رینه‌وه (۹۵) حَتَّى هه‌تا إِذَا کاتئِی فُتِحَتْ کرایه‌وه يَاجُوجَ یه‌ئجوج

وَمَا جُوجَ و مه‌ئجوج وَهُمْ و ئه‌وان مِّنْ له كُلِّ هه‌موو حَدَبٌ به‌رزاییه‌ک يَنْسِلُونَ به‌خیرای و هه‌نگاوی کورت دین (۹۶)

وَأَقْرَبَ و نزیک که‌وته‌وه اَلْوَعْدَ واده و به‌لینئِی اَلْحَقَّ هه‌ق و راستی فَإِذَا جائه‌وه ئه‌وکاته‌یه هِی ئه‌و شَخِصَةً ده‌رخسته‌ی

أَبْصَرَ بَيْنَايِهِ كَانِي الَّذِينَ تَهْوَانِيهِ كَهَ كَفَرُوا كُوفِرِيَانَكُرْد وَ بِي بَرَوَابُوون يُولِنَا تَهِي هَاوَار !!! بَه حَالْمَان قَدْ بَه دَلْنِيَايِي كُتَا تِيْمَه-

فِي لَه ناو غَفَلَةً بِيْنَاگِي وَ غَاغْلَان (-دابووين) مِّنْ لَه هَذَا (له) مه دا بَلْ بَه لَكُو كُتَا تِيْمَه- ظَلِيلِيْن سَتَه مَكَار وَ زَالَم (-بووين)

(۹۷) إِنَّا نَكْرُ بَه دَلْنِيَايِي تِيْوَه وَمَا وَ تَهْوِي تَعْبُدُون تِيْوَهش دَهِي پَه رَسْتَن مِّنْ لَه دُون غَه يَرِي اللَّهُ خُودَا

حَصَب كُولَكَه دَارِي سُوْتَانْدَنِي جَهَنَّمَ دُوزَه خَه أَنْتُمْ تِيْوَه لَهَا لَوِي وَرْدُون دِيْن وَ دَه چَه نَه ناوِي (۹۸) لَو تَه گَه ر كَان -

هَؤُلَاءِ تَهْوَانِيْهِ اِلَهَةِ پَه رَسْتَاو وَ خُودَايَانِيْكَ (-بووان) مَا نَه وَرْدُوْهَا دَه هَاتَنَه ناوِي وَكُلَّ وَ هَه مَوِيَان فِيْهَا تِيَايِدَا

خُلِدُون مَاهَوْن هَه تَا هَه تَايِي (۹۹) هُمْ بُوِيَان (هَه يَه) فِيْهَا تِيَايِدَا زَفِيْر نُووسَكَه ي هَه نَاس دَه رُچُوون وَهُمْ وَ تَهْوَان فِيْهَا تِيَايِدَا

لَا يَسْمَعُونَ نَابِيْسَن (هِيْج دَه نَگِيْكَ ثَارَامِي بَه خَشِيْت) (۱۰۰) إِنَّا بَه دَلْنِيَايِي الَّذِينَ تَهْوَانِي سَبَقَتْ پِيْشْتَر دَانِرَابُو هُمْ بُوِيَان

مِّنَّا لَه لَآيَه فِي تِيْمَهْوَه الْحَسَنِي تَهْوِي چَاكْتَرِيْنَه (بَه هَه شَت) أُولَئِكَ تَهْوَان عَنْهَا لِيْ مُبْعَدُون دُووَر خِرَاوَهَن (۱۰۱)

لَا يَسْمَعُونَ نَابِيْسَن حَسِيْسَهَا هَه سَت وَ خُوسْتِي وَهُمْ وَ تَهْوَان فِي لَه ناو مَا أَشْتَهْت تَهْوِي حَه زِيَان لِيْيه وَ دَلِيَان بُوِي دَه چِيْت

أَنْفُسُهُمْ بَه خُوِيَان خُلِدُون مَاهَوْن تِيَايِدَا هَه تَا هَه تَايِي (۱۰۲) لَا يَخْزِيْنُهُمْ خَه مَبَارِيَان نَاكَات أَلْفَزَع تَرَس وَ بِيْمَه

الْأَكْبَر هَه رَه گَهْوَرَه كَه وَتَلَقَّيْهُمْ وَ پِيْشُوَازيَان لِيْدَه كَهَن الْمَلِيْكَةُ فَرِيْشْتَه كَان هَذَا تَهْوِيَه يَوْمَكُمْ رُوْزَه كَه تَان الَّذِي تَهْوِي

كُنْتُمْ تِيْوَه پِيْشَان تُوعَدُون بَه لِيْنْتَان پِيْدَه دَرَا (۱۰۳) يَوْم تَهْوِرُوْزِي نَطُوِي تَه نُوْشْتِيْنِيْنَهْوَه وَ تَه پِيْچِيْنَهْوَه السَّمَاء ثَاسْمَان

كَطِي وَهَك نُوْشْتَانْدَنَهْوِي السَّجِلَّ پَه رَاوَه كَان لِلْكِتُب بُو نُوْسَرَاوَه كَان كَا هَه رُچُوْن بَدَانَا سَه رَه تَا دَه سَتْمَان پِيْكَرْد أَوَّل يَه كَه مَجَار

خَلَقْ دُرُوسْتَكُرْدَن وَ بَه دِيْهِيْنَانِي نُعِيْدُهُ دَهِي گِيْرِيْتَهْوَه وَعَدَا بَه لِيْنَه عَلَيْنَا لَه سَه رَمَان إِنَّا بَه رَاسْتِي تِيْمَه كُتَا - فَعْلِيْن كَرْدَاگَار (-بووين)

(١٠٤) وَلَقَدْ وَهَدْنَاهُ لِنِيبٍ كَتَبْنَا نُوسِيمَانَ فِي لَهْوَ الزَّبُورِ كِتَابِي تَاسْمَانِي زَهْبُورٍ مِنْ لَهْ بَعْدَ دَوَايِ

الذِّكْرُ ئه‌وه‌ی یادخه‌ره‌وه‌یه (قورئان) اَنِّ که‌وا به‌دُنْیایی الْأَرْضِ زه‌وی یَرِثَهَا دِیْتَه‌ میراتی عِبَادِي به‌نده‌کانی من (له)

الصَّالِحُونَ که‌سه‌ چاکه‌کان (١٠٥) اِنَّ به‌دُنْیایی فِي لَهْ هَذَا ئه‌وه‌دا (له‌م قورئانه‌ هه‌یه) لَبَلْغًا راگه‌یاندنیک‌ی تیر و ته‌سه‌ل

لِقَوْمٍ بۆ گه‌ل و خه‌لک‌یک عِبْدِينَ په‌رستکار بن (١٠٦) وَمَا وَ - اَرْسَلْنَاكَ تۆمان (-نه) ناردوه اِلَّا مه‌گه‌ر هه‌ر

رَحْمَةً به‌زه‌یی و میهره‌بانی (بیت) لِلْعَالَمِينَ بۆ جیهانیان (١٠٧) قُلْ بَلَى اِنَّمَا له‌راستیدا ته‌نها یُوحَىٰ سروش و وه‌جی ده‌کری

إِلَيَّ بۆ من اِنَّمَا که‌ به‌دُنْیایی- اِلَهُكُمْ خودا و په‌رستراوی ئیوه (-هه‌ر ته‌نها) اِلَهٌ خوداو په‌رستراویکی وَحْدٌ یه‌ک و تاک ه فَهَلْ جا ئایا

اَنْتُمْ ئیوه مُسْلِمُونَ ملکه‌چ و موسلمان (ده‌بن) (١٠٨) فَاِنْ جا ئه‌گه‌ر تَوَلَّوْا پشتیان تیکرد فُتِلْ ئه‌وه‌ بَلَىٰ

ءَاذَنْتُكُمْ من پیمراگه‌یاندن و ئاگادارم کردنه‌وه عَلٰی به‌جۆریکی سَوَاءٌ وه‌ک یه‌ک و یه‌کسان وَاِنْ و من نا اُدْرِي (نا) زانم

اَقْرَبُ ئایا نزیکه اُم یان بَعِيدٌ دوور مَا ئه‌وه‌ی تُوعَدُونَ ئیوه به‌لینتان پنده‌دری (١٠٩) اِنَّهُ به‌دُنْیایی هه‌ر ئه‌وه‌ که

يَعْلَمُ ده‌زانی اَلْجَهَرُ ئه‌وه‌ی ئاشکرا و دیاره مِنْ لَهْ اَلْقَوْلُ گوفتار وَيَعْلَمُ و ده‌زانی و ئاگاداره به مَا تَكْتُمُونَ ئه‌وه‌ی ده‌یشارنه‌وه

(١١٠) وَاِنْ و نا اُدْرِي (نا) زانم لَعَلَّهُ به‌لکو ئه‌وه فَتَنَةٌ به‌لاو و تاقیکردنه‌وه لَكُمْ بۆتان وَمَتَّعٍ و رابویرینیکه اِلَى هه‌تا

حِينَ ماوه‌یه‌ک (١١١) قُلْ بَلَى رَبِّ په‌روه‌ردیگار و خاوه‌نی من اَحْكَمُ حوکم و داوه‌ری بکه بِالْحَقِّ به‌حق و راستی

وَرَبُّنَا و په‌روه‌ردیگارمان اَلرَّحْمٰنُ ئه‌و زاته‌ی زۆر میهره‌بان و به‌به‌زه‌یه (ناویکی پیروزی خودایه) اَلْمُسْتَعَانُ هه‌ر ئه‌وه یارمه‌تی لێوه‌رگیراوه

عَلٰی له‌راست مَا تَصِفُونَ ئه‌وه‌ی ئیوه وه‌سفی ده‌که‌ن (له‌درؤ) (١١٢)

سُورَةُ الْحَجِّ سورېتى الحج

بِسْمِ به ناوى **اللَّهِ** خدا **الرَّحْمَنِ** تهوپه پرى مېهره بان وبه به زه پى (ناوېكى پېرؤزى خودايه)

الرَّحِيمِ تهوپه پرى به خشنده (ناوېكى پېرؤزى خودايه)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ هؤ ئه ي **خه لكينه اتَّقُوا** بترسن وپارېژكارېن له **رَبِّكُمْ** پهروه ردېگار تان **إِنَّ** به راستى **زَلَّزَلَةً** له رزه له رز و پاهه ژانى

السَّاعَةِ رؤزى قيامه ت **شَيْءٍ** شتىكى **عَظِيمٍ** زور مه زنه (۱) **يَوْمٍ** تهوپه ژه ي **تَرَوْنَهَا** ده بېېنن **تَذْهَلُ** بېئاگاده پى

كُلِّ هه موو **مُرْضِعَةٍ** شېرده رېك **عَمَّا** له وه ي **أَرْضَعَتْ** شېرى پېداوه **وَتَضَعُ** و داده نى **كُلِّ** هه موو **ذَاتِ** خاوه ن

حَمَلٍ سكيك **حَمَلَهَا** سكه كه ي **وَتَرَى** و ده بېېنى **النَّاسِ** خه لك **سُكْرَى** سه رخؤش ن **وَمَا** و- **هُمْ** ته وان

بِسُكْرَى سه رخؤش (-نى) ن **وَلَكِنَّ** به لام **عَذَابٍ** عه زاب و ته شكه نجه پى **اللَّهِ** خدا **شَدِيدٍ** زور تونده (۲)

وَمِنْ و(هه يه) له **النَّاسِ** خه لك **مَنْ** كه سانېك **يُجَدِّلُ** ده مه قاله ده كات **فِي** ده رباره ي **اللَّهِ** خدا **بِغَيْرِ** به بى

عِلْمٍ (هېچ) زانېن و زانست و زانياريه ك **وَيَتَّبِعُ** و ده كه وېته دواى **كُلِّ** هه موو **شَيْطَانٍ** شه يتانېكى

مَّرِيدٍ سه رېچېكار ي شه پاوى (له جنؤكه و مروؤف) (۳) **كُتِبَ** نوسراوه **عَلَيْهِ** له سه رى **أَنَّهُ** به دلنپايى ته وه **مَنْ** ته وه ي

تَوَلَّاهُ بیکاته دوستی خوئی فَأَنَّهُرُ ټهوه بېگومان يُضِلُّهُرُ گومرای ده کات وَيَهْدِيهِ و پښموونی ده کات إِلَى بوناو

عَذَابٌ عه زاب وټه شکه نجه ی السَّعِيرُ ټاگری جو شدرای دوزخ (٤) يَا أَيُّهَا هُو ټه ی النَّاسُ خه لکینه اِنْ ټه گهر

كُنْتُمْ ټيوه - فِي له رِبِّ گومان دا (-بوینه) مِّنْ له اَلْبَعَثُ زیندوو بوونه وه فَاِنَّا ټه وه ټيمه خَلَقْنٰكُمْ ټيوه مان خولقاندوه

مِّنْ له تُرَابٍ خوټیک ټم پاشان مِّنْ له نُطْفَةٍ تنوټیک ټم پاشان مِّنْ له عَلَقَةٍ هه لواسراوټیک ټم پاشان مِّنْ له

مُضْغَةٍ پاروټیک مَخْلَقَةٍ ریک و دروستکراو وَغَيْرَ و - مَخْلَقَةٍ دروست (-نه) کراو لَنْبِیْنٍ تاروڼ بکهینه وه لَكُمْ بوټيوه

وَنُقِرَّ و جیگیر ده کهین فِي له اَوَّارِحَامٍ منالدهانه کان مَا نَشَاءُ ټه وهنده ی ټيمه بمانه وئِ اِلَیَّ تا اَجَلٍ کاتیکی

مُسْمًی دياریکراو ټم پاشان نُخْرِجُكُمْ دهرتان ده هیټین پِفْلًا وه ک منالیک ټم پاشان لَتَبْلُغُوا تا ده گهن به

اَشَدُّكُمْ ټه وپه ری توند و توټیتان وَمِنْكُمْ و (هه یه) له نگو مِّنْ که سانیک يَتَوَفَّی ته واو ده کرټن (روحيان ده کیشری)

وَمِنْكُمْ و (هه یه) له نگو مِّنْ که سانیک يُرَدَّ ده گیرد رټته وه اِلَیَّ بو اَرْدَلْ په زیلترین و بی قیمه ترینی اَلْعُمُرُ ته مه ن

لِكَيْلَا يَعْلَمَ تانه زانی مِّنْ له بَعْدَ دواى عِلْمٍ زانین و زانست و زانیاریه ک شَيْئًا (هیچ) شتئ وَتَرَى و ده بیی اَلْأَرْضُ زهوی

هَامِدَةً کهه فَاِذَا جا کاتئ اَنْزَلْنٰ دمانبه زانده عَلَیْهَا سه ری اَلْمَاءُ ټاوټیک اَهْتَرَتْ راهه ژا وَرَبَّتْ و زیده بوو

وَأَنْبَتَتْ و رواندی مِّنْ له کُلِّ هه موو زَوْجٍ جوړ و بابه ټیکی بَرِّج قه شهنگی دلخو شکه ر (٥) ذَلِكَ ټه وه

بِأَنَّ به وه ی به راستی اَللّٰهُ خودا هُو هه رخوی اَلْحَقُّ هه ق و راستیه وَاَنَّهُرُ به دلنیا یی ټهو يُحْيِ ټه ژینته وه و زیندوو ده کاته وه

اَلْمَوْتِ مردووه کان وَاَنَّهُرُ به دلنیا یی ټهو عَلٰی له سه ر کُلِّ هه موو شَيْءٍ شتیک قَدِيرٌ ته واو توانا داره (٦)

وَأَنَّ (بېگومان) السَّاعَةَ رَوْزَى قیامت هَاتِيه لَا - رَيْبُ گومان (-نیه) فِيهَا تیایدا وَأَنَّ و بېگومان هەر

اللَّهُ خُودا يَبْعَثُ زیندوو ده کاته وه مَن ئه وهی فِي له ناو الْقُبُورِ گۆر و قه بره کان (۷) وَمِن (هه یه) له النَّاسِ خه لک

مَن ئه وهی يُجَدِّلُ دهمه قاله ده کات فِي دهر باره ی اللَّهِ خُودا بَغِيرَ به بَ عِلْمٍ (هیچ) زانین و زانست و زانیارییه ک

وَلَا هُدًى و هیچ رېنمونیک وَلَا کِتَابٍ و هیچ کیتاب و نوسراوکی مُنِيرٍ رۆشه نکه ره وه (۸) ثَانِي -

عَظْفِه ملى خۆی (-باداښ) لِيُضِلَّ تا له رڼی لابدا و گومرا بکات عَنْ دَوْرٍ له سَبِيلٍ رڼگای اللَّهِ خُودا لَهُ بۆی هه یه

فِي له الدُّنْيَا دُونیادا خَزَيٍّ شهرمه زاری و ریسوایی وَنُذِيقُهُ و پښی ده چښښن يَوْمٍ له رَوْزَى

الْقِيَمَةِ قیامت (هه لسانه وه له گۆره کان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشر) عَذَابٍ عه زاب و ئه شکه نجه یی الْحَرِيقِ ئاگر (ی دۆزه خ)

(۹) ذَلِكَ ئه ویان بِمَا به (هۆی) وهی قَدَّمَتْ بېشیخست و کردی يَدَاكَ هه ردوو دهسته کانت وَأَنَّ و بېگومان اللَّهِ خُودا

لَيْسَ - بِظَلَمٍ (هیچ) سته مکار (-نیه) لِلْعَبِيدِ بۆ به نده کان (۱۰) وَمِن (هه یه) له النَّاسِ خه لک مَن ئه وهی

يَعْبُدُ ده په رستئ اللَّهِ خُودا عَلَى له سه ر حَرْفٍ لیواری فَإِنْ جا ئه گهر أَصَابَهُ توشی هات خَيْرٍ چاکه یه ک

أَطْمَأَنَّ ئارام و دُنْیا بوو بِهِ پښی وَإِنْ و ئه گهر أَصَابَتْهُ توشی هات فِتْنَةٍ به لاو و تا قیرکرنه وه اَنْقَلَبَ وه رگه را عَلَى له سه ر

وَجْهَهُ رَووی خَسِرَ خه ساره تمه ندی الدُّنْيَا دُونیا وَالْآخِرَةِ و رَوْزَى دووایی (-بوون) ذَلِكَ ئه وه یه هُوَ به راستی

أَخْسَرَانَ خه ساره تمه ندی و له ده ستدانی الْمُبِينِ رۆن و دیار (۱۱) يَدْعُوا هاوارده کات و ده پارېته وه مَن له دُونِ غه یری

اللَّهُ خُودا مَا لَا يَضُرُّهُ له وشته ی زیانی لښادات وَمَا و ئه وهی لَا يَنْفَعُهُ سودی پښنا به خشئ ذَلِكَ ئه وه یان هُوَ (به راستی)

الضَّلَّالُ گومرای اَلْبَعِيدُ زور دور ه (۱۲) يَدْعُوا هاوار و بانگده کاته لَمَنْ تهوهی ضَرُّوْهُ زهر و زیانی اَقْرَبُ نزدیکتر ه

مِنْ له نَفْعِهِ سود و قازانجی لَبِئْسَ به راستی خراپترین اَلْمَوْلَى دوست ه وَلِبِئْسَ و ههر خراپترین ه

اَلْعَشِيرِ هاوئل و کومه ل و عه شیرت (۱۳) اِنْ به دنیایِ اَللّهِ خدا يَدْخُلُ - اَلَّذِينَ تهو(کهس) انهى اَمِنُوا پروایان هینا

وَعَمِلُوا و کردوویانه اَصْلَحَتْ کارو کردهوه چاکه کان (-دهخاته ناو) جَنَّتْ باخ و بههشتانی تَجْرِي دروات مِنْ له

تَحْتَهَا ژیریندا اَلْاَنْهَرُ روباره کان اِنْ به دنیایِ اَللّهِ خدا يَفْعَلُ - مَا يُرِيدُ تهوهی دهیهوئیت (دهیکات) (۱۴)

مَنْ تهوهی كَانَ پیشان يَظُنُّ وای دهزانی اَنْ که لَنْ - يَنْصُرَهُ - اَللّهِ خدا (-سهری ناخات و پرزگاری ناکات) فِي له

اَلدُّنْيَا دنیا وَالْآخِرَةِ و رۆزی دوايِ فَلْيَمْدُدْ با درئزبکاتهوه بِسَبَبٍ به هوکاریک (پهتیک) اِلَى بۆ اَلْسَّمَاءِ ئاسمان

ثُمَّ پاشان لَيَقْطَعْ با بپریت فَلْيَنْظُرْ جا باته ماشابکات هَلْ ئایا يَذْهَبَنَّ - كَيْدُهُر پیلانه کهی (-لاده بات)

مَا يَغِيظُ تهوهی بقی لئییه (۱۵) وَكَذَلِكَ و ئاوا اَنْزَلْنَاهُ دامانبه زاند اَيَّتْ به لگه و نیشانهی گهوره

يَنْتَبِهُ ههمووی رۆن و ئاشکران وَاَنْ و بیگومان ههر اَللّهِ خدا يَهْدِي رینموونی دهکات مَنْ تهوهی يُرِيدُ تهودهیهوئیت

(۱۶) اِنْ به دنیایِ اَلَّذِينَ تهو(کهس) انهى اَمِنُوا پروایان هیناوه وَالَّذِينَ و تهوانهى هَادُوا بوونه جووله که

وَالصَّيِّئِينَ و صابیئه کان وَالنَّصْرَى و دیانه کان وَالْجُوس و مهجوسیه کان وَالَّذِينَ و تهوانهى اَشْرَكُوا شهریکیان داناه

اِنْ به دنیایِ اَللّهِ خدا يَفْصِلُ جیاده کاتهوه بَيْنَهُمْ نیوانیان يَوْمَ رۆزی اَلْقِيَمَةِ قیامت و زیندوو بوونهوه اِنْ به دنیایِ

اَللّهِ خدا عَلَى له سهر كُلْ ههموو شَيْءٍ شتیک شَهِيد شایه ته (۱۷) اَلْمَرْتَر نهت بینوه اَنْ کهوا به دنیایِ

اللَّهُ خُودَا يَسْجُدُ سَوژده دهبات لَهَوُ بَوَى مَن تَهوہی فِي لَه اَلْاَسْمَوَاتُ اَسْمانه کانه وَمَن و تَهوہی فِي لَه

اَلْاَرْضُ زهويدايه وَالشَّمْسُ و پوژ وَالْقَمَرُ و مانگ وَالنُّجُومُ و ئهستيره کان وَالْجِبَالُ و چياکان وَالشَّجَرُ و دار و درختان

وَالدَّوَابَّ و (چوارپښان) وَكَثِيرٌ و زور مِّن لَه اَلنَّاسُ خه لک وَكَثِيرٌ و زورنیک حَقَّ ههق و شايسته بووه عَلَيْهِ لَه سهری

اَلْعَذَابُ عه زاب و ئه شکه نجه وَمَن و هه رکه سی يَهِنَ - اللَّهُ خُودَا (-رېسوا و پېړيزی بکات) فَا تَهوہ نيه لَهَوُ بَوُئَه و (کهسه)

مِنَ (هېچ) مُكْرِمٌ بېز لينه نیک اِنَّ بَه دُنْيَايِ اللَّهُ خُودَا يَفْعَلُ (ئه وشته) ده کات مَا يَشَاءُ ﴿۱۸﴾ تَهوہی (خوی) بيه ویت (۱۸)

هَٰذَا تَه و دوانه خَصْمَانِ دوو پکابه رن اَخْتَصَمُوا دووبه ره کيان کردوه فِي ده رباره ی رَبِّهِمْ په روه ردگاريان فَالَّذِينَ تَهوانه ی

كَفَرُوا کوفريانکرد و بې پروا بوون قَطَعَتْ براندراره هُم بُوَيان ثِيَابٌ پوشتاکنیک مِّن لَه نَارٌ ناگريک يُصَبُّ داده رژيندري

مِن لَه فَوْق سهر رُءُوسِهِمْ سهريان اَلْحَمِيمُ ئاوی به کول که وتوو (۱۹) يُصْهَرُ ده تویندريته وه يِه يِي

مَا فِي تَهوہی له ناو بَطُونِهِمْ سکياندايه وَالْجُلُودُ له گهل پيسته کان (۲۰) وَلَهُمْ و بُوَيان هه يه مَقْمِعٌ گورز و کوتکانیک

مِن لَه حَدِيدٌ ئاسن (۲۱) كَلَّمَ هه ر جاره ی اَرَادُوا بيانه وی اَنْ که يَخْرُجُوا ده ريجن مِنْهَا لهوی مِّن لَه

غَمٍّ غه م و په ژاره ی اَعِيدُوا ده گيردريته وه فِيهَا بَوَى وَذُوقُوا و (ده گوتري) ده بچيزن عَذَابٌ عه زاب و ئه شکه نجه ی

اَلْحَرِيقِ ناگر (ی دوزه خ) (۲۲) اِنَّ بَه دُنْيَايِ اللَّهُ خُودَا يَدْخُلُ - اَلَّذِينَ تَهو (کهس) انه ی اٰمَنُوا پروايان هيئا

وَعَمِلُوا و کردوويانه اَصْلَحَتْ کارو کرده وه چاکه کان (-ده خاته ناو) جَنَّتْ باخ و بهه شتانی تَجْرِي دروات مِّن لَه

تَحْتَهَا ژييدا اَلْاَنْهَرُ روباره کان يَحْلُونَ ده رازيندريته وه فِيهَا تيايدا مِّن لَه اَسَاوِرٌ خشل و بازنگانیک مِّن لَه ذَهَبٌ زير

وَلَوْلَا و مرواری وَلِبَاسُهُمْ و جل و بهرگیان فِيهَا تیایدا حَرِيرٌ ئاوریشمه (۲۳) وَهْدُوا و پښمونی کراون إِلَى بۆ

الطَّيِّب چاکی و پاکی مِنْ له الْقَوْل گوftar وَهْدُوا و پښمونی کراون إِلَى بۆ صِرْط شارپگی

الْحَمِيد خودای سوپاسکراو و ناسراو به سیفات و کاری بهرزی پیروز (۲۴) إِنَّ به دښنیاپی الَّذِينَ ئهوانه ی

كَفَرُوا کوفریانکرد و بې پروابوون وَيَصُدُّون و پیشگری و ریگری ده کهن عَنْ له سَبِيل ریگی اَللّٰهُ خدا

وَالْمَسْجِد و مزگهوتی الْحَرَام پیروز (که عبه ی پیروز) الَّذِي ئهوه ی جَعَلَنَّهُ - لِلنَّاس بۆ خه لک

سَوَاء وهک یهک (-مان لی کردوه) الْعِکْف ئهوه ی خانه نشین و ئیعتیکافی کردوه فِيهِ تیایدا وَالْبَاد و ئهوه ی له ده شته

وَمَنْ و هه رکه سی یُرِد بیهوی فِيهِ تیایدا بِالْحَادِ لادانیک له حق بَطْلَم به زولم و سته م نَذِقَهُ پی ده چیژین مِنْ له

عَذَاب عه زاب و ئه شکه نجه ی اَلِیم زور به ژان و ئازار (۲۵) وَاِذْ و که بَوَّأْنَا دامن مه زراند لِابْرٰهِيْم بۆ ئیبراهیم

مَكَان جیگی اَلْبَيْت که عبه اَنْ که لَا - تَشْرِك شه ریک و هاوئل دا (-نه) نَبِي بِی بۆم شَيْئاً هیچ شئی

وَطَهَّرَ و پاک و خاوین بکه وه بَيْنِي ماله کهم لِلطَّائِفِينَ بۆ ته و افکاران وَالْقَائِمِينَ و وه ستاوان (له نوژن) وَالرُّكْع و کړنوشبه رانی

السُّجُود سوژده بهر (۲۶) وَاِذْن و بانگ بده فِي له ناو النَّاس خه لک بِالْحَجَّ به حه جکردن يٰۤاَتُوك بۆت دین

رَجَالًا به پییان وَعَلَى و له سه ر كُل هه موو ضَامِرْ لاوازه (حوشتریک) يٰۤاَتِينَ دین مِنْ له كُل هه موو فَج رښیک ی

عَمِيقِ دوور و قول (۲۷) لَيَشْهَدُوا تا ئاماده بن و ببینن مَنَفِع گه لیک سوود هُمْ بۆخویان وَيَذْكُرُوا و یادبکه نه وه

اَسْم ناوی اَللّٰهُ خدا فِي له اَيَّام رۆژانیک ی مَعْلُومَت زانراوی دیاریکړا عَلَى له راست مَا رَزَقَهُمْ ئهوه ی خودا پییداون

مَنْ لَهُ بَهِيمَةٌ تَأْثَلُ الْآنَعَمَ مهر و مالات و حوشر و چتل فَنَكُّوا جَا بَخُونٍ مِنْهَا لِي وَأَطْعِمُوا و خواردن بدهنه

الْبَائِسُ برسی و تامه زرو ی الْفَقِيرُ نه بوون و فه قیر (۲۸) ثُمَّ پاشان لَيَقْضُوا با تهواوبکهن (و نه هیلن)

تَقْتُمُ پیسی و دژوونی و پرچ و نینوک وَلْيُوفُوا و به جیبگهین نَذُورَهُمْ نه زر و قوربانیه کانیان

وَلْيَطَّوَّفُوا و طهواف و خولانهوه بکهن بِالْبَيْتِ به مالی الْعَتِيقِ کوئی به پریز و پایه دار (که عبهی مالی خودا) (۲۹) ذَلِكَ ئه وه

وَمَنْ و ههرکه سی يُعْظَمُ به پریز و گهوره راگری حُرْمَتِ پیروزکراوه کانی اللَّهُ خودا فَهُوَ ئه وه ئه وَ خَيْرٌ چاکتر ه لَّهُ بُو خوی

عِنْدَ لای رِبِّهِ به روه ردگاری وَأُحِلَّتْ و حه لال و رهواکراوه لَكُمْ بۇتان الْآنَعَمَ مهر و مالات و تازهلان إِلَّا جگه له

مَا يَتَلَى ئه وهی ده خویندریتته وه عَلَيْكُمْ به سه رتان فَاجْتَنِبُوا جَا خُودوور بخهن له الرِّجْسِ پیسی و ناپاکی مِنْ له (بابه تی)

الْأَوْثُنُ بته کان وَاجْتَنِبُوا و خو دووربگرن له قَوْلِ قسه و گوتاری الزُّورِ ناههقی و نارهوایی (هه ئبه ستراو) (۳۰)

حُفَاءَ رووله (هه ق) لِلَّهِ بُو خودا غَيْرَ - مُشْرِكِينَ هاوهل و موشریک (-نه بن) بِهِ یی وَمَنْ و ههرکه سی

يُشْرِكُ شیرک و هاوهل دابئی بِاللَّهِ بُو خودا فَكَاثِمًا ئه وه ههروهک ئه وه یه خَرَّ که وتبی مِنْ له السَّمَاءِ ئاسمان

فَتَخَطَفَهُ جَا دهیفرئی الطَّيْرَ بالنده أَوْ یان تَهْوِي به ههوادا دهچی و دهیخاته خواری بِهِ - الرِّيحَ (ره شه) بَا فِي له ناو

مَكَانٍ جیگا به کی سَحِيقٍ زور دوور (۳۱) ذَلِكَ و ئه وه وَمَنْ و ههرکه سی يُعْظَمُ به پریز و گهوره راگری شَعَثٌ دروشمه کانی

اللَّهُ خودا فَإِنَّهَا ئه وه به دلنیاپی مِنْ له تَقْوَى پاریزکاری و خوداترسی الْقُلُوبِ دله کانه (۳۲) لَكُمْ بۇتان هه یه

فِيهَا تیایدا مَنِّعٍ چه ندين سوود إِلَى تا أَجَلٍ کاتیکی مُسَمًّى دیاریکراوی ثُمَّ پاشان مَحَلَّهَا جیگا که ی (بُو سه رپرین)

إِلَى بُولَى أَلْبَيْتِ مَالِي الْعَتِيقِ كُونِي بِهِ رِيز وَ پايه دار (۳۳) وَلِكُلِّ لَوْ هَر (بۆهه موو) أُمَّةٌ نَوْمَمَهَت وَ گه لیک

جَعَلْنَا دَامَانَاوَه مَنَسْكَ قُورِبَانِي وَ دروشمیک لَیْدُکُرُوا تا یادبکه نه وه اَسْمَ نَاوِي اَللّٰهُ خُودَا عَلٰی له سهر

مَا رَزَقَهُمْ تَهَوِي خُودَا پَییداوَن مِّنْ لَهُ بِهِيْمَه نَاژَه لِي اَلْاَنْعَم مَهَر وَ مَالَات وَ چِل وَ حُوشْتَر فَاِلَهُكُمْ جَا خُودَا وَ پهرستراوتان

اِلٰهُ خُودَاو پهرستراوتیکه وَحِدٌ يَهْكَ فَلَهُ نِيْتَر هَر بۆئَهو اَسْلِبُوا ملکه چی بکهَن وَبَشِّر وَ مرگِیَنی بده

اَلْمُخْبِتِيْن تَهَوَانَهِي ملکه چ وَ گوترايه لَن (بۆ خُودَا) (۳۴) اَلَّذِيْنَ تَهَوَانَهِي اِذَا كَاتِي ذِكْر (نَاوِي) يَادِكِرَاوَه وَ هِيْنَا اَللّٰهُ خُودَا

وَجَلَتْ له ترسا ده له رزي قُلُوبُهُمْ دَلَه كَانِيَان وَ اَلصَّابِرِيْنَ وَ تَهَوَانَهِي ثَارَامِگَرَن عَلٰی له سهر مَا تَهَوِي

اَصَابَهُمْ تَوُوشِيَان هَاتُوَوَه وَ بهريانکه وتووَه وَ اَلْمُقِيْمِي وَ تَهَوَانَهِي رِيْک دَادَه مه زرينَن اَلصَّلَاةُ نُوْثِيَان وَ مِمَّا وَ له وي

رَزَقَهُمْ پَیْمَانْدَاوَن له رِزْق وَ رُوزِي يَنْفِقُوْنَ ده به خشنه وه (۳۵) وَ اَلْبَدَن وَ حُوشْتَرِي قُورِبَانِي جَعَلْنَاهَا (مَان) كَرْدَه لَكُمْ بۆتَان

مِّنْ لَهُ شَعْرٌ دروشمه کانی اَللّٰهُ خُودَا ، لَكُمْ بۆتَان فِيْهَا تَيَايْدَا يَه خَيْرٌ خَيْرٌ وَ سُوْد فَاذْكُرُوا جَا يَادِبَكُه نه وه اَسْمَ نَاوِي

اَللّٰهُ خُودَا عَلِيْهَا له سهرِي صَوَاف رِيْگرتووَه فَاِذَا جَاكَاتِي وَجَبَتْ كَهَوْت وَ جِيْگيرِيوَو (له سهر زهوي پاش سه رپرين)

جُنُوبَهَا لايه کانی فَكُلُوا نِيْتَر بخون مِنهَا لهوي وَ اطْعِمُوا وَ خَوَارْدَن بده نه اَلْقَانِع تَهوي به ههر به شيْک رازيه

وَ اَلْمُعْتَرِّ وَ تَهو هه ژاره ي داوا ده کات كَذْلِكَ ثَاوَا سَخَرْنَاهَا رُوخساندوو مانه وَ ژيريارمان خستوه لَكُمْ بۆتَان لَعَلَّكُمْ به لکو ئيوه

تَشْكُرُوْنَ سُوپاسگوزاري بکهَن (۳۶) لَنْ يَنَالَ نَاگات به اَللّٰهُ خُودَا لَحُومَهَا گُوشْتَه که ي وَ لَا دِمَاؤُهَا وَ نه خوئينه که شي

وَلَكِنْ به لَام يَنَالُهُ يِيْ ده گات اَلتَّقْوٰی خُودا ترسي وَ پاريزکاري مِنْكُمْ له نگو كَذْلِكَ ثَاوَاي سَخَرَهَا رُوخساندووَه

لَكُمْ بَوْتَانِ لِنُكَبِّرُوا تَاگه وره راگرن **اللَّهُ** خودا **عَلَى** له سهر **مَا هَذَا** نه وهی رینمونیکردوون و هیدایه تی داون

وَبَشِّرِ مَرْغِیَنی بده **الْمُحْسِنِينَ** چاکه کاره کان (۳۷) **إِنَّ** (دلنیا بن) **اللَّهُ** خودا **يُدْفِعُ** به رگری ده کات **عَنْ** له

الَّذِينَ نه و (کهس) انه ی **ءَامِنُوا** بروایان هیناوه **إِنَّ** به دلنیا یی **اللَّهُ** خودا **لَا يُحِبُّ** خویشی ناویت **كُلِّ** هه موو

خَوَانَ خیانه تکاریک ی **كَفُورٍ** زور ناشوکر و بی نه مهک (۳۸) **أُذِنَ** ریگادراوه **لِلَّذِينَ** بوئه وانهی

يُقْتَلُونَ جهنگ و کوشتار ده کری دژیان **بِأَنَّهُمْ** به هو ی نه وهی به راستی **ظَلِمُوا** نه وان زولم و سته میان لیکراوه **وَإِنَّ** و به دلنیا یی

اللَّهُ خودا **عَلَى** له سهر **نَصْرِهِمْ** پشتیوانی و سه رخستیان **لَقَدِيرٍ** ته واو توانا داره (۳۹) **الَّذِينَ** نه وانهی

أُخْرِجُوا وه ده رخاوان **مِنْ** له **دِيرِهِمْ** زید و ماله کانیا ن **بِغَيْرِ** به بی **حَقٍّ** (هیچ) هه ق و ره واییه ک **إِلَّا** نیلا **أَنْ** نه وهی که

يَقُولُوا بلین **رَبُّنَا** په روه ردیگارمان **اللَّهُ** هه ر خودا یه **وَلَوْلَا دَفْعُ** و نه گهر نه وه نه بی که- **اللَّهُ** خودا **النَّاسِ** خه لک

بَعْضُهُمْ هه ندیکیان **بِبَعْضٍ** به هه ندیک (-لاده بات و له ناوده بات) **لَهُدِمَتْ** نه وه به دلنیا یی ویران ده کرا

صَوْمِعَ په رستگای راهیبه کان **وَبِيعَ** و که نیسه کان **وَصَلَّوْتَ** و په رستگای جوله که کان **وَمَسَّجِدَ** و مزگه وتی موسلماننه کان

يُذَكِّرُ باسده کری و یاد ده کریته وه **فِيهَا** تیایدا **أَسْمَ** ناوی **اللَّهُ** خودا **كَثِيرًا** زور **وَلِيَنْصُرَنَّ** و-

اللَّهُ خودا (-به دلنیا یی سه رده خات) **مَنْ** نه وهی **يَنْصُرُهُ** سه ری ده خات **إِنَّ** به دلنیا یی **اللَّهُ** خودا **لَقَوِيَّ** هه ر زور به هیزی

عَزِيزٍ زالی باله ده ست (۴۰) **الَّذِينَ** نه وانهی **إِنَّ** نه گهر **مَكْنَهُمْ** دامه زراو و جیگیرمانکردن **فِي** له ناو **الْأَرْضِ** زهوی

أَقَامُوا ریگ و دامه زراو ده که ن **الصَّلَاةَ** نوئز **وَعَاتُوا** و دین و ده به خشن **الزَّكَاةَ** زه کات (پاککاری و بره ودان)

وَأْمُرُوا و فرمان ده‌کهن بِالْمَعْرُوف به کاری چاک و په‌سند وَنَهُوا و قه‌ده‌غه‌کاری ده‌کهن عَنْ له

الْمُنْكَر خراپه و کاری ناپه‌سند وَلِلَّهِ و ههر بۆ خودا ده‌گه‌رێته‌وه عَقِبَةَ سه‌رئه‌نجامی الْأُمُور کار و باره‌کان (٤١)

وَأِنْ و ته‌گهر يَكْذِبُكَ بروت پینه‌کهن و به‌درۆت دابنن فَقَدْ ته‌وه به‌دُنْیایی كَذَبَتْ - قَبْلَهُمْ له پېش ته‌وان قَوْم قه‌ومی

نُوح (پېغه‌مبه‌ر) نوح وَعَاد و (قه‌ومی) عاد وَثَمُود و (قه‌ومی) ته‌موود (-به‌درۆیان دانا و بړوایان نه‌هینا) (٤٢) وَقَوْم و قه‌ومی

إِبْرَاهِيمَ ئیبراھیم وَقَوْم و قه‌ومی لُوط لوط (٤٣) وَأَصْحَاب و خه‌لکی مَدْيَن شارۆچکه‌ی مه‌دیهن وَكَذَّب و به‌درۆدانرا

مُوسَى موسا فَأَمَلَيْتَ ئیتر مؤلته و ماوهم دا لِلْكَافِرِينَ بۆ بیپروا و کافره‌کان ثُمَّ پاشان أَخَذْتَهُمْ راپیچمکردن

فَكَيْفَ جا چۆن كَان بوو نَكِير ئینکارکردن و سزای (من) (٤٤) فَكَأَيِّنْ جا وه‌ک چه‌ندین مِّنْ له قَرْيَةٍ شار و دنییان

أَهْلَكْنَاهَا له‌ناومانبرد و خاپوورمانکردن وَهِيَ و ته‌وان ظَالِمَةً سته‌مکار بوون فِيْ جَاهُ و خاویةَ رماوه عَلٰی به‌سه‌ر

عُرُوشِهَا بانه‌کانیانه‌وه وَبِئْرٍ و بیرى مُعْطَلَةً په‌کخراو وَقَصْرٍ و قه‌سر و ته‌لاری مَشِيدٍ پته‌وی به‌رز و بلند (٤٥)

أَفَلَمْ يَسِيرُوا ئایا نه‌گه‌راون فِيْ به‌ناو الْأَرْضِ زه‌وی فَتَكُونُ ئیتر - لَهُمْ بۆیان (-هه‌بێ) قُلُوبٍ دلانیک

يَعْقِلُونَ تیبگهن و پیبگهن بِهَا یی أَوْ يان ءَاذَانٌ گوێچکانیک يَسْمَعُونَ ببیسن بِهَا یی فَإِنَّمَا ته‌وه به‌دُنْیایی

لَا تَعْمَى کویرناکات الْأَبْصَرُ بینایه‌کان وَلَكِنْ به‌لام تَعْمَى کویر ده‌کات الْقُلُوبُ دل‌ه‌کان الَّتِي ته‌وه‌ی فِيْ له‌ناو-

الْصُّدُور سینه‌کان (-دایه) (٤٦) وَيَسْتَعْجِلُونَكَ و په‌له‌ت لیده‌کهن بِالْعَذَابِ بۆ عه‌زاب و ته‌شکه‌نجه وَلَنْ وه‌رگیز -

يُخْلِفَ دوا (-نا) خات اللَّهُ خودا وَعَدَهُ واده و به‌لێنی خۆی وَإِنَّ و به‌دُنْیایی يَوْمًا رۆژنیک عِنْدَ لای رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت

كَأَنَّهُمْ وَهَكَاهُ زَارَ سَنَةً سَالَانَهُ مِمَّا لَهْوَتِ نُفُوسُهُمْ دَعَا مُنَادٍ (٤٧) وَكَأَنَّ يَكُ مِنْ لَهْ

قَرِيَةٍ شَارَ وَدِيَّهِ كَيْهَكَانَ أَمَلَتْ مُؤَلَّهَ تَمَّ بَوَى وَهِيَ لَهْ كَاتَى تَهْوَانَ ظَالِمَةً سَتَهْمَكَارَ بَوُونَ ثُمَّ پاشان

أَخَذَتْهَا بِإِبْجَمَكَرْدَنَ وَإِلَى وَهَرِ بُولَى مِنْ هَ الْمَصِيرَ چاره‌نوس و سه‌رته‌نجامه‌كان (٤٨) قُلْ بَلَى يَأَيُّهَا هُوَ تَهْ

النَّاسُ خَلَّيْنَهُ إِنَّمَا لَهْ رَاسْتِيدَا تَهْ نَهَا أَنَا مِنْ لَكُمُ بَوْتَانِ نَذِيرٌ تَرَسِينَه‌رِيكِي مَبِينٌ ديار و ئاشكرا م (٤٩)

فَالَّذِينَ تَهْوَ (كه‌س) انه‌ي ءَامَنُوا بِرَوَايَانِ هَيْنَا وَعَمِلُوا وَكَرَدُووَيَانَهْ الصَّلَاحُ كَارُو كَرْدَه‌وه چاكه‌كان هُمُ بَوَيَانِ ، بَوُتَهْوَانِ (هه‌يه)

مَغْفِرَةً لِيُخَوِّشَ بَوُونِيكَ وَرِزْقٌ وَرِزْقٌ وَرِزْقٌ زُورَ وَالَا (٥٠) وَالَّذِينَ وَتَهْوَانَه‌ي سَعَوًا هَهْوَ و كُوشَشِيَانَكِرْدَهْ

فِي لَهْ (رَاسْت) ءَايَتُنَا ثَايَه‌ته‌كانمان (به‌لگه و نيشانه و موعجزاته‌كان) مُعْجِزِينَ به‌مه‌به‌سْتِي رَه‌تَكِرْدَنَه‌وه و تانه و تَه‌شَه‌رَ لِيْدَانِي

أَوَّلِكَ تَهْوَانَ أَصْحَبَ هَاوَهْ و رَه‌فِيْقَانِي الْجَحِيمَ دَوْزَخِ ن (٥١) وَمَا وَ - أَرْسَلْنَا ثَيْمَهْ (-نه) مَانَارْدَهْ مِنْ لَهْ

قَبْلَكَ پِيَشِ تَوَ مِنْ هِيْجَ رَّسُولٍ بِه‌يَاْمَبَه‌رِيْكَ وَلَا نَبِيَّ وَ نَهْ هِيْجَ پَنِيْغَه‌مَبَه‌رِيْكَيشِ إِلَّا ثَيْلَا إِذَا كَاتَى

تَمَنَّى خَوْرُگَه‌ي خَوَاسْتَهْ لَهْ خَوِيْنْدَنَه‌وه‌كه‌ي أَلْقَى - الشَّيْطَانُ شَه‌يْطَانِ ((-وه‌سوه‌سه و شوبه‌ه‌ي) هَاوِيْشْتَوْتَه) فِي نَاوِ

أَمْنِيَّتِهِ خَوِيْنْدَنَه‌وه و خَوْرُگَه‌كه‌ي فَيَنْسَخُ جَا- اللَّهُ خُودَا (-لادَه‌بات) مَا يَلْقَى تَه‌وه‌ي- الشَّيْطَانُ شَه‌يْطَانِ (-هَاوِيْشْتِيْتَهْ نَاوِي)

ثُمَّ پاشان يُحْكِمُ - اللَّهُ خُودَا ءَايَتِهِ ثَايَه‌ته‌كانِي (-رِيْكَ و پِيْكَ و مه‌حَكَمَ دَه‌كات) وَاللَّهُ وَ خُودَا عَلِيمٌ تَهْوَ وَ زَانَا وَ ئَاگَاْدَارِي

حَكِيمٌ تَهْوَ وَ كَارِبَه‌جِي (يه) (٥٢) لِيَجْعَلَ تَا وَابَكَاتِ لَهْ مَا يَلْقَى تَه‌وه‌ي- الشَّيْطَانُ شَه‌يْطَانِ (-هَاوِيْشْتِيْتَهْ نَاوِي)

فَتَنَةً (-بِيْتَه) فَيْتَنَهْ وَ تَاْفِيْكَرْدَنَه‌وه‌به‌كَ لِلَّذِينَ بَوُ تَهْوَانَه‌ي فِي لَه‌نَاوِ - قُلُوبِهِمْ دَلَه‌كَانِيَانِ ((-هه‌يه)) مَرَضٌ نَه‌خُوشِيْيَكَ

وَالْقَاسِيَةَ وَتَهْوَانَهُ رَهَقَهُ قُلُوبُهُمْ دَلَّهَ كَانِيَانِ وَإِنَّ وَبَدَلْنِيَايَ الظَّالِمِينَ سَتَهْمَكَرَهُ كَانِ لَفِي هَهُرْ لَهُ شِقَاقِي دَرَايَه تِيه كِي

بَعِيدُ زُورِ دَوُورِن (٥٣) وَلِيَعْلَمَ وَتَا بَزَانِي اَلَّذِينَ تَهْوَانَهُ اُوتُوا بِيَّيَانْدِرَاوَه اَلْعِلْمُ زَانِين وَ زَانِسْت اَنَّهُ كَهْوَا بَه پَاسْتِي

اَلْحَقُّ هَهُق وَ پَاسْتِي مِنْ هَهُرْ لَهُ رَبِّكَ بَه رَوَه رَدِيگَارْتَه فَيُؤْمِنُوا ثِيْتِر بَرُوَا بَيْنِن بِيَه يَتِي فَتُخْبِتُ جَا مَلِكَه چِي بَكَات لَهَرُ بُوِي

قُلُوبُهُمْ دَلَّهَ كَانِيَانِ وَإِنَّ وَبَدَلْنِيَايَ اَللَّهُ خُودَا لَهَاد هَهُرْ هِيْدَايَهْت دَهْدَات اَلَّذِينَ تَهْوَا(كَهَس) اَنَهُ اَمَنُوا بَرُوَايَانِ هِيْنَاوَه

إِلَى بُو صِرْطُ شَا رِيْگَايِيكِي مُسْتَقِيمُ پَاسْت وَ رَهْوَان (٥٤) وَلَا يَزَالُ وَبَه رَدَهْوَام دَهْبِن اَلَّذِينَ تَهْوَانَهُ

كَفَرُوا كُوفَرِيَانَكِرْد وَ بِيْ بَرُوَابُوون فِي لَهْنَاو مَرِيَّةَ رَا رَايِي وَ گُومَان مِّنْهُ لِي حَتَّى تَاكُو تَأْتِيَهُمْ بُوِيَانِ دِيْت

اَلسَّاعَةِ رُوْزِي قِيَامَهْت بَغْتَه لَه پَرِيكَا اَوْ يَان يَأْتِيَهُمْ بُوِيَانِ دِيْت عَذَابُ عَهْزَاب وَ تَهْشَكَه نَجَهِي يَوْمِ رُوْزِيكِي

عَقِيمُ نَه زُوْكِي بِيْخِيَر (٥٥) اَلْمَلِكُ هَهُمُوو مَوْلَك وَ خَاوَه نَدَارِي وَ پَادشَايِي يَوْمَئِذٍ تَهْوَرُوْزَه اَللَّهُ بُو خُودَايَه

يَحْكُمُ تَهْوَا حُوكَم وَ فَهْرْمَانِ رَهْوَايِي دَه كَا يَبْنِيَهُمْ لَه نِيْوَانِيَانِ فَالَّذِينَ تَهْوَا(كَهَس) اَنَهُ اَمَنُوا بَرُوَايَانِ هِيْنَا وَعَمِلُوا وَ كِرْدُووِيَانَه

اَلصَّلَاحُتْ كَارُو كِرْدَهْوَه چَاكَه كَانِ فِي لَهْنَاو جَنَّتْ بَاخ وَ بَه هَه شَتَانِي اَلنَّعِيمُ نَاَز وَ نِيْعَمَهْت دَان (٥٦) وَ اَلَّذِينَ تَهْوَانَهُ

كَفَرُوا كُوفَرِيَانَكِرْد وَ بِيْ بَرُوَابُوون وَ كَذَّبُوا وَ بَه دَرُوِيَانِ دَانَا بِأَيَّتِنَا ثَايَهْت وَ نِيْشَانَه گَهْوَرَه كَانِ وَ مِيْعَجِيْزَاتَه كَانِ فَأُولَئِكَ تَهْوَه تَهْوَان

لَهُمْ بُوِيَانِ (هَه يَه) عَذَابٌ عَهْزَاب وَ تَهْشَكَه نَجَه يِيكِي مُهِنٌ رِيْسَوَاكَه ر (٥٧) وَ اَلَّذِينَ تَهْوَانَهُ هَاجَرُوا كُوْچِيَانَكِرْدَهْوَه

فِي لَه پِيْنَاو سَبِيلُ رِيْگَايِ اَللَّهُ خُودَا ثُمَّ پَاشَان قُتِلُوا كُوْزِرَاوَن اَوْ يَان مَاتُوا مَرْدِن

لِيَرْزُقَهُمْ تَهْوَه بَه دَلْنِيَايِي رِزْقُ وَ رُوْزِيَانِ دَهْدَات اَللَّهُ خُودَا رِزْقًا رِزْقُ وَ رُوْزِيَه كِي حَسَنًا چَاك وَ بَاش وَإِنَّ وَبَدَلْنِيَايِ اَللَّهُ خُودَا

هُوَ هه‌رخوی خَیْر چاکترین الرَّزِیقِ رِزق ورژیده‌ره (۵۸) لَیْدِ خَلَنَّهُم به‌دُنْیایی ده‌یانخه‌ینه ناو

مَدْخَلًا جیگا و چونه‌ژووره‌وه‌یه‌ک یِی رازی بن وَإِنَّ و به‌دُنْیایی اللَّهُ خدا لَعَلِم زور زانای

حَلِیم زور هیمنیبه‌ئارامه (۵۹) ذَلِكَ ئه‌وه وَمَنْ و هه‌ر که‌سِیک عَاقِب سزای دا بِمِثْلِ به‌هه‌مان شیوه‌ی

مَا عُوْبَ ئه‌وه‌ی سزادرابوو بِهِ یِی ثُمَّ پاشان بُغِی زوئم و ده‌ستدریژیکرا عَلَيْهِ له‌سه‌ری

لَیْنَصْرَنَّهُ ئه‌وه به‌دُنْیایی سه‌ری ده‌خات اللَّهُ خدا إِنَّ بَیْگومان اللَّهُ خدا لَعَفُو تهاو و لیخو‌شبووی غَفُورْ ئه‌وپه‌ری لیبورده‌یه

(۶۰) ذَلِكَ ئه‌وه بِأَنَّ به‌وه‌ی بَیْگومان اللَّهُ خدا یُوبِج - أَلَّی شهو (-ده‌خاته) فِي ناو النَّهَارِ رُؤْگَار وِیُوبِج و -

النَّهَارِ رُؤْگَار (-ده‌خاته) فِي ناو أَلَّی شهو وَأَنَّ و بَیْگومان هه‌ر اللَّهُ خدا سَمِیعْ تهاو و بیسه‌ری بَصِیرْ هه‌موو بیینه

(۶۱) ذَلِكَ ئه‌ویان بِأَنَّ به‌ئوه‌ی اللَّهُ خدا هُوَ هه‌ر خوی الْحَقَّ هه‌ق و راستی ه وَأَنَّ و به‌دُنْیایی ئه‌وه‌ی

مَا یَدْعُونَ ده‌په‌رستن و هاوارده‌که‌ بو‌ی مِنْ - دُونِهِ بَیْجَکه (-له) و هُوَ ئه‌وه الْبَطْل ناهه‌قی و پر و پووچی یه

وَأَنَّ و بَیْگومان هه‌ر اللَّهُ خدا هُوَ خوی أَلَّیْ به‌رز و بَلندی الْکَبِیرْ ئه‌وپه‌ری گه‌وره و مه‌زنه (۶۲)

أَلَمْ تَرَ نه‌ت بیینی وه أَنَّ بَیْگومان که‌ اللَّهُ خدا أُنْزَلَ دایبه‌زاند وه مِنْ له أَلْسَمَاءْ ئاسمان مَاءْ ئاوِیک فَتُصْبِحْ جا -

الْأَرْضِ زه‌وی مَخْضَرَّة سه‌وز (-ده‌بی‌ت) إِنَّ به‌دُنْیایی اللَّهُ خدا لَطِیف زورورد ئاگه‌دار ه

خَیْرْ و تهاو شاره‌زایه به‌ورد و درشته‌کان ه (۶۳) لَهُ ئه‌وه مَا فِي ئه‌وه‌ی له‌ناو أَلْسَمُوتْ ئاسمانه‌کان وَمَا ئه‌وه‌ی

فِي له‌ناو الْأَرْضِ زه‌وی (داهه‌یه) وَإِنَّ و به‌دُنْیایی اللَّهُ خدا هُوَ هه‌رخوی أَلْغِیْ تهاو و ده‌وله‌مه‌ندی بی‌نیازه

الْحَمِيدُ و سوپاسکراو و ناسراو به سیفات و کاری به رزی پیروز (۶۴) أَلَمْ تَرَ نَهْت بَيْنِي وَه أَنَّ بَيْگومان کهوا اللَّهُ خودا

سَخَّرَ رَهْخساندوو یه تی و به رباری خستوه لَكُمْ بُو ئیوه مَّا ئه وهی فِي هه یه له ناو الْأَرْضُ زهوی دا وَالْفَلَکُ و کهشتی

تَجْرِي ده گه ری فِي له ناو الْبَحْرُ ده ریاکان بِأَمْرِهِ به فهرمانی ئه و وَمِنْکَ و راده گری السَّمَاءُ ئاسمان أَن نه کا

تَقَعُ به ریته وه عَلٰی سهر الْأَرْضُ زهوی إِلَّا مه گهر بِإِذْنِهِ به ئیزن و رپییدانی خوی إِنَّ به دنیایي اللَّهُ خودا

بِالنَّاسِ به خه لک ی لَرَّوْفَ زور نه رم و نیان و میهره بانه رَحِيمٌ ئه و پهری میهره بان و به به زه ییه (۶۵) وَهُوَ و ههر ئه و خوی

الَّذِي ئه و زاته یه که أَحْيَاكُمْ ئیوه ی زیندوو کردو ته وه ثُمَّ پاشان يُمِيتُكُمْ ده تانمرئی ثُمَّ پاشان يُحْيِيكُمْ زیندوو تان ده کاته وه

إِنَّ به دنیایي الْإِنْسَنُ مروّف لَكْفُورٌ ههر زور ناشو کرانه یه (۶۶) لِكُلِّ بُو هه موو أُمَّةٌ ئوممهت و گه لیک

جَعَلْنَا وامان کردوه ، وامان داناوه مَنْسَكًا دروشم و جوړه عباده تیک هُمْ ئه وان نَاسِكُوْهُ له سه ری ده رۆن له عباده تکردن

فَلَا يُزْعِنُكَ جا با کیشهت له گه ل نه که ن فِي له الْأَمْرُ فه رمایش و کاره کان وَّادَع و بانگ بکه إِلَى بۆلای

رَبِّكَ پهروه ریگارت إِنَّكَ به دنیایي تُو لَعَلِّ له سه ر هُدًى هیدایهت و رینموونیه کی مُسْتَقِيمٌ راست و په وان ی (۶۷)

وَأَن و ئه گهر جُدُلُوكْ ده مه قاله و کیشمه کیشمیان کرد له گه لت فَقُلْ ئه وه بلی اللَّهُ خودا أَعْلَمَ زانتر و ئاگادارتره بِمَا به وهی

تَعْمَلُونَ ئیوه ده یکه ن (۶۸) اللَّهُ خودا يَحْكُمُ حوکم و ناو بیژیوی ده کا يَبْنِیْكُمْ له نیوانتان یَوْمَ رۆژی

الْقِيَمَةِ قیامهت (هه لسانه وه له گۆره کان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشر) فِيمَا ده رباره ی ئه وهی كُنْتُمْ پیشان فِيْهِ تیایدا

تَخْتَلِفُونَ نا کو کیتان ده کرد (۶۹) أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ئه ی نه ترانیوه کهوا بېگومان ههر اللَّهُ خودا يَعْلَمُ ده زانی

مَا فِي جِي ههيه لهناو السَّمَاءِ ثاسمان وَالْأَرْضِ وَ زهوى إِنَّ بهدئنيابي ذَلِكَ تهوه فِي لهناو كِتَابِ نوسراو وکيتابک ه

إِنَّ بهدئنيابي ذَلِكَ تهوه عَلَى بُوَ اللَّهِ خودا يَسِيرُ زور ثاسانه (٧٠) وَيَعْبُدُونَ وَ تهوان دهپهرستن مِّن له

دُون غهيري اللَّهُ خودا مَا لَمْ يُنَزَّلْ تهوهي دايينه بهزاندووه بِهِ يَتِي سُلْطَانًا (هيج) بهلگه و دهسه لاتی وَمَا وَ تهوهي

لَيْسَ نيه هُم بويان بِهِ دهبراهي وى عِلْمٌ (هيج) زانست و زانياريک وَمَا وَ نيه لِلظَّالِمِينَ بُوَ سته مکاره کان مِّن (هيج)

نَصِيرِ پشتيوان و سه رخيرک (٧١) وَإِذَا وَه کاتي ثَمَلِي ده خونديرتتهوه عَلَيْهِم به سهريان ءَايَتُنَا ثايه ته کانمان

يَنْتِ هه مووي رُون و ثاشکران تَعْرِفَ - فِي له وَجُوهُ دهم و چاوه کاني الَّذِينَ تهوانه ي كَفَرُوا کوفريانکرد و بِي بروبوون

الْمُنْكَرِ خراپه و کاري ناپه سند (-دهناسيهوه) يَكَادُونَ خهريکه يَسْطُونَ په لاماربدنه بِالَّذِينَ تهوانه يَتَلَوْنَ ده خوئينهوه

عَلَيْهِم به سهريان ءَايَتُنَا ثايه ته کانمان قُلْ بَلَىٰ أَفَأَنْتُمْ ثايا هه و آلتان يتيدهم بَشَرٌ به خراپتر مِّن له ذَلِكُمْ تهوه؟

النَّارِ ثاگر هکه (ي دوزهخ) وَعَدَهَا - اللَّهُ خودا (-به ليني داوه) الَّذِينَ به تهوانه ي كَفَرُوا کوفريانکردوه و برويان نه هينا وه

وَبَشَ و خهراپترين الْمَصِيرِ چاره نووس و سه رته نجام ه (٧٢) يَأْتِيهَا هُوَ تهى النَّاسِ خه لکينه ضَرْبَ -

مَثَلٌ نموونه يهک (-داريژرا) فَاسْتَمِعُوا جا گوئيگرن لَهُ بُوَى إِنَّ بهدئنيابي الَّذِينَ تهوانه ي

تَدْعُونَ هاوريان ليده هکن و ده يانپه رستن مِّن له دُون غهيري اللَّهُ خودا لَنْ يَخْلُقُوا هه رگيز دروست ناکه ن ذُبَابًا ميشيک

وَلَوْ هه رچهند اجْتَمَعُوا کوينهوه لَهُ بُوَى وَإِنْ وَ ته گهر يَسْلُبُهُم لييان بسه نِي الذُّبَابِ ميش شَيْءٌ لَا -

يَسْتَنْقِذُوهُ رزگاري (-نا) که ن مِّنْهُ لِي ضَعْفٌ لاوازه (بوو) الطَّالِبِ داواکار وَالْمَطْلُوبِ و داواکراو (٧٣)

مَا قَدَرُوا قَهْدْرِيَان دانه ناوه بۆ **اللَّهُ** **حَقَّ** ههقی و شایستهی **قَدْرِهِ** قه درو پایهی ئه و **إِنَّ** به دُنْیایی **اللَّهُ** خودا

لَقَوِي ههر زۆر به هیزی **عَزِيزٌ** زالی باله دهست ه **(۷۴)** **اللَّهُ** خودا **يَصْطَفِي** هه ئده بژیری **مِنْ** له **الْمَلَكَةِ** فریشته کان

رُسُلًا نێردراوانیک **وَمِنْ** و له **النَّاسِ** خه لک (یش) **إِنَّ** به دُنْیایی **اللَّهُ** خودا **سَمِيعٌ** ته واو بیسه ری ی **بَصِيرٌ** هه موو بینه

(۷۵) **يَعْلَمُ** (خودا) ده زانی **مَا بَيْنَ** چی (هه یه) له بهر **أَيْدِيهِمْ** دهسته کانیاں **وَمَا** ئه وه ی **خَلَفَهُمْ** له دوايان ه

وَإِلَى وهه ر بۆ **اللَّهُ** خودا ش **تَرْجَعُ** ده گێردریتته وه **الْأُمُورِ** کار و فه رمانه کان **(۷۶)** **يَا أَيُّهَا** هۆ ئه ی **الَّذِينَ** ئه وانه ی

ءَامَنُوا بڕواتان هیناوه **أَرْكَعُوا** کړنۆش به رن **وَأَسْجُدُوا** و سوژده بهن **وَأَعْبُدُوا** و بپه رستن **رَبَّكُمْ** په روه ردیگارتان

وَأَفْعَلُوا و بکه ن **الْخَيْرِ** خێر و چاک ه **لَعَلَّكُمْ** به لکو ئیوه **تُفْلِحُونَ** سه ربکه ون و سه رفراز بن **(۷۷)**

وَجَاهِدُوا و جهاد بکه ن **فِي** له پیناو **اللَّهُ** خودا **حَقَّ** - **جِهَادِهِ** جهاد و تیکۆشانی (-شایسته و هه ق) **هُوَ** ئه و

أَجْتَبَكُمْ ئیوه ی هه لێژاردوه **وَمَا** و- **جَعَلَ** دای(-نه) ناوه **عَلَيْكُمْ** له سه رتان **فِي** له **الَّذِينَ** ئاین دا **مِنْ** (هیچ)

حَرْجٍ ناره حه قی و ئیجراجی هک **مِلَّةَ** ئاینی **أَيْكُمْ** باوکتان **إِبْرَاهِيمَ** (پیغه مبه ر) ئیبراهیم **هُوَ** ئه وه **سَمَّكُمْ** ئیوه ی ناوناوه

الْمُسْلِمِينَ موسلمان (ملکه چکاره کان) **مِنْ** له **قَبْلَ** پینا **وَفِي** و له **هَذَا** ئه وه دا **لِيَكُونَ** تا- **الرَّسُولَ** پیغه مبه ر (-ببیته)

شَهِيدًا شایهت و ئاگه دار **عَلَيْكُمْ** به سه رتان ، له سه رتان **وَتَكُونُوا** و ئیوه بینه **شُهَدَاءَ** شایهت **عَلَى** له سه ر **النَّاسِ** خه لک

فَأَقِمْوُا جا ریک و دامه زراو بکه ن **الصَّلَاةَ** نوێژان **وَأَتُوا** و بینن و به خشن **الزَّكَاةَ** زه کات (پاککاری و بره ودان)

وَأَعْتَصِمُوا و توند ده ستبگرن و په نابگرن **بِاللَّهِ** به خودا **هُوَ** ئه و **مَوْلَكُمْ** دۆست و پشتیوانتانه **فَنِعْمَ** ئیتر چاکترین

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ سورَه قی الْمُؤْمِنُونَ

بِسْمِ به ناوی اَللّٰهُ خدا اَلرَّحْمٰنِ ئهوپه یری میهره بان و به به زه یی (ناویکی پیروزی خودایه)

اَلرَّحِیْمِ ئهوپه یری به خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

قَدْ به دَلْنِیَا بِ اَفْلَحِ سهر فراز و سهر که وتوو بوون اَلْمُؤْمِنُونَ بر واداره کان (۱) اَلَّذِیْنِ ئهوانه ی هُمْ (به راستی) فِیْ له ناو

صَلَاتِهِمْ نو ئیژه کانیان خُشْعُونَ داماو و ملکه چن (۲) وَ اَلَّذِیْنِ ئهوانه ی هُمْ (به راستی) عَنْ له اَللَّغْوِ له غوه و شتی بیهوده

مُعْرِضُونَ پشتیان هه ل ده کهن و گو ئی پینادهن (۳) وَ اَلَّذِیْنِ ئهوانه ی هُمْ (به راستی) لِلزَّكٰوةِ بۆ زه کات و خۆ پاک کردنه وه

فَعَلُوْنَ ئه نجامده رن (۴) وَ اَلَّذِیْنِ ئهوانه ی هُمْ (به راستی) لِفُرُوْجِهِمْ بۆ دامینیان حَفِظُوْنَ پارێزهرن (۵) اِلَّا به دهر

عَلٰی له اَزْوَاجِهِمْ هاوسه رانیان اَوْ یان مَا مَلَکَتْ ئه وه ی خاوه نی اَیْمَنَهُمْ راسته یانن (که نیزه که کانیان)

فَاِنَّهُمْ ئه وه به دَلْنِیَا بِ ئهوان غَیْر - مَلُوْمِیْنِ لۆمه کراو (-نین) (۶) فَمَنْ جا هه رکه سی اَبْتٰی ویستی (شتی) وِرَآءِ له دوا ی

ذٰلِكَ ئه ویان فَاُولٰٓئِکَ ئه وه ئهوان هُمْ خَوَیْان اَلْعَادُوْنَ ده ستر ئیژیکارن (۷) وَ اَلَّذِیْنِ ئهوانه ی هُمْ (به راستی)

لَا مُنْتَهُمَ بۆ راسپارده و ئەمانەتەکان وَعَهْدِهِمْ و پەیمانەکانیان رَعُونَ چاودێریکارن (۸) وَالَّذِينَ ئەوانەى هُم (بەراستی)

عَلَى لەسەر صَلَوَاتِهِمْ نوێژەکانیان يُحَافِظُونَ پارێزکاری دەکەن (۹) أُولَئِكَ ئەوان هُم ئەوانەن که أَلْوَرُثُونَ جێنشینەکانن

(۱۰) الَّذِينَ ئەوانەن يَرِثُونَ جێنشینى - الْفِرْدَوْسَ بەهەشتى فێردەوس (-دەکەن) هُم ئەوان فِيهَا تیايدا

خُلِدُونَ دەمێنن هەتا هەتایى (۱۱) وَلَقَدْ و بەدنیایى خَلَقْنَا دروستمان کردووە الْإِنْسَ مَرُوفٍ مِنْ له سُلَّةٍ وەرگیراوێک

مِنْ له طِينٍ (جۆرە) قورێک (۱۲) ثُمَّ پاشان جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً دڵۆپێک فِي لهناو قَرَارٍ جیگای جیگیربوونیکی

مَكِينٍ باش جیگیر و ئامادەکراو (۱۳) ثُمَّ پاشان خَلَقْنَا - النُّطْفَةَ دڵۆپەکەمان (-کردە) عِلْقَةً هەلواسراوێک خَلَقْنَا -

الْعِلْقَةَ هەلواسراوەکەمان (-کردە) مُضْغَةً پاروێک خَلَقْنَا - الْمُضْغَةَ پاروێکەمان (-گیرا) عِظْمًا بە ئیسقنانان

فَكَسَوْنَا جادامانیپۆشی الْعِظْمَ ئیسقنەکان لَحْمًا بە گوشت ثُمَّ پاشان أَنشَأْنَاهُ دروستمانکرد خَلَقْنَا بە دروستکراوەیەکی

ءَاخِرٍ دیکە فَبَارَكْ جاپێرۆز و موبارەکی و پرفەری هەر بۆ اللَّهُ خودا أَحْسَنَ چاکترین أَلْخَلِيقِ بەدیهێنەر و دروستکاران

(۱۴) ثُمَّ پاشان إِنَّاكُمْ بەدنیایى ئیوه بَعْدَ له‌دواى ذَلِكَ ئەوه لَمَيَّتُونَ هەرمردوون (۱۵) ثُمَّ پاشان

إِنَّاكُمْ بەدنیایى ئیوه يَوْمَ رَوْزَى الْقِيَمَةِ قیامەت (هەلسانەوه لەگۆرەکان و بەپاوەستان لە مەیدانی مەحشەر)

تَبْعُونَ زیندوو دەکێنەوه (۱۶) وَلَقَدْ و بەدنیایى خَلَقْنَا دروستمان کردووە فَوَقَّكُمْ له‌سەر سەرتان سَبْعَ حەوت

طَرَاتٍ ئاسمان و رێگایان وَمَا - كُنَّا -- عَنْ له أَلْخَلِيقِ دروستکاران و دروستکراوان غُفْلِينَ بێئاگا و غافلاو (-نە--بووین)

(۱۷) وَأَنْزَلْنَا دامانبەزاند مِنْ له السَّمَاءِ ئاسمان مَاءً ئاوێک بِقَدَرٍ بە بڕێکی دیار فَأَسْكَنَهُ جاجیگیرمانکرد فِي لهناو

الْأَرْضِ زَهْوًى وَإِنَّا وَدَلْنِيَابَن نِّيمَه عَلَى لَه سَهَرِ ذَهَابٍ لَّابَرْدَنِي بِهِ نَهَو لَقَدِرُون هَهَر تَوَانَادَارِين (۱۸)

فَأَنشَأْنَا جَا بَه دِيْمَان هِيْنَا لَكُمْ بُوْتَان بِهِ يِي جَنَّتْ بَاخ وَ بِيَسْتَانَانِيَك مِّن لَه نَخِيْل دَارْخُورْمَا وَأَعْنَبٌ وَ جَوْرَهَا تَرِي

لَكُمْ بُوْتَان هَهِيَه فِيهَا تِيَايْدَا فَوْكَه مِيَوَهْجَاتِيَك ي كَثِيرَةً زَوْر وَمِنْهَا وَ لَهْوِي تَأْكُلُون دَهْخُون (۱۹)

وَشَجَرَةً وَ دَار وَ دَرَهْخَتِي تَخْرُجْ دَهْرَدَهْجِي مِّن لَه طُور كِيَوِي طُورِي سَيْنَاءَ سِينَاءَ وَ مَوْبَارَهَك تَنْبَت دَهْروِي

بِالْدَّهْنِ بَه رَوْن وَصَبِغٍ وَ رَهْنَكِيَك لِّلْأَكْلِيْنَ بُو تَهْوَانِي دَهْخُون (۲۰) وَإِنَّ وَ بَه دَلْنِيَايِي لَكُمْ بُوْتَان هَهِيَه فِي لَه

الْأَنْعَمِ مَهَرٍ وَ مَالَاتٍ وَ نَازَهْلَان لَعِبَرَةً بَهْنَد وَ عِيْرَهْتِي تَسْقِيكُمْ خَوَارْدَنَهْوَهْتَان پِيْدَهْدِيْن مِمَّا لَهْوِي فِي لَهْنَاو بَطُونَهَا سَكِيَانَه

وَلَكُمْ بُو تِيَوَه فِيهَا تِيَايْدَا (هَهِيَه) مَنَفَعِ سُوْدِي كَثِيرَةً زَوْر وَمِنْهَا وَ لَهْوِي تَأْكُلُون دَهْخُون (۲۱)

وَعَلَيْهَا وَ لَه سَهَر تَهْوَان وَ عَلَى وَ لَه سَهَرِ الْفُلْكِ كَهْشَتِي تَحْمَلُون هَهْنَدَهْگِيْرِيْن (۲۲) وَلَقَدْ وَ بَه دَلْنِيَايِي

أَرْسَلْنَا نِيْمَه نَارْدَمَان نُوحًا پِيْغَهْمَبَهْر نُوْحِ إِلَى بُوْلَاي قَوْمِهِ نَهْتَهْوَهْكَهِي فَقَالَ جَا گُووتِي يَقُومُ تَهِي قَهْوَمِي خَوْم

أَعْبُدُوا بِبَهْرَسْتَنِ اَللّٰهُ خُودَا مَا لَكُمْ بُوْتَان نِيْيه مِّنْ (هِيْج) إِلَهِ خُودَاو بَهْرَسْتَرَاوِيَك غَيْرُهُ جَگَه لَهْو

أَفَلَا تَتَّقُونَ تَهَرِي لَهْخُودَا نَاتَرَسَن وَ پَارِيْزَكَرِي نَاكَهَن (۲۳) فَقَالَ جَا - الْمَلَأُوا پِيَاوَمَاقُولَانِ الَّذِينَ تَهْوَانَهِي

كَفَرُوا كُوفَرِيَانَكِرْد وَ بِيْ بَرَوَابُوْن مِّن لَه قَوْمِهِ نَهْتَهْوَهْكَهِي (-گوتِيَان) مَا هَذَا تَهْوَه چ نِيَه (تَهْوَهْچِيْيه؟) إِلَّا جَگَه لَه

بَشَرٍ بَهْشَهْر وَ مَرُوْفِيَك مِّثْلُكُمْ وَهَك تِيَوَه يُرِيْد دَهِيَهْوِيْتِ أَنْ كَه يَتَفَضَّلْ خُوِي چَاك وَ بَاش بَكَات

عَلَيْكُمْ بَهْسَهْرَتَان ، لَهْسَهْرَتَان وَلَوْ وَتَهْگَهْر شَاءَ - اَللّٰهُ خُودَا (-ويَسْتَبَاي) لَأَنْزَلَ دَايْدَهْبَهْزَانْدَ مَلِيْكَةً فَرِيْشْتَهْگَهْلِيَك مَا نَه

سَمِعْنَا (نهمان) بیستووہ **هَذَا** به ئەو (قسانە) **فِي** لە **ءَابَائِنَا** باوانی **الْأَوَّلِينَ** پێشینه کانمان **(٢٤) إِنَّ هُوَ** ئەوہ شتی نیە

إِلَّا جگە لە **رَجُلٍ** پیاویک **بِهِ** تیایدا یە **جَنَّةٍ** شیتی **قَرَبُوصًا** جا چاوەڕوانی (خراپە یەک) بن **بِهِ** بۆی **حَتَّى** تاکو

حِينَ ماوە یەک **(٢٥) قَالَ** گوئی **رَبِّ** پەروەردیگار و خواوەنی من **أَنْصُرَنِي** سەرم بخە **بِمَا** بەوہی

كَذَّبُونَ بە درۆیان دانام و باوەریان نەهێنا پێم **(٢٦) فَأَوْحَيْنَا** جا سروشمانکرد **إِلَيْهِ** بۆ ئەو **أَنْ** کەوا **أَصْنَعُ** درووست بکە

الْفَلَكَ کەشتی **بِأَعْيُنِنَا** لە ژێرچاودێری ئێمە **وَوَحَيْنَا** و سروش و ئیشارەتی ئێمە **فَإِذَا** جاکاتی **جَاءَ** هات **أَمْرُنَا** فەرمانی ئێمە

وَفَارَ و بە تەوژم هەلقوڵا **الَّتَوَّرَ** تەندووڕ **فَأَسْلُكَ** ئەوہ تێی بخە **فِيهَا** تیایدا **مِنْ** لە **كُلِّ** هەموو **زَوْجَيْنِ** جووتیک

أَمَّيْنِ دوان **وَأَهْلَكَ** و کەس و کارەکەت **إِلَّا** جگە لە **مَنْ** ئەوہی **سَبَقَ** هاتەجێ **عَلَيْهِ** لەسەری **الْقَوْلِ** قسەکە

مِنْهُمْ لەوان **وَلَا تُخْطِئُنِي** و قسەم لە گەڵ مەکە **فِي** دەریارە **الَّذِينَ** ئەوانە **ظَلَمُوا** زوڵم و ستەمیانکرد **إِنَّهُمْ** بەدنیایی ئەوان

مُغْرَقُونَ نوقمکراوون **(٢٧) فَإِذَا** جاکاتی **أَسْتَوَيْتَ** چوویت و راستبۆنەوہ **أَنْتَ** تۆ **وَمَنْ** و ئەوہی **مَعَكَ** لەگەڵ تۆیە

عَلَى لەسەر **الْفَلَكَ** کەشتی **فَقُلْ** ئەوہ بێی **الْحَمْدِ** هەموو سوپاس و ستایشیک **لِلَّهِ** بۆ خودای **الَّذِي** ئەوہی

نَجَّيْنَا رزگاریکردین **مِنْ** لە **الْقَوْمِ** نەتەوہ و گە لە **الظَّالِمِينَ** ستەمکارەکانان **(٢٨) وَقُلْ** و بێی **رَبِّ** پەروەردیگارم

أَنْزِلَنِي دامبەزێنە لە **مَنْزِلًا** جێگە **دَابَهَ زَيْنَتِي** موبارەک و پرفەر **وَأَنْتَ** و تۆ **خَيْرَ** چاکترین **الْمُنْزِلِينَ** پێشوازی کاری

(٢٩) إِنَّ بەدنیایی **فِي** هەبە لە **ذَلِكَ** ئەویان **لَا يَتُوبُ** بە لگە و نیشانە **زُورَ** گەورە و مەزن **وَأَنْ** و بەدنیایی **كُنَّا** ئێمە-

لَمُبْتَلِينَ تاقیکار (-بووین) **(٣٠) ثُمَّ** پاشان **أَنشَأْنَا** دروستمانکرد **مِنْ** بۆی **بَعْدِهِمْ** لەدوای ئەوان

قَرْنَا گهل و خه لکی سهرده میکی **ءَاخِرِينَ** تر (۳۱) **فَأَرْسَلْنَا** جا ناردمان **فِيهِمْ** تیا یاندا **رَسُولًا** په یامبه ریک **مِنْهُمْ** له وان

أَنْ کهوا **أَعْبُدُوا** بپه رستن **اللَّهِ** خدا **مَا لَكُمْ** بۆتان نییه **مِنْ** (هیچ) **إِلَهِ** خوداو په رستراویک **غَيْرُهُ** جگه له و

أَفَلَا تَتَّقُونَ ئه ری له خودا ناترسن و پارێزکاری ناکهن (۳۲) **وَقَالَ** و - **الْمَلَأَ** (پیاو ما قوولان و دارو دهسته که) **مِنْ** له

قَوْمِهِ نه ته وه که ی **الَّذِينَ** ئه وان ه ی **كَفَرُوا** کوفریان کرد و بې پروا بوون **وَكَذَّبُوا** و به دروین دانا باوهریان نه کرد **بِلِقَاءِ** به دیداری

الْآخِرَةِ رۆزی دوا یی **وَأَتَرَفْتُمْ** و خوشرابو پیریا نمان کرد بوون **فِي** له ناو **الْحَيَاةِ** ژیا ن ی **الدُّنْيَا** دنیا (-گوتیان)

مَا هَذَا ئه وه چ نیه (ئه وه چییه؟) **إِلَّا** جگه له **بَشَرًا** به شهر و مرو فیک **مِثْلَكُمْ** وه ک ئیوه **يَأْكُلُ** ده خوات **مِمَّا** له وه ی

تَأْكُلُونَ ئیوه ده خون **مِنْهُ** لی **وَيَشْرَبُ** و ده خواته وهش **مِمَّا** له وه ی **تَشْرَبُونَ** ئیوه ده خون ه وه (۳۳) **وَلَئِنْ** و ئه گه رییتوو

أَطَعْتُمْ گو پرایه لی بکه ن بۆ **بَشَرًا** مرو فیک **مِثْلَكُمْ** وه ک خۆتان **إِنَّكُمْ** ئه وه به د نیا یی ئیوه **إِذَا** که و ابیت

نَحْسِرُونَ ههر له خه ساره تمه ندانن (۳۴) **أَيَعِدُكُمْ** ئایا به لئنتان پیده دا **أَنْتُمْ** که ئیوه به راستی **إِذَا** کاتی **مِثْمُ** مردن

وَكُنْتُمْ و بوونه **تُرَابًا** خۆل **وَعِظْمًا** و ئیسقانیک **أَنْتُمْ** ئه وه به راستی **تُخْرَجُونَ** دهرده هیترین (۳۵) **هِيَآت** هه یهو و

هِيَآت هه یهو و **لَمَّا** لۆئه وه ی **تُوْعِدُونَ** ئیوه به لئنتان پیده درئ (۳۶) **إِنْ** چ نیه **هِيَ** ئه وه **إِلَّا** جگه له **حَيَاتًا** ژیا نی

الدُّنْيَا دنیا (مان) **مُوتٍ** ده مرین **وَنَحْيَا** و ده ژیین **وَمَا** و - **نَحْنُ** ئیمه **بِمَبْعُوثِينَ** زیندوو کراوه (-نا) بین (۳۷)

إِنْ هُوَ ئه وشتی نیه **إِلَّا** جگه له **رَجُلٍ** پیاویک **أَقْرَىٰ** به درۆهه ئیبه ستوه **عَلَىٰ** له سهر **اللَّهِ** خدا **كَذِبًا** درۆیه ک **وَمَا** و

نَحْنُ ئیمه **لَهُ** بۆی **بِمُؤْمِنِينَ** باوه ردار (-نین) (۳۸) **قَالَ** گو تی **رَبِّ** پهروه ردیگار و خاوه نم **أَنْصُرَنِي** سه رم بخه

بِمَا بِهِدَى كَذَّبُون به دروځيان دانام و باوهريان نههينا پټم (۳۹) قَالَ گوټى عَمَّا له قَلِيل کاتيکى کهم و لهو نزیکانه

لَيَصْبِحَنَّ ٴهوان به دٴنيانن- نَدِمِينَ په شيمان (-دهبن) (۴۰) فَأَخَذَتْهُمُ جا گرتى وراپيچيکرن الصَّيْحَةَ زرمه و هاواره گه وره که

بِالْحَقِّ به حهق و راستى و پهوايى جَعَلْنَاهُمْ جا ٴهوانمانکړد به غَنَاءَ کهف و کوٴتيک فَبَعْدًا دهبا ههردوورى بى لِّلْقَوْمِ بو قهومه

الظَّالِمِينَ سته مکاره که (۴۱) ثُمَّ پاشان أَشْنَانَا دروستمانکړد مِنْ له بَعْدِهِمْ له دواى ٴهوان قُرُونًا گهلى سهردهمانىکى

ءَاخِرِينَ تر (۴۲) مَا تَسْبِقُ پيشناکهوى مِنْ (هيچ) أُمَّةٍ گهل و ٴومه تيک أَجَلَهَا ٴهجهل و کاتى له ناوچوونى وَمَا و-

يَسْتَخِرُونَ دوا(-نا) خرين (۴۳) ثُمَّ پاشان أَرْسَلْنَا ٴيمه ناردمان رُسُلَنَا په يامبه رانمان تَتَرَا بهين بهين به دواى يه که

كُلِّ ههر جاره ي مَاجَاءَ هات بو أُمَّةٍ ٴوممهت و گهلتيک رَّسُولَهَا پيغه مبه ره که يان كَذَّبُوهُ به دروځيان دانا و باوهريان پينه کړد

فَاتَّبَعْنَا جا به دواى يه کمان برد بَعْضَهُمْ هه نديکيان (دواى) بَعْضًا هه نديک وجَعَلْنَاهُمْ و ٴهوانمانکړد به

أَحَادِيثَ قسه و قسه لوک فَبَعْدًا دهبا ههردوورى بيت لِقَوْمٍ بو قهوى لَا - يَوْمُنُون بړوا (-نه) هيټ (۴۴) ثُمَّ پاشان

أَرْسَلْنَا ٴيمه ناردمان مُوسَى موسى وَأَخَاهُ و براکه ي هَرُونَ هارون بِأَيَّتِنَا به ٴايهت و نيشانه گه وره کان و ميعجيزاته کان

وَسُلْطٰنٍ و بهلگه و دهسه لاتىکى مُبِينٍ ديار و ٴاشکرا (۴۵) إِلَى بو ، بۇلاى فِرْعَوْنَ فيرعهون

وَمَلَاِيَهٗ و دهست و پيوهند و پياو ماقوولان فَاسْتَكْبَرُوا ٴيتر خوځيان به گه وره گرت وَكَانُوا ٴهوان- قَوْمًا قهوى

عَالِينَ خوځه گه وره زان (-بوون) (۴۶) فَقَالُوا جا گوټيان اَنْتُمْ ٴيمه بړوا بينين؟! لِبَشَرَيْنِ بو دوو مروځان مِثْلَنَا وهک خوځمان

وَقَوْمَهُمَا و نه ته وه که يان لَنَا بو ٴيمه عِبْدُونَ په رستش ده کهن (۴۷) فَكَذَّبُوهُمَا جا به دروځيان دانان و باوهريان نههينا

فَكَانُوا ثِيْرَ - مِنْ لَهُ الْمُهْلِكِينَ له ناویراوان (-بوون) (٤٨) وَلَقَدْ و به دُنْیایی ءَاتَيْنَا دامن به مُوسَى موسا

الْكِتَابِ کیتابه که لَعَلَّهُمْ به لکو ئه وان يَهْتَدُونَ رینموونی وه رگرن و راسته رِئ بن (٤٩) وَجَعَلْنَا و - ابْن کوری

مَرْيَمَ مەریەم وَأُمُّهُ و دایکیمان (-کرده) ءَايَةً نیشانەیه کی گه وره و موعجزه یه ک وَأَوَيْنَهُمَا و په ناماندا إِلَى بۆلای

رَبِّهِ خاکیکی به رزی ذَات خاوهن قَرَار جیگیری وَمَعِين و سه رچاوهی ئاوی (٥٠) يَايَهَا هُو ئه ی الرُّسُل پیغه مبه ران

كُلُوا بخون مِنْ لَهُ الطَّيِّبَات خۆش و پاكه كان وَأَعْمَلُوا و ده سته کاری صَالِحًا چا که بن إِنِّي به دُنْیایی مِنْ بَمَا به وهی

تَعْمَلُونَ ئیوه ده یکه ن عَلِيم ته واو زانا و ئاگدارم (٥١) وَإِنَّ و به راستی هَذِهِ ئه مه اُمْتُكُمْ ئوممه ت و کۆمه له مرؤفی ئیوه یه

أُمَّة - وَحِدَةً یه ک (-ئوممه ت و کۆمه له) وَأَنَا و مِنْ رَبُّكُمْ په روه ردیگارتانم فَاتَّقُونَ جا لیم بترسن و پارێزکار بن لیم (٥٢)

فَتَقَطَّعُوا جا پارچه پارچه یانکرد أَمْرَهُمْ کار و بار و فه رمانیان يَنْهَى له نیوانیان زُرًا پارچه پارچه كُلّ هه موو

حِزْبٍ حیزب و کۆمه لیک بَمَا به وهی لَدَيْهِمْ لای خۆیان هه یه فَرِحُونَ دلخۆشن (٥٣) فَذَرَهُمْ جا لئیانگه ری فِي له ناو

غَمَرَتْهُمْ گو مریایان حَتَّى تا کو حِينَ ماوه یه ک (٥٤) أَيَحْسَبُونَ ئایا واده زانن اَنَّمَا ئه وهی ئیمه

نُفْسِهِم به دوا ی یه ک ده ده یان - بِهِ پێیان مِنْ لَهُ مَالٍ مال و سامان وَبَيْنَ و کو ر و منالان (٥٥) نُسَارِعَ خیرا ده که یان

لَهُمْ بۆیان فِي له اَخْلَيْتُ خیر و چا کان بَل به لکو لَا - يَشْعُرُونَ هه ست نا که ن (٥٦) إِنَّ به دُنْیایی الَّذِينَ ئه وانه ی

هُمْ خۆیان مِّنْ لَهُ خَشْيَةَ ترسی رَبِّهِمْ په روه ردگاریان مُشْفِقُونَ زور ترساون (زراویان چوه) (٥٧) وَالَّذِينَ و ئه وانه ی

هُمْ خۆیان بِأَيِّ به ئایه ته کا نی رَبِّهِمْ په روه ردگاریان يُؤْمِنُونَ بروا دینن (٥٨) وَالَّذِينَ و ئه وانه ی هُمْ خۆیان

بَرِّهِمْ به پەروەردگاریان لَا يُشْرِكُونَ شەریک و ھاوبەش دانانین (۵۹) وَالَّذِينَ و ئەوانەى يَتُوتَن دەبەخشن و دەکەن

مَا ئەوەى ءَاتُوا هێناویانە و کردویان وَقُلُوبُهُمْ و دڵەکانیان وَجَلَّةٌ لە ترس لەدڵەپاوکییە أَنَّهُمْ کەوا ئەوان إِلَى بۆلای

رَبِّهِمْ پەروەردگاریان رُجِعُونَ دەگەڕێنەو (۶۰) أُولَٰئِكَ ئەوان يُسْرِعُونَ خێراکار دەکەن فِي لە أَلْخَيْرَتِ خێر و چاکە

وَهُمْ و ئەوان لَهَا لۆ وى سُبْقُونَ بێشەڕکێ کارن (۶۱) وَلَا تُكَلِّفُ و داوا و تەکلێف ناکەین لە نَفْسًا (هێچ) کەسیک

إِلَّا شتێ جگەلە وَسَعَهَا توانای خوێ وَلَدَيْنَا و لای ئێمە هەیه كِتَابٌ کیتابیك يَنْطِقُ بەدەنگ دى

بِالْحَقِّ بە حەق و راستى و ڕەواى وَهُمْ و ئەوانیش لَا يُظْلَمُونَ سەمیان لیناکرئ (۶۲) بَلْ بەلکو قُلُوبُهُمْ دڵەکانیان

فِي لە غَمْرَةٍ داپۆشرانیکە مِّنْ لە هَٰذَا ئەو و لَهُمْ و هەیانە أَعْمَلْ کار و کردەو هەلیک مِّنْ - دُونَ جگە(-لە)

ذَٰلِكَ ئەو و هَمَّ و ئەوان لَهَا لۆ وى عَمِلُونَ لە کاردان (۶۳) حَتَّى هەتا إِذَا كَاتَى أَخَذْنَا بردمان و گرتمان

مُتَرَفِّهِمْ خۆشراپۆتەرەکانیان بِالْعَذَابِ بە عەزاب و ئەشکەنجە إِذَا ئائەو کات هَمَّ ئەوان يَجْرُونَ بە ھاوار دەپارێنەو (۶۴)

لَا تَجْرُوا مەپارێنەو الْيَوْمَ ئێمە ڕۆکە إِنَّكُمْ بەدەنیایى ئێوهِ مِّنَّا لِيَمَان لَا تُصْرُونَ دەرباز ناکرێن (۶۵) قَدْ بەدەنیایى

كَانَتْ بېشان ءَايَتِي ئایەتەکانم تِلْكَ دەخوێندراپەوهِ عَلَيْكُمْ بەسەرتان ، لەسەرتان فُكْنْتُمْ جأ ئێوهِ- عَلَى لەسەر

أَعْقِبْكُمْ پاژنەى پێتان تَكِصُونَ دوابەدوا دەگەرانەو (۶۶) مُسْتَكْبِرِينَ خۆ بەزل دانەر بوون بِهِ يِى

سَمِرًا بەدەم رابوێرى شەو وە تَهَجُّرُونَ خۆتان دور دەخستەو و جۆن و تانەتان ئەدا (۶۷)

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا ئایا تێرانه ماینە و پەندیان وەرنەگرتووهِ لَهُ الْقَوْلُ قسەكە (قورئان) أَمْ يان جَاءَهُمْ بۆیان هات مَا ئەوێ

لَمْ يَأْتْ نَهَاتووه بۆ ءَابَاءَهُمْ باب و باپیرانی الْأَوَّلِينَ پېشیننه کانیان (٦٨) أُمَّ يان لَمْ يَعْرِفُوا نه یان ناسیوه

رَسُولَهُمْ پیغهمبه ره که یان فَهُمْ ئیتر ئهوان لَهُ بۆی مُنْكَرُونَ بروپیکه رنین (٦٩) أُمَّ يان يَقُولُونَ ئهوان ده ئین

بِهِ تیایدایه جَنَّةٍ شِئْتِيه ک بَلْ به لکو جَاءَهُمْ بۆیانی هیناوه بِالْحَقِّ حَق و راستی و رهوایی وَأَكْثَرُهُمْ و زۆربه یان

لِلْحَقِّ بۆحهق كِرْهُون ناحهز و نه یارن (٧٠) وَلَوْ و ئه گهر أَتَّبِعْ - الْحَقِّ ههق و راستی (-بکه ویتته دواي)

أَهْوَاءَهُمْ حهز و ئاره زووبازی ئهوان لَفَسَدَتْ ئه وه تیکده چوو السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زهوی

وَمَنْ و هه رچی ئه وهی فِیْنِ تیا یاندايه بَلْ به لکو أَتَيْنَهُمْ هینامان بۆیان بِذِكْرِهِمْ یاد و ناوبانگیان فَهُمْ جا ئهوان عَنْ له

ذِكْرِهِمْ یاد و ناوبانگی خوین مُعْرِضُونَ پشتیان هه لکرده (٧١) أُمَّ يان تَسْلُهُمْ داویان لیده که ی

خَرَجًا به خشین و خه رجیه ک نَخْرَاجْ ئه وه به خشین و خه رچی رَبِّكَ پهروه ردیگارت خَيْرٌ چاکتره وَهُوَ و هه ره ئه وه

خَيْرٌ چاکترینی الرِّزْقِ رزق و رۆزی به خشان (٧٢) وَإِنَّكَ و به دنیایی تَوَلَّوْهُمْ بانگیان ده که یت إِلَى بۆ ، بۆلای

صِرَاطٍ شا ریگیاییک مُسْتَقِيمٍ راست و رهوان (٧٣) وَإِنَّ و به دنیایی الدِّينِ ئه وانهی لَا يُؤْمِنُونَ برپوا ناهین

بِالْآخِرَةِ به رۆزی دواي عَنْ له الصِّرَاطِ شا ریگا و راسته ریگیایه که لَنَكْبُونَ هه ره ته و او لایانداوه (٧٤) وَلَوْ و ئه گهر

رَحِمْنَهُمْ به زه ییمان هاته وه پئیان وَكَشَفْنَا و لامانبرد مَا بِهِمْ ئه وهی توشیان هاتووه مِّنْ له ضَرٌّ زیان و زهره ریك

لَلْجُوعِ ئه وه پووده چن فِي له ناو طُغْيَانِهِمْ طوغیان و سه ره رۆییان يَعْْمَهُونَ کو ترانه به ناوده که ون (٧٥) وَلَقَدْ و به دنیایی

أَخَذْنَهُمْ ئه وانمان گرت و برد بِالْعَذَابِ به عه زاب و ئه شکه نجه فَمَا جا - اسْتَكَانُوا ملکه چیان (-نه کرد)

لَرَبِّهِمْ لَوْ يَهْرُوهَ رَدْغَارِيانَ وَمَا وَ- يَتَضَرَّعُونَ (نه-) پارانه وه و (نه) نوزانه وه (٧٦) حَتَّى هه تا إِذَا كَاتِي فَتَحْنَا كردمانه وه

عَلَيْهِمْ به سه رياندا بَابَا ده رگايه ک ذَا خاوهن عَذَاب عه زاب وئه شکه نهجه يه کى شَدِيد زور توند إِذَا ئانه وکات هُم ئه وان

فِيهِ تيايدا مُبْلِسُونَ بِي ئوميد ده که ون (٧٧) وَهُوَ و ههر ئه وخوی الَّذِي ئه و زاته يه که أَنْشَأْ دروستيکردوه لَكُمْ بۆتان

الْسَّمْعَ بيستن و گوی وَالْأَبْصَرُ وچاو و بيناي وَالْأَفْئِدَةَ و دلّه کان قَلِيلًا که ميکه مَا ئه وهی تَشْكُرُونَ سوپاسگوزاری ده که ن

(٧٨) وَهُوَ و ههر ئه وخوی الَّذِي ئه و زاته يه که ذَرَأْتُمْ ئیوهی زورکردوه فِي له الْأَرْضِ زهوی

وَالْيَهُ و ههر بۆلای ئه و تُحْشَرُونَ کوّده کرينه وه و حه شر ده کرين (٧٩) وَهُوَ و ههر ئه وخوی الَّذِي ئه و زاته يه که

يُحْيِي ئه ژينته وه و زيندوو ده کاته وه وَيُمِيت و ده مريئ وَلَهُ و هی ئه وه اَخْتَلَفَ جياوازی اللَّيْلِ شهو وَالنَّهَارِ و رۆژگار

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ئايا تينگه ن و پينگه ن (٨٠) بَلْ به لکو قَالُوا گو تيان مِثْل (شتي) وه ک ئه وهی مَا قَالَ -

الْأَوَّلُونَ پيشينه و يه که مينه کان (-گو تيان) (٨١) قَالُوا گو تيان أَوَّذَا ئايا ئه گهر مَتَنَا ئيمه مردين وَكُنَّا و بووينه

تَرَابًا خۆليک وَعِظْمًا و ئيسفانيک أَوَّانَا ئايا ئيمه لَمَبْعُوثُونَ ههر زيندوو ده کرينه وه (٨٢) لَقَدْ به دلنيايي

وَعَدْنَا به ئينمان پندرا نَحْنُ ئيمه وَءَابَاؤُنَا و باب و باپيرانمان هَذَا ئه وه مِنْ له قَبْلَ پيشا إِنْ هَذَا ئه وه هيچ نيه

إِلَّا ئيلا أُسْطِرَ ئه فسانه گه ليکي الْأَوَّلِينَ پيشينه کان ه (٨٣) قُلْ بَلَى لَّيْن هِي کييه الْأَرْضِ زهوی وَمَنْ و ئه وهی

فِيهَا تيايدايه إِنْ ئه گهر كُنْتُمْ ئیوه پيشان- تَعْلَمُونَ زانيبتان (٨٤) سَيَقُولُونَ دواي ده ئين لِلَّهِ هِي خودايه قُلْ بَلَى

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (که وایي) ئايا بيرناکه نه وه و په ند وه رناگرن (٨٥) قُلْ بَلَى مَنْ ئه وه رَبِّ په روه رديگاری السَّمَوَاتِ -

السَّبعُ حەوت (-ئاسمانەکان) وَرَبِّ و پەرورەدگاری الْعَرْشِ عەرش و تەختی فەرمانرەوایی الْعَظِيمِ ئەو پەری شکۆداری گەورە

(٨٦) سَيَقُولُونَ دواي دەئێن ﷲ هی خودایە قُلْ بَلَى أَفَلَا تَتَّقُونَ ئەرێ لەخودا ناترسن و پارێزکاری ناکەن (٨٧)

قُلْ بَلَى مَنْ كَيْ يَدِّهِ بە دەستیەتی مَلَكُوتِ مۆلك و مەلەكوێ كُلِّ هەموو شَيْءٍ شتێك وَهُوَ و هەر ئەو

يُجِيرُ پەنا دەدات وَلَا يُجَارُ و پەنا نادری عَلَيْهِ لەو إِنْ ئەگەر كُنْتُمْ ئێو پێشو تَعْلَمُونَ بتانزانیا (٨٨)

سَيَقُولُونَ دواي دەئێن ﷲ هی خودایە قُلْ بَلَى فَأَنْتَ جَا جۆن تُسْحَرُونَ جادوتان لێدەکرێ (٨٩) بَلْ بەلكو

أَتَيْنَهُمْ بۆیانمان هێناوهُ بِالْحَقِّ حەق و راستی و رەوایی وَإِنَّهُمْ و بەدنیایی ئەوان لَكَاذِبُونَ هەر درۆ دەکەن و درۆزنن (٩٠)

مَا آتَخَذَ - ﷲ خودا مِنْ (هیچ) وَلَدٍ رۆڵەیهکی (-دانهناوە بۆخۆی) وَمَا و نە كَانَ بوو هَ مَعَهُ لەگەڵ ئەو مِنْ (هیچ)

إِلَهِ خوداو پەرستراویك إِذَا كەوابوا لَذَهَبَ ئەو- كُلِّ هەموو إِلَهِ خودایەك بِمَا ئەو

خَلَقَ بەدیهێناو و دروستیکردو (-دەبێرد) وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ و هەندیکیان خۆیان بەرز دەکردووە عَلَى لەسەر بَعْضٍ هەندی

سُبْحَنَ پاکی و بێگەردی بۆ ﷲ خودا عَمَّا لەراست ئەو یَصِفُونَ ئەوان وەسفی دەکەن (٩١) عِلْمَ زانای

الْغَيْبِ جیهانی غەیب و پەنھانی و نادیارەکان وَالشَّهَادَةِ و جیهانی دیار و ئاشکرایش فَتَعَلَى جَا گەورە و بێندی عَمَّا لەو

يُشْرِكُونَ هاوێ و هاوێشی (بۆ) دادەنێن (٩٢) قُلْ بَلَى رَبِّ پەرورەدیگەر إِمَّا یائەوێ تَرْيَبِي پێشانم دەدە

مَا يُوعَدُونَ ئەو هەرهێشانی بە ئێنیان پێدەدرێ (٩٣) رَبِّ پەرورەدیگەر و خاوەنم فَلَا تَجْعَلْنِي ئەو من مەکە فِي ناو

الْقَوْمِ ئەو نەتەو و گەلەي الظَّالِمِينَ ستمکاران (٩٤) وَإِنَّا و بەدنیایی ئێمە عَلَى لە سەر ئەوێ أَنْ كە

نُرَيْكَ پېشانته بدهين **مَا نَعِدُهُمْ** نهو(هه ره شانه) ی به لښنيان پښه دين **لَقَدِرُونَ** تهواو تواندارين **(۹۵) اَدْفَعْ -**

بِأَلَّتِي بهو(کار) هی **هِيَ** خوی **أَحْسَنَ** چاکترین ه **السَّيِّئَةِ** (-پالښی به) خرابه **نَحْنُ** ئیمه (خومان) **أَعْلَمَ** زانتر و ټاگدارترین

بِمَا بهو هی **يَصِفُونَ** نهوان وهسفی ده کهن **(۹۶) وَقُلْ** و بلی **رَبِّ** پهروه ردگاری **أَعُوذُ** په ناده گرم **بِكَ** بهتو **مِنْ** له

هَمَزَتْ وهسوهسه و نفورچه کانی **الشَّيْطَانِ** شهیطانه کان **(۹۷) وَأَعُوذُ** و په ناده گرم **بِكَ** بهتو

رَبِّ پهروه ردیگار و خاوهنی من **أَنْ** که **يَحْضُرُونَ** لیم ټاماده بن **(۹۸) حَتَّى** هه تا **إِذَا** کاتې **جَاءَ** هات (بو)

أَحَدَهُمْ یه که لهوان **الْمَوْتِ** مردن **قَالَ** گوئی **رَبِّ** نهی پهروه ردیگار **أَرْجِعُونَ** بم گپړنه وه **(۹۹) لَعَلِّي** به لکوو من

أَعْمَلُ بکه م **صَلِحًا** کاری چاک **فِيمَا** لهو هی **تَرَكْتُ** وازم لټه ټینابوو **كَلَّا** نا ، نه خیر **إِنَّهَا** به د لښایي نه وه **كَلِمَةً** و ته یه که

هُوَ نهو **قَاتِلُهَا** بیژهریه تی **وَمِنْ** و له **وَرَأَيْتُمْ** دووای نهوان (هه یه) **بَرَزَخَ** نیوېړیک **إِلَى** ټاکو **يَوْمَ** نهو رږوړی

يُعِثُونَ زیندووده کرښه وه **(۱۰۰) فَإِذَا** جاکاتې **نَفِخَ** فووکرا **فِي** له **الصُّورِ** که رېنا **فَلَا** نهو ه نیه و نامینې

أَنْسَابَ هېچ په یوه ندی خزمایه تی **بَيْنَهُمْ** له نیوانیان **يَوْمَئِذٍ** نهو رږوړه **وَلَا يَتَسَاءَلُونَ** و لیک ناپرسنه وه **(۱۰۱)**

فَنَ جا هه رکه سی **ثَقُلَتْ** گران و قورس بوو **مَوْزِينُهُ** کیشراوه کانی (له کار وکرده وه چاکه کانی) **فَأُولَئِكَ** نهو ه نهوان

هُمْ هه رخویان **الْمُفْلِحُونَ** سه رکه وتوو و رزگار بووان **(۱۰۲) وَمَنْ** و نهو هی **خَفَّتْ** سوکی هیڼا **مَوْزِينُهُ** کیشراوه کانی

فَأُولَئِكَ نهو ه نهوان **الَّذِينَ** هه رخویان **خَسِرُوا - أَنْفُسَهُمْ** خوږیان (-له ده ستداوه) **فِي** له ناو **جَهَنَّمَ** دوزه خ

خُلِدُونَ ماوهن هه تا هه تایی **(۱۰۳) تَلَفَحَ** داده پوښی و ده سوتښی **وُجُوهُهُمْ** دهموو چاوه کانیان **النَّارِ** (ی دوزه خ) ټاگر

وَهُمْ وَ تَهَوَان فِيهَا تَيَايِدَا كَلْحُون لَيُويَان لَيْك بُوْتَهَوَه وَ دَدَانَه كَانِيَان دَهْرَكِه وَتَوَوَه (١٠٤) أَلَمْ تَكُنْ تَهْدَى-

ءَايَتِي (-تهوه نه بوو) ئايه ته كانم مَثَلِي ده خویندرايه وه عَلَيكُمْ به سه رتان ، له سه رتان فَكُنْتُمْ ته وه بوو ئيوه بَهَا -

تُكْذِبُونَ دروټان ده كرد و بړواتان نه ده كرد (-يښي) (١٠٥) قَالُوا گوټيان رَبَّنَا ته ي پهره رديگارمان غَلَبْتَ زال بوو

عَلَيْنَا به سه رماندا شَقَوْنَا نه گبه تيمان وَكُنَّا وَ - قَوْمًا قَهْوَمِي ضَالِّين گومړي و سه رلي شيواون (-بووين) (١٠٦)

رَبَّنَا پهره رديگار ه اُخْرِجْنَا ده رمان بکه مِنْهَا له وي فَاِنْ جا نه گهر عُدْنَا گه راپنه وه فَاِنَّا ئيتر به راستي ئيمه

ظَلِمُونَ سته مكارين (١٠٧) قَالَ گوټي اَخْسُوا ريسوا و زهليل و دوورخراو بن فِيهَا تَيَايِدَا وَلَا تُكَلِّبُونَ و مه دوټين له گهل من

(١٠٨) إِنَّهُمْ به دلنيابي ته وه كَان بوو فَرِيقٌ كَوْمَه لِي مِّنْ له عِبَادِي بهنده كاني من يَقُولُونَ ده يانگوت

رَبَّنَا پهره رديگار ءَامِنًا ئيمه بړوامان هيڼا فَاغْفِرْ جا ببوره و خوښه لَنَا بُو ئيمه

وَأَرْحَمَنَا و روحمان پيښکه و به زهيت بيته وه پيمان وَأَنْتَ وَ تُو خَيْرٌ چاکترين الرَّحْمٰن ميه ره بانه کان و به زه ي پنيها توهه کاني

(١٠٩) فَأَخَذْتُمُوهُمْ جا نه و انتان کرده سَخِرِيَا (هؤي) گهمه و گالته پيکردن حَتَّى هه تا (گالته جاريتان)

أَنسَوُكُمْ له ييري بردنه وه ذِكْرِي يادکردني من وَكُنْتُمْ و ته وه بوو ئيوه مِنْهُمْ به وان تَضَحَكُونَ پنده كه نين (١١٠)

إِنِّي بَيِّغُومَان من جَزَيْتَهُم باداشتيانم دايه وه الْيَوْمَ ئيمړو بِمَا به وه ي صَبَرُوا ئاراميانگرت و خويان راگرت أَنَّهُمْ به دلنيابي ته وان

هُمْ هه ر خويانن أَلْفَا زُون سه رکه وتوو و سه رفرازه کان (١١١) قُلْ بَلَى كَمْ - لَبِثْتُمْ ئيوه (-چه ند) مانه وه فِي له

الْأَرْضِ زه وي؟ عَدَد ژماره ي سِنِينَ سالان (١١٢) قَالُوا گوټيان لَبِثْنَا ماينه وه يَوْمًا رُوژنيك أَوْ يان

بَعْضُ هِنْدِيكِي يَوْمَ رَوُؤْيِكِ فَسَلَّ جَا پَرَسِيَار بَكِه لِه اَلْعَادِيْنَ تِهوانه ي ده ژميرن و حساب ده كه ن (۱۱۳) قُلْ بَلَىٰ اِنْ نَا

لَبِثْتُمْ (نه) ماينه وه اِلَّا جگه له قَلِيْلًا كه ميک لَوَّانْ تِه گهر کُنْتُمْ تيوه و ابا تَعْلَمُوْنَ بتانزانيا (۱۱۴)

اَلْخَسِيْثُ تَايا واتان دانه اَمَّا تِه وه به راستی خَلَقْنٰكُمْ تيوه مان خهلق کرد وه عِبْنَا تاوا بُوگالته و بِي مانا وَاَنْتُمْ و تيوه به راستی

اِلَيْنَا بولای تيمه لَا تُرْجَعُوْنَ ناگه رينه وه (۱۱۵) فَتَعَلٰى جَا به رزی و پاکی بُو اَللّٰهُ خودا اَلْمَلِكُ پادشای

اَلْحَقُّ ههق و راستی لَا نيه اِلٰهُ خودا و به رستراوی اِلَّا جگه له هُو تِه و رَبّ پِهروه رديگار و خاوه نی

اَلْعَرْشُ عهرش و تهختی فه رمانره وای اَلْكَرِيْم به خشنده (۱۱۶) وَمَنْ و هه ركه سی يَدْعُ هاوار بكا و بپاريتته وه مَعَ له گه ل

اَللّٰهُ خودا اِلَها پِه رستراویکی اٰخِر دیکه لَا يَرْهَنْ هِيچ به لگه يه ک نيه لَهُ بُو ي بِه ده رباره ی وی فَاِنَّمَا تير هه ر تِه وه

حِسَابُهُ حيساب و (سزای) عِنْد لای رَبِّه پِهروه رديگاريه تي اِنَّهُ به دلنيايي تِه وه لَا يَفْلَحُ -

اَلْكَافِرُوْنَ كافر و بي پرواكان (-ده رباز و سه ركه وتوو نابن) (۱۱۷) وَقُلْ و بَلَىٰ رَبّ پِهروه رديگارم اَغْفِرْ خُوش ببه و ببوره

وَأَرْحَمَ و به زه ييت بيته وه و روحم بكه وَأَنْتَ و هه ر تُو خَيْر چاكترينی اَلرَّحِيْم ميه ره بانه كان و به زه يي پيها توهه كانی (۱۱۸)

سُورَةُ النُّورِ سوره نوری

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ تِهوپه‌ریبه به‌زه‌یی و میهره‌بان (ناوِیکی پیروزی خودایه) الرَّحِيمِ تِهوپه‌ری به‌خشنده (ناوِیکی پیروزی خودایه)

سُورَةُ سوره‌تیکه اَنْزَلْنَاهَا دَمانبِه‌زاندوه وَفَرَضْنَاهَا وَفَهْرَز وَبِیوِیستمَان کردوه وَأَنْزَلْنَاهَا دَمانبِه‌زاندوه فِیْهَا تِیایدا

ءَايَاتٍ به‌لگه و نِشانه‌ی گه‌وره‌ی یَسِّنُ رِوْن و تاشکرا لَعَلَّكُمْ به‌لکوو ئیوه تَذَكَّرُونَ یَاد بکه‌نه‌وه و په‌ندوه‌ریگرن (۱)

الزَّانِيَةِ زیناکه‌ری ژن وَالزَّانِي وَزیناکه‌ری پیاو فَاجْلِدُوا جهلدهو قامچی بدهن له كُلِّ هه‌ر وَحِدٍ یه‌کِیک مِّنْهُمَا له‌وان مِائَةِ سه‌د

جَلَدَةٍ جهلده وَلَا تَأْخُذْكُمْ وَنه‌تانگریت بِيْهَا یِیَان رَافَةً به‌زه‌یی فِی له‌راست دِین ثانیی اللَّهُ خُودَا إِنْ تِه‌گه‌ر کُنْتُمْ -

تُؤْمِنُونَ بَرواتان هینا (-بیت) بِاللَّهِ به‌خودا وَالْيَوْمِ وَالْیَوْمِ الْآخِرِ دووایی وَلَيَشْهَدَنَّ وَبا تَاماده‌بیت و شایه‌ت بن

عَذَابُهُمَا عه‌زاب و تِه‌شکه‌نجه‌ی تِه‌وان طَائِفَةً کُومه‌ئی مِّنْ له‌ الْمُؤْمِنِينَ بَرواداره‌کان (۲) الزَّانِي زیناکه‌ری پیاو

لَا يَنْكِحُ ناهینیت (ژنی) إِلَّا مه‌گه‌ر زَانِيَةٍ زیناکه‌ری ژن أَوْ یَان مُشْرِكَةٍ موشریک و کافر وَالزَّانِيَةِ وَزیناکه‌ری ژن

لَا يَنْكِحُهَا شوناکات به‌که‌سی إِلَّا مه‌گه‌ر زَانٍ زیناکه‌ر أَوْ یَان مُشْرِكٍ موشریک و کافر وَحَرِّمَ وَقه‌ده‌غه و حه‌رامکراوه

ذَٰلِكَ تِه‌ویان عَلٰی له‌سه‌ر الْمُؤْمِنِينَ بَرواداره‌کان (۳) وَالَّذِينَ تِه‌وانه‌ی یَرْمُونَ تۆمه‌تبار ده‌که‌ن به‌ زینا

الْمُحْصَنَاتُ تافره‌تی بارئیزراوی (داوین پاک) ثُمَّ پاشان لَمْ یَأْتُوا نه‌یانه‌ینا بِأَرْبَعَةٍ چوار شُهَدَاءَ شایه‌تان فَاجْلِدُوهُمْ -

ثَمْنِینَ هه‌شتا (-قامچی و جهلده‌یان لیبدن) جَلَدَةٍ قامچی وَلَا تَقْبَلُوا و قبول مه‌که‌ن لَهُمْ لَیْیَان شُهَدَاءَ شایه‌تی أَبَدًا هه‌رگیز

وَأُولَٰئِكَ وَتِه‌وانه هُم خُویان نَ الْفَاسِقُونَ فاسق و ده‌رچوو له‌دین (۴) إِلَّا جگه‌له‌ الَّذِينَ تِه‌وانه‌ی

تَابُوا پەشیمان بوونەوه و گەڕانەوه مِّنْ لَّهٗ بَعْدَ دَوَاىۤ ذٰلِكَ ئەو ھە وَأَصْلَحُوا و چاک بوون فَإِنَّ بەرەستى ٱللَّهُ خودا

غُفُورٌ ئەو پەرى لایبوردەى رَحِيمٌ ئەو پەرى مېھربان و بەزەییە (۵) وَالَّذِينَ ئەوانەى يَرْمُونَ تۆمەتبار دەکەن بە زینا

أَزْوَاجِهِم ھاوسەرەکانیان وَلَمْ يَكُنْ و - لَّهُمْ بَيِّنَاتٌ (نەبوو) شەھادەت شایەت ئێک إِلَّا جگە لە أَنْفُسِهِمْ خۆیان فَشَهِدَ ئەو شایەتی

أَحَدِهِمْ یەکیکیان أَرْبَعٌ چوار شَهِدَتْ شایەتە ٱللَّهُ بەخودا إِنَّهُۥ بەدنیایی ئەو لَمِنْ ھەر لە ٱلصّٰدِقِينَ راستگۆکان ه (۶)

وَأَتَمَّتْ و پێنجەمیان أَنَّ ئەو ھە کە لَعَنَتْ لەعنەت و بێبەشى لە بەزەیی ٱللَّهُ خودا عَلَيْهِ بەسەرى ، لەسەرى إِنَّ ئەگەر كَانْ -

مِنْ لَّهٗ ٱلْكٰذِبِينَ درۆزانان (-بەیت) (۷) وَيَدْرُؤْا و لادەبرئ عَنَّا لِيَّ ٱلْعَذَابِ عەزاب و ئەشکەنجە أَنَّ كە تَشَهِد شایەتی بدا

أَرْبَعٌ چوار شَهِدَتْ شایەت ٱللَّهُ بەخودا إِنَّهُۥ بەرەستى ئەو لَمِنْ ٱلْكٰذِبِينَ درۆزانان (۸) وَأَتَمَّتْ و پێنجەمیان

أَنَّ بَيِّغُومَانَ غَضَبٌ خەشم و توورەیی ٱللَّهُ خودا عَلَيْهَا لەسەرى إِنَّ ئەگەر كَانْ - مِّنْ لَّهٗ ٱلصّٰدِقِينَ راستگۆکان (-بەیت) (۹)

وَلَوْلَا فَضْلُ و ئەگەر چاکە و فەزلی- ٱللَّهُ خودا (-نەبی) عَلَيْكُمْ لەسەرتان وَرَحْمَتُهُۥ لەگەڵ بەزەیی وى وَأَنَّ و بێگومان ھەر

ٱللَّهُ خودا تَوَّابٌ زۆر قیولکاری تۆبەى حَكِيمٌ تەواو کاریبەجییە (۱۰) إِنَّ بەدنیایی ٱلَّذِينَ ئەوانەى جَاءُوا -

بِٱلْإِفْكِ درۆی ھەلبەستراوان (-ھینا) عَصَبَةً کۆمەلێکن مِّنْكُمْ لە ئێوہ لَا تَحْسَبُوہ وادامەنێن شَرًّا شەڕ و زیانیکی بەیت

لَكُمْ بۆ ئێوہ بَلْ بەلکو ھُو ئەوہ خَيْرٌ چاکتر ھ لَكُمْ بۆ ئێوہ لِكُلِّ لۆ ھەر- أَمْرٍ كەسێک مِّنْهُمْ لەوان ((-ھەھە)) مَّا ئەوہى

أَكْتَسَبَ بەدەستى ھیناوہ مِّنْ لَّهٗ ٱلْإِثْمُ تاوانان وَالَّذِي و ئەوہى تَوَلَّى دەستیگرت بەسەر كِبَرُهُۥ بەشى زۆرى (تاوانەكە)

مِّنْهُمْ لەوان لَهُۥ بۆی ھەھە عَذَابٌ عەزاب و ئەشکەنجەھەكى عَظِيمٌ زۆر گەورە و مەزن (۱۱) لَوْلَا (دەبوا) إِذْ كە

سَمِعْتُمُوهُ بِيَسْتَنَ ظَنٌّ - الْمُؤْمِنُونَ بِرُودَارِهِ كَانُوا وَالْمُؤْمِنَاتُ وَ بِرُودَارَانِي (م) بِأَنْفُسِهِمْ به خويان (-بردبا گوماني) خَيْرًا چاكه و خير

وَقَالُوا وَ گوتبايان هَذَا ئهوه اِنَّكَ درو و هه ئه به ستر او يكي مَبِينٌ ديار و ئاشكرا يه (١٢) لَوْلَا جَاءُوا بُو نه يان نه يئاوه (وهك به نگه)

عَلَيْهِ له سهري بِأَرْبَعَةٍ چوار شَهَادَةٍ شايت فَاِذَا جا كه لَمْ يَأْتُوا نه يان نه يئا بِالشَّهَادَةِ شايت ته كان فَأُولَئِكَ ئهوه ئه وانه

عِنْدَ لای الله خودا هُم هه رخويانن اَلْكَذِبُونَ دروزه كان (١٣) وَلَوْلَا فَضْلُ و ئه گهر فه زلي - اَلله خودا (-نه بوا)

عَلَيْكُمْ له سهرتان وَرَحْمَتُهُ له گهل به زه بي ئهوَ فِي له اَلدُّنْيَا دنيا وَالْآخِرَةِ و رۆزي دواي مَسْكُمُ ئهوه به دلنيابي پيتان ده كهوت

فِي له مَا ئه وهى اَفْضَتُمْ قسه تانكرد فِيه تاييدا عَذَابٌ عه زاب و ئه شكه نجه يه كي عَظِيمٌ زور گه و ره و مه زن (١٤) اِذَا كَاتِي كه

تَلْقَوْنَهُ ئيوه وهري ده گرن بِالسِّنِّتِكُمْ به زمانه كانتان ده ماو دم ي پنده كهن وَتَقُولُونَ و - بِأَفْوَاهِكُمْ به زارتان (شتي - ده ئين) مَا ئه وهى

لَيْسَ نيه لَكُمْ لاتان بِهِ يى عِلْمٌ زانست و زانياري وَتَحْسَبُونَهُ و به - هِينَا شتي سوک و كه مى (-داده نين) وَهُوَ له كاتي ئهوَ

عِنْدَ لای الله خودا عَظِيمٌ زور گه و ره و مه زن يه (١٥) وَلَوْلَا ده بوايه اِذَا كه سَمِعْتُمُوهُ بِيَسْتَن قُلْتُمْ گوتبايان مَا نه

يَكُونُ بووه لَنَا بُو ئيمه اَنْ كه تَكَلَّمْ قسه بكه يين بِهَذَا ده باره ي ئه وه سُبْحَنَكَ پاكي و بيگه ردی بُو تُو هَذَا ئه وه

بِهِنَّ بوختانيكي عَظِيمٌ زور گه و ره و مه زن يه (١٦) يَعِظُكُمْ - اَلله خودا (-ئاموزگاريتان ده كات) اَنْ نه كا تَعُدُوا بگه رينه وه

لِيُثْلِكَ بُو شتي وهك ئهوَ اَبَدًا قه تاوا ده رگيز اِنْ ئه گهر كُنْتُمْ ئيوه - مُؤْمِنِينَ بِرُودَار (-بووين) (١٧) وَيُؤَيِّنْ و رۆن ده كاته وه

اَلله خودا لَكُمْ بۆتان اَلْآيَاتِ ثايه ته كان ، به نگه و نيشانه گه و ره كانى وَالله و خودا عَلِيمٌ ته واو زانا و ئاگدار ه حَكِيمٌ ته واو كاري به جي يه

(١٨) اِنْ به دلنيابي اَلَّذِينَ ئه وانه يُحِبُّونَ چه زده كهن اَنْ كه تَشْبِعْ بلاويته وه اَلْفَحِشَةِ گوناھي گه و ره و دزيو و قېزه وهن

فِي لَهَاوِ الَّذِينَ تَهْوَى (كهس) انهى ءَامِنُوا بِرَوَايَانِ هَيْتَا لَّهُمْ بَوَيَانُ هَهِيهِ عَذَابُ عَزَابٍ وَ تَهْشَكُهُ نَجْهِيهِ كِي أَلِيمٌ زُورٌ بَه تَازَارِ فِي لَه

الدُّنْيَا دُونِيَا وَالْآخِرَةِ وَ رُؤْيَى دَوَايِ وَاللَّهُ وَ خُودَا يَعْلَمُ دَه زَانِي وَ أَنْتُمْ تَتَوَهَّوْنَ لَا تَعْلَمُونَ نَازَانِ (١٩)

وَلَوْلَا فَضْلُ وَ تَهْ گَهَر نَه بَوَا فَه زَلْ وَ چَا كَهِي اللَّهُ خُودَا عَلَيْكُمْ بَه سَه رَتَان ، بُو سَه رَتَان ، لَه سَه رَتَان وَرَحْمَتُهُ لَه گَهَل بَه زَهِي وَي

وَأَنْ وَ تَهْوِي كَه اللَّهُ خُودَا رَعُوفٌ زُورٌ مِي هَرَبَانِي رَجِيمٌ تَهْوِي بِهِي بَه زَهِيهِ (٢٠) يَا أَيُّهَا هُوَ تَهِي الَّذِينَ تَهْوَانَهِي

ءَامِنُوا بِرَوَاتَانِ هَيْتَاوَه لَا تَتَّبِعُوا مَه كَهْوَنَه دَوَايِ خُطُوتُ هَه نَگَاوَه كَانِي الشَّيْطَانُ شَهِيْطَانٍ وَمَنْ وَ هَه رَكَه سِي يَتَّبِعْ بَكَهْوَيْتَه دَوَايِ

خُطُوتُ هَه نَگَاوَه كَانِي الشَّيْطَانُ شَهِيْطَانٍ فَإِنَّهُ يُؤْتِرُ تَهْوِي يَأْمُرُ فَه رِمَان دَه كَاتِ بِالْفَحْشَاءِ بَه دَزِيو وَ قِيْزَهْوَهَن هَه گُونَاهَه كَان

وَالْمُنْكَرُ وَ خَرَابَه وَ كَارِي نَپَه سَنَدِ وَلَوْلَا فَضْلُ وَ تَهْ گَهَر نَه بَوَا فَه زَلْ وَ چَا كَهِي اللَّهُ خُودَا عَلَيْكُمْ لَه سَه رَتَان

وَرَحْمَتُهُ لَه گَهَل بَه زَهِي وَي مَا زَكِي پَا كِي نَه دَه كَرْدَهْوَه مِنْكُمْ لَه نَگُو مِنْ (هِيْچ) أَحَدٍ يَه كِيْكَ أَبَدًا قَه تَا وَ اَسْهَه رَگِيْزَ وَلَكِنْ بَه لَام

اللَّهُ خُودَا يُزَيِّيْ پَا كِ دَه كَاتَهْوَه مَنْ تَهْوِي يَشَاءُ تَهْوِي بِهِي وَتِ وَاللَّهُ وَ خُودَا سَمِيعٌ زُورٌ بِيْسَه رِي عَلِيمٌ تَهْوَاوَا زَانَا وَ نَگَا دَارَه (٢١)

وَلَا يَأْتَلُ وَ بَا سَوِيْند نَه خُون - أَوْلُوا خَاوَهَنِ الْفَضْلُ فَه زَلْ وَ زِيْدَه بَه خَشْشِي مِنْكُمْ لَه نَگُو وَالسَّعَةِ وَ فَرَهْوَانِي هَه بَوُونِي أَنْ كَه

يُؤْتُوا (-نَه) دَهَن بَه أُولِي خَاوَهَنِ الْقُرْبَى نَزِيْكِ وَ خَزْمَايَه تِي وَالْمَسْكِيْنِ وَ دَه سَتَكُورْتَه كَانِ وَالْمُهْجَرِيْنَ وَ كُؤْچَكَه رَه كَانِ فِي لَه

سَبِيلِ پِيْناوِي اللَّهُ خُودَا وَلْيَعْفُوا وَ عَافُو بَكَهَن وَلْيَصْفَحُوا وَ بِيورِن وَ گُوِيْنَه دَه نِي الْأَحْبَابُ تَه رِي حَه زَنَا كَهَن أَنْ كَه

يَغْفِرُ بَه خَشْشِي وَ بِيوَرِي اللَّهُ خُودَا لَكُمْ لِيْتَتَانِ وَاللَّهُ وَ خُودَا غُفُورٌ تَهْوِي بِهِي لِيْبوْرْدَهِي

رَجِيمٌ تَهْوِي بِهِي بَه زَهِي وَ مِي هَرَبَانِ وَ بَه خَشْشَنَدَه (٢٢) إِنَّ بَه دَلْنِيَايِ الَّذِينَ تَهْوَانَهِي يَرْمُونَ تَوْمَه تَبَار دَه كَهَن بَه زِيْنَا

الْمُحْصَنَاتُ نافرەتانی پارێزراوی (داوێن پاک) ی الْغَفْلَةُ ئەو(نافرەت) انە ی بێئاگایِ الْمُؤْمِنَةُ برۆدارن لَعْنُوا نەفرەتیان لێکراوە فِي له

الدُّنْيَا دنیا وَالْآخِرَةِ و رۆژی دوا ی وَلَهُمْ و بۆیان هەیه عَذَابٌ عەزاب و ئەشکەنجەیه کی عَظِيمٌ زۆر گەورە و مەزن (٢٣)

يَوْمَ ئەو رۆژە ی تَشْهَدُ شایەتی دەدات عَلَیْهِمْ لەسەریان اَلْسِنَتُهُمْ زمانەکانیان وَاَیْدِيَهُمْ و دەستەکانیان وَاَرْجُلُهُمْ و قاچەکانیان

بِمَا بەوہی کَانُوا بيشان يَعْمَلُونَ دەیانکرد (٢٤) يَوْمَئِذٍ ئەو رۆژە یُوفِّيهِمْ تەواو دایانداتەوہ اَللّٰهُ خودا دِينَهُم حیسابی

الْحَقِّ هەق و راستی ان وَيَعْلَمُونَ و دەزانن اَنَّ بە راستی اَللّٰهُ خودا هُوَ هەرخۆی الْحَقِّ هەق و راستی الْمَيِّنِ پۆن و دیارە

(٢٥) اَلْخَبِيثَاتُ ژنە پیسەکان لِّلْخَبِيثِينَ بۆ پیاوہ پیسەکان وَاَلْخَبِيثُونَ و پیاوہ پیسەکان لِّلْخَبِيثَاتِ بۆ ژنە پیسەکان

وَالطَّيِّبَاتُ و نافرەتە پاکەکان لِّلطَّيِّبِينَ بۆ پیاوہ پاکەکان وَاَلطَّيِّبُونَ و پیاوہ پاکەکانیش لِّلطَّيِّبَاتِ بۆ ژنە پاکەکان اُولَئِكَ ئەوان

مُبْرءُونَ پاک و بێتاوان کراون مِمَّا لەوہی يَقُولُونَ ئەوان دەڵێن لَهُمْ بۆیان هەیه مَغْفِرَةً لِّخَوْش بوونیک وِرْزَقٌ و رزق و رۆزیەکی

كَرِيمٌ زۆری بەرپز (٢٦) يٰٓأَيُّهَا هۆ ئەی اَلَّذِينَ ئەوانە ی ءَامَنُوا برۆاتان هێناوہ لَا تَدْخُلُوا مەچوونە ناو يٰٓوَتَا مالا نیک

غَيْرَ جگەلە, غەیری يٰٓوَتَكُمْ مالی خۆتان حَتَّى تاكو تَسْتَأْنِسُوا هەست بە ئاسایی بوون دەکەن لە ئێزن خواستن وَتَسْلَبُوا و سەلام بکەن

عَلَى ١ له اَهْلِهَا خەڵکەکە ی ذٰلِكُمْ نائەوہ خَيْرٌ چاکترە لَكُمْ بۆتان لَعَلَّكُمْ بە لکو ئێوہ تَذَكَّرُونَ یاد دەکەنەوہ و پەندووەردەگرن

(٢٧) فَاِنْ جَا ئەگەر لَمْ نە تَجِدُوا (نە) و دۆزیەوہ فَيَا تايذا اَحَدًا (هێچ) کەسێک فَلَا تَدْخُلُوهَا ئەوہ مەچوونە ژوورێ

حَتَّى هەتاكو يُوْذَن مۆلەت دەدرئ لَكُمْ پیتان وَاِنْ و ئەگەر قِيلَ گوتر لَكُمْ پیتان اَرْجِعُوا بگەرێنەوہ فَارْجِعُوا ئیتر بگەرێنەوہ

هُوَ ئەوہ اَزْكَى پاکترە لَكُمْ بۆخۆتان وَاللّٰهُ و خودا بِمَا بەوہی تَعْمَلُونَ ئێوہ دەیکەن عَلِيمٌ تەواو زانا و ئاگدارە (٢٨)

لَيْسَ نَبِيهَ عَلَيْكُمْ لَهُ سَهْرَتَانِ جُنَاحُ (هیچ) گوناهیگ اَنْ که تَدْخُلُوا بَجَنه ناو بَيُوتًا مَالَانِيک ی غَيْرَ -

مَسْكُونَةً نِيشْتَه جِي (-نه) کراو (چۆل) فِيهَا که تيايدا بَيْت مَتَّعَ کهل و په لِيک لَكُمْ هِي ئِيوه بَيْت وَاللّٰه و خودا يَعْلَمَ ده زانِي

مَا تَبْدُونَ ئه وهی ده ريدِيخن وَمَا وَئِه وهی تَكْتُمُونَ ده يشارنه وه (٢٩) قُلْ - لِلْمُؤْمِنِينَ به پرواداران (-بَلَى)

يَغْضُوا که م بکه نه وه و نزم بکه ن مِنْ لَهُ أَبْصَرِهِمْ جاوان و بينايان وَيَحْفَظُوا و بپارِيژن فُرُوجَهُمْ داوينيان ذَلِكَ ئه ويان

أَزْكٰى پاکتره لَهُمْ بۇيان اِنَّ دَلْنِيَابِنَ اَللّٰه خودا خَيْرٌ ته واو شاره زاي ورد و درشته بِمَا به وهی يَصْنَعُونَ ئه وان ده يکه ن (٣٠)

وَقُلْ و بَلَى لِلْمُؤْمِنَاتِ به ئافره ته پرواداره کان يَغْضُضْنَ بگرنه وه و که م بکه نه وه مِنْ لَهُ أَبْصَرِهِنَّ بينايان وَيَحْفَظْنَ و بپارِيژن

فُرُوجَهُنَّ دامنيان وَلَا يَبْدِينَ و با دهرنه خه ن زِينَتَهُنَّ جوانيان اِلَّا ئَيْلَا مَا ظَهَرَ ئه وهی ديار ئاشکرايه مِنْهَا لِي

وَلْيَضْرِبْنَ و با داده نه وه و لَيَبْدَه ن بِجُحْرِهِنَّ به سه رپوشه کانيان عَلَى له سه ر جُيُوبِهِنَّ که لَيَنه کاني (نَيوان له ش و جل) ه کانيان

وَلَا يَبْدِينَ و با دهرنه خه ن زِينَتَهُنَّ جوانيان اِلَّا ئَيْلَا لِبُعُولَتِهِنَّ بۇ مَيَرده کانيان اَوَّيَانِ اَبَائِهِنَّ باوکانيان اَوَّيَانِ اَبَاءَ باوکی

بُعُولَتِهِنَّ مَيَرده کانيان اَوَّيَانِ اَبَائِهِنَّ کورانيان اَوَّيَانِ اَبَاءَ کوراني بُعُولَتِهِنَّ مَيَرده کانيان اَوَّيَانِ اَبَائِهِنَّ بپارانيان اَوَّيَانِ

بَنِي کوري اِخْوَانِهِنَّ بپارانيان اَوَّيَانِ بَنِي کوري اَخَوَتِهِنَّ خوشکانيان اَوَّيَانِ نِسَائِهِنَّ ژنه کانيان اَوَّيَانِ

مَا مَلَكَتْ مَا ده سکه وهی اَيْمَنُ راسته يان (که نيزه که کانيان) اَوَّيَانِ اَلتَّبِعِينَ ئه و دوکه وتانه ی غَيْرَ که - اَوَّلِي خاوه ن

اَلْاِرْبَةَ چه ز و مه به ستي (-نينه) مِنْ لَهُ اَلرِّجَالُ پياوان اَوَّيَانِ اَلطِّفْلُ منال اَلَّذِينَ ئه وانه ی

لَمْ يَظْهَرُوا ئاگادار نه بووينه و (هۇشيان) نه که وتووته عَلَى سه ر عَوْرَتِ عه يبه ی اَلنِّسَاءَ ژنان وَلَا يَضْرِبْنَ و لَيَنه دهن

بَارِجُلِهِنَّ به قاچه کانیان لِعَلِّمْ تا بزانی مَا یُخْفِینَ نهووی دهیشارنهوه مِنْ له زینتهن جوانکاریه کانیان

وَتُوبُوا و توبه بکهن و بگه پینهوه اِلَى بُو ، بُولای اَللّٰهُ خودا جَمِيعًا هه مووتان اَيُّهُ هُوَ ئهی اَلْمُؤْمِنُونَ پرواداره کان لَعَلَّكُمْ به لکو

تُقْلِحُونَ سه رکه وتوو و سه رفراز دهبن (۳۱) وَاَنْكِحُوا و هاوسه رگیری پیک بهین بُو اَلْاَيُّمِ پیاو و ژنی بی هاوسه ر مِنْكُمْ له نگو

وَالصّٰلِحِیْنَ و چاکه کان مِنْ له عِبَادِکُمْ بهنده (پیاوه) کان وَاِمَائِکُمْ و که نیره که کان اِنْ ئه گهر یَكُونُوا -

فُقَرَاءَ فه قیر و نه بوون (-بن) یَغْنِیْهِمْ دهوله مه ندیان ده کات اَللّٰهُ خودا مِنْ له فَضْلِهٖ زیده به خششی خوی وَاَللّٰهُ و خودا

وُسْعٍ فره وانه (فه زل و به خشینی) و فره وانکاری عَلِیْمٌ ته و او زانا و ئاگدار ه (۳۲)

وَلَیْسَتْ عِفٌّ و با خو پاکراگرن و چاویان له خراپه نه بی اَلَّذِیْنَ ئه وانه لَا یَجِدُونَ دهستیان ناکه وی نِكَاحًا هاوسه رگیری حَتّٰی تا کو

یَغْنِیْهِمْ - اَللّٰهُ خودا (-دهوله مه ندیان ده کات) مِنْ له فَضْلِهٖ زیده به خششی خوی وَاَلَّذِیْنَ و ئه وانه یَتَّبِعُونَ ده خوازن

اَلْکِتٰبِ خو ئازاد بکهن (له کویله بی) مِمَّا له وهی مَلَكَتٍ ده ست گرتهی اَیْمَنُکُمْ راسته تان ه (بهنده کانتانن)

فَكَاتِبُوهُمْ ئه وه بویان بنوسن (بهیمانی ئازاد کردن) اِنْ ئه گهر عَلِمْتُمْ زانیتان و ئاگداریبون فِیْهِمْ (که) تیا یاندایه خَیْرًا چاکه و خیر (یک)

وَاَتَوْهُمْ و پیان بدن مِنْ له مَالٍ مالی اَللّٰهُ خودا الَّذِیْ ئه وهی اَتٰکُمْ پیتانی به خششی وه وَلَا تُکْرِهُوا و ناچار مه کهن

فَتِیْتُکُمْ که نیره که کانتان عَلٰی له سه ر اَلْبَغَاءِ داوین پیسی اِنْ ئه گهر اَرَدْنَ - تَحْصُنَا داوین پاکیان (-ویست) لَتَبْتَغُوا تا بخوازن

عَرَضَ که لو په لی اَلْحَیْوةَ ژیان ی اَلدُّنْیَا دنیا وَمَنْ و هه رکه سی یُکْرِهُنَّ ناچار یان بکات فَاِنْ ئه وه به راستی اَللّٰهُ خودا مِنْ له

بَعْدَ دوی اِکْرِهِنَّ ناچار کردنیان غُفُورٌ ئه و په ری لی بورده ی رَحِیْمٌ ئه و په ری میهره بان و به به زه ییه (۳۳) وَلَقَدْ و به دننیایی

أَنْزَلْنَا دَامَانِبَهْ زَانِدَ إِلَيْكُمْ بۇتان ءَايَتٍ نِيشَانَهْ ي گه وره ي ، ثَايَت مُبَيِّنَت ديار و ئاشكراكهر وَمَثَلًا و نمونان مِّنْ لَهُ الَّذِينَ تَهْوَانَهْ ي

خَلَوْاْ به سه رچوون مِّنْ لَهُ قَبْلِكُمْ بېش ئيوه وَمَوْعِظَةً و ئاموژگارى لِلْمُتَّقِينَ بۆ له خودا ترس و پاريزكاران (۳۴) اَللّٰهُ خودا

نُور رۇناكى السَّمَوَاتِ ئاسمانه كان وَالْأَرْضِ و زهوى ه مَثَل نموونه ي نُورِهِ نُور و رۇناكى تَهْوَ كَمَشْكُوتِهِ وَهَكَ دَه لاقه يه كه

فِيهَا تَيَايِدَا (بَيْت) مِصْبَاحٍ چرايه ك مِصْبَاحٍ چراكه فِي لَهْ نَاوِ زُجَاجَةٍ شوشه يه كه اَلزُّجَاجَةِ شوشه كه كَانَهَا دَه لِي

كُوتِبَ تَهْستيره يه كى دُرِّي گه شاهه ي پرشنگداره يُوقَدَ داده گيرسينرى مِّنْ لَهُ شَجَرَةٍ دره ختيكى مُبرَكَةٍ پيروز و پرفهر و به پيز<a

زَيْتُونَةٍ زهيتوونه لَا - شَرْقِيَّةٍ نه رۇژه لَاقِي وَلَا غَرْبِيَّةٍ و نه رۇژئاواييه يَكَادَ خه ريكه زَيْتُهَا زهيت و رۇنه كه ي

يُضِيءُ رۇناكى دَه به خشي وَلَوْ هه رچه ند لَمْ تَمْسَسْهُ هه ر به رى نه كه وتووه نَارًا ئاگريك نُورِ رۇناكيه عَلَى لَهْ سه ر نُورِ رۇناكى

يَهْدِي - اَللّٰهُ خودا (-رېنموونى ده كات) لِنُورِهِ بۆ نور و رۇناكى خوى مِّنْ تَهْوَ ي شَاءَ تَهْوَ بيه ويَت وَيَضْرِبُ و -

اَللّٰهُ خودا (-داده رېژئى) اَلْأَمْثَلُ نمونان لِلنَّاسِ بۆ خه لك وَاللّٰهُ و خودا بِكُلِّ به هه موو شَيْءٍ شَيْءٍ عَلِيمٌ تَهْوَ زانا و ئاگدار

(۳۵) فِيْ لَهُ يُّوتِ مالا نيك اُذِن - اَللّٰهُ خودا (-مؤله قى داوه) اَنْ كَه تَرْفَعُ به رز بكريته وه وَيُذَكِّرُ و باسبرى و ياد بكريته وه

فِيهَا تَيَايِدَا اَسْمُهُ نَاوى وى يُسَبِّحُ تَهْ سبيح ده كات لَهُ بوى فِيهَا تَيَايِدَا بِالْعُدُوِّ لَهْ به ره به يان وَالْأَصَالِ و ئيواران (۳۶)

رِجَالٍ پياوانيک لَا - تَلْهِيمٌ بِيئاگيان ناكات تَجْرَةً هيج بازرگاني وَلَا يَبِيعُ و (هيج) فروشتنى عَنْ لَهْ ذِكْرٍ يادى اَللّٰهُ خودا

وَأَقَامَ و ريك و پيك كردنى الصَّلَاةِ نوپژان وَإِتْيَاءَ و هينان و به خشيئى اَلزَّكَاةِ زه كات يَخَافُونَ دَه ترسن لَهْ يَوْمًا رۇژنيك

تَقَلَّبَ هه لگير وه رگير دهبى فِيهِ تَيَايِدَا اَلْقُلُوبِ دَلِّ وَالْأَبْصَرُ و بينايه كان (۳۷) لِيَجْزِيَهُمْ تا پاداشتيان بداته وه اَللّٰهُ خودا

أَحْسَنَ جَاكْتَرِينِ يَ مَا عَمَلُوا ثَهْوَه‌ی كَرْدِیَّانِ وَیَزِیْدَهُمْ وَ بۆیان زیادبكات مِّنْ لَهُ فَضْلِهِ زَیْدَه به‌خششی خۆی وَاللّٰهُ وَ خُودَا

یَرْزُقُ بژیوی ده‌به‌خشیتَه مِّنْ ثَهْوَه‌ی یَشَاءُ ثَهو بیهوئیت بَغِیْرَ بَه‌ئِ حِسَابِ حیساب و ژماردن (۳۸) وَالَّذِینَ ثَهوانه‌ی

كَفَرُوا کوفریانکردو برَویان نه‌هئینا وه اَعْمَلَهُمْ کار وکرده‌وه‌کانیان كَسْرَابُ وه‌ک سه‌راپیکه بَقِیْعَه له عاردنکی فره‌وانی ته‌خت

یَحْسَبُهُ - الظَّالِمَانِ تینوو (-وا ده‌زان) مَاءُ ثَاوَه حَتّٰی هه‌تا إِذَا کاتّٰی جَاءَهُ بۆی هات لَمْ یَجِدْهُ نه‌ییبینی- شَیْئًا شتیک (-بیّت)

وَوَجَدَ وَ - اللّٰهُ خُودَا (ی - بیئی) عِنْدَهُ لای خۆی فَوْقَهُ ئیتر پیماندا به‌ته‌واوی حِسَابُهُ حیسابه‌که‌ی وَاللّٰهُ وَ خُودَا سَرِیْعَ خیرایه

الْحِسَابِ لَیپیچینه‌وه و حیساب (۳۹) أَوْ یان كَظَلَّتْ وه‌ک تاریکیانیک فِیْ لَهُ بَحْرٌ ده‌ریابه‌کی لُجٍّ زور قوّل

یَغْشَاهُ دایده‌پوئیی مَوْجٌ شه‌پۆلیک مِّنْ لَهُ فَوْقَهُ سه‌ری یه‌وه مَوْجٌ شه‌پۆلیک مِّنْ لَهُ فَوْقَهُ سه‌ری یه‌وه سَحَابٌ هه‌ورئ

ظَلَّتْ تاریکیانیکه بَعْضُهَا هه‌ندیکیان فَوْقَ له‌سه‌ر بَعْضٍ هه‌ندئ إِذَا کاتّٰی اُخْرِجَ ده‌ریکا یَدُهُ ده‌ستی لَمْ یَكَدْ نزیکیش نیه

یَرْمَاهُ بیبئیی وَمَنْ وَ هه‌رکه‌سی لَمْ - یَجْعَلْ دا(-نه) نِ اللّٰهُ خُودَا لَهُ بۆی نُورًا نور و رۆناییکه فَا ثَه‌وه نیه لَهُ بۆئَه‌و

مِّنْ (هیچ) نُورٍ نور و رۆناییکه (۴۰) اَلَمْ تَرَ نه‌ت بینوه اَنْ که به‌راستی اللّٰهُ خُودَا (یه) یُسَبِّحُ -

لَهُ بۆی (-ته‌سبیح ده‌کات) مِّنْ ثَهْوَه‌ی فِیْ لَهُ اَلْسَمُوتُ ئاسمانه‌کان وَالْاَرْضُ وَ زه‌وی (دایه) وَالطَّیْرُ وَ باننده (کانیش)

صَفَتْ رَیْزِرِیز کُلّ هه‌موو یان قَدْ به‌دُنْیایی عِلْمَ زانیویه‌تی صَلَاتُهُ نوژی وَتَسْبِیْحُهُ وَ ته‌سبیحاتی وَاللّٰهُ وَ خُودَا عِلْمٌ ته‌واو زانا

بِمَا به‌وه‌ی یَفْعَلُونَ ثَه‌وان ده‌یکه‌ن (۴۱) وَلِلّٰهِ هه‌موو هی خُودایه مُلْکٌ خاوه‌نداری و پادشایی اَلْسَمُوتُ ئاسمانه‌کان

وَالْاَرْضُ وَ زه‌وی وَاِلٰی وَهه‌ر بۆ اللّٰهُ خُودَا (ده‌گه‌رئته‌وه) اَلْمَصِیْرُ هه‌موو چاره‌نووس و سه‌ره‌ئهنجامیک (۴۲)

أَلَمْ تَرَ نَهْثَ بَيْنِيوَه أَأَنَّ كَه بَنُكُومَان هَهَر أَلَلَهُ خُودَا يُزْجِي هَيَوَاش هَيَوَاش بَهْرَيْدَه كَا سَحَابًا هَهوَرَيك ثُمَّ پَاشَان يُؤَلِّف دَه سَاوَزَيَنِي

يَبْنُهُ نِيوَانِيَان ثُمَّ پَاشَان يَجْعَلُهُ دَه يَكَا تَه رُكَّامًا بَه سَه رِيَه ك كَهوَتَوَيَك قَرَى جَا دَه بِيَنِي أَلَوْدَق بَارَان يَخْرُج دَه رَدَه جِي مِّنْ لَه

خَلَّلَهُ نَاوِيْدَا وَيَنْزِلُ وَا دَا دَه بَه زَيَنِي مِّنْ لَه أَلَسَّمَآءُ ثَّاسْمَان مِّنْ لَه جِبَالٌ چِيَا و كَيَوَان فِيهَا تَيَايْدَا يَه مِّنْ لَه بَرْدٌ تَه زَرَه

فَيُصِيبُ ثَيْتَرُ تَه يَدَا بِه يَي مِّنْ تَهوَه يَشَاءُ تَهو بِيَهوَيْت وَيَصْرِفُهُ وَا لَآي تَه دَا عَن لَه مِّنْ تَهوَه يَشَاءُ تَهو بِيَهوَيْت

يَكَادُ خَه رِيَكَه سَنَا رَوْنَاكِي بَرَقَه بَرُوسَكَه كَه يَ ذَهَبَ لَه نَاو دَه بَات بِالْأَبْصَرُ (رَوْنَاكِي) بِيَنِيَاه كَان (٤٣) يُقَلِّبُ -

أَلَلَهُ خُودَا (دَه گُورِي و سَه رَاوَزِيَر دَه كَات) أَلِيلٌ شَهو وَالنَّهَارُ و رَوژ يَ إِنَّ بَه دُنْيَا يِي فِي لَه ذَلِكَ تَهوِيَان (هَه يَه) لَعِبَرَه پَه نَد

لِأَوَّلِي بُوَخَاوَهن أَلْأَبْصَرُ بِيَنَا يِي و تِيَرَامَان (٤٤) وَاللَّهُ و خُودَا خَلَقَ بَه دِيَه تِنَاوَه و دُرُوسْتِي كِرْدَوَه كُلُّ هَه مَوو دَابَّةٌ زَيِنْدَهوَه رِي

مِّنْ لَه مَّآءٌ ثَاوَيَك فَمِنْهُمْ لَهوَان (هَه يَه) مِّنْ تَهوَه يَمِشِي بَه رِي دَه كَهوَي عَلَى لَه سَه ر بَطْنِه سَكِي وَمِنْهُمْ لَهوَان (يَش هَه يَه)

مِّنْ تَهوَه يَمِشِي بَه رِي دَه كَهوَي عَلَى لَه سَه ر رَجَلَيْنِ دُو قَاچَان وَمِنْهُمْ لَهوَان (يَش هَه يَه) مِّنْ تَهوَه يَمِشِي بَه رِي دَه كَهوَي

عَلَى لَه سَه ر أَرْبَعٌ چَوَار يَخْلُقُ - أَلَلَهُ خُودَا (-دُرُوسْت دَه كَات) مَا يَشَاءُ تَهوَه يَهوَيْت إِنَّ بَه دُنْيَا يِي أَلَلَهُ خُودَا عَلَى لَه سَه ر

كُلُّ هَه مَوو شَيءٌ شَتِيك قَدِيرٌ تَهوَاو تَوَانَا دَا رَه (٤٥) لَقَدْ سَوَيْنَدِي بَه دُنْيَا يِي أَنْزَلْنَا دَامَانْبَه زَا نَد

ءَايَاتٍ نِيْشَانَه ي گَهوَرَه ، مَوَعْجِزَات ، ثَايَات مُبِينَات دِيَار و ثَا شَكْرَا كَه ر وَاللَّهُ و خُودَا يَهْدِي رَيْنَمُوْنِي دَه كَات مِّنْ تَهوَه ي

يَشَاءُ تَهو بِيَهوَيْت إِلَى بُو ، بُولَا ي صِرْطٌ شَا رِيْگَا يِي كِي مُسْتَقِيمٌ رَاسْت و رَهوَان (٤٦) وَيَقُولُونَ وَا دَه لَيْنِ ءَامَنَّا بِرُؤُوسِنَا هِيْنَا

بِاللَّهِ بَه خُودَا وَبِالرَّسُولِ و بَه پَيْغَه مَبَه ر وَأَطَعْنَا و گُوتِرَا يَه لِيْمَان كِرْد بُوِي ثُمَّ پَاشَان يَتَوَلَّى پِشْت هَه نَدَه كَا فَرِيقٌ كُومَه لِي

مِنْهُمْ لهوان مِّنْ لَهُ بَعْدَ دَوَايِ ذَلِكَ ئەوہ وَمَا - أُولَئِكَ ئەوان بِالْمُؤْمِنِينَ بڕوادار (-نین) (٤٧) وَإِذَا وَتَگەر

دُعَا بَانْگَران إِلَى بۆلای اَللّٰهُ خودا وَرَسُولُهُ و پِیغەمبەرەکەى لِحَکْمٌ تا ناوێزى و حوکم بکات له بَيْنَهُمْ نِیوانیان إِذَا ئِتر ئەوکات

فَرِیقَ کۆمەلێ مِّنْهُمْ لهوان مُعْرِضُونَ پِشتیان هەلکردوہ (٤٨) وَإِنْ وَ تَگەر یَکُنْ - هُمْ بۆئەوان (-بیت) الْحَقَّ هەق و راستى

يَأْتُوا دِینَ إِلَیْهِ بۆ لای ئەو مُذْعِنِينَ بە ملکهچى (٤٩) أَنِ ئایا هەیه له قُلُوبِهِمْ دڵەکانیان مَرَضَ نەخۆشییک أَمْ یان

أَرْتَابُوا گومانیان کەوتۆتە دڵان أَمْ یان یَخَافُونَ دەترسن أَن کە یَحِيفُ - اَللّٰهُ خودا (-غەدر بکات) عَلَيْهِم لێیان

وَرَسُولُهُ لەگەڵ پِیغەمبەرەکەى بَلْ بەلکو أُولَئِكَ ئەوان هُمْ خۆیان بە راستى الظَّالِمُونَ ستهکارن (٥٠) إِنَّمَا لە راستیدا -

كَانَ -- قَوْلَ قسە و گوتارى الْمُؤْمِنِينَ بڕوادارەکان إِذَا کاتى دُعَا بَانْگَران إِلَى بۆلای اَللّٰهُ خودا وَرَسُولُهُ و پِیغەمبەرەکەى

لِحَکْمٌ تا ناوێزى و حوکم بکات له بَيْنَهُمْ نِیوانیان (-هەر ئەوەندە--بوو) أَن کە يَقُولُوا (گوتیان) سَمِعْنَا بیستمان

وَأَطَعْنَا و گوتیارەلیمان کرد وَأُولَئِكَ و ئەوان هُمْ هەرخۆیانن الْمُفْلِحُونَ سەرکەوتوو و ڕزگاربووان (٥١) وَمَنْ و هەرکەسێ

يُطِيعُ بکات گوتیارەلێ اَللّٰهُ خودا وَرَسُولُهُ و پِیغەمبەرەکەى وَيَخْشَى و بترسێ له اَللّٰهُ خودا وَيَتَّقَهُ و خۆى بپارێزێ لێ

فَأُولَئِكَ ئەوہ ئەوان هُمْ هەرخۆیانن الْفَائِزُونَ سەرکەوتووہکان (٥٢) وَأَقْسَمُوا و سوێندیان خوارد بِاللّٰهِ بەخودا

جَهْدَ بەوپەرێ أَيْمَانِهِمْ سوێندیان لَئِنْ بەدُنیاى ئەگەر أَمَرْتَهُمْ فەرمانتکرد یێیان لِيَخْرُجَنَّ ئەوہ هەر دەرەچن قُلْ بَلَى لَا -

تَقْسِمُوا سوێند مەخۆن طَاعَةً گوتیارەلێهەکی مَعْرُوفَةً ناسراو إِنَّ بەدُنیاى اَللّٰهُ خودا خَيْرٌ تەواو شارەزای ورد و درشتە بِمَا بەوہى

تَعْمَلُونَ ئێوہ دەیکەن (٥٣) قُلْ بَلَى أَطِيعُوا گوتیارەلێ بکەن له اَللّٰهُ خودا وَأَطِيعُوا و گوتیارەلێ بکەن له الرَّسُولِ پِیغەمبەر

فَإِنْ جَاءَ تَهْگەر تَوَلَّوْا بَشتیان هه لکرد فَاِئْمَا ئیتر هه ٿه وهنده عَلَیْهِ له سه ر ٿه وه مَا حَمَلَ ٿه وه ی خراوه ته سه ر ٿه ستوی

وَعَلَيْكُمْ و له سه ر ئیوه شه مَا ٿه وه ی حَمَلْتُمْ کراوه ته ٿه ستوی ئیوه وَإِنْ و ته گه ر تُطِيعُوهُ گوپرایه لی لوبکه ن

تَهْتَدُوا بِي رَست ده دوزنه وه و هیده یه ت ده درتین وَمَا و (شتی) نیه عَلَیْ له سه ر الرَّسُول پیغه مبه ر إِلَّا جگه له الْبَلَّغ پیراگه یان دنیکی

الْمُؤْمِنِينَ رۆن و دیار (٥٤) وَعَدَ - اللَّهُ خودا (-به ئینی داوه) به الَّذِينَ ٿه وه (کهس) انه ی ءَامَنُوا بروایان هیئاوه مِنْكُمْ له نگۆ

وَعَمَلُوا و کردوویانه الصَّلَاتِ کارو کرده وه چاکه کان لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ به دنیایی و بی هیچ گومان که ده یانکات به جینشین فِي له

الْأَرْضِ زهوی کَا هه رچۆن اَسْتَخْلَفَ جینشینیکرد الَّذِينَ ٿه وانه ی مِنْ له قَبْلِهِمْ پیش ٿه وان بوون

وَلْيَكُنَّ و به دنیایی و بی هیچ گومانیک جیگیر و دامه زراو ده کات لَهُمْ بۆیان دِينَهُم دین و یاسا که یان الَّذِي ٿه وه ی

أَرْتَضَى ٿه و رازی بووه لَهُمْ بۆیان وَلْيَدْلِهِمْ و به دنیایی و بیگومان ده گوریتته وه بۆیان مَنْ له بَعْدَ دوا ی خَوْفِهِمْ ترسیان

أَمَّا دَلْنِي و ئارای یَعْبُدُونِي من ده په رستن (بپه رستن) لَا يُشْرِكُونَ شه ریک و هاوبه ش دانانین (دانه نین) بِي بۆ من شَيْئًا (هیچ) شتی

وَمَنْ و هه رکه سی کَفَرَ کوفری کرد و پروای نه کرد بَعْدَ له دوا ی ذَلِكَ ٿه وه فَأُولَئِكَ ٿه وه ٿه وان هُم هه رخویان

الْفَاسِقُونَ فاسق و ده رچوون له دین (٥٥) وَأَقِيمُوا و ریک و دامه زراو بکه ن الصَّلَاةَ نوێژ و ءَاتُوا و بینن و ببه خشن

الزَّكَاةَ زه کات (پاککاری و بره ودان) وَأَطِيعُوا و گوپرایه لی بکه ن له الرَّسُول پیغه مبه ر لَعَلَّكُمْ به لکو ئیوه

تُرْحَمُونَ روحمتان پنده کرئ و خودا به زه ی پیتان دیت (٥٦) لَا تَحْسَبَنَّ وانه زانن الَّذِينَ ٿه وانه ی کَفَرُوا کوفریانکرد و بی بروابوون

مُعْجِزِينَ ده رباز بوون و ده سه لاتمان نیه به سه ریان فِي له الْأَرْضِ زهوی وَمَاؤُهُمْ و مال و جیگیان النَّار ئاگر ه

وَلَيْسَ و هەر خراپترین الْمَصِيرُ چاره‌نووس و سه‌رئه‌نجام ه (٥٧) يَأَيُّهَا هُوَ ئه‌ي الَّذِينَ ئه‌وانه‌ي ءَامَنُوا بروتان هيناوه

لَيْسَتْنَكُمْ با مؤله‌ت وه‌رگرن الَّذِينَ ئه‌وانه‌ي مَلَكَتْ ده‌ست گرته‌ي أَيْمَنُكُمْ راسته‌تانن (خزمه‌تكاره‌كان) وَالَّذِينَ و ئه‌وانه‌ي

لَمْ يَبْلُغُوا نه‌گه‌يشتوون بهِ الْحَلْمِ (ته‌مه‌نی) عاقلی و خوگري وئارامی مِنْكُمْ له‌نگۆ ثَلَاثُ سَيِّئَاتٍ مَرَّتْ جَارَانِ مِّنْ له‌ قَبْلَ پيش

صَلَاةٍ نَوِيْزَى الْفَجْرِ به‌يانی وَحِينَ و ئه‌و‌کاته‌ي تَضَعُونَ داده‌نن ثِيَابَكُمْ جله‌كانتان مِّنْ له‌ الظَّهِيرَةِ كاتى نيوه‌رۆ وَمِنْ و له‌

بَعْدَ دَوَاى صَلَاةٍ نَوِيْزَى الْعِشَاءِ عيشا و شه‌وان ثَلَاثُ سَيِّئَاتٍ عَوْرَتٍ عه‌يبه‌يه‌يه لَكُمْ بۆ ئيوه لَيْسَ نيه عَلَيْكُمْ له‌سه‌رتان

وَلَا عَلَيْهِمْ و له‌سه‌ريان نيه جُنَاحٌ گونا و تاوانی بَعْدَهُنَّ دَوَاى ئه‌وانه طُوفُونَ ده‌گه‌رین وده‌سوړينه‌وه عَلَيْكُمْ به‌سه‌رتان ، له‌سه‌رتان

بَعْضُكُمْ هه‌نديكتان عَلَى له‌سه‌ر بَعْضٍ هه‌ندى كَذَلِكَ ئاوا يَبَيِّنُ پۆن و ديارده‌كات اللَّهُ خُودَا لَكُمْ بۆتان

الْآيَةُ ئايه‌ته‌كان ، به‌لگه‌و نيشانه‌گه‌وره‌كان ، موعجيزاته‌كان وَاللَّهُ و خُودَا عَلِيمٌ ته‌واو زانا و ئاگدار حَكِيمٌ ته‌واو كاريه‌جى (يه)

(٥٨) وَإِذَا وَئِه‌گه‌ر بَلَغَ - الْأَطْفُلُ مناله‌كان مِنْكُمْ له‌نگۆ (-گه‌يشتنه) الْحَلْمُ ته‌مه‌نى عاقلی و خوگري وئارامی

فَلَيْسَتْنُوا با مؤله‌ت وه‌رگرن كَمَا هه‌رچۆن أَسْتَدِنُ مؤله‌تيان وه‌رگرتووه الَّذِينَ ئه‌وانه‌ي مِّنْ له‌ قَبْلِهِمْ پيش ئه‌وان (بوون)

كَذَلِكَ ئاوا يَبَيِّنُ پۆن و ديارده‌كات اللَّهُ خُودَا لَكُمْ بۆتان ءَايَتُهُ ئايه‌ته‌كانى (به‌لگه‌ و نيشانه‌گه‌وره‌كانى خُودَا) وَاللَّهُ و خُودَا

عَلِيمٌ ته‌واو زانا و ئاگدار حَكِيمٌ ته‌واو كاريه‌جى (يه) (٥٩) وَالْقَوَاعِدُ و ليكه‌وته‌كان مِّنْ له‌ النِّسَاءِ ژنان الَّتِي ئه‌وانه‌ي

لَا يَرْجُونَ ناخوازن نِكَاحًا شوو‌کردنى فَلَيْسَ - عَلَيْهِنَّ له‌سه‌ريان (-نيه) جُنَاحُ (هيچ) گوناهيك أَنْ كه يَضَعْنَ دابنن

ثِيَابَهُنَّ جله‌كانيان غَيْرَ - مُتَبَرِّجَاتٌ خۆده‌رخه‌ر (-نه‌بن) يَزِينَةً به‌ خشل و جوانكاريه‌ك وَأَنْ و ئه‌گه‌ر

يَسْتَعْفِفْنَ خُيَّانَ لَهُوْشَ بَكْرَنَهَوَه خَيْرَ جَاكْتَرَه هُنَّ بُوْثَهَوَانِ وَاللّٰهُ وَخُودَا سَمِيعَ زُوْرَ بِيْسَهَرِي عَلِيْمَ تَهَوَاوِ زَانَا وَ ثَاگَادَارَه (٦٠)

لَيْسَ - عَلِيْ لَهَسَهَرِ الْاَعْمٰى كُوْثِرَ حَرْجَ نَارِهَ حَهْتِي وَ ثِيْحِرَا جِي (-نِيَه) وَلَا عَلِيْ وَ لَهَسَهَرِ الْاَعْرَجَ شَهْل

حَرْجَ وَ نَارِهَ حَهْتِي وَ ثِيْحِرَا جِي (نِيَه) وَلَا عَلِيْ لَهَسَهَرِ الْمَرِيضَ نَهْخُوْشَ حَرْجَ نَارِهَ حَهْتِي وَ ثِيْحِرَا جِي (نِيَه) وَلَا عَلِيْ لَهَسَهَرِ

اَنْفُسِكُمْ خُوْتَانِ اَنْ كَه تَاْكُلُوْا بَخُوْنٍ مِنْ لَه يُوْتِكُمْ مَالِي خُوْتَانِ اَوْ يَانِ يُوْتِ مَالَهْ كَانِي اَبَايْكُمْ بَابِ وَ بَايِرَانْتَانِ اَوْ يَانِ

يُوْتِ مَالَهْ كَانِي اُمْتِكُمْ دَايِكَه كَانْتَانِ اَوْ يَانِ يُوْتِ مَالَهْ كَانِي اِيْحُونِكُمْ بَرَاكَنْتَانِ اَوْ يَانِ يُوْتِ مَالَهْ كَانِي اُخُوْتِكُمْ خُوْشَكَه كَانْتَانِ

اَوْ يَانِ يُوْتِ مَالَهْ كَانِي اَعْمِكُمْ مَامَهْ كَانْتَانِ اَوْ يَانِ يُوْتِ مَالَهْ كَانِي عَمْتِكُمْ بَلَكَهْ كَانْتَانِ (خُوْشَكَانِي بَاوَكَنْتَانِ) اَوْ يَانِ

يُوْتِ مَالَهْ كَانِي اُخُوْلِكُمْ خَالَهْ كَانْتَانِ اَوْ يَانِ يُوْتِ مَالَهْ كَانِي خَلْتِكُمْ بَلَهْ كَهْ كَانْتَانِ (خُوْشَكَانِي دَايَكَنْتَانِ) اَوْ يَانِ

مَا مَلَكْتُمْ ثَهْوَهِي ثِيُوَهْ دِرَاوَهْ يِيْتَانِ مَفَاتِيْحُهُ كَلِيْلَهْ كَانِيَانِ اَوْ يَانِ صَدِيْقِكُمْ هِي بَرَادَهْ رَتَانِ لَيْسَ نِيَه عَلِيْكُمْ لَهَسَهَرْتَانِ

جُنَاحَ (هِيْجَ) گُونَاهِيْكَ اَنْ كَه تَاْكُلُوْا بَخُوْنٍ جَمِيْعًا هَهْمُووْ پِيْكَهَوَه اَوْ يَانِ اَشْتَاْنَا بَهْشَ بَهْشَ فَاِذَا جَاكَاتِيْ دَخَلْتُمْ چُوْوَنَهْ نَاوِ

يُوْتَاْ خَانُووْ وَ مَالِيْ فَسَلُّوْا ثَهْوَهْ سَهْلَامْ بَكَهْنِ عَلِيْ لَهَسَهَرِ اَنْفُسِكُمْ خُوْتَانِ نَحِيَّةَ سَلَاوِيْكَهْ مِنْ لَهْ عِنْدَ لَايِ اللّٰهُ خُودَا يَهْوَهْ

مُبْرَكَهْ مُوْبَارَهْكَ وَ پَرَفَهَرِي طَيِّبَهْ چَاكْ وَ پَاكْ كَذَلِكَ ثَاوَا يِيْنِ رُوْنِ وَ دِيَارَدَهْ كَاتِ اللّٰهُ خُودَا لَكُمْ بُوْتَانِ

الْآيَةُ ثَايَهْ تَهْ كَانِ ، بَهْ لَكَهْ وَ نِيْشَاْنَهْ گَهْوَرَهْ كَانِ ، مُوْعْجِزَاتَهْ كَانِ لَعَلَّكُمْ بَهْ لَكُوْ ثِيُوَهْ تَعْقِلُوْنَ تِيْبِيْگَهْنِ وَ پِيْبِيْگَهْنِ (٦١)

اِنَّمَا لَهْ رَاْسْتِيْدَا تَهْنَهَا الْمُؤْمِنُوْنَ بَرُوَادَارَهْ (تَهَوَاوَهْ) كَانِ اَلَّذِيْنَ ثَهْوَهْ (كَهْ سَ) اَنْهَنْ اَمَنُوْا بَرُوَايَانِ هِيْنَا بِاللّٰهِ بَهْ خُودَا

وَرَسُوْلُهُ وَ پِيْغَهْمَبَهْرَهْ كَهِيْ وَاِذَا وَثَهْ گَهْرَ كَانُوْا - مَعَهُ لَهْ گَهْلَ ثَهْوَهْ عَلِيْ لَهَسَهَرِ اُمِّ بَابَهْتِ وَ كَارِيْ كِيْ جَامِعَ كُوْكَهْرَهْوَهْ (-بُووْنِ)

لَمْ - يَذْهَبُوا (-نا) رُونَ حَتَّى تَاكو يَسْتَدْنُوهُ مَوْلَت وهرده گرن له تَوَّ إِنَّ به دَلْنِيَايِ الَّذِينَ ئهوانه

يَسْتَدْنُونَك مَوْلَت وهرده گرن له تَوَّ أَوْلَيْكَ ئهوان الَّذِينَ ئهوانه كه يُؤْمِنُونَ بَرُوا دِينِ بِاللَّهِ به خودا وَرَسُولِهِ و پیغه مبه ره که

فَإِذَا جَاكَئِ اسْتَدْنُوك مَوْلَتیان وهرگرت لِبَعْضِ بَوَّ هه ندیک شَأْنِهِمْ کار و باری خویان فَأَذَن ئهوه مَوْلَت بده لَمَنْ ئهوهی

شِئْت خَوْت ویستت مِنْهُمْ لهوان وَاسْتَغْفِرْ و داوای لیخوَش بوون بکه لَهُمْ لَوْیَان (له) اللَّهُ خودا إِنَّ به دَلْنِيَايِ اللَّهُ خودا

غُفُورٌ ئهوپه ری لیبوردهیه رَّحِيمٌ ئهوپه ری میهره بان وبه به زه ییه (۶۲) لَا - تَجْعَلُوا - دُعَاء بانگکردنی الرَّسُول پیغه مبه ره

يَنْكُرْ له نیوانتان (-دانه نین) كَدُّعَاء وهك بانگکردنی بَعْضِكُم هه ندیکتان (بَوَّ) بَعْضًا هه ندیک (ی تر) قَدْ به دَلْنِيَايِ يَعْلَمُ -

اللَّهُ خودا (-ده زانی) الَّذِينَ كِی يَسْأَلُونَ خَوْدَه دزیتته وه مِنْكُمْ له نگو لَوَإِذَا به مه بهستی راکردن فَلْيَحْذَرِ با وریا بن و حه زهر بکه ن

الَّذِينَ ئهوانه یُخَالِفُونَ سه ریچی ده که ن عَنْ له أَمْرِهِ فهرمانی ئه و أَنْ كه تُصِيبُهُمْ توشیان بیّت

فِتْنَةً فیتنه و به لایه ک (وهك شيرك و کوفرو نیفاق و بیدعه) أَوْ یَان يُصِيبُهُمْ توشیان بیّت عَذَاب عه زاب و ئهشکه نجه یه کی

أَلِيم زور به ژان و ئازار (۶۳) أَلَا ده بزانی إِنَّ به دَلْنِيَايِ لِلَّهِ هی خودایه مَا فِي ئهوهی له أَلْسَمُوت ئاسمانه کانه

وَالْأَرْضِ و زهوی دایه قَدْ به دَلْنِيَايِ يَعْلَمُ ده زانی مَا ئهوهی أَنْتُمْ ئیوه عَلَیْهِ له سه رین وَیَوْم و ئه و رۆژهی

يَرْجَعُونَ ده گپر دزیتته وه إِلَیْهِ بَوَّ لای ئه و فَيَنْبِئُهُمْ ئیتر هه وائیان پیده دا بِمَا بهوهی عَمِلُوا کردوویانه وَاللَّهِ و خودا بِكُلِّ به هه موو

شَيْءٍ شَقِیْ عَلِيمٌ تهواو زانا یه (۶۴)

سُورَةُ الْفُرْقَانِ سوره قی الفرقان

بِسْمِ به ناوی اَللّٰهُ خدا اَلرَّحْمٰنِ ئهوپه‌ریبه به‌زه‌پی و میهره‌بان (ناویکی پیروزی خودایه)

اَلرَّحِیْمِ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

تَبَارَكَ فره‌پیروزی و به‌ره‌که‌ت هی اَلَّذِیْ ئه‌وزاته‌یه تَزَلَّ (که) دایبه‌زاندوه اَلْفُرْقَانِ (ئه‌وکتابه‌ی که) لَیْک جیاکه‌ره‌وه یه

عَلٰی له‌سه‌ر عِبْدِهٖ به‌نده‌ی خو‌ی لَیْکُونْ تا - لِلْعٰلَمِیْنَ بۆ جیهانیان (-ببیته) نَذِیْرًا ترسینه‌ر و بیدارکه‌ره‌وه (۱)

اَلَّذِیْ ئه‌وه‌ی لَهٗ خواه‌نی مُلْکْ پادشایه‌تی وخواه‌نداری اَلْسَمٰوٰتِ ئاسمانه‌کان و اَلْاَرْضِ و زه‌وی ه

وَلَمْ یَخْزَ وه‌رگیز بۆخو‌ی دانه‌ناوه وَلَدًا کو‌ریک وَلَمْ یَكُنْ وه‌رگیز نه‌بووه لَهٗ بۆ ئه‌و شَرِیْکْ هاوبه‌شیک فِیْ له

اَلْمَلْکِ ده‌سه‌لات و خواه‌نداری وَخَلَقْ به‌دیه‌تی‌ناوه و دروستیکردوه کُلَّ هه‌موو شَیْءٍ شتیک فَقَدَرُهٗ جا بری بۆداناوه

تَقْدِیْرًا بریک (ی ته‌واو و دروست) (۲) وَاتَّخَذُوا و دیاریانکرد و دایانا مِنْ - دُوْنِهٖ بَیْجَگه (-له) و

ءِیْهَٔ په‌رستراو و خودایانیک لَا - یَخْلُقُوْنَ دروست(-نا) که‌ن شَیْءًا شتئ وَهُمْ و ئه‌وان خو‌یان

یَخْلُقُوْنَ ده‌خولقی‌ندری‌ن و دروست ده‌کری‌ن وَلَا یَمْلِکُوْنَ و به‌ده‌ستیان نییه لِاَنْفُسِهِمْ بۆ خو‌یان ضَرًّا (هیچ) زیانیک

وَلَا نَفْعًا و نه‌(هیچ) سودیکیش وَلَا یَمْلِکُوْنَ و به‌ده‌ستیان نییه مَوْتًا هیچ مردنیک وَلَا حَیْوةَ و نه‌ ژیانیکیش

وَلَا نُشُوْرًا و نه‌ زیندو‌کردنه‌و و بلاو‌کردنه‌وه‌یه‌کیش (۳) وَقَالَ و- اَللّٰہِیْ ئه‌وانه‌ی کَفَرُوْا کوفریانکردو بر‌ویان نه‌هینا (-گوتیان)

إِنْ هَذَا ثَمَّ هِج نِه إِلَّا تَهْنَاهَا إِنْكَ دَرُو و ههلهبسترایک أَقْتَرَه به درۆهه لی به ستوه وَأَعَانَه و یارمه تی داوه

عَلَيْهِ له سه ری قَوْم خه لکیکی ءَاخِرُونَ دیکه فَقَدْ ثه وه به دلنیایی جَاءُوا هیناویانه ظُلْمًا زولم و سته میک

وَزُورًا و درۆیه کی رازنراوه (۴) وَقَالُوا و گوئیان اُسْطِيرْ ته فسانه گه لی الْاَوَّلِينَ بېشینه کان ه اَكْتَتَبَهَا له سه ری نوسیتیه وه

فِيهِ ئَيْتَرْ ثه وه تَمَلَّى بونوسینه وه ده خویندریتیه وه عَلَيْهِ به سه ری ، له سه ری بَكْرَةً به یانیان وَأَصِيلًا و ئیواران (۵) قُلْ بَلَى

أَنْزَلَهُ أَنْزَلَهُ الَّذِي ثه وه ی يَعْلَمْ ده زانی السِّرَّ هه موو نه پنیه ک فِي له السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زه وی

إِنَّهُ به دلنیایی ثه وَكَانَ (-هه میشه) غَفُورًا ثه وه پری لی بورده ی رَحِيمًا ثه وه پری به به زه ی (-بوه) (۶) وَقَالُوا و گوئیان

مَالِ ثه وه چییه ؟ هَذَا ثه وَ الرُّسُولِ پیغه مبه ره يَأْكُلُ ده خوات الطَّعَامِ خوراک وَيَمْشِي و به ری ده روا فِي له ، له ناو

الْأَسْوَاقِ بازاره کان لَوْلَا لَوْ- أَنْزَلَ دا(-نه) به زینراوه إِلَيْهِ بۆ لای ثه وَ مَلَكٌ فریشته یه ک فَيَكُونُ جا-

مَعَهُ له گه ل ثه وَ (-ببیته) نَذِيرًا ترسینه ر و بیدارکه ره وه یه ک (۷) أَوْ يَنْ يَلْقَى فری بدریت إِلَيْهِ بۆ لای ثه وَ

كَنْزٍ گه نجینه یه ک أَوْ يَنْ تَكُونُ - لَهُمْ بۆی (-ببیته) جَنَّةً باخیکی چر و پر يَأْكُلُ بخوات مِنْهَا لِيْ وَقَالَ و-

الظَّالِمُونَ سته مکاره کان (-گوئیان) إِنْ - تَتَّبِعُونَ ئیوه دوی (هیج -نا) که ون إِلَّا جگه له رَجُلًا پیاوکی مَسْحُورًا جادوو لیکراو

(۸) أَنْظِرْ سه یرکه كَيْفَ چۆن ضَرَبُوا - لَكَ بۆ تۆ الْأَمْثَلُ نمونه ی زوریان (-لیدا و داتاشی)

فَضَلُوا جا گومرا بوون و رییان وئیل کرد فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ئیتر ناتوانن سَبِيلًا ریگایه ک (-بدوزنه وه) (۹)

تَبَارَكَ فره پیرۆزی و به ره که ت هی الَّذِي ثه وزاته یه إِنْ نه گهر شَاءَ ویستبای جَعَلَ دایده نا لَكَ بۆ تۆ خَيْرًا چاکتر

مِنْ لَهُ ذَلِكَ تَهْوِيَان جَنَّتْ بَاخ وَ بَهْهَشْتَانِ تَجْرِي بِرَوَاتٍ مِنْ لَهُ تَحْتَهَا زَيْدَا أَلَا نَهْرٌ رَوْبَارَهْكَانَ وَيَجْعَلُ وَ دَايِدَهْنَا

لَكَ بُو تُو قُصُورًا چَهَندهها كوْشَك ته لار (۱۰) بَلْ به لكو كَذَّبُوا به دروِياندا نا و باوه رِيان نه كرد بِالسَّاعَةِ به رُوژِي دواي

وَأَعْتَدْنَا وَ ئِيْمَه ئاماده مانكرد لَمَنْ بُو ته وهِي كَذَّبَ به دروِي داناو برواي نه هِيْنَا بِالسَّاعَةِ به رُوژِي دواي

سَعِيرًا ئاگرِيكي ته و په رِي جوْش دراو (۱۱) إِذَا كَانِي رَأَيْتَهُمْ (ئاگره كه) ته وان بِيْنِي مِنْ لَهُ مَكَانٌ جِيْگايه كي بَعِيدٌ زُوْر دوور

سَمِعُوا ته وان ده بِيستَنم لَهَا لُو وَي تَغِيْظًا دهنگي رَقِي وَ كِيْنَه وَ زَفِيْرًا وَ هَاناسه ده رَكْرَدَنِي (۱۲) وَإِذَا وَتَهْگَهْر أَلْقُوا فِرْدِرِن

مِنْهَا لَهْوِي مَكَانًا (له) جِيْگايه كي ضِيْقًا ته سَك وَ ته نَگ مَقْرِنِيْن به پِيكه وه به سَتْرَاي دَعْوَا - هُنَالِكَ ئَا لَهْوِي (-هاواري)

ثُبُورًا مه رَگ (-ده كه ن) (۱۳) لَا - تَدْعُوا بَانِگ (-مه) كَهَن الْيَوْمَ ئِيْمِرُو ثُبُورًا - وَحْدًا يَه ك (-مه رَگ)

وَأَدْعُوا وَ هاواري- ثُبُورًا مه رَگِي كَثِيْرًا زُوْر (-بكه ن) (۱۴) قُلْ بَلِيْ أَذْلِكَ ئَا يَا ته وه خَيْرٌ چا كْتَرَه أَمَّ يَان

جَنَّةً به هه شَتِي أَنْخُلُدْ هه تاهه تاي وَ نه بَرَاوه أَلْتِي ته وهِي وَعِدْ به نَدْرَاوه به الْمُتَّقُونَ له خودا ترس وَ پارِيْزكاران كَانَتْ -

لَهُمْ بُوِيَان جَزَاءٌ پادا شَت وَ مَصِيْرًا وَ سه رْته نجام (-بووه) (۱۵) لَهُمْ بُوِيَان هه يَه فَيَهَا تِيَايدا

مَا يَشَاءُونَ هه رَچِي ده يانه وِيْت خُلِدِيْن هه تاهه تاي كَان - عَلَيْ له سه ر رَبِّكَ په روه رديگارَت وَعَدًا به لِيْنِيكي

مَسْئُولًا پَرسيار لِيكراو (-بووه) (۱۶) وَيَوْمَ وَ ته و رُوژَهِي يَحْشُرُهُمْ كُوِيانده كا ته وه (له مه يدا ني مه حشه ر) وَمَا له گَهْل ته وهِي

يَعْبُدُونَ ده يپه رستَن مِنْ لَهُ دُونْ غه يري الله خودا فَيَقُولُ ئِيْتَر ده لِيْت ءَأَنْتُمْ ئَا يَا ئِيْوه أَضَلَلْتُمْ گومرا تا نكرد

عِبَادِي به نده كا ني مِنْ هُوَلَاءَ ته وانيْهيْ أَمَّ يَان هُمْ ته وان خوِيَان ضَلُّوا گومرا و وِيْل بوون له السَّبِيلِ راس ته رِيْگَا (۱۷)

قَالُوا گوتیان سُبْحَنَكَ پاكی و بېگهردی و پېرۆزی بۆ تۆ مَا كَان - يَنْبَغِي گونجا و شياو (-نه‌بوو) لَنَّا بۆ ئېمه أَن كه

تَتَّخِذ ديارى بکه‌يين مِن له دُونِكَ غه‌یری تۆ مِن (هیچ) أَوْلِيَاء دۆست و پشتیوان و مشوورخۆرانیک وَلَكِنْ به‌لام

مَتَّعْتَهُمْ تۆ بوارى ئەوانت دا رابوێرن وَءَابَاءَهُمْ له‌گه‌ل باب و باپیرانیان حَتَّى تاكو نَسُوا ئەوان له‌یادیانکرد

الَّذِیڤ یادخه‌ره‌وه‌که (قورئان) وَكَانُوا ئەوان- قَوْمًا قه‌ومیک ی بُورًا بۆری بېخێر (-بوون) (۱۸) فَقَدْ به‌دنیایی

كَذَّبْتُمْ برۆایان نه‌کرد و ئیوه‌یان به‌درۆدانا بِمَا به‌وه‌ی تَقُولُونَ ده‌یڵین فَمَا جا ئەوان- تَسْتَطِيعُونَ (-نا) توانن

صَرَفًا (هیچ) لایچن و لابه‌رن وَلَا نَصْرًا و نه‌سه‌رخستن و پشتیوانییك وَمَنْ و هه‌ركه‌سێ يَظْلِم سته‌م بکات مِّنْكُمْ له‌ ئیوه

نَذَرَهُ پێی ده‌چیژین عَذَابًا عه‌زاب و ئەشکه‌نجه‌یه‌ک ی کَبِيرًا گه‌وره (۱۹) وَمَا و - أَرْسَلْنَا ئیمه (-نه‌) ماننارد

قَبْلَكَ بېش تۆ مِن له الْمُرْسَلِينَ نێردراو و په‌یامبه‌ره‌كان إِلَّا ئیلاا إِنَّهُمْ ئەوانیش لِيَآكُلُونَ به‌دنیایی ده‌خۆن

الطَّعَام خۆراک وَيَمْشُونَ و ده‌پۆن فِي له ، له‌ناو الْأَسْوَاق بازاره‌كان وَجَعَلْنَا و- بَعْضُكُمْ هه‌ندیكتان

لِبَعْضٍ بۆ هه‌ندیك (-کردۆته) فِتْنَةً به‌لاو و تاقیکردنه‌وه أَتَصْبِرُونَ ئایا سه‌بر و ئارام ده‌گرن؟ وَكَان و هه‌میشه-

رَبُّكَ په‌روه‌ردیگارت بَصِيرًا ته‌واو بینهر (-بووه) به‌هه‌موو شئ (۲۰) وَقَالَ و- الَّذِينَ ئەوانه‌ی

لَا يَرْجُونَ بى‌هیوان و ناخوازن لِقَاءَنَا دیدارى ئیمه (-گوتیان) لَوْلَا لۆ- أُنْزِل دا(-نه‌) به‌زێنراوه عَلَيْنَا به‌سه‌رماندا

الْمَلَكَةِ فریشته‌كان أَوْ يان (لونا) نَرَى بینین رَبَّنَا په‌روه‌ردگاریمان لَقَدْ به‌دنیایی اسْتَكْبَرُوا خۆیان به‌گه‌وره‌داناوه فِي له

أَنْفُسِهِمْ نه‌فس و زاتی خۆیان وَعَتَوْ عَيْنَادى و سه‌ركه‌شیان کردوه عَتَوْ سهرکه‌شیه‌کى کَبِيرًا گه‌وره (۲۱) يَوْم ئەورۆژه‌ی

يَرَوْنَ دَهْبِينَ الْمَلَكَةَ فَرِيشتە كان لَا بُشْرَى نيه (هيچ) مزگينيه ك يَوْمَئِذٍ ئەورۇژە لِّلْمُجْرِمِينَ بۆ سته مكارە كان

وَيَقُولُونَ و دەلەين جِجْرًا (چوونە بەهەشت و مزگيني حەرامە لیتان) قەدەغەي مَحْجُورًا قەدەغە کراو (۲۲)

وَقَدِمْنَا و دامانەبەر إلی بۆلای مَا عَمِلُوا ئەوہی کردویانە مِنْ لہ عَمَلٍ کارەکان جَعَلْنَاهُ و کردمان بە هَبَاءٍ تۆزیکي

مَنْشُورًا بەرباکراو (۲۳) أَصْحَابُ خەلکانی الْجَنَّةِ بەهەشت يَوْمَئِذٍ ئەورۇژە خَيْرٌ چاکترە مُسْتَقَرًّا نیشته جيکانیان

وَأَحْسَنَ و چاکترە مَقِيلًا (پشودانیان) (۲۴) وَيَوْمَ و ئەو رۆژەي تَشَقَّقُ کەلەين کەلەين دەبى السَّمَاءِ ئاسمان

بِالْغَمِّ بەهەور وَنَزَلَ و دابەزێران الْمَلَكَةَ فَرِيشتە كان تَنْزِيلًا دابەزینیك (۲۵) الْمَلِكُ مولک و خاوەنداری و پادشایی

يَوْمَئِذٍ ئەورۇژە الْحَقِّ بەپاستی و بەهەق لِلرَّحْمَنِ بۆ خودای زۆر بەزەبی و میهرەبان ه وَكَانَ و- يَوْمًا رۆژیک (-بوو)

عَلَى لەسەر الْكُفْرِينَ کافرەکان عَسِيرًا زۆر سەخت و ناخۆش (۲۶) وَيَوْمَ و ئەو رۆژەي يَعْصُ -

الظَّالِمِ سته مکار (-گازدە گری) عَلَى لەسەر يَدِيْهِ هەردوو دەستی يَقُولُ دەلی يَلْتَنِي ئای خۆزگە اتَّخَذَتْ - مَعَ لەگەڵ

الرَّسُولِ پێغەمبەر سَبِيلًا رینگایە ک م (-بگرتابەر) (۲۷) يُولِيَّتِي ئەبھاوار لَيْتَنِي خۆزگەم لَمْ اتَّخِذْ -

فَلَانًا فلانە کەسم (-نەدە کردە) خَلِيْلًا دوستی گیان بە گیانی (۲۸) لَقَدْ سویندبی بەپاستی أَضَلَّنِي منی و نیلکرد عَنْ لہ

الذِّكْرِ یادخەروە (قورئان) بَعْدَ لەدوای ئەوہی إِذْ کە جَاءَنِي بۆم هات وَكَانَ و هەمیشە- الشَّيْطَانُ شەیطان

لِلْإِنْسِ بۆ مرووف خَذُولًا بى متمانه و شەرمە زارکەر (-بووہ) (۲۹) وَقَالَ و- الرَّسُولِ پێغەمبەر (-گووتی)

يُرَبِّ ئەى پەرورەدیگەر إِنْ بەپاستی قَوْمِي قەومی من اتَّخَذُوا - هَذَا ئەو الْقُرْآنُ قورئانەیان (-کردە)

مَهْجُورًا پشت تیکراو (۳۰) وَكَذَلِكَ و ههژاوا جَعَلْنَا واما نکرده لَکَلِّ بۆهه موو نَبِيٍّ پیغه مبه ری عَدُوًّا دوژمی

مِنْ له الْمُجْرِمِينَ تاوانکاره کان وَكَفَى و به سسه - بِرَبِّكَ پهروه ردیگارت هَادِيًّا رینموونیکار

وَنَصِيرًا و سه ره خر و پشتیوان (-بیت) (۳۱) وَقَالَ و- الَّذِينَ ئەوانه ی كَفَرُوا کوفریان کرد و بی پروا بوون (-گووتیان)

لَوْلَا نُزِّلَ لَوْدَانَابَه زێ عَلَيَّ به سه ری ، له سه ری الْقُرْآن قورئان جُمْلَةً هه ره هه مووی وَحِدَةً یه ک جار كَذَلِكَ ئا ئاویه

لِنُثَبِّتَ تا چه سپاو و قایم بکه یین بِهِ یی فَوَادَكَ دَل و ده روونت وَرَثَتَهُ و رۆنمان کرده و به ش به شمان کرد

تَرْتِيْلًا رۆنکردنه وه و به شبه شکردنیک (۳۲) وَلَا يَأْتُونَكَ و بۆت ناهین بِمَثَلٍ نموونه یه إِلَّا ئیلا جِنَّكَ بۆت دینین

بِالْحَقِّ حه ق و راستی و ره وایی وَأَحْسَنَ و چاکترین تَفْسِيرًا رۆنکردنه وه (۳۳) الَّذِينَ ئەوانه ی

يُحْشَرُونَ حه شرده کرین و کووده کرینه وه عَلَى له سه ر وَجُوهِهِمْ ده م و چاویانه وه إِلَى بۆ جَهَنَّمَ دۆزه خ أُولَئِكَ و ئەوان

شَرَّ خراپترین ه مَكَانًا جیگا (یان) وَأَضَلَّ و ویل تره سَبِيلًا رینگ و ریبازیان (۳۴) وَلَقَدْ و به دلنیاپی ءَاتَيْنَا دامان به

مُوسَى موسا أَلَكِتُبَ کیتابه که وَجَعَلْنَا و- مَعَهُ له گه ل ئەو یش أَخَاهُ براکه ی هَرُونَ هارون (مان)

وَزِيرًا (-کرده) یارمه تده ریک (۳۵) فَقُلْنَا جا گوتمان أَذْهَبَا بَرُون إِلَى بۆ ، بۆلای الْقَوْمَ نه ته وه وگه لی الَّذِينَ ئەوانه ی

كَذَّبُوا به درۆیاندا نا و باوه ریان نه کرد بِأَيَّتِنَا به ئایه ت و نیشانه گه و ره کان فَدَمَرْنَاهُمْ ئیتر به ریاد و ویرانمان کردن

تَدْمِيرًا (چۆن) ویرانکردنیک (۳۶) وَقَوْمٍ و قهومی نُوح (پیغه مبه ر) نُوح لَمَّا کاتی كَذَّبُوا به درۆیاندا نا و باوه ریان نه کرد به

الرُّسُلَ پیغه مبه ران أَغْرَقْنَاهُمْ نَقوممان کردن و خنکاندمانن وَجَعَلْنَاهُمْ و ئەوانمان- لِلنَّاسِ بۆ خه لک (-کرده)

آيَة نيشانه و به لگه يه كي گه وره **وَأَعْتَدْنَا** و ناماده مانكردوه **لِلظَّالِمِينَ** بۆ سته مكاره كان **عَذَابًا** عه زاب و نه شكه نجه يه كي

أَيُّهَا زۆر به ئازار (۳۷) **وَعَادَا** و (قهومي) عاد **وَوَعْدَا** و ته موود **وَأَصْحَابُ** و خه لکی **الرَّسِّ** ره سس

وَقُرُونًا و (خه لکی) سه رده مانتيکی **بَيْنَ** له نتيوان **ذَلِكَ** ته وان **كَثِيرًا** زۆر زۆر (۳۸) **وَكُلًّا** و هه موو

ضَرْبًا لييماندا و دامان پشت **لَهُ** بۆ ته وان **الْأَمْثَلُ** نمونان **وَكُلًّا** و هه موويان مان **تَبْرًا** له ناو برد و ته فر و توناكرد

تَنْبِيرًا (چۆن) ته فروتووناكردنيك (۳۹) **وَلَقَدْ** و به دنيايي **أَتَوْا** هاتنه **عَلَى** سه ر **الْقَرْيَةِ** ته و گوند و ديه **الَّتِي** ته وهی

أَمْطَرَتْ داباريندرا **مَطَرٍ** داباريئي **السَّوءِ** خراپه و نابوودی **أَفَلَمْ يَكُونُوا** ئايا ته وان پيشان- **يَرَوْنَهَا** (-نه) يان ده ديت

بَلْ به لكو **كَانُوا** ته وان- **لَا يَرْجُونَ** هيوايان نه (-بوو) به **نُشُورًا** (هيچ) زيندووكردنه وه يه ك **(۴۰)** **وَإِذَا** و ته گهر

رَأَوْكَ تويان بيني **إِنْ** - **يَخِذُّونَكَ** تۆ (-نا) گرن **إِلَّا** به شتي جگه له **هَزُورًا** گالته پيكر او **أَهَذَا** ته ري ته وه **الَّذِي** ته وه يه كه

بَعَثَ - **اللَّهُ** خودا (-ناردوويه تي) **رَسُولًا** به پيغه مبه ر **(۴۱)** **إِنْ** ئا **كَادَ** خه ريک بوو **لِيُضِلَّنَا** گومراو و ويلمان بكات

عَنْ له ، لي **إِلَهِتِنَا** په رستراو و خودا كانمان **لَوْلَا** ته گهر- **أَنْ** ته وهی **صَبْرًا** سه بر و ئاراممان (-نه) گرتبا **عَلَيْهَا** له سه ري

وَسَوْفَ و له داهاتوو **يَعْلَمُونَ** ده زانن **حِينَ** كاتي **يَرَوْنَ** - **الْعَذَابِ** عه زاب و نه شكه نجه (-ده بينن) **مَنْ** كتيه ته وه كه سه ی

أَضَلَّ و ئل وشوینبزره (ی کرد) **سَبِيلًا** ريگا **(۴۲)** **أَرَأَيْتَ** ئايا بينيوته **مَنْ** ته وهی **أَتَّخَذَ** - **إِلَهُهُ** --

هَوْنَهُ حه ز و هه وای خوئی (-کردوه به --خودای خوئی) **أَفَأَنْتَ** ئايا تۆ **تَكُونُ** - **عَلَيْهِ** لۆ ته و (-ده بيته)

وَكَيْلًا مشوورخوړ و پاريزهر **(۴۳)** **أَمْ** يان **تَحْسَبُ** واده زانی **أَنْ** كه **أَكْثَرَهُمْ** زۆربه يان **يَسْمَعُونَ** ده بيسن **أَوْ** يان

يَعْقِلُونَ تېدەگەن و پېدەگەن إِنْ - هُمْ ئەوان (شىئى - نىن) إِلَّا مەگەر كَالَّذِينَم وەك ئاژەل بَلْ بەلكو هُمْ ئەوان

أَضَلَّ وئىل وشىواوتره سَيِّئًا رى و رىبازيان (٤٤) أَلَمْ تَرَ ئايە لىپانەماى إِلَى بۇ ، بۇلاى رَبِّكَ پەروەردىگارت

كَيْفَ چۈن مَدَّ درىژو پانى كردۆتەوہ الظِّل سىبەر وَلَوْ وئەگەر شَاءَ بىويستبا لَجَعَلَهُ هەر-

سَائِكًا نەبزوا و نەگۆرى دەکرد ثُمَّ پاشان جَعَلْنَا - الشَّمْسُ رۆژ مان عَلَيْهِ بەسەرى ، لەسەرى (-کردە) دَلِيلًا دەليل و بەنگە

(٤٥) ثُمَّ پاشان قَبَضْنَاهُ وىکمانهينناوہ إِلَيْنَا بۇلاى خۆمان قَبْضًا وىکھيتانەوہيەكى يَسِيرًا سوک و ئاسان (٤٦)

وَهُوَ و هەر ئەوخۆى الَّذِي ئەو زاتەيە كە جَعَلَ - لَكُمْ بۆتان أَلِيلَ شەو ى (-کردۆتە) لِبَاسًا جل و بەرگى

وَالنَّوْمَ و نوستن (يشى كردۆتە) سُبَاتًا سرەوتن و سېر بوون وَجَعَلَ - النَّهَارَ رۆژگار يشى (-کردۆتە) نُشُورًا پەرت و بلاو بوون

(٤٧) وَهُوَ و هەر ئەوخۆى الَّذِي ئەو زاتەيە كە أَرْسَلَ - الرِّيحَ بايەكان ى (-ناردوہ) بُشْرًا وەك مزگىنىي يِّنْ لە

يَدَيَّ پيش رَحْمَتِهِ مېهرەبانى و بەزەبى خۆى (باران) وَأَنْزَلْنَا و دامانبەزاند مِنْ لە أَلْسِمَاءَ ئاسمان ەوہ مَاءَ ئاويكى ى

طُحُورًا پاككەرەوہ (٤٨) لِنَحْيِ تا زىندوو بکەينەوہ بِهِ يَتَّى بِلَدَةٍ شارۆچكەيەكى مَيِّتًا مردوو وَنُسْقِيَهُ و ئاودىرى بکەين

بِمَا بۆئەوہى خَلَقْنَا خولقاندوو مانە اَنْعَمًا ئاژەلاننىك وَأَنَاسِيَّ و خەلكاننىكى كَثِيرًا زۆر (٤٩) وَلَقَدْ و بەدلنبايى

صَرَفْنَاهُ جۆريە جۆرمانكردوہ و گۆرمانان كردوہ يَبْنِيهِمْ لە نىوانيان لِيَذَّكَّرُوا تا يادبکەنەوہ و پەند وەرگرن فَأَبَى جازى نەبوون

أَكْثَرَ زۆرى النَّاسِ خەلك إِلَّا بە شىئى) جگەلە) كُفُّورًا ناسوپاسگوزارى (٥٠) وَلَوْ وئەگەر شِئْنَا وىستبامان

لَبَعَثْنَا ئەوہ دەماننارد فِي لە كُلِّ هەموو قَرْيَةٍ گوند و نشينگايەك نَذِيرًا ترسپنەريک و بىدارکەرەوہيەك (٥١)

فَلَا تَطْعُ جا گوڼاپړايه-ي- الْكَافِرِينَ کافره کان (-مه که) وَجَّهَهُمْ و جهاديان له گهل بکه بهه يتي (بهوقورثانه)

جِهَادًا جهاد و ټيکوښانيکي کبيراً گه وره (٥٢) وَهُوَ و ههر ټهوخوی الَّذِي ټه و زاته يه که مَرَج پيکي گهياندووه

الْبَحْرَيْنِ دوو دهريايان هَذَا ټهوهيان عَذَبَ سازگاري فُرَاتَ تهواو سازگار وَهَذَا و ټهوه يش مِلْح سوږيکي اُجَاجَ تاله

وَجَعَلَ و دايناوه يَبْنِيهَا له نيوانيانه بَرَزَخًا په رده يپک وَجَرًا و بهنداويکي مَحْجُورًا به ندرکړاو (٥٣) وَهُوَ و ههر ټهوخوی

الَّذِي ټه و زاته يه که خَلَقَ به ديهيڼاوه و دروستيکړدوه مِنْ له الْمَاءِ ټاو بَشَرًا مروفتيک جَعَلَهُ جا کروويه تي به

نَسَبًا په يوه ندي په چه ټه ک وَصِهْرًا و ژن و ژنخوای وَكَانَ و هه ميشه- رَبُّكَ په روه رديگارت قَدِيرًا تهواو تواناداره (-بووه)

(٥٤) وَيَعْبُدُونَ و ده په رستن مِنْ له دُون غه يري اللَّهُ خدا مَا لَا يَنْفَعُهُمْ ټهوه ي سوديان پيڼاگه يه ني

وَلَا يَضُرُّهُمْ و زيان و زهرهريان پيڼاگه يه ني وَكَانَ و- الْكَافِرِ کافر عَلَي بؤ سه ر رَبِّه په روه رديگاري

ظَهِيرًا پشت و په نا و يارمه تدهر (-بووه) (بؤ شهيطان) (٥٥) وَمَا و- أَرْسَلْنَاكَ تۆمان (-نه) نارد إِلَّا ته نها

مُبَشِّرًا موژده به خش وَنَذِيرًا و بيدار که ر و ترسينه ر (بيت) (٥٦) قُلْ بلي مَا - أَسْأَلُكُمْ داوا (-نا) که م عَلَيْهِ له سه ري

مِنْ (هيچ) أَجْرٍ پاداشتي إِلَّا ته نها مَنْ ټه و که سه ي شَاءَ بيه وئت اَنْ که يَتَّخِذْ - اِلَى بؤ لای رَبِّه په روه رديگاري

سَبِيلًا ريگايه ک (-بگريته بهر) (٥٧) وَتَوَكَّلْ و پشت به سه ته و ته وه ککول بکه عَلَي له سه ر اَلْحَي ټه و زيندوه الَّذِي ټهوه ي

لَا يَمُوت نامريت وَسَبِّحْ و ته سبيح بکه و پاک و بهرز پاگره بِمَجْدِهِ بو حمد و ستايشي ټه و وَكُنْ و به سه سه بهه به و

بِذُنُوبْ به تاواني عِبَادِهِ به نده کاني خَيْرًا تهواو شاره زاي ورد و درشت (-بيت) (٥٨) الَّذِي ټهوه ي

خَلَقَ به‌دیه‌یناوه و دروستیکردوه **السَّمَوَاتِ** ئاسمانه‌کان **وَالْأَرْضِ** و زهوی **وَمَا** و ئه‌وهی **بَيْنَهُمَا** له‌نیوانیانه **فِي** له

سِتَّةَ شه‌ش **أَيَّامٍ** رۆژان ی **ثُمَّ** پاشان **أَسْتَوَى** چوو **عَلَى** بۆ سه‌ر **الْعَرْشِ** عه‌رش و ته‌ختی پادشایه‌تی

الرَّحْمَنُ ئه‌و زاته‌ی زۆربه‌ به‌زه‌یی و میهره‌بانه (ناوێکی پیرۆزی خودایه) **فَسَلَّ** **فَسَلَّ** به‌یه‌ یێی **خَيْرًا** ته‌واو ئاگاداری ورد و درشته

(٥٩) **وَإِذَا** وئه‌گه‌ر **قِيلَ** گوته‌را **لَهُمْ** پێیان **أَسْجُدُوا** سوژده‌ به‌ه‌ن **لِلرَّحْمَنِ** بۆ ئه‌له‌رحمان (زۆربه‌ به‌زه‌یی و زۆرمیهره‌بان)

قَالُوا گوته‌یان **وَمَا** باشه‌ چیه‌ **الرَّحْمَنُ** ئه‌له‌رحمان **أَنْسَجِدُ** ئایا سوژده‌ به‌ه‌ین **لِمَا** بۆئه‌وه‌ی **تَأْمُرُنَا** تۆ فه‌رمانمان پێده‌که‌ی

وَزَادَهُمْ و بۆیانی زیاده‌کردن **نُفُورًا** دوورکه‌وته‌وه‌ و ناحه‌زی (٦٠) **تَبَارَكَ** فره‌پیرۆزی و به‌ره‌که‌ت بۆ **الَّذِي** ئه‌وه‌ی

جَعَلَ داینا ، دروستیکرد **فِي** له ، له‌ناو **السَّمَاءِ** ئاسمان **بُرُوجًا** بو‌رج و ئه‌ستێران **وَجَعَلَ** و دایناوه **فِيهَا** تیایدا

سِرْجًا داگیرساو و رۆناکه‌ره‌وه‌ و جوانکه‌ریک (خۆری ئاسمان) **وَقَرَأَ** و مانگیکی **مُنِيرًا** رۆوناکه‌ره‌وه‌ (٦١)

وَهُوَ و هه‌ر ئه‌وه‌خۆی **الَّذِي** ئه‌و زاته‌یه‌ که‌ **جَعَلَ** داینا ، دروستیکردوه **الَّيْلِ** شه‌و **وَالنَّهَارِ** و رۆژگار **خَلْفَةً** دوا‌ی یه‌که‌که‌وتون

لِمَنْ بۆ ئه‌وه‌ی **أَرَادَ** بیه‌وێت **أَنْ** که‌ **يَذَّكَّرَ** یاد بکه‌ته‌وه‌ و په‌نده‌رگرئ **أَوْ** یان **أَرَادَ** - **شُكْرًا** سوپاسگوزاری (-ویست بێ)

(٦٢) **وَعِبَادَ** و به‌نده‌کانی **الرَّحْمَنِ** خودایه‌ به‌زه‌یی و میهره‌بان **الَّذِينَ** ئه‌وانه‌ی **يَمْسُونَ** - **عَلَى** له‌سه‌ر

الْأَرْضِ زه‌وی (-ده‌رۆن) **هَوْنًا** به‌ ئارامی و هێمنی **وَإِذَا** وئه‌گه‌ر **خَاطَبُهُمْ** -

الْجَاهِلُونَ جاهل و نه‌فامه‌کان (-قه‌سه‌ی نه‌فامانه‌یان ئاراسته‌کردن) **قَالُوا** ده‌لێن **سَلْبًا** سه‌لامو لێی (به‌خراب وه‌لامیان ناده‌نه‌وه‌)

(٦٣) **وَالَّذِينَ** ئه‌وانه‌ی **يَبْتَغُونَ** شه‌وبه‌سه‌رده‌به‌ن **لِرَبِّهِمْ** لۆ په‌روه‌ردگاریان **سُجَّدًا** به‌ سوژده‌ بردن

وَقِيمًا و به پې وه ستانه وه (له نوښا) (٦٤) وَالَّذِينَ ئەوانه ی يَقُولُونَ ده ئین رَبَّنَا ئە ی پروه ردگاریمان

أَصْرَفَ دوورخه روه و لاده عَنَّا لَيْمَانَ عَذَابٍ عه زاب و ئەشکه نجه یی جَهَنَّمَ دُوزَخَ إِنَّ به راستی

عَذَابَهَا عه زاب و ئەشکه نجه ی ئەو کَانَ بُوو غَرَامًا بهرده وام و پتوه نوساوه (٦٥) إِنَّهَا به دنیای ئەو سَاءَت خراپترین

مُسْتَقَرًّا جیگای جیگیر که وتن وَمُقَامًا و هه لسانه وه و مانه وه یه (٦٦) وَالَّذِينَ و ئەوانه ی إِذَا کات

أَنْفَقُوا (مهسره ده کهن) لَمْ يَسْرِفُوا ئیسراف و زیدهره وی ناکه ن وَلَمْ يَقْتُرُوا و به خیلی و ته نگیش ناکه ن

وَكَانَ به لکو (مهسره فیان) - بَيْنَ له نیوان ذَلِكَ ئەودا قَوَامًا مام ناوهندیه (٦٧) وَالَّذِينَ ئەوانه ی

لَا يَدْعُونَ هاوارنه کهن و ناپه رستن مَعَ له گهلَ اللَّهِ خودا إِلَهاً په رستراونیک ءَاخِرَ دیکه وَلَا يَقْتُلُونَ و ناکوژن

الْأَنفُسَ ئەو نهفسه و کهسه اَلَّتِي ئەوه ی حَرَمَ - اللَّهِ خودا (-قه ده غه ی کردوه) إِلَّا ئیلا بِالْحَقِّ به حق و په وایی

وَلَا يَزْنُونَ و زینا ناکه ن وَمَنْ و هه رکه سی یَفْعَلْ - ذَلِكَ ئەوه (-بکات) يَلْقَ توشی دیت و دوچاری أَثَامًا تاوانان (-ده بیت)

(٦٨) يُضَعَفُ چه ندجاره و چه ندفات ده کړئ لَهُ بُوْءُهُو الْعَذَابَ عه زاب و ئەشکه نجه یَوْمَ رۆژی

الْقِيَمَةِ قیامهت (هه لسانه وه له گۆره کان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشر) وَيَخْلُدُ و هه تاهه تا ده مینِی فِیه تیایدا

مَهَانًا شه رمه زار و ریسواکراو (٦٩) إِلَّا مِنْ ئیلا مَنْ ئەوه ی تَابَ په شیمان بویه وه و گه رایه وه وءَامَنَ و بروای هینا

وَعَمِلَ و کردی عَمَلًا کرده وه یه کی صَالِحًا چاک و باش فَأُولَئِكَ ئەوه ئەوان یُبَدِّلَ ده گۆرئِ اللَّهِ خودا

سَيِّئَاتِهِمْ خراپه کانیا ن حَسَنَتٍ (به) چاکان وَكَانَ و هه میشه - اللَّهُ خودا غُفُورًا ئەوپه ری لیپورده ی

رَحِيمًا ٺهوپهريبه بهزه يي (-بووه) (٧٠) وَمَنْ و ههركهسئ تَاب پهشيمان بويهوه و گهراپهوه و عَمِل و كردى

صَلِحًا كارى چاك فَإِنَّهُ ٺيتر ٺهوه يُتُوب توبه دهكات و دهگهريتهوه إِلَى بؤ ، بؤلاى اللَّهُ خودا مَتَابًا تهواوى گهراپهوه و توبه

(٧١) وَالَّذِينَ و ٺهوانه لَآ يَشْهَدُونَ نابنه ٺاماده و شايهت له اَلزُّور ٺاههقى و ٺارهوايى وَإِذَا وكتائى مَرُّوا دهرون

بِاللَّغْوِ بهلاى لهغوه و قسه لى بهتال و بيسود مَرُّوا تيدهپهري تَيَّدَهِمْ كَرَامًا بهريز و بههاداريپهوه (٧٢) وَالَّذِينَ ٺهوانه لَآ إِذَا كَاتِ

ذِكْرًا ياد دهخريتهوه و ٺاموزگارى دهكزين بَيَّات به ٺايهتهكانى رَبِّهِمْ پهروهردگاريان لَمْ يَخْرُوا ٺاكهونه عَلَيْهَا سهري صُمًّا كهري

وَعُمِّيَانَا و كوئيرانه (٧٣) وَالَّذِينَ و ٺهوانه يَقُولُونَ دهئين رَبَّنَا ٺهى پهروهردگاريان هَبْ ببهخشه لَنَا پيمان

مِنْ له اَزْوَاجِنَا هاوسهراڼمان وَذُرِّيَّتِنَا و منال و نهوهكانمان قُرَّة ٺوقره لى اَعْيُن چاوان وَاَجْعَلْنَا و -

لِلْمُتَّقِينَ بؤ لهخوداترس و پارنيزكاران (-بمانكه) اِمَامًا پيشهواپهك (٧٤) اُولَئِكَ ٺهوان

يُحْزَنُونَ پاداشت دهدرينهوه و پيان دهرئ اَلْغُرْفَةَ مال و ژوورى (تايهت) بِمَا بهوه لى صَبْرًا دانيان بهخوداگرت و ٺاراميانگرت

وَيُلْقُونَ و پيشوازي دهكزين فِيهَا تييدا نَحِيَّة به سلوا وَسَلْبًا و سهلام (٧٥) خُلْدِينَ ههتههتايى ماوهن فِيهَا تييدا

حَسَنَتٌ چاكترينه مُسْتَقَرًّا جيگاي جيگيريپوون وَمُقَامًا و جيگاي ههستان و ژيان بهسهبردن (٧٦) قُلْ بلى

مَا يَعْبَأُ گوئ نادا بِكُمْ ييتان رَبِّي پهروهرديگارم لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ٺهگهري دوعا و پارانهوه (وپهريستنتان) نهبي فَقَدْ ٺهوه بهدنيابي

كَذَّبْتُمْ ٺيوه بروتان نههينا و بهدروتان دانا فَسَوْفَ جا لهداهاوو يَكُون - لِزَامًا پابهند و بهستراو (-دهبيت) (٧٧)

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ سورەتی الشُّعراء

بِسْمِ به‌ناوی اللَّهِ خدا الرَّحْمَنِ ئەو پەربە بەزەبی و میهرەبان (ناویکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئەو پەری بەخشنده (ناویکی پیرۆزی خودایه)

طاسین میم (۱) تِلْكَ ئەوہ ءَايَتٍ چەندەھا بەلگە و نیشانە ی گەورە ی اَلْكِتَابِ کیتابی اَلْمِیْنِ رۆن و دیار ە (۲)

لَعَلَّكَ لەوانە یە تۆ بَخِعْ لەناوبەری - نَفْسَكَ خۆت (ی) اَلَّا یَكُونُوا کە ئەوان- مُؤْمِنِین برۆادار (-نەبن) (۳) اِنْ ئەگەر

نَشَأَ بمانەوی نَزَلَ دادەبەزنین عَلَیْهِم بەسەریاندا مِّنْ لِّه اَلسَّمَاءِ ئاسمان ەوہ ءَايَةٍ ئایەتیک (موعجزە یەک)

فَظَلَّتْ جا دەمی ئی اَعْنُقُهُمْ ملەکانیان لَهَا لۆوی خُضِعِین ملەچ ماو (۴) وَمَا - یَأْتِيهِمْ بۆیان (نا) ییت مِّنْ (هیچ)

ذِكْرٍ یادخەرەو یە ک مِّنْ لِّه اَلرَّحْمَنِ ئەو پەربە بەزەبی و میهرەبان (ناویکی پیرۆزی خودایه) مُحَدَّثٍ نو ی و تازە اِلَّا ئیلا

كَانُوا ئەوان (ئەو کات) عَنْهُ - مُعْرِضِین پشتیان (-تی) کردوہ (۵) فَقَدْ ئەو بەدنیایی گَذَّبُوا بەدرۆیاندا نا و باوہریان نەکرد

فَسَيَاتِيهِمْ جا لەو زوانە بۆیان دیت اَنْبِؤْا هەوالی گەورە ی مَا كَانُوا ئەو ی پێشان بِه -

يَسْتَهْزِءُونَ گەمەو گالتهیان دەکرد (-یی) (۶) اَوْ ئایا لَمْ يَرَوْا نە یاروانیە اِلَى بۆ اَلْاَرْضِ زەوی كَمْ چەند

اَنْبَتْنَا مان رۆاند فِیْهَا تیایدا مِّنْ لِّه كُلِّ هەموو زَوْجٍ جۆریکی کَرِیم بەپیت و فەر (۷) اِنْ بەدنیایی فِی لِّه

ذٰلِكَ ئەویان (هەیه) لَايَةً نیشانە یەکی زۆر گەورە و مەزن وَمَا و- كَان -- اَكْثَرُهُمْ زۆریەیان مُؤْمِنِین برۆادا (-نە--بوون)

(۸) **وَإِنَّ** و به دلدنیایی **رَبِّكَ** پهروه ردیگارت **هُوَ** هه رخوی **الْعَزِيزُ** تهوپه ری دهسه لاتداری بالادهستی (ناوکی خودای پیروژه)

الرَّحِيمِ تهوپه ریبه به زهیی و به خشنده یه (۹) **وَإِذْ** و (باس بکه) کاتی که **نَادَى** - **رَبُّكَ** پهروه ردیگارت

مُوسَىٰ (پیغه مبهه) موسای (-بانگکرد) **أَنْ** کهوا **أَنْتَ** برؤلای **الْقَوْمِ** خه لک و قهومه **الظَّالِمِينَ** سته مکاره که (۱۰)

قَوْمِ قهومی **فِرْعَوْنَ** فیرعه ون **أَلَا يَتَّقُونَ** ئه ری له خودا ناترسن و خو ناپارژین (۱۱) **قَالَ** (موسا) گوئی **رَبِّ** پهروه ردیگارت

إِنِّي من به راستی **أَخَافُ** ئه ترسم **أَنْ** که **يُكَذِّبُونَ** باوهرم بیته کهن و به درؤم دانین (۱۲) **وَيَضِيقُ** و -

صَدْرِي سینگم (-تهنگ دهی) **وَلَا يَنْطَلِقُ** و - **لِسَانِي** زمانم (-ناگه ری) **فَأَرْسِلْ** جا بنیره **إِلَىٰ** بو **هَرُونَ** هارون (۱۳)

وَلَهُمْ و هه یانه **عَلَىٰ** له سه رمن (تؤله ی) **ذَنْبٌ** گونا هیک **فَأَخَافُ** جا ئه ترسم **أَنْ** که **يَقْتُلُونَ** من بکوژن (۱۴)

قَالَ گوئی **كَلَّا** نه خیر **فَاذْهَبَا** ده برؤن **بِأَيَّتِنَا** به ئایات و موعجزاته کانمان **إِنَّا** دلدنیابن ئیمه **مَعَكُمْ** له گه ل ئیوه

مُسْتَمِعُونَ گوئیگرین (۱۵) **فَأْتِيَا** جا برؤنه لای **فِرْعَوْنَ** فیرعه ون **فَقُولَا** جا بلین **إِنَّا** دلدنیابه ئیمه **رَسُولٍ** په یامبه ری

رَبِّ پهروه ردیگار و خاوهی **الْعَالَمِينَ** جیهانیان ین (۱۶) **أَنْ** که **أَرْسِلْ** بنیره **مَعَنَا** له گه لمان **بَنِي** رؤله و هؤزی

إِسْرَءِيلَ پیغه مبهه ره عقووب (جوله که کان) (۱۷) **قَالَ** گوئی **أَلَمْ نُرَبِّكَ** ئه ی به خیومان نه کردی **فِينَا** له ناومان

وَلِيدًا منالکی له دایکبوو **وَلَبِثْتَ** وماپته وه **فِينَا** له ناومان **مِنْ** له **عَمْرِكَ** ته مه نت **سِنِينَ** چه ندان سال (۱۸)

وَفَعَلْتَ و - **فَعَلْتَكَ** که تنه کهت (-کرد) **الَّتِي** ئه وه ی **فَعَلْتَ** کردت **وَأَنْتَ** و تؤ- **مِنْ** له

الْكَافِرِينَ کافر و بیته مه که کان (-بووی) (۱۹) **قَالَ** گوئی **فَعَلْتَهَا** - **إِذَا** ئی (-وامکرد) **وَأَنَا** کاتی من - **مِنْ** له

الضَّالِّينَ گومراو و سه رلئيشواوان (-بووم) (۲۰) فَقَرَرْتَ جا رامکرد مِنْكُمْ لهنگو لَمَّا کاتى خَفْتُمْ ترسام لهنگو

فَوَهَبَ جا به خشى لِى پيم رَبِّى پهروه رديگار حُكْمًا حوكم وَجَعَلَنِي و منى کرده (يه كئ) مِنْ له

الْمُرْسَلِينَ نيردراو و پهيامبه ره كان (۲۱) وَتِلْكَ و نه وه نِعْمَةً ناز و نيعمه ته؟! تَمْنَاهَا تو ده يکه يته مننه ت عَلَيَّ له سه رمن

أَنْ كَهْوَا عَبْدَتَّ - بَنِي روه و هوږى إِسْرَءِيلَ پيغه مبه ر يه عقوب ت (-کردوه به بنده و خزمه تکار) (۲۲) قَالَ -

فِرْعَوْنَ فيرعه ون (-گوټى) وَمَا جا چييه رَبِّ پهروه رديگار وخواه نى الْعَالَمِينَ جيهانيان ؟ (۲۳) قَالَ گوټى

رَبِّ پهروه رديگار وخواه نى السَّمَوَاتِ ئاسمانه كان وَالْأَرْضِ و زهوى ه وَمَا و نه وهى يَنْهَمَا له نيوانيانه إِنْ نه گهر

كُنْتُمْ ئيوه- مُوقِنِينَ براواي تهواو تان (-بووبيت) (۲۴) قَالَ گوټى لَمَنْ به وهى حَوْلَهُ دهوروبه رى أَلَا تَسْمَعُونَ نه رى گوينانگرن

(۲۵) قَالَ گوټى رَبُّكُمْ پهروه رديگار تانه وَرَبِّ و پهروه رديگارى ءَابَائِكُمْ باب و باپيرانى الْأَوَّلِينَ پيشينه كان ه (۲۶)

قَالَ گوټى إِنْ به دنيايى رَسُولُكُمْ پيگه مبه ره كه تان الَّذِي نه وهى أَرْسَلَ نار دراوه إِلَيْكُمْ بؤتان لَمَجْنُونٍ هه ر شيتنه (۲۷)

قَالَ گوټى رَبِّ پهروه رديگار وخواه نى الْمَشْرِقِ روه ه لات وَالْمَغْرِبِ و روه ژاوا وَمَا و نه وهى يَنْهَمَا له نيوانيانه إِنْ نه گهر

كُنْتُمْ ئيوه- تَعْقِلُونَ تيگه يشتوو (-بووبن) (۲۸) قَالَ گوټى لَئِنْ به دنيايى نه گهر اتَّخَذْتَ دابنيى إِلَهًا په رستراويك

غَيْرِي جگه له من لَأَجْعَلَنَّكَ نه وه به دنيايى ده بيته مِنْ يه كئ له الْمَسْجُونِينَ زيندانكراوه كان (۲۹) قَالَ گوټى أُولَئِكَ باشه نه گهر

جِئْتُكَ بؤت بينم بِشَيْءٍ شتيكى مُبِينٍ روون و ديار كهر (۳۰) قَالَ گوټى فَأَتِ ده بيننه بِهِ نه و شتهى إِنْ نه گهر

كُنْتُ تو- مِنْ له الصَّادِقِينَ راستگوكان (-بووى) (۳۱) فَأَلْقَى ئيتر هه ئيدا عَصَاهُ گوپاله كهى فَإِذَا جا ده سته جئ

هِيَ تَهَو (بووه) ثَعْبَانٌ تَبْرَه مَارِيكِي مُبِينٌ ديار و ئاشكرا (٣٢) وَتَزَع و دهر يهينا يَدُهُر دَهْسَتِي فَاِذَا وَيَه كَسَهَر- هِيَ تَهَو

يَضَاء سَپِي (-دياربوو) لِلنَّظِيرِينَ بُو تَه مَاشَاكَه رَان (٣٣) قَالَ گوتِي لِلْمَلَايَ بَه سَه رَه گَه وره كَانِي حَوْلَهُر دَه وره بَه رِي اِنَّ بَه دَلْنِيَايِ

هَذَا تَهَوه لَسِحْر هَهَر سِيحْرِيَا ز و جَادُوو گَه رِيكِي عَلِيمٌ تَهَوَاو زَانَا و ئَاگَادَار ه (٣٤) يُرِيد دَه يَه وَيَت اَنْ كَه يُخْرِجَكُم دَه رَتَانَبِيئِي

مِنْ لَه اَرْضِكُمْ خَاكِي خَوْتَان بِسِحْرِهِ بَه سِيحَر و جَادُوِي فَاِذَا جَا جِي تَأْمُرُون فَهَرْمَان دَه كَهَن (٣٥) قَالُوا گوتِيَاَن

اَرْجَه مَوْلَه تِي بَدَه (بَه خَوْبِي) وَاَخَاه و بَرَاكِي وَاَبَعَتْ و بَنِيْرَه فِي لَه ، لَهْنَاو اَلْمَدَائِنِ شَارَه كَان حُسْرِيَن (خَه لَكِي) كَوْبَكَه نَهَوه

(٣٦) يَأْتُوْكَ بَوْت بَهِيْنَن بِكُلِّ بَه هَه مَوو سَحَارِ سِيحْرِيَا ز و جَادُوو كَه رِيكِي زُوْر شَارَه زَا ي عَلِيمٌ تَهَوَاو زَانَا (٣٧) جَمِع جَا -

اَلْسَحْرَه جَادُوو گَه رَه كَان (-كُوْكَرَانَه وَه) لَمِيْقَت لَو جِي و كَاتِي يَوْمٌ بَوْرِيكِي مَعْلُوْم زَانَرَاوِي دِيَارِيكِرَاو (٣٨) وَقِيلَ و گوتِرَا

لِلنَّاسِ بَه خَه لَك هَلْ نَايَا اَنْتُمْ ئِيَوَه مُجْتَمِعُوْن كُوْدَه بَنَه وَه (٣٩) لَعَلْنَا بَه لَكُو ئِيْمَه نَتَّبِع دَه كَه وَيْنَه دَوَايِ

اَلْسَحْرَه سِيحْرِيَا زَه كَان اِنَّ تَه گَهَر كَانُوا تَهَوَان- هُم خَوْيَان اَلْغَلِيْن زَال و سَه رَكَه وَتَوو (-بَووِيْن) (٤٠) فَلَمَّا جَا كَاتِي جَاءَ -

اَلْسَحْرَه جَادُوو گَه رَه كَان (-هَاتَن) قَالُوا گوتِيَاَن لِفِرْعَوْنَ بَه فِيرَعَه وَن اِنَّ تَه رِي بَه رَاسْتِي لَنَا بُو ئِيْمَه (هَه يَه)

لَا جَرًا پَادَاشْت و دَه سَتَحَقِّ اِنَّ تَه گَهَر كُتَّا - نَحْنُ ئِيْمَه اَلْغَلِيْن سَه رَكَه وَتَوو (-بَووِيْن) (٤١) قَالَ گوتِي نَعَمْ بَه لِي وَاِنَّكُمْ -

اِذَا كَه وَابِيْت (-بَه دَلْنِيَايِ ئِيَوَه) لَنْ هَه رَه اَلْمُقَرَّبِيْن نَزِيكِرَاوَه كَان (٤٢) قَالَ - هُم پِيَايِي (-گَووت) مُوسَى مُوسَا

اَلْقُوا هَه لَبْدَهَن مَا تَه وَهِي اَنْتُمْ ئِيَوَه مَلْقُوْن هَه لَبْدَه دَهَن (٤٣) فَالْقُوا جَا هَه لِيَاَنْدَا جِبَاهُمُ گَوَرِيْسَه كَانِيَاَن

وَعَصِيَّتُهُمْ و دَارَه كَانِيَاَن وَقَالُوا و گوتِيَاَن بَعْرَه سَوِيْنْدَه بَه عِيْزَهْت و بِالَادَه سَتِي فِرْعَوْنَ فِيرَعَه وَن اِنَّا بَه دَلْنِيَايِ لَنَحْنُ هَه رَه ئِيْمَه

الْغُلُوبِ سەرکەوتووین (٤٤) فَأَلْقَى ثینجا - مُوسَى مووسا عَصَاهُ دارەکەى (-هه‌لدا) فَإِذَا ثیتر یەکسەر هِی ئەو

تَلَقَّفَ خیرا لولیدا و قوتیدا مَا يَأْفِكُونَ ئەوێ ئەوان بە درۆ هەڵیان دەست (٤٥) فَأَلْقَى جا کەوتن السَّحَرَةُ جادوگەرەکان

سَجَدِينَ بە سوژدەبردنەوه (٤٦) قَالُوا گوتیان ءَامِنًا بروامان هینا رَبِّ بە پەروەردگاری الْعَالَمِينَ جیهانیان (٤٧)

رَبِّ پەروەردیگار و خاوەنی مُوسَى مووسا وَهَرُونَ و هاروون (٤٨) قَالَ گوێ ءَامَنْتُ ئێوه پرواتان هیناوه لَهُ له

قَبْلَ پێش ئەوێ أَن كَ ءَاذَنَ رینگاو ئیزن بدهم لَكُمْ پێتان إِنَّهُ بە راستی ئەوه لَكِبْرُكُمْ هەرگەورە کە تانە الَّذِي ئەوێ

عَلَّامُ فێری ئێوهی کردوه السَّحَرِ سێحر و جادوو فَلَسَوْفَ بە دنیای پاشان تَعْلَمُونَ دەزانن (جێتان لێدەکەم) لَا قُطْعَنَ هەر دەبێم

أَيِّدِيكُمْ دەستە کانتان وَأَرْجُلُكُمْ و قاچە کانتان مِّنْ له خِلْفَ جیا وَلَا صَلْبَكُمْ و هەر لە خاچتان دەدهم أَجْمَعِينَ گشتتان

(٤٩) قَالُوا گوتیان لَا ضَيْرَ هێچ زەرەر نیه (بیبکین) إِنَّا بېگومان ئێمه إِلَى بۆ ، بۆلای رَبَّنَا پەروەردیگارمان

مُنْقَلِبُونَ دەگەڕێنەوه (٥٠) إِنَّا ئێمه بە راستی نَطْمَعُ حەزەدە کەین أَن كَ يَغْفِرُ ببه‌خشێ و ببوورێ لَنَا بۆ ئێمه

رَبَّنَا پەروەردیگارمان خَطِيئًا له تاوان و گوناھەکانمان أَن (بەوێ) كَ كُفَّا ئێمه - أَوَّلَ یەکەم ی الْمُؤْمِنِينَ پروادارەکان (-بووین)

(٥١) وَأَوْحَيْنَا و سروش و نیگامانکرد إِلَى بۆ مُوسَى (بێغەمبەر) موسا أَن كَ أَسْرَ - بِعِبَادِي بەندەکانم (-وهرێ بێخه)

إِنَّكُمْ دُنْیابن ئێوه مُتَّبِعُونَ دواتان کەوتراوه (٥٢) فَأَرْسَلَ جَا- فِرْعَوْنَ فیرعەون (-هه‌ناردی) فِي بۆناو الْمَدَائِنِ شارەکان

حُشْرِينَ کۆکەرانیکی (٥٣) إِنَّ كە بە راستی هُوَلَاءَ ئەوانیھی لَشَرِّ ذِمَّةٍ کۆمەلێکی بەرماوێ بێ بەهای قَلِيلُونَ کەمن (٥٤)

وَأَنَّهُمْ و بە راستی ئەوان لَنَا بۆ ئێمه لَغَائِظُونَ هەر رق لە دُنْ وَإِنَّا و بېگومان ئێمه جَمِيعَ هەر کۆمەلێکی

حٰذِرُونَ وريای ئاماده باشين (۵۶) فَأَخْرَجْنَاهُمْ ئيتړ دهرمانكردن مِّنْ له جَنَّتْ باخ و بههشتان وَعَيُونٌ و چهندهها كانياواي

(۵۷) وَكُنُوزٌ و جوړهها گه نجينه وَمَقَامٌ و جی و پييه کی كَرِيمٌ چاك و پر فېر (۵۸) كَذٰلِكَ ئاوا

وَأَوْرَثَهَا و كردمانه ميراثی بَنِي رۆله و هوژی إِسْرَءِيلَ پيغه مېهر يه عقووب (جوله كه كان) (۵۹)

فَاتَّبَعُوهُمْ ئيتړ نه وان دوايان كه وتن مُشْرِقِينَ له گهل رۆژه لاتن (۶۰) فَلَمَّا جَا كَاتِي تَرَاءُ يه كترين بيني أَجْمَعَانِ هه ردوو كوومه ل

قَالَ - أَصْحَبُ هاوېل و ره فيقانی مُوسَى (پيغه مېهر) موسا (-گوتيان) إِنَّا به دنيايی ، به راستی ئيمه لَمَذْرُكُونَ پيگه يشتراوين

(۶۱) قَالَ گوټی كَلَّا نه خير إِنَّ دنياين مَعِيَ - رَبِّي په روه رديگارم (-له گه لمدايه) سَيِّدِينَ له وه ولا رينمونيم ده كات

(۶۲) فَأَوْحَيْنَا جَا سروشمانكرد إِلَى بُو مُوسَى (پيغه مېهر) موسا أَنْ كهوا أَضْرِبَ ليدنه بَعْصَاكَ به دار و گوجانه كه ت له

الْبَحْرِ دهريا فَأَنْفَلَقَ جَا شق بوو فَكَانَ ئيتړ- كُلَّ هه ريه ك له فِرْقٍ لايه كان (-بووه شتي) كَالطُّودِ وهك چيايه كي

الْعَظِيمِ شكوداری گه وړه (۶۳) وَأَزَلْنَاهَا و نزيكمانكړده وه ثُمَّ پاشان الْآخِرِينَ نه وانيتړ (۶۴) وَأَنْجَيْنَا و دهربازمانكرد

مُوسَى مووسا وَمَنْ و نه وهی مَعَهُ له گه لي بوو أَجْمَعِينَ گشتيان (۶۵) ثُمَّ پاشان أَغْرَقْنَا ژير ئاوومانخستن و خنكندمان

الْآخِرِينَ نه وانيتړ (۶۶) إِنَّ به دنيايی فِي له ذٰلِكَ نه ويان (هه يه) لَآيَةً نيشانه يه كي زور گه وړی وَمَا و- كَان --

أَكْثَرُهُمْ زوربه يان مُؤْمِنِينَ برودار (-نه--بوون) (۶۷) وَإِنَّ و به دنيايی رَبَّكَ په روه رديگار ت هُو هه رخوی

الْعَزِيزُ نه وپه پري دهسه لاتداری بالادهستی (ناوټيكي خودای پيروزه) الرَّحِيمِ نه وپه پريبه به زه يی و به خشنده يه (۶۸) وَأَتٰلَ و بخوښه وه

عَلَيْهِمْ به سهريان ، بو سهريان ، له سهريان نَبَأٌ گرنگه هه والی اِبْرَاهِيمَ (پيغه مېهر) ئيبراهيم (۶۹) اِذْ كه قَالَ گوټی لِأَيِّهِ به باوکی

وَقَوْمِهِ و نه ته وه که ی مَا تَعْبُدُونَ ئیوه چی ده په رستن؟ (۷۰) قَالُوا گوتیان نَعْبُدُ ده په رستین أَصْنَامًا په یکه ر و بتانیک

فَنَظَّلَ ئیتر ده مینین لَهَا لویان عَكْفِينَ گوشه گیر ده بین (۷۱) قَالَ گوئی هَلْ ئایا يَسْمَعُونَكَ ئه وان ئیوه ده بیستن إِذْ که

تَدْعُونَ هاواریان لیده کهن و ده یان په رستن (۷۲) أَوْ یان يَنْفَعُونَكَ ئه وان سودتان پیده که یه نن أَوْ یان

يَضْرُونَ زهره رتان لیده ده ن؟ (۷۳) قَالُوا گوتیان بَلْ به لکو وَجَدْنَا - ءَابَاءَنَا باب و باپیرانمان (-بینیوه) كَذَلِكَ ئاوا

يَفْعَلُونَ ده کهن (۷۴) قَالَ گوئی أَفَرَأَيْتُمْ ده ی ئیوه بینو تانه مَا ئه وهی كُنْتُمْ ئیوه پیشان تَعْبُدُونَ ده تان په رست (۷۵)

أَنْتُمْ ئیوه وءَابَاؤُكُمْ و باب و باپیرانتان الْأَقْدَمُونَ کون کونه کان (۷۶) فَإِنَّهُمْ ئه وه به دنیای ی ئه وان عَدُوٌّ دوژمن ن لِي بُوْ مِنْ

إِلَّا جَگه له رَبِّ په روه ردگاری الْعَالَمِينَ جیهانیان (۷۷) الَّذِي ئه وهی خَلَقَنِي منی خولقاندوه فَهُوَ ئه وه هه ر ئه و

يَهْدِين رېنمونیم ده کات (۷۸) وَالَّذِي وئه وهی هُو هه ر ئه وه يَطْعَمُنِي خواردن و خوراکم پیده دات و لِسَقِين و ئاوم پیده دات

(۷۹) وَإِذَا وئه گه ر مَرَضْتُ نه خوځکه و تم فَهُوَ ئه وه هه ر ئه و يَشْفِين شیفام ده دات و چاکم ده کاته وه (۸۰)

وَالَّذِي وئه وهی يُمِيتُنِي من ده مړئئِ ثُمَّ پاشان يُحْيِين زیندووم ده کاته وه (۸۱) وَالَّذِي وئه وهی أَطْمَعُ ته مام وایه اَنْ که

يَغْفِرُ ببه خشی و ببووری لِي بُوْم خَطِيئِي له گونا هم يَوْمَ رُوْزِي الدِّينِ پاداشت و سزا (۸۳) وَاجْعَلْ ودابئِ لِي بُوْ مِنْ

لِسَانَ زمانى صِدْقِ راستی و راستگوئی فِي له الْآخِرِينَ دووايیدا (۸۴) وَاجْعَلْنِي و من بکه ره مِنْ (یه کئ) له وَرَثَةِ میراتگرانی

جَنَّةٍ به هه شتی النَّعِيمِ ناز و نیعمه ت (۸۵) وَاعْفِرْ و خوښه و ببوره لِأَيِّ لَه باو کم إِنَّهُرْ به دنیای ی ئه و کَانَ - مِنْ لَه

الضَّالِّينَ گومړاو و سه رلېشواوان (-بوو) (۸۶) وَلَا تُخْزِنِي و شه رمه زارم مه که يَوْمَ ئه و رُوْزِي يَبْعَثُونَ زیندوو ده کړینه وه

(۸۷) يَوْمَ تَهْوِي السُّودُ نَابَهُ خَشْيَ مَالٌ هَيْجَ مَالٍ وَ سَامَانِيكَ وَلَا بُنُونَ وَ نَه كُورَانِيَش (۸۸) إِلَّا ثِيلَا

مَنْ تَهْوِي كَه سَهِي أَتَى هَاتُووه بُوَ اللَّهُ خُودَا بِقَلْبٍ بَه دَلِيكِي سَلِيم سَاغ وَ سَه لَامَه ت (۸۹) وَأَزْلَفَتْ وَ نَزِيكَ كَرَايَه وَه

الْجَنَّةَ بَه هَه شَتِ لِلْمُتَّقِينَ بُوَ لَه خُودَا تَرَس وَ پَارِيْز كَارَه كَان (۹۰) وَ بَرَزَتْ وَ دَه رَخَا أَبْجِيم دُوزَخِ لِلْغَاوِينَ لَوُ گُومَرَايَه كَان (۹۱)

وَقِيلَ وَ گُوتَرَا لَهُمْ پَيَاَن اَيْنَ لَه كُويِه مَا كُنْتُمْ تَهْوِي ئِيُوَه پَيَاَن تَعْبُدُونَ دَه تَانِه رَسْت (۹۲) مِنْ لَه دُونَ غَه يِرِي

اللَّهُ خُودَا هَلْ ثَايَا يَنْصُرُونَكُمْ سَه رَتَان دَه خَات اَوَّيَان يَنْتَصِرُونَ خُويَان سَه رَدَه كَه وَن (۹۳) فَكُبْكِبُوا ئَيْتَر فَرِيْدَرَانَه سَه رِيَه كَتَر

فِيهَا تِيَايَا هُمْ تَهْوَان وَالْغَاوُونَ وَ گُومَرَايَه كَانِيَش (۹۴) وَ جُنُودَ وَ سَه رِيَا زَه كَانِي اِبْلِيْسَ ثِيْبِلِيْسَ اَجْمَعُونَ هَه رَه هَه مُوِيَاَن

(۹۵) قَالُوا گُوتِيَاَن وَهُمْ لَه كَاتِي تَهْوَان فِيهَا تِيَايَا يَخْتَصِمُونَ مَشْت وَ مَرِيَاَن دَه كَرْد (۹۶) تَاللَّهُ بَه خُودَا ي اِن هَه ر

كُنَّا ئِيْمَه پَيَاَن - لَفِي بَه رَاسْتِي لَه ضَلَلْ گُومَرَايَه كِي مُبِينِ دِيَاَر وَ نَاشْكَرَا (-بُووِيَن) (۹۷) اِذْ كَه نُسُوِيَكُمْ ئِيُوَه مَان يَه كَسَان دَه كَرْد

يَرْبِّ بَه پَه رُوَه رَد گَارِي اَلْعَالَمِينَ جِيَهَانِيَاَن (۹۸) وَمَا وَ - اَضَلَّنَا گُومَرَايَاَن (-نَه) كَرْدِيَن اِلَّا كَه سِي جَغَه لَه الْمُجْرِمُونَ تَاوَان بَارَه كَان

(۹۹) فَا جَانِيَه لَنَا بُوَ ئِيْمَه مِنْ (كَه سِي) لَه شُفَعِيَن تَكَكَارَان (۱۰۰) وَلَا صَدِيْقِي وَ نَه هَاوَرِيِيَه كِي دِلَسُوْزِي

حَمِيم گَه رَم وَ گُورِ (۱۰۱) فَلَوْ جَا تَه گَه ر اَنَّ بَه دَلْنِيَاي - لَنَا بُوَ ئِيْمَه (-بِيْنِيْت) كَرَّة گَه رَانَه وَهِيَه كِي تَر فَنَكُون ئَيْتَر ئِيْمَه - مِنْ لَه

الْمُؤْمِنِينَ بِرُودَارَه كَان (-دَه بِيَن) (۱۰۲) اِنَّ بَه دَلْنِيَايِي فِي هَه يَه لَه ذَلِكَ تَهْوِيَاَن لَايَّة نِيْشَانَه يَه كِي زُور گَه وَرَه وَ مَه زَن وَمَا وَ -

كَان -- اَكْثَرُهُمْ زُورَبِيَاَن مُؤْمِنِينَ بِرُودَار (-نَه -- بُوَوَن) (۱۰۳) وَاِنَّ بَه دَلْنِيَايِي رَبِّكَ پَه رُوَه رَدِيْگَارْت لَهْو هَه رَخُوِي

الْعَزِيْز تَهْوِي پَه رِي دَه سَه لَا تَدَارِي بِالْأَدَه سَت (نَاوِيْكَ خُودَاي پِيْرُوْزَه) الرَّحِيم تَهْوِي پَه رِي بَه زَه يِي وَ بَه خَشْنَدَه (۱۰۴) كَذَّبَتْ -

قَوْمَ قَهْوَمَى نُوْحٍ (پښه مېر) نوح الْمُرْسَلِينَ نَزِدْرَاو و په يامبه ره كان يان (-به درو دانو برويان پښه هيتان) (١٠٥) اِذْ كَانَتْ كَهْ

قَالَ گوتى هُم بَيَان اُخُوهُمْ براكه يان نوح (پښه مېر) نوح اَلَا تَتَّقُونَ ئه رى له خودا نارسن و پاريزكارى ناكهن (١٠٦)

اِنِّى به د نيايى من لَكُمْ بُوْتَان رَسُوْلٍ په يامبه ريکى اَمِيْنٌ ته مين و متمانه دار م (١٠٧) فَاتَّقُوا بترسن و پاريزكارين له اَللّٰهِ خودا

وَأَطِيعُونَ و گوډيايه ل بن بوم (١٠٨) وَمَا و - اَسْأَلُكُمْ داوا (-نا) كه م عَلَيْهِ له سه رى مِنْ (هيچ) اُجْرٍ پاداشتى اِنْ -

اُجْرِي پاداشتم (-له سه ر كه س نيه) اِلَّا جگه عَلَى له سه ر رَبِّ په روه رديگار و خاوه نى اَلْعَالَمِينَ جيهانيان (١٠٩)

فَاتَّقُوا بترسن و پاريزكارين له اَللّٰهِ خودا وَأَطِيعُونَ و گوډيايه ل بن بوم (١١٠) قَالُوا گوتيان اَنْتُمْ ئه رى برواينين؟ لَكَ بُوْتُوْ

وَاتَّبَعَكَ له كاتيكا كه دواكه و تووه اَلْأَرْدَلُونَ نرم و بى نرخه كان (١١١) قَالَ گوتى وَمَا جا چييه عِلْمِي زانينى مِنْ بِمَا به وهى

كَانُوا ئه وهى ته وان پيشان يَعْمَلُونَ ده يان كرد (١١٢) اِنْ نيه حِسَابُهُمْ لَيَبْجِئْنَهُوْه و حسابيان اِلَّا (له سه ر كه سى) جگه له

عَلَى له سه ر رَبِّي په روه رديگارم لَوْ ئه گهر تَشْعُرُونَ هه ست پيښه كن و بزائن (١١٣) وَمَا و - اَنَا مِنْ بِطَارِدٍ ده ركه رى

اَلْمُؤْمِنِينَ برواداره كان (-نا بم) (١١٤) اِنْ - اَنَا مِنْ (-هيچ تر نيمه) اِلَّا جگه له نَذِيرٌ تر سينه ريکى مَبِينٌ ديار و ئاشكرا

(١١٥) قَالُوا گوتيان لَئِنْ به د نيايى ته گهر لَمْ - تَنْتَه كُوتايى پى (-نه) هينى يَنُوحُ ئه ي نوح لَتَكُونَنَّ به د نيايى تو- مِنْ له

اَلْمَرْجُومِينَ به ربارانكراوان (-ده بيت) (١١٦) قَالَ گوتى رَبِّ په روه رديگار و خاوه نى مِنْ اِنْ به راستى قَوْمِي قه ومه كه م

كَذَّبُونَ به درويان دانام و باوه ريان نه هيتا پيم (١١٧) فَاتَّخَذَ خودا يه جياكه ره وه يَنِي نيوان مِنْ وَيَنْهَمُ و نيوانيان

فَتَحَا جياكردنه وه ك وَنَجَّيْ و رزگارم بكه مِنْ وَمَنْ و ئه وهى مَعِيَ له گه ل منه مِنْ له اَلْمُؤْمِنِينَ برواداره كان (١١٨)

فَأَنْجَيْنَاهُ نېتر ېرگارمانکرد وَمَنْ و نه وهی مَعَهُ له گه لی بوو فِي له ناو الْفُلْكِ که شتی الْمَشْحُون بارکراوه که (۱۱۹) ثُمَّ پاشان

أَغْرَقْنَا ژیر ئاوومانخستن و خنکاندمان بَعْد دوايی الْبَاقِينَ نه وهی مانه وه (۱۲۰) إِنَّ به دنیایي فِي هه یه له ذَلِكَ نه ویان

لَايَةً نیشانه یه کی زور گه وره و مه زن وَمَا و- كَان -- أَكْثَرُهُمْ زۆربه یان مُؤْمِنِينَ بروادار (-نه--بوون) (۱۲۱) وَإِنَّ و به دنیایي

رَبِّكَ په روه ردیگارت هُو هه رخوی الْعَزِيز نه وپه ړی ده سه لاتداری بالاده ستی (ناویکی خودای پیروژه)

الرَّحِيم نه وپه ړیبه به زه یی و به خشنده یه (۱۲۲) كَذَّبَتْ - عَاد هۆزی عاد (-به درویان داناو برویان نه هیتا به)

الْمُرْسَلِينَ نېردراو و په یامبه ره کان (۱۲۳) إِذْ کاتی که قَالَ گوئی لَهُمْ پښان أَخُوهُمْ براکه یان هُو د هوود

الْآتِقُونَ نه ری له خودا ناترسن و پارټیزکاری ناکهن (۱۲۴) إِنِّي به دنیایي من لَكُمْ بوټان رَسُول په یامبه ریکی ی

أَمِينَ ئه مین و متمانه دار م (۱۲۵) فَاتَّقُوا بترسن و پارټیزکارین له اللَّهِ خودا وَأَطِيعُوا و گوټیا په ل بن بوم (۱۲۶) وَمَا و-

أَسْأَلُكُمْ داوا(-نا) که م عَلَيْهِ له سه ری مِنْ (هیچ) أَجْرٍ پاداشتی إِنَّ - أَجْرِي پاداشتم له سه ر که س (-نیه) إِلَّا جگه عَلَى له سه ر

رَبّ په روه ردیگار و خاوهی الْعَالَمِينَ جیهانیان (۱۲۷) أَتَبْنُونَ ئایا بونیاد دهنن بِكُلِّ له هه موو رِيع شوئیکی به رز

ءَايَةً شتی زور سه رنج راکیش (نیشانه ی گه وره) تَعْبُون بیهووده یاریده که ن (۱۲۸) وَتَخِدُونَ و بوخوتان داده نین

مَصَانِع کوشک و ته لار و کارگه ی جوړاو جوړ لَعَلَّكُمْ به لکو تَخِدُونَ نه مرن و هه میسه بمینن (۱۲۹) وَإِذَا و ته گهر

بَطَشْتُمْ لیبدن بَطَشْتُمْ لیده دهن جَبَّارِينَ زوردارانه (۱۳۰) فَاتَّقُوا بترسن و پارټیزکارین له اللَّهِ خودا

وَأَطِيعُوا و گوټیا په لی بکه ن بوم (۱۳۱) وَاتَّقُوا بترسن و پارټیزکارین له الَّذِي نه وهی أَمَدَّكُمْ به دوا ی یه ک پښیداوون بِمَا به وهی

تَعْلَمُونَ نَبِيَّه دهيانان (۱۳۲) اَمَدَّكُمْ به دواى يهك پييداوون بِأَنْعَمَ مهرومالات وَبَيْنَ و منالى زور (۱۳۳)

وَجَنَّتْ و باختيک وَعِيُونِ و کناوى زور (۱۳۴) إِنِّي به دنيايى من أَخَافَ تهترسم عَلَيْكُمْ له سهرتان

عَذَابِ عهزاب و تهشکه نجهي يَوْمَ رَوَّيْ عَظِيمِ زور گه وره و مه زن (۱۳۵) قَالُوا گوتيان سَوَاءَ وهک يهک وايه عَلَيْنَا لامان

أَوْعَظْتَ چ ناموزگارى بکهيت اَمَّ يان لَمْ تَكُنْ - مِّنْ له اَلْوَعِظِينَ ناموزگار يکاران (-نه بوييت) (۱۳۶) إِنَّ هَذَا تهوه هيچ نيه

إِلَّا جگه له خُلِقَ سروشتى اَلْأَوَّلِينَ پيشينه کان ه (۱۳۷) وَمَا وَ- نَحْنُ نِيْمَه بِمُعَذِّبِينَ تهشکه نجه و نازاردراو (-نابيين)

(۱۳۸) فَكَذَّبُوهُ جا به درويان دانا فَأَهْلَكْنَاهُمْ نيتر له ناومانبردن إِنَّ به راستى فِيْ له ذَلِكَ تهويان دا (هه يه)

لَايَةً نيشانه يه كي زور گه وره و مه زن وَمَا وَ- كَانْ -- أَكْثَرُهُمْ زور به يان مُؤْمِنِينَ برودار (-نه -- بوون) (۱۳۹) وَإِنَّ و دنيا به

رَبِّكَ به روه رديگار هُوَ هه رخوى اَلْعَزِيزِ تهوپه رى ده سه لاتدارى بالاده ستى (ناويكى خوداى پيروزه)

الرَّحِيمِ تهوپه ريبه به زه بي و به خشنده يه (۱۴۰) كَذَّبَتْ - ثَمُودَ (قهومى) تهموود اَلْمُرْسَلِينَ نيردراو و په يامبه ره كانيان (-به درودانا)

(۱۴۱) إِذْ كَانِيْ كَه قَالَ گوئى لَهُمْ بَيِّنْ اَخُوهُمْ براكه يان صَلِّحْ (پيغه مبه ر) صالح

اَلْأَشْقَوْنَ تهري له خودا ناترسن و پاريزكارى ناكهن (۱۴۲) إِنِّي به دنيايى من لَكُمْ بوټان رَسُولِ په يامبه ريک ي

أَمِينٌ تهمين و متمانه دار م (۱۴۳) فَاتَّقُوا بترسن و پاريزكارين له اَللّٰهُ خودا وَأَطِيعُونَ و گوټيا به لى بکه ن بوم (۱۴۴)

وَمَا وَ- اَسْأَلُكُمْ داوا (-نا) كه م عَلَيْهِ له سه رى مِّنْ (هيچ) أَجْرٍ پاداشتي إِنَّ - أَجْرِيْ پاداشتم (-له سه ر كه س نيه) إِلَّا جگه

عَلَى له سه ر رَبِّ به روه رديگار و خاوه نى اَلْعَالَمِينَ جيهانيان (۱۴۵) أَتُرْكُونِ ثايا وازلیده هيترين فِيْ له ناو

مَا هَهُنَا ٓ تَهْوَى ٓ ثَا لِيْرَهِيْهٖ ؕ اٰمِنِيْنَ ٓ بَه ٓ اَرَامِيْ ٓ وَ بِيْ ٓ تَرَسْ (١٤٦) فِيْ ٓ لَهَاوْ ٓ جَنَّتْ ٓ بَاخْ ٓ وَ بَهْهَشْتَانِيْ ٓ وَ عَيُوْنٌ ٓ وَ چَهْنَدَهَا ٓ كَانِيَاوْ

(١٤٧) وَ زُرُوْعٌ ٓ وَ بَهْرَهْمِيْ ٓ جُوْرَاوْجُوْرٌ ٓ وَ نَخْلٌ ٓ وَ دَارْخُورْمَايْ ٓ خَاوَهِنْ ٓ طَلْعَهَا ٓ لَقْ ٓ وَ پُوْپِيْ ٓ هَضِيْمٌ ٓ شُوْرٌ ٓ وَ دَاكَهْوَتُووْ (١٤٨)

وَتَحْتُوْنٌ ٓ وَ دَادَهْتَاشِنْ ٓ مِّنْ ٓ لَهٗ ٓ اَلْجِبَالُ ٓ چِيَاكَنْ ٓ يُّوْتَا ٓ خَانُووْ ٓ وَ مَالِيْ ٓ فِرْهِيْنٌ ٓ رِيْنَكْ ٓ وَ پِيْنَكِيْ ٓ دَهْكَهِنْ ٓ بُوْ ٓ شَانَاَزِيْ (١٤٩)

فَاتَّقُوا ٓ بَتْرَسَنْ ٓ وَ پَارِيْزْكَارِيْنَ ٓ لَهٗ ٓ اَللّٰهُ ٓ خُودَا ٓ وَ اَطِيْعُوْنَ ٓ وَ گوِيْرَپَايَهْلْ ٓ بَنْ ٓ بُوْمْ (١٥٠) وَ لَا تُطِيْعُوْا ٓ وَ گوِيْ ٓ مَهْدَهْنَهٗ ٓ اَمْرٌ ٓ فَهَرْمَانْ ٓ وَكَارِيْ

اَلْمُسْرِفِيْنَ ٓ زِيْدَهْرَهْوَانْ (١٥١) اَلَّذِيْنَ ٓ تَهْوَانَهِيْ ٓ يُّفْسِدُوْنَ ٓ فَهَسَادْ ٓ وَ خِرَآپَهْكَارِيْ ٓ دَهْكَهِنْ ٓ فِيْ ٓ لَهٗ ٓ اَلْاَرْضُ ٓ زَهْوِيْ

وَلَا يَصْلِحُوْنَ ٓ وَ چَاكْسَاَزِيْ ٓ نَاكَهِنْ (١٥٢) قَالُوْا ٓ گوْتِيَاَنْ ٓ اِنَّمَا ٓ لَهٗ ٓ رَاسْتِيْدَا ٓ - اَنْتَ ٓ تُوْ ٓ مِّنْ ٓ تَهْنَهَا ٓ لَهٗ ٓ اَلْمُسْحَرِيْنَ ٓ جَادُووْلِيْكَرَاوَانِيْ

(١٥٣) مَا ٓ اَنْتَ ٓ تُوْ ٓ اِلَّا ٓ اَلَا ٓ بَشَرٌ ٓ بَهْشَهْرْ ٓ وَ مَرُوْفِيْكَ ٓ مِّثْلُنَا ٓ وَهَكْ ٓ ئِيْمَهٗ ٓ فَاَتَ ٓ دَهْبِيْنَهٗ ٓ بِاَيَّةٍ ٓ ثَايَهْتْ ٓ وَ مَوْعِيزَهْيَهْ ٓ كَ ٓ اِنْ ٓ تَهْگَهْرْ

كُنْتَ ٓ تُوْ - مِّنْ ٓ لَهٗ ٓ اَلصّٰدِقِيْنَ ٓ رَاسْتِگُوْكَانْ ٓ (-بووِيْ) (١٥٤) قَالَ ٓ گوْتِيْ ٓ هٰذِهٖ ٓ تَهْوَهٗ ٓ نَاقَةٌ ٓ حَوْشَتَرِيْ ٓ لَهَا ٓ بُوْ ٓ وِيِيَهٗ

شَرِبَ ٓ خُوَارْدَهْنَهْوَهِيْ ٓ (ثَاوْ) ٓ وَلَكُمْ ٓ وَ بُوْ ٓ ئِيْوَهْ ٓ شَ ٓ شَرِبَ ٓ خُوَارْدَهْنَهْوَهِيْ ٓ (ثَاوْ) ٓ يَوْمَ ٓ رُوْژِيْ ٓ مَّعْلُوْمٌ ٓ زَانِرَاوِيْ ٓ دِيَارِيْكَرَاوْ (١٥٥)

وَلَا تَمْسُوْهَا ٓ وَ دَهْسَتِيْ ٓ لِيْمَهْدَهِنْ ٓ اِسْوَهٗ ٓ بَهْخِرَآپَهٗ ٓ فَيَاخُذْكُمْ ٓ تَهْوَسَا ٓ دَهْتَاَنْگَرِيْٓتْ ٓ عَذَابٌ ٓ عَهْزَابْ ٓ وَ تَهْشَكَهَنْجَهِيْ ٓ يَوْمَ ٓ رُوْژِيْ

عَظِيْمٌ ٓ زُوْرْ ٓ گَهْوَرَهٗ ٓ وَ مَهْزَنْ (١٥٦) فَعَقَرُوْهَا ٓ تَهْوَهْبُووْ ٓ سَهْرِيَاَنْبَرِيْ ٓ فَاَصْبَحُوْا ٓ ئِيْتَرْ ٓ بُوْبَهْيَاْنِيْ ٓ نَدِيْمِيْنَ ٓ پَهْشِيْمَاَنْ ٓ بُووَنْ (١٥٧)

فَاَخَذَهُمْ ٓ جَا ٓ رَآپِيْچِيْكَرْدَنْ ٓ اَلْعَذَابُ ٓ عَهْزَابْ ٓ وَ تَهْشَكَهَنْجَهٗ ٓ اِنْ ٓ بَهْدَلْنِيَاِيْ ٓ فِيْ ٓ لَهٗ ٓ ، لَهَاوْ ٓ ذٰلِكَ ٓ تَهْوِيَاَنْ

لَايَةً ٓ بَهْ رَاسْتِيْ ٓ نِيْشَاْنَهْيَهْ ٓ كِيْ ٓ زُوْرْ ٓ گَهْوَرَهٗ ٓ وَ مَهْزَنْ ٓ وَمَا ٓ تَهْوَهِيْ ٓ كَانْ ٓ بُووْ ٓ اَكْثَرُهُمْ ٓ زُوْرَبَهْيَاَنْ ٓ مُّؤْمِنِيْنَ ٓ مُّؤْمِنِيْنَ (١٥٨)

وَ اِنَّ ٓ وَ بَهْدَلْنِيَاِيْ ٓ رَبِّكَ ٓ پَهْرُوَهْرْدِيْگَارْتْ ٓ هُوْ ٓ هَهْرَخُوِيْ ٓ اَلْعَزِيْزُ ٓ تَهْوَهْپَهْرِيْ ٓ دَهْسَهْلَاتَدَارِيْ ٓ بَالَادَهْسَتْ ٓ (نَاوِيْكَِيْ ٓ خُودَايْ ٓ پِيْرُوْژَهٗ)

الرَّحِيمِ ٲهوپهړیبه بهزېی و بهخشنده (١٥٩) كَذَّبَتْ بهدرؤی داناو بروای پښههینا قَوْم قهومی لُوط (پیغهمبهر) لوطوط

الْمُرْسَلِينَ نږدراو و پهیامبهرهكان (١٦٠) اِذْ كه قَالَ گوٲی هُم بؤیان اُخُوهُم براكهیان لُوط (پیغهمبهر) لوطوط

الَّا تَشْقُونَ ٲهري لهخودا ناترسن و پارٲزكاری ناكهن (١٦١) اِنِّی بهدلنیاپی من لَكُمْ بؤتان رَسُول پهیامبهړٲك

اٰمِنٌ ٲهمین و متمانهدار (١٦٢) فَاتَّقُوا بٲرسن وپارٲزكاربن له اَللّٰه خودا وَاَطِيعُوا وگوٲپراهل بن بؤم (١٦٣) وَمَا و ما

اَسْأَلُكُمْ داوا(نا) كه م عَلَيْهِ بهسهری ، لهسهری مِنْ له اَجْرٍ پاداشتی اِنْ - اَجْرِي پاداشتم (-لهسهر كهس نیه) اِلَّا ٲیلا

عَلٰی لهسهر رَبّ پهروهردیگار و خاوهنی الْعٰلَمِیْنَ جیهانیان (١٦٤) اَتَأْتُونَ ٲایا دښهلاى الذّٰكِرَانَ نږینهكان مِنْ له

الْعٰلَمِیْنَ جیهانیان (١٦٥) وَتَذَرُوْنَ و واژدښن مَا ٲهوهی خَلَقَ بهدیهٲناوه و دروستیکردوه لَكُمْ بؤتان رَبُّكُمْ پهروهردیگارتان

مِنْ له اَزْوَاجِكُمْ هاوسهړانتان بَلْ بهلكو اَنْتُمْ ٲهوه قَوْم قهومیك عَادُونَ دهستدرٲښكارن (١٦٦) قَالُوا گوٲیان

لَئِنْ بهدلنیاپی ٲهگهر لَمْ - تَنْتَه كوٲای پی(-نه) هٲی یَلُوط ٲهی لوطوط ٲهدلنیاپی ٲؤ- مِنْ له الْمُخْرَجِیْنَ دهركراوانی

(١٦٧) قَالَ گوٲی اِنِّی بهدلنیاپی من لِعَمَلِكُمْ بؤ كاری ٲهوه مِنْ له اَلْقٰلِیْنَ ناحهزانم (١٦٨) رَبّ پهروهردیگار و خاوهنی

نَجِّنِ ٲزگارم بكه وَاَهْلِيْ لهگهل كهس و كارم مِمَّا لهوهی یَعْمَلُونَ ٲهوهی دهكهن (١٦٩) فَتَجِیْهِ ٲٲر ٲزگارمانكرد

وَاَهْلَهُ ٲهگهل كهس و كارهكهی اَجْمَعِیْنَ گشتیان (١٧٠) اِلَّا جگهله عَجُوزًا ٲیرٲښٲك فِی له الْغَبْرِیْنَ بهجٲماوان (١٧١)

ثُمَّ پاشان دَمَرْنَا وٲړانمانكرد الْاٰخِرِیْنَ ٲهوانٲتر (١٧٢) وَاَمْطَرْنَا دامانباراند عَلَيْهِم بهسهړياندا مَطَرًا جوړه بارٲٲك

فَسَاءَ جا چهند خراب بوو مَطَر دابارینی الْمُنْذِرِیْنَ ترسٲړاوان و بڼداركراوان (١٧٣) اِنَّ بهدلنیاپی فِی له ، لهناو ذٰلِكَ ٲهویان

لَايَةً به راستی نیشانه یه کی زور گه وره و مه زن وَمَا ئه وهی كَان بوو أَكْثَرَهُمْ زۆربه یان مُؤْمِنِينَ مُؤْمِنِينَ (۱۷۴)

وَإِنَّ و به دنیایي رَبِّكَ په روه ردیگارت هُو هه رخوی الْعَزِيز ئه وپه ری ده سه لاتداری بالاده ست (ناوێکی خودای پیروزه)

الرَّحِيم ئه وپه ربیبه به زه یی و به خشنده (۱۷۵) كَذَب به دروی داناو بروای پینه هیتنا أَصْحَب خه لکی لَيْكَةً ئه ییکه

الْمُرْسَلِينَ نێردراو و په یامبه ره کان یان (۱۷۶) إِذْ كه قَالَ گوێ لَهْم پێیان شُعَيْب شوعه یب (پێغه مبه ر)

الْآتِقُونَ ئه ری له خودا ناترسن و پارێزکاری نا که ن (۱۷۷) إِنِّي به دنیایي من لَكُمْ بۆتان رَسُول په یامبه رێک

أَمِينَ ئه مین و متمانه دار (۱۷۸) فَاتَّقُوا بترسن و پارێزکارین له اللَّهِ خودا وَأَطِيعُوا و گوێپایه ل بن بۆم (۱۷۹) وَمَا و ما

أَسْأَلُكُمْ داوا(نا) که م عَلَيْهِ به سه ری ، له سه ری مِنْ له أَجْرٍ پاداشتی إِنْ - أَجْرِي پاداشتم (-له سه ر که س نیه) إِلَّا الا

عَلَى له سه ر رَبّ په روه ردیگار و خاوه نی الْعَالَمِينَ جیهانیان (۱۸۰) أَوْفُوا مافی ته واو بده ن ه الْكَيْل کیش و پێوانه

وَلَا تَكُونُوا و - مِنْ له الْمُخْسِرِينَ زه ره ر لیده ران (-مه بن) (۱۸۱) وَزِنُوا و بکیشن و بپێون بِالْقِسْطَاس به میزان و پێوانه ی

الْمُسْتَقِيم راست و دروست (۱۸۲) وَلَا تَبْخَسُوا و بێ به ها مه که ن بۆ النَّاس خه لک أَشْيَاءَهُمْ شته کانیان

وَلَا تَعْتُوا و بلاومه که نه وه (-خرابه) فِي له ، له ناو الْأَرْض زه وی مُفْسِدِينَ خراپه کار و تیکده رانه (۱۸۳)

وَاتَّقُوا بترسن و پارێزکارین له الَّذِي ئه وهی خَلَقَكُمْ ئیوه ی دروست کردوه وَالْجِبَلِ و کۆمه لانی خه لک و ئومه تانی الْأَوَّلِينَ پێشینه کان ه

(۱۸۴) قَالُوا گوئیان إِنَّمَا له راستیدا - أَنْتَ تُو مِنْ (-هه ر) له الْمُسَحَّرِينَ جادوولیکراوانی (۱۸۵) وَمَا و -

أَنْتَ تُو (-شتی نی) إِلَّا جگه له بَشَرٍ به شه ر و مروّفیک مِثْلَنَا وه ک ئیمه وَإِنْ و به دنیایي نَفْثُكَ گومان له تۆده که ی که تۆ

لَمِنْ يَهْكِيكَ بَيْتٌ لَهُ **الْكَاذِبِينَ** درۆزنه كان (١٨٦) **فَأَسْقِطْ** دهی بکه وښه **عَلَيْنَا** به سه رماندا **كَسَفًا** پارچه پارچه **مِنْ** له

السَّمَاءِ ئاسمان **إِنْ** نه گهر **كُنْتَ** تۆ- **مِنْ** له **الصَّادِقِينَ** راستگوگان (-بووی) (١٨٧) **قَالَ** گوئی **رَبِّي** پهروه رديگارم

أَعْلَمَ زانتر و ئاگدارتره **بِمَا** به وهی **تَعْمَلُونَ** ئیوه دهی کهن (١٨٨) **فَكَذَّبُوهُ** جا به درویناندا **فَأَخَذَهُمُ** ئیتر راپیچیکردن

عَذَابٍ عذاب و نه شکه نجهی **يَوْمَ** رۆژی **الظُّلَّةِ** سیبه رو هه وره که **إِنَّهُ** به دنیایي نه وه **كَانَ** - **عَذَابٍ** عذاب و نه شکه نجهی

يَوْمَ رۆژی **عَظِيمٍ** زور گه وره و مه زن (-بوو) (١٨٩) **إِنَّ** به دنیایي **فِي** هه یه له **ذَلِكَ** ئه ویان دا

لَايَةً به راستی نیشانه یه کی زور گه وره و مه زن **وَمَا** - **كَانَ** -- **أَكْثَرُهُمْ** زوربه یان **مُؤْمِنِينَ** پروادار (-نه--بوون) (١٩٠)

وَإِنَّ و به دنیایي **رَبِّكَ** پهروه رديگار **هُوَ** هه رخوی **الْعَزِيزِ** ئه وپه ری ده سه لاتداری بالادهستی (ناویکی خودای پیروژه)

الرَّحِيمِ ئه وپه ریه به زه یی و به خشنده یه (١٩١) **وَإِنَّهُ** و به دنیایي نه وه **لَتَنْزِيلٍ** هه ر دابه زینراوی **رَبِّ** پهروه رديگار و خاوه نی

الْعَالَمِينَ جیهانیان ه (١٩٢) **نَزَلَ** - **بِهِ** ئه وهی (-دابه زاندووه) **الرُّوحِ** ئه و رۆحه ی **الْأَمِينِ** متمان ه پیکراوه (جبرائیل) (١٩٣)

عَلَى بۆ سه ر **قَلْبِكَ** دلی تۆ **لِتَكُونَ** تا - **مِنْ** له **الْمُنْذِرِينَ** بیدار که ره وه و ترسینه ران (-بییت) (١٩٤) **يَلِسَانٍ** به زمانیکی

عَرَبِيٍّ عاره یی **مُبِينٍ** روون و دیار (١٩٥) **وَإِنَّهُ** و به دنیایي (باسی) ئه و **لَفِي** هه ر له **زُبُرٍ** کتبه کانی **الْأَوَّلِينَ** پیشینه کان ه

(١٩٦) **أَوْ** ئایا **لَمْ يَكُنْ** - **لَهُمْ** بۆیان (-نه بۆته) ؟ **آيَةٍ** نیشانه و به لگه یه کی گه وره **أَنْ** که **يَعْلَهُ** بیزانی **عُلُوًّا** زاناکانی

بَنِي رۆله و هۆزی **إِسْرَءِيلَ** پیغه مبه ر یه عقووب (واته زاناکانی جوله که کان) (١٩٧) **وَلَوْ** و نه گهر **نَزَّلَهُ** دامانه زاند بوایه

عَلَى له سه ر **بَعْضُ** هه ندی **الْأَعْجَمِينَ** ناعه ره ب (١٩٨) **فَقَرَأَهُ** جابیخوئیند بایه وه **عَلَيْهِمُ** به سه ریاندا **مَا** - **كَانُوا** -- **بِهِ** یی

مُؤْمِنِينَ بِرَوَاهِيْنِ (-نه--دهبوون) (١٩٩) كَذَلِكَ ثَاوَا سَلَكْنَهْ خستوومانه ته فِي نَاو قُلُوب دَلَهْ كَانِي الْمَجْرِمِينَ سته مكاره كان

(٢٠٠) لَا يُؤْمِنُونَ بِرَوَا نَاهِيْنِ بِه يِي حَتَّى تَاكو يَرَوَا ده بينن الْعَذَابْ ئەو عه زاب و ئەشكه نجه ي الْأَلِيمْ زۆر به ئازار ه

(٢٠١) فَيَأْتِيَهُمْ جَا بُوَيَان بَيْت بَغْتَهْ له پريكا وَهُمْ و ئەوان لَا يَشْعُرُونَ هه ستي پينه كهن (٢٠٢) فَيَقُولُوا جَا ئەوان بَلَيْن

هَلْ ثَايَا نَحْنُ ئَيْمَه مُنْظَرُونَ دواخواوي مؤلّهت پيدراويين (٢٠٣) أَفِعَذَابِنَا ثَايَا له عه زاب و ئەشكه نجه داني ئيمه

يَسْتَعْجِلُونَ به له ده كهن (٢٠٤) أَفَرَأَيْتَ ثَايَا بينيوته إِنْ ئەگەر مَتَّعْنَاهُمْ ئەوانمان رايان بو تراند سِنِينَ سالا نيك (٢٠٥)

ثُمَّ پاشان جَاءَهُمْ بُوَيَان هَات مَّا ئەوهي كَانُوا ئەوهان پيشان يُوعَدُونَ به ئينيان پيده درا (٢٠٦) مَا جِي

أَغْنَى سودي گه ياند عَنْهُمْ پينيان مَّا ئەوهي كَانُوا پيشان يَمْتَعُونَ رابو ترينيان پيده كرا (٢٠٧) وَمَا و -

أَهْلَكَا لَهُ نَاو مان (-نه) برد مِنْ (هيج) قَرْيَةٍ شَار و ديهي كي نيشته جي بوون إِلَّا ئَيْلَا هَا لُوَيَان هه يه

مُنْذِرُونَ بيدار كه ره وه و ترسي نه رانيك (٢٠٨) ذِكْرِي بيرخه ره وه يه وَمَا و - ثَمَّا ئيمه -- ظَلِيلِينَ سته مكار و زالم (-نه--بووين)

(٢٠٩) وَمَا و - تَنَزَّلَتْ داي (-نه) به زاندووه بِه ئەوه الشَّيْطَانِ شه يطانه كان (٢١٠) وَمَا و - يَنْبَغِي (-نا) گونجي

لَهُمْ بُوَيَان وَمَا و - يَسْتَطِيعُونَ (-ناش) توانن (٢١١) إِنَّهُمْ به دلنيايي ئەوان عَنْ لَهُ السَّمْعَ بيستن لَمَعَزُولُونَ ههر جيا كراوهن

(٢١٢) فَلَا تَدْعُ جَا بانگ مه كه و مه په رسته مَعَ له گه لَ اللَّهُ خودا إِلَهَا په رستراويكي ي آخِرَ ديكه فَتَكُونُ نه خواسته -

مِنْ لَهُ الْمُعَذِّبِينَ عه زاب و ئەشكه نجه دراوان (-بيت) (٢١٣) وَأَنْذِرْ و بترسي نه و وريابكه وه عَشِيرَتَكَ هۆزه كهت

الْأَقْرَبِينَ نزيك نزيكه كان (٢١٤) وَأَخْفِضْ و - جَنَاحَكَ بآلت (-نزم بكه وه) لِنَ بۆئه وهي أَتَبَعَكَ دوات كه وتووه مِنْ لَهُ

الْمُؤْمِنِينَ بِرِوَادَارِهِ كَان (٢١٥) فَإِنْ جَا تَهْگەر عَصَوْتُكُ گوتراپه لایان نه کرد بۆت فَقُلْ تَهوَه بَلَى إِنِّي دَلْنِيَابِن مِّنْ بَرِيَّةٍ پاكانه كارم

مِمَّا لَهْوِي تَعْمَلُونَ ئَيَّوه دهيكهن (٢١٦) وَتَوَكَّلْ وَ پشت ببهسته و تَهوَه ككول بكه عَلَى لَهسەر الْعَزِيزُ خودای تهواو بالادهست

الرَّحِيمِ تَهوپهري بهخشنده (ناويكي پيرۆزي خودايه) (٢١٧) الَّذِي تَهوَه يَرْنَكُ تَوْ دهبينيت حِينَ تَهوكاتهی تَقُومُ تَوْ دهوَهستی

(٢١٨) وَتَقَلُّبُكَ وَهَرگِيران و هه لسان و دانیشتنن فِي لَهناو السَّجْدِينَ سوژده بهران (٢١٩) إِنَّهُرْ به دَلْنِيَايِي تَهو هُو خَوِي

الْصَّامِعِ تَهواوبيسهر (ناويكي پيرۆزي خودايه) الْعَلِيمِ تَهواو زانا و ئاگاداره (ناويكي پيرۆزي خودايه) (٢٢٠) هَلْ ئايا

أَنْبِئُكُمْ ههوالی راست و دروستتان پيبدهم عَلَى لَهسەر مَن كَي تَنْزِلُ داده به زِي الشَّيْطَانِ شهيطانه كان (٢٢١) تَنْزِلُ داده به زِي

عَلَى لَهسەر كُلَّ ههموو أَفَّاكَ زَوْر درۆهه لبهستيني أَتِمْ زَوْر تاوانكار (٢٢٢) يَلْقُونَ - السَّمْعِ بيستن و گوي (-هه لده خهن)

وَأَكْثَرُهُمْ وَ زَوْر به يان كَذِبُونَ درۆزنن (٢٢٣) وَالشُّعْرَاءُ وَ شاعره كان يَتَّبِعُهُمْ دوايانده كهون الْغَاوُونَ گومراپه كان

(٢٢٤) أَلَمْ تَرَ نَهت بينيوه أَنَّهُمْ به دَلْنِيَايِي تَهوان فِي لَه كُلَّ ههموو وَادِ دُولِيك (وبواريك)

يَهِيمُونَ به ناو دهكهون (و قسه ي بى بنهما دهكهون) (٢٢٥) وَأَنَّهُمْ وَ به دَلْنِيَايِي تَهوان يَقُولُونَ ده دوين و ده لَين

مَا لَا يَفْعَلُونَ تَهوَه نايكهن (٢٢٦) إِلَّا جگه له الَّذِينَ تَهو (كهس) انهى ءَامَنُوا بروايان هينا وه وَعَمِلُوا و كردوويانه

الصَّلٰحٰتِ كارو كرده وه چاكه كان وَذَكَّرُوا و ياديان كرديته وه اللَّهُ خودا كَثِيرًا زَوْر

وَأَتَّصَرُّوا و خويان سهركه وتوون و تَوَلَّه يانكر دۆته وه مِنْ لَه بَعْدَ پاش مَا ظَلَمُوا تَهوَه ستهميان ليكراوه وَسَيَعْلَمُ وَ- الَّذِينَ تَهوانه ي

ظَلَمُوا زولم و ستهميانكردوه (-له وهولا دهزانن) أَيَّ ج مُنْقَلَبْ وه رگيرانيك (سه ره نه نجاميک) يَنْقَلِبُونَ وه رده گه رين (٢٢٧)

سُورَةُ النَّمْلِ سورہتی النمل

بِسْمِ به ناوی اللہ خدا الرَّحْمَنُ ٲوہہ ٲریہہ بہ زہی و میہربان (ناویکی ٲیروزی خودایہ) الرَّحِیْمُ ٲوہہ ٲری بہ خشنده (ناویکی ٲیروزی خودایہ)

طس ط سین تَلْکَ ٲوہہ ءَاٰتٍ چہنده ہا بہ لگہ و نیشانہی گہورہ ی الْقُرْءَان قورٹان وَکَّابٍ و نوسراوی مُبِیْنٍ دیار و ٹاشکرایہ

(۱) هٰدِیْ ہیدایہت و رینمووی وَبُشْرٰی و مزگینہ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ بۆ برواداران (۲) الَّذِیْنَ ٲوہانہی یُقِیْمُوْنَ رِک و ٲیک دہکەن

الصَّلٰوةِ نوٹزان وَیُؤْتُوْنَ و دہبہ خشن ودین زکات (ٲاککاری و برہودان) وَهَمَّ و ٲوہان بِالْآخِرَةِ بہدوارٲوژ هُمْ خویان

یُوقِنُوْنَ یہقینیان دہٲیت (۳) اِنَّ بہدُنْیایی الَّذِیْنَ ٲوہانہی لَا یُؤْمِنُوْنَ بروا ناھین بِالْآخِرَةِ بہدوارٲوژ زَیْنًا رازاندومانہتہرہ

هَمَّ بۆیان اَعْمَلُوْهُمْ کار و کردہوہکانیان فَهَمَّ جا ٲوہان یَعْمَهُون کوٹرانہ بہناودہکەون (۴) اُولٰٓئِکَ ٲوہان الَّذِیْنَ ٲوہانہن

هَمَّ بۆیان ہہیہ سُوْء خراٲترینی الْعَذَاب عہزاب و ٲہشکہنجہدان وَهَمَّ و ٲوہان فِی لہ الْآخِرَةِ رۆزی دواپی هُمْ خویان

الْاٰخِسِرُوْنَ خہسارہتمہندترین (۵) وَاِنَّکَ و بہدُنْیایی تَو لَتَلْقٰی بۆت دیت الْقُرْءَان قورٹان مِّن لہ لَدُن لایہنی

حَکِیْم خودای تہواو کاربہجی عَلِیْم تہواو زانا و ٹاگدار (۶) اِذْ (باس بکہ) کاتی کہ قَالَ - مُوسٰی مووسا (-گوتی)

لِاٰهٰلِہٖ بہ مالہوہی اِنِّیْ بہدُنْیایی مِّن اَنْتَ بینیم و ھوگریووم بہ نَارًا ٹاگریک سَاتِیْمٌ و زوو بۆتان دہٲنم و ٹاوری نہدایہوہ

مِنْهَا لِي بِخَيْرٍ ههوال و خه به ریک اَوَّ يان اَتِيَكُمْ دینم بۆتان بِشَهَابٍ پشکویه کی قَبَسٍ ئاگری هه ئگیرا و داگیرسا و

لَعَلَّكُمْ به لکوو ئیوه تَصْطَلُونَ خۆتان گهرم بکه نه وه (۷) فَلَمَّا جا کاتِ جَاءَهَا هاته ئه وی نُودِي بانگرا اُنْ که

بُورِكَ پَر فەر و به ره که تدارکراوه مَن ئه وه ی فِي له (لای) النَّارِ ئاگره که دایه وَمَنْ و ئه وه ی حَوْلَهَا له ده ور به ری دایه

وَسُبْحَنَ و پاکی و بیگهردی بۆ اَللّٰهُ خودای رَبِّ پهروه ردیگار و خاوه نی اَلْعَالَمِينَ جیهانیان (۸) یُوسَى ئه ی موسا

إِنَّهُمْ دَلَّیْبَه ئه وه اَنَا منم اَللّٰهُ خودای اَلْعَزِيزِ ئه و په ری ده سه لاتداری بالاده ست الْحَكِيم ته و او دانا و ته و او کار به جیتی (۹)

وَأَلْقَ و فرییده عَصَاكَ دار و عه صاکه ت فَلَمَّا جا کاتِ رَءَاهَا بیی تَهْتَزَّ (داره که) ده له رزیته وه و داده چله کی کَانَهَا وه ک

جَانَّ ماریک (بیت) وَلِی پشتی هه ئکرد مُدْبِرًا دوا به دوا وَلَمْ یُعِیْبْ و ئاوری نه دایه وه یُوسَى ئه ی موسا لَا تَخَفْ مه ترسه

إِنِّي به دنیای لَایخَاف ناترسی لَدَيَّ لای من اَلْمُرْسَلُونَ نیردراو و په یام به ره کان (۱۰) إِلَّا مه گهر مَن ئه وه ی

ظَلَم سته می کردی ثُمَّ پاشان بَدَّل گۆبیی حُسْنًا چاکه بَعْد له دوا ی سُوء خراپه ی فَإِنِّي ئه وه من غَفُورٌ ئه و په ری لی بورده ی

رَّحِيمٌ ئه و په ری می هره بان و به به زه ی م (۱۱) وَأَدْخِلْ و - يَدَكَ ده ست (بخه) فِي ناو جَبِكَ گیرفانت تَخْرُجْ -

يَضَاء سپی (-ده رده چی) مِنْ - غَيْرِ بَی (-له) سُوء عه یب و خراپه یه ک فِي له (کۆی) تَسْعَ نَوَّ ءَايَتٍ به ئگه و نیشانه ی گه وه

إِلَى بۆ، بۆلای فِرْعَوْنَ فیرعه ون وَقَوْمِهِ و قهومی ئه و إِنَّهُمْ به دنیای ئه وان کَانُوا - قَوْمًا قه ومیکی فُسِقِينَ فاسق (-بوون)

(۱۲) فَلَمَّا کاتِ جَاءَتْهُمْ بۆیان هات ءَايَتُنَا ئایه ته کانمان مُبْصِرَةً به چاوبینراو قَالُوا گوتیان هَذَا ئه وه سِحْرٌ سحر و جادوئکی

مُبِينٌ دیار و ئاشکرا یه (۱۳) وَحَدُّوا و ئینکاری و کوفریانکرد بِهَا یی وَاسْتَيْقَنَتْهَا (له و کاته ی) ته و او یه قینیان هه بوو یی

أَنْفُسَهُمْ لَهَنَفَس و دلی خوځيان **ظَلَمًا** به (هوۍ) زولم و ستم **وَعَلُوا** و (لوت) بهرزی **فَانْظُرْ** جا سهیرکه **كَيْفَ** چۆن **كَانَ** بوو

عَقِبَ سهړنه نجام ی **الْمُفْسِدِينَ** خراپکار و خراپخوازان **(۱۴)** **وَلَقَدْ** و بهدښایي **ءَاتَيْنَا** دامان به **دَاوُد** داوود

وَسَلِّمْنَ و سوله یمان **عَلَيَّا** زانستی **وَقَالَا الْحَمْدُ** و گوښان ههموو سوپاس و ستایشی **لِلَّهِ** بۆ خودای **الَّذِي** نهوہی

فَضَّلْنَا فہزل و چاکه ی ئیمه ی دا **عَلَى** به سهر **كَثِيرٍ** زور **مِّنْ** له **عِبَادِهِ** بهنده **الْمُؤْمِنِينَ** بړواداره کان ی **(۱۵)** **وَوَرِثَ** و -

سَلِّمْنَ سوله یمان (-بووه جیندشینی) **دَاوُد** داوود **وَقَالَ** و گوڼی **يَا أَيُّهَا** هو ټه ی **النَّاسِ** خه لک (ینه) **عَلَيْنَا** ئیمه فیږکراینه

مَنْطِقِ دووان و زماڼی **الطَّيْرِ** بالنده **وَأُوتِينَا** و پیمانندراوه **مِنْ** له **كُلِّ** ههموو **شَيْءٍ** شتئ **إِنَّ** بهدښایي **هَذَا** ټه وه **هُوَ** هه رخوی

الْفَضْلُ زیږده به خششی **الْمُيْنِ** پړون و دیار ه **(۱۶)** **وَحِشِرٍ** و حه شرکرا و کوکرایه وه له جینگایه ک **لِسَلِيمٍ** بۆ (پیغه مبهړ) سوله یمان

جُنُودُهُ سه بازه کانی **مِنْ** له **الْجِنِّ** جنوکان **وَالْإِنْسِ** و مروّف **وَالطَّيْرِ** و بالنده **فَهُمْ** جا ټه وان

يُوزَعُونَ بهدوای یه ک ده خرڼن و ړنک و ږنک ده کرڼن **(۱۷)** **حَتَّى** تا کو ، هه تا **إِذَا** کاتئ **أَتَوْا** هاننه **عَلَى** سهر **وَادٍ** دوئی

الْأَنْمَلِ میړوستانان **قَالَتْ** - **نَمْلَةٌ** میړوستانیک (-گوڼی) **يَا أَيُّهَا** هو ټه ی **الْأَنْمَلِ** میړوستانان **أَدْخُلُوا** بړونه ناو **مَسْكِنَكُمْ** ماله کانتان

لَا يَحِطُّمَنَّكُمْ نه کا پانتان بکا ته وه **سَلِيمٍ** سوله یمان **وَجُنُودُهُ** و سه بازه کانی **وَهُمْ** و ټه وان **لَا يَشْعُرُونَ** هه سستی پښه که ن **(۱۸)**

فَتَبَسَّ جا (سوله یمان) بزه ی هاڼی **ضَاحِكًا** به پیکه نښن **مِنْ** له **قَوْلِهَا** و ته ی (میړوستانه که) **وَقَالَ** و گوڼی

رَبِّ په روه ردیگار و خاوه نی من **أُوزِعْنِي** وام رابښه **أَنْ** که **أَشْكُرَ** سوپاس بکه م **نِعْمَتَكَ** ناز و نیعمه تی تو **الَّتِي** نهوہی

أَنْعَمْتَ که به فہزلی خوټ ناردوټته **عَلَيَّ** سهر من **وَعَلَى** وسهر **وُلْدِي** و هه ردوو باوانم **وَأَنْ** و (وابکه) که **أَعْمَلُ** بکه م

صَلِحًا کاری چاک و به چاکی تَرْضَه (کاری) یی پازی بیت وَأَدْخِلْنِي و بمخه رهاو بِرَحْمَتِكَ (رحم و به زه یی خوت) فِي له ناو

عِبَادِكَ بهنده کانی خوت ی الصَّالِحِينَ چاک و سالحان (۱۹) وَتَفَقَّدَ و چاوی گپرا (بو زانیی نه هاتی) الطَّيْرَ بالنده کان

فَقَالَ جا گووتی مَا لِي چۆنه من لَا نا أَرَى بینم اَلْهَدْدُ په پووسیمانه اُمَّ یان کَانَ - مِنْ له اَلْغَائِبِينَ نه هاتوه کان (-بوو)

(۲۰) لَا أَعَذِّبُهُ به دنیایی سزاو عه زایی دهدهم عَذَابًا عه زاب و شهکه نهجه یه ک شَدِيدًا زور تووند اَوْ یان

لَا أَذْبَحَنَّهُ هه ر سه ری ده برم اَوْ یان لِيَا تِنِي ده بی بۆم بیئ بِسُلْطَن به لگه و حوجه تیک ی مُبِين روون و دیار (۲۱)

فَكَثَّ ماوه یه ک مایه وه غَيْرَ - بَعِيد زور دوور (-نا) فَقَالَ ئینجا گووتی أَحَطْتُ زهنیم و دهستم کهوت بِمَا به شتَّى لَمْ تُحِطْ تَوْ -

بِهِ پیت (-نه زانیبوو) وَجِئْتُكَ و بۆتم هینا مِنْ له سَبًّا سه بهء بِنِي هه وائیگی گرنگی یَقِينِ بیگومان و یه قینی (۲۲)

إِنِّي من به راستی وَجَدْتُ - اَمْرًا ئافره تیکم (-بینی) تَمْلِكُهُمْ خاوه نداری و پاشایه تیانده کات وَأُوتِيتْ و پیدراوه مِنْ له

كُلِّ هه موو شَتَّى وَلَهَا و هه یه تی عَرْش ته ختی پاشایه تییه کی عَظِيم زور گه وره و مه زن (۲۳) وَجَدْتُهَا ئه وم بینی

وَقَوْمَهَا و قه ومه که شی یَسْجُدُونَ سوژده ده بهن لِلشَّمْس بۆ رۆژ مِنْ له دُونَ غهیری اَللَّهُ خودا وَزَيْن و پازان دیه وه هُمْ لَوِیَان

الشَّيْطَان شعیطان اَعْمَلُهُمْ کار و کرده وه کانیاں فَصَدَّهُمْ ئیتر ریگریکرد عَنْ لیان له اَلسَّبِيل راسته ریگا فَهْم جا ئه وان

لَا يَهْتَدُونَ رپی راستی ناگر نه بهر و گومرا ده بن (۲۴) اَلَّا كَهَا - یَسْجُدُوا سوژده (-نه) بهن اَللَّهُ بۆ خودا اَلَّذِي ئه و (خودای) هی

يُخْرِج دهر دیتی اَنْخَبَء شاره کان فِي له ، له ناو اَلسَّمُوت ئاسمانه کان و اَلْأَرْض و زهوی و یَعْلَم و ده زانی و ئاگاداره له

مَا تُخْفُونَ ئه وهی حه شاری دهدهن وَمَا و ئه وهی تُعْلِنُونَ ئاشکرای ده کهن (۲۵) اَللَّهُ الله (خودایه) لَا نیه

إِلَهُ خُوداوپه رستراوی إِلَّا جگه له هُوَ رَبُّ پهروه ریگار وخواه نی الْعَرْشُ عهرش و تهختی پادشایه تی

الْعَظِيمُ ۞ زور گه وره و مه زنی شکودار (۲۶) قَالَ گوئی سَنَنْظُرُ پاشان ته ماشا ده کهین أَصَدَقْتَ ثایا راستت گوتووہ أَمْ یان

کُنْتَ - مِنْ له الْکَذِبِینَ دروژنه کان (-بوویت) (۲۷) أَذْهَبَ ببه بَکْتِی نوسراوه کهم (نامه کهم) هَذَا نه وهدیان

فَالْقَهْ جا بهاوی إِلَیْهِمْ بۆیان ، بۆلایان ثُمَّ پاشان تَوَلَّ پشت هه لکه عَنْهُمْ لییان فَانْظُرْ ئیتر سه یرکه مَاذَا چی یَرْجِعُونَ ده گیرنه وه

(۲۸) قَالَتْ گوئی یَايْهَا هُوَ ئه ی الْمَلُؤَا پیاوما قولان إِنِّی به دنیای من أَلْقِی هاویشترا إِلَیَّ بۆ من کِتَبٌ کیتابینکی

کَرِیم به هادار (۲۹) إِنَّهُرُ به دنیای نه و مِنْ له سُلَیْمَنُ سوله یمانه وَإِنَّهُ و به دنیای نه و

بِسْمِ به ناوی اللَّهِ خُودا یه الرَّحْمَنُ نه و په ریبه به زه ی و میهره بان (ناوینکی پیروزی خودایه)

الرَّحِیمُ نه و په یری به خشنده (ناوینکی پیروزی خودایه)

(۳۰) أَلَّا تَعْلَمُوا نه کهن خو به رزراگرن عَلَیَّ له سه رمن وَأَتُونِی و وهرن بۆلام مُسْلِمِینَ به موسلمانن قَالَتْ گوئی

یَايْهَا هُوَ ئه ی الْمَلُؤَا پیاوما قولان أَفْتُونِی وه لأمم بده نی فِیْ له أَمْرِی نه و کارهم مَا کُنْتَ مِنْ- قَاطِعَةً یه کلاکه ره وه (-نه بوویمه)

أَمْرًا فه رماننیک و کارنیک حَتَّى هه تا کو تَشْهَدُونَ شایه تی (نه) ده ن و ئاماده (نه) بن (۳۲) قَالُوا گوتیان نَحْنُ ئیمه أُولُوا خاوهن

قُوَّةً هَیْز و توانای (بن) وَأُولُوا و خاوه نانی بَأْسٍ زهر و زهنگی شَدِید زور توند (بن) وَالْأَمْرُ و فه رمایشت و کاره کان

إِلَیْکَ ده گه ریته وه بۆ خو ت فَاَنْظُرِی جا تیرابمینن مَاذَا چی تَأْمُرِینَ فه رمان ده که ی (۳۳) قَالَتْ گوئی إِنَّ به دنیای

الْمُلُوکَ پادشایه کان إِذَا نه گهر دَخَلُوا چوونه ناو قَرْیَةٍ گوند و نشینگایه ک أَفْسَدُوهَا تیک و پیک ده دهن وَجَعَلُوا -

أَعِزَّةٌ عَزِيزٌ تَرِينٌ وَبِهِدَسُهُ لَا تَدَارِ تَرِينِي أَهْلِيَا خَهْلَكُهُ كَهِي (-دهكه نه) أَذِلَّةٌ زَهْلِيلٌ وَرِيسُوا بَوَانِيكٍ وَكَذَلِكَ وَهَرْنَاوَا ش

يَفْعَلُونَ دهكه ن (٣٤) وَإِنِّي وَبِیْگومان من مَرْسَلَةً رَهْوانکهرم إِلَیْهِمْ بُوئَهوان بَهْدِيَّةٌ دِيارِيهک فَنَاطِرَةٌ جَا چاوهروانم بِم بِهِجی

يَرْجِعُ دهگه رَينَهوه الْمُرْسَلُونَ نَيردراو و پهيامبه رهکان (٣٥) فَلَمَّا جَا کَاتِي جَاءَ هَات (بُو) سُلَيْمَنٌ سولهيمان قَالَ گوئی

أَتَمِدُونَن نایا ئیوه بُوْمَن دهنَرن بِمَالٍ مَالٌ وَ سَامَانٍ فَمَا جَا ئَهوهی ءَاتَنِي پیداوَم اللَّهُ خُودَا خَيْرٌ چاکتر ه مِمَّا لَهوهی

ءَاتَكُم پیتانی بهخشی وه بَلْ بهلکو أَنْتُمْ ئیوه بَهْدِيَّتِكُمْ به دِيارِيهکهی خُوْتَان تَفَرَحُونَ دَلْتَان خُوش دهبیت (٣٦)

أَرْجِعْ بگه رَیوه إِلَیْهِمْ بُوْیَان فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِیْگومان بُوْیَان دِنِین بِجُنُودٍ سَهْرِبَارَانِيک لَا نِيَه قَبْلَ تَوَانَا لَهْم بُوْیَان

بِهَآ یئی (دهرهقه تیان نَین) وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ وَ هَر دهرِیان دهکَین مِّنْهَا لِي أَذِلَّةٌ به ژیردهسته یی و ملکهچی وَهْمٌ وَ ئَهْوَان

صَغُرُونَ بچووک و ریسواکراو ن (٣٧) قَالَ گوئی يَأَيُّهَا هُوَ ئَهی اَلْمَلَأُوا پیاوماقولان اَيُّكُمْ کامهتان يَأْتِيَنِي بُوْدهیئی

بِعَرْشِهَا عهرش و تهختهکهی قَبْلَ پَیش ئَهوهی أَنْ کَه يَأْتُونِي ئَهْوَان خُوْیَان بُوْم بَیْن مُسْلِمِينَ به موسلمانِی (٣٨) قَالَ -

عَفَرِيْتُ عيفريتیک مِّنْ لَه اَلْجَنِّ جَنُوکَان (-گوئی) اَنَا مِنْ ءَاتِيكَ بُوْتَان دههینم بِهِ قَبْلَ پَیش ئَهوهی أَنْ کَه

تُقُوم تُوْهه لَبَسْتی مِّنْ لَه مَقَامِكَ مه جلیسهکته وَإِنِّي وَ به رَاسْتی مِّنْ عَلِيَّه - لَقَوِي تَهواو بههیز و توانام (-لهسهری)

أَمِينٌ وَ ئَهْمِين وَ مَتْمَانَه دَار م (٣٩) قَالَ - اَلَّذِي ئَهوهی عِنْدَهُ لَای هه بُوو عِلْمٌ زَانَسْتِيک مِّنْ لَه اَلْكِتَابُ کیتابهکَه (-گوئی)

اَنَا مِنْ ءَاتِيكَ بُوْتَان دههینم بِهِ ئَهوهی قَبْلَ پَیش ئَهوهی أَنْ کَه يَرْتَدُّ بگه رَينَهوه إِلَيْكَ بُوْتُو طَرَفُكَ نِیگات فَلَمَّا جَا کَاتِي

رَءَاهُ ئَهوهی بِنِي مُسْتَقِرًّا جِیگِیر ه عِنْدَهُ لَای خُوْی قَالَ گوئی هَذَا ئَهوه مِّنْ لَه فَضْلٌ زَیدَه چاکه ی رَبِّي پهره رديگارم ه

لَيْلُونِي تَا تَاقِيم بَكَاتِه وه **ءَاشْكُرُ** ثَا سَوْبَاسْكَوْزَارِي دِهْ كَهَم **أَمَّ** يَان **أَكْفُرُ** كُوفِر دِهْ كَهَم **وَمَنْ** وَ هِهْ رَكَه سِي

شُكْرُ شوکر و سوپاسگوزای کرد **فَإِنَّمَا** ئیترا هەر **يَشْكُرُ** سوپاسگوزاری ده کات **لِنَفْسِهِ** بۆ خۆی **وَمَنْ** و هه رکه سی **كَفَرَ** کوفر بکات

فَإِنَّ تَهْوَهُ بِهٖ رَاسَتِي ۖ پەروەردیگەرَم غَنِيٌّ زُورٌ بِي نِیازی دەوڵەممەندی کَرِیمٌ زُورٌ بەخشنەدی (٤٠) قَالَ گوئی

نَگَرُوا (دهستکاری بکهن) لَهَا لَوِی عَرَشَهَا تهخت (پادشاهی تی) هکَی نَظَرُ ته‌ماشا بکهین اَتَهَدِي ئایا (پاسقی) ده‌ناسی اَم یان

تُكُونُ - مِنْ لَهُ الَّذِينَ تَهْوَاهُ (-دهیبت که) لَا يَهْتَدُونَ راستی نانسئ (۴۱) فَلَمَّا جَاكَیْ جَاءَتْ هَات قِیل گوترا

أَهْكَذَا يَا نَأْوَايه **عَرْشُكَ** تهختی پادشاهیہ تہہ کہت **قَالَتْ** گوئی **كَأَنَّهُ** تہوہ ہہ روہک **هُوَ** تہوہ **وَأُوتِينَا** و -

اَلْعِلْمُ زانين و زانست مان (-پيدرا) مَن له قَبْلَهَا پيشيان وُكَّا و ئيمه- مُسْلِمِينَ ملڪه چ و موسلمان (-بووين) (۴۲)

وَصَدَّهَا وَ بَهْرِي پَنگرت مَا کانت تَهوہی پِیشان تَعَبُد دَہِپہرست مَن - دُون بَیجگہ (-لہ) اَللّٰہ خودا اِنہا بَہراستی تَہو کانت -

مِنْ لَهُ قَوْمٌ قَهْوَمِيك ي كُفْرِينَ كافر(-بوو) (٤٣) قِيلَ گو ترا هَا يَیْ اَدْخُلِي برؤناو اَلْصَّرْحَ كۆشك و ته لاره دياره كه

فَلَهَا كَاتِي رَأْتَهُ بَيْنِي حَسْبَتَهُ وَاي زَانِي جُزَّةٔ نَاو و دهر يايه و كَشَفَتْ و - عَنِ لَي (هه لکرد) سَاقِيهَا ههردوو قاچی

قَالَ (پیغمبر سولہ یمان) گوئی اِنَّہُ، گومان نہ ہی نہ وہ صَرَحَ بنکہ و بینایہ کی مُرد لوس کراوہ مِّنْ لَہٗ قَوَائِرِ (شوشہ وات)

قَالَتَ گوتی رَبّ پره‌روهردیگار و خاوه‌نی من اِنِّی به‌راستی من ظَلَمْتُ سته‌مم کرد له نَفْسِی خَوَمِ وَاَسَلْتُ و ملکه‌چ بووم

مَعْ لَهُ كَهْلُ سُلَيْمَنْ سَوْلَه يَمَانِ لِلّٰهِ بُوْ خُودَايِ رَبِّ پَرُوهر دِيگَار و خاوَهَنِي الْعَالَمِيْنَ جِيهَانِيَانِ (۴۴) وَلَقَدْ و به دُنْيَايِ

أَرْسَلْنَا رَهْوَاَنَمَانَكَرْدَ إِلَى بُو مُؤَدِّ (قهومی) ثَمُودَ أَخَاهُمُ بَرَاکَهْیَانِ صَلیحًا (پیغمه‌مبهر) صَالِحَ أَنْ کَهْوَاَ اَعْبُدُوا بِبِهْرِسْتَنِ اَللّٰهُ خُودَا

فَإِذَا هَرَّ ثَوْنَهُمْ - هَمَّ ئەوان (-بوونه) فَرِيقَانِ دوو کۆمهَل یَحْتَصِمُونَ مشت و مریان ده کرد (٤٥) قَالَ گوئی

يُقِيمُ ئەى قهومی خۆم لم بۆجی تَسْتَعْجِلُونَ په له ده کهن بِالْسَّيِّئَةِ بۆ خراپه و خراپه کاری قَبْل پێش الْحَسَنَةِ چاکه

لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ بۆ داوای لیخۆشبوون ناکه له اللَّهِ خودا لَعَلَّكُمْ به لکو ئیوه

تَرْحَمُونَ روحمتان پیده کړی و خودا به زه ی پیتان بیت هوه (٤٦) قَالُوا گوئیان أَطِيرْنَا شوومگرته بووین بِكَ به تۆ

وَبِمَنْ وَبِه ئەوهی مَعَكَ له گه ل تۆیه قَالَ گوئی طَرِكُكُمْ شوومی ئیوه عِنْدَ لای اللَّهِ خودا یه بَلْ به لکو أَنْتُمْ ئیوه

قَوْمٌ قهومیکن تَفْتَنُونَ تاقی ده کړینه وه (٤٧) وَكَانَ و پیشان فِي له ناوِ الْمَدِينَةِ شاره که (هه بوو) تِسْعَةَ نَوَ رَهْطٍ دهسته زه لام

يُفْسِدُونَ فساد و خراپه کاریانده کرد فِي له ، له ناوِ الْأَرْضِ زهوی وَلَا يَصْلِحُونَ و چاکسازیان نه ده کرد (٤٨) قَالُوا گوئیان

تَقَاسَمُوا سویندیان بۆیه ک خواردووه بِاللَّهِ به خودا لَنَبِيتَنَّهُ شهو خۆمان مه لاس ده دهین لهوی وَأَهْلُهُ له گه ل کهس و کاره کهی

ثُمَّ پاشان لَنَقُولَنَّ بنگومان ده لێن لَوْلِيَّه به خوینگرانی مَا شَهِدْنَا ئیمه نه ماندییوه مَهْلِكْ له ناوچوونی أَهْلِيه کهس و کاره کهی

وَأَنَا و به راستی ئیمه لَصَدِيقُونَ ههر راستۆین (٤٩) وَمَكْرُوا و ئەوان پیلانیانگێرا مَكْرًا پیلانیک وَمَكْرَنَا و پیلانمان دانا

مَكْرًا پیلانیک وَهُمْ لهو کاتهی ئەوان لَا يَشْعُرُونَ ههستیاشیان پینه کرد (٥٠) فَانْظُرْ جا سهیرکه كَيْف چون كَانَ بوو

عُقْبَةَ سه ره ئه نجام ی مَكْرِهِمْ پیلانگێریه که یان أَنَا ئیمه دَمَرْنَهُمْ ئەوانمان له ناو برد وَقَوْمَهُمْ له گه ل نه ته وه که یان أَجْمَعِينَ گشتیان

(٥١) فَتِلْكَ جا ئەوێهی بِيَوْمِهِم ماله کانیان خَاوِيَةً و ئیرانه و چۆل و هۆله بِمَا به وهی ظَالِمًا زوئم و سته میانکرد إِنَّ به دنیای

فِي له ذَلِكَ ئەویان دا (هه یه) لَايَةً نیشانه یه ک (زۆر گه وره و مه زن و ئاشکرا) لِقَوْمٍ بۆقهومی يَعْلَمُونَ بزائن (٥٢)

وَأَنْجَيْنَا وَدَرِيَا زَمَانَكِرْد ٱلَّذِينَ ٱنْهَو (كهس) انهى ءَامَنُوا برويان هَيِّنَا وَكَانُوا و جاران يَتَّقُونَ لهخودا دهترسان و پاريزكاريان دهكرد

(٥٣) وَلُوطًا و (باسى بكه باسى) (پيغهمبر) لوط اِذْ كه قَالَ گوٲى لِقَوْمِهِ به نهتهوهكهى اَتَاتُون ٲايا ئيوه دين -

ٱلْفَحِشَةَ (-دهكهن) گوناوه دزيو و قيزهوهن هكان وَاَنْتُمْ وئيوه ش تَبْصِرُونَ دهبين (٥٤) اَتَيْكُمْ ٲهوه ئيوه لَتَاتُون دينهلای

ٱلرِّجَالِ ٲياوهكان شَهْوَةً بهحهز و شههوهٲ مِّن - دُون جگه(-له) ٱلنِّسَاء زنان بَل بهلكو اَنْتُمْ ئيوه قَوْمٌ قهوميك ن

تَجْهَلُونَ نهزانن و نهفامى دهكهن (٥٥) فَمَا ئيتر شئى نه كَانَ بوو جَوَاب وهلامى قَوْمِهِ نهتهوهكهى اِلَّا ئيلاا ٲهوهى اَن كه

قَالُوا گوٲيان اَخْرِجُوا دهى دهريكهن ءَالَ بنهماله و شوٲنكهوتهى لُوط (پيغهمبر) لوط مِّن له قَرَيْتُمْ دٲيهكهتان

اِنَّهُمْ بهدلٲيايى ٲهوان اُنَاسٌ كهسانيكين يَتَطَهَّرُونَ ٲاكخوازى دهكهن (٥٦) فَاَنْجَيْنَه ئيتر ٲهومان ريزگارکرد

وَاَهْلَهُ لهگهل كهس و كارهكهى اِلَّا جگهله اَمْرًا تَه زنهكهى قَدَرْنَهَا تهقدير و دياريمانكردبوو - مِّن له

ٱلْغَبَرِينَ بهجٲماو و ژيكرهوتوان (-بيٲ) (٥٧) وَاَمْطَرْنَا دامانباراند عَلَيْهِم بهسهرياندا مَطْرًا جوړه بارينيك

فَسَاءَ جا چهند خراب بوو مَطَر بارانى ٱلْمُنْذِرِينَ ترسٲنراو و بيٲداركراوهكان (٥٨) قُل بلى اَحْمَد ههريجى سوٲاس و ستايشه

لِلّٰه بُو خودايه وَسَلَّم و سهلاميك يش عَلَى لهسهر عِبَادِه بهندهكانى ٱلَّذِينَ ٲهوانهى اَصْطَفٰى (خودا) ههئييزاردن ءَالله ٲايا خودا

خَيْر چاكتر ه اَمَّا يان ٲهوهى يَشْرِكُونَ ٲهوان هاوهل و هاوبهشى بُو دادهٲن (٥٩) اَمَّن يان كييه

خَلَقَ بهديهٲناوه و دروستيكردوه ٱلسَّمَوٰت ٲاسمانهكان وٱلْأَرْض و زهوى وَاَنْزَلَ دايبهزاند لَكُمْ بوٲان مِّن له ٱلسَّمَاء ٲاسمان

مَاء ٲاويك فَاَنْبَتْنَا جا شينمانكردوه و رواندووومانه يِه يي حَدٰثَتِ باخاٲيك ذَات ي بهَّجَةً جوانى دلخوشكهر مَّا نه

كَانَ بَوَّه لَكُم بَوَّتَانِ أَنْ كَه تَنْبِتُوا بِرَوَّيْنِ شَجَرَهَا دَرَهخْتَه كَانِي (أَوَّلُهُ) ثَايَا پَه رَسْتَرَاو خُودَايَه كِي تَر (هَه يَه) مَعَ لَه گَه لَ اللَّهُ اللَّهُ

بَلْ بَه لَكُو هُمُ ثَهْوَانِ قَوْمٌ قَهْوَمِيك ن يَعْدِلُون هَاوَتَاي بُو دَاوَدَه نِيَن (٦٠) أَمَّن يَان كَيِيَه ثَهْوَه يَ؟ جَعَلَ -

الْأَرْضُ زَهْوِي (-كِرْدُوَه بَه) قَرَارًا جَيگِرَه بُو نِيَشْتَه جِي بَوون وَجَعَلَ وَ دَايَنَاوَه خَلَّهَا تَيَايَا أَنَهْرًا گَه لِيك رَوْبَارَانِ وَجَعَلَ وَ دَايَنَاوَه

لَهَا لَوِي رَوَّيِي ثُوقَرَه بَه خَش وَ چَه سَپِيْنَه رَانِيك (كَيُوَه كَانِ) وَجَعَلَ وَ دَايَنَاوَه لَه يِنَ نَيَوَانِ الْبَحْرَيْنِ دَوو دَه رِيَايَانِ

حَاجِرًا بَه رِبَه سَت وَ شَتِي نَه هَيَلِي تِيكَه لَ بِنِ (أَوَّلُهُ) ثَايَا پَه رَسْتَرَاو خُودَايَه كِي تَر مَعَ لَه گَه لَ اللَّهُ اللَّهُ بَلْ بَه لَكُو أَكْثَرُهُمْ زُورِبَه يَانِ

لَا يَعْلَمُونَ نَازَانِنِ (٦١) أَمَّن يَان ثَهْوَه كَيِيَه؟ يُجِيبُ وَهَلَمِي- الْمُضْطَرُّ نَاجَار وَ تَه نَگَاو (-دَه دَاوَتَهْوَه) إِذَا كَاتِي دَعَاَه دَه پَارِيْتَهْوَه لِيِي

وَيَكْشِفُ وَ لَادَه بَاتِ السَّوَاءِ نَاخُوشِي وَ خِرَابَه وَيَجْعَلُكُمْ وَ دَه تَانَكَا تَه خُلَفَاءَ جَيْنِشِي نَانِيكِي الْأَرْضُ زَهْوِي

(أَوَّلُهُ) ثَايَا پَه رَسْتَرَاو خُودَايَه كِي تَرَه مَعَ لَه گَه لَ اللَّهُ اللَّهُ قَلِيلًا كَه مِيك مَّا نَه (يَ) تَذَكَّرُونَ يَاد (-نَا) كَه نَهْوَه وَ پَه نَدُوَه ر (-نَا) گَرَن (٦٢)

أَمَّن يَان كَيِيَه؟ يَهْدِيكُمْ رَيْنَمُونِي تَان دَه كَاتِ فِي لَه ظَلُمْتُ تَارِيكَايَه كَانِي الْبَرَّ زَهْوِي وَشَكَانِي وَالْبَحْرَ وَ دَه رِيَاو وَ ثُوقِيَا نَوَسَه كَانِ

وَمَنْ وَ ثَهْوَه كَيِيَه يُرْسِلُ دَه نَبْرِي الرَّيْحَ بَايَه كَانِ بُشْرًا مَزْگِيْنِيَه يِنَ لَه يَدَيِ لَه پِيَش رَحْمَتِيَه رَه حَمَه ت وَ مِيَه رَه بَانِي خُوي (بَارَانِ)

(أَوَّلُهُ) ثَايَا پَه رَسْتَرَاو خُودَايَه كِي تَرَه مَعَ لَه گَه لَ اللَّهُ اللَّهُ تَعَالَى شَكُوِي وَ بَه رَزِي بُو اللَّهُ خُودَا عَمَّا لَه (رَاسْت) ثَهْوَه يَ

يُسْرِكُون هَاوَه لَ وَ هَاوَبَه شِي بُو دَاوَدَه نِيَن (٦٣) أَمَّن يَان كَيِيَه؟ يَدَّوَا دَه سَت دَه كَاتِ بَه أَنْخَلَقَ دُرُوسْتَكِرْدَنِي دُرُوسْتَكِرَاوَه كَانِ

ثُمَّ پَاشَانِ يُعِيْدُهُ دَووبَارَه ي دَه كَاتَهْوَه وَمَنْ وَ كِي يَرْزُقُكُمْ رَزَق وَ رُؤُوسِي تَان دَه دَاتِي مِّن لَه السَّمَاءِ ثَاسْمَانِ وَالْأَرْضُ وَ زَهْوِي

(أَوَّلُهُ) ثَايَا پَه رَسْتَرَاو خُودَايَه كِي تَرَه مَعَ لَه گَه لَ اللَّهُ اللَّهُ قُلْ بَلِي هَاتُوا بَيْنِنِ بَرَهْنُكُمْ بَه لَگَه تَان إِنْ ثَه گَه ر كُنْتُمْ نَيُوَه-

صَدِيقَيْنِ رَاسَتَكُو (-بوو بن) (٦٤) قُلْ بَلَىٰ لَا - يَعْلَمُ (-نا) زَانِي مَنْ تَهْوَى فِي لَهُ السَّمَوَاتِ نَاسْمَانِهْ كَان

وَالْأَرْضِ وَ زهوى (دایه) الْغَيْبِ غهیب إِلَّا كهسئ جگه له اَللّٰهُ الله وَمَا - يَشْعُرُونَ ههستیش(-نا) كه ن اَيَّان كهى ه

يُعْتُونَ زیندوو دهکرتنه وه (٦٥) بَلْ بهلکو اَدْرَكَ يئى نهگهییوه عَلَيْهِمْ زانستیان فِي له (بارهى) الْآخِرَةِ پوژى دواپی

بَلْ بهلکو هُم تهوان فِي له شَكِّ گومان و راپای ن مِنْهَا لَیْ بَلْ بهلکو هُم تهوان مِنْهَا لَیْ عَمُونَ کویرن (٦٦) وَقَالَ و -

الَّذِينَ تهوانه ی کُفِرُوا کوفریانکردو پروایان نههینا (-گوتیان) اَءِذَا ثایا تهگهر کُفَّا بووین به تَرَبًّا خوئیک

وَعَابَاؤُنَا و باب و باپیرانمان اَئِمَّا ثایا ئیمه لَمُخْرَجُونَ بهراستی دهردههیترین (٦٧) لَقَدْ بَیْگومان وَعِدْنَا بهئینمان پیدراوه

هَذَا بهوى نَحْنُ ئیمه وَعَابَاؤُنَا و باب و باپیرانمان مِنْ له قَبْلَ پینان اِنْ هَذَا تهوه هیچ نیه اِلَّا ئیلا اَسْطِرْ تهفسانهگهلیکی

الْأَوَّلِينَ پِیشینهکان ه (٦٨) قُلْ بَلَىٰ سِيرُوا برؤن و بگهړین فِي له اَلْأَرْضِ زهوى فَانْظُرُوا تهمهشا بکهن و تیرابمین

كَيْفَ چوَن كَانُ بوو عَقِبَةَ سهرنه نجام ی الْمُجْرِمِينَ ستهمکارهکان (٦٩) وَلَا تَحْزَنْ و خه م مه خو عَلَيْهِم لَیْیان

وَلَا تَكُنْ و تۆ- فِي له ضَيْقٍ (دل) تهنگی (-مه به) مِمَّا لهوى يَمْكُرُونَ پلانپژى دهکهن (٧٠) وَيَقُولُونَ و دهئین مَتَى كهیه؟

هَذَا تهو اَلْوَعْدِ واده و بهئین ه اِنْ تهگهر كُنْتُمْ -ئيوه صَدِيقَيْنِ رَاسَتَكُو (-بوو بن) (٧١) قُلْ بَلَىٰ عَسَىٰ بهلکه اَنْ كه

يَكُونُ - رَدِف نزیك كرا (-بیټ) لَكُمْ بوټان بَعْضُ ههندیك الَّذِي لهوى تَسْتَعْجِلُونَ ئيوه پهلهتان لیډهکرد (٧٢)

وَإِنَّ و بهدئنیایى رَبِّكَ پهروهردیگارت لَذُو ههرخاوهن فَضْلٍ زیډهچاکه یى عَلَى لهسه ر النَّاسِ خه لک وَلَكِنَّ بهلام

أَكْثَرَهُمْ زوړبهیان لَا يَشْكُرُونَ سوپاسگوزارى ناکهن (٧٣) وَإِنَّ و بهدئنیایى رَبِّكَ پهروهردیگارت لَيَعْلَمُ ههردهزانى

مَا تُكِنُّ ٭ ٭ ٭ ئَهْوَىٰ نَهْيَ شَارِئَتِهِوَه ٭ ٭ ٭ صُدُّوْرُهُم ٭ ٭ ٭ سِيْنِْغٌ وَدَلِيَان ٭ ٭ ٭ وَمَا ٭ ٭ ٭ وَئَهْوَىٰ ٭ ٭ ٭ يُعْلِنُوْنَ ٭ ٭ ٭ نَاشِكْرَآيْ دَهْكَهَن ٭ ٭ ٭ وَدَهْرِيْدِيْخَن ٭ ٭ ٭ (٧٤) وَمَا ٭ ٭ ٭ وَنِيَه

مِنْ (هیچ) بزر و نادیارِیکِ **فِي** له ، له‌ناو **السَّمَاءِ** ئاسمان **وَالْأَرْضِ** و زهوی **إِلَّا** ئیلا **فِي** له ، له‌ناو

کِتَبُ کِتاب و نوسراویکی مُبِینِ دیار و ناشکرا یہ (۷۵) اِنَّ به دُنْیایِ هَذَا هَذَا اَلْقُرْآنُ قورئانه

يُقَصُّ ده گيرپته وه و باس ده كات **عَلَى** بۆ **بَنِي** رۆله و هوژی **إِسْرَئِيلَ** پيغهمبەر يه عقوب (واته جوله كه كان) **أَكْثَرُ** زۆربه ی

اَلَّذِي تَهْوٰى هُمْ نَهْوَانِ فِيْهِ تَيٰوِيْدَا يَحْتَفِلُوْنَ ناته بای ده‌کهن (۷۶) وَاِنَّهٗ وَ به‌دنیای تهو هَلْدٰی هه‌ر رینیشاندهر

وَرَحْمَةً وَبَهْزِهِ وَمِيهَرَه بَانِيه **لِلْمُؤْمِنِينَ** بۆ پرواداران (۷۷) **إِنَّ** به دُنْيايي **رَبِّكَ** په روه ردیگارت **يَقْضِي** دادوهی ده کات له

يٰۤاَيُّهَا النَّيۤوَانِ بِحُكْمِهِۦٓ بِهِ حُكْمٌ وَّ بِرِيَارِى حَوٰى وَهُوَ و هەر ئه‌وه **الْعَزِيزُ** ئه‌وپه‌رى ده‌سه‌لاتداری بالاده‌ست (ناوێكى خودای پیرۆزه)

اَلْعَلَمِ ته‌واو زانا و ئاگادار (ناوێکی پیرۆزی خودایه) (٧٨) فَرَوَكَلْ جا پشت ببه‌سته عَلَیْ به اَللّٰهُ خودا (الله) اِنَّكَ به‌دُنْیایِ تَو

عَلَىٰ لَهُ سَهْرٌ الْحَقُّ حَقِيكِي الْمُنِينِ رُبُّنَ وَ دِيَارِي (٧٩) إِنَّكَ بِهَدْلَنِيَايِ تَوَ لَا تُسْمِعُ - الْمَوْتَىٰ (مردووہ کان - ناخہیتہ بیستن)

وَلَا تُسْمِعْ - اَلْمُّمَّ کہ پہ کان (-ناخہ یتہ بیستنی) اَلدُّعَاءُ ہاوار اِذَا تہ گہر وَلَوْ ا پشتیان ھہ لکرد و رُویشتن مَدْبِرِین پشت لیکہ رانہ

(۸۰) وَمَا وَهْدِي -- الْعَمِي كَوْبِرِهَ كَان (-نا--خه یته سهر ری راست) عَنْ (دوور) له ضَلَلْتُمْ گومرایی خویان

إِنْ بهدەلنیاي ئُسْمِع - إِلَّا تهنها مَن ئهوهی یۆمِن پروا دیئی

بِأَيُّهَا به ثابته و نيشانه گه وره کان و ميعجزاته کانمان (-دهخه يته بيستن) **فهم** ئير ته وان **مُسْلِمُون** ملکه چ و موسلمان بوون (۸۱)

وَإِذَا وَهَّكَرَ وَقَعَ كهوت الْقَوْلُ قسه كه عَلِيمٌ به سهریان ، بؤ سهریان ، له سهریان أَرْجَنًا درمانکرد هُم بؤیان

دَابَّةٌ يَنْكُوتُهَا (زیندهوهری) مِّنْ لَّهِ الْأَرْضُ زهوی تَكْلِمُهُمْ دهوئ له گهلان اَنَّ که به دلتیایی النَّاسُ خه لک کَانُوا پیشان

بِأَيَّتِنَا به ئایهت و نیشانه گه وره کان و میعجزاته کانمان لَا يُوقِنُونَ باوهری یه قینیان نه ده هیئا (۸۲) و یوم و نه ورژهی

نَحْشُرْ له جیگایه ک کۆده کهینه وه مِّنْ له کُلِّ هه موو أُمَّةٌ ئوممهت و گه لیک فَوْجًا کۆمه لیک مِّنْ لهو هی

يُكَذِّبْ به درؤداده ئی و برواناکات بِأَيَّتِنَا به ئایهت و نیشانه گه وره کان و میعجزاته کان مان فَهْمٌ ئیتر ئه وان

يُوزَعُونَ به دوای یه ک ریز ده کرین و راپیچ ده کرین (۸۳) حَتَّى هه تا إِذَا کاتئ جَاءُوا هاتن قَالَ گوئی

أَكْذَبْتُمُ ئایا به درؤتان دانا و برواتان نه کرد بِأَيَّتِي ئایه ته کانم (نیشانه گه وره و موعجزاته کان) وَلَمْ تُحِيطُوا و ئیوه ده ورتان نه دا بِهَا لَیْ

عِلْمًا به زانست و ئاگاداری أَمَّاذَا یان - كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ پیشان (-چیتان) ده کرد (۸۴) وَوَقَعَ و کهوت الْقَوْلُ قسه که

عَلَيْهِمْ به سه ریاندا بِمَا به (هوی) ئه وهی ظَلَمُوا سته مکاریانکرد فَهْمٌ جا ئیتر ئه وان لَا يَنْطِقُونَ ده نگیان لیده رناچی (۸۵)

أَلَمْ يَرَوْا ئایا نه یانروانیه أَنَا ئیمه جَعَلْنَا - أَلَيْلَ شهو (-مان دروسکرده) لَيْسَكُنَا تا کپ و ئارام بن فِيهِ تیایدا

وَالنَّهَارُ و رۆژگار یش مُبْصِرًا بینراو و ببینه إِنَّ به دلتیایی فِي له ذَلِكَ ئه ویان لَا يَتَّبِعُ به لگه و نیشانه ی زور گه وره و مه زن (هه یه)

لِقَوْمٍ بۆقه و می یُؤْمِنُونَ بروا بهین (۸۶) وَيَوْمَ و ئه و پۆژهی يُنْفَخُ فووده کرئ فِي له الصُّورُ که رها فَفَزِعَ ئیتر ترسگیر بوو

مَنْ ئه وهی فِي له ، له ناو السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَمَنْ و هه رکه سی فِي له ، له ناو الْأَرْضِ زهوی (دایه) إِلَّا جگه له مَنْ ئه وهی

شَاءَ - اللَّهُ خودا (-ویستوویه ئی) وَكُلَّ و هه موویان أَتَوْهُ دین بۆلای دُخِرِينَ به زه لیلی و ملکه چی (۸۷) وَتَرَى و -

الْجِبَالِ چیکان (-ده بیی) تَحْسَبُهَا واده زانی ئه وان جَامِدَةً نه گۆری نه جولائون وَهِيَ که چی ئه وان تَمَرٌّ تیده په ری مَرٌّ تیپه ری

السَّحَابُ هَهُورُ صُنْعُ دروستکراوی اللَّهُ خُودَا الَّذِي ئهوهی أَتَقَنَ رِیک و پِکی کردوه کُلَّ ههموو شَيْءٍ شَتَّى

إِنَّهُ بهدَلْنیایی ئهوه خَبِيرٌ شارهزای ورد و درشت بِمَا بهوهی تَفْعَلُونَ ئیوه دهیکهن (۸۸) مَنْ ئهوهی جَاءَ هات و هیئای

بِالْحَسَنَةِ تهواوی چاکه و چاکه کاری فَلَهُ ئهوهبوئهو ههیه خَيْرٌ چاکتر مِّنْهَا لهو وَهُمْ و ئهوان مِّنْ له فَنَجَّ ترس و بیم ی

يَوْمَئِذٍ ئهوپوژئه ءَامِنُونَ ئارام و بئ ترس ن (۸۹) وَمَنْ و ئهوهی جَاءَ هات و کردی بِالْسَّيِّئَةِ تهواوی خراپه و خراپه کاری

فَكَبَّتْ سهراو ژوور دهکری وَجُوهُهُمْ روویان فِي له ، لهناو النَّارِ ئاگر هَلْ ئایا تُجْزَوْنَ سزادهدرین إِلَّا بهشتی جگهلهوهی

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ پیشان دهتانکرد (۹۰) إِنَّمَا لهراستیدا تهنها أُمِرْتُ فهرمانم پیکراوه أَنْ كه أَعْبُدُ بپهرستم

رَبِّ پهروهردگاری هَذِهِ ئهوَ الْبَلَدَةِ شاروچکهیه الَّذِي ئهوهی حَرَمًا ئهوَ پیروزیکردوه و حورمهتی بوډاناوه وَلَهُ و هی ئهوه

کُلَّ ههموو شَيْءٍ شَتَّى وَأُمِرْتُ و فهرمانم پیکراوه أَنْ كه أَكُونُ - مِّنْ له الْمُسْلِمِينَ موسلمان و ملکهچکاران (-بم) (۹۱)

وَأَنْ و ئهوهی أَتَلُوا بخوینمهوه الْقُرْآنَ قورئان فَمَنْ جا ههرکهسی أَهْتَدَى هیدایهتی وهرگرت و رینموونی کرا فَإِنَّمَا ئیتر ههر ئهوَ

يَهْتَدِي رینموونی وهردهگری و ریی راست دهگریتهبه ر لِنَفْسِهِ بۆ خوئی وَمَنْ و ههرکهسی ضَلَّ وئَل و گومرا بوو فَقُلْ ئهوه بلی

إِنَّمَا لهراستیدا - أَنَا مِنْ (-تهنها) مِّنْ (یهکیکم) له الْمُنْذِرِينَ ترسینهر و بیدارکهروههکان (۹۲) وَقُلْ و بلی

أَحْمَد ههچی سوپاس و ستایشه لِلَّهِ بۆ خودایه سُبْرِيكُم لهداها توئکی نزیک نیشانتان دهدات

ءَايَتِهِ ئایهتهکانی (بهلگه و نیشانهگهورهکانی خودا) فَتَعْرِفُونَهَا جا ئیوه دهیانسانهوه وَمَا وههرگیز- رَبُّك پهروهردیگارت

بِغَفْلٍ بیئاگا (-نهبووه) عَمَّا لهوهی تَعْمَلُونَ ئیوه دهیکهن (۹۳)

سُورَةُ الْقَصَصِ سوره تي القصص

بِسْمِ به ناوی الله خدا الرَّحْمَنُ تهوپه ريبه به زه ي و ميه ربان (ناويكي پيرۆزی خودايه) الرَّحِيمُ تهوپه ري به خشنده (ناويكي پيرۆزی خودايه)

طَسَمَ طا سين ميم (۱) تِلْكَ تهوه ءَايَتٍ به لگه و نيشانه ي گه و ره ي الْكِتَابِ نوسراو و نامه (ي ئاسماني) الْمُبِينِ رۆن و ديار ه

(۲) تَتْلُوا ده خوئينه وه عَلَيْكَ به سه رتا مِنْ له نَبِيًّا هه والي مُوسَى مووسا وَفِرْعَوْنَ و فيرعهون بِالْحَقِّ به حق و راستي و ره وايي

لِقَوْمٍ بۆ قه وميک يُؤْمِنُونَ بروا به يئن (۳) إِنَّ به دئنيابي فِرْعَوْنَ فيرعهون عَلَافِي به رزبوويه وه له الْأَرْضِ زهوي وَجَعَلَ -

أَهْلَهَا خه لکه که ي شَيْعًا ده سه ته ده سه ته و تا قم تا قمی کرد يَسْتَضَعِفُ ژي رده سه ته و چه وسا وه ي (-ده کرد) طَائِفَةً کومه ئي مِنْهُمْ له وان

يُذَبِّحْ سه رده بري أَبْنَاءَهُمْ مناله کانيان وَيَسْتَحْيِي و زيندووده هيلته وه نِسَاءَهُمْ ژنه کانيان إِنَّهُ به دئنيابي تهو كَان - مِنْ له

الْمُفْسِدِينَ خرابکار و خرابخوازان (-بوو) (۴) وَنُرِيدُ و ده مانه وي اَنْ که ثَمَنٌ مينهت و فه زل بکه ين عَلَي له سه ر الَّذِينَ ته وانه ي

أَسْتَضَعِفُوا ژي رده سه ته و لاوا زکرا بوون فِي له الْأَرْضِ زهوي وَنَجْعَلُهُمْ و بيانکه ينه أُمَّةً پيشه وايانيک وَنَجْعَلُهُمْ و بيانکه ينه

الْوَرِثِينَ جيئشيان (۵) وَنُمَكِّنُ و دامه زراو و جيگير بکه ين لَهُمْ بويان فِي له الْأَرْضِ زهوي وَنُرِي و پيشان بده ينه

فِرْعَوْنَ فيرعهون وَهَمْنٌ و هاما وَجُنُودَهُمَا و سه ربازه کانيان مِنْهُمْ له وان مَا تهوه ي كَانُوا پيشان

يَحْذَرُونَ لِي دَترسان و خۆپارێزبان لێدهکرد (٦) وَأَوْحَيْنَا و سروش و نیگمانکرد إِلَى بۆ أُمّ دایکی مُوسَى (پێغه‌مبەر) موسا

أَنْ كَهِ أَرْضِعِيهِ شیری بدی فَإِذَا جَاكَئِ خِفْتُ ترسای عَلَيْهِ له‌سه‌ری فَأَلْقِيهِ ئەوه فری بدە فِي ناوِ أَلَمِّ دەریا

وَلَا تَخَافِي و مه‌ترسه وَلَا تَحْزَنِي و غه‌مبار مه‌به إِنَّا به‌دڵنیایی ئێمه رَادُّوهُ ئەو ده‌گیرینه‌وه إِلَيْكَ بۆتۆ

وَجَاعَلُوهُ و ئەو ده‌که‌ینه (یه‌کێ) مِنْ لَه الْمُرْسَلِينَ نێردراو و په‌یامبه‌ره‌کان (٧) فَالْتَقَطَهُ ئێتر هه‌لیانگرته‌وه

ءَال بنه‌ماله و شوێنکه‌وته‌ی فِرْعَوْنَ فیرعه‌ون لِيَكُونَ تا - لَهُمْ بۆیان (-ببێته) عَدُوًّا دوژمنی وَحَرْنَا و غه‌میک إِنَّ به‌دڵنیایی

فِرْعَوْنَ فیرعه‌ون وَهُمْ و هه‌مان وَجُنُودَهُمَا و سه‌ربازه‌کانیان كَانُوا - خَطِئَ تاوانکار (-بوون) (٨) وَقَالَتْ و -

أَمْرَات خێزانی فِرْعَوْنَ فیرعه‌ون (-گوێ) قَرَّت ئۆقره‌به‌خشی عَيْنَ چاوه لِي بۆمن وَلَكَ و بۆ تۆ لَا تَقْتُلُوهُ مه‌یکوژن

عَسَى به‌لکه أَنْ كَهِ يَنْفَعَنَا سودمان پێبه‌خشی أَوْ يَان نَخْذَهُرُ بیکه‌ینه وَلَدًا کوڕیک (بۆخۆمان) وَهُمْ و ئەوان

لَا يَشْعُرُونَ هه‌ستیان پێنه‌ده‌کرد (٩) وَأَصْبَحَ و - فُؤَاد دڵ و ده‌رونی أُمّ دایکی مُوسَى موسا فِرْعَاً به‌تال (-بوو) إِنَّ به‌راستی

كَادَتْ خه‌ریک بوو لَتَبْدِي - بِه يِي (-ده‌رده‌که‌وت) لَوْلَا ئەگه‌ر- أَنْ ئەوه‌ی رَبَطْنَا توندمان (-نه) كَرَدَا عَلَى له‌سه‌ر قَلْبَهَا دڵی

لَتَكُونَ تا- مِنْ لَه الْمُؤْمِنِينَ برۆداره‌کان (-ببیت) (١٠) وَقَالَتْ و گوێی لِأَخْتَيْهِ به‌خوشکه‌که‌ی قُصِيهِ به‌دوایدا بچوو

فَبَصُرَتْ ئەوه‌بوو چاویکه‌ت بِه يِي عَنْ لَه جُنُبَ لایه‌که‌وه وَهُمْ و به‌جوێ ئەوان لَا يَشْعُرُونَ هه‌ستیان پێنه‌کرد (١١)

وَحَرَمْنَا و قه‌ده‌غه و هه‌راممانکرد عَلَيْهِ له‌سه‌ری الْمَرَاضِع مه‌مک و شیری شیرده‌ره‌کان مِنْ لَه قَبْلَ پێشا فَقَالَتْ جا گوێی

هَلْ ئایا أَدُلُّكُمْ رێنمونیتان بکه‌م بۆ عَلَى سه‌ر أَهْلَ خه‌لکی يَبْتَ مائیک يَكْفُلُونَهُرُ که‌فاله‌تی (به‌خێوکردنی) بکه‌ن لَكُمْ بۆتان

(۱۷) فَأَصْبَحَ جَاثُو بُو بهیانی فِي له ، له ناو اَلْمَدِيْنَةُ شاره که خَائِفًا ترساوی يَتَرَقَّبُ له چاودیری دابوو

فَإِذَا هَر ئه وهنده (بینی) اَلَّذِي ئه وهی اَسْتَنْصَرُهُ داوای سه رخستی لیکرد بِالْأَمْسِ رِوْزِي پِیشتر يَسْتَصْرِخُهُ هاواری بُو ده کات

قَالَ - لَهُ -- مُوسَى (پنځه مبهه) موسا (-گوئی--یئی) إِنَّكَ به دُنْیَايِ تُو لَعَوِي ههر زور سه رلنیشیواوی مُبِین ديار و ئاشکرای

(۱۸) فَلَمَّا جَاكَئِ اَنْ که اَرَادَ ویستی اَنْ که يَطِشْ لِيْبِدَا بِالَّذِي له ئه وهی هُو ئه و عَدُو دوزمنه هُمَا بُو هه ردوکیان

قَالَ گوئی يُوسَى ئه ی موسا اُتْرِدَ ئه ری ده ته وی اَنْ که تَقْتُلِيْ من بکوژی کَا هه رچون قَتَلْتَ - نَفْسًا که سیکت (-کوشت)

بِالْأَمْسِ دوینی اِنْ نا تُرِدَ (نا) ته وی اِلَّا شتی جگه له وهی اَنْ که تَكُونْ بیته جَبَّارًا زورداریک فِي له ، له ناو

اَلْأَرْضِ زهوی وَمَا و نا تُرِدَ (نا) ته وی اَنْ که تَكُونْ - مِنْ له اَلْمُصْلِحِينَ چاکه ران (-بیت) (۱۹) وَجَاءَ و هات

رَجُلٌ پیاویک مِنْ له اَقْصَا ئه وپه ری اَلْمَدِيْنَةَ شاره که يَسْعَى به په له هه نگاوی ده نا قَالَ گوئی يُوسَى ئه ی موسا اِنْ دُنْیَا به

اَلْمَلَأْ سه ره گه وره کان يَأْتَمِرُونَ فه رمانده رده که ن و پیلانده گیرن بِكَ بُو تُو لِيَقْتُلُوكَ تا بتکوژن فَاَخْرَجَ ده ده رچوو

إِنِّي به دُنْیَايِ مِنْ لَكَ بُو تُو مِنْ له اَلنَّصِيْحِينَ ئاموژگاریکه رانم (۲۰) نَخْرَجْ جَا ده رچوو مِنْهَا له وی خَائِفًا به ترساوی

يَتَرَقَّبُ وچاوله ترسگی ری قَالَ گوئی رَبِّ په روه ردیگار و خاوه نی من نَجِيْ ده ربازم بکه مِنْ له اَلْقَوْمِ ئه و نه ته وه وگه له ی

اَلظَّالِمِينَ سته مکارن (۲۱) وَلَمَّا جَاكَئِ تَوَجَّهَ روویکرد تِلْقَاءَ به ئاراسته ی مَدِيْنَ شاروچکه ی مه دیه ن قَالَ گوئی عَسَى به لکه

رَبِّيْ په روه ردیگارم اَنْ که يَهْدِيْني پِنموونیم بکات بُو سَوَاءَ راسته اَلسَّبِيلِ رِنِگا (۲۲) وَلَمَّا جَاكَئِ وَرَدَ ها ته سه ر

مَاءَ ئاوه که ی مَدِيْنَ شاروچکه ی مه دیه ن وَجَدَ بینی عَلَيَّ به سه ری ، له سه ری اُمَّةٌ کۆمه ئیک مِنْ له اَلنَّاسِ خه لکی

يَسْقُونَ ثَاوِدِيرِيانده کرد وَوَجَدَ و - مِنْ لَهُ دُونِهِمْ دوور نهوانه وه (-بيني) أَمْرَاتَيْنِ دوو ثاڤرت تَذَوْدَانِ پاسيان ده کرد قَالَ گوټي

مَا خَطْبُكَا نه وه چ خيرتانه قَالَتَا گگوټيان لَا نَسْقِي ثاوانده ين حَتَّى تاكو يُصْدِرُ بهرې نه كه ون الرِّعَاءِ شوان و گاوانه كان

وَأَبُونَا و باوكيشمان شَيْخٌ پيره مېردنكي كَبِيرٌ كه وړه و به ته مه نه (٢٣) فَسَقَى جا ثاوديري کرد لُهُمَا لوهه ردوكيان ثُمَّ پاشان

تَوَلَّى پشتي هه لکرد إِلَى بُولای الظِّلِّ سيټهر فَقَالَ ئينجا گگوټي رَبِّ پهروه رديگار و خاوه ني مِنْ إِنِّي مِنْ به راستي لِمَا بُوئنه وه ي

أَنْزَلَتْ داتبه زانده وه إِلَيَّ بُو مِنْ مِنْ لَهُ خَيْرٌ چا كه و خير فَقِيرٌ پټويست و فه قيرم (٢٤) فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا إِحْدَاهُمَا

تَمْشِي تَمْشِي عَلَى له سه ر اسْتَحْيَاهُ اسْتَحْيَاهُ قَالَتْ گوټي إِنَّ به دُنْيَايَ أَبِي أَبِي يَدْعُوكَ يَدْعُوكَ لِيَجْزِيكَ لِيَجْزِيكَ

أَجْرٌ پاداشتي مَا سَقَيْتَ مَا سَقَيْتَ لَنَا بُو ئيمه (يه) فَلَمَّا كَانِ جَاءَهُ بُو ي هات وَقَصَّ و قَصَّ عَلَيْهِ به سه ري ، له سه ري

الْقَصَصِ چيرؤكان قَالَ گوټي لَا تَخَفْ مه ترسه نَجَوْتُ رزگار بوويت مِنْ لَهُ الْقَوْمُ نه و نه ته وه وگه له ي الظَّالِمِينَ سته مكارن

(٢٥) قَالَتْ - إِحْدَاهُمَا يه ك له كچه كان (-گوټي) يَأْتِ بابَه (گيان) اسْتَجِرْهُ به كرې بگره إِنَّ به دُنْيَايَ خَيْرٌ چا كتريني

مَنْ نه وه ي اسْتَجَرْتُ به كرټ گرتېي الْقَوِيَّ به هيز و تواناي الْأَمِينِ نه مين و متمانه پيکراو ه (٢٦) قَالَ گوټي

إِنِّي به راستي مِنْ أُرِيدُ ده مه ويټ أَنْ كه أَنْكِحَكَ بيكه مه خيزاني تُو إِحْدَى يه كتيك له أَبْنَتِي دوو كچه كانم هَتَيْنِ نه ودوانه يان

عَلَى له سه ر نه وه ي أَنْ كه تَأْجُرْنِي كاريكه ي لؤم ثَمْنِي هه شت حِجَجٍ سالان فَإِنْ جا نه گهر أَتَمَمْتُ ته واوت کرد عَشْرًا ده يان

فَإِنْ نه وه له عِنْدِكَ لاي خوټه وَمَا و نا أُرِيدُ (نا) مه ويټ أَنْ كه أَشُقُّ زه حمه تي بكه م عَلَيْكَ له سه رت

سَعِدُنِي پاشان مِنْ ده بيني إِنْ نه گهر شَاءَ - اللَّهُ خودا (-ويستې) مِنْ لَهُ الصَّالِحِينَ پياوچاكان م (٢٧) قَالَ گوټي

ذَٰلِكَ ئَهِوَيَان بَيْنِي نَتِوان من وَبَيْنَكَ و نَتِوان تَو يَه اَيِّمًا كامه يان له اَلْاَجَلَيْنِ دوو ماوه كه قَضَيْتَ م تهاو وركرد

فَلَا عُدُوْنَ ئه وه زولم و ته جاوزيك نيه عَلَيَّ له سه رمن وَاللّٰهُ و خودا عَلَيَّ له سه ر مَا نَقُولُ ئه وه ي ده يَلِيْن وَكِيلٌ چاودير و وه كيله

(۲۸) فَلَمَّا جَا كَاتِي قَضَى تهاو وركرد مُوسَى موسا اَلْاَجَلَ ماوه كه ي وَسَار و به ريكه وت بِاَهْلِهَ به ماله وه ي

ءَانَسَ هه ستى به هوگري كرد و بينى مِنْ له جَانِب لای اَلطُّور كيوى طورٍ نَارًا ئاگر يِك قَالَ گوئى لِاَهْلِهَ به كه س و كاره كه ي

أَمْكُثُوا (ليره) بميننه وه و كه ميک چاوه پروانكه ن إِيَّيْ به راستى من ءَانَسْتُ بينيم و هوگريووم به نَارًا ئاگر يِك لَعَلِّي به لكو

ءَاتِيَكُمْ بَيْنَم بُوْتَان مِّنْهَا لِيَّ بِخَبْرٍ هه واليک اَوْ يان جَذْوَةً پشكويه ك مِّنْ له اَلنَّارِ ئاگر لَعَلَّكُمْ به لكو بُوخُوْتَان

تَصْطَلُوْنَ خُوگه رم بكه نه وه (۲۹) فَلَمَّا جَا كَاتِي اُتَتْهَا هاته ئه وى نُودِيْ بانگرا مِّنْ له شُطِيْ كه نارى اَلْوَادِ ئه و دو له ي

اَلْاَيْمَن له لای راست بوو فِيْ له اَلْبُقْعَةِ پارچه (خاكه) اَلْمُبْرَكَةِ موباره ك و پرفه ره كه مِّنْ له اَلشَّجَرَةِ داره كه اُنْ كه

يُوسَى ئه ي موسا إِيَّيْ به دلنيايى من اَنَا خَوْمَ اَللّٰهِ الله (خودا) م رَبِّ پهروه رديگار و خاوه نى اَلْعَلَمَيْنِ جيهانيان (۳۰) وَأَنْ و

أَلْقِ هه نبد ه عَصَاكَ دار و عه صاكه ت فَلَمَّا جَا كَاتِي رءَاهَا بينى تَهْتَرَّ خيرا ده جولئيه وه و ده له رزئيه وه كَانَهَا وه ك بَلِي

جَانَّ جنوكه يه وَلِيّ پشتى هه لكرد مُدْبِرًا بُو دواوه وَلَمْ يَعْقِبْ و ئاوپرى نه دايه وه و نه گه رايه وه يُّوسَى ئه ي موسا اَقْبَلَ وه ره پيش

وَلَا تَخَفْ و مه ترسه إِنَّكَ به دلنيايى تَو مِنْ له اَلْاَمْنَيْنِ دلنيا و بيترسان ي (۳۱) اَسْأَلُكَ - يَدُكَ ده ست (بخره) فِيْ ناو

جَبِيْكَ گيرفانت تَخْرُجْ - يَبْضَاءُ سې (-ده رده چى) مِنْ - غَيْرَ بِنِ (-له) سُوءَ (هيچ) خراپه ي وَاَضْمُمْ و به يننه وه لای يه ك

إِلَيْكَ بُولای جَنَاحَكَ بالت مِنْ له اَلرَّهَبِ ترس ه وه فَذَنِكَ ئيتر ئه و دواوه بَرَهْنَان دووبه لگه ي گه و ره ن مِنْ له

رَبِّكَ په‌روه‌رديگارت هوه إِلَيَّ بُولَی فِرْعَوْنَ فیرعه‌ون وَمَلَايَهْ و ده‌ست و پټوه‌ند و پیاو ماقوولان ی إِنْهُمْ به‌دلنیاپی ئه‌وان

كَانُوا - قَوْمًا قه‌وميکی فُسَقِينَ فاسق و ده‌رجوو (-بوون) (۳۲) قَالَ گوټی رَبَّ په‌روه‌رديگار و خاوه‌نی من إِنْی بېگومان من

قَتَلْتُ کوشتومه مِنْهُمْ له‌وان نَفْسًا که‌سیک فَأَخَافَ ئه‌ترسم أَن که یَقْتُلُون من بکوژن (۳۳) وَأَخِي و براکه‌م

هُرُونَ هارون هُو خوی أَفْصَح رۆن و پاراوتره مِّنِي له‌من لِسَانًا زمانی فَأَرْسَلَهُ جا ئه‌و بنیره مَعِي له‌گه‌لم رِدْءًا یارمه‌تده‌ر بی

يُصَدِّقُنِي سه‌لمینه‌ر و به‌راستدانه‌ری قسه‌کانم بکات إِنْی به‌دلنیاپی من أَخَافَ ئه‌ترسم أَن که یُكَذِّبُون به‌دروم دابین (۳۴)

قَالَ گوټی سَنَشُدُّ پاشان توند ده‌که‌ین عَصَدَكَ قَوْل و باسکت بِأَخِيكَ به‌براکه‌ت وَنَجْعَلُ و داده‌ننن لَکُم بۆتان

سُلْطَانًا به‌لگه‌و ده‌سه‌لاق فَلَايَصِلُونَ ئیتر ناگه‌ن إِلَيْکُم پیتان بِأَيَّتِنَا به‌ئایات و نیشانه‌گه‌وره‌کان و موعجیزاته‌کانمان أَنْتُمَا ئیه‌و

وَمَنْ وهه‌رکه‌سی أَتَّبِعْکُم دواتان بکه‌وی اَلْغُلْبُونَ سه‌رکه‌وتوون (۳۵) فَلَمَّا جا کاتی جَاءَهُمْ بۆیان هات مُوسَى موسا

بِأَيَّتِنَا به‌ئایه‌ت و نیشانه‌گه‌وره‌کان و موعجیزاته‌کانمان بَيِّنَاتٍ (که) هه‌مووی رۆن و ئاشکرا بوون قَالُوا گوټیان مَا هَذَا ئه‌وه چ نیه

إِلَّا به‌ده‌ر له سِحْرٍ سِحر و جادوئیکي مُفْتَرًی هه‌لبه‌ستراو وَمَا نه سَمِعْنَا (مان) بیستوه بِهَذَا به‌ئوه فِي له ءَابَائِنَا باوانی

الْأَوَّلِينَ پېشینانمان (۳۶) وَقَالَ و - مُوسَى موسا (-گوټی) رَبِّي په‌روه‌رديگارم أَعْلَمُ زانتر و ئاگادارتره بَمَنْ به‌ئوه‌ی

جَاءَ هات و هیئای بِالْهَدَى رینمایي مَنْ له عِنْدِهِ لایه‌ن خوی وَمَنْ و ئه‌وه‌ی تَكُون - لَهُ بۆی (-ده‌بیت) عَقِبَهُ سه‌ره‌ئهنجای

الدَّارِ مال و مه‌نزنگا إِنَّهُ به‌دلنیاپی لَايُفْلِحُ ده‌ربازیان نابیت و سه‌رکه‌وتوو نابن اَلظَّالِمُونَ سته‌مکاره‌کان (۳۷) وَقَالَ و -

فِرْعَوْنَ فیرعه‌ون (-گوټی) يَأْتِيهَا هُو ئه‌ی اَلْمَلَأُ پیاوماقوولان مَا عَلِمْتُ نه‌مزانیوه لَكُمْ بۆتان مِّنْ (هیچ) إِلَهٍ خوداو په‌رستراو

غَيْرِي جگه له خۆم فَأَوْقَدْ جا داگیرسینه لي بۆم يَهْمَن ئه‌ی هامان عَلَي بۆ سهر اَلطِّين قورِ فَأَجْعَلْ جا دروست بکه لي بۆم

صَرَخًا کۆشکێکی به‌رز و ديار لَعَلِّي به‌لکو من اَطْلِع له به‌رزیه‌وه ته‌ماشابکه‌م اِلَيَّ به‌رهو اِلَه خوداو په‌رستراوی مُوسَى موسا

وَإِنِّي و به‌راستی من لَا أَظُنُّهُ ههر گومانده‌که‌م ئه‌و مِّن له اَلْكَذِبِينَ درۆزنه‌كان (-بیت) (٣٨) وَأَسْتَکْبِرُ و خۆی هه‌لکیشا

هُوَ ئه‌و وَجُنُودُهُ و سه‌ربازه‌کانی فِي له اَلْأَرْض زه‌وی بَغِيرَ به‌یِّن اَلْحَقَّ حه‌ق وَظَنُوا و وایانزانی أَنَّهُمْ که بیگومان ئه‌وان

إِلَيْنَا بۆلای ئیمه لَا یَرْجِعُونَ ناگه‌ڕینه‌وه (٣٩) فَأَخَذْنَاهُ ئه‌وه‌بوو راپیچمانکرد وَجُنُودُهُ و سه‌ربازه‌کانیشی

فَنَبَذْنَهُمْ جا فریماندایه فِي ناو اَلْیَمِّ ده‌ریا فَأَنْظُرْ ئیت‌ر سه‌یرکه کَيْفَ چۆن كَانَ بوو عِقَبَةَ سه‌رئه‌نجامی اَلظُّلُمِین سته‌مکاره‌كان

(٤٠) وَجَعَلْنَاهُمْ و ئه‌وانمانکرد به اُمَّةً پێشه‌وايانیک یَدْعُونَ بانگاوازده‌که‌ن اِلَيَّ بۆلای اَلنَّار ئاگر و یۆزی

اَلْقِيَمَةُ قیامه‌ت (هه‌لسانه‌وه له‌گۆره‌كان و به‌پاوه‌ستان له مه‌یدانی مه‌حشه‌ر) لَا یُنصَرُونَ سه‌رناخرتین و پشتیوانیان لیناکری و ده‌بازناکرتین

(٤١) وَاتَّبَعْنَاهُمْ و - فِي له هَذِهِ ئه‌و اَلدُّنْيَا دونیایه لَعْنَةُ نه‌فره‌تیمان (-خسته‌دوایان) و یۆزی

اَلْقِيَمَةُ قیامه‌ت (هه‌لسانه‌وه له‌گۆره‌كان و به‌پاوه‌ستان له مه‌یدانی مه‌حشه‌ر) هُمْ ئه‌وان مِّن له اَلْمَقْبُوحِينَ بی‌پێزی و ناشیرینکراوان

(٤٢) وَلَقَدْ و به‌دلتیایی اَتَيْنَا ئیمه دامان به مُوسَى موسا اَلْكِتَابَ نامه و نوسراو مِّنْ له بَعْدَ دواى مَا ئه‌وه‌ی

أَهْلَكَا له‌ناومانبرد اَلْقُرُونُ چه‌نده‌ها خه‌لکی سه‌رده‌مانیک ی اَلْأُولَى یه‌که‌مین بَصَاثِرْ وه‌ک به‌لگه‌گه‌لیکی رپوون لِلنَّاسِ بۆ خه‌لک

وَهْدَى و وه‌ک هیدایه‌ت و رێنموونی وَرَحْمَةً و به‌زه‌یی و میهره‌بانى لَعَلَّهُمْ به‌لکوو ئه‌وان يَتَذَكَّرُونَ په‌ند وه‌ربگرن (٤٣) وَمَا و تۆ-

كُنْتُ -- بِجَانِبِ له‌لای اَلْغَرْبِيِّ رۆژئاوا (-نه‌--بووی) إِذْ که قَضَيْنَا براندمانه‌وه اِلَيَّ بۆ مُوسَى موسا

الْأَمْرَ فَرَمَاشْت و کاره کان وَمَا و تَو - كُنْتَ -- مِنْ لَه اَلشَّهِيْدِيْنَ شایهت و ئاماده بوان (-نه--بووی) (۴۴) وَلَكِنَّ بَه لَام

أَنشَأْنَا ئِيْمَه دروستان کرد قُرُونًا كُومَه لَانِيكِي خه لك فَتَطَاوَلْ جا دريژبوويه وه عَلَيِّهْم به سهریان ، له سهریان اَلْعُمُرْ ته مهن وَمَا و-

كُنْتَ تَو-- ثَاوِيَا نيشته جي (-نه--بووی) فِيْ لَه ناو اَهْلْ خه لكي مَدِيْنْ شاروچكه ی مهديه ن تَتَلُوا بخوينيه وه

عَلَيِّهْم به سهریان ، له سهریان ءَايَتِنَا ئايه ته كانمان (به لگه و نيشانه و موعجزات) وَلَكِنَّ بَه لَام ئِيْمَه- كُنَّا - مُرْسِلِيْنَ ره وانكه ر (-بووين)

(۴۵) وَمَا و - كُنْتَ -- بِجَانِبْ له لای اَلطُّورْ كِيوِي طور (-نه--بووی) اِذْ كَه نَادَيْنَا بانگمان کرد وَلَكِنْ بَه لَام

رَحْمَةً وه ك ميه ره بانی و به زهيبه ك- مِنْ لَه رَبِّكَ پهروه ريگارت (-بوو) لِيْتُنْذِرْ تا بيدار بكه يته وه و بترسي ني قَوْمًا قَه و مَيَّ مَّا نه

أَتَتْهُمْ (نه) هات بوو بويان مِّنْ (هيچ) نَذِيرٌ ترسي نه ر و بيدار كهره وه يه ك مِّنْ لَه قَبْلِكَ پيش تَو لَعَلَّهُمْ به لكه نه وان

يَتَذَكَّرُونَ په ند وه ريگرن (۴۶) وَلَوْلَا نَاكَ اَنْ كَه تُصِيبَهُمْ توشيان بيت مُصِيبَةً به لا و موصي به تيكَ بِمَا به وه ي

قَدَمَتْ پيشيخستوه و كردوويه تي اَيَّدِيْهِمْ دهسته كانيان فَيَقُولُوا جا بلين رَبَّنَا ئه ي پهروه ردگاريمان لَوْلَا لَوْنَه اَرْسَلْتَ (نه) تنارد

إِلَيْنَا بۆمان رَسُولًا په يام به ريكَ فَتَّبِعْ تا بكه وينه دواي ءَايَتِكَ ئايه تي تَو (به لگه و نيشانه و موعجزاتي) وَنَكُونُ و ئِيْمَه- مِنْ لَه

الْمُؤْمِنِينَ بروداره كان (-بين) (۴۷) فَلَمَّا جَاءَهُمْ بويان هات اَلْحَقَّ هه ق و راستي مِنْ لَه عِنْدَنَا لايه ن ئِيْمه وه

قَالُوا گوتيان لَوْلَا لَوْنَه اُوتِي (نه) هيئراوه و(نه) دراوه يي مِثْلْ (شتي) وه ك مَّا ئه وه ي اُوتِي هيئراوه و دراوه ته

مُوسَى (پيغه مبه ر) موسا اَوْ ئه ي لَمْ يَكْفُرُوا كوفريان نه كرد بِمَا به وه ي اُوتِي هيئراوه و دراوه ته مُوسَى موسا مِنْ لَه

قَبْلْ پيشا ؟ قَالُوا ئه وان گوتيان سِحْرَانْ دوو جادووكه رن تَظْهَرَا پشتي يه كيانگرتوه وَقَالُوا و گوتيان اِنَّا به راستي ئِيْمه

بِكُلِّ بهه موویان كُفِرُونَ كافر و پروانه كهر ين (٤٨) قُلْ بَلَى فَاَتُوا دَهْبِین نو سراوو و كیتابك مِّنْ له عِنْد لای

اللَّهُ خودا هُو خوی أَهْدَى ریناستر و هیدایه تدارتر (بیت) مِنْهُمَا له وان أَتْبَعَهُ دواى بکهوم إِنْ ئه گهر كُنْتُمْ ئیوه-

صَدِیقین راسنگۆ (-بوون) (٤٩) فَإِنْ جا ئه گهر لَمْ - يَسْتَجِیْبُوا وه لامیان (-نه) دایته وه (و باوه بیان نه هینا) لَكَ بۆتۆ

فَاعْلَمْ أَنَّمَا ئه وه بزانه (ئه وان) ههر يَتَّبِعُونَ ده كهونه دواى أَهْوَاءَهُمْ حهز و ئاره زووبازی خویان وَمَنْ و كى أَضَلَّ وئَل وړپېزره تره

مِّنْ له وهى أَتَّبِعْ كه وتۆته دوواى هَوْنَه حهز و هه واى خوی بَغِیْر به بِن هْدَى هیدایهت و رینموونی مِّنْ له اللَّهُ خودا وه

إِنَّ به دُنْیایى اللَّهُ خودا لَا يَهْدِي رینموونی ناکات الْقَوْمُ ئه و خه لك و قه ومه ی الظَّالِمِین سته مكارن (٥٠) وَلَقَدْ و به دُنْیایى

وَصَلَّنا گه یاندمان و نه چپراومانكرد هُمْ لَوَّان الْقَوْلُ قسه كه (قورئان) لَعَلَّهُمْ به لكو ئه وان يَتَذَكَّرُونَ په ند وه ربگرن (٥١)

الَّذِین ئه وان هى ءَاتَيْنَهُمْ پیمان داون الْكِتَابُ نامه و نو سراو (ه ئاسمانیه كان) مِّنْ له قَبْلَهُ پيش ئه و هُمْ هه رخویان بِهِ -

يُؤْمِنُونَ بروا دین (-یى) (٥٢) وَإِذَا وئه گهر يَتْلَى بخویندرتته وه عَلَيْهِمْ به سه ریان ، له سه ریان قَالُوا ده ئین ءَامَنَّا بروامان هینا

بِهِ یى إِنَّه به راستى ئه وه الْحَقَّ هق و راستیه مِّنْ له رَبَّنَا په روه ردیگارمانه وه إِنَّا به دُنْیایى ئیمه كُنَّا - مِّنْ له قَبْلَهُ پيش ئه وه

مُسْلِمِین موسلمان (-بوین) (٥٣) أُولَئِكَ ئه وان يُؤْتَوْنَ پینان ده درى أَجْرَهُمْ پاداشته كانیان مَّرَّتَین دووهه نده بِمَا به وهى

صَبَرُوا دانیان به خۆداگرت و ئارامیانگرت و يَذَرُهُن و - بِالْحَسَنَةِ به چاكه و چاكه كارى السَّيِّئَةِ خرابه ی (-پالنده نین و لاده بهن)

وَمَا و له وهى رَزَقَهُمْ پیمانداون له رزق و رۆزى يَنْفِقُونَ ده به خشنه وه (٥٤) وَإِذَا وئه گهر سَمِعُوا ببیستن

الَّلَّو قسه ی پرو پوچ و بیهوده أَعْرَضُوا ئه وان لاده دهن خویان عَنْهُ لى وَقَالُوا و ده ئین لَنَّا بوخۆمانه أَعْمَلْنَا كار و كرده وه كانمان

وَلَكُمْ بُوْحُوشْتَان بَيْتِ اَعْمَلَكُمْ كار وكرده وه كانتان سَلَّمَ ناشتی و ئارامی (بَيْت) عَلَيْكُمْ به سهرتان لَا تَبْتَغِي ئَئِمْه -

الْجَاهِلِينَ جاهیل و نه فامه كان (-ناخوازين و نامانه وئ) (۵۵) إِنَّكَ به دُنْیایی تُو لَا تَهْدِي ناخه یته سهر رِئِ پاست مَنْ ئه وه كه سه ی

أَحْبَبْتُ خُوشْت بوی وَلَكِنْ به لَامِ اَللّٰهُ خودا يَهْدِي هیدایه ت ئه دا و ئه یخاته سهر رِئِ پاست مَنْ ئه وه ی یَشَاءُ خوی بیه ویت

وَهُوَ وَ ئه و اَعْلَمَ زانتر و ئاگدارتره به بِالْمُهْتَدِينَ رِناسان و هیدایه تدر اوان (۵۶) وَقَالُوا و گوتیان اِنْ ئه گهر

تَتَّبِعْ بکه وینه دوی اَلْهُدَى رِئِ پاست و هیدایه ت مَعَكَ له گه لت نَتَخَطَّفْ ئه فریند رِئِ مِنْ له اَرْضِنَا عارد (و و لاتی) خُومان

أَوْ ئه دی لَمْ نُمَكِّنْ - هُمْ بویان حَرَمًا حهره م و شوئینیکی پیروزی اَمِنًا ئه مین و دُنْیَا مان (-جیگیر نه کردوه) يُجِبِّي كُوده کریته وه

إِلَيْهِ بُو لای ئه و تَمَرَّتْ به روو بووی جُورا و جوری كُلَّ هه موو شَيء شتیک رَزَقًا رزق و پُوزی مِّنْ له

لَدُنَّا لایه نی تایبه تی خُومانه وه؟ وَلَكِنْ به لکو أَكْثَرَهُمْ زُوریه یان لَا يَعْلَمُونَ نازانن (۵۷) وَكَمْ و جه ند (مان)

أَهْلَكًا له ناومانبرد مِنْ له قَرْيَةٍ شار و دِیْهاتان بَطَرَتْ سه ركه ش و ناشوكر بوون له مَعِيشَتَهَا ژیانان و گوزه رانان فِتْلِكَ جا ئه وه ته

مَسْكِنُهُمْ مال و جی و رِئِیان لَمْ تُسْكَنْ جُوْله و (كه س) نیشه ته جی نه بوو مِّنْ له بَعْدِهِمْ له دوی ئه وان اِلَّا مه گهر قَلِيلًا كه میك

وَكَا وَ - نَحْنُ ئَئِمْه (-بووینه) الْوَرِثِينَ جینشین و میراتگر (۵۸) وَمَا - كَان -- رَبُّكَ پهروه ردیگارت مِهْلِكْ له ناوبه ری

الْقُرَى گوند و شاره كان حَتَّى (-نه--بوو) تاكو يَبْعَثْ (نه) نیرئِ فِيْ له اُمِّهَا بنكه كه یان رَسُولًا په یامبه رِئِک يَتْلُوا بخوئینه وه

عَلَيْهِمْ به سه ریان ، له سه ریان اَيُّنَّا ئایه ته كانمان وَمَا وَ - نَحْنُ -- مِهْلِكِي وِئرانكه ری

الْقُرَى نشینگه كان (گوند و شاره كان) (-نه--بووین) اِلَّا مه گهر وَاَهْلُهَا (کاتی) خه لکه کانیان ظَلُمُونَ سه تمکار بووین (۵۹)

وَمَا وَتُوهَى أُوتِيتُمْ بِتَنَادِرٍ هَهُ شَتِيك بَ فَمَتَّعَ تَهُوه رَابُوتِرَى الْحَيَوَةُ زِيَان الدُّنْيَا دُونِيَا

وَزِينَتَهَا لَه گَهَل رَاوَاهِي وَ جَوَانِي وَي وَمَا بَه لَام تَهُوهي عِنْد لَای اَللّهُ خُودَا يَه خَيْرَ چَاكتر ه وَابَقِيَ وَ زَيْتَر دَه مَيْنَتَهُوه

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ثَايَا تَتِنَاگَهَن وَ پِنَاگَهَن (٦٠) أَفَن ثَايَا تَهُوهي وَعَدَنَه بَه لَيْنَمَان دَاوَه پِي وَعَدَا بَه لَيْنِيكِي حَسَنًا چَاک وَ بَاش

فَهُو ثَيْتَر تَهُو لَقِيَه پِي گَه يَشْتَوَه كَمَن وَهَك تَهُوهيَه مَتَعَنَه رَابُوتِرْمَان كَرْدَوَه مَتَّعَ رَابُوتِرَى الْحَيَوَةُ زِيَانِي الدُّنْيَا دُونِيَا ثُمَّ پَاشَان

هُوَ تَهُو يَوْمَ رُؤْزَى الْقِيَمَةِ قِيَامَهَت (هَه لَسَانَهُوه لَه گُورَه كَان وَ بَه پَاوَه سَتَان لَه مَه يَدَانِي مَه حَشَهَر) مَن لَه

الْمُحْضَرِينَ ثَامَادَه كِرَاو وَ هَيْتَرَاوَانَه (٦١) وَيَوْمَ وَ تَهُو رُؤْزَى يَنَادِيْهِمْ بَانْگِيَان دَه كَات فَيَقُولُ ثَيْتَر دَه لَيْت اَيْنَ لَه كُويَه

شُرَكَاءِي هَاوَبَه ش وَ شَه رِيكَه كَانَم؟! الَّذِينَ تَهُوَانَهي كُنْتُمْ ثَيُوَه پَيْشَان تَزْعُمُونَ (بَه دَرُو) دَه تَانْگُوت (هَاوَبَه شِي خُودَان) (٦٢)

قَالَ - الَّذِينَ تَهُوَانَهي حَقَّ هَاتَه جِي وَ شَايَسْتَه بُوو عَلَيْهِمْ بَه سَه رِيَان الْقَوْلُ قَسَه كَه (-دَه لَيْن) رَبَّنَا تَهُي پَه رُوَه رَدْگَارِيْمَان

هُؤَلَاءِ تَهُوَانِيْهِي (بُوون) الَّذِينَ تَهُوَانَهي أَغْوِيَا گُومِرَامَان كَرْدَن أَغْوِيْنَهُمْ ثَيْمَه تَهُوَانِمَان گُومِرَا كَرْدَن كَا هَه رُچُون

غَوِيَا خُومَان گُومِرَابُوِيَن تَبَرَانَا ثَيْمَه پَاكَانَه دَه كَه يَن اِلَيْكَ بُوْتُو مَا كَانُوا تَهُوَان پَيْشَان - اَيَانَا ثَيْمَه يَان (-نَه) يَعْبُدُونَ دَه پَه رَسْت

(٦٣) وَقِيلَ وَ گُوتِرَا اَدْعُوا بَهَارِيْنَه وَهَه لَه شُرَكَاءُ كُمُر هَاوَبَه ش شَه رِيكَه كَانْتَان فَدَعَوْهُمْ ثَيْتَر تَهُوَان بَانْگِيَان كَرْدَن

فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا تَهُوَه بُوو وَهَ لَامِيَان نَه دَايَه وَهَهُ لَّهُمْ بُوِيَان وَرَاؤَا وَ بِيْنِيَان الْعَذَابُ عَه زَاب وَ تَه شَكَه نَجَه

لَوْ (خُورْگَه يَان خَوَاسْت) ثَاي تَه گَهَر اَنَّهُمْ تَهُوَان خُويَان كَانُوا - يَهْتَدُونَ رِيِي هَه قِيَان پِيَادَه بَكْرَدَا (٦٤) وَيَوْمَ وَ تَهُو رُؤْزَى

يَنَادِيْهِمْ بَانْگِيَان دَه كَات فَيَقُولُ جَا دَه لَيْت مَاذَا بَه چِي اُجِبْتُمْ وَهَ لَامْتَان دَايَه وَهَهُ الْمُرْسَلِينَ تَبَرْدِرَاو وَ پَه يَامَبَه رَه كَان (٦٥)

فَعِمِيَّتْ ئيتر کوټراي هات **عَلَيْهِمْ** به سهریان **الْأَنْبَاءُ** له راسته هه موخه به ریک **يَوْمَئِذٍ** ئه ورژه **فَهُمْ** جا ئه وان

لَا يَتَسَاءَلُونَ برسیار له یه کتر ناکهن (٦٦) **فَأَمَّا** جا **مَنْ** ئه وهی **تَابَ** په شیمان بویه وه و گه رایه وه **وَأَمِنْ** و بروای هیئا

و **عَمِلَ** و کردی **صَلِحًا** کاری چاک و به چاک **فَعَسَى** ئه وه هیوا هه یه **أَنْ** که **يَكُونُ** - **مِنْ** له

الْمُفْلِحِينَ سهر فراز و ده ربازبوان (-بیت) (٦٧) **وَرَبُّكَ** و پهروه ردیگارت **يَخْلُقُ** دروستی ده کات و به دیده هیئی

مَا يَشَاءُ ئه وهی ئه و بیه ویت **وَيَخْتَارُ** و هه لده بژیئ **مَا كَانَ** و نه بووه **لَهُمْ** لویان **الْخَيْرَةِ** هه لېژاردن **سُبْحَنَ** پاک و بیکه ردی بۆ

اللَّهُ خودا **وَتَعَالَى** و پیروژ و گه وره و زۆر بهرزتره **عَمَّا** له وهی **يُشْرِكُونَ** ئه وان هاوعل و هاو بهشی بۆ داده نین (٦٨)

وَرَبُّكَ و پهروه ردیگارت **يَعْلَمُ** خوی ده زانی **مَا تَكُنَّ** چی هه شارداوه **صُدُورُهُمْ** سینه و دلّه کانیان **وَمَا** و ئه وه ییشی

يُعْلِنُونَ ئاشکرای ده کهن و بلاوی ده که نه وه (٦٩) **وَهُوَ** و هه ر ئه وه **اللَّهُ** خودا یه **لَا** نیه **إِلَهُ** خودا و په رستراوی **إِلَّا** جگه له

هُوَ ئه و **لَهُ** هه ر بۆئه وه **الْحَمْدُ** هه رچی سوپاس و ستایشه **فِي** له **الْأُولَى** سهره تاوه **وَالْآخِرَةِ** و له دوا ییش **وَلَهُ** ته نها هی ئه وه

الْحُكْمُ حوکم و فه رمان په وایی **وَالْيَهُ** و هه ر بۆلای ئه ویش **تُرْجَعُونَ** ده گێردنیه وه (٧٠) **قُلْ** بلی **أَرَأَيْتُمْ** ئه ری بینو تانه و تېراماون

إِنْ ئه گه ر **جَعَلَ** - **اللَّهُ** خودا **عَلَيْكُمْ** -- **الْيَلَّ** شه و (- له سهرتان) **سَرْمَدًا** نه براوه و کۆتانه ها توو (-بکات) **إِلَى** تا **يَوْمٍ** رۆژی

الْقِيَمَةِ قیامهت (هه لسانه وه له گۆره کان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشه ر) **مَنْ** کنیه **إِلَهُ** په رستراو و خودا به ک **غَيْرَ** جگه له **اللَّهُ** الله

يَأْتِيَكُمْ بۆتان بهیئی **بِضْيَاءٍ** رۆناکی و رۆشنا یی **أَفَلَا تَسْمَعُونَ** ئه ری ئیوه نابیستن (٧١) **قُلْ** پێیان بلی **أَرَأَيْتُمْ** بینو تانه و تېراماون

إِنْ ئه گه ر بیئو **جَعَلَ** - **اللَّهُ** خودا **عَلَيْكُمْ** -- **النَّهَارِ** رۆژگار **سَرْمَدًا** نه براوه و بۆ کۆتا (-بکات--له سهرتان) **إِلَى** تا کو **يَوْمٍ** رۆژی

الْقِيَمَةُ قِيَامَت مَنْ كُنِيه إِلَه پهرستراو و خودايه ك غَيْر جگه له اَللّٰهُ يَأْتِيَكُمْ بِهِنَّي بِلِيل شهويك

تَسْكُنُونَ ثارام و خاموش بن فِيهِ تيايدا أَفَلَا تَبْصِرُونَ ثايا نابينن و تپړا نامينن؟ (۷۲) وَمِنْ و له

رَحْمَتِهِ رهمهت و مپهره باني خوږه تي جَعَلَ كه دايناوه لَكُمْ بۆتان اَلَّيْل شهو وَالنَّهَار و رۆژگار لَتَسْكُنُوا تاكوو خاموش و كر بن

فِيهِ تيايدا وَلِتَبْتَغُوا و بخوازن مِنْ له فَضْلِهِ زنده به خششي ټهو وَلَعَلَّكُمْ و به لكو ټيوه تَشْكُرُونَ سوپاسگوزاري بكهن (۷۳)

وَيَوْمَ و ټهو رۆژه ي يَادِيهِمْ بانگيان ده كات فيَقُول جا ده لټيت: اَيْنَ له كوڼيه شُرَكَاءِي هاوبهش شهريكه كانم؟! اَلَّذِينَ ټهوانه ي

كُنْتُمْ ټيوه پيشان تَزْعُمُونَ (به درو) ده تانگوت (۷۴) وَنَزَعْنَا و دهرمانه ټينا مِنْ له كُلّ هه موو اُمّة ټوممهت و گه ليك

شَهِيدًا شايه ټيک فَقُلْنَا ټيتر گوتمان هَاتُوا ده ي به ټينن بُرْهَنَكُمْ به لگه به هپزه كه تان فَعَلِمُوا ټهوسا كه زانيان اَنَّ كه به راستي

اَلْحَقَّ هه ق و راستي لِلّٰهِ هه ر ه ي خودايه وَضَلَّ و بزر بوو و ون بوو عَنْهُمْ لييان مَّا ټهوه ي كَانُوا پيشان

يَقْتُرُونَ به درو ټهوان هه ليان ده به ست (۷۵) اِنَّ به دلنپاي قُرُون قاروون كَان - مِنْ له قَوْم قهومي مُوسَى مووسا (-بوو)

فَبَغَى جا ده ستر ټيژي كرد عَلَيْهِمْ له سهريان وَاَتَيْنَهُ و ټيمه پيمان دا مِنْ له اَلْكُنُوز گه نجينه كان مَّا ټهوه ي اِنَّ به راستي

مَفَاتِحَهُر كليله كاني لَتَنُوا به زه حمهت هه لده گيرئ بِالْعَصْبَةِ به كو مه لنيكي اُولَي خاوون اَلْقُوَّة هپزيكي زور اِذ ټهوه بوو كه

قَالَ گوتيان لَهُ يي قَوْمُهُر نه ته وه كه ي: لَا تَفْرَح دلخوش و سه رمه ست مه به اِنَّ به راستي اَللّٰهُ خودا لَا يُحِبَّ خوښي ناوټ

اَلْفَرِحِينَ ټهوانه ي دلخوشي سه رمه ستن (به دنيا) (۷۶) وَابْتَغ و بخوازه فِيمَا له وه ي اٰتَاكَ پييداوي اَللّٰهُ خودا

اَلدَّار مال و مه نزلگي اَلْآخِرَةِ (ژياني) دوواي وَلَا تَنَس و فه راموش مه كه نَصِيكَ به شي خوټ مِنْ له اَلدُّنْيَا دنيا

وَأَحْسَنَ و چاکه بکه کجا ههروهک أَحْسَنَ - اللَّهُ خدا (-چاکه ی کردوه) إِلَيْكَ بۆتۆ وَلَا تَبْغِ و مهخوازه

الْفَسَادَ فساد و خرابه کاری فِي له الْأَرْضَ زهوی دا إِنَّ به دنیایي اللَّهُ خدا لَا يُحِبُّ خوشی ناوێت

الْمُفْسِدِينَ خرابکار و خرابخوازان (٧٧) قَالَ تهویش گوئی إِنَّمَا له راستیدا أُوتِيْتُهُ (تهوهی) پیم دراوه عَلَى هه ره لهسه ره

عِلْمٍ زانست و زانیاریه که عِنْدِي لای خۆم ههیه أَوْ ئایا لَمْ يَعْلَمْ أَنَّ نه یزانیوه که اللَّهُ خدا قَدْ به دنیایي

أَهْلَكَ له ناویرد و فهوتاندى مِنْ له قَبْلِهِ پێش تهو مِنْ له الْقُرُونِ چهنده ها خه لکی سه رده مانیک مَنْ تهوان هُو به خویان

أَشَدَّ توندتر و بههێتر (بوون) مِنْ له قُوَّةٍ هێز و توانادا وَأَكْثَرَ و زۆرتر (-بوو) جَمْعًا کۆکردنه وه و کۆمه لیان

وَلَا يُسَلِّ و پرسیار ناکرئ عَنْ له ذُنُوبِهِم گونا هه کانیان الْمُجْرِمُونَ تاوانباره کان (٧٨) نَفَرَجَ جا وه ده ره کهوت عَلَى بۆ سه ره

قَوْمِهِ نه ته وه که ی فِي به زِينَتِهِه رازاوه یی و خۆجوانکراوی قَالَ جا - الَّذِينَ تهوانه ی يُرِيدُونَ ده یانه ویست الْحَيَوةَ ژیا نی

الدُّنْيَا دنیا (-گوتیان) يَلِيْتُ ئای خۆزگه لَنَا بۆ ئیمه (بوایه) مِثْلَ (شتی) وه ک مَا تهوه ی أُوتِي دراوه به قُرُون قاروون

إِنَّهُ به دنیایي تهو لَدُو هه رخاوه ن حَظٍّ شانس و به شیکي عَظِيمٍ زۆر گه وه و مه زن یه (٧٩) وَقَالَ و - الَّذِينَ تهوانه ی

أُوتُوا پێیاندرابوو الْعِلْمَ زانین و زانست (-گوتیان) وَيَلْكُمْ هه ی قوربتان به سه ره ثَوَابٍ پاداشتی اللَّهُ خدا خَيْرٌ چاکتر ه

لِمَنْ بۆ تهوه ی ءَامِنَ برۆای هیناوه وَعَمَلٍ و کردویه تی صَالِحًا کاری چاک و به چاکي وَلَا يُلْقَاهَا و تهوه یان پێ نادری

إِلَّا (کهس) جگه له الصَّابِرُونَ ئارامگره کان (٨٠) نَخَسَفْنَا تهوه بوو له خاکمان برده خواری بِهِه خوی وَبِدَارِهِ و مالی

الْأَرْضَ له ناو عارد فَا ئیتر نه كَانَ بوو لَهُ بۆ ی مِنْ (هیچ) فِتْنَةٍ دهسته و کۆمه لیک يَنْصُرُونَهُ سه ری بخه ن مِنْ له

دُون غهیری **اللَّهُ** خودا **وَمَا** و - **كَانَ** ئهـو-- **مِنْ** له **الْمُنْتَصِرِينَ** سهركهوتوان (-نه--بوو) **(۸۱)** **وَأَصْبَحَ** و بۆبهياتی

الَّذِينَ ئهوانه **تَمَنَّا** خۆزگهيان خواست به **مَكَانَهُ** جیگا و پایه ی ئهـو **بِالْأَمْسِ** رۆژی پېشتر **يَقُولُونَ** دهیانگوت **وَيَكُنَّ** ئای دهلی

اللَّهُ خودا **يَبْسُطُ** فرهوان و زور دهکات **الرِّزْقِ** رۆزی و بژیوی **لِمَنْ** ئهوهی **يَشَاءُ** ئهـو بیهویتی **مِنْ** له **عِبَادِهِ** بهندهکانی

وَيَقْدِرُ و تهنگی دهکات **لَوْلَا** ئهـگهـر - **أَنْ** که **مَنْ** -- **اللَّهُ** خودا (-مینعت و فهزلی -نهکردبا) **عَلَيْنَا** بهسهزماندا

نَحْسَفُ ئهوه به دنیای خاکی دهبرده خورای **بَنَّا** بهئیمهوهش **وَيَكُنَّ** بهراستی **لَا يُفْلِحُ** دهربازیان نابیت و سهركهوتوو نابن

الْكَافِرُونَ کافر و بیپرواکان **(۸۲)** **تِلْكَ** ئهوه **الدَّارِ** مال و مهزلگا **الْآخِرَةِ** (ژیانی) دووای **نَجْعَلُهَا** دادهنین **لِلَّذِينَ** بۆئهوانه ی

لَا يُرِيدُونَ نایانهویتی **عُلُوا** خۆهه لکیشان و بهرزبوون و دهستدریژیکاری **فِي** له **الْأَرْضِ** زهوی **وَلَا فُسَادًا** و نه تیکچون و تیکدان یش

وَالْعَقِبَةِ و عاقبهت و سهـرئهـنجام یش **لِلْمُتَّقِينَ** ههـر بۆ له خوداترس و پارێزکارانه **(۸۳)** **مَنْ** ههـرکهسێ **جَاءَ** هات و کردی

بِالْحَسَنَةِ چاکه و چاکه کاری **فَلَهُ** ئهوه بۆئهوه ههیه **خَيْرٌ** چاکتر **مِنْهَا** لهوه **وَمَنْ** و ههـرکهسێ **جَاءَ** هات و کردی

بِالسَّيِّئَةِ خراپه و خراپه کاری **فَلَا يُجْزَى** ئهوه - **الَّذِينَ** ئهوانه ی **عَمِلُوا** کردوویانه **السَّيِّئَاتِ** خراپهکان (-پاداش نادرینهوه) **إِلَّا** مهگهـر

مَا كَانُوا بهوهی ئهوان پېشان **يَعْمَلُونَ** دهیانکرد **(۸۴)** **إِنْ** بهدنیای **الَّذِي** ئهوهی **فَرَضَ** - **عَلَيْكَ** --

الْقُرْآنَ قورئانی (-لهسهـرت -فهـرز و پێویست کردوه) **لَرَأَدُكَ** ههـر دهتگێرتهوه **إِلَى** بۆ **مَعَادٍ** شوینی گهـرانهوه (مهککه) **قُلْ** بلی

رَبِّي پهـروهـردیگارم **أَعْلَمُ** زانتر و ئاگدارتره به **مَنْ** ئهوهی **جَاءَ** هاتوه و هیناویهتی **بِالْهُدَى** پێنموونی رپی راست **وَمَنْ** و کێ یه

هُوَ ئهوهی **فِي** له **ضَلَلٍ** گومراییهکی **مُبِينٍ** روون و دیار ه **(۸۵)** **وَمَا** و - **كُنْتُ** تۆ-- **تَرْجُوا** خوازیار (-نه--بووی) **أَنْ** که

يَلْقَىٰ إِلَيْكَ بِهِ سَهْرَتَا **الْكِتَابِ** كِتَابَهُ كَه (قورئان) **إِلَّا** تَهْنَهَا **رَحْمَةً** بِهِ زَهِيٍّ وَ مِيهْرَه بَانِيَه **مِّنْ** لَّه **رَبِّكَ** پَه رَوَه رَدِيْگار تَه وَه

فَلَا تَكُونَنَّ جَاهَه رَغِيْز - **ظَهِيْرًا** پِشْت وَ پَه نَا (-مه به) **لِّلْكَافِرِيْنَ** بُو كَا فَرَه كا ن **(٨٦)** **وَلَا يَصُدُّكَ** وَ رِيْگَرِيْت لِيْنَه كا ت

عَنْ لَه (گه يان دني) **ءَايَاتِ** ثَا يَه تَه كا ني **اللَّهِ** خُودَا **بَعْدَ** لَه دُو اِي تَه وَه ي **إِذْ** كَه **أُنْزِلَتْ** دَا بَه زِيْ تَرَا وَه **إِلَيْكَ** بُو تُو **وَأَدْعُ** وَ بَا نْگ بَكَه

إِلَى بُو ، بُو لَ اِي پَه رَوَه رَدِيْگار ت **وَلَا تَكُونَنَّ** وَ - **مِّنْ** لَه **الْمُشْرِكِيْنَ** مَوْشَرِيْك وَ هَا وَ بَه شَدَا نَه رَا ن (-مه به) **(٨٧)**

وَلَا تَدْعُ وَ مَه پَارِيْوَه وَ هَا وَ ر مَه كَه **مَعَ** لَه گَه ل **اللَّهِ** خُودَا **إِنَّمَا** هِيْج پَه رَسْتَرَا وِيْكي **ءَاخِرُ** دِيْكَه **لَا** نِيَه **إِلَّهِ** خُودَا وَ پَه رَسْتَرَا وِيْك (بَه رَاسْتِي)

إِلَّا جَگَه لَه **هُوَ** تَه وَ **كُلِّ** هَه مَوْ **شَيْءٍ** شَتِي **هَآلِكَ** فَه وَ تَا وَه وَ نَا مِيْئِي **إِلَّا** تَه نَهَا **وَجْهَهُ** رَوِي تَه وَ **لَهُ** هَه ر بُو تَه وَه

الْحُكْمِ حُوكَم وَ فَه رَمَا نِرَه وَ اِي **وَالِيَّهِ** وَ هَه ر بُو لَ اِي تَه وَ يِش **تُرْجَعُونَ** دَه گِيْر دَرِيْنَه وَه **(٨٨)**

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

بِسْمِ بَه نَا وِي **اللَّهِ** خُودَا **الرَّحْمَنِ** تَه وَ پَه رِي مِيهْرَه بَا ن وَ بَه بِهِ زَهِي (نَا وِيْكي پِيْرُوْزي خُودَا يَه)

الرَّحِيمِ تَه وَ پَه رِي بَه خَشَنَدَه (نَا وِيْكي پِيْرُوْزي خُودَا يَه)

أَحْسِبَ (وَ اِيَا ن زَانِيَوْه وَ وَ اِيَا ن دَا نَا وَه) **النَّاسُ** خَه لَك **أَنْ** كَه وَ ا **يُتْرَكُوا** وَ اِزِيَا ن لِيْبَهِيْئِرِي **أَنْ** كَه **يَقُولُوا** بَلِيْن **أَمَّا** بَرَوَا مَان هِيْنَا

وَهُمْ ثَبِيرَةٌ لَا يَقْتُونُ تاقيناكرينهوه (۲) وَلَقَدْ (سوئند بهخودا) وبه دُنْيايِ فِتْنًا ئيمه تاقيمانكردوتهوه الَّذِينَ تهوانه ي من له

قَبْلَهُمْ پيشيان بوون فَلْيَعْلَمَنَّ جا بيگومان -دهزانيت و دهناسيت اللَّهُ -خودا الَّذِينَ تهوانه ي صَدَقُوا راستيانكردوه

وَلْيَعْلَمَنَّ و به دُنْيايِ دهشرانيت الْكَافِرِينَ (كين) دروزه كان (۳) أَمْ يَنْ حَسِبَ واياي داناهو الَّذِينَ تهوانه ي

يَعْمَلُونَ تهنجام دهدهن السَّيِّئَاتِ كار و كردهوه خراپه كان أَنْ كه يَسْبِقُونَا دهستمان پيشان نه گات سَاءَ خراپترين شته

مَا يَحْكُمُونَ تهو بريار و حوكمه ي تهوان دهيدهن (۴) مَنْ تهوه ي كَانَ له رابردوودا...بووه يَرْجُو ئوميد و هيواي هه بوو به

لِقَاءِ گهيشتن به ديداري اللَّهُ خودا فَإِنَّ تهوه به دُنْيايِ أَجَلَ كاتي دياريكراوي اللَّهُ خودا لَا تِ ههرهاتووه وَهُوَ وهه ر تهوئيش

السَّمِيعُ تهواو بيسهري الْعَلِيمُ تهواو زانايه (۵) وَمَنْ وههركهسي جَاهِدَ جيهاد وكوششي كردوه فَإِنَّمَا تهوه ههر

يُجَاهِدُ جيهاد دهكات لِنَفْسِهِ بو خوي إِنَّ (بهراستي) اللَّهُ خودا لَغْنِي دهوله مهنده و بي نيازه عَنِ له الْعَالَمِينَ گشت جيهانيان

(۶) وَالَّذِينَ تهوانه ي آمَنُوا بروايان هيناوه وَعَمِلُوا وكرديوانه الصَّالِحَاتِ (كاره) چاكه كان لَنُكَفِّرَنَّ به دُنْيايِ چاوپوشي دهكهين

عَنْهُمْ لييان سَيِّئَاتِهِمْ (له) تاوان و خراپه كانيان وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ و بيگومان پاداشيان دهدهينهوه أَحْسَنَ چاكريني الَّذِي تهوه ي

كَانُوا يَعْمَلُونَ دهيانكرد. (۷) وَوَصَّيْنَا و ئيمه وهسيه تمانكردوه بو الْإِنْسَانَ مروف بَوَالِدَيْهِ دهبراري ههردوو باواني

حُسْنًا به چاكي وچاكه كردن بو ههردوو باواني (دايك باوكي) وَإِنْ و تهگهر جَاهِدَاكَ كوششيان كرد و زوريان كرد ليت

لِتُشْرِكَ تا شهريك وهاوهل دانيي يي بوم مَا شتيك كه لَيْسَ نيه لَكَ بو تو يه دهبراري تهو شته عِلْمٌ (هيچ) زانستي

فَلَا تُطْعِمُهُمَا تهوه گوپرايه ليان مه كه إِلَيَّ ههر بولاي منه مَرْجِعُكُمْ گه رانه وهتان فَأَنْتُمْكُم تهوسا خه به رتان پيدهدهم

بِمَا دەربراره‌ی ئه‌وه‌ی **كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ** ده‌تانکرد (۸) **وَالَّذِينَ** و ئه‌وانه‌ی **آمَنُوا** برآوایان **وَعَمِلُوا** و کردیان **الصَّالِحَاتِ** چاکه‌کان

لَنُدْخِلَنَّهُمْ ئه‌وه به‌دُنیا‌ی هه‌ر ئه‌یان‌خه‌ینه **فِي** ناو **الصَّالِحِينَ** چاکان (۹) **وَمِنْ** و (هه‌یه) له‌ناو **النَّاسِ** خه‌لکان

مَنْ ئه‌وه‌ی (که‌سانیک) **يَقُولُ** ده‌لێ **آمَنَّا** بروامان هه‌ینا **بِاللَّهِ** به‌خودا **فَإِذَا** جا کاتێ **أُودِيَ** ئه‌زیت و ئازار درا **فِي** (له‌پێی)

اللَّهُ خودا **جَعَلَ** -داده‌نی **فِتْنَةً** -تاقیکردنه‌وه و به‌لای **النَّاسِ** خه‌لک **كَعَذَابٍ** وه‌ک عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌ی **اللَّهُ** خودا

وَلَئِنْ و ئه‌گه‌ر **جَاءَ هَاتِ** **نَصْرٌ** سه‌رخستن و سه‌رکه‌وتن **مِّنْ** له **رَبِّكَ** په‌روه‌ردیگه‌رتنه‌وه **لَيَقُولَنَّ** ئه‌وه زۆر به‌دُنیا‌ی ده‌لێت **إِنَّا** ئێمه

كُنَّا له‌رابردوودا(-بووین) **مَعَكُمْ** -له‌گه‌ل ئێوه **أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ** باشه‌خودا خۆی زاناته‌ر نیه‌؟ **بِمَا** به‌وه‌ی **فِي** له‌ناو **صُدُورِ** سینگی

الْعَالَمِينَ هه‌موو جیهانیانه (۱۰) **وَلَيَعْلَنَّ** و به‌دُنیا‌ی -ده‌زانیت **اللَّهُ** -خودا **الَّذِينَ** ئه‌وانه‌ی **آمَنُوا** برآوایان هه‌یناوه

وَلَيَعْلَنَّ و به‌دُنیا‌ی هه‌ر ده‌شزانیت (کێن) **الْمُنَافِقِينَ** مونافیق و دوو په‌وه‌کان (۱۱) **وَقَالَ** و -گوته‌یان **الَّذِينَ** -ئه‌وانه‌ی

كَفَرُوا برآوایان نه‌هه‌ینا و کوفریان کردوه **لِلَّذِينَ** به‌وانه‌ی **آمَنُوا** برآوایان هه‌یناوه: **اتَّبِعُوا** ئێوه بکه‌ونه‌ دووای **سَبِيلَنَا** رێگی ئێمه

وَلَنَحْمِلَنَّ و با هه‌لگرین **خَطَايَاكُمْ** تاوانه‌کانتان ، **وَمَا هُمْ** و ئه‌وان - **بِحَامِلِينَ** هه‌لگر -ن **مِنْ** له **خَطَايَاهُمْ** تاوانه‌کانیان

مِّنْ له **شَيْءٍ** هه‌چ شتیکی ، **إِنَّهُمْ** به‌راستی ئه‌وان **لَكَاذِبُونَ** هه‌ر درۆزن (۱۲) **وَلَيَحْمِلُنَّ** و بیه‌گومان ئه‌وان هه‌ره‌له‌ده‌گرن

أَثْقَاهُمْ باری قورسی خۆیان **وَأَثْقَالًا** و باریکی قورسی تر **مَعَ** له‌گه‌ل **أَثْقَاهُمْ** باری قورسی خۆیان

وَلَيَسْأَلَنَّ و به‌دُنیا‌ی هه‌رلێیان ده‌پرسێته‌وه **يَوْمَ** رۆژی **الْقِيَامَةِ** قیامه‌ت **عَمَّا** له‌و

كَانُوا يَفْتُرُونَ درۆ و ده‌له‌سه‌ی ئه‌وان هه‌لێانده‌به‌ست (۱۳) **وَلَقَدْ** به‌دُنیا‌ی و به‌ته‌حقیق **أَرْسَلْنَا** ناردمان **نُوحًا** نوح **إِلَىٰ** بۆ

قَوْمِهِ نَهْتَهُوهُ كَهَى فَلَيْتَ جَا مَاهِي وَه فِيهِمْ لَهَنَوايَانِ أَلْفَ هَه زَار سَنَةٍ سَالِ إِلَّا جَغَه لَه نَحْسِينِ پَه نَجَا عَامًا سَالِ

فَأَخَذَهُمْ نَه وَسَا - الطُّوفَانُ زَرِيَانِ وَ تَوْفَانَه كَه - رَايِيچَانِ وَ بَرْدَنِي وَهُمْ (لَه حَالِي) نَهَوَانِ ظَالِمُونَ سَتَه مَكَارِ بَوُونِ (١٤)

فَأَنْجَيْنَاهُ جَا رَزْگَرْمَانِ كَرْدِ وَأَصْحَابَ لَه گَه لَ هَاوَرِييانِي السَّفِينَةَ كَه شَتِيَه كَه وَجَعَلْنَاهَا وَ كَرْدْمَانَه آيَةً بَه لَگَه وَ نِيشانَه يَه كِي گَه وَرَه

لِّلْعَالَمِينَ بُو جِيهانِيانِ (١٥) وَإِبْرَاهِيمَ (وَ بَاسِ بَكَه) ثِيبراهِيمَ إِذْ كَاتِي قَالَ گَوْتِي لِقَوْمِهِ بَه قَه مَه كَه ي: اعْبُدُوا بِيَه رَسْتَنِ

اللَّهُ خُودَا وَاتَّقُوهُ و پارِيژكارِ بَنِ وَ بَتَرَسَنِ لِي ذَلِكُمْ نَه وَه يَانِ خَيْرٌ چَا كَتَرَه لَكُمْ بُو تَانِ إِنْ نَه گَه رَ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ بَتَانْزَانِيبُوا

(١٦) إِنَّمَا - تَعْبُدُونَ نَه وَه ي دِه يِيَه رَسْتَنِ مِنْ دُونِ جَغَه لَه اللَّهُ خُودَا - هَه ر تَه نَهَا أَوْثَانًا بَتِ وَ پَه يَكَه رَانِيكَنِ وَتَخْلُقُونَ - وَ

إِنْفَكَّا بُوخْتَانِ وَ دَرُو - پِيك دِيَنِنِ وَ دَرُوسَت دَه كَه نَ ، إِنَّ بَه دَلْنِيَايِي الَّذِينَ نَه وَانَه ي تَعْبُدُونَ دِه يِيَه رَسْتَنِ مِنْ لَه دُونِ غَه يِرِي

اللَّهُ خُودَا لَا يَمْلِكُونَ نِيَه تِيَانِ وَ لَه دَه سَتِيَانِ نِيَه لَكُمْ بُو تَانِ رِزْقًا (هِيچ) رِيْزِقِ وَ رُوْزِيَه كِ فَاَتَبَّغُوا جَا - عِنْدَ (تَه نَهَا) لَای

اللَّهُ خُودَا - دَاوَا بَكَه نَ الرِّزْقَ رِزْقِ وَ رُوْزِي وَاعْبُدُوهُ وَ بِيِيَه رَسْتَنِ وَاشْكُرُوا وَ شُوكْرَانَه بُوْزِيِرِي - لَه مُطَبُّ بُو نَه وَ - بَكَه نَ ،

إِلَيْهِ (هَه ر) بُو لَای نَه وَ تَرْجِعُونَ دَه گَه رِيَنَه وَه (١٧) وَإِنْ وَ نَه گَه رَ تَكْذِبُوا بَه دَرُو دَانِيَنِ وَ بَاوَه رِ نَه كَه نَ

فَقَدْ نَه وَه بَه دَلْنِيَايِي وَبَه تَه حَقِيْقِ كَذَّبَ بَه دَرُو يَانِ دَانَا (وَبِرُو يَانِ نَه كَرْدِ) أُمَمٌ گَه لَانِيكِ مِنْ لَه قَبْلِكُمْ پِيْشِ ثِيَوَه وَمَا وَ -

عَلَى لَه سَه رِ الرُّسُولِ پَه يَامَبَه ر - شَتِي نِيَه إِلَّا جَغَه لَه الْبَلَاغُ رَاگَه يَانْدَنِي الْمُبِينُ دِيَارِ وَثَا شَكْرَا (١٨) أَوَلَمْ يَرَوْا ثَايَا نَه يَانِ بِيْنِيَوَه

كَيْفَ چُونِ يَبْدِي - اللَّهُ خُودَا اَخْلَقَ بَه دِيِيَه تِيَرَاوَانِ وَ خَه لَقِ كَرْدَنِ - سَه رَه تَا دَه سَتِ پِيْدَه كَاتِ ثُمَّ پَاشَانِ

يُعِيدُهُ دُووبَارَه ي دَه كَاتَه وَه ، إِنَّ بَه دَلْنِيَايِي ذَلِكَ نَه وَه عَلَى لَه سَه رِ (لَه بُو) اللَّهُ خُودَا يَسِيرُ زُوْرُ ثَا سَانَه (١٩) قُلْ بَلِي

سَيِّرُوا وهريڪهون و بگهريڻ في له الْأَرْضِ زهوى دا فَانظُرُوا جا سهير بکهن كَيْفَ چوڻ

بَدَأَ سهرتا دهستپيځرد (سهرتا دروستي كرد) **الْخَلْقَ** خهلق كردن و دروستكردن (بهدينپزاوهكان) **مُشَى** پاشان **اللَّهُ** خدا

يُنشئُ پیکدهینیت و دروستده کات النِّسَاءَ پیکهینان و دروستکردنی الآخِرَةَ دواپی ، إِنَّ بَیْگومان اللَّهُ خودا عَلَی له سهر

كُلِّ هَمُو شَيْ شَتِيك قَدِيرُ تَوَانَادَارَه (۲۰) يُعَذِّبُ نَازَار وَئِهْ شَكَه نَجَه دَه دَات مَن نَهْوَي يَشَاءُ بِيَهْوَيْت

وَيَرْحَمُ و بهزەبی دیت و رحیم دەکات بە **مَنْ** ئەوەی **يَشَاءُ** بیهویت **وَالَّيْهِ** و(هەر) بۆلای ئەویش **تُقْبَلُونَ** (دەگیردرێنەوه) (٢١)

وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ دهسته وهه سانکه ر - نینه **فِي** له **الْأَرْضِ** زمین **وَلَا** ونه **فِي** له **السَّمَاءِ** ئاسمانیش **وَمَا لَكُمْ** و نیتانه

مِنْ دُونِ جگہ له اللہِ خودا مِنْ وَلِيٍّ (هیچ) دوستیک وَلَا ونه نَصِيرٍ (هیچ) پشتیوان و سہرخہ ریکیش (۲۲)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرُؤْيَا نَهْيْنَاهُ وَكَوْفَرِيَانِكُرْدُوهُ بِآيَاتِ اللَّهِ بِه نَيَاتِ وَ نِيْشَانِه دِيَارِه كَانِي اللَّهُ خُودَا

وَلِقَائِهِ و گه‌یشتن به دیداری **أُولَئِكَ** (ثا) نه‌وانه **يَسْئُرُوا** بّی هیوا و بّی ئومید بوون **مِنْ** له **رَحْمَتِي** میهره‌بانی و به‌زه‌یم

وَأُولَٰئِكَ هُم بِذُنُوبِهِمْ مُّذَمَّرُونَ ۚ أُولَٰئِكَ حُزِبَتْ عَنْهُمْ آلُهمُ وَأَزْوَاجُهمُ وَبَنُوهمُ وَبَنَاتُهمُ وَمَنْ ذُكِّرُوا بِهِنَّ فِي الْمَآءِ ذَرِّيَّاتِهِنَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ

قَوْمِهِ گه له که ی - چ نه بوو **إِلَّا أَنْ** نهونده نه بی که **قَالُوا** گوئیان **اقتلوه** بیکوژن **أَوْ** یان **حَرِّقُوهُ** (به دژواری) بیسوئینن

فَأَنْجَاهُ اللَّهُ خودا - پرزگاريکرد مِنْ لَه النَّارِ ټاگر ، إِنَّ به پراستی فِي ذَلِكَ له وهدا (ههيه)

لَا يَاتِ جَهَنْدِينَ نِيشَانَهُ و به لنگه ی گه وره لَقَوْمٌ بۆ خه لکک یك یُؤْمِنُونَ بر وابه یئین (۲۴) وَقَالَ وه گوئی إِنَّمَا به دُنْیَا یی ئه وه ی-

اَخَذْتُمْ ثِيَابَهُ دَاتَانَاوَه بُوخَوْتَان (وده‌یه‌پرستن) مِّنْ دُونِ جَگَه لَه اللّٰهُ خُودَا اَوْتَانَا چهند بت وپه‌یکه‌رئکن -ههر

مَوَدَّةَ بُو پەيوەندی و خوښەوېستی بَيْنَكُمْ نټوان خوټانه فِي له الْحَيَاةِ دُنْيَا دُنْيَا دُنْيَا ثُمَّ پاشان يَوْمَ پوژى

الْقِيَامَةِ هه ئسانه وه (و زیندووېونه وه) يَكْفُرُ كوفر ده كا بَعْضُكُمْ هه نديكتان يَعْصِي به هه نديكى ترتان

وَيَلْعَنُ و نه فرهت و له عنهت ده كا بَعْضُكُمْ هه نديكتان بَعْضًا له هه نديكى ترتان وَمَا وَاكُمُ و شوئين و په ناگهتان النَّارُ ناگره

وَمَا لَكُمْ و نيټانه مِّن (هيچ) نَاصِرِينَ پشتيوانان و سه رخه رانيك (٢٥) فَاَمَنَ لَهُ جا برواي پي كرد و به دواى كهوت لُوطُ لوط

وَقَالَ و گوټي اِنِّي به د ننيابي من مَهاجِرُ كوچكه رم اِلَى بولاى رَبِّي په روه رديگارم اِنَّهُ هُوَ به راستى هه ر ئه وه الْعَزِيزُ ده سه لاتدارى

الْحَكِيمُ كار له جي (٢٦) وَوَهَبْنَا و به خشيما ن لَهُ يٰى اِسْحَاقُ ئيسحاق وَيَعْقُوبَ و يه عقوب وَجَعَلْنَا و - فِي (هه ر) له ناو

ذُرِّيَّتِهِ نه وه كا ني - مان دانا الثُّبُوةَ پيغه مبه رايه تي وَالْكِتَابَ و كيتاب (نامه ئاسمانيه كان) وَاتَيْنَاهُ و دامان يني اَجْرَهُ پاداشتي خوټى

فِي له الدُّنْيَا دُنْيَا دُنْيَا و اِنَّهُ و به د ننيابي ئه وېش فِي له الْآخِرَةِ پوژى دواي لَمِنَ هه ر له الصَّالِحِينَ (كومه لي) چاكانه (٢٧)

وَلُوطًا و باسى لوط بكه اِذْ كا تي قَالَ - لِقَوْمِهِ به گه له كه ي - گوټ: اِنَّكُمْ به راستى ئي وه لَتَأْتُونَ هه ر دينه كردنى

الْفَاحِشَةَ تاواني ئه وپه ر دزيو و قيزه وه ن مَا سَبَقَكُمْ پيشتان نه كه وتو وه بِهَا لِي مِنْ اَحَدٍ (هيچ) كه سيك مِّنَ له

الْعَالَمِينَ هه موو جيهان (٢٨) اَتَيْكُمْ ئه وه به راستى ئي وه لَتَأْتُونَ هه ر دينه الرِّجَالِ پياوان وَتَقَطُّعُونَ و - السَّبِيلَ رى - ده گرن

وَتَأْتُونَ و دينن (و ده كه ن) فِي له ناو نَادِيَكُمْ ناديه كانتان الْمُنْكَرُ (ئه وه ي كارى) نا شياوه ، فَا كَانَ جا چ نه بوو جَوَابَ وه لامى

قَوْمِهِ نه ته وه كه ي اِلَّا ئه وه نه بي اَنْ كه قَالُوا گوټيان اِثْنًا ده بو مان به يئنه بِعَذَابٍ عه زاب و ئه شكه نجه ي اللّٰهُ خودا اِنْ ئه گه ر

كُنْتَ - مِّنَ له الصَّادِقِينَ راستگويان - بووى (٢٩) قَالَ گوټي رَبِّ به روه رديگار ه انصُرْنِي سه رم بخه عَلَى به سه ر

الْقَوْمَ ئەو قەومەى الْمُفْسِدِينَ خراپە کارن (۳۰) وَلَمَّا جَاكَاتِكَ جَاءَتْ - رُسُلُنَا پەيامبەرانمان (فریشتەکان) - هینایان بۆ

إِبْرَاهِيمَ ئیبراھیم بِالْبُشْرَى مژگینی قَالُوا گوتیان إِنَّا بەدُنیاى ئیمە مَهْلِكُوا لەناوبەرى أَهْلٍ (خەلکى) هَذِهِ ئەو الْقَرْيَةِ دێیەیین

إِنَّ بە راستى أَهْلَهَا (خەلکەکەى) كَانُوا - ظَالِمِينَ ستمکار - بـوون (۳۱) قَالَ (ئیبراھیم) گوتى

إِنَّ فِيهَا بەدُنیاى (دێیەکە) تێیداىهُ لُوطًا لوط قَالُوا گوتیان نَحْنُ ئیمە أَعْلَمُ زانترین بَيْنَ بەوہى فِيهَا لَهْوِيه

لَنُنَجِّيَنَّهُ دُنیا بە هەر رزگارى دەکەین وَأَهْلَهُ لَهْگەل کەس و کارى إِلَّا جگە لە امْرَأَتِهِ ژنەکەى كَانَتْ ئەو- مَن لە

الْغَابِرِينَ بە جیمماوہ کان (رزگار نەکراوان و لەناوچوان) - (بوو) (۳۲) وَلَمَّا وَكَاى أَن كە جَاءَتْ -

رُسُلُنَا راسپاردەکانمان (فریشتەکان) - هاتنە لای لُوطًا لوط سَيِّءٍ بارى خراپ بوو وشلەژا بَيْنَ بَيَّانٍ وَضَاقَ - بَيْنَ --

ذُرْعًا و بالى - تەنگ بوو -- بَيَّانٍ وَقَالُوا وگوتیان لَا تَخَفْ مەترسە وَلَا تَحْزَنْ و خەم مەخۆ إِنَّا دُنیا بە ئیمە

مُنْجُوكَ (رزگارت دەکەین) وَأَهْلَكَ لَهْگەل کەس و کارەکەت إِلَّا جگە لە امْرَأَتِكَ ژنەکەت كَانَتْ ئەو- مَن لە

الْغَابِرِينَ بە جیمماوان (لەناوچوان) - (بوو) (۳۳) إِنَّا بەدُنیاى ئیمە مُنْزِلُونَ - عَلَيَّ بۆ سەر أَهْلٍ خەلکى هَذِهِ ئەم

الْقَرْيَةِ دێیە - دابەزێنەرى رِجْزًا سزا و بەلایەکین مِّنَ لَّهِ السَّمَاءِ ئاسمانەوہ بِمَا بەھوى ئەوہى

كَانُوا يَفْسُقُونَ (لە رۆ) دەر دەچوون و فاسیق دەبوون (۳۴) وَلَقَدْ بە تەحقیق و بیگومان تَرَكْنَا بە جیمان هیشت مِّنْهَا لِي

آيَةً نیشانەىەکى گەورەى بَيْنَةَ ديار و ئاشکرا (ببیتە پەند) لِقَوْمٍ بۆ قەومێک يَعْثُلُونَ تێبگەن و هۆش بکەن (۳۵)

وَالِىَ و (ناردمان) بۆ مَدِيْنٍ مەدینە أَخَاهُمْ براکەیان شُعَيْبًا شوعەیب فَقَالَ ئەوہ بوو گوتى يَا ئەى قَوْمَ گەل وھۆزەکەم

اعْبُدُوا بِيَهْرَسْتَن ٱللَّهَ خُودَا وَارْجُوا وَهِيَوَا ئَامَانْجَتَان - ٱلْيَوْمَ رِوْزِي ٱلْآخِرَ دَوَاطِي -بَيْت وَلَا تَعْتُوا و - فِي لَه ٱلْأَرْضِ زهوى

مُفْسِدِينَ خراپه کارانه -فه ساد و خراپه کارى بلامه که نه وه (مل له خراپه کارى مه نین) (۳۶) فَكَذَّبُوهُ جا نه وان به دروځيان دانا ،

فَأَخَذَتْهُمُ ئَيْتَر ړاپنچيکړدن الرَّجْفَةُ ړاهه ژينه ره که فَأَصْبَحُوا جا- فِي لَه دَارِهِمْ خانوه کانيان

جَاثِمِينَ له سهر چوک وسينگ که وته (ومردوو) -بوون (۳۷) وَعَادًا و (باس بکه باسى) عاد وَثَمُودَ و ثمود

وَقَدْ و بېگومان و به ته حقيق تَبَيَّنَ رڼ بووه وه لَكُمْ بۆتان مِّنْ لَه مَسَاكِينُهُمْ مال و شوټن نيشته جتي بوونيان ، وَزَيْنَ و ړازنديه وه

لَهُمْ بۆيان الشَّيْطَانُ شهيتان أَعْمَالُهُمْ کاره کانيان فَصَدَّهُمْ نه و بوو - عَنِ لَه السَّبِيلِ ړى (ى حقه) -به ربه ستى ليکړدن و لايدان

وَكَانُوا و نه وان- مُسْتَبْصِرِينَ خوږه تيگه يشتوو دانه رى ته و او -بوون (۳۸) وَقَارُونَ و (باس بکه باسى) قارون وَفِرْعَوْنَ و فيرعه ون

وَهَامَانَ و هامان وَلَقَدْ به ته حقيق و بېگومان جَاءَهُمْ بۆيانى هينا - مُوسَى موسا بِالْبَيِّنَاتِ به لگه ديار و رڼه کان

فَاسْتَكْبَرُوا جا نه وان خوځيان به گه وره دانا وته که بوريانکړد فِي لَه ٱلْأَرْضِ زهوى وَمَا كَانُوا و -

سَابِقِينَ پيشکه وته وده ريازبوو -نه بوون (۳۹) فَكَلَّا جا هه ريه کيک و دهسته يه ک له وانمان أَخَذْنَا گرت و ړاپيچکړد

بِذَنبِهِ به تاوانه که ى فَنُتِمُّ ئَيْتَر له وان هه بوو مِّنْ نه وه ى أَرْسَلْنَا - عَلَيْهِ -- حَاصِبًا باو و به رد يکمان -نارد (بارانده) --سهرى

وَمِنْهُمْ و هه بو له وان مِّنْ نه وه ى أَخَذَتْهُ - الصَّيْحَةُ گرمه و شريقه -گرتى وړاپيچکړد وَمِنْهُمْ و هه بو له وان مِّنْ نه وه ى خَسَفْنَا -

بِهِ -- ٱلْأَرْضِ زهوى مان --به و -ړووچواند (له عاردمان برده خوار) وَمِنْهُمْ و هه شبوو له وان مِّنْ نه وه ى

أَغْرَقْنَا ج ژير ئاومان خست و خنکاندمان وَمَا كَانَ جا وه نه بېت ٱللَّهُ خُودَا لِيُظْلِمَهُمْ سته م و زولميان لى بکات وَلَٰكِنْ به لام

كَانُوا أَنْفُسَهُمْ خَوِيَانٌ - يَظْلِمُونَ زولم و سته میان ده کرد - له خویان (۴۰) مَثَلُ نمونه ی الَّذِينَ نهوانه ی

اتَّخَذُوا (بو خویان) داناوه مِنْ دُونِ جگه له اللَّهِ خودا أَوْلِيَاءَ چه ند دؤست و پشتیوانیک کَمَثَلِ وهک نمونه ی

الْعَنْكَبُوتِ جالجالۆکه یه اتَّخَذَتْ - بَيْتًا مَالِئًا - بُوخُو دانا بَیت (سازکرد بَیت) وَإِنَّ و به دلنیا بی أَوْهَنَ خاوترین و لاوازترین

الْبُيُوتِ ماله کان لَبِيتُ هه ر مالی الْعَنْكَبُوتِ جالجالۆکه یه لَوْ ته گه ر كَانُوا يَعْلَمُونَ نهوان بیانزانیبا (۴۱) إِنَّ (به پاستی)

اللَّهُ خودا يَعْلَمُ ده زانیت (زانیتکی ته واو ده ر باره ی) مَا هه رچی يَدْعُونَ بانگی ده که ن و ده پهرستن مِنْ دُونِهِ جگه له خودا

مِنْ (هه ر) شَيْءٍ شَتِیک بَیت وَهُوَ و هه رخوی الْعَزِيزُ ده سه لاتداری الْحَكِيمُ خاوه ن ته و په ری حیکمه ته (۴۲) وَتِلْكَ و ته و

الْأَمْثَالُ نمونانه نَضْرِبُهَا داده ریژین و دینینه وه لِلنَّاسِ بُو خه لک وَمَا يَعْقِلُهَا و تیی ناگات و ییی ناگا إِلَّا جگه له الْعَالَمُونَ زاناکان

(۴۴) اتْلُ بخویننه وه مَا نه وه ی أُوحِيَ سروشکراوه إِلَيْكَ بُو ت مِنْ له الْكِتَابِ کیتابه که (قورئان)

وَأَقِمِ و راست و دروست (رَیک و پَیک) بکه الصَّلَاةَ نوئِزْ إِنَّ (به پاستی) الصَّلَاةَ نوئِزْ تَتَنَّى قه ده غه کاری ده کات عَنْ له

الْفَحْشَاءِ گه وره تاوانه کان وَالْمُنْكَرِ وکاری ناشیاو وَلَذِكْرُ اللَّهِ خودا أَكْبَرُ گه وره تره (له هه مووی)

وَاللَّهُ و خوداش يَعْلَمُ ده زانیت مَا چی تَصْنَعُونَ ده که ن (به دروستی) (۴۵) وَلَا تُجَادِلُوا ده مه قاله مه که ن له گه ل

أَهْلَ الْكِتَابِ خاوه نی کیتابه ئاسمانیه کان إِلَّا مه گه ر بِآيَاتِي هِي به وه ی که أَحْسَنُ چاکترینه ، إِلَّا جگه له الَّذِينَ نهوانه ی

ظَلَمُوا سته میا نکردوه مِنْهُمْ له واندا ، وَقُولُوا وبلین آمَنَّا برومان هیئاوه بِالَّذِي به وه ی أُزِلَ دابه زینراوه إِلَيْنَا بؤمان

وَأُزِلَ و دابه زینراوه إِلَيْكُمْ بؤتان وَإِلَهُنَا و خودامان وَإِلَهُكُمْ و خوداتان وَاحِدٌ یه که وَنَحْنُ و ئیمه لَهُ هه ر بُو ته و

مُسْلِمُونَ ملکه چ و ته سلیمین (٤٦) وَكَذَلِكَ هَرِثَاوَش اُنَزَلْنَا دامانبه زاند اِلَيْكَ بُوْت الْكِتَابِ كِتَاب (قورئان)

فَالَّذِينَ جا ئه وانهی آتَيْنَاهُمْ - الْكِتَابِ کیتابمان - پیداون یُؤْمِنُونَ بروداینن بِهِ یَیْی وَمِنْ هَؤُلَاءِ و له وانهش ههیه مَنْ ئه وهی

یُؤْمِنُ برودا دینن بِهِ یَیْی وَمَا یُحَدِّثْ و نکۆلی و ئینکاری - بِآیَاتِنَا له ئایه ته کانمان - ناکات اِلَّا جگه له الْكَافِرُونَ کافر و بی پروایان

(٤٧) وَمَا كُنْتَ تَتْلُو و تۆ نه تده خوینده وه مِنْ له قَبْلِهِ پِیش ئه و (قورئانه) ه مِنْ (هیچ) كِتَابٍ کیتابیك

وَلَا تَخْطُطُ و نه شت دهنوسی بِیَمِينِكَ به دستی راستت اِذَا كهوابوایه لَا رَتَابَ به دنئیایی -

الْمُبْطِلُونَ نه فام ودهم به تالان - ئه كه وتنه دودلی وگومان (٤٨) بَلْ به لكو هُوَ ئه و آيَاتُ چهنده ها نیشانه و ئایه تی

بَيِّنَاتٍ دیار و ئاشکران فِي له ناو صُدُورِ سینگی الَّذِينَ ئه وانهی اُوتُوا پیناندراره و به هرهمه ندبوون له الْعِلْمِ زانست

وَمَا یُحَدِّثْ و نکۆلی و ئینکاری - بِآیَاتِنَا له ئایه ته کانمان - ناکات اِلَّا (کهس) جگه له الظَّالِمُونَ سته مکاران (٤٩)

وَقَالُوا ههروه ها گوئیان لَوْلَا اُنَزِلْ بۆ دانه به زیتراره عَلَيْهِ بۆ سه ری آيَاتُ چهنده ها به لگه و نیشانه ی گه وره (موعجیزات) مِّنْ له

رَبِّهِ پهره و ردگاریه وه قُلْ بَلَىٰ اِنَّمَا - الْآيَاتُ به لگه و ئایه ت و موعجیزات - هه ر ته نها عِنْدَ لَای اللّٰهِ خودایه وَاِنَّمَا و-

اَنَا منیش-هه ر ته نها نَذِيرٌ ئاگه دارکار و ترسینه ریکی مُبِیْنٌ پۆنکه ره وه ی دیار و ئاشکران (٥١) قُلْ بَلَىٰ كَفَىٰ -

بِاللّٰهِ هه ر خودا - به سه سه بَيِّنٍ نیوان من وَبَيْنَكُمْ و نیوان ئیوه شَهِيدًا شایه تی ته واو (بیت) يَعْلَمُ ده زانی (زانینیکی ته واو) وئاگداره به

مَا هه رچی ههیه فِي له ناو السَّمَاوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زهوی ، وَالَّذِينَ و ئه وانهی آمَنُوا بروایان هیئاوه

بِالْبَاطِلِ به پروپوچ وَكَفَرُوا و بروایان نه هیئاوه و کافر بوون بِاللّٰهِ به خودا اُولَئِكَ هُمُ ئه وه هه ر ئه وانه ن

اَلْخَاسِرُونَ خه ساره تمه ندان و زيانبارانی تهواو (۵۲) وَيَسْتَعْجِلُونَكَ و په له ت لیده کهن

بِالْعَذَابِ ج بو (هینانی سزای) عه زاب و نه شکه نجه وَلَوْلَا و نه گهر - أَجَلُ کات و وادهیه کی مَسْمًى ناونراو - نه بوايه

لَجَاءَهُمْ ههر بویان دههات الْعَذَابُ عه زاب و نه شکه نجه وَلِيَّاَتِيْنَهُمْ و به دنیایي ههر بویان دیت بَغْتَةً له پریکا وَهُمْ و نهوان

لَا يَشْعُرُونَ ههستیش ناکه ن (۵۳) يَسْتَعْجِلُونَكَ په له ت لیده کهن بِالْعَذَابِ به عه زاب و نه شکه نجه (هینان)

وَإِنَّ (له گهل نه وهی) به دنیایي جَهَنَّمَ دوزه خ الْمُحِيطَةُ ههر گه مار پویداوه بِالْكَافِرِينَ به کافره کان (بی پروا و یه ک خودا نه په رستان)

(۵۴) يَوْمَ رُؤْيَى يَغْشَاهُمْ - الْعَذَابُ عه زاب - دایانده پوښی مِنْ له فَوْقَهُمْ سه ریانه وه وَمِنْ و له تَحْتِ ژیر

أَرْجُلِهِمْ پښیه کانیا ن وَيَقُولُ و ده لی ذُوقُوا بجیزن مَا نه وهی كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ده تانکرد (۵۵) يَا نهي عِبَادِي به نده کانم

الَّذِينَ نه وانه ی آمَنُوا پرواتان هیناوه إِنَّ دنیابن اَرْضِي زهوی من وَاسِعَةً فره وانه فَاَيَّايَ جا ههر ته نهامن فَاَعْبُدُونِ بپه رستن

(۵۶) كُلُّ هه موو نَفْسٍ نه فسکیك ذَائِقَةُ چیزه ری الْمَوْتِ مُردنه ثُمَّ پاشان اِلَيْنَا ههر بولای ئیمه تَرْجِعُونَ ده گیزد ری نه وه

(۵۷) وَالَّذِينَ و نه وانه ی آمَنُوا پروایان هیناوه وَعَمِلُوا و کردوویانه الصَّالِحَاتِ چاکه کان لَنُبَوِّسَهُمْ به دنیایي - مِنْ له

الْجَنَّةِ به هه شتدا - دایان ده نیینه ناو غُرْفًا ژورانیک تَجْرِي تیده په ری مِنْ له تَحْتَهَا ژیریاندا الْاَنْهَارُ روبره کان

خَالِدِينَ هه تا هه تاین فیهَا ج تیایدا ، نِعَمَ (نای) چهن د خوښ و چاکه اُجْرُ پاداشتی الْعَامِلِينَ ئیشکه ران (۵۸) الَّذِينَ نه وانه ی

صَبْرًا ئارامگربوون وَعَلَى و (ههر) به رَبِّهِمْ په روه ردگاریان يَتَوَكَّلُونَ متمانیان ده کرد و پشتیان ده به ست (۵۹) وَكَانَ وه ژوریک

مِنْ له دَابَّةٍ په وهنده ی لَا تَحْمِلُ - رِزْقَهَا رزق و رُوزی خو ی - نه داوه به کولی وه نه ناگریت ، اللَّهُ هه رخودا رِزْقَهَا بژئوی پیده دات

وَأَيُّكُمْ^ج له گهل ئیوهش **وَهُوَ** و ههر ئهوه **السَّمِيعُ** تهواو بیسهری **الْعَلِیمُ** تهواو زانا **(۶۰)** وَلَئِنْ^ج و ئه گهر

سَأَلْتَهُمْ (پرسیاریان لیبکهی) **مَنْ** کئ **خَلَقَ** دروستیکردوه **السَّمَاوَاتِ** ئاسمانه کان **وَالْأَرْضِ** و زهوی

وَسَخَّرَ و ملکه چ و بامی کردوه **الشَّمْسِ** رۆژ **وَالْقَمَرِ** و مانگ؟ **لَيَقُولَنَّ** به دنیایی ههرده لئین **اللَّهُ** خودا **فَأَنَّى** جا چۆن

يُؤْفِكُونَ له حهق دورده خرنه وه! **(۶۱)** **اللَّهُ** خودا **يَبْسُطُ** بلاوده کاته وه **الرِّزْقَ** رزق و رۆزی **لِمَنْ** بۆ ئه وهی **يَشَاءُ** بیهوئیت

مَنْ له **عِبَادِهِ** بهنده کانی **وَيَقْدِرُ** و بردار (که می) ده کات **لَهُ** بۆی **إِنَّ** به دنیایی **اللَّهُ** خودا **بِكُلِّ** به هه موو **شَيْءٍ** شتی

عَلِيمٌ ئاگدار و زانایه **(۶۲)** وَلَئِنْ^ج و ئه گهر **سَأَلْتَهُمْ** (پرسیاریان لیبکهی) **مَنْ** کئ **تَزَلَّ** دایبه زاندوه **مِنْ** له **السَّمَاءِ** ئاسمانه وه

مَاءٍ ئاوئیک **فَأَحْيَا** ئه وسای زیندووی کرده وه **بِهِ** پیی **الْأَرْضِ** زهوی **مِنْ** له **بَعْدِ** دواى **مَوْتِهَا** مردنی؟ **لَيَقُولَنَّ** به دنیایی ههرده لئین

اللَّهُ خودا ، **قُلْ** بلی **الْحَمْدُ** هه موو سوپاس و تهواوی ستایشه **لِلَّهِ** ههر بۆ خودا ، **بَلْ** به لام **أَكْثَرُهُمْ** زۆربه یان

لَا يَعْقِلُونَ تیناگهن و پیناگهن **(۶۳)** وَمَا^ج وه- **هَذِهِ** ئه و **الْحَيَاةِ** ژیاى **الدُّنْيَا** دنیا - چ نیه **إِلَّا** جگه له **هُوَ** رابواردنیک

وَلَعَبٌ و یاریکردنیک **وَإِنَّ** و بیگومان **الدَّارَ** مالی **الْآخِرَةَ** دواى (ژیانی دواى) **لِهِیَ** ههر ئه وه **الْحَيَوَانُ** ژین و ژیاى تهواو **لَوْ** ئه گهر

كَانُوا يَعْلَمُونَ (بیانزانیا) **(۶۴)** فَإِذَا^ج جا کاتی **رَكِبُوا** سواریبونه **فِي** ناو **الْفُلْكِ** کهشتی (دهریای) **دَعَا** هاواریان کرده

اللَّهُ خودا **مُخْلِصِينَ** به پاكی و دئسوژی **لَهُ** ههر بۆ ئه و **الدِّينَ** (بوو) ملکه چی یان **فَلَمَّا** جا کاتی **نَجَّاهُمْ** ده ریازی کردن **إِلَى** بۆ

الْبَرِّ زهوی وشکانی **إِذَا** ههر ئه وهنده (بینیت) **هُمْ** ئه وان **يُشْرِكُونَ** هاوهل و شه ریک داده نئین **(۶۵)**

لِيَكْفُرُوا با (تا) سوپاسگوزار نه بن و کوفر بکه ن **بِمَا** به هه رچی **آتَيْنَاهُمْ** پیمانداون **وَلِيَتَمَتَّعُوا** و با خوښگوزهرانی و رابواردن بکه ن

فَسَوْفَ يَدْعُونَ دَوَاتِرَ يَعْلَمُونَ دَهْزَانَن (٦٦) أَوْلَرُ ثَايَا نَه يَرَوَا يَان (بينيوه) أَنَّا كَه نَيْمَه جَعَلْنَا دَامَانَاوَه

حَرَمًا شَوِينِيكِي قَه دَه غَه كَرَاوِي آمِنًا هَيْمَن وَ ثَارَام وَيَخْطَفُ وَ- النَّاسُ خَه لَكِيش - دَه فَرِينْدَرِين مِّنْ لَه حَوْلَهُمْ ج دَه وَرَوَبَه رِيَان

أَفِالْبَاطِلِ ثَايَا بَه پَرُو پُو جِي يُؤْمِنُونَ بَرَوَادِيَن وَبِنِعْمَةٍ وَ بَه نِيْعَمَتِ وَ بَه هِرَمَه نَكْرَدَنَه كَانِي اللَّهُ خُودَاش

يَكْفُرُونَ كُوفَر وَ نَاشُوكَرِي دَه كَهَن (٦٧) وَمَنْ وَ كِي أَظْلَمُ سَتَه مَكَارَتَرَه مِّنْ لَه وَهِي اقْتَرَى - عَلَى بَه دَهَم اللَّهُ خُودَا وَه

كَذِبًا دَرُؤِيَه كِي - هَه لَبَه سَتَبِي أَوْ يَان كَذَبَ بَه دَرُؤِي دَانَا بَيْتِ وَ باوَه رِي نَه كَرْدَبَيْتِ بِالْحَقِّ بَه حَقِّ وَ پَاسَتِي لَمَّا كَاتِي كَه

جَاءَهُ ج بُوِي هَاتَبَيْتِ؟! أَلَيْسَ ثَايَا- فِي لَه نَاو جَهَنَّمَ دُوزَخ مَثْوًى شَوِين وَ جِيْگَا - نِيْه لِّلْكَافِرِينَ بُو كَافِرَان ؟ (٦٨)

وَالَّذِينَ وَ تَه وَا نَهِي جَاهِدُوا هَه وُلْ وَ كُوشَشِ وَ جِيْهَادِيَان كَرْدَوَه فِينَا لَه پِيْنَاو نَيْمَه

لَنَهْدِيَنَّهُمْ بَه دُنْيَا يِي هَه رِيْنِمُونِيَان دَه كَه يِن وَ دَه يَان بَه يِن بَه رَهو سُبُلَنَا ج رِيْگَا كَانْمَان وَإِنَّ وَ - اللَّهُ خُودَا - بِيْگُومَان لَمَعَ وَ بَه دُنْيَا يِي لَه گَه لْ

الْمُحْسِنِينَ چَا كَه كَارَانَه (٦٩)

سُورَةُ الرُّومِ سُوْرَه قِي الرُّوم

بِسْمِ بَه نَاوِي اللَّهُ بَه نَاوِي الرَّحْمَنِ خُودَا الرَّحِيمِ تَه وَ پَه رِيْبه بَه زَه يِي وَ مِيْهَرَه بَان (نَاوِيكِي پِيْرُوْزِي خُودَا يِه)

آل ئەلیف لام میم (۱) غُلِبْتَ ژێرکەوتن و دوژان أَلرُّوم رۆمه‌کان (۲) فِيْ له أَدْنَى نزمترین و نزیکترینی الْأَرْض زهوی

وَهُمْ وَ نَءِوانِ مِنْ لَهُ بَعْدَ دَواى غَلَبَهُمْ تُرْىِكُهُ وَتَنه كَهْيانِ سَيَغْلِبُونَ (له داهاتوئىكى نزىك) نَءِوانى تر ژىردىخن (۳) فِى لَهُ

بِضَع (ماوهی) چەند سَنَين سالتیکا ﷲ بۆ خودایه الْأَمْر کار وفەرمان مَن له قَبْل پێشا وَمِن و له بَعْد پاش

وَيَوْمَئِذٍ وَنُفِثَ دَلْحُوشُ دَهْبِنِ الْمُؤْمِنُونَ بِرِوَادَارِهِ كَانِ (٤) بِنَصْرِ بِه سَهْر خُسْتَنِ اَللهُ خُودَا يَنْصُرُ سَهْر دَه خَا

مَنْ تَهْوِي يَشَاءُ تَهْوِي بِهَوِيَّتْ وَهُوَ وَهَر تَهْوِي الْعَزِيزْ تَهْوِي دَه سَه لَاتَدَارِي بِالَادَه سَت (ناوِکی خودای پیروزه)

الرَّحِيمُ ئەوپەزىبە بەزەيى و بەخشنده يە (۵) وَعَدَ بە ئىني ﷲ خودا يە لَا يُخْلِفُ دواناخات و فەرامۆش ناکات ﷲ خودا

وَعَدَهُ واده و به لَئِنِ خَوَى وَلَٰكِنَّ به لام أَكْثَرَ زُورِهِی النَّاسُ خه لك لَا يَعْلَمُونَ نازانن (٦) يَعْلَمُونَ -

ظَهَرًا رَوَّكَ شَيْ (-ده زانن) مِّنْ لَهُ الْحَيَاةُ زَيَانِى الدُّنْيَا دُونِىا وَهُمْ وَتَهْوَانِ عَنْ لَهُ (راست) الْآخِرَةُ رَوَّزَى دَوَايى هُمْ (به راستى)

عَفْلُونَ بِيئًا و غافل (ن) (۷) أَوْ ثَايَا لَمْ يَتَفَكَّرُوا بِيْرِيَان نَه كَرْدَوْتَهَوَه فِيْ لَه اَنْفُسِهِمْ خَوْيَان مَّا -

خَلَقَ به‌دی (-نه) هیڤاوه و دروستی (-نه) کردوه **اللَّهُ** خودا **السَّمَوَاتِ** ئاسمانه‌کان و **وَالْأَرْضِ** و زه‌وی و **وَمَا** و ئه‌وه‌ی

يٰۤاَيُّهَا لَهٗنِيَوَانِيَا نِهْ اِلَّا ثِيْلًا بِاَلْحَقِّ بَهْ حَقَّ وَ رَاسَتِي وَ رَهْوَايِ وَأَجَلَ و كَات وَ مَاوَهِيَهْ كِي مُسْمٰى دياركراو هْ وَإَنَّ وَ بَهْدُنْيَايِ

كَمِيراً زۆرىك مِّنْ لَهُ الْاَناسُ خه لك يِلْقَايْ به دیدارى رَهِيم پەروەردەگاریان لَكْغِفِرُونَ هەر بێ پروا و کافرن (۸) اَو ئایا

لَمْ يَسِيرُوا نَهْجَهُ رِائُونَ فِي لَه ، لَه نَاو الْأَرْض زهوى فَيَنْظُرُوا جا سهير بکهن و تیرابمینین کَیف چۆن کَانَ بوو

عُقْبَةُ سەرژەنجام ی **الَّذِينَ** ئەوانەى **مِنْ** له **قَبْلِهِمْ** پێش ئەوان (بوون) **كَانُوا** ئەوان بەراستی - **أَشَدَّ** توندتر و بەهێزتر (-بوون)

مِنْهُمْ لهوان قُوَّةً له هَيَز و توانادا وَأَثَارُوا و - الْأَرْضُ زهویان (-ورژاند و پر ئاسار و شوئینه واریانکرد) وَعَمَرُوهَا و ئاوه دانیانکردهوه

أَكْثَرَ زَوْتَر مِمَّا لهوهی عَمَرُوهَا ئهوانه ئاوه دانیانکردهوه وَجَاءَتْهُمْ و بۆیان هیئان رُسُلُهُمْ په یامبه رانیان

بِالْبَيِّنَاتِ به ئهگهی ږوون و ئاشکراو موعجزات فَمَا ئیتر وانه کَانَ بوو اللَّهُ خدا لِيُظْلِمَهُمْ هیچ سته میان لیبکات وَلَكِنْ به لام

كَانُوا ئهوان پیشان- أَنْفُسَهُمْ ههر له خویمان يَظْلِمُونَ زولم و سته میان ده کرد (۹) ثُمَّ پاشان کَانَ - عَقِبَهُ سهرئه نجامی-

الَّذِينَ ئهوانهی أَتُوا خراپه یان کرد السَّوَاءِ خراپه (ی دوزه خ) (-بوو) أَنْ (بهوهی) که كَذَّبُوا به درویمانانا و باوهریان نه کرد

بِأَيِّ به ئایه ته کانی اللَّهُ خدا وَكَانُوا و ئهوان جارن بِهَا - يَسْتَهْزِئُونَ گهمه و گالته یان ده کرد (-پیشان) (۱۰) اللَّهُ خدا

يَدَّوُوا ده ست ده کات به أَلْخَلَقَ دروستکردنی دروستکراوه کان ثُمَّ پاشان يُعِيدُهُ دووباره ی ده کاتهوه ثُمَّ پاشان إِلَيْهِ ههر بۆ لای ئه و

تَرْجِعُونَ ده گپردرئینه وه (۱۱) وَيَوْمَ وئهو ږوژهی تَقُومُ - السَّاعَةُ ږوژی قیامهت (-هه لده ستی) يُبْلِسُ -

الْمُجْرِمُونَ تاوانباره کان (-په ریئشان و بی ئومید و داماو ده بن) (۱۲) وَلَمْ يَكُنْ وهه رگیز - لَهُمْ بۆیان (-نه بووه) مِنْ له

شُرَكَائِهِمْ هاوبهش شه ریکه کانیان شُفَعَا تکارانیک وَكَانُوا و ئهوان - بِشُرَكَائِهِمْ به هاوهل و شه ریکه کانیان کَفَرِينَ کافر (-بوون)

(۱۳) وَيَوْمَ و ئهو ږوژهی تَقُومُ - السَّاعَةُ ږوژی قیامهت (-هه لده ستی) يَوْمَئِذٍ ئه و ږوژه يَتَفَرَّقُونَ په رت ده بن و لیک جیاده بڼه وه

(۱۴) فَأَمَّا جا هه رچی الَّذِينَ ئه و (کهس) انه ی ءَامَنُوا بروایان هیئا وه وَعَمِلُوا و کردوویانه الصَّالِحَاتِ کارو کرده وه چاکه کان

فَهُمْ ئه وه ئهوان فِي له رَوْضَةٍ باخیکا يُحْبَرُونَ ده کرئنه ناو خویش ږابویری (۱۵) وَأَمَّا و هه رچی الَّذِينَ ئهوانه ی

كَفَرُوا کوفریانکرد و بی ږروابوون وَكَذَّبُوا و به درویمان دانا و کوفریانکرد بِأَيِّتِنَا به ئایهت و نیشانه گه و ره کان و میعجزاته کان

وَلِقَايَ و دیداری الْآخِرَةِ رۆژی دواي فَأُولَئِكَ ئەوه ئەوان فِي لەناو الْعَذَاب عەزاب و ئەشکەنجە دا مُحْضَرُونَ ئامادەکراون

(١٦) فَسُبْحَن جاپاکی و بێگەردی بۆ اللَّهِ خودا حِينَ ئەوکاتەي تُمْسُونَ دەچنە ناو ئیوارە وَحِينَ و ئەوکاتەي

تَصْبِحُونَ بەیانی دەکەنەوه (١٧) وَلَهُ و هی ئەوه اَلْحَمْد هەرچی سوپاس و ستایشه فِي له اَلْاَسْمَوت ئاسمانەکان

وَالْاَرْض و زەوی وَعَشِيًّا و شەوان وَحِينَ و ئەوکاتەي تُظْهِرُونَ نیوەڕۆدەکەنەوه (١٨) يُخْرِج دەردیئى اَلْحَيَّ زیندوو

مِنْ له اَلْمَيِّت مردوو وَيُخْرِج و دەردیئى اَلْمَيِّت مردوو مِنْ له اَلْحَيَّ زیندوو وَيُحْيِي و ئەژینتەوه و زیندوو دەکاتەوه

اَلْاَرْض زەوی بَعْد لەدواي مَوْتِهَا مردنیان وَكَذَلِكَ و ئاواش تُخْرِجُونَ دەردەهێنرین (١٩) وَمِنْ و له

ءَايَاتِهِ نیشانەگەورەکانی ئەو اَنْ كه ئەوهیه خَلَقَكُمْ ئیوهی دروستکردوه مِنْ له تَرَاب خۆلیک تُمْ پاشان إِذَا ئەگەر

أَنْتُمْ ئیوه (بوونه) بَشَرَّ بەشەر و مَرُوفِيك تَمَتَّشِرُونَ بَلَاو دەبنەوه (٢٠) وَمِنْ وله ءَايَاتِهِ نیشانەگەورەکانی ئەو اَنْ ئەوهیه كه

خَلَق بەدیھێناوه و دروستیکردوه لَكُمْ بۆتان مِنْ له اَنْفُسِكُمْ نەفس و زاتی خۆتان اَزْوَج هاوسەرانیك

لِتَسْكُنُوا تا هێمن و ئارام ببنەوه اِلَيْهَا بۆ وى (لەلای وى) وَجَعَلَ و دایناوه له يَبْنِكُمْ نێوانتان مَوَدَّة خۆشی ویستن

وَرَحْمَةً و بەزەیی و میهرەبانیه اِنَّ بەدنیایی فِي له ذَلِكَ ئەویان ههیه لَايَت نیشانەي زۆر گەوره و مەزن لِقَوْم بۆقهومی

يَتَفَكَّرُونَ بیریکەنەوه (٢١) وَمِنْ وله ءَايَاتِهِ ئایەتەکانی (بەلگە و نیشانەگەورەکانی خودا) (خودا) خَلَق دروستکردن و بەدیھێنانی

اَلْاَرْض و زەوی وَآخْتَلَف و جیاوازی اَلْسِنَتِكُمْ زمانەکانتان وَالْوَنَكُم و ڕەنگەکانتان اِنَّ بەدنیایی

فِي له ذَلِكَ ئەویان (ههیه) لَايَت نیشانەي زۆر گەوره و مەزن لِلْعَالِيين بۆ جیهانیان (٢٢) وَمِنْ وله

ءَايَاتِهِ ٓ ثَابِتَةً كَانِي (به لگه و نیشانه گه وره کانی خودا) **مَنَامُكُمْ** نوستنتان **بِالَّيْلِ** به شهو **وَالنَّهَارِ** و رۆژگار **وَابْتَغَاؤُكُمْ** و داخوازیتان

مِّنْ لَهُ **فَضْلِهِ** زَیْده به خششی وی **إِنَّ** به دلنیاپی **فِي** له **ذَلِكَ** ئهویان (ههیه) **لَايَتٍ** نیشانهی زۆر گه وره و مهزن **لِقَوْمٍ** بۆقهومی

يَسْمَعُونَ ببیسن (٢٣) **وَمِنْ** وله **ءَايَاتِهِ** ثابته کانی (به لگه و نیشانه گه وره کانی خودا) **يُرِيكُمْ** پیشانتان ده دات **الْبَرْقِ** بروسک

خَوْفًا به ترس **وَطَمَعًا** و به تهماع **وَيُنَزِّلُ** و داده به زینئ **مِنْ** له **السَّمَاءِ** ئاسمان **مَاءً** ئاوئیک **فِيْجِيءُ** جا زیندوو ده کاته وه **بِهِ** یئ

الْأَرْضِ زهوی **بَعْدَ** له دواى **مَوْتَهَا** مردنی **إِنَّ** به دلنیاپی **فِي** له **ذَلِكَ** ئهویان (ههیه) **لَايَتٍ** نیشانهی زۆر گه وره و مهزن

لِقَوْمٍ بۆقهومی **يَعْقِلُونَ** تیبگهن و پیبگهن **(٢٤) وَمِنْ** وله **ءَايَاتِهِ** نیشانه گه وره کانی ئه و **أَنْ** ئه وهیه که **تَقُومُ** - **السَّمَاءِ** ئاسمان

وَالْأَرْضِ و زهوی (-هه لدهستن) **بِأَمْرِهِ** به فه رمانی ئه و **ثُمَّ** پاشان **إِذَا** ئه گهر که **دَعَاكُمْ** بانگی کردن **دَعْوَةً** بانگه وازیکی **مِّنْ** له

الْأَرْضِ زهوی **إِذَا** به کسه ر ئه وکات **أَنْتُمْ** ئیوه **تَخْرُجُونَ** دهر دین **(٢٥) وَلَهُ** و هی ئه وه **مِنْ** هه ریچی ئه وهی **فِي** له ، له ناو

السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان **وَالْأَرْضِ** و زهوی (یه) **كُلِّ** هه موو **لَهُ** بۆ ئه و **قَتْنُونَ** له په رستن و ملکه چی دان **(٢٦)**

وَهُوَ و هه ر ئه و خوئ **الَّذِي** ئه و زاته یه که **يَدَّوُّ** ده ست ده کات به **أَخْلَقَ** دروستکردنی دروستکراوه کان **ثُمَّ** پاشان

يُعِيدُهُ دووباره (دروستی) ده کاته وه **وَهُوَ** و ئه و **أَهْوَنَ** ئاساتره **عَلَيْهِ** له سه ری **وَلَهُ** و هه ر هی ئه وه **الْمَثَلِ** نمونه ی **الْأَعْلَى** هه ره به رز

فِي له ، له ناو **السَّمَوَاتِ** ئاسمانه کان **وَالْأَرْضِ** و زهوی **وَهُوَ** و هه ر ئه وه

الْعَزِيزِ ئه وه پیری ده سه لاتداری بالاده ست (ناوئیکی خودای پیروژه) ی **الْحَكِيمِ** دانا و ته واو کاربه جئ **(٢٧) ضَرَبَ** دايرشت

لَكُمْ بۆتان **مَثَلًا** نمونه یه که **مِّنْ** له **أَنْفُسِكُمْ** نه فس و زاتی خو تان **هَلْ** ئایا **لَكُمْ** بۆ ئیوه (ههیه) **مِّنْ** له **مَا** ئه وهی

مَلَكْتَ دهست گرتەى **أَيُّكُمْ** راستەتان (خزەمەتکارەکان) **مِّنْ** (هه‌یج) **شُرَكَاءَ** هاوبەشانیک **فِي** له

مَا رَزَقْتُمْ ئەو رزقەى پیمانداون **فَأَتَمُّ** ئیوه **فِيهِ** تیایدا **سَوَاءٌ** وهک یهکن **تَخَافُونَهُمْ** لیان دهترسن **تَخِفَتُمْ** وهک ترسی

أَنْفُسَكُمْ خۆتان **كَذَلِكَ** ئاوا **نُفَصِّلُ** رۆن و شی دهکهینهوه **الْآيَاتِ** ئایهتهکانی قورئان **لِقَوْمٍ** بۆ قهومیکی **يَعْقِلُونَ** تێبگه‌ن و پێبگه‌ن

(٢٨) **بَلْ** به‌لکو **اتَّبَعَ** - **الَّذِينَ** ئەوانه‌ى **ظَلَمُوا** زوئم و سته‌میانکرد (-که‌وتنه‌ دواى) **أَهْوَاءَهُمْ** چه‌ز و ئاره‌زووبازى خۆیان

بِغَيْرِ به‌بێ **عِلْمٍ** زانین و زانست و زانیارییه‌ک **فَمَنْ** جا کێ **يَهْدِي** رێنموونی ده‌کات **مَنْ** ئەو که‌سه‌ى **أَضَلَّ** -

الله خدا (-وئێل و شوئینزهره‌ى کردوه) **وَمَا** و نیه **لَهُمْ** بۆیان ، بۆئەوان **مِّنْ** (هه‌یج) **نَّصِيرِينَ** سه‌رخه‌ر و پشتیوانانیک (٢٩)

فَأَقِمْ جا رێک و دامه‌زراو بکه **وَجْهَكَ** رووی خۆت **لِلدِّينِ** بۆ دین **حَنِيفًا** رووله‌راستی و دوور له‌ خواروخیچی

فَطَرَت فێطه‌رت و سروشتیک ی **الله** خدا (یه) **الَّتِي** ئەوه‌ى **فَطَرَ** - **النَّاسِ** خه‌لکی **عَلَيْهَا** له‌سه‌ر (-خولقاندوه)

لَا تَبْدِيلَ گۆرانکاری نیه **خَلَقَ** بۆ دروستکاری ، دروستکراوی **الله** خدا **ذَلِكَ** ئا ئەویان **الَّذِينَ** ئاین ی **الْقِيمِ** راست و دروسته

وَلَكِنَّ به‌لام **أَكْثَرَ** زۆربه‌ى **النَّاسِ** خه‌لک **لَا يَعْلَمُونَ** نازانن (٣٠) **مُنِيبِينَ** گه‌راوه‌ بن **إِلَيْهِ** بۆ لای ئەو

وَاتَّقُوهُ و لێ بترسن و پارێزکاری بکه‌ن **وَأَقِمْوْا** و رێک و دامه‌زراو بکه‌ن **الصَّلَاةَ** نوێژان **وَلَا تَكُونُوا** و - **مِّنْ** له

الْمُشْرِكِينَ موشریک و هاوبه‌شدانه‌ران (-مه‌بن) (٣١) **مِّنْ** له **الَّذِينَ** ئەوانه‌ى **فَرَّقُوا** په‌رت و به‌ش به‌شیانکرد **دِينَهُمْ** دینه‌که‌یان

وَكَانُوا و بوونه **شِعْبًا** ده‌سته‌ده‌سته و تاقم تاقم **كُلِّ** هه‌ر **حِزْبٍ** حیزب و کۆمه‌لێک **بِمَا** به‌وه‌ى **لَدَيْهِمْ** لای خۆیانه

فَرِحُونَ دلخۆشن (٣٢) **وَإِذَا** وئەگه‌ر **مَسَّ** به‌رکه‌وت به **النَّاسِ** خه‌لک **ضُرَّ** زیان و زه‌ره‌رێک **دَعَا** هاوارده‌که‌نه

رَبِّهِمْ پوره‌ردگاریان مُنِيبِينَ گه‌راوه‌ن اِلَيْهِ بۆ لای ئه‌و ثُمَّ پاشان اِذَا ته‌گه‌ر اَذَاقَهُمْ پیتیانی چه‌شت مِنْهُ له

رَحْمَةً به‌زه‌یی و میهره‌بانی خو‌ی اِذَا هه‌ر ته‌وه‌نده فَرِيقٌ کۆمه‌لی مِنْهُمْ له‌وان بَرِّهِمْ بۆ پوره‌ردگاریان

يُشْرِكُونَ هاوه‌ل و هاوبه‌ش داده‌ن (۳۳) لِيَكْفُرُوا ده‌با کوفر بکه‌ن بِمَا به‌وه‌ی اِتَيْنَهُمْ پیمان داوَن فَمَتَعُوا ئیتیر رابو‌تیرن

فَسَوْفَ جا له‌داهاتوو تَعْلَمُونَ ده‌زانن (۳۴) اَمْ يَانَ اَنْزَلْنَا دامانبه‌زاند عَلَيْهِمْ به‌سه‌ریان ، بۆ سه‌ریان ، له‌سه‌ریان

سُلْطٰنًا به‌لگه‌و ده‌سه‌لانی فَهُوَ ئیتیر ته‌و يَتَكَلَّمْ ده‌دو‌ی بِمَا به‌وه‌ی کَانُوا ته‌وان پیشان بِهِ -

يُشْرِكُونَ هاوه‌ل و هاوبه‌شیان داده‌نا (-بو‌ی) (۳۵) وَاِذَا وه‌گه‌ر اَذَقْنَا چه‌شتمان به‌ النَّاسَ خه‌لک

رَحْمَةً به‌زه‌یی و میهره‌بانیه‌ک فَرَحُوا ته‌وه‌ دل‌یان خو‌ش ده‌ی بِهَا یی وَاِنْ وه‌گه‌ر تُصِيبُهُمْ توشیان ب‌یت و به‌ریانکه‌و‌یت

سَيِّئَةً خراپه‌ی بِمَا به‌وه‌ی قَدَمَتْ ب‌یشیخستوه و کردوویه‌ی اَيَّدِيهِمْ ده‌سته‌کانیان اِذَا هه‌ر ته‌وه‌نده هُمْ ته‌وان

يَقْنَطُونَ ب‌ی هیواو ئاوات ده‌که‌ون (۳۶) اَوْ تَايَا لَمْ يَرَوْا نه‌یان بینووه اَنْ که‌وا هه‌ر اَللّٰهُ خودا يَبْسُطْ فره‌وان و زۆر ده‌کات

الرِّزْقَ رۆزی و ب‌ژیوی لَنْ ته‌وه‌ی يَشَاءْ ته‌و بیه‌و‌یت وَيَقْدِرْ و ته‌نگیشی ده‌کات اِنَّ به‌دل‌نیایی فِي له‌ ذٰلِكَ ته‌ویان

لَايَةً به‌لگه‌ و نیشانه‌ی زۆر گه‌وره و مه‌زن (هه‌یه) لِقَوْمٍ بۆقه‌ومی يُؤْمِنُونَ بروا به‌ئین (۳۷) فَات جا بده‌نه ذَا خاوه‌ن

الْقَرَبَىٰ نزیکي و خزمایه‌ی حَقَّهُ و هه‌قه‌که‌ی وَالْمَسْكِينِ و نه‌بوون و نه‌دار وَاَبْنِ و کوری

السَّبِيلِ رینگا (ته‌وه‌ی سه‌فه‌ریکردوه و لی ب‌راوه) ذٰلِكَ ته‌ویان خَيْرٌ چاکتر ه‌ لِلَّذِينَ بۆ ته‌وانه‌ی يُرِيدُونَ ده‌یانه‌و‌ی و نیازمه‌ندن

وَجَهْ رۆوی (ره‌زامه‌ندی) اَللّٰهُ خودا وَاُولٰٓئِكَ و ته‌وان هُمْ هه‌رخویان الْمَفْلِحُونَ سه‌رکه‌وتوو و ر‌زگاربوون (۳۸) وَمَا و ته‌وه‌ی

ءَاتَيْتُمْ هَيِّنَاوَتَانَه مِّنْ لَّهٖ رَبَّآ رِبِيَا (زۆركردن) لَيْرَبُوْا تا زۆر و سوو بخۆن فِيْ لَهٗ اَمُوْل مَالِي النَّاس خهلك

فَلَا يَرْبُوْا ئهوه زنده نابێ عِنْدَ لای اَللّٰهُ خودا وَمَا و ئهوهی ءَاتَيْتُمْ هَيِّنَاوَتَانَه مِّنْ لَّهٗ زَكُوَّة زهكات

تُرِيْدُوْنَ دهتانهوی بهدهست بهیئن وَجْهَ رِووی (رهزامهندی) اَللّٰهُ خودا فَاُولٰٓئِكَ ئهوه ئهوان هُم ههرخویان

الْمُضْغِفُوْنَ چهندجارکارن (٣٩) اَللّٰهُ الله الَّذِي ئهوهی خَلَقَكُمْ ئیوهی دروستکردوه ثُمَّ پاشان رَزَقَكُمْ رزقی پیداون ثُمَّ پاشان

يُمِيتُكُمْ دهتانمریئ ثُمَّ پاشان يُحْيِيْكُمْ زیندووتان دهکاتهوه هَلْ ئایا مِّنْ لَّهٗ شُرَكَائُكُمْ شهریک و هاوبهشه کانتان (ههیه؟)

مِّنْ كَسَانِيْكَ يَفْعَلْ بَكَات مِّنْ لَّهٗ ذٰلِكُمْ ئهوهیان مِّنْ هِیچ شَيْءٍ شَتَّى سُبْحٰنُهُ پاكی و بیگهردی بۆئهو

وَتَعْلٰی و پیروژ و گهوره و بلندتره عَمَّا لَهوهی يَشْرِكُوْنَ هاوهل و هاوبهش(ی بۆ) دادهنن (٤٠) ظَهَرَ دهركهوت و (بلاووبویهوه)

الْفَسَاد فهساد و خرابهکاری فِيْ لَهٗ ، لهناو اَلْبَرَّ زهوی (وشکانی) و اَلْبَحْر و دهريا و ئوقیانوسهکان بِمَا بهوهی

كَسَبَتْ بهدهستی خستووه اَيْدِي دهستی النَّاس خهلك لِيُذِيقَهُمْ تا پێیان بجێژێ بَعْض ههندیك الَّذِي ئهوهی

عَمِلُوْا کردوویانه لَعَلَّهُمْ بهلکو ئهوان يَرْجِعُوْنَ بگهڕینهوه (٤١) قُلْ بَلٰی سِيرُوْا بپۆن و بگهڕین فِيْ لَهٗ ، لهناو اَلْاَرْض زهوی

فَانْظُرُوْا تهمهشا بکهن و تیرابمینن كَيْفَ چۆن كَانَ بوو عَقِبَهُ سهرئهنجام اَلَّذِيْنَ ئهوانهی مِّنْ لَّهٗ قَبْلَ پێشا كَانَ -

اَكْثَرُهُمْ زۆربهیان مُشْرِكِيْنَ هاوبهش دهنه و موشریک (-بوون) (٤٢) فَاَقِمْ جاپێک و دامهزراو بکه وَجْهَكَ رِووی خۆت

لِلَّذِيْنَ بۆ دین اَلْقِيْمَ راست و دروسته مِّنْ لَّهٗ قَبْلَ پێش اَنْ ئهوهی که يٰٓاَيُّ بَيْت يَوْمَ رَوْزِي لَا - مَرَدَّ گێرانهوهی (-نيه)

لَهُ بۆی مِّنْ لَّهٗ اَللّٰهُ خودا يَوْمَئِذٍ ئهوپۆژه يَصَّدَّعُوْنَ بهش بهش دهبن و لێک جیادهبنهوه (٤٣) مِّنْ ئهوهی كَفَرَ كوفری کرد

فَعَلَيْهِ تَهْوَهُ لَهُ سَهْرُ خَوِيَّتِي كُفْرُهُ كُوفِرَ كَهَيِّ وَمَنْ وَ تَهْوَى عَمِلَ كَرْدِي صُلْحًا كَارِي چَاكِ وَ بَه چَاكِ

فَلَا نَفْسِهِمْ ئەو ھەر بۆخویان **يَمْهَدُون** رى خۆشى و ئامادەيى دەكەن (۴۴) **لِجَزِي** تا جەزابداتەو **الَّذِينَ** ئەو (كەس) انەى

﴿أَمِنُوا﴾ بپروایان هیتا و کردوویانه **الْصَّالِحَاتِ** کارو کرده‌وه چاکه کان **مِنْ** له **فَضْلِهِ** زیده به‌خششی خوئی **إِنَّهُ** به‌دل‌نیایی ئه‌و

لَا يُحِبُّ - الْكَافِرِينَ (کافرہ کان (-خوش ناوِیت) (۴۵) وَمِنْ و له ﷺ نشانہ گہورہ کانی ئەو اُن (ئەوہیہ) کہ یُرْسِل دہنیری

الرَّيَّاحُ بایه‌کان مُبَشِّرَاتٌ موژده‌به‌خشن وَلَیْذِیْقُمْ و تا پییان بجیژی مِّنْ لَهُ رَحْمَتُهُ رحمت و به‌زه‌ی خوی

وَلِتَجْرِيَ وَ تَا گوزهریکا اَلْمَلِكُ که شتی بِأَمْرِهٖ به فهرمانی ئەو وَلِتَبْتَغُوا و بخوازن مِّنْ لَّهٗ فَضْلِهٖ زیدە بەخششی ئەو

وَلَعَلَّكُمْ وَ بِهِ لَكُمْ نِيْوَه تَشْكُرُوْنَ سوپاسگوزاری بکهن (۴۶) وَلَقَدْ وَ به دَلْنِیْاِی اَرْسَلْنَا نَبِیْمَه نَارِدْمَان مِنْ لَه قَبْلُکْ پِیْش تُو

رُسُلًا پەيامبەرانىك **إِلَى** بۆ ، بۆلای **قَوْمِهِمْ** قەومى خۇيان **جَاءُوهُمْ** جا بۆيان ھىنان **بِالْبَيِّنَاتِ** بەلگەى رپوون و ئاشكراو موعجىزات

فَاتَّقِمْنَا جَا تَوَّلَهُ مَا ن سَهَنَدَه وَه مِّنْ لَهُ الَّذِينَ تَهَوَانَهی أَجْرُمُوا تاوانیانکرد و گان و هه میشه حَقًّا هه قه عَلَيْنَا له سه رمان

نَصْر سەرخستنی **الْمُؤْمِنِينَ** بروداره کان (٤٧) **اللَّهُ** (هەر) خودایه **الَّذِي** ئه‌وه‌ی **يُرْسِلُ** ده‌نێری **الرَّيْحِ** بایه‌کان

فُشِّرْ جَا تِه ورزئي سَحَابًا هه ورنيك فَيَسُّطُهُ جَا بِلَاوِي دِه كاته وه فِي لِه اَلْسَمَاءُ ناسمان كَيْفْ چُونِي يَشَاءُ تِه وَ بيهوئي

وَيَجْعَلُهُ دَهِيكَاتَهٗ كَسَفًا پارچه پارچه و داپوشهر قَرَى جا ده بیخی اَلدُّدُق باران یَخْرُج دهرده چی مِنْ له خَلَلَهٗ ناویدا

فَإِذَا جَاءَ ثَغَرٌ أَصَابَ بَنِي كَهْوتَ بِهٖ بَنِي مَن ثَهْوَى يَشَاءُ خَوَى وَيَسْتَى مَن لَهٗ عِبَادَهٗ بِهِ نَدَهٗ كَانِي إِذَا نَبَرَتْ ثَهْوَاتُ

هُمُ ٺهوان يَسْتَبْشِرُونَ دليان گهش دهبيتهوه (٤٨) وَاِنِ و هه رچه ند گَاوُا ٺهوان () مِّنْ لَّهٗ قَبْلُ پيش اَن ٺهوهي که

يُنْزِلُ دَابَهَ زَيْتٍ عَلَيْهِمْ بِهِ سَهْرِيَانِدَا مِّنْ لَهُ قَبْلَهُ بِبَيْشِ تَهَوِ الْمُبْلِسِينَ بِهَاسَتِي بِيْ هِيَوَا بُوونَ (٤٩) فَانْظُرْ جَا سَهْرِكِهَ اِلَى بَوَّ لَآي

ءَاثُرُ شَوَيْتِهَ وَاَرَى رَحْمَتَ رَهْمَهَتِ وَ بَهْزَهِي اَللّٰهُ خُودَا كَيْفَ چُونِ يُمَيِّ تَهَرِثِيْنَتَهَوَه وَ زِيْنِدُوو دَهْكَاتَهَوَه اَلْاَرْضُ زَهَوَى

بَعْدَ لَهْ دَوَايَ مَوْتَهَا مَرْدَنِيَانِ اِنَّ بَهْ دُنْيَايِ ذٰلِكَ تَهَوِيَانِ لَمَحْيِ هَهَرِ زِيْنِدُوو كَهْ رَهَوَى اَلْمَوْتِ مَرْدُووَهْ كَانَه وَهُوَ وَ هَهَرِ تَهَوَه

عَلَى لَهْ سَهَرِ كُلِّ هَهْمُوو شَيْءٍ شَتِيْكَ قَدِيْرٌ تَهَوَاوِ تَوَانَا دَا رَه (٥٠) وَلَيْتَنِ وَتَهْ كَهَرِ اَرْسَلْنَا نَيْمَه نَارْدَمَانِ رِيْحًا (رَهْ شَه) بَايِيْكَ

فَرَاوَهْ جَا تَهَوِيَانِ بِيْنِيْ مُصْفَرًّا زَهْرْدَهْهَ لَكَهْ رَاوَه لَّظَلُّوا نَيْتِرِ دَهْمِيْنَهَوَه مِّنْ لَهْ بَعْدَهْ دَوَايِ تَهَوِ يَكْفُرُوْنَ كُوفِرِ دَهْ كَهَنِ (٥١)

فَاِنَّكَ جَا دُنْيَا بَهْ تَوَّ لَا تَسْمِعَ وَاِنَا كَهَيْتَ - اَلْمَوْتِ مَرْدُووَهْ كَانِ (-بِيْيسْتَن) وَلَا تَسْمِعَ وَ وَاِنَا كَهَيْتَ - اَلصَّمِّ كَهْ رَهْ كَانِ (-بِيْيسْتَن)

اَلدُّعَاءَ هَاوَارِ وَ پَارَانَهَوَه اِذَا كَاتِيْ وَلَوْا پَشْتِيَانِ هَهْ لَكِرْدَ مُدَبِّرِيْنِ پَشْتِ لَيْكَهْ رَا نَه (٥٢) وَمَا وَ - اَنْتَ تَوَّ

بِهْدَ رِيْنَمُووِيْ (-نَا) كَهَيْتَ اَلْعَمِيْ كُوِيْرَهْ كَانِ عَنِ لَهْ ضَلَّلْتَهُمْ گُومِرَايِ خُوِيَانِ اِنْ - تَسْمِعَ وَا (-نَا) كَهِيْ بِيْيسْتِيْ اِلَّا ثِيْلَلَا

مِّنْ تَهَوَهِيْ يُوْمِنِ بَرُوَا دِيْنِيْ بِاَيُّتِنَا بَهْ نَايَهْتِ وَ نِيْشَا نَهْ گَهْ رَهْ كَانِ وَ مِيْعَجِيْزَاتَهْ كَانِ فَهْمٌ نَيْتِرِ تَهَوَانِ مُسْلِمُوْنَ مَلَكَهْ چَ وَ مُوسَلْمَانِ (دَهْبَن)

(٥٣) اَللّٰهُ خُودَا يَهْ اَلَّذِيْ تَهَوَهِيْ خَلَقَكُمْ نِيْوَهِيْ دُرُوسْتَكِرْدُوَهْ مِّنْ لَهْ ضَعْفٌ لَّاوَايِ ثُمَّ پَاشَانِ جَعَلَ وَايْلِيْ كِرْدَ - مِّنْ لَهْ

بَعْدَ دَوَايِ ضَعْفٌ لَّاوَايِ قُوَّةٌ هِيْزِ وَ تَوَانَا (-بِيْتِ) ثُمَّ پَاشَانِ جَعَلَ وَايْلِيْ كِرْدَ - مِّنْ لَهْ بَعْدَ دَوَايِ قُوَّةٌ هِيْزِ وَ تَوَانَا ضَعْفًا لَّاوَايِ

وَشَيْبَةً وَ پِيْرِيْ (-بِيْتِ) يَخْلُقُ دُرُوسْتِ دَهْكَاتِ مَا يَشَاءُ تَهَوَهِيْ دَهْ بِيَهْ وِيْتِ وَهُوَ وَ تَهَوَه

اَلْعَلِيمِ تَهَوَاوِ زَانَا وَ نَاگَا دَارِ (نَاوِيْكَ پِيْرُوْزِيْ خُودَا يَه) اَلْقَدِيْرُ تَهَوِ پِيْرِيْ تَوَانَا دَارِ (٥٤) وَيَوْمَ وَ تَهَوِ رُوْژَهِيْ تَقُوْمُ -

اَلْسَّاعَةَ رُوْژِيْ قِيَا مَهْتِ (-هَهْ نَدَهْ سَتِيْ) يَقْسِمُ سُوْيِنْدِ دَهْ خُوْنِ اَلْمُجْرِمُوْنَ تَاوَانَا بَرَهْ كَانِ مَا لَبِثُوْا نَهْمَانَهَوَه (لَهْ دُونِيَا دَا) غِيْرَ جَغَهْ لَهْ

سَاعَةً سَاتِيكَ (نه بێ) كَذَلِكَ ئاوا كَانُوا ئهوان پيشان يَوْفُكُون لادهدران و ويڵدهكران (٥٥) وَقَالَ وَگوتيان الَّذِينَ ئهوانه

أُوتُوا پيياندرابوو الْعِلْمُ زانين و زانست وَالْإِيمَانُ و بړوا وئيمان لَقَدْ بهدنيايى لَبِثُمْ ئيوه مانهوه فِي له كِتَابٍ كيتابى اللَّهِ خدا

إِلَى تاكوو يَوْمَ رَوْزَى الْبَعْثِ زیندوووبوونهوه فَبَهِذَا جا ئهوه يَوْمَ رَوْزَى الْبَعْثِ زیندوووبوونهوه يه وَلَكِنْكُمْ بهلام ئيوه

كُنْتُمْ پيشان لَا تَعْلَمُونَ نه تاندهزانی (٥٦) فَيَوْمَئِذٍ ئائه ورژه لَا - يَنْفَعُ سوود (-نا) به خشى به الَّذِينَ ئهوانه

ظَلَمُوا سته مكاريانكرد مَعَذِرَتَهُمْ پوزش هينانه وهيان وَلَا هُمْ و نه ئهوانيش يُسْتَعْتَبُونَ گله ييان لیده كرى (٥٧) وَلَقَدْ و بهدنيايى

ضَرَبْنَا لِيَمَانِدَا و دامانپرشت لِلنَّاسِ بۆ خه لك فِي له ناو هَذَا ئهوَ الْقُرْآنُ قورئانه مِنْ له كُلِّ هه موو مَثَلِ نمونه يه ك

وَلَقَدْ وَته گهرينتوو جِثَّتْهُمْ بۆيان بهيئى بِأَيَّةٍ ئايهت و موعجزه يه ك لَيَقُولَنَّ بهدنيايى - الَّذِينَ ئهوانه

كَفَرُوا كوفريانكردو بړوايان نه هينا (-ده ئين) إِنْ - أَنْتُمْ ئيوه (هيچيتىر - نين) إِلَّا جگه له مُبْطِلُونَ بۆش و به تال ييژ (٥٨)

كَذَلِكَ ئاوا يَطْبَعُ - اللَّهُ خدا (-مورده خاته) عَلَى سهر قُلُوبِ دلّه كاني الَّذِينَ ئهوانه لَا يَعْلَمُونَ نازانن (٥٩)

فَأَصْبِرْ جا ئارامبگه و خوړاگره إِنْ بهدنيايى وَعَدَ به ئينى اللَّهُ خدا حَقَّ هه ق و راسته وَلَا يَسْتَخَفِّكَ و سووكه لهت نه كات

الَّذِينَ ئهوانه لَا يُوقِنُونَ باوه رى يه يقينى ناهينن (٦٠)